SECURITATEA

STRUCTURI/CADRE, OBIECTIVE și METODE

1948-1967

Documente inedite din arhivele secrete ale comunismului

EDITURA ENCICLOPEDICĂ

C.N.S.A.S.

SECURITATEA

Structuri – cadre
Obiective şi metode

Vol. I
(1948–1967)

Redactor: Marcel POPA

Coperta: Mircia DUMITRESCU

Tehnoredactor: Diana TATU

CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

SECURITATEA

Structuri – cadre
Obiective și metode

Vol. I

(1948–1967)

Coodonator: Florica Dobre

Autori:

Florian Banu
Theodor Bărbulescu
Camelia Ivan Duică
Liviu Țăranu

Editura Enciclopedică
București, 2006

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Securitatea: structuri-cadre: obiective și metode / coord.:
Florica Dobre - București: Editura Enciclopedică, 2006
2 vol.
ISBN (10) 973-45-0540-8; ISBN (13) 978-973-45-0540-1
Vol. 1 / coord. Florica Dobre; Florian Banu, Theodor Bărbulescu, Camelia Ivan Duică, Liviu Țăranu. - Index. - ISBN (10) 973-45-0541-6; ISBN (13) 978-973-45-0541-8

I. Dobre, Florica (coord.)
II. Banu, Florian
III. Bărbulescu, Theodor
IV. Ivan-Duică, Camelia
V. Țăranu, Liviu

351.746.1(498)

ISBN 973-45-0540-8
978-973-45-0540-1
ISBN 973-45-0541-6
978-973-45-0541-8

STUDIU INTRODUCTIV

„Mai presus de stat și dincolo de fațadele puterii aparente, într-un labirint de funcții multiplicate, sub toate schimbările de autoritate și într-un haos de ineficiență, zace centrul de putere al țării: serviciile supraeficiente și supracompetente ale poliției secrete“, afirma Hannah Arendt într-una din analizele clasice ale sistemelor totalitare[1]. Fără îndoială că, în ciuda amendării unora din tezele autoarei amintite de către cercetările mai recente, aserțiunea potrivit căreia poliția politică este o componentă esențială, definitorie, a oricărui regim totalitar rămâne pe deplin valabilă.

Plecând de la o astfel de percepție, suntem încredințați că orice demers științific vizând scrierea istoriei regimului comunist din România devine superfluu dacă neglijează analiza atentă, minuțioasă, a organizării și funcționării Securității, precum și a rolului pe care aceasta l-a jucat pe parcursul evoluției acestui regim. O astfel de sarcină, însă, nu este ușor din asumat din varii motive. În primul rând, într-un regim post-totalitar, nodurile de interese legate de protejarea unor persoane implicate în activitățile fostului regim sunt numeroase și extrem de încâlcite. De aici derivă o dificultate sporită în accederea la fonduri de arhivă relevante, privând astfel istoricul de o bună parte a ceea ce înseamnă materie primă – informația documentară.

În cazul Securității, documentele create de aceasta s-au aflat, în cvasi-totalitatea lor, „sub pecetea tainei“ până la adoptarea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității ca poliție politică. Începutul funcționării Consiliului Național pentru Studierea Securității (C.N.S.A.S.) în anul 2000 nu a însemnat automat și un acces facil la aceste documente, din varii motive, neanalizabile aici.

La dificultățile de documentare specifice cazului românesc, se adaugă cele tipice atunci când vorbim despre scrierea istoriei unui serviciu secret. Așa cum sublinia Ernest Volkman, încercarea istoricilor de a înțelege rolul serviciilor secrete și a informațiilor procurate de aceștia în derularea evenimentelor istoriei contemporane „seamănă mult cu deschiderea unui drum printr-un hățiș de nepătruns, întunecos, de mister, paradox, fapte contradictorii, înregistrări absente sau «plivite» (igienizate),

---

[1] Hannah Arendt, *Originile totalitarismului,* București, 1994, p. 545

amintiri convenabile, secrete, «negare plauzibilă» şi, ocazional, minciuni făţişe, fără a mai pomeni de dezinformare şi inducere în eroare“[2].

Prin urmare, considerăm că studierea documentelor incluse în prezentul volum ar avea mult de câştigat printr-o prealabilă prolegomena, care, în linii generale, să permită o apropiere adecvată de un subiect atât de complex.

Evident, în ciuda dificultăţilor de documentare, problema Securităţii în cadrul regimului comunist se regăseşte tratată, într-o manieră sau alta, într-un mare număr de lucrări. De la editarea de documente emise de fosta Securitate[3] şi până la lucrările memorialistice semnate de foşti ofiţeri de securitate[4] sau de victimele acestora[5], spectrul istoriografic este deosebit de bogat.

---

[2] Ernest Volkman, *Spionaj*, Bucureşti, 1998, p. 11–12

[3] Serviciul Român de Informaţii, *Cartea Albă a Securităţii (23 august 1944–30 august 1948)*, vol. I, Bucureşti, 1997, vol. II (1948–1958), Bucureşti, 1994, vol. III (1958–1968), Bucureşti, 1995, vol. IV (1968–1978), Bucureşti, 1995; Marius Oprea, *Banalitatea răului. O istorie a Securităţii în documente. 1949–1989*, Iaşi, 2002; Florica Dobre (coord.), *„Bande, bandiţi şi eroi“. Grupurile de rezistenţă din munţi şi Securitatea (1948–1968)*, Bucureşti, 2003; Florica Dobre, Florian Banu, Camelia Duică, Silviu B. Moldovan, Liviu Ţăranu (editori), *Trupele de Securitate (1949–1989)*, Bucureşti, 2004; Nicolae Henegariu, Silvia Colfescu (coord.), *Memorialul durerii. Documente ale reeducării din închisorile Piteşti, Gherla*, Bucureşti, 1995; idem, *Principiul bumerangului. Documente ale procesului lui Lucreţiu Pătrăşcanu*, Bucureşti, 1996; Mihai Giugariu (coord.), *Prigoana. Documente ale procesului C. Noica, C. Pillat, N. Steinhardt, Al. Paleologu, A. Acterian, S. Al. George, Al. O Teodoreanu*, Bucureşti, 1996; Ioana Raluca Voicu Arnăuţoiu, *Luptătorii din munţi. Toma Arnăuţoiu şi grupul de la Nucşoara. Documente ale anchetei, procesului, detenţiei*, Bucureşti, 1997; Ioan Opriş, *Istoricii şi Securitatea*, Bucureşti, 2004; idem, *Aurel Decei sau destinul disperării*, Bucureşti, 2004; Clara Cosmineanu, Silviu B. Moldovan (editori), *Nicu Steinhardt în dosarele Securităţii. 1959–1989*, Bucureşti, 2005; Camelia Ivan Duică, *Rezistenţa anticomunistă din Maramureş. Gruparea Popşa (1948–1949)*, Bucureşti, 2005; Liviu Ţăranu, Theodor Bărbulescu (editori), *Jurnale din rezistenţa anticomunistă. Vasile Motrescu, Mircea Dobre. 1952–1953,* Bucureşti, 2006

[4] Vezi Neagu Cosma, *Cupola. Securitatea văzută din interior. Pagini de memorii*, Bucureşti, 1994; Dumitru Iancu Tăbăcaru, *Sindromul Securităţii*, Bucureşti, f.a.; Ionel Gal, *Raţiune şi represiune în Ministerul de Interne.1965–1989*, Iaşi, 2001, vol. 1–2; *Ochii şi urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999–ianuarie 2001*, Bucureşti, 2001; Gh. Ionescu Olbojan, *Good bye, domnule Pacepa!*, Bucureşti, 1992; idem, *Fantomele lui Pacepa*, Bucureşti, 1994; idem, *Faţa neagră a Securităţii & Ion Mihai Pacepa*, Bucureşti, 1999; Titu Simon, *Din culisele serviciilor secrete româneşti. Pacepa quo vadis?*, Bucureşti, 1992; Ion Mihai Pacepa, *Orizonturi roşii. Amintirile unui general de securitate*, Bucureşti, 1992 (ediţia *princeps* Ion Mihai Pacepa, *Red horizons: The True Story of Nicolae & Elena Ceausescu's Crimes, Lifestyle and Corruption*, Washington D.C., Regnery Gateway, 1987); Victor Negulescu, *Spionaj şi contraspionaj: din viaţa şi activitatea unui ofiţer de informaţii (amintiri, deziluzii, speranţe). 1966–1996*, Târgovişte, 1999

[5] Andrei Şerbulescu, *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Bellu Zilber*, Bucureşti, 1991; Ion Ioanid, *Închisoarea noastră cea de toate zilele*, vol. I-IV, Bucureşti, 1991–1994; Radu Ciuceanu, *Intrarea în tunel,* prefaţă şi note de Octavian Roske, Bucureşti, 1991; idem, *Potcoava fără noroc*, Bucureşti, 1994; idem, *Pecetea diavolului*, Bucureşti, 2002; *** *Povestea Elisabetei Rizea din Nucşoara. Mărturia lui Cornel Drăgoi,* culese şi editate de Irina Nicolau şi Theodor Niţu, Bucureşti, 1993; Cornel Jurju, Cosmin Budeancă, *„Suferinţa nu se dă la fraţi...“. Mărturia Lucreţiei Jurj despre rezistenţa anticomunistă din Apuseni (1948–1958)*, Cluj-Napoca, 2002; Vasile Paraschiv, *Lupta mea pentru sindicate libere în România. Terorismul politic organizat de statul comunist*, ediţie îngrijită, studiu şi note de Oana Ionel şi Dragoş Marcu, Iaşi, 2005

Dincolo de documente şi memorii, se regăseşte şi un număr important de lucrări de analiză. Dintre acestea, credem că în primul rând se cuvine amintită lucrarea lui Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu*[6]. Din cele 500 de pagini ale lucrării, aproape 200 tratează istoria Securităţii. Beneficiind de o documentare amplă în arhivele fostei Securităţi şi valorificând din plin şi alte surse de informaţie, autorul a reuşit o cercetare obiectivă a istoriei temutei instituţii, surprinzând în paginile lucrării nu doar aspectele de poliţie politică, ci şi pe cele ale activităţii de informaţii, precum şi metodele şi tehnicile uzitate de Securitate pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. Aceluiaşi autor îi mai aparţin şi o serie de alte lucrări, mai recente, dar, în opinia noastră, de o valoare ştiinţifică mai redusă decât cea amintită anterior[7].

Se impun atenţiei apoi contribuţiile istoricului britanic Dennis Deletant la istoriografia problemei[8]. Profitând de cunoaşterea limbii române pentru parcurgerea lucrărilor apărute în ţara noastră şi bucurându-se de un acces privilegiat în unele arhive din România, autorul a îmbinat cu succes aceste surse cu bibliografia apărută peste hotare. Trebuie amintit apoi aportul lui Mihai Pelin, concretizat prin publicarea mai multor lucrări privind istoria Securităţii. Din punctul nostru de vedere, se remarcă în primul rând, prin bogăţia şi valoarea informaţiei, lucrarea *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955–1980)*[9], dar şi celelalte volume reuşesc să clarifice anumite aspecte ale activităţii Securităţii[10].

Pentru activităţile de peste hotare ale Securităţii, pe lângă lucrările lui Mihai Pelin, sunt de neocolit volumele semnate de Stejărel Olaru, dedicate fie unui eveniment punctual (atacul Legaţiei României de la Berna)[11], fie unui proces de durată (colaborarea Securităţii cu Stasi)[12]. Tot pentru activitatea de peste hotare a Securităţii este esenţială şi consultarea lucrării semnată de Pierre Accoce şi Daniel Pouget[13], deşi

[6] Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu*, Bucureşti, 1999

[7] Idem, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948–1964*, Bucureşti, 2003; idem, *Duplicitarii. O istorie a Serviciilor de Informaţii şi Securitate ale regimului comunist din România. 1965–1989*, Bucureşti, 2003; idem, *Torţionarii: istoria instituţiei Securităţii regimului comunist din România (1948–1964)*, Bucureşti, 2006

[8] Dennis Deletant, *Ceauşescu şi Securitatea. Constrângere şi disidenţă în România anilor 1965–1989*, Bucureşti, 1998; idem, *Teroarea comunistă în România. Gheorghiu Dej şi statul poliţienesc. 1948–1965*, Iaşi, 2001

[9] Mihai Pelin, *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955–1980)*, Bucureşti, 1997

[10] Idem, *Operaţiunile „Meliţa" şi „Eterul". Istoria „Europei Libere" prin documente de Securitate*, Bucureşti, 1999; idem, *Genii şi analfabeţi. Militari şi intelectuali sub lupa Securităţii*, Bucureşti, 2002; idem, *Opisul emigraţiei politice,* Bucureşti, 2002; idem, *Un veac de spionaj, contraspionaj şi poliţie politică*, Bucureşti, 2003

[11] Stejărel Olaru, *Cei cinci care au speriat Estul*, Iaşi, 2003

[12] Stejărel Olaru, Georg Herbstritt, *Stasi şi Securitatea*, Bucureşti, 2005

[13] Pierre Accoce, Daniel Pouget, *Reţeaua Caraman: cei treisprezece români care au zguduit NATO*, Bucureşti, 1999

autorii au fost acuzați că au căzut în plasa întinsă de serviciile secrete franceze și au tins să acorde o importanță nejustificată unor acțiuni controlate, de fapt, de aceste servicii.

O altă lucrare importantă pentru înțelegerea evoluției Securității în ansamblul său, prin informațiile de primă mână pe care le conține, este cea realizată de Teșu Solomovici și intitulată *Securitatea și evreii. Despre călăi și despre victime*[14].

Știut fiind faptul că în interpretarea documentelor emise de fosta Securitate la dificultățile specifice exegezei izvoarelor istorice se adaugă și problema cunoașterii termenilor speciali utilizați de serviciile secrete, considerăm că și dicționarul realizat de un fost ofițer de securitate și publicat sub pseudonimul Radu Cristescu, volum ce reunește peste 100 de termeni uzuali ai dosarelor fostei Securități, constituie un instrument valoros de lucru[15].

Unele date despre activitatea Securității pot fi extrase, cu prudență și cu spirit critic, și din lucrări precum cele semnate de generalul în rezervă Neagu Cosma[16], generalul în rezervă Gheorghe Pele[17], de Paul Ștefănescu[18] sau de colonelul în rezervă Gheorghe Cotoman[19].

Nu putem încheia scurtul excurs istoriografic fără a menționa aportul istoricului Marius Oprea. Întemeiate în special pe cercetări în arhive, numeroasele sale demersuri au elucidat diverse aspecte ale înființării, organizării și activității Securității[20]. Valorificarea informației primare completată cu eșantioane de istorie orală și coroborată cu informații din izvoare edite și literatura de specialitate a permis crearea unor studii solide, astfel că apelul la ele este inevitabil pentru oricine se oprește asupra studierii Securității.

---

[14] Teșu Solomovici, *Securitatea și evreii. Despre călăi și despre victime*, vol. I-II, București, 2003–2004

[15] Radu Cristescu, *Spionajul și contraspionajul pe înțelesul tuturor. Mic dicționar al serviciilor secrete*, București, 2000

[16] Neagu Cosma, *Contribuția unor „minorități" naționale la bolșevizarea României*, București, 1996; idem, *Securitatea, poliția politică, dosare, informatori*, București, 1998; Neagu Cosma, Ion Stănescu, *În anul 1968 a fost programată și invadarea României. Informații inedite din interiorul Serviciilor Speciale ale României*, București, 1998; Neagu Cosma, Ion Stănescu, *„Adevăruri" demontate*, București, f.a.

[17] Gheorghe Pele, *Servicii și acțiuni secrete*, București, 1996

[18] Paul Ștefănescu, *Istoria secretă a serviciilor secrete,* București, 1992; idem, *Istoria serviciilor secrete române*, Oradea, 2003

[19] Gheorghe Cotoman, *Dosarele Securității. Dezvăluirile unui anchetator de la Direcția a VI a D.S.S.*, Craiova, 1999

[20] Marius Oprea, *Fapte și moravuri la securiștii anilor '50. Radiografie a Direcției de Anchete Penale a Securității (1949–1952)*, în „Analele Sighet 7", București, 1999, p. 260–279; idem, *Nașterea Securității*, în „Analele Sighet 6", București, 1998, p. 271–307; idem, *Tortura în anii '50*, în „Analele Sighet 8", București, 2000, p. 335–344; idem, *O istorie a informatorilor Securității*, în „Analele Sighet 9", București, 2001, p. 464–488; idem, *Pagini din „copilăria" Securității române*, în „Dosarele istoriei", nr. 5, 1996, p. 34–39; idem, *Gheorghiu Dej, poliția secretă și puterea*, în „Dosarele istoriei", nr. 3(8), 1997, p. 29–32; date utile se regăsesc și în volumul dedicat de Marius Oprea „post-istoriei" Securității – Marius Oprea, *Moștenitorii Securității*, București, 2004

Fără a face o pledoarie *pro domo*, considerăm că și volumele de studii editate de C.N.S.A.S.[21], dicționarul membrilor C.C. al P.C.R.[22], precum și periodicul *Arhivele Securității*[23], pot contribui din plin la o apropiere adecvată de problematica spinoasă a istoriei Securității.

În fața unei bibliografii atât de vaste, deși departe de a fi exhaustivă, dificultatea unei abordări echilibrate a istoriei Securității apare ca o sarcină încă și mai dificilă. Totuși, vom încerca în paginile ce urmează o scurtă schiță a evoluției structurii organizatorice, a obiectivelor asumate și a mijloacelor și metodelor prin care Securitatea a înțeles să-și îndeplinească rolul de „scut și spadă a Partidului".

Înființată prin Decretul nr. 221 din 28 august 1948 (doc. 2), Direcția Generală a Securității Poporului (D.G.S.P.) nu era decât sinteza eforturilor făcute de partidul comunist în perioada 1945–1948 pentru edificarea unui aparat de supraveghere și represiune cât mai redutabil. Prin acest act, regimul comunist „s-a autocertificat în mod oficial drept stat polițienesc"[24].

În fapt, nou creata instituție trebuia să corespundă noii etape în care intrase România odată cu detronarea regelui și proclamarea republicii populare la 30 decembrie 1947. Nu întâmplător anul 1948 a fost anul modificării Codului Penal[25], al adoptării unei noi Constituții (13 aprilie 1948)[26], al naționalizării întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transport[27], al restructurării radicale a învățământului[28] și al adoptării unei noi legi a cultelor[29]. În urma unui astfel de asalt frontal asupra societății românești, regimul comunist se aștepta, în mod firesc, la o accentuare a opoziției pe cele mai diverse planuri și, ca atare, și-a creat un instrument pe măsură: Securitatea.

De la bun început, în posturile cheie ale instituției au fost numiți oameni al căror atașament față de partidul comunist fusese pe deplin dovedit în „focul bătăliilor de clasă" din anii precedenți: Gheorghe Pintilie, Alexandru Nicolschi, Vladimir Mazuru, Gogu Popescu, Gavril Birtaș, Mihail Nedelcu, Mihail Patriciu, Iosif Kaloușek

---

[21] C.N.S.A.S., *Totalitarism și rezistență, teroare și represiune în România comunistă,* coord. conf. univ. dr. Gheorghe Onișoru, București, 2001; C.N.S.A.S., *Mișcarea armată de rezistență anticomunistă din România. 1944–1962*, coord. prof. univ. dr. Gheorghe Onișoru, București, 2003

[22] C.N.S.A.S., *Membrii C.C. al P.C.R. 1945–1989. Dicționar*, Florica Dobre (coord.), Liviu Marius Bejenaru, Clara Cosmineanu-Mareș, Monica Grigore, Alina Ilinca, Oana Ionel, Nicoleta Ionescu-Gură, Elisabeta Neagoe-Pleșa, Liviu Pleșa, București, 2004

[23] C.N.S.A.S., *Arhivele Securității*, vol. 1, București, 2002; vol. 2, București, 2004; vol. 3, București, 2006

[24] Dennis Deletant, *România sub regimul comunist*, București, 1997, p. 74

[25] „Monitorul oficial" (M.O.), nr. 48, 27 februarie 1948

[26] M.O., nr. 87 bis, 13 aprilie 1948

[27] Legea nr. 119/11 iunie 1948 în M.O., nr. 133 bis, 11 iunie 1948

[28] Decretul nr. 175 din 2 august 1948 „pentru reforma învățământului", în M.O., nr. 177, 3 august 1948

[29] Decretul nr. 177 pentru regimul general al cultelor religioase, în M.O., nr. 178, 4 august 1948

(doc. 3, 4, 6, 7 și 8), asigurându-li-se pe lângă grade și funcții importante și venituri pe măsura devotamentului (doc. 5).

D.G.S.P. avea în structura sa inițială următoarele direcții[30]:

Direcția I Informații interne – director col. Gavril Birtaș, director adjunct lt.-col. Andrei Gluvaciov;

Direcția a II-a Contrasabotaj – director col. Gogu Popescu, director adjunct mr. Gheorghe Bulz;

Direcția a III-a Contrainformații penitenciare – director mr. Coman Stoilescu;

Direcția a IV-a Contrainformații militare – director mr. Gheorghe Petrescu, director adjunct cpt. Cricor Garabețian;

Direcția a V-a Cercetări penale – director col. Mișu Dulgheru, director col. Mircea Lepădătescu, director adjunct lt.-col. Simion Tudor Dincă;

Direcția a VI-a Protecția ministerelor – director lt.-col. Augustin Albon, director adjunct mr. Ion Crișan;

Direcția a VII-a Tehnică – director lt.-col. Alexandru Neacșu;

Direcția a VIII-a Cadre – director Vladimir Mazuru, director adjunct mr. Dumitru Popescu;

Direcția a IX-a Secția politică a P.M.R. – director adjunct mr. Alexandru Gutan, director adjunct mr. Nicolae Duță;

Direcția a X-a Administrativă și Contabilitate – director col. Alexandru Jurnu, director adjunct mr. Ion Ceslanschi.

Secțiile auxiliare care deserveau direcțiile erau cele care se ocupau cu cenzura corespondenței, supravegherea și interceptarea convorbirilor telefonice și cele cu sarcini de secretariat, cifru, evidență și arhive.

Ca unități teritoriale funcționau următoarele direcții regionale: **Brașov** (director col. Iosif Kalousek și director adjunct mr. Adalbert Izsak), **Cluj** (director col. Mihail Patriciu, director adjunct lt.-col. Gheorghe Cuteanu), **Constanța** (director cpt. Nicolae Doicaru, directori adjuncți lt. Năstase Sepi și lt. Gheorghe Manolache), **Craiova** (director mr. Eugen Vistig, director adjunct mr. Ion Vasilescu), **Galați** (director col. Mauriciu Ștrul, director adjunct mr. Gheorghe Babu), **Iași** (director lt. Nicolae Pandelea, director adjunct mr. Aurel Ceia), **Oradea** (director lt. Ludovic Czeller), **Pitești** (director col. Mihail Nedelcu, director adjunct mr. Ioan Marin), **Ploiești** (director lt.-col. Constantin Cîmpeanu, director adjunct mr. Racovschi Mănescu), **Sibiu** (director lt.-col. Gheorghe Crăciun, director adjunct cpt. Lucian Moldor), **Suceava** (director lt.-col. Ioan Popic) și **Timișoara** (director lt.-col. Coloman Ambruș, director adjunct cpt. Aurel Moiș). Tot ca structură teritorială a fost organizată și **Securitatea Capitalei** (director lt.-col. Tudor Sepeanu, director adjunct mr. Moise Senater)[31].

---

[30] Ministerul de Interne, *Organizarea și funcționarea organelor Ministerului de Interne de la înființare până în prezent*, uz intern, București, 1978, p. 106–107

[31] Dennis Deletant, *Ceaușescu și Securitatea. Constrângere și disidență în România anilor 1965–1989*, București, 1998, p. 73–78 și 80 (în continuare, D. Deletant, *Ceaușescu și Securitatea...*)

Structura organizatorică a direcțiilor regionale cuprindea servicii, secții și birouri, reproducând la nivel local organizarea centrală. Astfel, de exemplu, pentru Direcția a II-a contrasabotaj exista la nivelul fiecărei direcții regionale un Serviciu II contrasabotaj, împărțit la rându-i în birouri ce se ocupau de un anumit segment al activității economice. Cunoașterea acestei structuri este utilă în procesul de identificare al emitentului unui anumit act după indicativul ce-l poartă. Astfel, un document emis de „331“ aparținea Biroului 1 al Serviciului 3 din Direcția a III-a.

Acest cadru organizatoric nu a suferit modificări majore decât în septembrie 1950 când, pentru a reflecta reorganizarea administrației locale, aria de responsabilitate a direcțiilor regionale a fost modificată pentru a corespunde celor 28 de regiuni create.

După mai puțin de trei ani de la înființare, perioadă în care regimul comunist s-a consolidat, tendința irepresibilă de centralizare a dus la desființarea Serviciului Special de Informații și a Serviciului de Informații al Armatei și înglobarea acestor structuri în cadrul Securității. Acest lucru s-a petrecut pe baza **Decretului nr. 50 din 30 martie 1951** (doc. 9). Astfel, D.G.S.P. devine Direcția Generală a Securității Statului (D.G.S.S.), această denumire semnificând identificarea totală a partidului cu statul, partidul fiind și „singurul și autenticul reprezentant al poporului“[32]. Securitatea a căpătat, în urma reorganizării, următoarea structură:

Direcția A Informații Externe
Direcția B Contraspionaj
Direcția C Contrasabotaj
Direcția D Transporturi
Direcția E Contrainformații militare
Direcția F Filaj și Investigații
Direcția G Cercetări Penale
Direcția H Contra-informații în armată
Direcția I Paza demnitarilor
Direcția J Cadre și școli
Direcția K Administrație
Direcția L Politică

Serviciile de control al corespondenței, de transport al dosarelor secrete, de arhivă și de contabilitate aveau rolul de a deservi direcțiile[33].

Principalul element de noutate al noii structuri organizatorice consta în apariția Direcției A – Informații Externe, direcție ce preluase rămășițele vechiului S.S.I. Un rol preponderent în atribuțiile Direcției I era ocupat de activitățile privind controlul și destrămarea organizațiilor emigrației românești. În acest sens, un document al vremii

[32] E posibil să se fi urmărit și înlăturarea din folclorul vremii a unei butade, pusă în circulație de „dușmanii poporului“, potrivit căreia denumirea instituției ar fi fost „Direcția Generală a Securității *împotriva* Poporului“

[33] D. Deletant, *Ceaușescu și Securitatea...*, p. 80–81

preciza că noua direcție desfășura acțiuni informativ–operative împotriva emigrației române din străinătate „cu scopul de a descompune organizațiile și grupările politico–reacționare, de a cunoaște din timp acțiunile lor dușmănoase împotriva R.P.R. și de a convinge spre repatriere elementele din această emigrație“[34]. Era prevăzută, de asemenea, „infiltrarea în cadrul bisericilor ortodoxe din străinătate în scopul formării în grupurile din jurul acestora a unui curent de opinie favorabil regimului comunist“[35].

O altă categorie de atribuții viza supravegherea și contracararea canalelor de spionaj și propagandă ale blocului advers și, în sfârșit, a treia mare categorie de atribuții ținea de obținerea de date secrete cu caracter militar, economic, politic, tehnico-științific[36].

Noua organizare a Securității a avut o durată și mai scurtă decât precedenta. Desprinderea Securității din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și reorganizarea sa într-un minister distinct a fost luată în calcul încă din primele luni ale anului 1952. În această perioadă, Ana Pauker, Vasile Luca și Teohari Georgescu sunt eliminați de la conducerea P.M.R. de către Gheorghiu-Dej, sub acuzațiile de „împăciuitorism“, deviere de la politica partidului și „pactizare cu dușmanii R.P.R.“. Pe fundalul luptelor intestine din partid și al tensionării situației internaționale, se elaborează proiectele de creare a unui minister al Securității. Date interesante privind geneza acestui proiect și rațiunile care au stat la originea sa reies din stenograma ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952, ședință ce a fost axată tocmai pe această problemă.

Potrivit lui Gheorghiu-Dej, scopul scindării M.A.I. în Ministerul Securității Statului și Ministerul de Interne era acela de „a îmbunătăți activitatea organelor noastre de stat, ca o necesitate rezultând din ascuțirea luptei de clasă împotriva dușmanului de

---

[34] Ulterior, în 1955, a fost elaborat chiar un decret prin care celor ce se întorceau în țară le erau amnistiate pedepsele, cu excepția celor pentru omucideri. Gheorghiu-Dej explica, la vremea respectivă, colegilor de partid: „Unii dintre foștii politicieni național-țărăniști sau alții din aceia care sunt liberi ar putea să se adreseze unora din străinătate să vină acasă, că nu li se face nimic. Nu îi punem pe jeratic. Dacă vin câțiva și fac declarații, este bine. Presa reacționară o să țipe, la fel și la radio o să spună că de ce nu le dăm drumul și celor din pușcării, dar noi să redactăm decretul așa ca să zică ei că suntem ai dracului. Nu poți să dai drumul la un criminal. Și se poate organiza treaba astfel ca să se audă glasul unuia sau altuia care să facă apel la unii și să-i cheme înapoi“ – apud Cristian Troncotă, *Istoria Securității regimului comunist din România. 1948–1964*, București, 2003, p. 206; vezi Decretul nr. 421 pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni, din 24 septembrie 1955, în Florica Dobre, Alesandru Duțu, *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România*, vol. II (1947–1964), București, 2001, p. 264

[35] Florian Banu, *Direcția I-a Informații Externe (D.I.E.). Atribuții și organizare (1951–1956),* în C.N.S.A.S., „Totalitarism și rezistență, teroare și represiune în România comunistă“, București, 2001, p. 43

[36] Idem, *Activitatea Direcției de Informații Externe a Securității – între atribuțiile oficiale și acțiunile reale (1951–1989)*, în „Cetatea Bihariei“, seria a II-a, 2005, nr. 1 (3), p. 101; Liviu Țăranu, *Direcția de Informații Externe în vremea lui Gh. Gheorghiu-Dej (structură, buget, activități)*, în „In honorem Viorel Faur“, volum îngrijit de Corneliu Crăciun și Antonio Faur, Oradea, 2006, p. 533–545

clasă, împotriva încercărilor imperialiştilor din afară, în interesul specializării, ridicării calificării acestor organe, delimitarea funcţiunilor după natura muncii respective“[37].

Unii cercetători sunt de opinie că impulsul reorganizării Securităţii a venit din exterior, mai precis de la Moscova, variantă ce ni se pare credibilă având în vedere cele afirmate de către Gheorghiu-Dej în amintita şedinţă:

„La aceste proiecte de organizare au lucrat tovarăşii de la Ministerul de Interne câteva luni de zile, *au studiat experienţa U.R.S.S. în această privinţă* (subl. ns. – F.B.), s-au întocmit două proiecte de organizare care consider că răspund sarcinilor actuale şi perspectivelor ce se pun în munca organelor noastre de stat, etapei în care ne găsim noi“.

Dincolo de retorica încărcată de ideologie, adevăratele raţiuni ce au dus la reorganizare au fost enunţate de Alexandru Drăghici, viitorul ministru al Securităţii Statului (doc. 21): „Principiile care stau la baza organizării Ministerului Securităţii şi Ministerului Afacerilor Interne sunt determinate de *cuprinderea tuturor organismelor sub comanda noastră şi în acelaşi timp un control foarte serios asupra sarcinilor exercitate de către conducere*, control care să tindă în permanenţă la îmbunătăţirea muncii“[38] (subl. ns. – F.B.).

Cu alte cuvinte, conducerea partidului încerca să-şi asigure un control cât mai eficient asupra unei instituţii care se dovedise periculos de autonomă şi de ermetică faţă de ochiul vigilent al Partidului. Problema subordonării stricte a Securităţii faţă de conducerea de partid va continua, de altfel, să provoace destule dispute şi în anii următori, această subordonare căpătând accente ferme abia în ultimii ani de viaţă ai lui Gheorghiu-Dej.

Potrivit proiectului iniţial, Ministerul Securităţii Statului (M.S.S.) urma să aibă atribuţii destul de largi, reunind în cadrul său, în afara Securităţii, Miliţia, Trupele de Securitate şi Trupele de Grăniceri. Ministerului de Interne urmau să-i revină „închisorile, sub formă de colonii de muncă în cea mai mare parte, Arhiva Statului şi Pompierii“[39]. Organigramele finale, adoptate prin Decretul nr. 324 din 20 septembrie 1952, au fost însă diferite. Ministerul Securităţii Statului avea următoarea structură organizatorică:

Aparatul Central:

Direcţia de Informaţii Externe
Direcţia de Contraspionaj
Direcţia de Contrasabotaj
Direcţia Transporturi
Direcţia Filaj şi Investigaţii
Direcţia Cercetări Penale
Direcţia Contrainformaţii Armată

---

37 A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 20 (vezi doc. 19)

38 *Ibidem*, f. 21

39 *Ibidem*

Direcția Pază Demnitari
Direcția Trupelor de Securitate
Direcția Cadre și Școli
Direcția Generală Politică
Direcția Administrativă
Serviciul K – Contrainformații Miliție și Penitenciare
Inspectoratul General (Corpul de Inspecții)
Serviciul Contabilitate
Serviciul Poștal Special
Serviciul Tehnic Operativ
Serviciul Contra-informații Radio
Serviciul Verificări Corespondență
Serviciul Evidență Operativă
Serviciul Secretariat

Aparatul teritorial: cuprindea 28 de direcții regionale de securitate, potrivit împărțirii administrative a țării (doc. 10). Acestea aveau compartimente (servicii, secții, birouri) corespondente în mare parte structurii aparatului central[40]. De remarcat faptul că, deși Miliția nu a fost inclusă în M.S.S., potrivit primelor versiuni de reorganizare, Securitatea își păstra controlul asupra acestei instituții prin Serviciul K. În fapt, colaborarea dintre cele două instituții, de pe poziții șef-subaltern, nu a încetat pe întreg parcursul existenței regimului comunist, indiferent de reorganizările succesive prin care au trecut[41].

Ministerul Afacerilor Interne avea, de asemenea, o structură alcătuită dintr-un aparat central și unul teritorial. Aparatul central reunea:

Direcția Generală a Miliției
Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă
Comandamentul Trupelor de Pază M.A.I.
Comandamentul Pompierilor
Direcția Cadre
Inspectoratul General de Control
Direcția Administrativă
Direcția Contabilității
Direcția Arhivelor Statului
Departamentul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale
Serviciul Secretariat

Aparatul teritorial era alcătuit din 28 de direcții regionale M.A.I., ca și în cazul M.S.S.

---

[40] Ministerul de Interne, *Organizarea și funcționarea organelor Ministerului de Interne de la înființare până în prezent*, uz intern, București, 1978, p. 112–113

[41] Cf. Florian Banu, *Câteva considerații privind relațiile dintre Securitate și Miliție în primii ani ai „dictaturii proletariatului" (1949–1956)*, în „Cetatea Bihariei – revistă de cultură și istorie militară", seria a II-a, 2004, nr. 1, p. 102–109

Potrivit lui Alexandru Drăghici, nou-creatului Minister al Securităţii Statului îi revenea sarcina ca „în cadrul organelor sale să-şi dezvolte combativitatea, puterea de lovire în duşman, specificul în ce priveşte adâncirea muncii agenturilor de informaţii şi a lupta împotriva duşmanului, ca toată banda de spioni care mai face greutăţi să fie descoperită“[42].

În acelaşi sens, în Hotărârea Biroului Politic „cu privire la înfiinţarea Ministerului Securităţii Statului şi a Ministerului Afacerilor Interne“ se preciza: „ţinând seama de intensificarea activităţii serviciilor de informaţii capitaliste şi a elementelor duşmănoase din interiorul ţării, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră ca necesitate urgentă întărirea muncii de asigurare a securităţii Statului şi măsurilor cu caracter obştesc pentru folosirea cât mai eficientă a criminalilor în muncă“[43].

Structura Securităţii a fost în perioada septembrie 1952–septembrie 1953 următoarea:

Direcţia A – Informaţii Externe, director – gen. Serghei Nikonov (Sergiu Nicolau)
Direcţia I – Contraspionaj, director – lt. col. Szabo Eugen
Direcţia a II-a – Contrasabotaj, director – col. Nicolae Stoica
Direcţia a III-a – Informaţii Interne
Direcţia a IV-a – Contrainformaţii în armată, director – gen. Vladimir Mazuru
Direcţia a V-a – Transporturi
Direcţia a VI-a – Anchete, director – lt. col. Francisc Butyka
Direcţia a VII-a – Filaj şi investigaţii, director – mr. Dinescu
Direcţia a VIII-a – Tehnică, director – mr. Panaitescu
Direcţia a IX-a – Protecţia ministerelor, paza demnitarilor
Direcţia Cadre, director – col. Alexandru Demeter
Direcţia Secretariat – director – mr. Vasile Crăciunoiu
Serviciul „C“ – condus de col. Gogu Popescu
Serviciul „E“ – condus de mr. Schmerler

Nici această nouă organizare a Securităţii nu s-a dovedit mai longevivă. Urmându-se modelul moscovit[44], la 7 septembrie 1953 M.S.S. fuzionează cu M.A.I.[45] Aşa cum atestă documentele (doc. 70), în mod paradoxal, restructurări de

---

[42] A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 20

[43] *Ibidem*, f. 26

[44] Este greu de spus dacă iniţiativa a venit de la Moscova sau liderii români au urmat instinctiv evoluţiile din aparatul de securitate sovietic. Cert este că, înaintea fuziunii, a fost obţinută „binecuvântarea“ liderilor de la Kremlin. În stenograma şedinţei comune a conducerii P.C.U.S. şi conducerii P.M.R., desfăşurată la Moscova în 13 iulie 1953, se menţionează:

„Tov. Gheorghiu-Dej: ridică problema concentrării aparatului de stat.

Tov. Malenkov: măsura este bună, dar nu trebuie exagerat. Noi considerăm că s-a exagerat la voi. Ba facem contopiri, ba despărţim. În ce priveşte contopirea M.S.S. cu M.A.I., aici nu veţi greşi. Efectivul M.S.S. este imposibil de umflat.

Tov. Mikoian: Să reduceţi lagărele.

Tov. Hruşciov: Veţi reduce efectivele M.S.S. şi M.A.I., se vor reduce şi lagărele.“ – A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Relaţii Externe, dosar nr. 26/1953, f. 19

natură organizatorică au precedat decizia unificării celor două ministere. Astfel, la 1 iunie și 1 iulie 1953 unele direcții (a VIII-a, a IX-a și apoi a V-a, a VI-a) își schimbă denumirea. Noi reorganizări au avut loc la 1 noiembrie 1953 și 1 ianuarie 1954. În urma contopirii celor două ministere, aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne a căpătat următoarea configurație:

Direcția de Informații Externe
Direcția de Contraspionaj
Direcția de Contrasabotaj
Direcția Transporturi
Direcția Pază Demnitari
Direcția Filaj și Investigații
Direcția Cercetări Penale
Direcția Contrainformații Armată
Direcția Generală Politică
Comandamentul Trupelor M.A.I.
Direcția Generală a Miliției
Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă
Comandamentul Pompierilor
Inspectoratul General de Control
Direcția Cadre și Școli
Direcția Arhivelor Statului
Departamentul Gospodăririi Comunale și Industriei locale
Serviciul K – Contrainformații Miliție și Penitenciare
Serviciul Poștal Special
Serviciul Contra-informații Radio
Serviciul Verificări Corespondență
Serviciul Evidență Operativă
Serviciul Organizare – Mobilizare
Direcția Administrativă
Direcția Contabilitate
Serviciul Secretariat[46].

---

[45] În mod inexplicabil, istoricul Cristian Troncotă oferă data de 7 septembrie 1955 pentru această fuziune. Nu este vorba nici de o greșeală de tipar, cum am fost înclinați să credem, întrucât autorul continuă cu fraza: „Câteva luni mai târziu, la 11 iunie 1956, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1361, Ministerul Afacerilor Interne a fost reorganizat și împărțit în două departamente: Departamentul Securității și Departamentul Internelor" – Cristian Troncotă, *Istoria Securității regimului comunist din România. 1948–1964*, București, 2003, p. 25

[46] Ministerul de Interne, *Organizarea și funcționarea organelor Ministerului de Interne de la înființare până în prezent*, uz intern, București, 1978, p. 114–115; am redat aici nu doar structura Securității, ci a întregului Minister al Afacerilor Interne, pentru a sublinia tendința acestuia de a se ocupa de cele mai diverse sfere de activitate, de a-și extinde competența și controlul asupra cât mai multor segmente ale societății, precum și pentru a releva interferențele care existau, inevitabil, între diferitele componente ale aparatului represiv (Securitate, Miliție, Trupe de Securitate, Trupe de Grăniceri, Penitenciare)

Problema adoptării unei structuri organizatorice cât mai adecvată nevoilor represive ale regimului a continuat să-i preocupe în mod evident pe liderii partidului. O dovadă în acest sens o reprezintă discuțiile din ședința Secretariatului C.C. al P.M.R. din 1 februarie 1956, ședință consacrată analizării problemelor ce țineau de activitatea M.A.I. În această ședință au fost invitate persoane cu funcții de conducere din Minister, în special din conducerea Securității și a Miliției. În urma discuțiilor, s-au hotărât o serie de măsuri, vizând în esență „îmbunătățirea controlului organelor de partid asupra muncii organelor".

În fond, aceasta era principala problemă a bonzilor comuniști: se remarcase transformarea Securității dintr-o armă a partidului într-o instituție ce le scăpa de sub control, tinzând să devină un instrument în mâinile lui Gheorghiu-Dej. Sarcina de „a apuca taurul de coarne" și-a asumat-o Miron Constantinescu la începutul lunii aprilie 1956, prin dezlănțuirea unui atac furibund la adresa Securității și a lui Gheorghiu-Dej în cadrul ședințelor Biroului Politic din zilele de 3, 4, 6 și 12 aprilie.

Referindu-se la Securitate, Miron Constantinescu spunea:

„Cred că este necesar ca activitatea M.A.I. și a Securității să fie trecută efectiv sub controlul Biroului Politic. **Poate chiar Securitatea să fie despărțită de M.A.I. și să fie trecută sub conducerea unui comitet** (subl. ns.). Cred că tov. Drăghici poate ajuta Biroul Politic mai bine întrucât el cunoaște mai multe cazuri de abuzuri. Nu are nici un rost să ascundem lucrurile pentru că cu timpul ele tot apar.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, caracterizând activitatea M.A.I., a spus la plenară: «Securitatea este un cal nărăvaș care n-a fost bine călărit». Eu sunt de acord cu cele spuse de tov. Ceaușescu. Securitatea este un resort foarte important, dar acest resort nu a fost bine îndrumat. Îndrumarea a fost unilaterală și aceasta este și vina noastră"[47].

Pe fundalul unor astfel de acuzații, în cadrul M.A.I. s-au inițiat mai multe proiecte de reorganizare, luându-se în studiu organigramele existente, gradul de încadrare al posturilor din schemă, necesarul real de personal. Cu acest prilej au fost elaborate situații statistice deosebit de interesante privind structura personalului Securității din punct de vedere al originii sociale, al apartenenței politice, al studiilor urmate, al naționalității.

Necesitatea reorganizării M.A.I. a prins un contur ferm în mințile tot mai multora dintre liderii comuniști, astfel că, în urma unei hotărâri adoptată în ședința Biroului Politic din 22 mai 1956, a fost însărcinat Consiliul de Miniștri să emită o hotărâre în acest sens. În 11 iulie 1956 este adoptată H.C.M. nr. 1361 „privind unele măsuri organizatorice luate în cadrul M.A.I.". În hotărâre se preciza:

„1. Se aprobă măsurile organizatorice luate în cadrul M.A.I., privind reducerea efectivelor, ca urmare a modificării structurii organizatorice a acestui minister, astfel:

a) reducerea din statele de organizare a 25.139 posturi prevăzute pentru ofițeri, sergenți și angajați civili.

b) Reducerea efectivului existent cu 21.107 ofițeri, sergenți și angajați civili.

[47] A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar nr. 32/1956, f. 6

2. Se aprobă schemele de organizare ale Ministerului Afacerilor Interne, stabilite la limita maximă de 56.754 posturi, din care:

– 24.941 ofițeri

– 20.955 sergenți

– 10.858 angajați civili

Pe data de 1 iulie a.c., Ansamblul artistic al M.A.I. trece la Ministerul Culturii, cu tot inventarul și mijloacele de bază existente asupra lui la acea dată (inclusiv clădirile ce le ocupă). (…)

3. M.A.I. se organizează pe două departamente, după cum urmează:

Departamentul Securității, care cuprinde:

– Securitatea Statului

– Trupele de Securitate

– Trupele de Grăniceri

– Trupele de Pază

Departamentul Internelor, care cuprinde:

– Miliția

– Penitenciarele și Coloniile

– Trupele de Pază contra Incendiilor

– Apărarea Locală Antiaeriană“[48].

Securitatea avea următoarea structură de organizare:

Direcția I Informații externe

Direcția a II-a Contraspionaj

Direcția a III-a Informații Interne

Direcția a IV-a Contrasabotaj

Direcția a V-a Contrainformații în armată

Direcția a VI-a Transporturi

Direcția a VII-a Filaj și Investigații

Direcția a VIII-a Anchete

Direcția a IX-a Paza demnitarilor

Direcția Cadre

Direcția Administrativă

Secretariatul

Serviciul B Contrainformații radio

Serviciul C Evidență operativă

Serviciul D Internări deținuți

Serviciul F Controlul corespondenței

Serviciul H Cifru

Serviciul K Contrainformații Penitenciare și Miliție

Serviciul T Tehnic–operativ

---

[48] A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 10, f. 88–89

Teritoriul era acoperit prin organizarea a 16 direcții regionale: Argeş, Bacău, Braşov, Bucureşti, Cluj, Crişana, Dobrogea, Galaţi, Hunedoara, Iaşi, Maramureş, Mureş Autonomă Maghiară, Oltenia, Ploieşti, Suceava.

Din punct de vedere al numărului de angajaţi ai Securităţii, cifrele au variat în timp. În prima formă, din august 1948, organigrama Direcțiunii Generale a Securității Poporului prevedea un efectiv de 4.641 posturi. Potrivit unui proces verbal al unei şedinţe de „analiză a muncii", desfăşurată în 11 februarie 1949, erau ocupate 3.549 de posturi, rămânând vacante 1.273[49], deci numărul de posturi ajunsese la 4.822.

Preferința pentru persoanele cu „o origine socială sănătoasă" era reflectată în structura cadrelor D.G.S.P., imediat după înființare: 64% muncitori, 4% țărani, 28% funcționari, 2% intelectuali și 2% cu origine neprecizată[50]. Din punct de vedere etnic, structura angajaților Securității se prezenta, în februarie 1949, după cum urmează: 83% români, 10% evrei, 6% maghiari, 1% alte naționalități[51]. În funcțiile de decizie au fost preferați, inițial, persoanele alogene, în special ruși, ucraineni, evrei, maghiari, ale căror nume au fost, pe cât posibil, românizate.

Problema prezenței angajaților de alte etnii în aparatul Securității rămâne încă una controversată. Mărturiile contemporanilor tind să acrediteze ideea unei infuzii masive de alogeni în structurile Securității, în vreme ce documentele de arhivă conturează o imagine mai nuanțată. De exemplu, Petru Groza, în cadrul unei întrevederi informale avută în seara zilei de 23 iunie 1949 cu Emil Bodnăraş, îi atrăgea atenția acestuia:

„La Lugoj, şeful Securității este Klink, tot evreu. Dacă vom analiza de ce la un moment dat am avut sute de țărani fugiți în munți și alăturați bandelor lui Uță, vom găsi că toate acestea se datoresc prostiilor, actelor duşmănoase ale lui Klink, care la un moment dat a vrut să aresteze la Teregova vreo 40 de țărani"[52]. Paul Goma, din postura de deținut politic, își amintește că „...în Securitate au fost foarte, foarte mulți evrei. Bineînțeles, nu gardieni, nu filatori mărunți (pentru asta erau țiganii) și destul de puțini anchetatori de rând. Evreii lucrau mai mult cu capul – expresia e consacrată. Dar zdrobitoarea majoritate a evreilor din securitate era constituită din evrei...neromâni: cei mai mulți erau evrei unguri, apoi evrei ruși"[53]. Un alt fost deținut politic, de această dată el însuși evreu, își amintește „prestația" unui ofițer de securitate evreu în următorii termeni: „am numărat patru lovituri la spate, acordate însă după ce fusesem acoperit cu un prosop umed, ca să nu se vadă semnele. În tot timpul am auzit vocea unui tânăr locotenent, care, cu excesul de zel judaic, a ținut nu numai să

---

[49] Marius Oprea, *Banalitatea...*, p. 64

[50] Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete românești. De la Cuza la Ceaușescu*, București, 1999, p. 336

[51] *Ibidem*, p. 337

[52] *Apud* Mircea Chirițoiu, *Între David și Goliath. România și Iugoslavia în balanța războiului rece,* vol. îngrij. și studiu introductiv – Silviu B. Moldovan, editor – Gheorghe Buzatu, Iași, 2005, p. 342

[53] Paul Goma, *Gherla*, București, 1990, p. 87

asiste la bătaie, dar să mă și tragă de perciuni, probabil în amintirea [vremii] când strămoșii lui erau supuși acestui tratament. S-ar putea crede că complexele de inferioritate se moștenesc din tată în fiu și se răzbună“[54].

Foștii ofițeri de securitate acreditează și ei ideea unei dominări a alogenilor. Colonelul Gheorghe Rațiu, fost șef al Direcției I din Departamentul Securității Statului, susține că, în prima perioadă a existenței sale, „Securitatea a fost dată pe mâna evreilor, ungurilor și rușilor care, în aparatul central și la principalele unități teritoriale, ocupau funcții de comandă. Dar până prin anul 1961 și în funcții de execuție erau mulți ofițeri evrei, unguri, sârbi, armeni, greci, țigani etc., mai ales în București, în județele din Moldova și în cele din Transilvania“[55].

Generalul Nicolae Pleșiță afirmă că: „Eu, când am fost numit comandant al Regionalei [de Securitate] Cluj [1962–1967 – n.n.] am putut vedea că în Securitate nu erau decât unguri și evrei. Ici-acolo, mai apărea și câte un român chior. Foarte greu mi-a fost să românizez aparatul din Cluj“[56].

Un alt general în rezervă consideră că „…sub Pantiușa și Nicolschi se aflau sute de alți NKVD-iști, care ocupau toate funcțiile de decizie și foarte multe din cele de execuție ale organelor represive din acel timp“[57].

În ce ne privește, considerăm că, date fiind mărturiile documentare pe care nu avem vreun temei să le bănuim a fi falsificate, ne place sau nu, trebuie să recunoaștem că, alături de alogenii care au deținut funcții de conducere, majoritatea cadrelor era formată din români și o distincție maniheistă de tipul „ei–cei răi, noi–cei buni“ nu poate decât să producă o percepție deformată, vecină cu xenofobia[58].

Revenind la problema numărului angajaților, trebuie spus că schemele de încadrare s-au lărgit constant, pe măsură ce noi și noi „dușmani ai poporului“ erau identificați de către partid. La începutul anului 1951, după noua împărțire administrativă a țării și transformarea D.G.S.P. în Direcția Generală a Securității Statului (D.G.S.S.), schema de organizare a crescut de la 7.252 de posturi la 15.280 posturi. Dintre acestea, erau ocupate 7.853 posturi, ceea ce reprezenta 51,09% din totalul schemei, diferența de 7.427 posturi urmând a fi acoperită în decurs de doi ani.

La 31 decembrie 1951 schema era încadrată cu 10.423 cadre. Dintre aceștia, 4.173 erau de origine muncitorească, 3.484 proveneau din țărani săraci, 508 din țărani

---

[54] Andrei Șerbulescu, *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Belu Zilber*, București, 1991, p. 78

[55] Gheorghe Rațiu, *Raze de lumină pe cărări întunecate*, București, 1996, p. 280

[56] *Apud* Cristian Troncotă, *Istoria Securității regimului comunist din România. 1948–1964*, București, 2003, p. 52

[57] General div. (r) Neagu Cosma, *Securitatea, poliția politică, dosare, informatori,* București, 1998, p. 34

[58] Asupra acestei probleme, vezi, pe larg, Florian Banu, *Profilul angajatului Securității în anii '50,* în C.N.S.A.S., „Totalitarism și rezistență, teroare și represiune în România comunistă“, București, 2001, p. 81–92

mijlocași, 143 din muncitori agricoli, 853 din funcționari, 131 din mici meseriași iar 107 proveneau din familii de mici comercianți[59].

La 1 mai 1956 în unitățile centrale și exterioare ale Securității erau angajate 12.865 de persoane, dintre care 10.693 ofițeri, 954 sergenți și 1.218 angajați civili. Structura etnică era dominată de români care reprezentau 89,22%, urmați de maghiari–7,71%, evrei–1,85%, ruși–0,47%, germani–0,14%, alte naționalități–0,61%[60].

Într-o ședință din 2 martie 1950, colonelul Alexandru Guțan, din Direcția Politică a D.G.S.P., sublinia importanța muncii în Securitate și profilul deosebit pe care trebuie să-l aibă ofițerul de securitate:

„Țin să reamintesc tovarășilor, a intra în Securitate, a purta epoleți albaștri, a fi investit cu puterea de a urmări, de a cerceta, de a trimite în judecată oameni, de a aresta, de a priva pe alții de liberate sunt lucruri extrem de importante. Cine ne încredințează acest drept? Clasa din care facem parte, Partidul nostru ni le-a dat, Guvernul. Pentru ce? Pentru ca acest drept să fie îndreptat împotriva dușmanului de clasă. Este un drept care cere multă gândire, adâncire. Este un drept pe care trebuie să știi să-l mânui cu multă abilitate. (…) Încredințarea unui astfel de drept înseamnă că trebuie să ai oameni de încredere, oameni devotați clasei, oameni care să nu folosească acest drept decât numai în interesul Partidului. Partidul a găsit că noi, aceștia din Securitate, suntem astfel de oameni. Noi n-am venit singuri, pe noi ne-a trimis Partidul și, când ne-a trimis, ne-a verificat. Tov. Popescu ne-a arătat cât de meticulos se verifică oamenii când intră în Securitate. Partidul, Comitetul Central a luat măsuri ca în Securitate, în adevăr, să intre tovarăși de o deplină încredere, dar încrederea aceasta comportă și ea și răspundere în același timp“[61].

Evident, în procesul de recrutare criteriile profesionale aproape că nu contau[62], pe prim plan partidul situând „nivelul politic“[63]. Deosebit de elocventă pentru optica

---

[59] *Raport asupra activității Direcției Generale a Securității Statului pe anul 1951*, în „22–plus“, nr. 18, 12 iulie 1995

[60] A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 10, f. 254 ș.u.

[61] A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 199, f. 156

[62] În 28 februarie 1952 s-a desfășurat o conferință cu comandanții regionali și județeni de Securitate și Miliție. Cu această ocazie, Teohari Georgescu, ministrul de Interne, spunea: „… dacă un om este sănătos, este devotat, are spirit sănătos, *el știe să lovească în dușman fără multă teorie, multe cunoștințe profesionale* (subl. ns.). (…) Atunci, în timpul revoluției, sute de muncitori și țărani în Rusia au luat arma în mână și au creat statul sovietic, nu aveau cunoștințe politice și nici aparatul nu avea cunoștințe profesionale, pe care le-a căpătat. Și noi o să căpătăm nivel politic, dar aceasta nu este o piedică pentru oamenii sănătoși, pentru muncitori, acei ce simt pentru regimul acesta“ – *ibidem*, f. 87

[63] Importanța aparte a fidelității față de partid reiese și dintr-o scurtă caracterizare a ofițerului de securitate inserată în *Instrucțiuni privind munca de supraveghere operativă a organelor Ministerului Afacerilor Interne din Republica Populară Română*, document datat 1 aprilie 1957: „Calitățile principale ale lucrătorului de supraveghere operativă sunt: devotamentul fără margini față de patrie, partid și guvern, pregătire politică și culturală, disciplina, cinstea, rezistența fizică, capacitatea de a învinge greutățile, perseverența în atingerea scopului urmărit“.

liderilor comuniştilor asupra modului de încadrare a Securităţii şi de asigurare a „purităţii“ cadrelor este scurta alocuţiune rostită de Gheorghe Gheorghiu-Dej cu ocazia desprinderii Securităţii din cadrul M.A.I. şi reorganizării sale într-un minister (Ministerul Securităţii Statului), în septembrie 1952:

„Vreau să subliniez un lucru, că va trebui să dăm un ajutor foarte serios Ministerului Securităţii Statului, cât şi Ministerului de Interne, din punct de vedere al cadrelor, şi ajutor politic. În privinţa cadrelor, fiecare dintre noi ştie că, deşi activul a dat acolo în masă oameni, totuşi faptul că în Ministerul de Interne au mai rămas elemente vechi un timp îndelungat, poate mai sunt unele şi azi, aceştia au putut contamina, influenţa în mod negativ. Trebuie să ţinem seama de înconjurare, de existenţa claselor care au fost izgonite de la putere, dar n-au fost lichidate, ţinând seama de stadiul în care se găseşte construcţia statului nostru. (…) Trebuie să ţinem seama că în perioada când partidul a trimis în Ministerul de Interne loturi masive de oameni pentru schimbarea vechiului aparat, partidul se găsea plin cu elemente necorespunzătoare, cu elemente străine şi chiar duşmănoase, datorită politicii duşmănoase dusă de unii dintre conducătorii partidului nostru a căror linie a fost de deschidere totală a porţilor, fără nici un control, şi nu i-a trebuit mult duşmanului să pătrundă[64]. O parte din aceste elemente au fost descoperite, unii înlăturaţi, s-au luat şi alte măsuri faţă de ei, nu se poate spune că nu s-a curăţit treptat Ministerul de Interne. Însă a spune că e bine curăţat şi că nu există pericol, e o gravă greşeală. (…) Va trebui să dăm un ajutor permanent pentru întărirea acestui aparat aşa de important şi *în primul rând trebuie [asigurate] posturile de comandă, în punctele nevralgice cele mai serioase să avem oameni siguri, devotaţi* (subl. ns. – F.B.), chiar dacă nu au cele mai mari cunoştinţe în această privinţă, vor învăţa, să-i ajutăm“[65].

Rezultatul unei astfel de optici era vizibil în 1956, când, din punct de vedere al **apartenenţei politice**, structura personalului se prezenta astfel: 35,68% erau membri ai P.M.R., 8,52% erau candidaţi P.M.R., 43,92% făceau parte din U.T.M., iar 7,35% fuseseră scoşi din U.T.M. pentru că depăşiseră limita de vârstă. Cu o situaţie „neprincipială din punct de vedere politic“ erau doar 4,36% din angajaţi, aceştia fiind incluşi în categoria celor „fără de partid“, în vreme ce 0,17% fuseseră excluşi din partid. La acelaşi moment, după **studiile absolvite** situaţia era următoarea: **13,85% aveau doar patru clase elementare**, 17,16% urmaseră cinci–şase clase, iar cei care aveau un certificat de şapte clase reprezentau 49,29%. Numărul celor care trecuseră hotarul celor şapte clase era mult mai redus: 6,83% aveau opt–nouă clase medii, 9,51% absolviseră zece clase medii, în vreme ce persoanele cu studii superioare reprezentau 3,36% din totalul angajaţilor.

---

[64] Partidul s-a folosit de altfel de serviciile Securităţii şi în procesul amplu de verificare a membrilor de partid.

[65] A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 21

Situația a început să se schimbe treptat după 1958, când, pe lângă obligativitatea completării studiilor de către ofițerii activi[66], a fost introdusă metoda recrutării de absolvenți ai cursurilor universitare. Contactați în anii terminali, acestora li se promiteau o serie de avantaje derivând din statutul de ofițer de securitate și, în multe cazuri, erau convinși să adere la acest corp, prezentat ca unul de elită. Totuși, faptul că multe din posturile de conducere continuau să fie ocupate de ofițerii „căliți în lupta cu dușmanul de clasă“ a grevat în continuare asupra activității Securității și a dus la transmiterea mentalității acestora noilor angajați.

În cadrul structurilor organizatorice prezentate succint în paginile anterioare și cu acest gen de cadre, Securitatea și-a asumat sarcina lichidării opozanților politici și aducerea societății românești într-o stare de obediență totală față de noul regim. Este perfect adevărat că acest gen de obiective nu erau noi pentru oamenii Securității, mare parte din ei acționând în această direcție încă din 1945. Despre obiectivele prioritare pentru etapa de început a regimului comunist sunt extrem de grăitoare afirmațiile făcute de Emil Bodnăraș într-o ședință a Comitetului Central al P.C.R. din 14 mai 1945: „Sectorul armatei este foarte slab, dar sectorul tov. Teohari este în mâinile noastre… *Aparatul nostru de interne trebuie să știe tot și nimeni să nu poată câștiga capacitatea de a face informații* (subl. ns. F.B.). Reacțiunea este foarte hotărâtă să forțeze aparatul nostru. Trebuie unificarea serviciului informativ și întărirea aparatului executiv, precum și a grănicerilor – paza granițelor nu trebuie să fie o preocupare a Ministerului de Război, ci tot a Internelor. Trebuie să venim cu câteva proiecte de reorganizare a aparatului de interne și trebuie chiar forțată mâna regelui, pentru ca mijloacele să ne fie puse la dispoziție“[67].

---

[66] Vorbind despre necesitatea bunei pregătiri profesionale, generalul Nicolae Pleșiță rememora câteva aspecte edificatoare asupra stărilor de lucruri din anii ’50: „Cultura este hotărâtoare pentru un ofițer din serviciile speciale. Am lucrat în 1953–1956 în Ministerul de Interne în problema procesului de învățământ și am pus problema pregătirii aparatului. Am făcut un proiect de ordin ca să-i «alfabetizăm». *Îi obligam să-și completeze studiile până la nivel de facultate* (subl. ns.). Generalul Pius Covaci era șef de direcție pe țară la filaj și investigație. N-avea decât patru clase. Fusese miner. I-am prezentat proiectul de ordin șefului de cadre Alexandru Demeter, care a făcut pușcărie cu tatăl lui Pacepa. Demeter trebuia să ia semnătura de la Drăghici. Venea septembrie și ordinul nu mai ieșea. (…) «Tovarășu’ Demeter, bate la ușă școala…». Fusese forjor, cu trei clase. «Nu-l găsesc, mă. Caută-l și tu». Și-mi arată casa de fier. Când am deschis casa de fier, s-au rostogolit hârtiile și dosarele peste mine. Să leșin, nu alta! «Ne mănâncă câinii!» «Ce ziseși, mă? Ce făcuși?» (…) Am găsit ordinul, i l-am pus în mapă: «Să-l dați mâine tovarășului Drăghici!» Drăghici a semnat, deși avea patru clase primare și trei la ucenici. Conform ordinului, trebuia să învețe și el, dar n-a vrut neam“ – *Ochii și urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleșiță. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999–ianuarie 2001*, București, 2001, p. 153; dincolo de fanfaronada obișnuită a generalului Pleșiță, relatarea redă o stare de lucruri reală din interiorul Securității.

[67] *Apud* Marius Oprea, *Nașterea Securității*, în Romulus Rusan (ed.), „Analele Sighet 6. Anul 1948–instituționalizarea comunismului“, București, 1998, p. 279

Cuvintele lui Emil Bodnăraş, eminenţa cenuşie a partidului comunist în materie de servicii secrete, reprezintă o adevărată sinteză a planurilor de acţiune pentru etapa preluării depline a puterii în stat. Într-adevăr, în perioada 1945–1947 partidul comunist şi-a subordonat treptat toate instituţiile statului cu atribuţii informative şi represive: Poliţia, Jandarmeria, Serviciul Special de Informaţii. Toate acestea au fost deturnate de la rostul lor firesc, de garante ale ordinii constituţionale, şi transformate în arme extrem de eficace în lupta politică cu partidele tradiţionale şi cu orice altă structură de putere cu orientare anticomunistă.

Un bun exemplu în acest sens este oferit de Ordinul 50.000 S, emis în luna februarie 1947, act prin care directorul Direcţiei Generale a Poliţiei, generalul Constantin Popescu, ordona inspectorilor generali de poliţie să curme acţiunile marilor speculanţi de alimente şi ale „instigatorilor politici reacţionari" care „sabotau măsurile de redresare economică luate de guvern". Potrivit ordinului, aceşti instigatori „se găsesc în rândurile P.N.Ţ.-Maniu, P.N.L.-Brătianu şi P.S.D.I." şi, odată arestaţi, trebuiau predaţi la Direcţia Poliţiei de Siguranţă. Unităţile de poliţie şi cele de jandarmi erau sfătuite să acţioneze în „strânsă colaborare"[68].

Pentru o mai bună coordonare a acţiunilor informative şi represive, partidul comunist, adept convins al centralismului, a decis în 1947 crearea Direcţiei Generale a Siguranţei Statului[69], precursoarea directă a Securităţii. Conducerea instituţiei a fost încredinţată unei echipe care îşi demonstrase până atunci fidelitatea faţă de partid şi lipsa de scrupule în anihilarea adversarilor politici: N. Popescu – director general, Al. Neacşu – secretar, Alexandru Nicolschi – subdirector general, L. Zamfir – subdirector general, M. Lepădătescu – consilier, Jianu Marin, Vladimir Mazuru şi Mişu Dulgheru – inspectori generali, Tudor Sepeanu şi Nicolae Cârje – inspectori ş.a. Această structură a repurtat o serie de succese în efortul de lichidare a oricărei opoziţii politice, fiind direct responsabilă pentru anihilarea structurilor de bază ale Partidului Naţional Ţărănesc-Maniu şi Partidului Naţional Liberal-Brătianu, precum şi pentru descoperirea şi lichidarea unor organizaţii de rezistenţă.

Rolul de „scut şi spadă a Partidului", rezervat Securităţii încă de la înfiinţare, poate fi decelat şi din actul normativ de înfiinţare a acestei instituţii. Potrivit art. 2 al

---

[68] *Apud* Florin Pintilie, *Aspecte ale activităţii organelor represive ale statului în anul 1948*, în Romulus Rusan (ed.), „Analele Sighet 6. Anul 1948–instituţionalizarea comunismului", Bucureşti, 1998, p. 308–309; pentru arestările şi internările în lagăre pe baza ordinului 50.000, vezi A.N.I.C., fond Inspectoratele Regionale de Jandarmi, dosar nr. 196, *passim*

[69] Noua structură era organizată pe inspectorate regionale, servicii şi birouri de siguranţă. Inspectoratele Regionale de Siguranţă erau în număr de 12: Ploieşti, Piteşti, Craiova, Timişoara, Oradea, Cluj, Sibiu, Braşov, Galaţi, Constanţa, Iaşi, Suceava şi Inspectoratul de Siguranţă al Capitalei; În cadrul Centralei existau Direcţia Informaţii, compusă din următoarele servicii: Secretariat, Informaţii, Contrainformaţii, Contrasabotaj şi Cercetări (Anchete – n. ns.), Direcţia Controlul Străinilor, Paşapoartelor şi Siguranţei de Frontieră, Direcţia Personalului şi Direcţia Administrativă – A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 195, vol. 1, f. 96

Decretului nr. 221 „pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului (D.G.S.P.)“, din 28 august 1948, noul organism „are ca îndatoriri apărarea cuceririlor democratice şi asigurarea securităţii Republicii Populare Române contra uneltirilor duşmanilor din interior şi exterior“ (doc. 2). Exprimarea încă voalată a căpătat un ton mult mai ferm în textul Decretului nr. 50 „privitor la reorganizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului“, emis în 30 martie 1951. Articolul 2 al decretului preciza că „Direcţiunea Generală a Securităţii Statului (noua denumire a D.G.S.P. – n. ns. F.B.) are ca îndatoriri: înfăptuirea politicii de apărare a cuceririlor poporului muncitor din R.P.R. împotriva claselor exploatatoare răsturnate, care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apărarea teritoriului ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, inclusiv Iugoslavia titoistă, şi lichidarea fără cruţare a activităţii duşmănoase a acestora, dusă cu scopul de a submina construirea bazelor socialismului şi regimului nostru de democraţie populară“ (doc. 9).

Dincolo de actele normative publice, ordinele circulare, planurile de activitate şi, mai ales, acţiunile concrete ale Securităţii pledează, fără putinţă de tăgadă, în sprijinul afirmaţiei că a fost un instrument nemilos în mâna partidului.

Dintre obiectivele Securităţii, în etapa de început a activităţii, se remarcă, prin numărul de victime produs şi prin atenţia deosebită acordată în planurile de muncă, următoarele: impunerea politicii economice a partidului la nivelul întregii ţări (naţionalizare, colectivizare, impunerea sistemului de cote etc.), lichidarea grupurilor de rezistenţă armată, pregătirea şi supravegherea operaţiunilor de „legitimare“ a puterii comuniste prin organizarea de pseudoalegeri, supravegherea şi anihilarea liderilor politici anticomunişti din ţară şi străinătate, prevenirea apariţiei şi lichidarea oricăror curente de idei anticomuniste în rândul ierarhilor diverselor culte, în cadrul unităţilor de învăţământ, în cultură ş.a.m.d.

Vastitatea preocupărilor Securităţii şi ambiţia acestei instituţii de „a şti tot“ este foarte bine redată de colonelul Alexandru Guţan, şeful Direcţiei Politice a D.G.S.P., în 2 martie 1950: „*Nu există nici o hotărâre, nici o transformare, nici un eveniment economic, social sau politic, care pentru noi, Securitatea, să nu formeze un obiectiv, o preocupare* (subl. ns. F.B.). Duşmanul de clasă se ocupă. Dacă nu s-ar preocupa de toate aceste transformări, schimbări, de toate aceste evenimente noi, n-am avea de lucru. Dacă el pur şi simplu ne-ar lăsa în pace, n-am avea de lucru, am merge pe drumul construirii socialiste liniştit şi paşnici, lucru absolut neştiinţific, lucru care în realitate nu se poate petrece“[70].

În privinţa mijloacelor şi metodelor prin care Securitatea a înţeles să-şi îndeplinească obiectivele, acestea au fost într-o strânsă corelaţie cu nivelul general de instrucţie şi cu pregătirea profesională a angajaţilor instituţiei. Acest lucru a făcut ca, în ciuda folosirii unor metode şi tehnici comune tuturor serviciilor de informaţii din lume (reţeaua informativă, interceptarea corespondenţei, filajul, percheziţiile,

[70] A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 199, f. 152

reținerile și arestările, anchetele informative), activitatea Securității să fie marcată de violențe fără precedent în practica serviciilor secrete românești, de abuzuri și încălcări flagrante ale legislației în vigoare la acel moment. Totodată, trebuie subliniat că „alte practici des uzitate în activitatea informativ-operativă – chiar de serviciile de informații din țările cu o lungă tradiție democratică –, cum ar fi combinațiile informative, jocurile operative, dezinformarea agenților străini sau recrutarea sub steag străin, se dovedeau mult prea rafinate pentru a le fi la îndemână unor ofițeri lipsiți de cultură generală și chiar profesională“[71]. Fără a lipsi cu desăvârșire[72], astfel de operațiuni s-au dovedit a fi, cel puțin în primele două decenii de existență, mai degrabă excepții decât metode curente de acțiune.

Odată cu epuizarea valurilor de teroare și cu consolidarea poziției partidului de dominare a societății, obiectivele și tehnicile Securității au suferit o serie de modificări în sensul edulcorării acestora. Dacă în perioada 1958–1959 a avut loc un ultim val de teroare menită să arate „cine e stăpânul“ în țară, după 1960 începe să se facă simțită o relaxare treptată, care trebuie pusă în corelație cu derularea evenimentelor din relațiile externe ale României – poziția specială a României în C.A.E.R. și distanțarea treptată față de Moscova[73].

Apogeul a fost atins în anul 1964 când au fost eliberați majoritatea deținuților politici[74]. Totuși, nici așa-numita „Declarație de independență“ din aprilie 1964, nici dispariția fizică a liderului comunist Gh. Gheorghiu-Dej, în martie 1965, nu au marcat o reală cezură în evoluția regimului comunist sau în comportamentul politic al liderului acestuia. Schimbările produse au fost doar de suprafață și au convers în direcția unei relaxări a terorii. Aceasta era posibilă în contextul în care, pentru cea mai mare parte a populației, regimul părea instaurat în mod ireversibil, iar puseurile de revoltă erau mai numeroase în imaginația ofițerilor de securitate decât în realitate[75].

---

[71] Cristian Troncotă, *Istoria Securității regimului comunist din România. 1948–1964*, București, 2003, p. 77.

[72] Ne referim aici la unele acțiuni de succes inițiate de Securitate în perioadă, cum ar fi răpirea din Germania a prof. Aurel Decei și a lui Oliviu Beldeanu sau supravegherea și intoxicarea informațională a atașatului militar francez Serge Parisot – cf. Oliviu Beldeanu, *Memorial anticomunist din închisoare,* Oradea, 1999, *passim;*Ioan Opriș, *Aurel Decei sau destinul disperării*, București, 2004, *passim;* Alina Ilinca, Liviu Marius Bejenaru, *Aventurile unui atașat militar francez în România populară*, în „Studii și materiale de istorie contemporană“, serie nouă, vol. 4/2005, p. 103–124; idem, *Un atașat militar francez sub lupa Securității*, în „Dosarele istoriei“, nr. 7 (107)/2005, p. 43–47

[73] Liviu Țăranu, *Considerații generale asupra evoluției României în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc,* în Cornel Carp (coord.), „România în contextul internațional la sfârșitul celui de-al doilea război mondial“, București, 2005, p. 371–376

[74] Pentru detalii privind eliberarea deținuților politici din închisorile și lagărele de muncă din România, vezi Șerban Rădulescu-Zoner, *Reflectarea în arhive a eliberării deținuților politici în prima parte a anilor '60*, în „Analele Sighet 9“, București, 2001, p. 379–389.

[75] Florian Banu, *Continuitatea represiunii – arestările și anchetele politice în intervalul 1965–1967*, în C.N.S.A.S., „Arhivele Securității“, vol. II, București, 2006, p. 362–375

Venirea la putere a lui Nicolae Ceaușescu anunța iminente schimbări în organizarea Securității, date fiind vechile suspiciuni ale acestuia împotriva instituției (bănuită că ar submina autoritatea partidului). În plus, prezența lui Alexandru Drăghici în fruntea instituției, un potențial adversar pentru supremația în partid, făcea previzibil atacul pe care acesta îl va orchestra în următorii ani. De altfel, eliminarea lui Drăghici, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 469 din 24 iulie 1965, din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne a fost primul pas în îndepărtarea acestuia de pârghiile puterii. A fost menținut în funcția de secretar al C.C. al P.C.R. până la adunarea probelor zdrobitoare asupra crimelor patronate de el, probe prezentate în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 22–25 aprilie 1968 de către Nicolae Ceaușescu.

Deși orice periodizare este prin natura ei arbitrară, în opinia noastră momentul aprilie 1968 (care, întâmplător, coincide cu cel de-al douăzecilea an de existență al Securității) reprezintă o piatră de hotar în existența instituției. La fel ca în orice birocrație comunistă, și în Securitate se creaseră diverse coterii bazate pe fidelități personale și înlăturarea lui Drăghici a dus la un adevărat cutremur în structurile represive. Început la nivel de persoane, procesul de reformare structurală a instituției (nu neapărat în direcția cea bună!) s-a transferat rapid către metodele de lucru și obiectivele urmărite. Fără a împărtăși exagerările unor foști ofițeri de securitate referitoare la schimbările intervenite după eliminarea lui Drăghici[76], suntem nevoiți să constatăm cotitura petrecută în 1968 și continuată în anii următori[77].

La capătul a două decenii de existență, bilanțul Securității este de-a dreptul impresionant, în ciuda numeroaselor tare ale instituției. Eliminarea aproape în totalitate a oricărei opoziții politice, impunerea dură a politicii economice a regimului și sădirea în sufletele românilor, pentru decenii, a unui sentiment de nesiguranță, neîncredere în oameni și groază față de aparatul represiv, se numără printre „realizările" de căpătâi ale Securității. De asemenea, nu trebuie uitat efectul catastrofal pe care acțiunile inițiate de Securitate l-au avut asupra diasporei românești. Comunitățile românești din diverse colțuri ale lumii au fost puternic infiltrate cu agenți acoperiți care au dus la apogeu dihoniile mai mult sau mai puțin latente care îi divizau pe românii de peste hotare. Efectele acestor infiltrări s-au făcut simțite până la sfârșitul regimului comunist din România și putem afirma că nici în ziua de astăzi suspiciunile și acuzele reciproce nu au încetat, aducând deservicii imense intereselor naționale ale României.

---

[76] Unul dintre aceștia nu se sfiește să afirme: „Se știe, de pildă, că la jumătatea anilor '60 s-a declanșat un proces drastic în această privință, cu un efort juridic care poate va rămâne în istorie alături de cel din vremea lui Alexandru Ioan Cuza. *Au fost complet abolite normele care contraveneau principiilor de drept ori atentau la drepturile și libertățile cetățenești* (subl. ns. F.B.). Într-o gândire modernă, înscrisă în cea practicată pe plan internațional, dar adaptată la sistemul social existent atunci la noi" – Dumitru Iancu Tăbăcaru, *Sindromul Securității*, București, f. a., p. 61

[77] Florian Banu, *Din paradoxurile Epocii de Aur – Ceaușescu* versus *Securitatea*, în „Dosarele Istoriei", nr. 7(83)/2003, p. 36–41

Capitolul rezultatelor pozitive obținute în această perioadă tinde către zero, aici putând fi menționate doar acțiunile de penetrare a unor obiective economice occidentale și obținerea, prin metodele spionajului industrial, a unor patente și tehnologii avansate, precum și prevenirea, în plan intern, a unor acte de sabotaj care s-ar fi soldat doar cu pierderi umane și materiale fără a afecta în vreun fel stabilitatea sistemului comunist. Tot la acest capitol, mai poate fi amintită acțiunea de prevenire a încheierii unor contracte oneroase pentru statul român de către diverse persoane venale din aparatul de comerț exterior al României.

Diversitatea acțiunilor întreprinse de Securitate și faptul că ele au afectat, practic, toate palierele societății românești îngreunează, dar fac extrem de necesară, cercetarea istorică a existenței acestui teribil instrument al regimului comunist. Prin urmare, considerăm că prezentul volum de documente nu poate fi decât un ajutor eficace în eliminarea unora din numeroasele semne de întrebare care persistă asupra trecutului apropiat și sperăm că va fi receptat ca atare.

Florian BANU

NOTĂ ASUPRA EDIŢIEI

Prin realizarea acestei lucrări am avut în vedere oferirea unei imagini ample, cât mai clare şi fără echivoc, a principalei instituţii represive a regimului comunist şi, ca urmare, selectarea documentelor s-a făcut astfel încât să acopere întreaga perioadă de existenţă a Securităţii. Cercetările noastre au vizat fondurile documentare ale Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, ale Arhivelor Ministerului de Interne, ale Arhivelor Naţionale Istorice Centrale şi ale Arhivelor Militare Române.

Dată fiind bogăţia materialului documentar, am grupat documentele în două volume. În primul volum am inclus documente din perioada iulie 1948 – aprilie 1967, iar în cel de-al doilea au fost reunite documente din intervalul iulie 1967 – august 1989.

Anul 1967 a fost stabilit ca moment de reper pentru gruparea documentelor în volume, întrucât atunci s-a produs o reorganizare masivă a Ministerului Afacerilor Interne şi s-a înfiinţat Departamentul/Consiliul Securităţii Statului.

Fiecare volum este structurat, la rându-i, în două părţi. În Partea I STRUCTURI-CADRE am inclus documente despre:

– înfiinţarea, organizarea şi transformările survenite de-a lungul anilor în structura Securităţii;

– structura şi atribuţiile direcţiilor/serviciilor din aparatul central, precum şi ale direcţiilor regionale, serviciilor şi secţiilor raionale de securitate;

– referate ale unor cadre care au deţinut funcţii de conducere în structurile Securităţii.

Pentru Partea a II-a OBIECTIVE ŞI METODE, am selectat documente referitoare la:

– activitatea unor direcţii centrale/regionale de securitate;

– urmărirea informativ-operativă a „elementelor“ din fostele partide istorice, a celor care au făcut parte din „organizaţii subversive“, a foştilor condamnaţi pentru „infracţiuni contra securităţii statului“, a membrilor unor culte şi grupări religioase;

– analiza muncii organelor de securitate cu prilejul ședințelor/convocărilor desfășurate la Ministerul Afacerilor Interne, precum și expuneri, concluzii, referate prezentate de persoane cu funcții de conducere în securitate;

– munca informativ-operativă desfășurată de securitate în diferite probleme;

– emigrația română (organizații, asociații, posturi de radio, presă).

O categorie aparte de documente, privind acest ultim aspect, o constituie hotărârile de deschidere/închidere a dosarelor de obiectiv pentru asociații, cluburi, centre, comitete, colonii ale emigrației române. Din iulie 1955 s-au deschis asemenea dosare pentru emigrația din Germania, Austria, Anglia, Franța, Italia, S.U.A. Prin includerea în volum a documentelor de acest gen, am dorit să ilustrăm faptul că emigrația română a beneficiat din plin de atenția securității și că oriunde a existat o comunitate românească, aceasta a fost „lucrată“ de aparatul specializat al acesteia (Direcția I, Direcția Generală/Departamentul/Centrul de Informații Externe).

Fiecare volum conține și fișele biografice ale unor cadre cu funcții importante în aparatul Ministerului de Interne și al Securității.

În pofida unei minuțioase cercetări a fondurilor de arhivă la care am avut acces, nu am reușit să identificăm toate legile, hotărârile și alte acte normative care priveau organizarea și funcționarea Securității. Cercetarea colecțiilor „Monitorul Oficial“ și „Buletinul Oficial“ nu s-a dovedit mai fructuoasă, știut fiind, de altfel, că cele mai multe din acest gen de documente nu erau destinate publicării, având caracter secret.

Documentele selectate sunt inedite, cu câteva excepții. Mai precis, este vorba de cinci documente din volumul 1, după cum urmează: documentul nr. 93 a fost publicat parțial în *Cartea Albă a Securității*, vol. II, București, 1994, documentul nr. 109 a fost publicat în „Revista Arhivelor“, an 65, nr. 1–2/2003. Documentele nr. 110, 118 și 140 sunt incluse în *Cartea Albă a Securității*, vol. III, București, 1995. De asemenea, în volumul 2 au fost incluse două documente edite: documentele nr. 7, publicat în *Cartea Albă a Securității*, vol. III, și nr. 194, publicat în „Arhivele Securității“, vol. II, București, Editura Nemira, 2006.

Am optat pentru republicarea acestor documente, întrucât *Cartea Albă a Securității* a avut un circuit restrâns și, în plus, documentele amintite întregesc imaginea de ansamblu a evoluției Securității.

Suntem conștienți de faptul că cercetări viitoare vor întregi, sub raport documentar contribuțiile acestora.

În general, redactarea documentelor a respectat textul original. Am operat tacit acele modificări impuse de normele ortografice actuale. Am adăugat în text unele cuvinte de legătură marcând aceste intervenții prin paranteze drepte. În documente au fost lăsate și o serie de inadvertențe gramaticale tocmai pentru a evidenția nivelul pregătirii cadrelor de securitate.

Editorii mulțumesc domnului Marcel Popa, directorul Editurii Enciclopedice, care ne-a susținut și încurajat constant pe parcursul realizării acestei lucrări, precum și doamnei Diana Tatu, tehnoredactorul celor două volume.

ABREVIERI

A.A.T. – Apărarea Antiaeriană a Teritoriului
a.c. – angajat civil/ anul curent
A.C.A.R.D.A. – Asociația Culturală a Românilor din Anglia
A.C.N.S.A.S. – Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității
ad-tiv. – administrativ
A.L.A. – Apărarea Locală Antiaeriană
A.M.A.I. – Arhiva Ministerului Administrației și Internelor
A.M.R. – Arhivele Militare Române
A.N.E.C. – Adunarea Națiunilor Europene Captive
A.R.I.A. – Agenția Română de Impresariat Artistic
B.B.C. – British Broadcasting Corporation
B.I.R.E. – Buletin de Informații pentru Românii din Exil
B.O.B. – Biroul organizației de bază (partid)
Bir. – birou(l)
C.A.E.R. – Consiliul de Ajutor Economic Reciproc
C.C. – Comitetul Central
C.C.E.S. – Consiliul Culturii și Educației Socialiste
C.I. –contrainformații
C.I.A. – Central Intelligence Agency
C.I.D. – Centrul de Informatică și Documentare
C.I.S. – Cheltuieli Informative Speciale
C.M.L. – Corpul Muncitoresc Legionar
C.N.E.L. – Comitetul Național pentru Europa Liberă
C.N.R. – Consiliul Național Român
col. – colonel
cpt. – căpitan
C.R. – Corpul Răzleți

C.S.L. – Corpul Studențesc Legionar
C.S.P. – Comitetul de Stat al Planificării
D.G.I.E. – Direcția Generală de Informații Externe
D.G.I.I. – Direcția Generală de Informații Interne
D.G.P.C.M. – Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă
D.G.S.P. – Direcția Generală a Securității Poporului
D.G.S.S. – Direcția Generală a Securității Statului
dir. – direcție
dir. op. – direcție operativă
D.M.R.U. – Direcția Management Resurse Umane
D.S.S. – Departamentul Securității Statului
d.u.i. – dosar de urmărire informativă
E.L. – Europa Liberă
F.B.I. – Federal Bureau of Investigation
F.D.C. – Frățiile de Cruce
F.D.U.S. – Frontul Democrației și Unității Socialiste
F.R.N. – Frontul Renașterii Naționale
G.A.C. – Gospodăria Agricolă Colectivă
G.A.S. – Gospodăria Agricolă de Stat
gl. col. – general-colonel
gl. lt. – general-locotenent
gl. mr. – general-maior
H.C.M. – Hotărâre a Consiliului de Miniștri
I.A.R. – Întreprinderea Aeronautică Română
I.G.M. – Inspectoratul General al Miliției
I.J. – Inspectorat Județean
I.M.B. – Inspectoratul Municipiului București
indep. – independent
I.O.V.R. – Invalizi, orfani, văduve de război
I.S.J. – Inspectorat de Securitate Județean
L.R.L. – Liga Românilor Liberi
locț. – locțiitor
lt. col. – locotenent-colonel
M.A.E. – Ministerul Afacerilor Externe
M.A.I. – Ministerul Afacerilor Interne
M.C.E. – Ministerul Comerțului Exterior
M.F.A. – Ministerul Forțelor Armate
mr. – maior
N.A.T.O. – North Atlantic Treaty Organisation

O.N.T. – Oficiul Național de Turism
O.N.U. – Organizația Națiunilor Unite
Org. – organizație
P./ pt. – pentru
P.C.R. – Partidul Comunist Român
P.C.T.F. – Punct Control Trecere Frontieră
P.M.R. – Partidul Muncitoresc Român
P.N.L. – Partidul Național Liberal
P.N.Ț. – Partidul Național Țărănesc
P.S.D.I. – Partidul Social Democrat Independent
R.E.L. – Radio „Europa Liberă"
R.F.G. – Republica Federală a Germaniei
R.L. – Radio Libertatea
R.P.R. – Republica Populară Română
R.S.R. – Republica Socialistă România
S.E.A.T.O. – South Eastern Asian Treaty Organisation
Serv. – serviciul
S.I. – supraveghere informativă
S.I.E. – Serviciul de Informații Externe
S.L.O.M.R. – Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii din România
S.M.B. – Securitatea Municipiului București
S.M.T. – Stațiune de Mașini și Tractoare
S.S.I. – Serviciul Special de Informații
S.U.A. – Statele Unite ale Americii
T.O. – tehnică operativă
Teh. – tehnică
U.A.E.R. – Uniunea Asociațiilor Elevilor din România
U.A.R.G. – Uniunea Asociațiilor Românilor din Germania
U.F.D.R. – Uniunea Femeilor Democrate din România
U.I. – urmărire informativă
U.M. – Unitate militară
U.M.R.L. – Uniunea Mondială a Românilor Liberi
U.R.S.S. – Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste
U.S.L.A. – Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă
U.T.C. – Uniunea Tineretului Comunist
U.T.M. – Uniunea Tineretului Muncitor

LISTA DOCUMENTELOR

Partea I

Structuri – cadre

Partea a II-a

<u>Obiective şi metode</u>

Partea I

STRUCTURI – CADRE

I.

1948 iulie 10. Proces verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care s-a hotărât reorganizarea Direcției Generale a Siguranței Statului.

Proces verbal nr. 1
al ședinței Secretariatului C.C. din 10 iulie 1948

La ordinea de zi:
Reorganizarea Direcției Generale a Siguranței Statului

Tov. Teohari Georgescu prezintă schema și principiile pe baza căruia se propune organizarea nouă a D.G.S.

Tov. Gheorghiu-Dej, Ana și Luca consideră că la Biroul I din Direcția I Informativă, Serv. I, care are titulatura de Biroul Partide Guvernamentale nu este just denumit, interpretându-se că toate partidele sunt supravegheate deci și P.M.R.

De asemenea se consideră ca nepotrivit denumirea: Serv. II Naționalități, interpretându-se ca urmărirea naționalităților.

Secretariatul C.C. hotărăște ca titulatura Biroului Partide Guvernamentale să se numească Biroul Urmărirea Elementelor și a Grupurilor Dușmănoase Strecurate în Partidele Guvernamentale, iar Serviciul II Naționalități, să se numească Serviciul II Naționaliști.

După discuții asupra schemei și a principiilor de organizare a D.G.S., Secretariatul C.C. stabilește următoarele:

- Aprobă schema de organizare a D.G.S.P.
- Aprobă:
  - organizarea;
  - atribuțiunile;

- organe exterioare;
- localitățile de reședință;
- funcțiuni și grade;
- competența teritorială;
- uniformă și armament;
- încadrarea cu personal pe funcțiuni, numeric.

- Hotărăște ca în viitor Direcția Generală a Siguranței Statului să se numească Direcțiunea Generală a Securității Poporului.
- Direcțiunea Generală a Securității Poporului se va organiza pe baze militare, introducându-se principiile militare.
- Direcțiunea Generală a Securității Poporului va fi organizată fără a se da publicității schema de organizare, principiile, bugetul și personalul.
- Secretariatul C.C. va da toată atenția nevoilor de cadre a D.G.S.P. trimițând numai elemente verificate, ca în timpul cel mai scurt să se poată acoperi întreg efectivul conform schemei de organizare.
- Secretariatul C.C. însărcinează pe tov. Teohari Georgescu ca în timpul cel mai scurt să aplice în viață hotărârile de mai sus, astfel ca Direcțiunea Generală a Securității Poporului să poată îndeplini toate sarcinile ce-i stau în față.

Gh. Gheorghiu-Dej
Ana Pauker
Vasile Luca
Teohari Georgescu

A.M.R., fond 121, rola 319, c. 202–203.

2.

1948 august 28. Decret nr. 221 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, pentru înființarea și organizarea Direcției Generale a Securității Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale
a
Republicii Populare Române

În temeiul art. 44 pct. 2 și art. 45 din Constituția Republicii Populare Române.
Văzând decizia Consiliului de Miniștri cu nr. 1274 din 27 august 1948,
Emite următorul

Decret nr. 221
pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului

Art. 1 – În cadrul Ministerului Afacerilor Interne se înfiinţează Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

Art. 2 – Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului are ca îndatoriri apărarea cuceririlor democratice şi asigurarea securităţii Republicii Populare Române contra uneltirilor duşmanilor din interior şi exterior.

Art. 3 – Organizarea, încadrarea, dotarea, atribuţiunile şi funcţionarea tuturor serviciilor centrale şi exterioare a Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, se vor reglementa prin deciziunile şi instrucţiunile interioare ale Ministerul Afacerilor Interne.

Aceste deciziuni şi instrucţiuni nu se publică. Ele devin executive prin înscrierea lor într-un registru special şi comunicarea către cei interesaţi.

Art. 4 – Ofiţerii de securitate sunt singurii competenţi a instrumenta în infracţiunile ce primejduiesc regimul democratic şi securitatea poporului.

Art. 5 – Ofiţerii de Securitate sunt competenţi a instrumenta în cadrul competenţei lor materiale, pe întreg teritoriul ţării.

Instrucţiuni interioare de serviciu vor determina repartiţia teritorială a activităţii obişnuite.

Art. 6 – Normele de numire, tratare şi ieşire din serviciu, precum şi drepturile şi îndatoririle personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului sunt cele stabilite prin alăturatul Statut al ofiţerilor şi subofiţerilor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, ce face parte integrantă din prezenta lege, fără a se publica în Monitorul Oficial.

Art. 7 – Prin derogare de la dispoziţiunile legii contabilităţii publice, bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului va fi publicat numai prin suma sa globală, fără detaliere de posturi, în bugetul Ministerul Afacerilor Interne.

Angajarea, efectuarea, justificarea şi verificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului se fac prin derogarea de la legea contabilităţii publice conform dispoziţiunilor din legea fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat.

Organul de verificare va fi numit de către Ministerul de Finanţe.

Art. 8 – Orice dispoziţiuni contrare legii de faţă sunt şi rămân abrogate.

Dat în Bucureşti, 28 august 1948.

P. Constantinescu-Iaşi
Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

Ministrul Finanţelor
Vasile Luca

Ministrul Justiţiei
Avram Bunaciu

Nr. 221

Monitorul Oficial nr. 200/30 august 1948, p. 7245–7246, dosar nr. 2, f. 6–9

3.

1948 august 28. Decret nr. 1516 emis de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române privind încadrarea unor generali și colonei din Direcția Poliției de Siguranță în serviciile centrale și exterioare ale Direcției Generale a Securității Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

În temeiul art. 44, pct. 2 și 11, precum și art. 45 din Constituție;

Asupra raportului domnului Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne cu nr. [...] din 15 august 1948;

Având în vedere dispozițiunile art. [...] din Legea nr. [...] pentru înființarea și organizarea Direcțiunii Generale a Securității Poporului;

Având în vedere dispozițiunile art. [...] din Legea nr. [...] pentru Statutul Ofițerilor și Subofițerilor Direcțiunii Generale a Securității Poporului;

Decretăm:

Art. I. Personalul menționat mai jos din Direcțiunea Poliției de Siguranță, se încadrează pe data de 1 septembrie 1948, în Serviciile Centrale și Exterioare ale Direcțiunii Generale a Securității Poporului, în gradele, funcțiunile și clasele de salarizare arătate în dreptul fiecăruia, după cum urmează:

1. Nicolschi Alexandru, general-maior, cu funcțiunea de Subdirector General, clasa 10 salarizare;
2. Mazuru Vladimir, general-maior, cu funcțiunea de Subdirector General, clasa 13 salarizare;
3. Birtaș Gavril, colonel, cu funcțiunea de Director, clasa 15 de salarizare;
4. Dulgheru Mișu, colonel, cu funcțiunea de Director, clasa 10 de salarizare;
5. Patriciu Mihail, colonel, cu funcțiunea de Director, clasa 13 de salarizare;
6. Nedelcu Mihail, colonel, cu funcțiunea de Director, clasa 13 de salarizare;
7. Kalousek Iosif, colonel, cu funcțiunea de Director, clasa 12 de salarizare;

Art. II. Domnul Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului Decret.

Dat în București, la 28 august 1948.

Petre Constantinescu-Iași
Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

Nr. 1516

A.M.I, fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. 1/1948, f. 4–5.

4.

1948 august 28. Decret nr. 1517 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române privind numirea lui Pintilie Gheorghe și Popescu Gogu în funcția de director general și respectiv director în cadrul Direcției Generale a Securității Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

În temeiul art. 44, pct. 2 și 11, precum și art. 45 din Constituție;

Asupra raportului domnului Ministru Secretar de Stat al Departamentului Afacerilor Interne cu nr. [...] din 14 august 1948;

Având în vedere dispozițiunile art. [...] din legea nr. [...] pentru înființarea și organizarea Direcțiunii Generale a Securității Poporului;

Având în vedere dispozițiunile art. [...] din legea nr. [...] pentru statutul ofițerilor și subofițerilor Direcțiunii Generale a Securității Poporului;

Decretăm:

Art. I. Domnul Pintilie Gheorghe, se numește pe data de 15 august 1948, în gradul de general-locotenent de securitate, cu funcțiunea de director general, clasa 15 de salarizare și se însărcinează cu conducerea Direcțiunii Generale a Securității Poporului.

Art. II. Domnul Popescu Gogu, se numește pe data de 15 august 1948, în gradul de colonel de securitate, cu funcțiunea de director, clasa 10 de salarizare, în Direcțiunea Generală a Securității Poporului.

Art. III. Domnul Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București, la 28 august 1948.

Petre Constantinescu-Iași
Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

Nr. 1517

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. 1/1948, f. 6.

5.

1948 august. Tabel cuprinzând baza de calcul a salariilor pentru cadrele de securitate, în vigoare de la data de 1 septembrie 1948.

Republica Populară Română
Ministerul Afacerilor Interne
Direcțiunea Generală a Securității Poporului

Referat

Avem onoare a depune alăturat tabelul de verificare cuprinzând baza de calcul a salariilor ce urmează a intra în vigoare de la 1 septembrie 1948, rugându-vă să binevoiți a aproba acest tabel.

Director general,
General-locotenent de securitate
Pintilie Gheorghe

Strict secret

Tabel de verificare

Grade	Salariu		Lunar pentru o persoană	Observații
	De bază	Funcție		
General-locotenent (Director general)	14.000	41.000	55.000	
General-maior (Subdirector general)	12.000	37.000	49.000	
Colonel (Director)	10.700	31.300	42.000	
Locotenent-colonel (Subdirector)	9.000	26.000	35.000	
Maior (Șef de Serviciu)	7.500	20.500	28.000	
Căpitan (Șef Secție sau Aj. Șef Serviciu)	5.600	17.400	23.000	

Locotenent (Şef de Birou)	4.300	13.700	18.000	
Sublocotenent (Subşef de Birou)	3.400	12.100	15.500	
Plutonier-major şef (Şef de problemă)	3.000	11.500	14.500	
Plutonier-major (Funcţionar operativ)	2.500	10.500	13.000	
Plutonier (Funcţionar operativ)	2.100	8.900	11.000	
Sergent-major (Funcţionar operativ)	1.800	6.700	8.500	
Cusător dosare	1.700	5.800	7.500	
Om serviciu	1.600	4.900	6.500	

Alocaţii: – Pentru drepturile de vechime se va calcula 10% de fiecare clasă din salariul de bază (Col. I)

– Ajutor de familie: 1.000 lei de copil

– Lemne şi echipament: conform alocaţiilor ce se acordă Secretariatului General pentru Trupe.

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. 1/1948, f. 10–11.

6.

1948 [august]. Decizie a M.A.I. referitoare la noile atribuţii cu care au fost împuterniciţi, la data de 1 septembrie 1948, subdirectorii generali din Direcţia Generală a Securităţii Poporului, Nicolschi Alexandru şi Mazuru Vladimir, precum şi ofiţerii numiţi „gestionari ai fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat" la nivel central şi direcţii regionale de securitate.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului Nr. 1190

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne;

Având în vedere dispoziţiunile art. 2, 23 şi 62 din Legea de organizare a Ministerului Afacerilor Interne;

Având în vedere art. 2–10 inclusiv din cap. II al Legii pentru prevederea, gestionarea şi controlul fondului pentru cheltuieli în interese superioare de Stat nr. 576/1944, precum şi Jurnalul Înaltei Curţi de Conturi nr. 13 din 19 decembrie 1944;
Având în vedere dispoziţiunile Legii nr. 221/1948, pentru organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;

Decidem:

Art. I. Domnul General Maior de Securitate Nicolschi Alexandru, cu funcţiunea de Subdirector General, din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se împuterniceşte pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini următoarele atribuţiuni:
a) Va avea în subordine Direcţiunea I-a Informativă, Direcţiunea II-a Contra Sabotaj, Direcţiunea III-a Specială, Direcţiunea IV-a Operativă, Direcţiunea V-a Cercetări, Direcţiunea VI-a Paza Guvernului şi Direcţiunea VII-a Tehnică.
b) Va îndruma, coordona şi controla întreaga activitate a Direcţiunilor mai sus menţionate, în vederea asigurării bunului mers al serviciului.
Art. II. Domnul General Maior de Securitate Mazuru Vladimir, cu funcţiunea de Subdirector General, din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se împuterniceşte pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini următoarele atribuţiuni:
a) Va avea în subordine Direcţiunea VIII-a Cadre şi Şcoli Profesionale, Direcţiunea IX-a Educaţie Cultură şi Propagandă şi Direcţiunea X-a Administraţie şi Contabilitate din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.
b) Va îndruma, coordona şi controla întreaga activitate a Direcţiunilor menţionate mai sus în vederea asigurării bunului mers al serviciului.

În această calitate D-sa se autori[zea]ză:
1.Să numească, să înainteze în grad, să atribuie funcţiuni, să definitiveze, să transfere, să detaşeze, să repartizeze, să dea delegaţii, să pensioneze, să acorde concediile prevăzute de lege, să încadreze, să fixeze clasele de salarizare, în general să decidă în toate chestiunile de orice natură şi asupra tuturor cererilor personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului până la plutonier major şef inclusiv, în conformitate cu prevederile Statutului Ofiţerilor şi Subofiţerilor de Securitate şi Legii de Organizare a Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.
2.Să rezolve, să ia măsuri şi să semneze orice acte şi forme pentru apărarea intereselor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, înaintea instanţelor Judecătoreşti şi Administrative.
3.Să semneze toate contractele de închiriere a imobilelor necesare pentru unităţile de Securitate din întreaga ţară.
4.Să elibereze şi să semneze carnetele de călătorie cu reducere pe C.F.R., N.F.R., precum şi ordine de serviciu şi carnete de legitimaţie pentru ofiţerii şi subofiţerii de Securitate din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

Art. III. Domnul locotenent de Securitate Constantiniu H. Radu din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se numeşte gestionar central în această Direcţiune Generală, pe data de 1 septembrie 1948.

Art. IV. Domnul locotenent de Securitate Munteanu Milică din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se numeşte gestionar al fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat, pe data de 1 septembrie 1948.

Art. V. Se numesc gestionari pe data de 1 septembrie 1948, pentru Serviciile Exterioare ale Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, următorii:

1. Domnul maior de Securitate Moiş Aurel, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Timişoara;
2. Domnul căpitan de Securitate Drentea Nicolae, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Oradea;
3. Domnul maior de Securitate Vasilescu Ioan, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Craiova;
4. Domnul maior de Securitate Ceia Aurel, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Iaşi;
5. Domnul maior de Securitate Izsak Adalbert, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Braşov;
6. Domnul locotenent-colonel de Securitate Cuteanu Gheorghe, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Cluj;
7. Domnul căpitan de Securitate Moldor Lucian, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Sibiu;
8. Domnul maior de Securitate Babei Gheorghe, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Galaţi;
9. Doamna locotenent de Securitate Miroiu Elias Sara, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Piteşti;
10. Domnul căpitan de Securitate Doicaru Nicolae, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Constanţa;
11. Domnul locotenent colonel de Securitate Popic Isac, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Suceava;
12. Domnul maior de Securitate Mănescu Racovschi, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Ploieşti;
13. Domnul maior de Securitate Senater Moise, pentru Direcţiunea de Securitate a Capitalei.

Art. VI. Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, nr. dosar 1/1948, f. 13–16.

7.

1948 [august]. Decizia M.A.I. privind atribuțiile conferite directorului general al Direcției Generale a Securității Poporului, general-locotenent de securitate Pintilie Gheorghe.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcțiunea Generală a Securității Poporului — Nr. 1200

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne;

Având în vedere dispozițiunile art. 2, 23 și 62 din Legea de organizare a Ministerului Afacerilor Interne;

Având în vedere dispozițiunile Legii nr. 221/1948, pentru organizarea Direcțiunii Generale a Securității Poporului;

Decidem:

Art. I. Domnul General locotenent de Securitate Pintilie Gheorghe, cu funcțiunea de Director General, se împuternicește pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini atribuțiunile ce sunt conferite Directorului General al Direcțiunii Generale a Securității Poporului, prin Legea și Statutul Ofițerilor și Subofițerilor Direcțiunii Generale a Securității Poporului.

În această calitate D-sa se autori[zea]ză:

1. Să hotărască, să rezolve și să semneze în numele nostru și pentru noi orice lucrare care intră în competența Direcțiunii Generale a Securității Poporului.
2. Să rezolve, să semneze și să expedieze în numele nostru și pentru noi, în afară de cea rezolvată pentru noi și domnii Miniștri Adjuncți.
3. Să semneze cecurile de ridicare a sumelor de bani ce se pun la dispoziția acestei Direcțiuni Generale de Ministerul Finanțelor prin Administrațiile Financiare și Banca Națională a României.
4. Să numească, să înainteze în grad, să atribuie funcțiuni, să definitiveze, să transfere, să detașeze, să repartizeze, să dea delegații, să pensioneze, să licențieze din serviciu, să acorde concediile prevăzute de lege, să încadreze, să fixeze clasele de salarizare, în general să decidă în toate chestiunile de orice natură și asupra tuturor cererilor personalului Direcțiunii Generale a Securității Poporului, de orice categorie, în conformitate cu prevederile Statutului Ofițerilor și Subofițerilor de Securitate și Legii pentru organizarea Direcțiunii Generale a Securității Poporului.

5. Să rezolve, să ia măsuri și să semneze orice acte și forme pentru apărarea intereselor Direcțiunii Generale a Securității Poporului, înaintea instanțelor Judecătorești și Administrative.

Art. II. Direcțiunea Generală a Securității Poporului, se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, nr. dosar 1/1948, f. 17–19.

8.

1949 septembrie 14. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române prin care Pintilie Gheorghe se numește ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale
a
Republicii Populare Române

Văzând hotărârea Consiliului de Miniștri cu nr. 987 din 13 septembrie 1949;
În temeiul art. 44, 45 și 68 din Constituția Republicii Populare Române

Decretează:

Art. I Tov. Pintilie Gheorghe se numește Ministru Adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Art. II Tov. Președinte al Consiliului de Miniștri este autorizat să aducă la îndeplinire prezentul Decret.

Dat în București, la 14 septembrie 1949.

Președinte al Consiliului de Miniștri

Nr. 987

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–99, c. 751.

9.

1951 martie 30. Decret nr. 50 privitor la reorganizarea Direcției Generale a Securității Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale
a
Republicii Populare Române

În temeiul art. 44 pct. 2 și art. 45 din Constituția Republicii Populare Române.
Văzând Hotărârea Consiliului de Miniștri cu nr. 258 bis din 28 martie 1951,
Emite următorul

Decret nr. 50 pentru reorganizarea
Direcțiunii Generale a Securității Poporului.

Art. **I** Direcțiunea Generală a Securității Poporului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se va numi la data publicării prezentului Decret: Direcțiunea Generală a Securității Statului.

Art. **II** Direcțiunea Generală a Securității Statului are ca îndatoriri: înfăptuirea politicii de apărare a cuceririlor poporului muncitor din R.P.R. împotriva claselor exploatatoare răsturnate, care încearcă să reinstaureze în țară regimul burghezo-moșieresc; apărarea teritoriului țării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste și satelite, inclusiv Iugoslavia titoistă și lichidarea fără cruțare a activității dușmănoase a acestora, dusă cu scopul de a submina construirea bazelor socialismului și regimului nostru de democrație populară.

Art. **III** Organizarea, încadrarea, dotarea, atribuțiile și funcționarea Aparatului Central și Exterior al Direcțiunii Generale a Securității Poporului, se reglementează prin Deciziunile și Instrucțiunile interioare ale M.A.I.

Aceste Deciziuni și Instrucțiuni nu se publică. Ele devin executive prin înscrierea într-un registru special și comunicarea către cei interesați.

Art. **IV** Ofițerii de Securitate sunt competenți a instrumenta infracțiunile ce primejduiesc regimul democrat și securitatea Statului.

Art. **V** Normele de numire, tratare și ieșire din serviciu, precum și drepturile și îndatoririle personalului Direcțiunii Generale a Securității Statului, sunt cele stabilite prin Statutul Corpului Sergenților și Statutul Corpului Ofițerilor Forțelor Armate ale Republicii Populare Române.

Art. **VI** Prin derogare de la dispozițiunile Legii Contabilității Publice, bugetul Direcțiunii Generale a Securității Statului va fi publicat numai prin suma globală, fără detailare de posturi, în bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

Angajarea, efectuarea, justificarea şi verificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, se face prin derogare de la Legea Contabilităţii Publice, conform dispoziţiunilor din Legea Fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat.

Organul de verificare va fi numit de către Ministrul de Finanţe.

Art. VII Decretul nr. 221/1948 şi Legea de organizare a Serviciului Special de Informaţii şi Serviciului de Informaţii al Armatei, sunt şi rămân abrogate.

Art. VIII Prezentul Decret se publică în Buletinul oficial numai cu titlu şi număr.

Art. IX Tovarăşul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Ministerului Afacerilor Interne va aduce la îndeplinire dispoziţiunile prezentului Decret.

Dat în Bucureşti, la 30 martie 1951.

C. I. Parhon

Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

Nr. 50

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–104, c. 224.

10.

1951. Structura şi atribuţiile direcţiilor regionale ale Direcţiei Generale a Securităţii Statului.

Organizarea Direcţiunilor Regionale ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului

Direcţiunea regională este organul exterior – teritorial – al Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Direcţiunea regională îndeplineşte sarcinile Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, în cadrul teritoriului pe care îl cuprinde, cu excepţia sarcinilor Securităţii în cadrul Forţelor Armate ale Republicii Populare Române şi în Sectorul Transporturilor.

Direcţiunea regională corespunde din punct de vedere teritorial cu întinderea teritorială a regiunilor administrativ-economice.

Direcţiunea regională funcţionează sub conducerea, directivele şi controlul direct al Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Pe baza directivelor primite de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului, direcţiunea Regională – pe teritoriul ei – duce activitatea împotriva claselor exploatatoare răsturnate şi elementelor din fostele partide burgheze care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apără teritoriul ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste şi sateliţilor lor, inclusiv Iugoslavia titoistă şi lichidează fără cruţare, activitatea duşmănoasă a acestora, dusă în scopul de a submina construcţia socialistă în regimul nostru de democraţie populară. În activitatea sa, Direcţiunea Regională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

I. **Sarcini**.

În vederea îndeplinirii celor de mai sus, Direcţiunii Regionale îi revin următoarele sarcini:

Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor, care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice altfel de grupări subversive, antidemocratice.

Urmăreşte şi lichidează agenturile serviciilor de spionaj imperialiste, satelite şi titoiste, strecurate în ţară, cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.

Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic: acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste, satelite şi titoiste în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.

Demască, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionaliste şi şovine.

Asigură păstrarea secretelor de stat.

Studiază arhivele siguranţei burgheze şi a fostei Jandarmerii, în scopul de a descoperi provocatorii şi trădătorii.

Administrează fondurile, bunurile şi materialele Direcţiunii Regionale şi unităţilor în subordine, în conformitate cu legile în vigoare, instrucţiunile şi directivele Direcţiunii Generale.

II. **Structura organizatorică a Direcţiunii Regionale**.

Direcţiunea regională face parte din Direcţiunea Regională a Securităţii Statului, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; este condusă de un şef al Direcţiei şi răspunde de activitatea sa, faţă de Directorul General al Securităţii Statului.

Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, Direcţiunea Regională cuprinde în aparatul regional un număr de secţii şi de birouri, care variază după mărimea Regionalei şi importanţa ei politico-economică şi care sunt legate de şeful Direcţiunii Regionale şi locţiitorii săi, asigurând astfel conducerea în domeniile respective ale muncii de securitate.

Direcţiunea Regională are în subordine servicii, secţii sau birouri – raionale – orăşeneşti şi speciale, la Securitate.

Pentru asigurarea educării ideologice şi politice a cadrelor, pe lângă Direcţiunea Regională se creează Secţia Politică, condusă de unul din locţiitorii directorului regional, care îşi duce activitatea sub conducerea directă a Direcţiunii Politice din Direcţiunea Generală a Securităţii Statului, a şefului Direcţiunii Regionale şi în strânsă legătură cu comitetele teritoriale ale Partidului Muncitoresc Român.

III. **Drepturi şi îndatoriri**.

Direcţiunea Regională se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române şi după ordinele şi instrucţiunile ministrului Afacerilor Interne şi Direcţiunii Generale a Securităţii Statului. Nici un alt organ de stat sau de partid, nu are dreptul să dea dispoziţiuni organelor Securităţii în munca lor operativă.

În interesul muncii, Direcţiunile Regionale informează pe primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R. despre starea de spirit şi neajunsurile esenţiale descoperite în munca organizaţiilor economice, organizaţiilor de masă şi organelor locale de stat. Aceste informaţii pot fi folosite numai personal de către conducătorii respectivi şi cu cea mai mare prudenţă, pentru a evita eventuala deconspirare a izvorului de unde au fost primite aceste informaţii.

Direcţiunile Regionale ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, îşi duc munca în strânsă legătură cu organele locale ale miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii de stat. În caz de necesitate, Direcţiunile Regionale, în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operaţiuni de masă, paza solemnităţilor etc.) au dreptul să-şi subordoneze din punct de vedere operativ, forţele locale ale Miliţiei, Trupelor M.A.I. şi Penitenciare, cu aprobarea Directorului General.

În scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, Direcţiunea Regională are dreptul în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde:

– să creeze reţele de informatori în toate instituţiile de stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor P.M.R.;

– să recruteze în calitate de informatori, pe orice persoană din cadrul organizaţiilor de masă, aparatului economic şi de stat, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale Partidului şi funcţionarilor Partidului;

– să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste şi a altor elemente suspecte;

– să efectueze în mod secret, controlul corespondenței suspecte și în special a corespondenței persoanelor suspectate de organele Securității;

– să efectueze percheziții secrete și sustrageri la persoanele suspectate de organele Securității;

– să controleze convorbirile telefonice internaționale ale persoanelor particulare, precum și convorbirile telefonice interurbane și locale ale persoanelor suspectate;

– să instaleze în apartamentele persoanelor suspectate, aparate tehnice de ascultare, supravegherea exterioară secretă și altor mijloace tehnico-operative, folosite în scopul documentării asupra activității dușmănoase, compromiterii etc;

– să controleze funcționarea aparatelor de radio-emisie ale instituțiilor și amatorilor;

– să efectueze – în vederea identificării și controlării identității – rețineri de persoane suspectate de organele Securității, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui rezolvată chestiunea arestării sau eliberării reținutului;

– să interogheze în calitate de martor pe oricare persoană, cu excepția membrilor C.C. al P.C.R. și a deputaților Marii Adunări Naționale, membrii din conducerea organelor conducătoare ale Partidului, funcționarii cu munci de conducere în Aparatul de Stat și deputații Sfaturilor Populare Regionale, vor putea fi interogați numai cu aprobarea Directorului General al Securității Statului, deputații Sfaturilor Populare raionale și locale, cu aprobarea Direcțiunii Regionale;

– cu aprobarea Direcțiunii Generale să efectueze arestări și percheziții la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta și în baza hotărârilor bine motivate.

Fac excepție cazurile de flagrant delict, tentativă de acte de terorism, diversiune și sabotaj.

Direcțiunile Regionale sunt obligate să raporteze orice reținere Direcțiunii Generale a Securității Statului.

– să instituie comisiuni de experți pentru efectuarea de expertize – în caz de necesitate – în anumite probleme speciale ale muncii organelor de stat locale, Direcțiunilor și întreprinderilor;

– să ceară, prin persoanele conducătoare competente, din instituții și întreprinderi, orice informații despre munca și activitatea acestor instituții;

– să controleze în ce fel se păstrează documentele secrete în întreprinderi și instituții, cu excepția organelor P.M.R. și să facă propunerile respective, în urma efectuării acestui control;

Să aprobe persoanele îndreptățite să exercite munca de păstrare și manipulare a documentelor secrete;

– să deschidă acțiune penală împotriva infractorilor pentru crime de stat, să conducă anchete și în cazul când există materiale suficiente asupra vinovăției, să-i defere justiției.

– să conteste prin Parchetul General hotărârile injuste ale organelor judiciare care sunt contra intereselor securității Republicii Populare Române, și să propună îndreptarea lor;

– să dețină în aresturi și în închisori preventive pe cei aflați sub anchetă la dispoziția Direcțiunii Regionale, să stabilească și să controleze regimul și repartizarea arestaților.

IV. **Cadrele**

- Organele Direcțiunii Regionale se completează din rândurile membrilor și candidaților Partidului Muncitoresc Român și din rândul membrilor și candidaților Uniunii Tineretului Muncitor.
- Direcțiunea Regională selecționează și propune Direcțiunii Generale a Securității Statului, numirea funcționarilor Direcțiunii până la funcția de șef serviciu inclusiv.
- Întregul efectiv al organelor Securității Statului este considerat că efectuează serviciul militar și se bucură de toate drepturile și îndatoririle militarilor activi (cadrelor ofițerești și a sergenților).
- Față de particularitățile muncii, funcționarilor Securității Statului li se acordă în plus – pe lângă salariul de bază pentru funcția ce îndeplinește efectiv, și salariul cuvenit gradului militar.
- Direcțiunea Regională are dreptul să propună acordarea de grade militare „la excepțional“, acelor funcționari ai Securității Statului care s-au evidențiat în lupta cu contrarevoluționarii și să propună decorarea lor.
- Funcționarilor Securității Statului li se acordă în fiecare an concediu de o lună, tratamentul gratuit clinical și de sanatoriu.
- Familiile funcționarilor Securității Statului se bucură de aceleași drepturi și privilegii ca și familiile militarilor activi și de tratamentul gratuit în așezămintele sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.
- Funcționarilor Securității Statului care și-au pierdut puterea de muncă în serviciul Securității sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu Statutul pensiilor, elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
- Familiilor funcționarilor Securității Statului, decedați în timpul îndeplinirii misiunilor, li se acordă un ajutor bănesc – o singură dată – iar membrilor inapți pentru muncă ai familiilor lor, li se acordă pensii în conformitate cu Statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
- Urmașii funcționarilor decedați în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul Nr. 360/1949, pentru organizarea Asigurărilor Sociale ale militarilor de carieră.

Localitățile de reședință
ale organelor exterioare ale Direcțiunii Generale a Securității Statului

Regiunea Suceava – reședința Câmpulung
– Secții raionale: Rădăuți, Suceava, Fălticeni
– Birouri raionale: Gura Humorului, Vatra Dornei.

Regiunea Botoșani – reședința Botoșani
– Secția raională: Dorohoi
– Birouri raionale: Darabani, Săveni, Trușești.

Regiunea Iași – reședința Iași
– Birouri raionale: Hârlău, Pașcani, Târgu Frumos, Negrești, Codăești.

Regiunea Bacău – reședința Bacău
– Secții raionale: Roman, Piatra Neamț
– Birouri raionale: Târgu Neamț, Ceahlăul, Buhuși, Moinești, Târgu Ocna.

Regiunea Bârlad – reședința Bârlad
– Secții raionale: Vaslui, Huși
– Birouri raionale: Răchitoasa, Murgeni.

Regiunea Putna – reședința Focșani
– Secția raională: Tecuci
– Birouri raionale: Adjud, Panciu, Naruja, Măicănești.

Regiunea Galați – reședința Galați
– Serviciul raional: Brăila
– Secția raională: Tulcea
– Birouri raionale: Târgu Bujor, Făurei, Însurăței, Măcin.

Regiunea Constanța – reședința Constanța
– Birouri raionale: Baia, Hârșova, Medgidia, Băneasa.

Regiunea Ialomița – reședința Călărași
– Birouri raionale: Urziceni, Slobozia, Fetești, Lehliu.

Regiunea Buzău – reședința Buzău
– Secția raională: Râmnicu Sărat
– Birouri raionale: Mizil, Cărpiniștea, Cislău, Pogoanele.

Regiunea Prahova – reședința Ploiești
– Secția raională: Târgoviște
– Birouri raionale: Câmpina, Urlați, Vălenii de Munte, Pucioasa, Sinaia
– Birouri Speciale Petrol: Băicoi, Moreni, Gura Ocniței.

Regiunea București – reședința București
– Secția raională: Giurgiu
– Birouri raionale: Răcari, Căciulați, Crevedia, Brănești, Mihăilești, Oltenița, Vidra.

Regiunea Argeș – reședința Pitești
– Secții raionale: Câmpulung-Muscel, Slatina
– Birouri raionale: Curtea de Argeș, Gura Boului, Costești, Găești, Topoloveni.

Regiunea Teleorman – reşedinţa Roşiorii de Vede
– Secţia raională: Târgu Măgurele
– Birouri raionale: Drăgăneşti, Vârtoapele, Vidra, Alexandria, Zimnicea.

Regiunea Vâlcea – reşedinţa Râmnicu Vâlcea
– Birouri raionale: Brezoiu, Horezu, Lădeşti, Drăgăşani, Bălcescu.

Regiunea Dolj – reşedinţa Craiova
– Secţia raională: Caracal
– Birouri raionale: Balş, Corabia, Sadova, Băileşti, Calafat, Pleniţa, Brabova.

Regiunea Gorj – reşedinţa Târgu Jiu
– Secţia raională: Turnu Severin
– Birouri raionale: Baia de Aramă, Vânju Mare, Strehaia, Filiaşi, Hurezani, Bengeşti.

Regiunea Hunedoara – reşedinţa Deva
– Secţii raionale: Alba Iulia, Petroşani
– Birouri raionale: Brad, Orăştie, Haţeg, Hunedoara.

Regiunea Severin – reşedinţa Caransebeş
– Serviciul raional: Reşiţa
– Secţia raională: Oraviţa
– Birouri raionale: Mehadia, Moldova Nouă.

Regiunea Timişoara – reşedinţa Timişoara
– Serviciul raional: Lugoj
– Birouri raionale: Sânicolau Mare, Deta.

Regiunea Arad – reşedinţa Arad
– Birouri raionale: Criş, Ineu, Gurahonţ, Lipova.

Regiunea Bihor – reşedinţa Oradea
– Birouri raionale: Salonta, Secuieni, Marghita, Şimleu Silvaniei, Aleşd, Beiuş.

Regiunea Baia Mare – reşedinţa Baia Mare
– Secţii raionale: Sighet, Satu Mare, Carei
– Birouri raionale: Oraşu Nou, Târgu Lăpuş, Cehu Silvaniei.

Regiunea Rodna – reşedinţa Bistriţa
– Birouri raionale: Vişeu de Sus, Beclean, Năsăud.

Regiunea Mureș – reședința Târgu Mureș
– Secția raională: Blaj
– Birouri raionale: Reghin, Gheorgheni, Sângiorgiu de Pădure, Târnăveni, Luduș.

Regiunea Stalin – reședința Orașul Stalin
– Secții raionale: Odorhei, Miercurea Ciuc, Sfântu Gheorghe
– Birouri raionale: Târgu Secuiesc, Racoș.

Regiunea Cluj – reședința Cluj
– Serviciul raional: Turda
– Secția raională: Dej
– Birouri raionale: Jibou, Zalău, Gherla, Huedin, Câmpeni, Aiud.

Regiunea Sibiu – reședința Sibiu
– Secții raionale: Mediaș, Sighișoara, Făgăraș
– Birouri raionale: Sebeș, Agnita.

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7351, dosar nr. 1/1951, f. 4–8, 25–30.

11.

1951. Sarcini, drepturi și îndatoriri ce revin secțiilor și birourilor din cadrul regiunilor de securitate.

Sarcini, drepturi și îndatoriri
ale
secțiilor și birourilor din cadrul regiunii

Biroul Secretariat

I. Sarcini

1. Repartizează pe secții lucrările primite din partea șefului Direcțiunii regionale și locțiitorilor săi;

2. Urmărește executarea la timp a lucrărilor date secțiilor din direcțiune sau raioanelor de securitate, spre rezolvare, pe baza rezoluțiilor puse de șeful direcțiunii sau locțiitorii săi;

3. Redactează și transmite ordinele, directivele și instrucțiunile șefului Direcțiunii regionale și locțiitorilor săi;

4. Studiază și elaborează lucrări pe baza sarcinilor și dispozițiunilor primite, pentru a pune la curent Direcțiunea regională și unitățile în subordine, asupra unor probleme;

5. Întocmește sinteze periodice și buletine zilnice, în vederea informării forurilor superioare;

6. Organizează evidența și controlul păstrării documentelor în Direcțiunea regională a Securității Statului;

7. Primește, repartizează și expediază întreaga corespondență a Direcțiunii regionale de securitate și ține evidența ei, prin registratură;

8. Instruiește pe ofițerul de serviciu și controlează munca lui.

Secția contraspionaj

I. Sarcini

1. Descoperă și urmărește canalele de pătrundere pe teritoriul Republicii Populare Române – în raza direcțiunii respective – ale agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste, sateliților lor și Iugoslaviei titoiste, care au drept scop organizarea activității de spionaj și subminare îndreptate împotriva Republicii Populare Române, U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

2. Duce acțiunea informativă și operativă împotriva serviciilor de spionaj inamice, descoperă și lichidează agenturile acestora, dezinformează și întreprinde acțiuni în vederea compromiterii agenților acestor servicii.

3. Organizează paza misiunilor străine pe teritoriul regionalei și supraveghează activitatea misiunilor imperialiste și a Iugoslaviei titoiste, cu scopul de a preîntâmpina eventualele provocări și de a descoperi activitatea dușmănoasă dusă pe teritoriu de reprezentanții țărilor imperialiste și ai Iugoslaviei titoiste.

II. Drepturi și îndatoriri

– Menține contact operativ cu alte organe locale ale M.A.I. (miliția, unitățile de grăniceri) cu scopul folosirii posibilităților lor în munca operativă a secției.

– Sintetizează și prelucrează întregul material referitor la activitatea serviciilor de spionaj imperialiste – de pe teritoriul regionalei respective.

– Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în lupta contra activității serviciilor de spionaj ale țărilor imperialiste, satelite și a Iugoslaviei titoiste, secția are următoarele drepturi și îndatoriri:

a. Să efectueze acțiunea informativă și operativă în toate reprezentanțele statelor imperialiste și a Iugoslaviei titoiste, de pe teritoriul regionalei respective;

b. Să efectueze acțiunea informativă și operativă:

– în rândurile cetățenilor străini, care domiciliază pe teritoriul direcțiunii regionale;

– asupra persoanelor care mențin legături cu străinii;

– asupra persoanelor care în trecut au lucrat în diferite reprezentanțe, concesiuni și societăți străine;

– asupra persoanelor care mențin corespondență cu rudele lor și alte persoane din străinătate;

– asupra tuturor persoanelor, fără nici o deosebire, care sunt bănuite de spionaj, indiferent de locul lor de muncă, cu excepția deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului. Măsuri operative în rândul acestora pot fi luate numai cu aprobarea directorului general al Securității Statului.

c. Are dreptul să recruteze informatori din toate categoriile populației, de asemeni acei care lucrează în instituțiile de stat, organizații de masă, organizații administrative și gospodărești, cu excepția deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului.

d. Să recruteze informatori în rândurile supușilor străini, cu aprobarea directorului general al Securității Statului.

e. Să instituie control și în cazuri speciale să confiște corespondența supușilor străini și a persoanelor care se află în obiectivele secției, bănuite de spionaj;

f. Cu aprobarea șefului direcțiunii regionale, să folosească mijloace tehnice de ascultare și alte mijloace tehnic-operative asupra supușilor străini și a altor persoane bănuite de spionaj; să efectueze percheziții secrete și sustragerea documentelor aparținând reprezentanțelor străine și a oricăror persoane bănuite de spionaj, cu scopul documentării asupra activității dușmănoase, compromiterii etc.;

g. Să organizeze filajul și urmărirea supușilor străini și a altor persoane care se află în obiectivul secției;

h. Să rețină – cu aprobarea șefului direcțiunii regionale – persoanele suspectate de organele Securității pentru identificare și control, pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reținutului;

i. Are dreptul să interogheze în calitate de martor, orice persoană care interesează secția, cu excepția membrilor C.C. al P.M.R., deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului, care vor putea fi interogați numai cu aprobarea directorului general al Securității.

Interogarea militarilor activi se va efectua în înțelegere cu organele locale ale Direcțiunii Contrainformații a Armatei.

III. Structura organizatorică

Secția Contraspionaj din direcțiunile regionale de Categoria I și II are două birouri:

Biroul 1. Se ocupă cu problemele de contraspionaj în sectorul – canale ilegale.

Biroul 2. Se ocupă cu problemele de contraspionaj în sectorul – consulate, comunități și supuși străini.

La direcțiunile regionale de categoria III există un birou de contraspionaj care se ocupă cu aceleași probleme.

Secția Politice – Subversive

I. Sarcini

1. Descoperă, urmărește informativ și lichidează activitatea subversivă dusă de elementele expropriate, de membrii fostelor partide burghezo-moșierești, de diferitele organizațiuni subversive și bande teroriste;

2. Urmărește informativ activitatea militarilor deblocați, criminalilor de război, provocatorilor și trădătorilor clasei muncitoare; activitatea epuraților, comprimaților, a fostelor elemente exploatatoare și a chiaburilor.

3. Duce acțiune informativă pentru descoperirea criminalilor de război și a elementelor urmărite și dispărute de la domiciliu.

4. Urmărește informativ activitatea elementelor reacționare infiltrate în aparatul de stat local, instituțiile de învățământ, instituțiile culturale, locale și în rândul liberilor profesioniști; activitatea asociațiilor cu scop nelucrativ, precum și autorii manifestelor și scrisorilor anonime, cu caracter subversiv.

5. Urmărește informativ persoanele care își duc activitatea dușmănoasă sub paravanul cultelor, sectelor și francmasoneriei.

6. Urmărește informativ activitatea naționalist-șovină a elementelor dușmănoase din rândul naționalităților conlocuitoare și activitatea naționaliștilor titoiști.

II. Drepturi și îndatoriri

Cu scopul descoperirii la timp și lichidării tuturor încercărilor dușmanilor clasei muncitoare de a submina regimul de democrație populară, secția are dreptul:

a. Să creeze rețele de informatori în toate instituțiile și întreprinderile de stat și particulare din regiunea respectivă, cu excepția organelor de partid;

b. Să recruteze – în calitate de informatori – orice persoană, cu excepția deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului;

c. Să țină evidența operativă și să urmărească activitatea tuturor elementelor expropriate, a foștilor membri ai partidelor și grupărilor burghezo-naționaliste, a chiaburilor și a altor elemente suspecte;

d. Să efectueze urmărirea discretă și controlul secret al corespondenței persoanelor supravegheate pe linia secției, prin organele tehnice de resort;

e. Cu aprobarea Direcțiunii Generale, să folosească mijloace tehnice de ascultare și alte măsuri tehnic-operative;

Să efectueze percheziții secrete și sustrageri de materiale, în scopul documentării asupra activității dușmănoase, compromiterii etc;

f. Să rețină – cu aprobarea șefului Direcțiunii Regionale – persoanele suspectate de organele Securității, pentru identificare și control, pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reținutului;

g. Să interogheze în calitate de martor, orişice persoană – în afara membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a deputaţilor Marii Adunări Naţionale şi a membrilor din conducerea organizaţiei conducătoare a partidului, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului;

h. Pe baza materialelor informative şi de investigaţii, să propună arestarea elementelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită;

i. Să ceară – prin organele conducătoare competente – de la instituţii şi întreprinderi, orice informaţii despre munca acestor unităţi, în scopul urmărit de secţie;

j. Să propună forurilor competente, îndepărtarea elementelor duşmănoase din instituţii, dacă prezenţa lor acolo este socotită dăunătoare.

III. Structura organizatorică

Secţia Politice Subversive, din **direcţiunile regionale categoria I**, are cinci birouri:

Biroul 1 urmăreşte problemele:

– Elementele duşmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor şi U.T.M.;
– Foştii membri ai partidelor P.N.Ţ., P.N.L., P.S.D.I. şi monarhişti;
– Elementele legionare în toate manifestările lor;
– Identificarea bandelor constituite şi împiedicarea formării altor bande noi;
– Identificarea diferitelor organizaţii subversive diversioniste.

Biroul 2 urmăreşte problemele:

– Identificarea elementelor dispărute şi a urmăriţilor politici;
– Activitatea reacţionară a ofiţerilor şi subofiţerilor deblocaţi din armată;
– Identificarea criminalilor de război, a foştilor provocatori şi a poliţiştilor care au făcut crime şi abuzuri;
– Activitatea reacţionară a elementelor epurate, a exploatatorilor şi a foştilor moşieri şi fabricanţi.

Biroul 3 urmăreşte problemele:

– Activitatea elementelor reacţionare pătrunse în aparatul de stat (ministere şi instituţii publice);
– Activitatea reacţionară din rândul studenţilor, elevilor şi liber profesioniştilor;
– Activitatea duşmănoasă a elementelor pătrunse în organizaţii sportive şi culturale;
– Identificarea autorilor manifestelor subversive şi a scrisorilor anonime.

Biroul 4 urmăreşte problemele:

– Activitatea cultului ortodox, a clerului reacţionar şi a elementelor reacţionare din Ministerul Cultelor;
– Activitatea duşmănoasă a clerului catolic şi a cultului „rezistent“ greco-catolic;
– Activitatea cultelor lutheran, protestant etc.;
– Activitatea sectelor şi francmasoneriei.

Biroul 5 urmăreşte problemele:

– Curentele naţionalist-şovine din rândul naţionalităţilor maghiare şi germane;
– Diversiunea titoistă şi activitatea elementelor titoiste;

– Activitatea elementelor sioniste;
– Curentele naționalist-șovine din sânul diferitelor naționalități conlocuitoare;

Secția Politice Subversive, din **direcțiunile regionale categoria II**, are patru birouri:

Biroul 1 urmărește problemele:

– Elemente dușmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor și U.T.M., precum și activitatea foștilor membri ai partidelor P.N.Ț., P.N.L., P.S.D.I., și monarhiști;
– Elementele legionare în toate manifestările lor;
– Identificarea bandelor constituite și împiedicarea formării altor bande noi;
– Identificarea diferitelor organizații subversive și diversioniste.

Biroul 2 urmărește problemele:

– Identificarea elementelor dispărute, a urmăriților politici, ofițerilor și subofițerilor deblocați, precum și a criminalilor de război, foștilor provocatori și a polițiștilor care au săvârșit crime și abuzuri;
– Activitatea reacționară a elementelor epurate, a exploatatorilor și a foștilor moșieri și fabricanți.

Biroul 3 urmărește problemele:

– Activitatea elementelor reacționare pătrunse în aparatul de stat, precum și a elementelor dușmănoase din rândul studenților, elevilor și liber profesioniștilor;
– Activitatea dușmănoasă a elementelor pătrunse în asociații sportive și culturale și identificarea autorilor manifestelor subversive și scrisorilor anonime.

Biroul 4 urmărește problemele:

– Activitatea cultelor: ortodox, catolic, lutheran, protestant, precum și a sectelor și francmasoneriei;
– Curentele naționalist-șovine din rândul naționalităților maghiare, germane și altele, precum și diversiunea titoistă, activitatea elementelor titoiste și a elementelor sioniste.

Secția Politice-Subversive din **direcțiunile regionale categoria III** are trei birouri:

Biroul 1 urmărește problemele:

– Elementele dușmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor și U.T.M., precum și activitatea foștilor membri ai partidelor P.N.Ț., P.N.L., P.S.D.I. și monarhiști;
– Elementele legionare în toate manifestările lor;
– Identificarea bandelor constituite și împiedicarea formării altor bande noi;

Biroul 2 urmărește problemele:

– Identificarea elementelor dispărute, a urmăriților politici, ofițeri și subofițeri deblocați, criminali de război, foștii provocatori, polițiștii care au săvârșit crime, elementele epurate, exploatatori, foști moșieri și fabricanți;

– Elementele duşmănoase pătrunse ilegal în aparatul de stat, în rândul studenţilor, elevilor, asociaţii cu scop nelucrativ, precum şi identificarea autorilor manifestelor subversive, a scrisorilor anonime şi activitatea liber profesioniştilor.

Biroul 3 urmăreşte problemele:

– Activitatea cultelor ortodox, catolic, lutheran, protestant, precum şi a sectelor şi a francmasoneriei;

– Curentele naţionalist-şovine din rândul naţionalităţilor maghiare, germane şi altele, precum şi diversiunea titoistă, activitatea elementelor titoiste şi a elementelor sioniste.

Secţia contrasabotaj

I. Sarcini

1. Urmăreşte şi supraveghează informativ în toate sectoarele economice – cu excepţia sectorului transporturi – acţiunile contrarevoluţionare de sabotaj şi diversiune, în scopul de a le preveni şi reprima;

2. Descoperă elementele duşmănoase pătrunse în obiectivele importante din toate sectoarele economice, cu excepţia transporturilor, şi ia măsuri pentru îndepărtarea lor din muncă prin organele competente;

3. Descoperă lipsurile esenţiale din sectorul industriei, finanţe şi comerţ şi agricultură, care dau naştere la nemulţumiri în rândul salariaţilor şi populaţiei, care frânează activitatea şi dezvoltarea economiei şi le semnalează forurilor competente;

4. Organizează şi asigură paza secretului de stat în instituţii de stat şi întreprinderi importante.

II. Drepturi şi îndatoriri

În scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor sale, Secţia de contrasabotaj are următoarele drepturi şi îndatoriri:

a) Să creeze reţele de informatori în toate instituţiile şi întreprinderile economice, cu excepţia transporturilor;

b) Să recruteze în calitate de informatori pe orice persoană din cadrul organizaţiilor de masă, aparatului economic de stat, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

c) Să ţină evidenţa operativă a elementelor suspectate de activitate de sabotaj şi diversiune;

d) Să efectueze urmărirea discretă şi controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate pe linia secţiei, prin organele tehnice de resort;

e) Cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, să folosească mijloace tehnice de ascultare şi alte măsuri tehnico-operative; să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri de materiale în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.;

f) Să rețină – cu aprobarea șefului direcțiunii regionale – persoanele suspectate pentru identificare și control, pe timp de 48 de ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reținutului;

g) Să interogheze, în calitate de martor, orice persoană, cu excepția membrilor C.C. al P.M.R., deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale Partidului și funcționarilor partidului, care pot fi interogați numai cu aprobarea directorului general al Securității Statului;

h) Pe baza materialelor informative și de investigații, să propună arestarea elementelor a căror activitate dușmănoasă a fost dovedită;

i) Să instituie comisiuni de experți și să efectueze expertize asupra oricăror probleme care interesează organele Securității Statului, pe linie de contrasabotaj;

j) Să ceară, prin persoanele conducătoare competente, de la instituții și întreprinderi, orice informații despre munca și activitatea acestor unități, în scopul urmărit de secție;

k) Să controleze modul cum se păstrează corespondența și documentele secrete la întreprinderi și instituții, cu excepția organelor P.M.R. și să facă propunerile respective în urma efectuării acestui control. Să aprobe persoanele îndreptățite să exercite munca de manipulare a acestor documente;

l) Să propună forurilor competente îndepărtarea elementelor dușmănoase din instituții și întreprinderi economice, dacă prezența lor în aceste instituții este socotită dăunătoare.

III. Structura organizatorică

Secțiile de contrasabotaj din raza regiunilor respective îndeplinesc sarcinile ce revin Direcțiunii de Contrasabotaj, exercitând în acest scop toate drepturile și îndatoririle direcțiunii în sectorul economic.

A. **În Regiunile: Timișoara, Galați, Sibiu, Cluj, Stalin**, Secția de contrasabotaj are următoarele birouri:

Biroul 1: Industria siderurgică, metalurgică, chimică de bază și electrică, îndeplinește sarcinile secției în acest sector, cu problemele:

– Industria siderurgică
– Comenzi speciale
– Industria construcțiilor de mașini
– Metalurgia prelucrătoare
– Chimică de baza și explozivi
– Industria energiei electrice și electrotehnice
– Gaz metan
– Telecomunicații

Biroul 2: Industria ușoară, de construcții, chimico-farmaceutică și alimentară, îndeplinește sarcinile Secției de Contrasabotaj în acest sector, cu problemele:

– Construcții șantiere
– Materiale de construcții

– Industria ceramică
– Industria chimico-farmaceutică
– Spitale, clinici, farmacii
– Textile, țesătorii, confecții
– Industria pielăriei
– Industria cauciucului
– Industria lemnului

Biroul 3: Finanțe, comerț, cooperație și agricultură, îndeplinește sarcinile Secției de Contrasabotaj în acest sector, cu problemele:

– Regimul fiscal
– Credite și investiții
– Bănci
– Comerț alimentar
– Comerț cu produse industriale
– Alimentația publică
– Ferme alimentare
– Cooperația de consum și desfacere
– Cooperația meșteșugărească
– Pregătirea și organizarea gospodăriei colective
– Activitatea gospodăriilor colective
– Colectări de tot felul
– Gospodării agricole de stat
– S. M. T.
– Agricultură privată
– Zootehnie

Problema păstrării secretului de stat, cu sarcina de a organiza, îndruma și controla birourile pentru păstrarea documentelor și secretului de stat, din întreprinderile și instituțiile din regiunea respectivă, fixate de Direcțiunea de Contrasabotaj.

Are atribuțiile:

– verifică și aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituții și întreprinderi;

– organizează, conduce și controlează aceste birouri;

– verifică și aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;

– controlează, verifică și avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

B. Secțiile din regiunile Baia Mare, Hunedoara, Severin, Bacău au birourile:

Biroul 1: Industria extractivă, cu problemele:

– Industria petrolului (Bacău)
– Industria cărbunelui

– Industria metalelor feroase și neferoase
– Exploatări de aur și argint
– Saline

Biroul 2: Industria siderurgică, metalurgică, chimică de bază și electrică, cu problemele:

– Hidrocentrala Stejar (Bicaz)
– Siderurgie
– Comenzi speciale
– Construcții de mașini
– Metalurgie prelucrătoare
– Chimică de bază și explozivi
– Telecomunicații

Biroul 3: Industria ușoară, de construcții, chimico-farmaceutică și alimentară, cu problemele:

– Construcții șantiere
– Materiale de construcții
– Industria ceramică
– Industria chimico-farmaceutică
– Spitale, clinici, farmacii
– Industria textilă, confecții
– Industria pielăriei
– Industria cauciucului
– Industria lemnului

Biroul 4: Finanțe, comerț, cooperație și agricultură, are următoarele probleme:

– Regimul fiscal
– Credite – investiții
– Bănci
– Comerț alimentar
– Comerț cu produse industriale
– Alimentația publică
– Cooperația de consum și desfacere
– Cooperația meșteșugărească
– Pregătirea și organizarea gospodăriei colective
– Activitatea gospodăriilor colective
– Colectări de tot felul
– Gospodării agricole de stat
– S. M. T.
– Agricultură privată
– Zootehnie

La **Deva**, Secția de Contrasabotaj are subordonat direct și Birourile speciale: siderurgic Hunedoara, care are sarcina de contrasabotaj în Combinatul Siderurgic Hunedoara și Biroul Special Cărbune Petroșani, care se ocupă cu combaterea sabotajului în zona carboniferă Valea Jiului.

La **Caransebeș**, Secția de Contrasabotaj are subordonat direct și Biroul Special Siderurgic Reșița, care are sarcina de contrasabotaj în „Sovrommetal" Reșița.

Problema păstrării secretului de stat, cu sarcina de a organiza, îndruma și controla birourile pentru păstrarea documentelor și secretului de stat din întreprinderile și instituțiile din regiunea respectivă, fixate de Direcțiunea de Contrasabotaj.

Are atribuțiile:

– verifică și aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituții și întreprinderi;

– organizează, conduce și controlează aceste birouri;

– verifică și aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;

– controlează, verifică și avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc., în sectorul economic.

C. **Regiunea Ploiești** va avea o secție de contrasabotaj îndeplinind sarcinile Direcțiunii de Contrasabotaj și o secție specială pentru zona petroliferă, cu problemele de contrasabotaj în petrol.

Secția Contrasabotaj are birourile:

Biroul 1: Industria metalurgică, chimică de bază și electrică cu problemele:

– Comenzi speciale
– Construcții de mașini
– Metalurgie prelucrătoare
– Chimică de bază și explozivi
– Industria energiei electrice și electrotehnice
– Telecomunicații

Biroul 2: Industria ușoară, de construcții, chimico-farmaceutică și alimentară, cu problemele:

– Construcții șantiere
– Materiale de construcții
– Industria ceramică
– Industria chimico-farmaceutică
– Spitale, clinici, farmacii
– Industria textilă, confecții
– Industria pielăriei
– Industria cauciucului
– Industria lemnului

Biroul 3: Finanțe, comerț, cooperație și agricultură, cu problemele:

– Regimul fiscal
– Credite, investiții

– Bănci
– Comerţ alimentar
– Comerţ cu produse industriale
– Alimentaţie publică
– Cooperaţie de consum şi desfacere
– Cooperaţie meşteşugărească
– Pregătirea şi organizarea gospodăriilor colective
– Activitatea gospodăriilor colective
– Colectări de tot felul
– Gospodării agricole de stat
– S. M. T.
– Agricultura privată
– Zootehnie

Secţia Specială de Contrasabotaj Petrol care se ocupă cu combaterea sabotajului în obiectivele petrolifere din regiunea Prahova, are birourile:

Biroul 1 – Prospecţiuni petrolifere, cu problemele:
– Prospecţiuni
– Explorări
– Carotaj şi perforări
– Foraj, explorări
– Construcţii de utilaj petrolifer

Biroul 2 – Exploatări petrolifere, care îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în sectorul exploatărilor petrolifere, are problemele:
– Foraj de exploatare
– Reparaţii generale de sonde
– Construcţii şi montaje
– Aprovizionări cu materiale
– Transporturi grele şi uşoare

Biroul 3 – Prelucrare a petrolului, se ocupă cu prevenirea şi combaterea sabotajului în rafinării, parcuri de rezervoare, staţiile de încărcare şi conducte petrolifere.

Are problemele:
– Rafinăria nr. 1
– Restul rafinăriilor
– Parcuri, rezervoare, staţii de încărcare şi conducte
– Laboratorul central de cercetări ştiinţifice

Biroul Petrol Câmpina – îndeplineşte sarcinile de contrasabotaj în schelele Câmpina, Rafinăria Câmpina şi Laboratorul de cercetări ştiinţifice. Biroul Petrol Câmpina colaborează strâns cu Biroul Raional de Securitate Câmpina. Urmăreşte problemele:

– Prospecţiuni şi foraj
– Construcţii şi montaje
– Reparaţii capitale
– Compresoare şi gaze
– Laboratorul de cercetări ştiinţifice
– Rafinăria Câmpina
– Exploatări Câmpina
– Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Băicoi – îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Băicoi şi ţintea, colaborând strâns cu celelalte birouri speciale de petrol şi cu Biroul raional de Securitate.

Urmăreşte problemele:
– Prospecţiuni şi foraj
– Construcţii şi montaje
– Reparaţii capitale
– Compresoare şi gaze
– Exploatări Băicoi
– Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Urlaţi – îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Urlaţi, Boldeşti şi Berca-Buzău, cu problemele:
– Prospecţiuni şi foraj
– Construcţii şi montaje
– Reparaţii capitale
– Compresoare şi gaze
– Exploatări Urlaţi
– Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Moreni – îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în Schelele Moreni, având problemele:
– Prospecţiuni şi foraj
– Construcţii şi montaje
– Reparaţii capitale
– Compresoare şi gaze
– Exploatări Moreni
– Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Gura Ocniţei – îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Gura Ocniţei, Ochiuri şi Bucşani, cu problemele:
– Prospecţiuni şi foraj
– Construcţii şi montaje
– Reparaţii capitale
– Compresoare şi gaze
– Exploatări Gura Ocniţei
– Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Târgoviște – îndeplinește sarcinile de contrasabotaj în schelele: Târgoviște, Teiuș, Luța Seacă și Gorgota. Are problemele:

– Prospecțiuni și foraj
– Construcții și montaje
– Reparații capitale
– Compresoare și gaze
– Exploatări Târgoviște
– Parcuri de rezervoare, conducte

Secția Specială Petrol Ploiești urmărește și **problema păstrării secretului de stat** în zona petroliferă și în principalele obiective industriale din Regiunea Prahova, având sarcina de a organiza, îndruma și controla birourile pentru păstrarea și asigurarea documentelor secrete de stat, de pe lângă întreprinderi și instituții.

Are atribuțiile:

– verifică și aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituții și întreprinderi;
– organizează, conduce și controlează aceste birouri;
– verifică și aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;
– controlează, verifică și avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

D. **Secțiile de contrasabotaj** îndeplinesc sarcinile Direcțiunii de Contrasabotaj în raza regiunilor **Tg**. **Mureș, Arad, Gorj, Argeș, Bihor, Dolj, Iași și Constanța** exercitând drepturile și îndatoririle ce revin Direcțiunii de Contrasabotaj.

Biroul 1 – Industria, urmărind combaterea sabotajului în întreg sectorul industrial al regiunii, are problemele:

– Industria metalurgică și chimică de bază
– Industria extractivă
– Industria energiei electrice și electrotehnice
– Industria ușoară
– Industria de construcții
– Industria alimentară
– Industria chimico-farmaceutică, spitale, clinici și farmacii
– Telecomunicații

Biroul 2 – Finanțe, comerț, cooperație și agricultură are problemele:

– Regimul fiscal
– Bănci
– Credite și investiții
– Comerț alimentar
– Comerț cu produse industriale
– Alimentație publică
– Cooperație

– Pregătirea şi organizarea gospodăriilor colective
– Activitatea gospodăriilor colective
– Gospodării agricole de stat
– S. M. T.
– Agricultură privată
– Colectări de tot felul

Problema păstrării secretului de stat va fi urmărită de şeful secţiei sau un ofiţer însărcinat de către şeful direcţiunii regionale, având sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea secretului documentelor de stat.

E. **Secţiile de Contrasabotaj** din regiunile: **Suceava, Botoşani, Bârlad, Putna, Buzău, Ialomiţa, Teleorman, Vâlcea şi Rodna** îndeplinesc sarcinile Direcţiunii de Contrasabotaj, exercitând drepturile şi îndatoririle ce revin direcţiunii, în raza regiunii respective, prin birourile:

Biroul 1 – Industrii, supraveghind toate obiectivele industriale pentru a combate sabotajul.

Are problemele:
– Industria metalurgică
– Industria energiei electrice şi electrotehnice
– Industria extractivă
– Industria uşoară
– Industria de construcţii
– Industria chimico-farmaceutică
– Industria alimentară
– Spitale, clinici, farmacii
– Telecomunicaţii

Biroul 2 – Finanţe, comerţ, cooperaţie, agricultură, îndeplineşte sarcinile Secţiei de Contrasabotaj, supraveghind obiectivele din aceste domenii. Are problemele:
– Regimul fiscal, băncile, creditele şi investiţiile
– Comerţul alimentar
– Comerţul cu produse industriale
– Alimentaţia publică
– Cooperaţia
– Pregătirea gospodăriilor colective
– Urmărirea activităţii gospodăriilor colective
– Gospodării agricole de stat
– S. M. T.
– Colectări de tot felul
– Agricultură privată
– Zootehnie

Problema păstrării secretului de stat va fi urmărită prin şeful Secţiei de Contrasabotaj, care are sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea documentelor secrete de stat, în principalele obiective, după indicaţiile Direcţiunii de Contrasabotaj.

Are atribuţiile:

– verifică şi aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituţii şi întreprinderi;

– organizează, conduce şi controlează aceste birouri;

– verifică şi aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;

– controlează, verifică şi avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

Secţia Filaj şi Investigaţii

I. Sarcini

1. Efectuează filarea elementelor cerute de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului şi secţiile operative din direcţiunea regională;

2. La cererea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului şi secţiilor operative, efectuează identificări şi investigaţii;

3. Cu aprobarea conducerii direcţiunii regionale, efectuează misiuni speciale, percheziţii secrete, reţineri de materiale etc. şi întocmeşte formele necesare acestor acţiuni;

4. Cu aprobarea conducerii direcţiunii regionale, efectuează reţineri, arestări şi percheziţii şi întocmeşte formele necesare acestor acţiuni;

5. Prin reţeaua informativă şi de identificare existentă în obiectivele deservite descoperă persoanele suspectate de activitate duşmănoasă, iar materialele obţinute le îndrumează secţiilor operative din direcţiunea regională.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Să fileze orice persoană ce interesează organele Securităţii Statului, să facă investigaţii pe teritoriul direcţiunii regionale, să reţină orice persoană suspectată de Securitatea Statului, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi ai Guvernului, diplomaţilor, a acelora care au imunitate parlamentară şi juridică, pentru care este necesară aprobarea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului;

b. Să reţină orice persoană ce ar dăuna muncii de filaj sau ar interesa organele Securităţii Statului;

c. Să suspende orice lucrare de filaj, atunci când este în pericol de deconspirare sau alte motive ce ar dăuna lucrării;

d. Să organizeze diverse case în interesul lucrărilor de filaj;

e. Să recruteze în calitate de informatori, orice persoană cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

f. Să rețină elementele dușmănoase întâlnite în acțiunile de teren, de exemplu: gazde, tăinuitori, martori mincinoși, care împiedică prinderea elementelor urmărite de organele Securității Statului sau de alte organe;

g. Să rețină timp de 48 de ore, persoanele care ar putea ajuta la descoperirea și prinderea elementelor urmărite de organele Securității Statului;

h. Să rețină și să percheziționeze orice persoană găsită în flagrant delict;

i. Să legitimeze orice persoană suspectă;

j. Să ceară concursul Miliției, Grănicerilor și tuturor organelor de stat în munca operativă;

k. Să facă percheziții secrete și sustrageri de materiale la persoanele aflate în obiectivele Securității Statului;

l. Personalul secției are dreptul să poarte orice fel de uniforme, să se machieze, să se travestească, să se folosească de legitimații de acoperire, nume conspirative, indicative, în cazurile când nevoile Secției necesită acest lucru;

m. Secția Filaj și Investigații are dreptul să ceară lămuriri secțiilor interesate, date și amănunte detailate cu privire la lucrarea respectivă.

III. Structura organizatorică

Secția Filaj și Investigații are la toate direcțiunile regionale, câte 3 birouri:

Biroul 1 Filaj

– Organizează filarea elementelor ce interesează Direcțiunea Generală a Securității Statului;

– Identifică legăturile plasate din filaj în cazuri excepționale și uneori efectuează reținerea elementelor.

Biroul 2 Investigații

– Efectuează lucrări de identificare, verificare și informare în baza cererilor Direcțiunii Generale a Securității Statului și secțiilor operative din direcțiunea regională.

Biroul 3 Operații

– Reține și percheziționează elementele cerute de Direcțiunea Generală a Securității Statului și secțiile operative din direcțiunea regională;

– Instalează posturi fixe și capcană;

– Transferă arestații.

Biroul contrainformații în cadrul Miliției

I. Sarcini

Asigură securitatea de stat în Miliție.

1. Previne strecurarea în organele Miliției a elementelor dușmane – corupte;

2. Descoperă și lichidează elementele dușmănoase corupte, pătrunse în organele Miliției cu scopul demascării și îndepărtării lor și al lichidării organizațiilor și grupărilor antidemocratice create de aceștia;

3. Descoperă lipsurile esențiale din munca organelor Miliției și le semnalează forurilor competente.

II. Drepturi și îndatoriri

Biroul Contrainformații duce munca informativă în rândul funcționarilor Miliției, în care scop are dreptul:

a. Să creeze rețele de informatori în organele Miliției;

b. Să recruteze ca informator, pe oricare dintre funcționarii acestor organe sau dintre persoanele civile care au legătură cu aceste organe, cu excepția membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului, funcționarilor partidului și a deputaților Marii Adunări Naționale;

c. Să efectueze urmărirea discretă și controlul secret al corespondenței persoanelor supravegheate pe linia secției, prin organele tehnice de resort.

d. Să prezinte material compromițător, pe baza căruia să se aprobe efectuarea de percheziții, rețineri și arestări de către organele de resort;

e. Criminalii politici sunt cercetați de către Secția de Anchete a direcțiunii regionale, iar criminalii de drept comun, de către Serviciul de Anchete din cadrul Miliției.

Secția Cercetări

I. Sarcini

1. Cercetează spionii, diversioniștii și alți criminali politici, urmărind demascarea completă a tuturor participanților și a întregii lor acțiuni și dovedind cu material probatoriu, activitatea dușmănoasă a acestora de subminare a regimului de democrație populară și a securității exterioare a Republicii Populare Române.

2. Întocmește dosare și deferă justiției pe inculpați. Urmărește sancțiunile date de justiție și trimiterea condamnaților în închisori și lagăre, pentru executarea pedepselor;

3. Ține evidența celor arestați și reținuți și păstrează toate documentele în legătură cu aceștia, asigurând conspirativitatea acestor documente.

II. Drepturi și îndatoriri

a. Secția Cercetări, cu aprobarea șefului direcțiunii regionale are dreptul să dea dispozițiuni de arestare a elementelor care duc o activitate dușmănoasă, ce amenință securitatea Republicii Populare Române, U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Arestările se fac pe baza materialelor informative primite de la secțiile operative și a celor rezultate din cercetări.

b. Să dea dispozițiuni pentru a se face percheziții și sustrageri la locuințele particulare, sediile instituțiilor etc. dacă există indicii pentru descoperirea obiectelor care pot fi corpuri delicte. De asemenea, să dea dispozițiuni pentru a se face percheziții

și sustrageri la locuințele particulare, sediile instituțiilor, în cazul când acuzatul duce activitate criminală și acestea pot servi la demascarea lui.

c. Să instituie expertize judecătorești pentru unele probleme, în legătură cu cercetările în curs, în orice instituție sau serviciu, exceptând organele de partid.

d. Să rețină, conform legilor existente, pentru un timp oarecare, unele elemente suspectate pentru activitate criminală (subversivă) contra regimului de democrație populară din Republica Populară Română, în scopul descoperirii și controlării informațiilor necesare.

e. Să interogheze în calitate de martori orișice persoană, în afara membrilor C.C. al P.M.R., a deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea directorului general al Securității Statului.

f. Să dețină pe cei arestați în arestul preventiv, să-i repartizeze, să stabilească și să controleze regimul în arestul preventiv;

g. Să recruteze din cei arestați agentură interioară și să folosească tehnica operativă pentru o mai completă demascare a activității criminale a persoanelor ce se află în cercetare;

h. În cazuri speciale, când apare necesitatea operativă, să permită arestaților ce se află în cercetare, întrevederi cu rudele ca și transmitere de bani și pachete cu haine și alimente.

i. Cu aprobarea directorului general al Securității Statului, să conteste prin Parchetul General hotărârile injuste ale organelor de justiție și cele care sunt contra intereselor securității Republicii Populare Române.

j. Să elibereze – cu aprobarea conducerii Direcțiunii Generale a Securității Statului – persoanele a căror activitate criminală nu a fost dovedită de anchetă.

k. Să facă propuneri – pe cale administrativă (adică fără a deferi justiției) – pentru internarea în unități de muncă, a persoanelor socialmente periculoase pentru Republica Populară Română, în conformitate cu prescripțiunile legale în vigoare.

l. Efectuează toate cercetările într-un strâns contact cu secțiile operative, care au demascat activitatea dușmănoasă a criminalilor arestați.

III. Structura organizatorică

Birourile de cercetări din regiuni se ocupă cu problemele de cercetări specifice regiunii și sunt împărțite pe probleme, după necesități.

Secția Cadre

Secția cadre a direcțiunii regionale, alege cadrele necesare în vederea complectării efectivelor organelor direcțiunii regionale, repartizează cadrele, duce muncă de cunoaștere, educare, îndrumare și promovare a cadrelor, în spiritul liniei trasate de P.M.R.

Veghează ca personalul să-și primească drepturile și să respecte îndatoririle ce-i revin, prevăzute de statutul Direcțiunii Generale a Securității Statului.

I. Sarcini

În vederea îndeplinirii celor de mai sus, Secția Cadre, are următoarele sarcini:

1. Recrutează, verifică și selecționează cadrele necesare pentru completarea efectivelor organelor direcțiunii regionale.

2. Conduce cursurile profesionale ale cadrelor care nu sunt scoase din muncă.

3. În colaborare cu Secția Politică, organizează și coordonează în cadrul direcțiunii regionale, munca de creștere a cadrelor în vederea dezvoltării lor din punct de vedere profesional și moral.

4. Repartizează cadrele în muncă, în raport cu capacitatea și însușirile fiecăruia și cu necesitățile serviciului.

5. Completează verificarea cadrelor existente.

6. Verifică pe viitorii soți sau soții, ai personalului direcțiunii regionale și avizează asupra căsătoriilor și divorțurilor lor.

7. Face propuneri pentru evidențierea și decorarea cadrelor merituoase.

8. Anchetează diferitele abateri ale personalului – de la funcția de șef de secție în jos – de la îndatoririle prevăzute de statutul Direcțiunii Generale a Securității Statului și aplică măsuri disciplinare conform statutului.

9. Prezintă material pentru îndepărtarea elementelor dușmănoase sau străine de lupta clasei muncitoare, strecurate în organele Securității Statului, a elementelor care comit abateri grave de la îndatoririle cadrelor Direcțiunii Generale a Securității Statului, a elementelor descompuse lipsite de perspectivă imediată a îndreptării lor, a elementelor care nu prezintă suficientă încredere pentru a continua munca în Securitatea Statului, a elementelor care prezintă incapacitate profesională.

10. Ține evidența personalului direcțiunii regionale.

11. Se îngrijește ca personalul să primească drepturile prevăzute de statutul Direcțiunii Generale a Securității Statului: concedii medicale, de odihnă și studii, ajutoare și tratamente medicale, pensii și ajutoare pentru invaliditate sau pentru urmașii acestora etc.

12. Eliberează legitimații și adeverințe personalului, de asemenea retrage și anulează legitimațiile celor îndepărtați, pensionați sau decedați.

II. Drepturi și îndatoriri

Secția cadre primește directive în munca sa operativă, numai de la șeful direcțiunii regionale și se conduce după Statutul Direcțiunii Generale a Securități Statului și după instrucțiunile conducerii Direcțiunii Cadre.

În interesul muncii, secțiile și birourile de cadre a direcțiunii regionale vor colabora în toate problemele muncii de cadre cu unitățile Aparatului Politic, cerând permanent sprijinul de care au nevoie în vederea aducerii la îndeplinire în cât mai bune condițiuni, a sarcinilor.

În scopul de a asigura îndeplinirea în cât mai bune condițiuni a sarcinilor, Secția Cadre are dreptul:

a. Să recruteze, să verifice și să selecționeze cadre din rândul membrilor și candidaților P.M.R. și din rândul membrilor și candidaților U.T.M., aflați în funcții civile sau în cadrul Trupelor M.A.I. și M.F.A., precum și din cadrele puse la dispoziție de organele de partid.

b. Să completeze verificarea personalului direcțiunii regionale sau a membrilor de familie, putând lua pentru aceasta referințe, aprecieri caracteristice, caracterizări; de asemenea poate face investigații în acest scop.

c. Să propună repartizarea cadrelor, să propună mutări și schimbări de funcțiuni.

d. Să propună încadrări, avansări, decorări, pensionări și îndepărtări.

e. Să ancheteze abaterile personalului și să aplice măsuri disciplinare, conform statutului D.G.S.S.

f. Să elibereze legitimații și adeverințe personalului direcțiunii regionale.

g. Să acorde sprijin pentru repartizarea în alte munci a celor ce sunt trecuți în cadrul disponibil și în rezervă, să se intereseze cum sunt controlați în activitatea lor în muncă unde au fost repartizați cei scoși din cadrele active ale Direcțiunii Generale a Securității Statului.

Secția Administrativă

Secția Administrativă realizează procurarea și întreținerea mijloacelor materiale necesare, în vederea asigurării unei bune funcționări a direcțiunilor regionale și raioanelor.

I. Sarcini

1. Elaborează pe baza datelor obținute, planul economic al direcției regionale și raioanelor pe care-l înaintează spre aprobare Direcțiunii Generale a Securității Statului, urmărește realizarea lui și întocmește rapoarte și sinteze asupra executării planului.

2. Aplică normarea consumului de materiale, folosește și revalorifică deșeurile și urmărește aplicarea standardelor de stat, conform dispozițiunilor date de Direcțiunea Generală a Securității Statului.

3. Aprovizionează și dotează direcțiunea regională și raioanele cu bunurile și materialele necesare (echipament, armament, hrană, combustibil, autovehicule, carburanți, lubrefianți, cauciucuri și piese auto, materiale de transmisiuni, materiale de construcții și întreținere local, mobilier și bunuri de inventar, imprimate și rechizite, medicamente și aparate medicale, materiale de întreținere și igienă corporală, materiale necesare prevenirii incendiilor, abonamente C.F.R. și foi de drum C.F.R., precum și orice alte materiale de care au nevoie serviciile).

4. Organizează primirea materialelor și bunurilor, recepționarea și depozitarea lor în bune condițiuni, repartizarea și distribuirea lor la timp și în raport cu cerințele unităților direcțiunii regionale.

5. Realizează construcțiile, reparațiile, amenajările, întreținerea localurilor, mobilierului și bunurilor de inventar pentru direcțiunea regională și raioane, conform directivelor Direcțiunii Generale a Securității Statului.

6. Organizează buna funcționare a caselor speciale ale direcțiunii regionale.

7. Organizează funcționarea și întreținerea mijloacelor de transport ale direcțiunii regionale și organizează transporturile de materiale și persoane cu orice mijloace.

8. Aplică dispozițiunile Direcțiunii Generale a Securității Statului privind măsurile pentru asistența socială și asistența medicală.

9. Organizează instalarea, exploatarea și întreținerea rețelei de transmisiuni a direcțiunii regionale și raioanelor.

10. Administrează și gestionează materialele și bunurile direcțiunii regionale.

11. Organizează și controlează buna funcționare a resorturilor administrative de la raioane.

12. Organizează și asigură paza internă și exterioară a localurilor direcțiunii regionale.

13. Asigură regimul de intrare și ieșire din localurile direcțiunii regionale a funcționarilor și publicului.

14. Reglementează circulația persoanelor particulare în sediile direcțiunii regionale.

15. Asigură întreținerea tuturor amenajărilor mobilierului și a curățeniei în birourile direcțiunii regionale.

16. Asigură măsurile necesare de pază contra incendiilor și supraveghează aplicarea acestor măsuri.

17. Asigură paza și întreținerea în aresturile direcțiunii regionale a deținuților anchetați de către direcțiunea regională.

18. Organizează îndeplinirea sarcinilor speciale, conform instrucțiunilor.

II. Drepturi și îndatoriri

În exercitarea atribuțiunilor sale, Secția Administrativă are următoarele drepturi și îndatoriri:

a. Să ceară unităților din direcțiunea regională întocmirea proiectelor planului economic, în termenele și condițiunile indicate de Direcțiunea Generală a Securității Statului.

b. Să urmărească executarea planului conform dispozițiunilor date de Direcțiunea Generală a Securității Statului.

c. Să administreze creditele, în condițiunile stabilite de conducerea Direcțiunii Generale a Securității Statului.

d. Să elibereze materiale și bunuri din magazii și depozite, cu respectarea formelor legale.

e. Să transmită și să încheie contracte în condițiunile prevăzute de lege și conform normelor stabilite de Direcțiunea Generală a Securității Statului.

f. Să pună la dispoziția Biroului Contabilitate din direcțiunea regională datele necesare întocmirii bugetului și planurilor financiare trimestriale pentru direcțiunea regională și raioane.

g. Să solicite Direcțiunii Administrative din Direcțiunea Generală a Securității Statului punerea la dispoziția direcțiunii regionale, a bunurilor și materialelor necesare prevăzute în planul economic al direcțiunii regionale.

h. Să aprovizioneze direcțiunea regională și raioanele cu bunuri și materiale pe care Direcțiunea Administrativă din Direcțiunea Generală a Securității Statului nu le poate pune la dispoziția direcțiunii regionale, iar în cazuri bine motivate, pentru care nu s-au putut face prevederi, poate executa aprovizionări din alte surse (magazine particulare, persoane particulare) dacă cele necesare nu se găsesc în sectorul comerțului sau industriei de stat cooperatist.

i. Să elaboreze regulile ordinii interne și a pazei contra incendiilor, în localurile direcției regionale, iar după aprobarea lor de conducerea direcțiunii, să controleze îndeplinirea lor.

j. Cu aprobarea șefului direcțiunii regionale, să stabilească regulile de intrare și ieșire a funcționarilor și persoanelor particulare din sediile și birourile instituției.

k. Să efectueze verificarea actelor funcționarilor și vizitatorilor la intrările în clădire, fără deosebire de grad și funcțiunea pe care o ocupă: reține și controlează persoanele suspecte care încearcă să pătrundă în birouri; nu permite intrarea în instituție a funcționarilor cu acte nevalabile, precum și a persoanelor cu actele fără vizele și observațiunile necesare.

l. Să elibereze vizitatorilor permise de intrare-ieșire.

m. Să țină evidența mobilierului și inventarului, neadmițând scoaterea lor din clădire fără aprobarea necesară.

n. Să stabilească dislocarea posturilor de pază, să controleze posturile interne și externe, precum și birourile în afara orelor de serviciu.

o. Să sesizeze comandantului unității care efectuează paza clădirilor, neajunsurile în muncă.

p. Să controleze personalul de serviciu în timpul efectuării curățeniei birourilor.

q. Să efectueze reparațiilor curente ale mobilierului, inventarului și instalațiilor, asigurând întreținerea lor în bune condițiuni.

r. Cu aprobarea Direcțiunii Generale a Securității Statului să aplice regulamentul pentru întreținerea arestaților și regulile interne ale regimului din aresturi.

s. Să ia în primire, să elibereze și să permită trecerea arestaților din arestul direcțiunii regionale, numai în baza documentelor oficiale, cu iscăliturile necesare.

t. Să asigure hrana pentru arestați.

u. Să efectueze escortarea arestaților din direcțiunea regională atât în interiorul clădirii, cât și în exteriorul ei, în conformitate cu instrucțiunile speciale.

v. Paza și ceilalți ofițeri ai comandaturii au dreptul să facă uz de arme în cazul când sunt atacați și în caz de evadare a arestaților.

Biroul „Tehnică operativă“

I. Sarcini

1. Interceptează convorbirile telefonice interne şi internaţionale ale persoanelor care interesează organele Securităţii Statului.

2. Pe baza cererilor secţiilor operative, cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, instalează aparatele tehnice secrete de ascultare în apartamentele şi birourile persoanelor ce se află în obiectivele organelor Securităţii Statului.

3. Execută, adaptează şi instalează aparatura necesară îndeplinirii sarcinilor şi ia măsuri pentru întreţinerea acestor aparate.

4. Confecţionează documente necesare în scopuri operative şi efectuează diferite expertize grafologice, cercetări chimice ş.a.

5. Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Are dreptul exclusiv de a organiza şi executa controlul convorbirilor telefonice a persoanelor care interesează Securitatea Statului, în toate reţelele existente, pe teritoriul direcţiunii regionale respective.

În acest scop ţine o strânsă legătură cu Administraţia Poştelor şi Telecomunicaţiilor şi celelalte instituţiuni care exploatează reţelele telefonice. Acestea sunt obligate să acorde sprijin total organelor Securităţii Statului, la cerere.

b. Să întocmească scheme operative, hărţi şi lucrări secrete de cartografie, precum şi acte plastografiate, semnături etc.

c. Să fotografieze în orice ocazii şi în orice loc de pe teritoriul direcţiunii regionale, obiective economice şi militare, documente şi reconstituiri, precum şi diferite lucrări ce privesc Securitatea Statului.

d. Împreună cu secţiile operative execută verificări, expertize şi cercetări tehnice.

Biroul Contrainformaţii Radio

I. Sarcini

1. Controlează folosirea staţiunilor de radio-emisie ale instituţiilor şi a aparatelor de emisie amatori, pentru a preveni folosirea lor de către elementele duşmănoase, în diferite scopuri subversive (spionaj etc.).

2. Descoperă şi urmăreşte – pe baza planului primit de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului – staţiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul Republicii Populare Române, având misiuni din partea serviciilor imperialiste de spionaj sau ale centrelor burghezo-naţionaliste aflate peste graniţă.

3. Interceptează emisiunile posturilor de radio-difuziune străine din lagărul imperialist, întocmind buletine speciale; de asemenea bruiază aceste radio-emisiuni în scopul de a opri propaganda lor duşmănoasă.

4. Controlează circulația pieselor specifice de emisie și supraveghează activitatea constructorilor de aparate de radio.

5. Îndeplinește unele misiuni speciale primite din partea conducerii Direcțiunii Generale a Securității Statului și a direcțiunii regionale.

II. Drepturi și îndatoriri

Pentru îndeplinirea sarcinilor de mai sus, Biroul Contrainformații Radio, are următoarele drepturi și îndatoriri:

a. Să controleze activitatea tuturor stațiunilor de radio din regiune și a aparatelor amatoare. Descoperă cazuri de abateri de la regulile stabilite în activitatea stațiunilor de radio, lămurește motivul acestor abateri și ia măsuri în vederea îndepărtării lor.

b. Cu aprobarea șefului direcțiunii regionale, să autorizeze și în caz de necesitate să confiște prin organele competente, aparatele de radio-emisie ale amatorilor.

c. Să efectueze un control amănunțit al tuturor persoanelor care au acces la aparatele de radio-emisie și la microfoanele stațiunilor de radio, de pe teritoriul direcțiunii regionale respective și prin forurile competente, să îndepărteze de la muncă pe cei ce nu prezintă încredere din punct de vedere politic. În aceleași scopuri, biroul are dreptul să-și creeze o rețea proprie informativă la toate stațiunile de radio și în rândul amatorilor de radio-emisie, pe unde scurte, de pe teritoriu.

d. Să țină evidența precisă a timpului de muncă al tuturor stațiunilor de radio în cadrul instituțiilor, ale aparatelor de radio-emisie ale amatorilor și ale reprezentanțelor străine, a semnalelor lor de chemare și a lungimilor de undă și de quartz pe care lucrează ele (pe baza planului dat de Direcțiunea Generală a Securității Statului).

e. Să urmărească în mod amănunțit emisiunile de radio ale legațiilor și misiunilor țărilor imperialiste din Republica Populară Română, în scopul de a le intercepta (pe baza planului primit de la Direcțiunea Generală a Securității Statului).

f. Să descopere stațiunile subversive de radio ale țărilor imperialiste care lucrează pe teritoriul Republicii Populare Române și să intercepteze radiogramele cifrate transmise de aceștia.

g. Să descopere și, cu ajutorul stațiunilor speciale, să efectueze bruiajul tuturor emisiunilor antisovietice și antidemocratice transmise de stațiunile de radio burgheze pentru Republica Populară Română (pe baza planului primit de la Direcțiunea Generală a Securității Statului).

Biroul „Filajul corespondenței“

I. Sarcini

1. Efectuează – pe cale de selecționare – un control secret al corespondenței interne pentru a descoperi persoanele care au manifestări antidemocratice și pentru a sesiza starea de spirit a populației în legătură cu campaniile politice și măsurile luate de partid și guvern.

2. Urmărește corespondența persoanelor care interesează organele Direcțiunii Generale a Securității Statului.

II. Drepturi și îndatoriri

a. Biroul are dreptul să efectueze un control secret al oricărei corespondențe, colete sau banderole, cu excepția corespondenței membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

b. Să cerceteze cu ajutorul mijloacelor tehnice și chimice, orice corespondență suspectată de a fi scrisă convențional și cifrat.

c. Să alcătuiască referate asupra documentelor care prezintă un interes aparte, din punct de vedere operativ, în scopul de a le prezenta conducerii direcțiunii regionale. Documentele respective le reține până la primirea dispozițiunilor corespunzătoare.

d. Să confiște, atât corespondența cât și coletele și banderolele în care se va descoperi vreun conținut cu caracter dușmănos regimului democratic.

Asupra acestor materiale, să alcătuiască sinteze în vederea informării conducerii, iar după exploatarea operativă a acestor documente, să le distrugă prin ardere.

e. Să țină evidența prin cartotecă a tuturor persoanelor de pe teritoriul direcțiunii regionale, care întrețin legături prin corespondență cu țările imperialiste și satelite.

f. Pentru prevenirea posibilităților de deconspirare a măsurilor de control secret al corespondenței, să verifice amănunțit toți funcționarii poștei care au legături cu munca acestui birou, iar persoanele necorespunzătoare să fie îndepărtate din serviciu, prin organele competente.

g. Să recruteze informatori din rândul personalului Poștei și Telecomunicațiilor.

h. Conducerea Administrației Poștei și Telecomunicațiilor este obligată să acorde sprijinul de care vor avea nevoie organele serviciului în munca lor.

Biroul Evidență

I. Sarcini

1. Centralizează toate materialele existente ale fostelor organe ale poliției, precum și ale fostelor organe de informații și de contrainformații ale regimului burghez, le prelucrează și se îngrijește de păstrarea lor;

2. Organizează cartoteca generală pentru toate persoanele care au apărut din exploatarea agenturii și din dosarele aflate în arhiva direcțiunii regionale respective, asupra cărora s-au terminat cercetările, precum și din materialele fostelor organe ale Poliției, de informații și de contrainformații din regionala respectivă.

3. Organizează evidența și creează cartoteca pentru toți foștii informatori ai direcțiunii regionale respective.

4. Pe baza cererilor primite din partea secțiilor din direcțiunea regională sau din alte organe, face referate asupra persoanelor care apar în materialele Biroului de Evidență.

5. Organizează, ajută și controlează munca de evidență din cadrul raioanelor de securitate.

Biroul „Poştal Special"

I. Sarcini

1. Asigură colectarea, transportul şi distribuirea întregii corespondenţe a organizaţiilor de partid din regiune, a organelor Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, precum şi corespondenţa secretă a instituţiilor de stat locale şi a întreprinderilor (după criteriile care se vor fixa).

2. Asigură securitatea corespondenţei în timpul transportului şi transportarea la timp a acestei corespondenţe, până la locul de destinaţie.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. În caz de forţă majoră (accident, stricarea maşinii etc.) are drept să oprească orice fel de vehicul de transport şi să-l folosească pentru transportarea corespondenţei la timp, asigurând posesorului vehiculului despăgubirea necesară.

b. Are drept să ocupe în orice tren sau vapor din ţară, compartimente separate, asigurând paza lor şi nepermiţând accesul persoanelor străine în ele.

c. Să facă uz de armă în caz de atac al duşmanului cu scopul sustragerii corespondenţei.

d. Să folosească orice mijloc de transmisiune – cu precădere – în caz de forţă majoră, pentru a lua contact cu forurile superioare în legătură cu asigurarea transporturilor.

e. Să nu primească pentru transport corespondenţa care nu îndeplineşte formele stabilite prin instrucţiuni.

Biroul Contabilitate

Biroul Contabilitate din Direcţiunea Regională de Securitate realizează, cu aprobarea şefului direcţiunii, procurarea şi distribuirea creditelor şi fondurilor necesare direcţiunii regionale şi raioanelor, organizează evidenţa contabilă şi exercită controlul pe întreaga direcţiune regională – asupra fondurilor, bunurilor şi materialelor, privind existenţa, conservarea, folosirea şi transformarea lor.

Angajarea, efectuarea, verificarea şi justificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului se va face conform normelor generale şi dispoziţiunilor Ministerului de Finanţe şi a dispoziţiunilor primite din partea conducerii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

În anumite cazuri, care se vor stabili de conducerea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, cheltuielile se vor face conform prevederilor Legii nr. 576/1944 (cheltuieli interese superioare de stat).

I. Sarcini

1. Centralizează planurile de cheltuieli ale raioanelor şi direcţiunilor regionale şi întocmeşte proiectul de buget al direcţiunii regionale pe care-l înaintează Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

2. Întocmeşte planurile financiare trimestriale şi lunare pentru fondurile necesare angajării, ordonanţării şi plăţii cheltuielilor, pe întreaga direcţiune regională.

3. Ţine evidenţa executării bugetului şi ordonanţează cheltuielile.

4. Contabilizează în scripte angajările şi ordonanţările de cheltuieli, plăţile efectuate, avansurile acordate, întocmind conturile de gestiune pe care le înaintează contabilităţii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

5. Exercită controlul prealabil asupra tuturor actelor şi formelor prin care se autorizează cheltuielile în general sau din care derivă direct ori indirect angajamente de a se plăti sume de bani sau de a se elibera materiale, precum şi orice alte bunuri şi valori, examinând: legalitatea angajărilor de cheltuieli, justa imputare a cheltuielilor, întrebuinţarea creditelor, fondurilor băneşti şi materialelor, în limitele alocaţiilor bugetare, planurilor financiare şi economice şi cu respectarea destinaţiunii lor, legalitatea şi valabilitatea actelor justificative a operaţiunilor, legalitatea ordonanţărilor şi plăţilor.

6. Primeşte şi repartizează la timp creditele şi fondurile necesare raioanelor.

7. Veghează la aplicarea strictă a disciplinei bugetare şi financiare.

8. Controlează bunurile şi valorile care compun patrimoniul direcţiunii regionale şi raioanelor, întocmeşte inventarul pe întreaga direcţiune regională, precum şi formele de scădere din inventar a bunurilor, în cazurile şi în condiţiunile prevăzute de dispoziţiunile legale şi instrucţiunile date de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

9. Urmăreşte respectarea obligaţiunilor ce derivă din legile cu caracter fiscal, stabilirea şi vărsarea la stat de către unităţile respective şi în termenele fixate a impozitelor, taxelor şi celorlalte drepturi cuvenite statului.

10. Ia măsurile necesare în vederea prevenirii lipsurilor, fraudelor şi întrebuinţării ilegale sau deturnării mijloacelor băneşti, creditelor, valorilor şi materialelor de orice fel.

11. Avizează din punct de vedere profesional asupra numirii şi înlocuirii funcţionarilor de contabilitate de la direcţiunea regională şi raioane şi înaintează contabilităţii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului propuneri în legătură cu aceasta.

12. Organizează normala funcţionare a evidenţei contabile la raioane.

13. Îndrumează, prelucrează şi controlează aplicarea normelor privitoare la înregistrările contabile, aplicarea legilor şi instrucţiunilor şi instruieşte personalul de contabilitate din cadrul direcţiunii regionale, înzestrându-l cu materialul necesar îndeplinirii atribuţiunilor.

14. Supraveghează, îndrumează şi verifică operaţiunile gestionare de fonduri, materiale şi bunuri ale direcţiunii regionale şi raioanelor.

15. Urmăreşte şi execută la timp debitorii şi acoperirea lipsurilor constatate în gestiunile direcţiunii regionale.

16. Întocmește, verifică și înaintează la timp contabilității Direcțiunii Generale a Securității Statului, deconturile, extrasele, inventarele, situațiile și conturile de gestiune periodice, cât și cu ocazia schimbării gestionarilor.

17. Clasează și păstrează în ordine și în condițiuni de siguranță registrele, documentele și actele justificative ale operațiunilor contabile, evitând pierderea sau distrugerea lor parțială ori totală.

II. Drepturi și îndatoriri

În exercitarea atribuțiunilor sale, Biroul de Contabilitate de la direcțiunea regională, are următoarele drepturi:

a. Toate actele pe baza cărora se fac încasări și plăți de bani, primiri sau eliberări de bunuri, materiale sau valori, contractarea executărilor de lucrări, furnituri sau servicii, documentele contabile pe baza cărora se fac înregistrările, precum și situațiile, extrasele, balanțele, conturile de execuție bugetară sau de gestiune, trebuie să fie vizate de Biroul Contabilității.

Contabilitatea are dreptul să refuze semnarea actelor prevăzute la aliniatul precedent, dacă ele nu sunt în concordanță cu dispozițiunile legale.

Actele de acest fel care nu poartă viza contabilității, sunt nevalabile și nu pot fi executate de către organele gestionare și nici primite și înregistrate de către organele contabilității. De asemenea, fără viza contabilității, actele nu vor putea fi prezentate șefului direcțiunii regionale, spre aprobare.

b. Să ceară de la cei în drept informații și relații ce derivă din exercitarea atribuțiunilor contabilității.

Instrucțiunile Biroului de Contabilitate, în ceea ce privește întocmirea corectă și la timp a actelor justificative, prezentarea documentelor contabile și a lucrărilor în legătură cu contabilitatea sunt obligatorii pentru resorturile de contabilitate de la raionale, precum și pentru toți funcționarii direcțiunii regionale.

c. Să întocmească actele corespunzătoare pentru stabilirea răspunderilor materiale și disciplinare a celor care au cauzat pagube provenite din lipsuri ori fraude sau prin încălcarea regulilor și disciplinei contabile și de a propune deferirea lor instanțelor judecătorești sau comisiilor de disciplină, conform legilor, regulamentelor și instrucțiunilor Direcțiunii Generale a Securității Statului.

d. Să sesizeze forurile superioare asupra unor dispoziții care nu sunt conforme cu legile în vigoare, atrăgând atenția scris sau verbal în asemenea cazuri.

Dacă în urma acestei sesizări primește totuși o confirmare scrisă de menținerea ordinului dat, Contabilitatea va executa și va raporta acest fapt conducerii D.G.S.S.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7351, dosar nr. 1/1951, f. 37–89.

12.

1951. Atribuțiile și structura organizatorică a raioanelor de securitate din direcțiile regionale.

Organizarea raioanelor de securitate (birouri, secții, servicii) din direcțiunile regionale ale D.G.S.S.

1. Biroul (serviciu, secție) raional de securitate este organul exterior – teritorial – al Securității Statului; funcționează sub conducerea direcțiunii regionale, fiind direct subordonat acesteia.

2. Pe baza directivelor primite de la direcțiunea regională de securitate, biroul (serviciul, secția) raional duce nemijlocit munca pentru descoperirea și lichidarea activității dușmănoase, de subminare și de spionaj.

În activitatea sa, biroul raional se sprijină pe concursul maselor largi populare.

I. Sarcini

În vederea îndeplinirii celor de mai sus, raioanelor de securitate (birouri, secții, servicii) le revin – pe teritoriul pe care-l cuprind – următoarele sarcini:

1. Supraveghează în mod continuu atitudinea și activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum și a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii și lichidării acțiunilor care urmăresc organizarea de grupări și formațiuni complotiste, teroriste sau orice altfel de grupări subversive, antidemocratice.

2. Urmărește în vederea descoperirii și lichidării lor, agenturile serviciilor de spionaj imperialiste, satelite și titoiste strecurate în țară cu scopul organizării activității de spionaj și de subminare a regimului de democrație populară.

3. Duce lupta împotriva acțiunilor contrarevoluționare pe tărâm economic: acțiuni de subminare economică, diversiunea și sabotajul organizate de elementele dușmănoase și de serviciile de spionaj imperialiste în aparatul de stat, industrie, finanțe, comerț și agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcției socialiste în țara noastră.

4. Descoperă, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacționar, precum și de către elementele naționaliste și șovine.

II. Structura organizatorică

1. Biroul (secția, serviciul) raional de securitate se subordonează Direcțiunii Regionale a Securității Statului, este condus de un șef de birou (secție, serviciu) și

răspunde de activitatea sa în fața șefului direcțiunii regionale de securitate de care aparține și a Direcțiunii Generale a Securității Statului.

2. Raionul de securitate poate avea titlu de birou, secție sau serviciu, după mărimea raionului și importanța lui politico-economică.

3. Raionul de securitate este încadrat cu un șef de birou și un număr de funcționari operativi care diferă de la caz la caz, iar când are organizarea unei secții sau serviciu, munca este compartimentată pe birouri.

III. Drepturi și îndatoriri

1. Raionul de securitate se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române, după ordinele și instrucțiunile directe ale direcțiunii regionale și ale Direcțiunii Generale a Securității Statului.

Nici un alt organ de stat sau de partid nu are dreptul să dea dispozițiuni organului de securitate în munca lui operativă.

2. În interesul muncii, șeful raionului de securitate informează pe primul secretar al comitetului raional al P.M.R. despre anumite neajunsuri descoperite în munca organizațiilor economice, organizațiilor de masă și organelor locale de stat. Aceste informații pot fi folosite numai de către primul secretar al raionului de partid – personal – și cu cea mai mare prudență, pentru a se evita eventuala desconspirare a izvorului de unde au fost primite aceste informații.

3. Organele Securității Statului își duc munca în strânsă legătură cu organele Miliției, folosind în largă măsură posibilitățile acestora în interesul securității de stat. În caz de necesitate, organul raional de securitate în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operațiuni de masă, paza solemnităților etc.), cu aprobarea directorului regional de securitate, are dreptul să-și subordoneze, din punct de vedere operativ, forțele locale ale Miliției, trupelor M.A.I.

4. În scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securității de stat, raioanele de securitate au dreptul:

a) să creeze rețele de informatori în toate instituțiile de stat și sociale și în întreprinderi, cu excepția organelor P.M.R.;

b) să recruteze în calitate de informatori în raionul respectiv pe orice persoană din cadrul organizațiilor de masă, aparatului economic și de stat, cu excepția deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului;

c) să țină evidența operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întrețin legături cu reprezentanții țărilor imperialiste, satelite și Iugoslaviei titoiste și a altor elemente suspecte;

d) să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcțiunii regionale, percheziții la persoanele suspectate de organele securității;

e) să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiunii regionale, în vederea identificării şi controlării identităţii – reţineri de persoane suspectate de organele securităţii, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui să propună arestarea şi înaintarea la direcţiunea regională sau eliberarea reţinutului;

f) raioanele de securitate care vor primi acest drept vor putea să interogheze în calitate de martor orice persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului.

Funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat local şi deputaţii sfaturilor populare locale vor putea fi cercetaţi numai cu aprobarea direcţiunii regionale;

g) cu aprobarea direcţiunii regionale să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate. Raioanele de securitate sunt obligate să raporteze orice reţinere direcţiunii regionale de securitate.

IV. Cadrele

1. Întregul efectiv al organelor Securităţii Statului este considerat că efectuează serviciul militar şi se bucură de toate drepturile şi privilegiile militarilor activi (cadrele ofiţereşti şi a sergenţilor).

2. Faţă de particularităţile muncii, funcţionarilor Securităţii Statului li se acordă în plus – pe lângă salariul de bază pentru funcţia ce îndeplineşte efectiv – şi salariul cuvenit gradului militar.

3. Funcţionarilor Securităţii Satului li se acordă în fiecare an un concediu de o lună şi tratamentul gratuit clinical şi de sanatoriu.

4. Familiile funcţionarilor Securităţii Statului se bucură de aceleaşi drepturi şi privilegii ca şi familiile militarilor activi şi de tratamentul gratuit în aşezămintele sanitare ale Ministerul Afacerilor Interne.

5. Funcţionarilor Securităţii Statului care şi-au pierdut puterea de muncă în serviciul securităţii sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu statutul pensiilor elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

6. Familiilor funcţionarilor Securităţii Statului decedaţi în timpul îndeplinirii misiunilor li se asigură un ajutor bănesc – o singură dată – iar membrilor inapţi pentru muncă ai familiilor lor li se acordă pensii în conformitate cu statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

7. Urmaşii funcţionarilor decedaţi în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul Nr. 360/1949 pentru organizarea Asigurărilor Sociale ale militarilor de carieră.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7351, dosar nr. 1/1951, f. 12–16.

13.

1952 mai 27. Decret nr. 102 emis de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române privitor la desărcinarea lui Teohari Georgescu din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și din funcția de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Decret
pentru desărcinarea tov. Teohari Georgescu din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și din funcția de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretează:
1. Tov. Teohari Georgescu se desărcinează din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și din funcția de ministru al Afacerilor Interne.

București, 27 mai 1952.
C. I. Parhon

Nr. 102

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 9.

14.

1952 mai 27. Decret nr. 103 emis de Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Drăghici Alexandru din funcția de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Decret
pentru eliberarea tov. Drăghici Alexandru din funcția de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale decretează:

1. Tov. Drăghici Alexandru se eliberează din funcția de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

București, la 27 mai 1952.
C. I. Parhon

Nr. 103

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 11.

15.

1952 mai 27. Decret nr. 104 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române referitor la numirea lui Alexandru Drăghici în funcția de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Decret
pentru numirea tov. Drăghici Alexandru în funcția de Ministru al Afacerilor Interne

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretează:
1. Tov. Drăghici Alexandru se numește ministru al Afacerilor Interne.

București, 27 mai 1952.

C. I. Parhon

Nr. 104

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 13.

16.

1952 mai 27. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române privitor la numirea lui Vințe Ion în funcția de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Decret
pentru numirea tov. Vințe Ion în funcția de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române decretează:
1. Tov. Vințe Ion se numește ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

București, 27 mai 1952.
C. I. Parhon

Nr. 105

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 15.

17.

1952 mai 28. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române prin care Vințe Ion se cheamă în cadrele active ale armatei pentru Trupele Ministerului Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

În baza articolului 2 alineatul e și articolul 10 din Statutul Corpului Ofițerilor Forțelor Armate ale Republicii Populare Române:
Văzând raportul tov. Ministru al Afacerilor Interne, nr. 877 din mai 1952,

Decretăm:

Art. 1 Pe data de 28 mai 1952, tov. Vințe Ion, se cheamă în cadrele active ale Armatei pentru Trupele Ministerului Afacerilor Interne cu gradul de general-maior.

Art. 2 Tovarăşul ministru al Afacerilor Interne va aduce la îndeplinire prezentul Decret.

Dat în Bucureşti, la 28 mai 1952.

C. I. Parhon   Marin Florea Ionescu

Nr. 877

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 21.

18.

1952 iunie 20. Decret nr. 139 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, cu privire la desărcinarea lui Jianu Marin din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret
pentru desărcinarea tovarăşului Jianu Marin din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, decretează:
1. Tov. Marin Jianu se desărcinează din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Dat în Bucureşti, la 20 iunie 1952.

Petru Groza   Marin Florea Ionescu

Nr. 139

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 47.

19.

1952 septembrie 2. Extras din stenograma ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în care s-a discutat reorganizarea Ministerului de Interne.

Stenograma
ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952

Au fost prezenți tovarășii: Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, M. Constantinescu, E. Bodnăraș, Chivu Stoica și C. Pârvulescu.

Au fost invitați la ședință tovarășii: D. Petrescu, L. Sălăjan, D. Coliu, Al. Drăghici, tov. Melnik, tov. consilier de la M.A.I. și tov. g-ral Ștefănescu.

[...]

Tov. Gheorghiu-Dej: S-a întocmit un proiect de reorganizare a Ministerului de Interne în sensul scindării în două: Ministerul Securității Statului și Ministerul de Interne cu scopul de a îmbunătăți activitatea organelor noastre de stat, ca o necesitate rezultând din ascuțirea luptei împotriva dușmanului de clasă, împotriva încercărilor imperialiștilor din afară, în interesul specializării, ridicării calificării muncii acestor organe, delimitarea funcțiunilor după natura muncii respective.

La aceste proiecte de organizare au lucrat tovarășii de la Ministerul de Interne câteva luni de zile, au studiat experiența U.R.S.S. în această privință, s-au întocmit două proiecte de organizare care consider că răspund sarcinilor actuale și perspectivelor ce se pun în munca organelor noastre de stat, etapei în care ne găsim noi și profilurilor acestor două instituții, corespund cu procesul de dezvoltare a statului nostru, corespunde sarcinilor de întărire continuă a puterii statului de democrație populară în materie de instituții ale statului și organe ale sale ținând seamă de principiile care stau la baza organizării statului socialist pentru a putea realiza sarcinile construcției socialiste.

A trecut prin multe faze această organizare a Ministerului de Interne, el este acum mare, mult prea mare pentru a cuprinde toate problemele. Practica și experiența arată necesitatea acestor schimbări.

Tov. Drăghici ar putea să dea câteva indicații în această privință, o informare scurtă asupra textelor de organizare a Ministerului Securității și a Ministerului de Interne, după care să dăm aprobarea și să luăm o hotărâre pentru că este vorba de înființarea unei instituții de o mare importanță în viața statului nostru.

Tov. Drăghici: Principiile care stau la baza organizării Ministerului Securității și Ministerului Afacerilor Interne sunt determinate de cuprinderea tuturor organismelor

și comanda noastră și în același timp un control foarte serios asupra sarcinilor exercitată de către conducere, control care să tindă în permanență la îmbunătățirea muncii.

Ceea ce avem noi acum este iluzoriu că poate fi cuprins chiar dacă am avea mai mulți ajutori, mai mulți adjuncți, prin felul cum e organizat nu se poate cuprinde și nu corespunde cerințelor momentului de față. Pe de altă parte folosirea rațională a altor sectoare, necesitatea de a antrena elementele criminale pe care le avem arestate și condamnate de a folosi muncă ieftină de lucru pentru interesele construirii socialismului și pentru a lovi cu toată puterea dușmanul.

Este vorba de o regrupare.

În cadrul Ministerului Securității vor fi regrupate: organul care se numește azi Direcția Generală a Securității Statului, Miliția, Trupele de Securitate și Trupele de Grăniceri.

În Ministerul de Interne: închisorile sub forma de colonii de muncă în cea mai mare parte, Arhiva Statului și Pompierii. Ceea ce este îndeosebi la Ministerul Interne că atribuie foarte mare importanță folosirii mâinii de lucru a deținuților pentru mari lucrări ale construirii socialismului.

Tov. Gheorghiu-Dej: Și ridicarea lor prin muncă, redresarea celor care se pot redresa. Munca este un factor determinant și sunt puși în condițiuni să nu mai poată dăuna.

Tov. Drăghici: Ministerului Securității îi revine sarcina ca în cadrul organelor sale să-și dezvolte combativitatea, puterea de lovire în dușman, specificul în ce privește adâncirea muncii a agenturilor de informații și a lupta împotriva dușmanului ca toată banda de spioni care mai face greutăți să fie descoperită.

Cam acestea ar fi principiile directoare care sunt la baza actualului proiect de reorganizare a Ministerului Securității și a Ministerului de Interne.

Mai arăt și necesitatea de a fi ajutați cu cadre în această privință și în special pentru organele exterioare, la regiuni vom avea direcții ale Ministerului Securității care vor conduce și Miliția și la fel și în centre unde avem destule sectoare unde se simte devierea de dreapta. În ce privește ascuțișul împotriva dușmanului se mai resimt urmările lui Teohari Georgescu.

Tov. Chivu: Este un sector de apărare interioară.

Tov. Bodnăraș: Paza întreprinderilor e la Ministerul de Interne?

Tov. Drăghici: O parte din întreprinderi.

Tov. Gheorghiu-Dej: După câte observ Biroul Politic aprobă cele două proiecte de organizare, trebuie să avem o hotărâre semnată care trebuie prezentată Biroului Politic.

Vreau să subliniez un lucru, că va trebui să dăm un ajutor foarte serios Ministerului Securității Statului cât și Ministerului de Interne din punct de vedere al cadrelor și ajutor politic. În privința cadrelor fiecare din noi știe că deși activul a dat acolo în masă oameni, totuși faptul că în Ministerul de Interne au mai rămas elemente vechi un timp destul de îndelungat, poate mai sunt unele și azi, aceștia au putut contamina, influența în sens negativ. Trebuie să ținem seama de înconjurare, de existența claselor care au fost izgonite de la putere dar n-au fost lichidate, ținând

seama de stadiul în care se găsește construcția statului nostru, stadiul de trecere de la capitalism la socialism, care nu este doar o simplă afirmație sau enunțare teoretică, ci trebuie să înțelegem factorii care acționează care se împotrivesc, rezistența acestor factori care începe de la conștiința oamenilor, au fost educați în vechea stare de lucruri și până la elementele care rezistă deschis care nu puteau să stea cu brațele încrucișate. Și acești oameni sigur că nu au spus că nu vor să meargă la Ministerul de Interne că acolo e pericol. Consider că ar fi o naivitate să credem așa ceva. Dacă intră în partid de ce să nu intre și în Ministerul de Interne? Trebuie să ținem seama că în perioada când partidul a trimis în Ministerul de Interne loturi masive de oameni pentru schimbarea vechiului aparat, partidul se găsea plin cu elemente necorespunzătoare, cu elemente străine și chiar dușmănoase datorită politicii dăunătoare dusă de unii dintre conducătorii partidului nostru a căror linie a fost de deschiderea totală a porților fără nici un control și nu a trebuit mult dușmanului să pătrundă. O parte din aceste elemente au fost descoperite, unii înlăturați, s-au luat și alte măsuri față de ei, nu se poate spune că nu s-a curățit treptat Ministerul de Interne. Însă a spune că e bine curățat și că nu există pericol ar fi o foarte gravă greșeală. Vreau să atrag atenția asupra ultimului caz în Direcția Pașapoartelor, într-un sector unde ani de zile a fost un bandit, linia partidului pentru el nu conta. Acum se explică că unele hotărâri le-a aflat dușmanul. Asta înseamnă că încă mai avem asemenea elemente. Sigur că nimeni nu poate pretinde ca într-o zi și o noapte să scoatem pe toți, probabil va fi un proces, care pentru ca să nu meargă de la sine va trebuie să dăm un ajutor permanent pentru întărirea permanentă a acestui aparat așa de important și în primul rând trebuie posturile de comandă, în punctele nevralgice cele mai serioase să avem oameni siguri devotați, chiar dacă nu au cele mai mari cunoștințe în această privință, vor învăța, să-i ajutăm.

Vreau să subliniez cea de a doua parte a observațiilor, necesitatea unui ajutor susținut pentru organizarea școlilor proprii ale Ministerului Securității și Ministerului de Interne. Nouă ne trebuie cadre cu un orizont cultural mai mare, elemente care au o cultură sigur că mai ușor însușesc cunoștințele profesionale, să-i privim ca un organ de specialitate. Aici este nevoie și de ingineri, de diferite ramuri, pentru a lucra contra sabotajului, pentru expertize, trebuie să ajungem acolo încât nici la Miliție să nu primim fără 7–8 clase de învățământ. Acest lucru trebuie să-l luăm ca o linie că este vorba de un proces și să nu lăsăm să meargă de la sine, ci să luăm măsuri, să construim acest aparat. Pentru toate sectoarele, compartimentele de specialitate ale muncii trebuie scoase și cadre profilate, cadre de specialitate. Atunci și calitatea muncii, rezultatul muncii va fi altul. Aici socotesc să atrag atenția de a ajuta. O școală bine organizată cu orientare clară, precisă, aici tov. Chișinevschi trebuie să dea un ajutor în ce privește organizarea școlilor, tov. Moghioroș să dea ajutor în ce privește cadrele. Eu sunt de acord cu observația care o face mereu că se descompletează organizațiile noastre, dar trebuie să promovăm cadre tinere. În Germania Democrată în organele lor marea majoritate sunt elemente tinere. Tânărul sigur nu are experiența unui vârstnic,

rafinamentul, dar are să fie pe un nivel de cultură mai înalt decât vârstnicii noştri şi în condiţii fizice şi intelectuale mai bune.

Deci să prevedem în sistemul diferitelor şcoli pe linia statului elemente de origine socială sănătoasă, elemente echilibrate, cu un echilibru interior, serios, care învaţă bine, studiază bine în şcoli şi să-i primim candidaţi pentru diferite compartimente la Ministerul de Interne, chiar dacă este tânăr. Oamenii se judecă după fapte, după felul cum gândesc, raţionamentul lor.

Şi organele de răspundere să aibă 1–2 locţiitori care să înveţe. Aşa se cresc oamenii. Şi la primul insucces în muncă să nu considerăm că nu se poate face nimic cu el, că este incapabil şi îl demobilizăm. Trebuie cu perseverenţă ajutate cadrele.

Dacă este adevărat ce spune tovarăşul Stalin că cadrele hotărăsc totul, atunci trebuie înţeles în sensul că nu orice fel de cadre, ci cadre de conducători, elemente care se pot orienta, aceasta stă în puterea noastră. Cu atât mai mult că avem marele noroc să avem sfătuitori şi aici iarăşi trebuie să atrag atenţia despre necesitatea de a folosi consilierii astfel încât să realizăm şi pe linia cadrelor adevărate cadre pregătite. În jurul tovarăşilor ar trebui cei mai buni, elemente tinere, să înveţe, să predea anumite lecţii. Sigur trebuie făcut în aşa fel să nu desconspirăm, trebuie luate toate măsurile. Ar fi o greşeală dacă nu am face treaba aceasta.

Aceste observaţii am avut de făcut.

Şi să găsim şi un ministru de interne, un om serios, capabil să cuprindă munca, energic, combativ. Ce ziceţi de Pavel Ştefan?

Tov. **Pârvulescu:** Nu-i bun aici, e un zăpăcit.

Tov. **Drăghici:** Mujic.

Tov. **Gheorghiu-Dej:** Faceţi propuneri. De acord cu observaţiile şi propunerile făcute? (De acord). Tov. Drăghici ce spune?

Tov. **Drăghici:** Eu sunt de acord. Însă problema cadrelor trebuie rezolvată, aici să se vadă că este un organ special, problema compoziţiei de clasă e foarte importantă.

Tov. **Gheorghiu-Dej:** Compoziţia de clasă şi trebuie cerut ceva nivel, trebuie să atragem şi din cadrele noastre de jos. Nu cunoaştem oamenii, trebuie mers pe teren.

Să citim hotărârea.

Tov. **Chişinevschi:** (citeşte)

Tov. **Gheorghiu-Dej:** Suntem de acord? (Toţi tovarăşii sunt de acord).

Tov. **Chivu:** Rămâne denumirea „Ministerul Afacerilor Interne“? Nu se poate fără „afaceri“.

Tov. **Emil Bodnăraş:** E un termen consacrat.

Tov. **Gheorghiu-Dej:** Nu avem altă expresie. Putem să considerăm deci ca aprobat documentul, primite propunerile şi aprobată hotărârea.

[…]

A.M.R., fond microfilme, rola AS_I–403, c. 597, 609–615.

20.

1952 septembrie 18. Decret nr. 324 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, privind reorganizarea Ministerului Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Având în vedere Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1882 din 18 septembrie 1952, Prezidiul Marii Adunări Naționale emite următorul:

Decret:

Art. 1 Ministerul Afacerilor Interne se reorganizează împărțindu-se în două Ministere:
-Ministerul Securității Statului și
-Ministerul Afacerilor Interne

Art. 2 Normele de organizare și funcționare se vor stabili prin Hotărârea Consiliului de Miniștri.
Dat azi, 18 septembrie 1952.

P[etru] Groza

Marin Florea Ionescu

Nr. 324

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 177.

21.

1952 septembrie 18. Decret nr. 325 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Alexandru Drăghici din funcția de ministru al Afacerilor Interne și numirea sa în funcția de ministru al Securității Statului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Având în vedere Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1883 din 18 septembrie 1952, Prezidiul Marii Adunări Naționale emite următorul

Decret

Art. 1. Tov. Alexandru Drăghici se eliberează din funcția de ministru al Afacerilor Interne și se numește în funcția de ministru al Securității Statului.

Dat în București, la 18 septembrie 1952.

P[etru] Groza — Marin Florea Ionescu

Nr. 325

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–106, c. 179.

22.

1952 octombrie 1. Decret nr. 361 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, privind înaintarea la gradul de general-locotenent a lui Drăghici Alexandru și acordarea gradului de general-maior lui Pavel Ștefan.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Decret
pentru înaintarea în grad a generalului-maior Drăghici Alexandru și acordarea gradului de general-maior tov. Pavel Ștefan

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretează:
1. Pe data de 2 octombrie 1952:
– generalul-maior Drăghici Alexandru se înaintează la gradul de general-locotenent.
– Se acordă gradul de general-maior tov. Pavel Ștefan, ministrul Afacerilor Interne.

Petru Groza

Marin Florea Ionescu

București, 1 octombrie 1952.

Nr. 361

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2–104, c. 194.

23.

1955 iulie 26. Extras din Protocolul ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele schimbări în conducerea M.A.I.

Protocol nr. 14
al ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iulie 1955

Participă la ședință tovarășii: Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Drăghici și D. Coliu.

Ședința începe la ora 10.

Prezidează tov. Gh. Apostol.

Ordinea de zi:

[...]

2. Propuneri cu privire la schimbări în conducerea M.A.I.

[...]

2. Biroul Politic al C.C. al P.M.R. aprobă următoarele schimbări în conducerea Ministerului Afacerilor Interne:

- Numirea tov. Șerb Ion în funcția de locțiitor al ministrului Afacerilor Interne și avansarea sa la gradul de general-maior.
- Eliberarea tov. Patilineț Vasile din funcția de prim secretar al Comitetului Regional de Partid Timișoara și numirea sa în funcția de șef al Direcției Politice M.A.I.
- Eliberarea tov. Ady Ladislau din funcția de locțiitor al Ministrului Afacerilor Interne și trecerea lui în muncă într-un sector economic.
- Eliberarea tov. Iani Nicolae din funcția de șef al Direcției Politice M.A.I. și trimiterea lui la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".
- Numirea tov. Zodian Gheorghe în funcția de șef al Direcției a VI-a din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Lixandru Vasile din funcția de președinte al Sfatului popular Regional Stalin și numirea sa în funcția de șef al Direcției Penitenciare din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Antohi Vasile din funcția de secretar al Comitetului Regional de Partid Iași și numirea sa în funcția de locțiitor al șefului Direcției Politice M.A.I.
- Numirea tov. Ristea Gheorghe în funcția de șef al Direcției Secretariat din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Tăbârcă Ion din funcția de președinte al Sfatului Popular Regional Pitești și trecerea lui la dispoziția M.A.I.
- Numirea tov. Sandu Constantin în funcția de președinte al Sfatului Popular Regional Pitești.

- Eliberarea tov. Mara Savin din funcția de director al Uzinelor Colibași și trecerea lui la dispoziția M.A.I.
- Tov. Mazuru Vladimir să fie pus la dispoziția Ministerului Metalurgiei și Industriei Construcțiilor de Mașini.
- Repartizarea tov. Cruc Samuel în muncă la Ministerul Comerțului Interior, urmând ca Comisia de Partid să verifice situația lui de partid.

[...]

A.M.R., fond 120, rola 412, c. 573–574.

24.

1956 martie 2. Referat și fișa de cadre privind confirmarea maiorului Socol Marin Petre în funcția de șef al Direcției Regionale a M.A.I. (Securitate) Craiova.

C.C. al P.M.R.
Secția Administrativă

Referat

Ministerul Afacerilor Interne propune confirmarea tov. maior Socol Marin Petre, în funcția de șef al Direcției Regionale a M.A.I. (Securitate) Craiova.

Tovarășul este membru de partid de 10 ani, având legături cu U.T.C. din anul 1942.

După 23 august 1944, a îndeplinit funcția de Secretar al Comitetului Județean U.T.C. Prahova până la autodizolvarea U.T.C.-ului.

Din 1945 și până în martie 1951 a îndeplinit următoarele funcții: activist la Uniunea Petrol, Gaze și Mine, responsabil organizatoric al Comitetului Județean U.T.M. Prahova, instructor al organizației U.T.M. București, instructor al C.C. al U.T.M., responsabil organizatoric la organizația U.T.M. din Uzinele 23 August, secretar al Comitetului Județean Sibiu și apoi promovat din nou instructor al C.C. al U.T.M.

În martie 1951 a fost încadrat în M.A.I. la Direcția Generală Politică-Direcția organizare și instructaj, iar în septembrie 1952 este repartizat la Direcția VIII unde, după un scurt timp, este numit în funcția de șef serviciu.

Pentru ridicarea calificării sale profesionale, a urmat cursul de specializare de un an la Moscova (ianuarie 1955–ianuarie 1956).

În tot acest timp tov. este cunoscut ca un element cinstit, capabil și bun organizator datorită cărui fapt a reușit să obțină o serie de rezultate frumoase în muncă.

Participând la diferite acțiuni a dovedit hotărâre, perseverență și curaj în lupta cu dușmanul de clasă.

Este un tovarăș combativ, cu spirit de inițiativă și intransigent față de lipsuri. Se preocupă de ridicarea nivelului său politic și profesional, datorită acestui fapt la cursul de specializare din U.R.S.S. s-a situat printre elevii fruntași la învățătură.

Ținând seama de calitățile și perspectivele de dezvoltare a tov. Socol Petre, Secția Administrativă a C.C. al P. M. R este de acord cu propunerea Ministerului Afacerilor Interne și îl supune spre confirmare Secretariatului C.C. al P.M.R.

Anexăm propunerea Ministrului Afacerilor Interne și referatul de verificare a tovarășului.

2 martie 1956

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Cadre

Maior de sec. Socol Marin Petre

Membru P.M.R. din 1945 (P.C.R.);
-Născut la 20 iulie 1927, în Ploiești;
-Originea socială: muncitorească;
-Pregătirea școlară: 4 clase profesionale;
-Profesia de bază: strungar în fier;
-Starea civilă: căsătorit, are un copil;
-Încadrat în M.A.I. din martie 1951, în prezent șef al Serviciului IV din Direcția a VIII-a.

Tatăl său, decedat din anul 1935, a fost de profesie muncitor cofetar. Nu a posedat avere.

Ofițerul, în anul 1941, a absolvit 7 clase elementare, apoi a intrat ucenic la fosta societate petroliferă „Unirea" din Ploiești, unde a urmat concomitent și cursurile școlii profesionale.

Aici a depus interes în însușirea cunoștințelor profesionale și teoretice, dovedindu-se a fi un tânăr capabil și inteligent. În anul 1942 a luat legătura cu U.T.C.-ul, participând la diferite acțiuni ca: răspândirea de afișe, strângerea de fonduri pentru Ajutorul Roșu, lămurirea tineretului etc. Tot în acest an a fost primit membru în U.T.C.

Cu ocazia evenimentelor de la 23 august 1944, a făcut parte din gărzile muncitorești care păzeau întreprinderile din Ploiești pentru a nu fi distruse de armatele hitleriste în retragere.

În octombrie 1944 a fost scos din producție și numit secretar al Comitetului U.T.C. județean Prahova, îndeplinind această sarcină până la autodizolvarea U.T.C.-ului. În această perioadă a fost trimis ca delegat la Congresul Tineretului Comunist din Bulgaria.

În anul 1945 a fost luat activist la Uniunea Petrol, Mine și Gaz, având funcția de membru în Comitetul executiv, resortul tineret, unde a muncit până în anul 1947.

În 1946 a participat la Congresul Național al Tineretului, care s-a ținut în Orașul Stalin, unde a fost ales în Consiliul Central al Federației Naționale a Tineretului Democrat din România. În iulie 1947 a făcut parte din delegația tineretului român care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului ținut la Praga.

Sarcinilor ce i-au revenit pe linie de partid și tineret a reușit să le facă față în bune condițiuni, dovedindu-se a fi un tov. energic și capabil de a organiza și conduce munca.

În 1947, o dată cu desființarea resortului de tineret de pe lângă Consiliile Sindicale Județene, la cererea lui a fost trimis în producție pentru a-și da examenul de calificare în meserie.

La începutul anului 1948 a fost promovat în munca de responsabil organizatoric al Comitetului Județean U.T.M. Prahova, apoi instructor la organizația U.T.M. București. În cursul anului 1948 i s-a încredințat sarcina de instructor central al Uniunii Tineretului Muncitoresc, iar în noiembrie același an, pentru unele abateri a fost trimis în munca de responsabil organizatoric al Organizației U.T.M. din Uzinele „23 August" București.

Această funcție a îndeplinit-o până în iunie 1949, în care timp a depus eforturi susținute în muncă, fapt pentru care a fost numit secretar al Comitetului Județean U.T.M. Sibiu, de unde în septembrie 1949 a fost din nou promovat instructor la C.C. al U.T.M.

În funcțiile încredințate, a muncit mult, dovedind voință, orientare și spirit de inițiativă. Era un tovarăș energic, hotărât, cu spirit de organizare dezvoltat, reușind să se achite de sarcini în condițiuni bune. În unele perioade manifesta îngâmfare pentru care a fost criticat de tov. din colectivele unde lucra.

În martie 1951 a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne cu gradul de locotenent și repartizat la Direcția Generală Politică – Direcția Organizare și Instructaj, în funcția de șef al Biroului Control și Instructaj pentru Comandamentul Trupelor de Pompieri și Formațiuni dependente, iar în ianuarie 1952 a fost promovat în funcția de șef al Secției Instructaj.

În aceste munci a dovedit că este pregătit, având capacitate și orientare, luând o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității unităților de care a răspuns.

Pentru rezultatele obținute în munca profesională și politică, la 23 august 1951 a fost avansat în mod excepțional la gradul de locotenent major.

În septembrie 1952 a fost repartizat la Direcția VIII-a unde, după scurt timp, a fost promovat în funcția de șef serviciu. Datorită pregătirii sale, a reușit să-și însușească cu ușurință specificul muncii de cercetări.

Primind spre rezolvare unele anchete grele, a dovedit pricepere și orientare și a depus eforturi pentru rezolvarea lor.

Este un tovarăș cu multă putere de muncă, hotărât și perseverent, energic și combativ.

Apreciindu-se calitatea și rezultatele muncii lui, în mai 1953 a fost avansat căpitan și la 23 august 1954 maior, la excepțional.

În același timp nu s-a ocupat în mod temeinic și de controlul subalternilor, lăsând la un moment dat conducerea serviciului pe seama locțiitorului său, însă în urma sprijinului acordat s-a observat o preocupare mai mare în conducere activității serviciului de care răspunde.

Din ianuarie 1955 [până în] ianuarie 1956, a urmat cursul de specializare, unde a fost printre cei mai buni elevi.

Tatăl său nu a desfășurat nici un fel de activitate politică, iar mama sa a fost membră în organizația U.F.D.R.

Tov. maior Socol a fost căsătorit până în anul 1947 cu Marinescu Florica, activistă U.T.M., apoi s-a recăsătorit cu Fleacă Emilia, membră U.T.M.

Socrul ofițerului a fost simpatizant P.N.Ț., iar un unchi din partea soției, anume Fleacă Ioan, este categorisit chiabur (a avut debit și cârciumă). Restul rudelor apropiate ale tovarășului maior Socol și ale soției sale nu au nimic deosebit.

În general, cu rudele sale ofițerul nu este în relații strânse, iar cu unchiul chiabur din partea soției, nu are nici un fel de legături.

Rude în străinătate nu are.

*

În concluzie, apreciem că tov. maior Socol Petre este un tovarăș cu pregătire, spirit de organizare și conducere, iar prin cunoștințele acumulate la cursul de specializare corespunde unei funcții de mai mare răspundere.

Șeful Direcției Cadre
General-maior Demeter Alexandru

A.M.R., fond 121, rola 214, c. 136–138.

25.

1956 aprilie 20. Referat cu privire la Birtaș Gavril, întocmit de Comisia Controlului de Partid.

20 aprilie 1956

Hotărâre cu privire la cererea de stagiu în partid

Birtaş Gavril

-Născut la 12 octombrie 1905, la Baia Mare;
-Originea socială: muncitorească, tatăl a fost miner;
-Profesia: tâmplar;
-Studii: 4 clase liceu;
-Membru de partid din 1948;
-În prezent este director în cadrul Ministerului Gospodăriei Locale.

În decembrie 1955 a adresat un memoriu celui de al II-a Congres al P.M.R., cerând rectificarea stagiului în partid din 1922.

Pe baza hotărârii Congresului în problema celor care s-au adresat cu apeluri în legătură cu rezolvarea situației lor de partid, din însărcinarea C.C. al P.M.R., Comisia Controlului de Partid a cercetat apelul și a stabilit următoarele:

După ce a terminat 4 clase de liceu a intrat ucenic la un atelier de tâmplărie din Baia Mare. În timpul uceniciei, în 1922, a început să activeze în U.T.S. El declară că în același an a fost încadrat în P.C.R. de către Berger Aladar și a continuat să lucreze pe linia U.T.S. Noi nu am putut stabili acest fapt.

În 1925, în urma acțiunii de [la] 7 noiembrie a fost arestat. La proces a fost condamnat la 5 ani închisoare, pe care i-a executat în închisoarea Doftana, unde a făcut parte din colectiv (material oficial nu s-a găsit).

În 1929 s-a eliberat din închisoare și a fost angajat ca tâmplar la fabrica Phönix din Baia Mare. În acest timp a muncit în U.T.C. Fiind apreciat ca un element cu capacitate de organizare, inteligent și cu pregătire politică, începând din 1930 a fost ridicat în funcții de mare răspundere în U.T.C. și în Partid, astfel:

În 1930 a participat la Conferința a III-a a U.T.C. și a fost ales membru în C.C. al U.T.C. În același an a fost trimis la Berlin la o conferință a U.T.C. din țările balcanice, iar în 1931 a fost delegat al C.C. al P.C.R. la Plenara XI a Internaționalei Comuniste. După revenirea în țară a făcut parte din Secretariatul C.C. al U.T.C.

În 1932–1933 a fost la școala leninistă din Moscova. La reîntoarcerea sa în țară, la granița româno-cehoslovacă, a fost arestat și dus la siguranța generală. La cercetări a dat o declarație, arătând adresa unde locuise în Cehoslovacia. A fost trimis în judecată pentru trecerea frauduloasă a frontierei și condamnat la 15 zile închisoare (material oficial). El susține că a dat adresă fictivă.

Tot în 1933 a fost cooptat în Secretariatul C.C. al P.C.R. și trimis la Iași pentru reorganizarea Partidului. Aici, după scurt timp, a fost arestat în urma trădării de către provocatoarea Alexandra Melnic.

La cercetările siguranței, Birtaş Gavril a avut purtare proastă. A declarat că broșura care s-a găsit asupra sa, despre primul plan cincinal al U.R.S.S., a primit-o de la un cunoscut al său. A dat semnalmentele acestuia, descriind camera, și a dus siguranța

la locuința lui Victor Tischler, unde s-a găsit un geamantan cu materialul de partid, iar Victor Tischler a fost arestat.

După un an și 8 luni de prevenție a fost achitat împreună cu ceilalți tovarăşi.

În autobiografiile sale, până în prezent, Birtaş n-a arătat sincer Partidului despre purtarea sa la această cădere.

În 1935 a primit sarcina din partea C.C. al P.C.R. să organizeze transportarea în Ardeal a tovarăşilor Doncea, Petrescu și Vasilichi, evadați din închisoare. Cu această ocazie, pe când mergea cu un taxi, a fost arestat și s-a găsit asupra sa material de partid. La cercetările siguranței, a declarat că a vrut să plece cu taxiul la Cluj. La proces a fost achitat (material oficial).

În 1936, la plenara a 7-a a C.C. al P.C.R., a fost ales membru în C.C. al P.C.R. și apoi a fost trimis ca secretar al Comitetului Teritorial P.C.R. Ardeal. La conferința Comitetului Teritorial din 1938 a fost scos din funcție și trimis la Baia Mare să se legalizeze pe motivul că avea metode birocratice în muncă, era comod și rupt de masă (din ref. Sencovici Alex., Paraschiva Breiner şi Mețiu Ion). El însuși arată că în această perioadă, fiind pătruns de orgoliu, făcea intrigi și avea certuri cu tovarășii, ceea ce a dus la slăbirea disciplinei în munca de partid, iar atunci când a fost trimis la Baia Mare s-a demoralizat.

La conferința C.C. al P.C.R., în 1939, a fost reales în C.C. și a fost trimis instructor al C.C. al P.C.R. în Valea Prahovei, iar în 1940, o dată cu reorganizarea Secretariatului C.C., a fost cooptat în Secretariat. Și în această muncă a manifestat neglijență, comoditate, încurca întâlnirile și socotelile bănești. Avea legături strânse cu Foriș, fiind sub influența lui, și a fost folosit mai mult ca tehnic al acestuia (ref. tov. Melita Apostol). De altfel, el însuși arată într-o autoanaliză a sa, următoarele:

„În această perioadă am devenit subiectiv, care, cu încetul, s-a transformat într-un orgoliu periculos. M-am lăsat influențat de Foriș, care a făcut totul să compromită pe ceilalți tovarăşi".

A fost arestat în 1941, fiind trimis de Foriş în locuința unde căzuse tov. Chişinevschi. La cercetările siguranței a avut purtare trădătoare. Fiind confruntat cu tov. Chișinevschi și Melita Apostol, i-a identificat, arătând legăturile avute. A dat și socoteli financiare (material oficial și declarația sa).

La proces a retras declarația dată la siguranță. A fost condamnat la 25 ani muncă silnică.

La închisoare, org. de partid analizând purtarea sa de la siguranță, a hotărât excluderea lui din partid. Fiind pătruns de orgoliu și ambiție personală, a apreciat această sancțiune nejustă.

După eliberarea țării noastre, nefiind rezolvată situația sa de partid, era demoralizat și stăpânit de ambiții personale. Această stare s-a reflectat în munca sa.

În 1946 a fost numit director la Poliția Regională Oradea, unde a funcționat până în 1949, iar de la această dată până în 1952 a muncit în cadrul D.G.S.S. în funcția de director, de unde a fost scos cu ocazia devierii de dreapta.

Din 1952 este director în Ministerul Gospodăririi Locale.

În 1948 a fost încadrat în partid ca membru nou, cu interdicția de 3 ani să ocupe funcții de partid, fiind apreciat că a depus muncă pentru reabilitarea sa, atât în închisoare cât și după 23 August 1944 (pag. 85, 86, 92).

Din referințele unor tovarăși ilegaliști care au muncit cu el după 23 August 1944, reiese că a manifestat orgoliu personal, îngâmfare și se simțea rănit că este condus de alții mai slab pregătiți politicește. Din această cauză avea discuții în problema conducerii de către partid a aparatului de stat.

Din aprecierea Bir. Comitetului de Partid din Ministerul Gospodăriei Locale, reiese că în funcția de director al Corpului de Control a reușit să cunoască în general problemele Ministerului, dar nu ajută cu insistență la soluționarea practică a problemelor de zi cu zi.

Ca membru de partid, în adunările de partid participă activ la discuții, dar prin concepțiile sale uneori împăciuitoriste, creează confuzii.

În concluzie:

Birtaș Gavril a început să activeze în mișcarea muncitorească în 1922.

A fost ridicat în funcții de mare răspundere. A fost membru în C.C. al U.T.C. în 1930, iar din 1933 a făcut parte din C.C. al P.C.R. și cu unele întreruperi din Secretariatul C.C. al P.C.R. până în 1941.

În decursul activității sale ca membru de partid a câștigat experiență în muncă și avea capacitate de organizare. A avut însă manifestări puternice de orgoliu și ambiții personale, ceea ce a dus la atitudini nepartinice față de unii tovarăși și în timpul războiului a căzut sub influența lui Foriș.

La arestările sale, la siguranță în 1932, cât și în 1933, a dat declarații divulgând unele fapte din activitatea sa pe care nu le-a arătat în mod sincer partidului și această purtare a repetat-o și cu ocazia arestării sale din 1941.

În urma purtării trădătoare avută la arestarea sa din 1941, a fost exclus din partid.

Ținând cont că datorită purtării sale proaste la siguranță din 1941 a fost exclus din partid pe baze întemeiate, că după reprimirea sa în partid din anul 1948, nu a intervenit nimic deosebit care să justifice cererea sa de a primi alt stagiu de partid, Comisia Controlului de Partid, în ședința din 9 aprilie 1956, hotărăște și supune Secretariatului C.C. spre aprobare:

- Menținerea stagiului în partid din 1948, dată când a fost primit din nou în partid de către Comisia de Control a C.C. al P.C.R.

Comisia Controlului de Partid
Vicepreședinte [*indescifrabil*]

A.M.R., fond 120, rola 416, c. 71–73.

26.

1956 aprilie. Tabel nominal cu cadrele de conducere din aparatul central de securitate.

Tabel nominal cu cadrele de conducere din aparatul central de securitate

Direcția a II-a

1. Col. Szabo Eugen	– șef direcție
2. Lt. col. Holingher Isidor	– locțiitor șef direcție
3. Mr. Bucur Nicolae	– locțiitor șef direcție
•	– locțiitor șef direcție
•	– locțiitor șef direcție
6. Cpt. Galeș Victor	– șef Serviciul I
7. Mr. Petre Andrei	– șef Serviciul II (Nu are ordin)
8. Lt. col. Adam Mauriciu	– șef Serviciul III
9. Cpt. Ilie Mihai	– șef Serviciul IV
10. Cpt. Cojocaru Iulian	– șef Serviciul V
11. Cpt. Cosma Neagu	– șef Serviciul VI
12. Mr. Zalman Marcu	– șef Serviciul VII (Nu are ordin)
13. Cpt. Abrahamian Avedis	– șef Serviciul VIII
14. Cpt. Sauciuc Bruno	– șef Serviciul IX
15. Lt. col. Bolintineanu Ioan	– șef Serviciul X (Nu are ordin)
16. Cpt. Vioreanu Dumitru	– șef Serviciul XI
17. Cpt. Hida Tiberiu	– șef Serviciul XII (Nu are ordin)

Direcția a III-a

1. Col. Aranici Pavel	– șef direcție
2. Lt. col. Zambeti Hristache	– locțiitor șef direcție
3.	– locțiitor șef direcție
4. Mr. Borșan Dumitru	– șef Serviciul I
5. Mr. Anghelescu Gh.	– șef Serviciul II
6. Mr. Sican Dumitru	– șef Serviciul III
7. Cpt. Florea Eremia	– șef Serviciul IV
8. Mr. Radu Alex.	– șef Serviciul V
9. Mr. Iacob Martin	– șef Serviciul VI
10. Mr. Popescu Nicolae	– șef Serviciul VII

Direcția a IV-a

1. Lt. col. Breban Iosif	– șef direcție – (Nu are ordin)
2. Mr. Lazarovici Fănel	– locțiitor șef direcție

3. Lt. col. Gluvacov Andrei – locțiitor șef direcție (Nu are ordin)
4. – locțiitor șef direcție
5. Cpt. Pacepa Mihai – șef Serviciul I
6. Cpt. Marin Constantin – șef Serviciul II
7. Lt. maj. Iancu Constantin – șef Serviciul III (girează fără ordin)
8. Cpt. Olaru Ioan – șef Serviciul IV (girează fără ordin)
9. Mr. Goldemberg Bernath – șef Serviciul V
10. Cpt. Moga Gh. – șef Serviciul VI
11. Lt. maj. Pluteanu Ioan – șef Serviciul VII (girează fără ordin)

Direcția a V-a
1. Gen. mr. Naum Grigore – șef direcție
2. Lt. col. Mănescu Racovschi – locțiitor șef direcție
3. Mr. Stan Nicolae – locțiitor șef direcție
4. Mr. Simion Andrei – locțiitor șef direcție (girează)
5. Cpt. Colescenco Aurel – șef Serviciul I (girează)
6. Cpt. Biriș Emilian – șef Serviciul II (girează)
7. Cpt. Morăruș Vasile – șef Serviciul III
8. Cpt. Vasilescu Ioan – șef Serviciul IV
9. Mr. Mihăilescu Anghel – șef Serviciul V
10. Mr. Gheorghiu Miron – șef Serviciul VI
11. Mr. Alexandrescu Gh. – șef Serviciul VII
12. Mr. Isac Ambrozie – șef Serviciul VIII (girează)

Direcția a VI-a
1. Col. Zodian Gh. – șef direcție
2. Lt. col. Corin Aurel – locțiitor șef direcție
3. – locțiitor șef direcție
4. – locțiitor șef direcție
5. Cpt. Ilie Gh. – șef Serviciul I
6. Mr. Vătafu Vladimir – șef Serviciul II
7. Lt. col. Dumitrescu N. Nicolae – – șef Serviciul III

Direcția a VII-a
1. Lt. col. Dinescu Vasile – șef direcție
2. Lt. col. Kovacs Pius – locțiitor șef direcție
3. Lt. col. Garabedian Cricor – locțiitor șef direcție
4. Cpt. Muleșiu Nicolae – șef Serviciul I
5. Cpt. Florea Aurel – șef Serviciul II
6. Cpt. Căruntu Constantin – șef Serviciul III

Direcția a VIII-a

1. Col. Butyka Francisc	– șef direcție
2. Lt. col. Chirtu Gh.	– locțiitor șef direcție
3. Mr. Toma Nicolae	– locțiitor șef direcție
4. Cpt. Târnoveanu Ioan	– șef Serviciul I
5. Lt. col. Andreescu Matusei	– șef Serviciul II
6. Mr. Popescu Constantin	– șef Serviciul III
7. Mr. Giuglan Iosif	– șef Serviciul IV (girează)

Direcția a IX-a

1. Col. Mladin Ștefan	– șef direcție
2. Col. Bucicov Valeriu	– locțiitor șef direcție
3. Mr. Tudose Valeriu	– locțiitor șef direcție
4. Cpt. Balaci Nicolae	– șef Serviciul politic
5. Cpt. Ștefan Ghiță	– șef Serviciul I
6. Cpt. Ștefănescu Aurel	– șef Serviciul II
7. Cpt. Stoian Emil	– șef Serviciul III
8. Cpt. Știrbu Jean	– șef Serviciul IV
9. Cpt. Grümberg Maximilian	– șef Serviciul V

Direcția Cadre

1. Gen. mr. Demeter Alex.	– șef direcție
2. Lt. col. Stancu Gh.	– locțiitor șef direcție
3.	– locțiitor șef direcție
4. Mr. Rovența Grigore	– șef Serviciul I
5. Mr. State Nicolae	– șef Serviciul II
6. Lt. col. Reghentraich Lazăr	– șef Serviciul III
7. Mr. Mateescu Marcel	– șef Serviciul IV
8. Cpt. Constantinescu Virgil	– șef Serviciul V
9. Mr. Gavrilov Alex.	– șef Serviciul VI
10. Mr. Ady Andrei	– șef Serviciul VII
11. Cpt. Pârvulescu Ioan	– șef Serviciul VIII

Direcția Secretariat

1. Cpt. Ristea Gh.	– șef direcție
2. Lt. maj. Jura Ioan	– locțiitor șef direcție
3. A. C. Stoican Vasile	– șef Oficiu Juridic
4. Cpt. Feyer Ștefan	– șef Cabinet ministru – (girează)

Serviciul Inspecții

1. Mr. Gheorghe Aurel	– șef Serviciu independent
•	– locțiitor șef Serviciu independent

Serviciul „E“

1. Mr. Haiducu Ludovic	– şef serviciu
2. Lt. col. Golumbovici Cornel	– locţiitor şef serviciu
3. Cpt. Leu Nicolae	– locţiitor şef (girează)

Serviciul „C“

1. Lt. col. Mateescu Nicolae	– şef serviciu (girează)
•	– locţiitor şef serviciu
•	– locţiitor şef serviciu

Serviciul „D“

1. Lt. col. Tiriachiu Vasile	– şef serviciu
2. Mr. Gheorghe Marin	– locţiitor şef serviciu
3.	– locţiitor şef serviciu

Serviciul „F“

1. Lt. col. Panaitescu Nicolae	– şef serviciu
2. Cpt. Ionescu Traian	– locţiitor şef serviciu
3. Lt. Duţă Florea	– locţiitor şef serviciu

Serviciul „H“

1. Lt. col. Schmerller Emanoil	– şef serviciu
2. Mr. Stănescu Gh.	– locţiitor şef serviciu
3.	– locţiitor şef serviciu

Serviciul „T“

1. Lt. col. Szasko Alex.	– şef serviciu
2. Cpt. Simionescu Gh.	– locţiitor şef serviciu
3. Cpt. Plăpceanu Iuliu	– locţiitor şef serviciu
4. Cpt. Simion Nicolae	– locţiitor şef serviciu
5. Mr. Constantinescu C-tin	– locţiitor şef serviciu (girează)

Serviciul „K“

1. Cpt. Barbu Ştefan	– şef serviciu
2.	– locţiitor şef serviciu

Serviciul D. D. O.

1. Lt. col. Einhorn Wilhelm	– şef serviciu
2. Mr. Vaculin Andrei	– locţiitor şef serviciu –(girează)

Serviciul Organizare

1. Lt. col. Budişteanu Nicolae	– şef serviciu
•	– locţiitor şef serviciu

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 2

1. Col. Voiculescu Ervin	– șef școală
2. Mr. Andreescu Mihai	– locțiitor șef școală
3. Lt. col. Alexiu C-tin	– locțiitor șef școală

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 3

1. Mr. Lăzărescu Dumitru	– șef școală
2. Cpt. Geică C-tin	– locțiitor șef școală
3. A. C. Năvodaru Luiza	– locțiitor șef școală

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 4

1. Lt. col. Marcarian Dinar	– șef școală
2. Cpt. Demetrescu Paul	– locțiitor șef școală

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 5

1. Cpt. Bălței Domițian	– șef școală
2. Lt. col. Caranicolov Boris	– locțiitor șef școală

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 6

1. Mr. Câmpeanu Viorel	– șef școală
2. Cpt. Roșca C-tin	– locțiitor șef școală

A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 12, nr. inventar 7364, f. 795–799.

27.

1956 mai 18. Raport privind măsurile de reducere și simplificare a aparatului Securității statului.

18 mai 1956 Ex. nr. 2

Raport
privitor la măsurile de reducere și simplificare a aparatului Securității statului

În urma unei analize făcute privind sarcinile organelor securității și a numărului de lucrători ce încadrează aceste organe, s-a ajuns la concluzia că în unele

compartimente prin luarea unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii se poate efectua reducerea aparatului în următoarele proporții:

Aparat Central

Direcția I Informații politice exterioare
În schema actuală sunt prevăzute 465 posturi
propunem: 400 posturi
Se reduce 65 posturi

Direcția a II-a Contrainformații
În schema actuală sunt prevăzute 274 posturi
În urma analizei făcute, actuala schemă
a fost mărită la 282 posturi

Direcția a III-a Lupta împotriva activității subversive a reacțiunii interne
În schema actuală sunt prevăzute 198 posturi
În urma unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii,
propunem: 152 posturi
Se reduce 46 posturi
Rămân disponibili 30 de oameni.

Direcția a IV-a Măsuri contrainformative în obiectivele ce prezintă importanță pentru apărarea țării și în alte obiective industriale de importanță deosebită
În schema actuală sunt prevăzute 299 posturi
În urma unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii, a reducerii unor atribuții în sectoarele: agricultură, finanțe, bănci, precum și trecerea unor atribuțiuni la aparatul regional,
propunem: 122 posturi
Se reduce 177 posturi
Rămân disponibili 62 de oameni.

Direcția a V-a Contrainformații militare
În schema actuală sunt prevăzute 263 posturi
În urma unor măsuri

de simplificare a organizării muncii	
și în urma reducerii efectivelor	
Forțelor Armate și Trupelor M.A.I.,	
propunem:	99 posturi
Se reduce	164 posturi
Rămân disponibili 111 oameni.	

Direcția a VI-a Asigurarea securității statului	
în Transporturi	
În schema actuală sunt prevăzute	111 posturi
În urma unor măsuri de simplificare a	
organizării muncii, propunem:	51 posturi
Se reduce	60 posturi
Rămân disponibili 47 oameni.	

Direcția a VIII-a Anchete	
În schema actuală sunt prevăzute	285 posturi
În urma unor măsuri de simplificare a	
organizării muncii și datorită faptului	
că foștii funcționari ai aparatului de	
represiune au fost anchetați, propunem:	95 posturi
Se reduce	190 posturi
Rămân disponibili 150 de oameni.	

Serviciul Închisori interne	
În schema actuală sunt prevăzute	412 posturi
Pentru aceleași motive ca și la Direcția a VIII-a,	
propunem:	181 posturi
Se reduce	231 posturi
Rămân disponibili 157 de oameni.	

Direcția a IX-a Paza guvernului	
În schema actuală sunt prevăzute	832 posturi
În urma unor măsuri de simplificare a	
organizării muncii și trecerea unor sarcini	
în competența altor compartimente de muncă,	
precum și datorită desființării unor obiective,	
propunem:	421 posturi
Se reduce	411 posturi
Rămân disponibili 244 de oameni.	

Direcția Cadre

În schema actuală sunt prevăzute	178 posturi
În urma simplificării, organizării muncii și reducerea efectivelor de securitate, miliție, trupe și spate, propunem:	122 posturi
Se reduce	56 posturi

Rămân disponibili 41 oameni.

Mențiuni: din 122 posturi, la securitate vor rămâne,	90 posturi
iar la M.A.I.	32 posturi

Direcția Secretariat

În schema actuală sunt prevăzute	92 posturi
În urma măsurilor de simplificare a organizării muncii și trecerea unor atribuțiuni la alte compartimente de muncă, propunem:	39 posturi
Se reduce	53 posturi

Rămân disponibili 34 de oameni.

Serviciul „T“ Tehnică operativă

În schema actuală sunt prevăzute	457 posturi
În urma măsurilor de simplificare a organizării muncii, propunem:	351 posturi
Se reduce	106 posturi

Serviciul „B“ Contrainformații radio

În schema actuală sunt prevăzute	168 posturi
Având în vedere sarcinile trasate de Centrul de Coordonare de la Varșovia, propunem:	274 posturi
Se mărește cu	106 posturi

Serviciile „H“, Cifru, „K“ și Serviciul „C“ Evidența Operativă și Serviciul Inspecții

În schemele actuale sunt prevăzute	402 posturi
Propunem:	362 posturi
Se reduce	40 posturi

Unități acoperite

Aparat Central

Direcția a II-a Serviciul 12 Supraveghere Operativă

În schema actuală sunt prevăzute	1 891 posturi
Având în vedere numărul mare de funcționari ai misiunilor diplomatice capitaliste din București, precum și numărul mare de străini care temporar vin în țară, propunem să rămână:	1 734 posturi
Se reduce	157 posturi

Menționăm că acest serviciu față de propunerea noastră are un deficit de 779 lucrători de supraveghere operativă ce urmează să fie completat.

Direcția a VII-a

În schema actuală sunt prevăzute	450 posturi
Datorită faptului că unele sarcini de la alte direcții au fost trecute la această direcție, propunem să rămână:	343 posturi
Se reduce	107 posturi

Serviciul „F“ Controlul secret al corespondenței

În schema actuală sunt prevăzute	274 posturi
Datorită măsurilor luate în ultimul timp, numărul corespondenței cu străinătatea fiind în continuă creștere, propunem să rămână:	270 posturi
Se reduce	4 posturi

Aparat exterior

Serviciul „F“ Controlul secret al corespondenței și **Serviciul VII** Supraveghere operativă

În schemele actuale sunt prevăzute	611 posturi
Pentru aceleași motive ca și în aparatul central, propunem:	468 posturi
Se reduce	143 posturi

Rămân disponibili 77 oameni.

În general, privind aparatul acoperit central și regional în schemele actuale sunt prevăzute	3 226 posturi
față de care propunem:	2 815 posturi

Se reduce 411 posturi
Menţionăm că din aparatul acoperit lipsesc
738 oameni ce urmează să fie completat.

Aparatul exterior

În schemele actuale ale Direcţiilor regionale
şi exterioare, ale Direcţiilor a V-a,
Contrainformaţii Militare,
a VI-a Asigurarea securităţii de stat în transporturi,
sunt prevăzute: 8 224 posturi
Tot pentru aceleaşi motive ca şi la aparatul central,
precum şi faptul că pe linia Serviciilor IV care
se ocupă cu obiectivele industriale şi economice,
atribuţiunile s-au restrâns.
De asemenea, în raioane se va munci în viitor
pe linii de probleme, desfiinţându-se sectoriştii,
propunem: 5 328 posturi
Se reduce 2 896 posturi
Rămân disponibili 2 070 de oameni.

Aparat de deservire

Serviciul Financiar şi Direcţia Administrativă
În schema actuală sunt prevăzute în centrală
şi exterior 9 219 posturi
Micşorându-se volumul de deservire şi efectivele,
propunem: 7 624 posturi
Se reduce 1 595 posturi
Rămân disponibili 1 124 oameni.

Menţionăm că din cele 7 624 posturi prevăzute
3 658 posturi sunt pentru securitate şi 3 966 pentru M.A.I.

Întrucât Direcţia Generală a Trupelor M.A.I. va retrage
militarii în termen în număr de 2 179 prevăzuţi şi 1 600 existenţi,
ei vor fi înlocuiţi cu sergenţi reangajaţi în număr de 1 010.

În concluzie
În schemele actuale ale aparatului de securitate
sunt prevăzute 16 279 posturi

În baza analizei făcute propunem:	11 340 posturi
Se reduce	4 939 posturi
Rămân disponibili 2 008 oameni.	
În schemele actuale de deservire a aparatului de securitate, Miliție și trupe sunt prevăzute:	9 219 posturi
Pentru securitate propunem:	3 658
Pentru M.A.I. propunem:	3 966
Total:	7 624 posturi
Se reduce	1 595 posturi
Rămân disponibili 1124 oameni.	

Deci, la securitate rămân disponibili 2 008 lucrători operativi, iar la aparatul administrativ și deservire 1 124 oameni.

Menționăm că paza securității până acum a fost asigurată cu ostași în termeni care în viitor vor fi înlocuiți cu sergenți reangajați.

Ostași prevăzuți în actualele scheme:	2 179 posturi
Propunem sergenți reangajați:	1 010 posturi

În concluzie în aparatul de securitate vor fi	
Aparat de securitate	11 340 posturi
Administrativ și deservire	3 658 posturi
Pază	1 010 posturi
Total general	16 008 posturi

Considerăm că prin aceste scăderi de efective, menținând în aparat elementele cele mai calificate, munca se va îmbunătăți și vom putea face față sarcinilor ce se pun de către conducerea Partidului și Guvernului.

Rămâne ca o sarcină permanentă a conducerii securității statului de a se preocupa de îmbunătățirea și simplificarea aparatului.

A.M.R., fond 120, rola 416, c. 119–125.

28.

1956 mai 29. Proiect de organizare a Departamentului Securității Statului.

Strict secret
de importanță deosebită
Exemplarul nr. 2

Regulamentul
de.............................[*]

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și a Comitetului său Central, clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualitatea progresistă din Republica Populară Română au dobândit în anii puterii populare succese mărețe în construirea bazelor societății socialiste. Realizarea programului trasat de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român cu privire la dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea bunei stări materiale a oamenilor muncii, necesită din partea întregului popor eforturi sporite, în vederea consolidării orânduirii sociale și de stat, a propășirii economice și culturale a țării.

Una dintre sarcinile cele mai importante ale statului nostru o constituie întărirea regimului democrat-popular și apărarea Patriei împotriva planurilor agresive ale dușmanilor externi și interni.

În vederea asigurării securității statului, conform prevederilor Constituției Republicii Populare Române se înființează .... (cu drept de Minister) care se călăuzește în activitatea sa după legile Republicii Populare Române și după Hotărârile și dispozițiunile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și ale Consiliului de Miniștri. În limitele drepturilor sale........................ elaborează ordine și directive, efectuează controlul executării lor folosind în acest scop aparatul de care dispune.

........................îi revin următoarele sarcini principale:

- Pe linia muncii de informații politice externe, organele securității statului își îndreaptă eforturile și mijloacele în direcția organizării activității informative în

[*] Spațiile punctate se regăsesc întocmai în textul original. Documentul reprezintă un proiect de organizare și denumirile finale nu fuseseră încă adoptate (se oscila între Comitet al Securității Statului și Departament al Securității Statului). Același document se regăsește și în Arhivele Naționale Istorice Centrale, fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar nr. 53/1956, f. 81–87, într-o mapă specială destinată lui Gheorghiu-Dej. Data documentului a fost atribuită de noi după data adresei ce însoțea proiectul trimis prim-secretarului C.C. al P.M.R.

țările capitaliste, și în primul rând în S.U.A., Anglia, Franța, Germania Occidentală etc., precum și în centrele de emigranți, în scopul de a descoperi la timp intențiile agresive ale statelor capitaliste și de a culege informații politice și documentare, cu caracter tehnico-științific, economic și de apărare.

- Sarcina centrală a organelor securității statului în domeniul muncii contrainformative o constituie lupta împotriva activității de spionaj, diversiune și terorism – desfășurate de agentura serviciilor de informații capitaliste și de dușmanii activi ai regimului democrat-popular.

Organele securității statului apără reprezentanțele Republicii Populare Române din țările capitaliste împotriva pătrunderii în cadrul lor a agenților dușmanului și previn cazurile de trădare a Patriei, din partea cetățenilor români aflați în străinătate.

Desfășoară o intensă activitate contrainformativă împotriva agenților spionajului capitalist care acționează sub acoperirea ambasadelor, legațiilor și misiunilor ce funcționează în Republica Populară Română și a centrelor lor din străinătate.

Organizează activitatea contrainformativă în vederea apărării Forțelor Armate ale Republicii Populare Române împotriva pătrunderii agenturii spionajului imperialist și previn cazurile de trădare a Patriei în rândurile militarilor; de asemenea asigură securitatea în industria de apărare, în obiectivele de importanță deosebită, în industria chimică, petroliferă, minieră, constructoare de mașini, conform tabelului anexat*.

Previn pătrunderea elementelor dușmănoase în miliție și în rândurile personalului administrativ de deservire a organelor securității.

Avizează asupra accesului salariaților la documentele secrete și efectuează verificarea specială a persoanelor ce pleacă în străinătate. Previn pierderile și sustragerile de documente și obiecte secrete, precum și cazurile de divulgare a secretului de stat în cadrul ministerelor, întreprinderilor și instituțiilor Republicii Populare Române.

Asigură paza și securitatea conducătorilor Partidului Muncitoresc Român și ai Guvernului.

Unul din mijloacele principale ale organelor securității, pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor operative ce le revin, îl constituie recrutarea și infiltrarea în centrele de spionaj inamice și în alte obiective a unei agenturi devotate, cinstite și capabile, care trebuie să facă obiectul unei atenții deosebite și permanente atât din partea lucrătorilor cu munci de conducere, cât și a tuturor celorlalți lucrători operativi ai organelor securității statului.

Organele securității au dreptul să efectueze recrutarea agenturii din cadrul ministerelor, departamentelor, întreprinderilor și altor instituții, după necesitățile operative ale muncii. Se admite atragerea membrilor de partid pentru colaborarea secretă, în calitate de gazde ale caselor de întîlniri și conspirative, rezidenți și în cazuri izolate, pentru îndeplinirea altor sarcini concrete, în raport de situația creată, cu asentimentul primului secretar al Comitetului regional sau raional de partid.

---

* Nu se publică.

Observațiuni: Se interzice atragerea la colaborarea secretă sau urmărirea informativă a persoanelor alese în organele de partid, organele puterii populare, U.T.M. și cele sindicale. De asemenea, se interzice efectuarea oricăror chemări de cetățeni sau legendări în numele organelor de Partid și celor ale puterii populare.

În afară de agentură, pentru efectuarea percheziţiilor secrete, ridicărilor de materiale de la elementele urmărite, precum și pentru controlul secret al corespondenței, organele securității statului folosesc tehnica operativă și supravegherea operativă, în care scop dispun de un aparat acoperit și de mijloacele tehnice necesare.

Observațiuni: În cazul când survine necesitatea materializării unor documente cu caracter dușmănos aflate în cadrul vreunei instituții de stat, măsurile pentru fotografierea acestor documente vor fi efectuate cu aprobarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român sau a primilor secretari ai comitetelor regionale de Partid.

Organele securității statului țin evidența operativă a tuturor elementelor suspecte de spionaj, diversiune, terorism, sabotaj și pentru alte forme de activitate dușmănoasă, îndreptată împotriva securității statului.

Asigură păstrarea și exploatarea arhivei fostelor organe de represiune și informații, a dosarelor de anchetă, acțiune informativă și altor dosare sau documente operative, precum și a dosarelor personale ale lucrătorilor operativi ai organelor securității.

În baza aprobării procurorului, organele securității efectuează arestări, percheziții, precum și cercetarea crimelor cu caracter contrarevoluționar, în condițiile unei stricte respectări a legalității populare.

Cercetările ce se efectuează de către organele securității, se află sub controlul organelor procuraturii, care sunt obligate să urmărească în modul cel mai strict termenele de efectuare a anchetelor, calitatea lor, respectarea normelor de procedură penală și să aibă o participare efectivă la aceste cercetări, în limita drepturilor acordate.

În baza materialelor obținute, organele securității statului trebuie să informeze în mod regulat și obiectiv Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române cu privire la: planurile și intențiile statelor capitaliste, uneltirile serviciilor lor de spionaj și ale centrelor de emigranți din străinătate, manifestările dușmănoase din interiorul țării, precum și despre lipsurile ce pot duce la grave consecințe în cadrul obiectivelor, instituțiilor și departamentelor respective.

Încadrarea organelor securității statului se va face în special cu membri ai Partidului Muncitoresc Român, punându-se accent deosebit asupra elementelor muncitorești și celor provenite din alte pături sociale apropiate, devotate întru totul cauzei partidului și guvernului. Persoanele ce se încadrează în munca operativă a organelor securității statului trebuie să fie cel puțin absolvenți ai școlilor medii, să posede un nivel politic dezvoltat, o suficientă experiență a vieții și să fie înzestrați cu înalte însușiri morale. De regulă, acești lucrători trebuie să capete pregătirea necesară în cadrul școlilor sau cursurilor ce funcționează pe lângă organele respective.

Lucrătorii organelor securității statului trebuie să fie în permanență educați în spiritul devotamentului față de Patrie și urii neîmpăcate față de dușmanii ei, în spiritul

îndeplinirii conștiincioase a îndatoririlor profesionale ce le revin, a sincerității și celei mai stricte obiectivități în aprecierea materialelor operative și de anchetă. Ei trebuie să aibă și un nivel politic ridicat, pentru a corespunde sarcinilor de mare cinste și răspundere, încredințate de partid organelor securității.

Întregului efectiv operativ, precum și personalului administrativ, sanitar și financiar ce ocupă funcțiuni ofițerești, prin ordinul .... li se acordă gradele ofițerești corespunzătoare și drepturile corpului ofițeresc al Forțelor Armate ale Republicii Populare Române.

Pentru personalul de conducere al ....gradul de general se conferă de către Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române conform normelor stabilite.

Structura organizatorică a

.. .

Întreaga activitate a .... este condusă de ...., primul locțiitor și locțiitorii săi. În conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri, pe lângă .... se constituie un Colegiu cu drepturi de organ consultativ, în componența căruia intră ...., locțiitorii săi și șefii direcțiilor operative principale.

Problemele cele mai importante din activitatea organelor securității statului se pun în discuția Colegiului, care ia hotărârile necesare asupra problemelor dezbătute, concretizându-le ulterior în ordinele ....

În cadrul aparatului central al .... se organizează următoarele direcții și servicii:

-Direcția Secretariat	
-Direcția Cadre	
-Serviciul Inspecții	
-Serviciul „H“	-Cifru
-Direcția I	-Informații politice externe
-Direcția II-a	-Contrainformații
-Direcția III-a	-Lupta împotriva activității subversive a reacțiunii interne
-Direcția IV-a	-Măsuri contrainformative în obiectivele ce prezintă importanță pentru apărarea țării și în alte obiective industriale, de importanță deosebită
-Direcția V-a	-Contrainformații militare
-Direcția VI-a	-Asigurarea securității statului în transporturi

-Direcția VII-a	-Supravegherea operativă și investigații
-Direcția VIII-a	-Anchete
-Direcția IX-a	-Paza Guvernului
-Serviciul „K“	
-Serviciul „T“	-Tehnica operativă
-Serviciul „B“	-Contrainformații radio
-Serviciul „F“	-Controlul secret al corespondenței
-Serviciul „C“	-Evidența și arhiva
-Serviciul închisori interne	
-Serviciul Financiar	
-Direcția de aprovizionare și gospodărire	

În teritoriu se creează Direcții regionale, Servicii regionale, organele de securitate din transporturi, iar pe lângă marile unități militare – organele respective de contrainformații.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12, f. 35–43.

29.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției Cadre.

Direcția Cadre

1. Selecționează, verifică și duce munca de cunoaștere a cadrelor din aparatul central și a cadrelor de conducere din regiuni.
2. Organizează și conduce pregătirea elevilor-ofițeri și ofițerilor prin școli speciale și cursuri profesionale fără scoaterea din muncă.
3. Propune și întocmește toate formele necesare privind mișcarea cadrelor: avansare în grad, avansare în funcție, decorare, mutare, degradare, pensionare, concediere etc.
4. Studiază și analizează starea disciplinară a cadrelor, felul în care se aplică pedepsele disciplinare și face propuneri pentru îmbunătățirea disciplinei militare.
5. Apără ministerul de pătrunderea elementelor contrarevoluționare, urmărind totodată descoperirea la timp a acelora care eventual au reușit să se strecoare în minister.
6. Acordă grade militare până la plutonier reangajat inclusiv.
7. Formează rezerva de cadre pentru funcții de răspundere.
8. Organizează anual notarea cadrelor.

9. Întocmeşte sinteze, statistici privind compoziţia socială, pregătirea şcolară, apartenenţa politică etc. a cadrelor şi raportează ministrului orice neajuns privind efectivul ministerului.

10. Conduce, îndrumează şi controlează munca serviciilor şi secţiilor de cadre din regiuni.

Structura organizatorică:
Direcţia este condusă de un director ajutat de doi locţiitori.

Serviciul 1.
Se ocupă cu organul central şi regional de securitate şi administrativ.

Serviciul 2.
Se ocupă cu decorarea, pensionarea şi evidenţa cadrelor. Eliberează legitimaţii.

Serviciul Învăţământ.
Se ocupă cu pregătirea şi perfecţionarea cadrelor prin şcoli şi cursuri.

Secţia Inspecţii.
Execută inspecţii speciale din ordinul şefului direcţiei.

Biroul Secretariat.
Îndeplineşte atribuţiunile secretariatului.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 960–961.

30.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei I Informaţii externe

Direcţia I
Informaţii externe

I. Atribuţiuni

a) Descoperirea din timp a acţiunilor duşmănoase şi de spionaj din ţările imperialiste împotriva patriei noastre şi a lagărului socialist.

Obţinerea de documente secrete cu caracter politic, economic şi militar din lagărul imperialist.

b) Pătrunderea în centrele de spionaj capitaliste, cu scopul descoperirii agenţilor trimişi de către aceste centre în ţara noastră.

Organizarea muncii informative pe bază de rezidenţe în următoarele ţări: S.U.A., Anglia, Germania Occidentală, Franţa, Italia, Belgia, Austria, Elveţia, Turcia, Grecia, Egipt, Israel şi Siria-Liban.

c) Desfășurarea de acțiuni informativ-operative împotriva emigrației române din străinătate, cu scopul de a descompune organizațiile și grupările politico-reacționare, de a cunoaște din timp acțiunile lor dușmănoase împotriva R.P.R. și de a convinge spre repatriere în țară elementele din această emigrație.

d) Să obțină pe orice cale patente și informații cu caracter tehnico-științific din țările capitaliste.

e) Asigură supravegherea operativă și de apărare a coloniei românești și a oficiilor diplomatice ale R.P.R. în străinătate.

Prevenirea pătrunderii serviciilor de informații și contrainformații dușmane în rândurile coloniei românești și a reprezentanților R.P.R.

II. Structura organizatorică

Direcția este condusă de un șef direcție și 4 locțiitori șefi direcție.

Pentru îndeplinirea sarcinilor, Direcția I este compusă dintr-un secretariat, două secții: una cifru și una avize și pașapoarte, 10 servicii, un birou independent și o rezervă a directorului.

Serviciul Secretariat

Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate de către șeful direcției, întocmește sinteze asupra muncii direcției, ține legătura cu M. A. E. și M. C. E. și are în evidență fondurile bănești. Se compune din 5 birouri.

Biroul I. Primește, înregistrează, distribuie și ține în evidență corespondențele intrate, înregistrează și expediază corespondențele ieșite.

Biroul II. Asigură traducerea materialelor din și în limbi străine prin translatori.

Biroul III. Execută lucrările de reproducere și fotografiere cerute și face instructaj lucrătorilor operativi ce se pregătesc pentru munca din exterior.

Biroul IV. Ține legătura prin radio cu rezidențele.

Biroul V. Evidență, Arhivă și Cartotecă.

Ține în evidență dosarele operative aflate în folosire și efectuează căutări la cartotecă a persoanelor cerute de serviciile operative.

Secția „H“ – Cifru

Cifrează toate materialele și telegramele de la și către rezidențe.

Serviciul Cadre

Face verificări, selecționări, studiază cadrele, cercetează abaterile și încălcările disciplinare în muncă a lucrătorilor și înaintează propuneri corespunzătoare.

Urmărește creșterea cadrelor și asigură pregătirea lor la învățământul profesional și al limbilor străine, prin școli speciale și cursuri profesionale, fără a fi scoși din muncă.

Serviciul I

Duce munca informativ-operativă în rândurile emigrației române din străinătate. Se compune din 3 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în rândurile emigranților români din Germania Occidentală și Austria.

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în rândurile emigranților români din Franța, Anglia, Italia și S.U.A.

Biroul III. Se ocupă cu folosirea informativă a bisericilor române din străinătate, cu scopul creării unei colonii de simpatizanți ai R.P.R. în jurul acestor biserici.

Serviciul II

Duce munca informativ-operativă în Germania de Vest și Austria. Se compune din 2 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă din Germania de Vest.

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă din Austria.

Serviciul III

Duce munca informativ-operativă în S.U.A., Canada și Anglia. Se compune din 2 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în S.U.A. și Canada.

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Anglia.

Serviciul IV

Duce munca informativ-operativă în Franța, Italia și Belgia. Se compune din 3 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Franța.

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Italia.

Biroul III. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Belgia.

Serviciul V

Duce munca informativ-operativă în Turcia, Israel, Egipt și Siria. Se compune din 3 birouri.

Biroul I. Duce munca informativ-operativă în Turcia (Istanbul și Ankara).

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Israel.

Biroul III. Se ocupă cu munca informativ-operativă în țările Arabe.

Serviciul VI

Se ocupă cu culegerea de informații în domeniul tehnico-științific din țările capitaliste.

Serviciul VII

Întocmește lucrări în baza sintetizării informațiilor obținute prin agentură, buletine informative, rapoarte speciale și presă.

Serviciul VIII

Duce munca informativ-operativă cu vechii colaboratori ai S.S.I.

Biroul IX

Previne pătrunderea în cadrul oficiilor R.P.R. a serviciilor de informații și contrainformații capitaliste.

Secția „Avize și Pașapoarte"

Primește toate cererile de intrare și ieșire din țară, verifică persoanele solicitante, dă avize și informează toate direcțiile informativ-operative interesate în aceste probleme.

Serviciul X Administrativ

Se compune din 2 birouri și un cabinet medical.

Biroul I. Se ocupă cu problemele financiare, sociale-gospodărești, casele de lucru și paza unității.

Biroul II. Se ocupă cu transportul auto, întreținerea uzinei și diverse reparații.

Cabinetul medical

Asigură asistența medico-sanitară a cadrelor din direcție și școală.

Rezerva directorului

Se compune din cadrele ce sunt în pregătire pentru munca din exterior și a celor ce sunt chemați la instructaj.

Șeful Direcției I
General-maior Gavriliuc Mihai

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 869–873.

31.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției a II-a.

Direcția a II-a

Atribuțiuni

Duce muncă contrainformativă pentru descoperirea, demascarea și zădărnicirea activității serviciilor de spionaj imperialiste care uneltesc împotriva R.P.R., U.R.S.S. și a altor țări din lagărul socialist, atât de pe teritoriul țării noastre cât și pe teritoriul țărilor capitaliste.

Urmărește informativ diplomații și funcționarii reprezentanțelor diplomatice capitaliste acreditați în Republica Populară Română, pentru a identifica din rândul acestora spionii și agentura ce o folosesc pe teritoriul republicii noastre și a celorlalte țări din lagărul socialist.

Lucrează informativ legăturile diplomaților și ale funcționarilor diplomatici, precum și pe vizitatorii reprezentanțelor diplomatice capitaliste, cu scopul de a descoperi și demasca agentura dușmanului din rândul acestora.

Organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj imperialiste ca repatriați, legăturile fugarilor, funcționarii privilegiați ai fostelor societăți și firme cu capital străin și alte asemenea categorii de elemente.

Duce muncă informativ-operativă asupra comercianților, marinarilor străini și a diverselor delegații ce vin în R.P.R. din statele capitaliste, cu scopul identificării din rândul acestora a spionilor și agenturii lor.

Duce muncă de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj inamice din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți și de preluare a canalelor ilegale ale acestora.

Asigură ajutorul și controlul în munca serviciilor II din regiuni.

În afară de agentura existentă în acțiunile concrete, recrutată din rândul cetățenilor români, recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici, comercianților, marinarilor, precum și din rândul diferiților delegați veniți din statele capitaliste; recrutează anumite elemente în străinătate care au legături cu serviciile de spionaj inamice și cu formațiunile de emigranți, ia măsuri speciale asupra ambasadelor și legațiilor, folosește în activitatea sa practică filajul și alte mijloace tehnice.

Structura organizatorică

Direcția a II-a este condusă de un șef al direcției ajutat de doi locțiitori care răspund de activitatea direcției față de ministru.

Serviciul I

duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj american și argentinian.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților americani și argentinieni acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară. Recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legațiilor S.U.A. și Argentinei. Sprijină și controlează munca serviciilor III din regiuni în problema vizitatorilor legațiilor americană și argentiniană și a legăturilor diplomaților respectivi.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj american și argentinian, în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele americane și argentiniene de spionaj din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți ce au legături cu spionajul american și preia canalele ilegale de legătură ale acestora.
Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul american și argentinian.
Asigură controlul și ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul II

duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj englez.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților englezi acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară. Recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legației engleze. Sprijină și controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legației engleze și a legăturilor diplomaților respectivi.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj englez, în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj engleze din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți ce au legături cu spionajul englez și preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul englez.

Asigură controlul și ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul III

duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj francez, elvețian, belgian, danez și finlandez.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților francezi și ai celorlalte state enumerate mai sus, acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară. Recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legațiilor franceză, elvețiană etc., sprijină și controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor legațiilor mai sus-menționate și a diplomaților respectivi.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj francez și elvețian, în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj respective din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți ce au legături cu serviciile de spionaj francez și elvețian și preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul francez și elvețian.

Asigură controlul și ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul IV

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj italian.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților italieni acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară. Recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legației Italiei.

Sprijină și controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legației italiene și a legăturilor diplomaților.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj italian, în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj italiene din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți ce au legături cu spionajul italian și preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul italian.

Asigură controlul și ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul V

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj austriac și al Germaniei Occidentale.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților austrieci acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară. Recrutează agentură din rândul diplomaților și funcționarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legației austriece.

Sprijină și controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legației austriece și a legăturilor diplomaților respectivi.

Organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj austriac în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele austriece de spionaj din străinătate, în formațiunile contrarevoluționare de emigranți ce au legături cu spionajul austriac și preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul austriac.

Asigură controlul și ajutorul serviciilor II din regiuni.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj al Germaniei Occidentale, în scopul descoperirii și demascării agenturii din rândul acestora. Preia și folosește canalele lui de legătură cu străinătatea și organizează combinații informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului Germaniei Occidentale. Controlează și sprijină serviciile II din regiuni pe această linie.

Serviciul VI

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj al statului Israel.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaților statului Israel acreditați în Republica Populară Română, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară.

Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legaţiei statului Israel.

Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legaţiei statului Israel şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj al statului Israel, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj israeliene din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul statului Israel şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul israelian.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul VII

duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat.

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor turci şi egipteni, acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legaţiilor statelor respective. Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor legaţiilor acestor state şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 – organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj respective din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu acele servicii de spionaj şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul turc, egiptean etc.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Biroul 3 – organizează urmărirea informativă a persoanelor suspecte de spionaj din rândul emigraţiei greceşti şi a cetăţenilor greci din Republica Populară Română.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele spionajului grec din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul grec şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul grec.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul VIII

urmăreşte informativ cetăţenii statelor capitaliste suspecţi de spionaj, care vin cu interese oficiale temporar în Republica Populară Română. Recrutează agentură din rândul acestora.

Duce muncă informativă pentru descoperirea elementelor suspecte de spionaj, care iau legătura cu diplomații sau cu cetățenii statelor capitaliste la Country-Club, în diferite restaurante și hoteluri speciale destinate pentru străini.

Duce muncă informativă în rândul unor elemente dușmănoase, suspecte de spionaj din cadrul M.C.E.

Serviciul IX

se ocupă cu urmărirea pe țară a agenților serviciilor de spionaj capitaliste strecurați clandestin pe teritoriul țării, precum și cu urmărirea pe țară a fugarilor care uneltesc (fugari semnalați că sunt pe teritoriul țării unde desfășoară activitate criminală, elemente semnalate că sunt pregătite pentru a veni în țară cu misiuni de spionaj sau diversiune, fugari despre care posedăm date că au fost recrutați de serviciile de spionaj sau care fac parte din conducerea grupărilor contrarevoluționare).

Desfășoară muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj și a organizațiilor de emigranți care acționează împotriva Republicii Populare Române.

Întocmește cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul are 3 birouri:

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea pe țară a agenților serviciilor de spionaj din S.U.A., Anglia și dominioane, Germania Occidentală și Austria, precum și urmărirea pe țară a fugarilor care uneltesc împotriva statului nostru și au legături cu una din țările respective.

Duce muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj ale S.U.A., Angliei, Germaniei Occidentale și Austriei care acționează împotriva Republicii Populare Române și a organizaților de emigranți români din aceste țări și coloniile lor.

Sprijină regiunile Ministerului Afacerilor Interne pentru organizarea și desfășurarea urmăririi fugarilor ce au legături sau se găsesc pe raza regiunilor.

Biroul 2 – are aceleași sarcini ca și la Biroul 1, raportat asupra tuturor țărilor capitaliste cu excepția S.U.A., Anglia și dominioane, Germania Occidentală și Austria, cu care se ocupă Biroul 1.

Biroul 3 – întocmește formele de urmărire pe țară asupra tuturor elementelor aflate în străinătate și cunoscute că uneltesc împotriva Republicii Populare Române. Ține evidența și cartoteca tuturor fugarilor, a centrelor de spionaj, a agenților acestor centre, precum și cartoteca repatriaților.

Serviciul X

duce munca contrainformativă în rândul emigranților din U.R.S.S. și țările de democrație populară suspectați de colaborare cu serviciile de spionaj imperialiste, în rândul foștilor funcționari ai organelor burgheze de spionaj și contraspionaj și foștilor diplomați ai României.

Biroul 1 – duce muncă informativă în rândul alb-gardiştilor precum şi în rândul altor emigranţi din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară suspectaţi de colaborare cu serviciile de spionaj capitaliste.

Biroul 2 – duce muncă informativă în rândul foştilor funcţionari ai organelor burgheze de spionaj şi contraspionaj, în rândul fostei lor agenturi, în rândul foştilor diplomaţi ai României.

Serviciul XI

duce munca contrainformativă împotriva centrelor de spionaj inamice şi împotriva formaţiunilor contrarevoluţionare de emigranţi din străinătate.

Biroul 1 – pregăteşte, scoate şi infiltrează agentura noastră în centrele americane, engleze, franceze, italiene de spionaj şi în organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre ce duc activitate împotriva Republicii Populare Române.

Biroul 2 – pregăteşte, scoate şi infiltrează agentura noastră în centrele de spionaj ale Germaniei Occidentale şi Austriei şi în organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre.

Biroul 3 – pregăteşte, scoate şi infiltrează agentura noastră în centrele de spionaj turce şi ale altor ţări din Orientul Apropiat şi în organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre.

Serviciul XII

din însărcinarea serviciilor operative ale direcţiei, efectuează supravegherea operativă asupra diplomaţilor şi a reprezentanţelor diplomatice capitaliste acreditate în Republica Populară Română.

Descoperă elementele care au legături cu diplomaţii reprezentanţelor capitaliste, căsuţele poştale utilizate de diplomaţi şi agentura lor în activitatea de spionaj.

Serviciul se compune din patru secţii de supraveghere operativă, un birou tehnic, un birou administrativ şi o companie de miliţieni.

Secţia Secretariat

Primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei intrate; înregistrează şi expediază corespondenţa ieşită.

ţine evidenţa prin cartotecă a suspecţilor urmăriţi de direcţie.

Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate serviciilor de către şeful Direcţiei.

Întocmeşte sinteze asupra muncii direcţiei.

Distribuie şi ţine evidenţa fondurilor băneşti, a mobilierului pentru casele conspirative şi a altor valori materiale; îndeplineşte sarcinile administrative şi de gospodărie.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 887–896.

32.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției a III-a.

Direcția a III-a

1. Duce lupta împotriva acțiunilor teroriste, a grupurilor dușmănoase și naționaliste, precum și împotriva activității reacționare a clericilor și sectanților.

– Organizează urmărirea informativă activă a legionarilor, a foștilor conducători ai partidelor burgheze, a elementelor naționaliste, a clerului reacționar și sectanților; descoperă și folosește în scopuri operative canalele lor de legătură cu centrele de emigranți, naționaliști și religioase din străinătate, care desfășoară activitate contrarevoluționară împotriva Republicii Populare Române.

– În acest scop creează agentură și efectuează alte măsuri operative.

– Duce muncă de control și acordă ajutor practic regiunilor de securitate în toate problemele direcției.

2. În baza probelor obținute, face propuneri conducerii Ministerului Afacerilor Interne cu privire la arestarea elementelor a căror activitate dușmănoasă este dovedită.

3. Direcția este condusă de un șef de direcție și de locțiitorii săi.

– Șeful direcției răspunde de activitatea direcției în fața ministrului Afacerilor Interne și locțiitorilor săi.

– Pe linie operativă, întreaga activitate a Direcției a III-a se împarte pe șase servicii:

Serviciul I

Efectuează urmărirea informativă a legionarilor și a centrelor acestora din străinătate.

Biroul 1 – descoperă, urmărește informativ și lichidează verigile de conducere ale clandestinității legionare și caută posibilitățile de a pătrunde în centrele legionare ce acționează în străinătate

Biroul 2 – duce muncă de control și acordă ajutor practic regiunilor în problema legionară.

Serviciul II

Descoperă, urmărește informativ și lichidează activitatea subversivă în rândurile foștilor membri ai partidelor burghezo-moșierești, troțkiștilor, membrilor P.S.D., francmasonilor, chiaburilor, foștilor mari capitaliști și naționaliștilor burghezi; se ocupă cu depistarea legăturilor acestora cu centrele din străinătate.

Biroul 1 – descoperă activitatea subversivă a foștilor membri ai P.N.Ț., P.N.L., P.S.D. și a troțkiștilor.

Biroul 2 – descoperă activitatea subversivă a chiaburilor, moșierilor, marilor capitaliști, precum și a altor organizații subversive și mistice.

Biroul 3 – descoperă și lichidează activitatea de subminare a naționaliștilor.
– În afară de aceasta, fiecare din birourile menționate controlează și acordă ajutor regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul III

Se ocupă cu descoperirea și urmărirea informativă a elementelor ce difuzează manifeste dușmănoase și documente anonime, în scopul lichidării activității lor de subminare.

Biroul 1 – descoperă și lichidează autorii manifestelor adresate organelor centrale.

Biroul 2 – duce muncă de control și acordă ajutor practic regiunilor în urmărirea autorilor de manifeste și documente anonime.

Serviciul IV

Efectuează munca în vederea descoperirii și lichidării grupărilor dușmănoase și a elementelor care desfășoară activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor și sectelor.

Biroul 1 – descoperă activitatea dușmănoasă dusă de elementele reacționare din rândurile clerului ortodox.

Biroul 2 – descoperă activitatea dușmănoasă dusă de elementele reacționare din rândurile clerului catolic.

Biroul 3 – descoperă activitatea dușmănoasă dusă de sectanți și clerul protestant.
– În afară de aceasta, fiecare din birourile menționate controlează și acordă ajutor regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul V

Duce lupta împotriva acțiunilor teroriste îndreptate împotriva activului de partid și a activului organelor populare; descoperă grupurile ilegale, precum și activitatea subversivă desfășurată de ofițerii deblocați și funcționarii fostelor organe de represiune.

Biroul 1 – duce lupta împotriva elementelor teroriste.

Biroul 2 – efectuează urmărirea elementelor din bande și a fugarilor.

Biroul 3 – descoperă și lichidează activitatea dușmănoasă din rândurile deblocaților și funcționarilor fostelor organe de represiune.
– În afară de aceasta, fiecare din birourile menționate controlează și acordă ajutor practic regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul VI

Descoperă, urmărește informativ și ia măsuri în vederea lichidării activității criminale desfășurată de elementele dușmănoase în rândurile intelectualității, tineretului studios, a lucrătorilor artei și culturii.

Biroul 1 – descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele ce lucrează în organele de artă, cultură şi învăţământ.

Biroul 2 – descoperă activitatea duşmănoasă dusă în rândurile tineretului.

Biroul 3 – descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele ce lucrează în organele sănătăţii şi justiţiei.

– În afară de aceasta, fiecare din birourile menţionate controlează şi acordă ajutor practic regiunilor pe linia problemelor lor.

Biroul Secretariat

– Primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa intrată la direcţie.

– Înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale, corespondenţa ieşită.

– Urmăreşte îndeplinirea anumitor lucrări speciale transmise serviciilor în baza rezoluţiilor şefului direcţiei şi a locţiitorilor săi.

– Întocmeşte diferite lucrări (sinteze, buletine, statistici) cerute de şeful direcţiei sau locţiitorii săi.

– ţine evidenţa şi distribuie materialele şi rechizitele de cancelarie.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 897–901.

33.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IV-a.

Strict secret
9 mai 1956

Atribuţiunile şi structura organizatorică a Direcţiei a IV-a

Direcţia a IV-a îşi desfăşoară activitatea pe baza hotărârilor partidului şi guvernului, a ordinelor şi directivelor Ministerului Afacerilor Interne.

I. Atribuţiuni

1. Organizarea muncii contrainformative în vederea descoperii şi curmării activităţii de spionaj, subminare, diversiune, sabotaj şi altor activităţi duşmănoase a serviciilor de informaţii capitaliste şi a reacţiunii interne în industria de apărare şi în alte sectoare importante ale industriei cât şi la cele mai importante depozite ale rezervelor de stat industriale şi alimentare precum şi ale colectărilor.

2. Asigurarea controlului asupra păstrării secretului de stat în ministerele, întreprinderile și instituțiile Republicii Populare Române.

Descoperirea și curmarea activității agenților serviciilor de informații capitaliste și altor persoane care încearcă să sustragă documente și produse secrete sau alte date ce constituie secrete de stat.

3. Conduce și controlează prin șefii direcților regionale munca organelor regionale pe linie de IV.

II. Drepturi și îndatoriri

a. Să creeze o agentură de calitate pentru prevenirea, descoperirea și curmarea activității de spionaj, subminare, diversiune, sabotaj precum și alte activități contrarevoluționare în obiectivele deservite.

b. În caz de necesitate operativă are dreptul să atragă membrii P.M.R. la îndeplinirea unor sarcini operative secrete, mai ales în obiectivele industriale de importanță deosebită, în institutele și laboratoarele de cercetări științifice.

Se permite, de asemenea, folosirea membrilor P.M.R. în calitate de colaboratori secreți ai organelor securității statului ca gazde pentru case de întâlniri și rezidenți.

c. Direcția IV este obligată să sintetizeze materialele privitoare la formele și metodele activității dușmănoase din obiectivele cele mai importante și pe baza acestora să orienteze organele exterioare pentru îmbunătățirea muncii lor.

d. Să controleze modul cum se păstrează secretul de stat la ministere, departamente, întreprinderi și instituții și să facă propuneri concrete în vederea îmbunătățirii acesteia.

III. Structura organizatorică

Direcția IV face parte din Ministerul Afacerilor Interne.

Ea este condusă de un șef al direcției și doi locțiitori care răspund de activitatea lor față de conducerea Ministerului Afacerilor Interne.

Problemele urmărite sunt împărțite pe cinci servicii și două secții, fiecare având următoarele birouri:

– Serviciul I – 3 birouri
– Serviciul II – 3 birouri
– Serviciul III – 2 birouri
– Serviciul IV – 2 birouri
– Serviciul V – 2 birouri
– Secția Secretariat
– Secția Translatori

Serviciul I

organizează munca contrainformativă și duce lupta împotriva reacțiunii interne în industriile petroliferă, carboniferă și în industria extracției metalelor neferoase și rare.

Serviciul I are 3 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – organizează munca informativ-operativă în industria petroliferă.

Biroul 2 – organizează munca informativ-operativă în industria carboniferă și în industria extracției metalelor neferoase.

Biroul 3 – acordă ajutor și controlează activitatea organelor M.A.I. din industria metalelor rare.

Serviciul II

organizează munca contrainformativă și duce lupta împotriva reacțiunii interne în industriile de apărare, metalurgică, chimică precum și în sectoarele de energie electrică, poștă și telecomunicații.

Serviciul II are 3 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – organizează munca informativ-operativă în industria de apărare și metalurgică.

Biroul 2 – organizează munca informativ-operativă în industria chimică.

Biroul 3 – organizează munca informativ-operativă în industria energetică, electrotehnică și în sectorul poștei și telecomunicațiilor.

Serviciul III

organizează munca contrainformativă și duce lupta contra reacțiunii interne în obiectivele importante ale industriei construcțiilor, materialelor de construcții, ușoară, alimentară și lemnului (specificate într-un tabel special) precum și în depozitele mari de produse industriale și alimentare ale rezervelor de stat și Ministerului Colectărilor.

Serviciul III are 2 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – organizează munca informativ-operativă în obiectivele cele mai importante ale industriei construcțiilor și a materialelor de construcții.

Biroul 2 – organizează munca informativ-operativă în obiectivele cele mai importante ale industriei alimentare, ușoară și lemnului precum și în depozitele mari de produse industriale și alimentare ale rezervelor de stat și Ministerului Colectărilor; de asemenea, în Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur" al Ministerului Agriculturii.

Serviciul IV

organizează munca contrainformativă în vederea prevenirii pătrunderii agenturii serviciilor de informații capitaliste la documentele și producția secretă din obiectivele Institutului de Fizică al Academiei de Științe a R.P.R.

Serviciul IV are 2 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – organizează munca informativ-operativă, controlează și verifică activitatea biroului special din obiectiv în ceea ce privește respectarea regimului de apărarea secretului de stat.

Efectuează cercetarea tuturor cazurilor de sustragere sau pierdere a documentelor şi producţiei secrete precum şi altor cazuri legate de divulgarea secretului de stat.

Biroul 2 – efectuează verificarea specială a persoanelor care necesită aviz pentru muncile secrete în obiectiv; întocmeşte formele de avizare.

Serviciul V

avizează pentru acces la muncile şi documentele secrete de stat şi controlează modul în care se păstrează secretul de stat.

Serviciul se compune din 2 birouri care efectuează verificarea specială a celor propuşi a avea acces la documentele şi muncile secrete de stat. Controlează munca birourilor speciale din ministere, instituţii şi întreprinderi din punct de vedere al respectării regimului de păstrare a secretului de stat şi al instrucţiunilor Consiliului de Miniştri cu privire la munca birourilor speciale şi manipularea documentelor secrete de stat. Ţine evidenţa persoanelor care au fost avizate a avea acces la documentele şi muncile secrete de stat. Efectuează cercetarea tuturor cazurilor de sustragere sau pierdere a documentelor şi produselor secrete precum şi altor cazuri legate de divulgarea secretului de stat.

Serviciul V poate recruta agenţi în cazuri excepţionale în rândul persoanelor cu acces la documentele şi muncile secrete în vederea prevenirii divulgării, sustragerii sau pierderii documentelor şi produselor secrete de stat.

Efectuează verificarea specială, dă avize şi ţine evidenţa persoanelor care au fost aprobate pentru a filma şi fotografia în obiectivele de importanţă deosebită şi de apărare, conform tabelului special aprobat de Consiliul de Miniştri.

Secţia Secretariat

– Primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru direcţie;
– Înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită;
– Urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor, pe baza rezoluţiilor conducerii ministerului, şefului direcţiei şi locţiitorilor săi;
– Întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de şeful direcţiei şi de locţiitorii săi;
– Organizează serviciul de zi pe direcţie;
– Ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

Iosif Breban

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 902–906.

34.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției a VII-a – Operativă.

Direcția a VII-a – Operativă

Atribuțiuni

– Efectuează filarea elementelor cerute de direcțiunile din Ministerul Afacerilor Interne;
– La cererea direcțiunilor efectuează identificări și investigații;
– Efectuează misiuni speciale, percheziții secrete, sustrageri de materiale etc. și întocmește formele necesare acestor acțiuni;
– Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne sau a adjunctului său, efectuează rețineri, arestări și percheziții și întocmește formele necesare;
– Prin rețeaua informativă și de identificare existentă în obiectivele deservite, descoperă persoanele suspecte de activitate dușmănoasă, iar materialele obținute le îndrumează direcțiunilor respective din Ministerul Afacerilor Interne.

Drepturi și îndatoriri

– Direcțiunea Operativă conduce și controlează prin șefii direcțiunilor regionale munca secțiilor „operative";

Direcțiunea Operativă are următoarele drepturi și îndatoriri:

– Să fileze orice persoană care interesează Ministerul Afacerilor Interne, să facă investigații pe întreg teritoriul Republicii Populare Române, să rețină orice persoană suspectată de organele Ministerului Afacerilor Interne, cu excepția membrilor C.C. al P.M.R. și ai Guvernului, diplomaților, a acelora care au imunitate parlamentară și juridică, pentru care este necesară aprobarea ministrului Afacerilor Interne.
– Să suspende orice lucrare de filaj atunci când este pericol de deconspirare sau alte motive care ar dăuna lucrării.
– Să organizeze diverse case în interesul lucrărilor de filaj.
– Să recruteze în calitate de informatori orice persoană, cu excepția membrilor C.C. al P.M.R., membrilor Consiliului de Miniștri, deputaților Marii Adunări Naționale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului și funcționarilor partidului.
– Să rețină elementele dușmănoase întâlnite în acțiunile de teren, de exemplu: gazde, tăinuitori, martori mincinoși care împiedică prinderea elementelor urmărite de Ministerul Afacerilor Interne sau de alte organe.
– Să rețină timp de 24 de ore persoanele care ar putea ajuta la descoperirea și prinderea elementelor urmărite de organele Ministerului Afacerilor Interne.

– Să rețină și să percheziționeze orice persoană găsită în flagrant delict.

– Să legitimeze orice persoană.

– Să ceară concursul Miliției, Grănicerilor și tuturor organelor de stat în munca operativă.

– Să facă percheziții secrete și sustrageri de materiale la persoanele aflate în obiectivele Ministerului Afacerilor Interne.

– Personalul direcțiunii are dreptul să poarte orice fel de uniformă, să se machieze, să se travestească, să se folosească de legitimații de acoperire, nume conspirative, indicative în cazul când nevoile direcțiunii necesită acest lucru.

– Direcțiunea Operativă poate să ceară lămuriri direcțiunilor interesate, date și amănunte detaliate cu privire la lucrarea respectivă.

Structura organizatorică

Direcțiunea Operativă face parte din Ministerul Afacerilor Interne.

Este condusă de un șef al direcției și doi locțiitori și răspunde de activitatea sa numai față de ministrul Afacerilor Interne.

Biroul Secretariat – Primește, înregistrează și distribuie corespondența sosită pentru direcțiune;

– Înregistrează și trimite spre expediere direcțiunilor corespondența ieșită;

– Urmărește executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor, pe baza rezoluțiilor șefului direcțiunii sau a locțiitorilor săi;

– Întocmește diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici etc.) cerute de șeful direcțiunii sau de locțiitorii săi;

– ține evidența și distribuie materiale și rechizite.

Garderoba direcției – Păstrează și întreține hainele, încălțămintea și diferite obiecte necesare travestirii și machiajului.

Serviciul I – Filaj – Organizează filarea elementelor ce interesează direcțiunile din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și direcțiunile regionale; identifică legăturile plasate din filaj în cazuri excepționale și uneori efectuează reținerea elementelor.

Serviciul I are 12 birouri (grupe):

Grupa 1 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele de sabotaj și diversiune;

Grupa 2 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele de sabotaj și diversiune;

Grupa 3 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele politico-subversive;

Grupa 4 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele politico-subversive;

Grupa 5 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele politico-subversive;

Grupa 6 – Își duce munca de filaj în legătură cu problema transporturi;

Grupa 7 – Își duce munca de filaj în legătură cu problema transporturi;

Grupa 8 – Își duce munca de filaj în legătură cu problemele speciale;

Biroul Exterior – Are sarcina îndrumării şi controlării muncii de filaj în direcțiunile regionale, redactarea instrucțiunilor, directivelor şi lecțiilor profesionale de filaj;

Garajul Serv. filaj – Deserveşte cu maşini în mod exclusiv Serv. filaj;

Foto-Laborator – Deserveşte Serv. de filaj în domeniul fotografierii;

Grupa-radio – Se ocupă cu transmisiunile radio în cadrul Serv. de filaj.

Serviciul II Investigații – Efectuează lucrări de identificare, verificare şi informare, în baza cererilor direcțiunilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, atât din Bucureşti, cât şi din provincie.

– Recrutează informatori în Bucureşti şi în celelalte oraşe importante, în suburbii şi case de locuit, folosindu-i în lucrări de investigații şi culegeri de informații.

– ține evidența, prin cartotecă, a informatorilor, precum şi a elementelor asupra cărora s-au făcut investigații.

Serviciul II are 9 birouri (grupe):

Grupa 1 – Se ocupă cu investigații în Raionul Stalin;

Grupa 2 – Se ocupă cu investigații în Raionul 1 Mai;

Grupa 3 – Se ocupă cu investigații în Raionul 23 August;

Grupa 4 – Se ocupă cu investigații în Raionul T. Vladim[irescu];

Grupa 5 – Se ocupă cu investigații în Raionul N. Bălcescu;

Grupa 6 – Se ocupă cu investigații în Raionul V. I. Lenin;

Grupa 7 – Se ocupă cu investigații în Raionul Gh. Gheorghiu-Dej;

Grupa 8 – Se ocupă cu investigații în Raionul Grivița Roşie;

Bir. Exterior – Are sarcina controlării şi îndrumării muncii de investigații în direcțiile regionale, redactarea instrucțiunilor, directivelor şi lecțiilor profesionale de investigații.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 49–52.

35.

1956. Structura organizatorică şi atribuțiile Direcției a VIII-a – Tehnică Operativă.

Direcțiunea a VIII-a – Tehnică Operativă

Atribuțiuni

– Controlează convorbirile telefonice internaționale particulare.

– Controlează folosirea stațiunilor de radio-emisie ale instituțiilor şi a aparatelor de emisie-amatori pentru a nu da posibilitatea să fie folosite de către elementele duşmănoase în scopuri subversive.

– Descoperă și lichidează stațiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul Republicii Populare Române, având misiuni din partea serviciilor de spionaj imperialiste și centrelor burghezo-naționaliste.

– Pe baza cererii direcțiunilor operative, instalează aparate de tehnică operativă secretă pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de organele Ministerului Afacerilor Interne.

– Perfecționează și adaptează aparatura necesară în scopuri operative.

– Confecționează în scopuri operative documente și efectuează diferite expertize grafologice, chimice și altele.

– Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative.

– Interceptează emisiunile posturilor de radio-emisiune imperialiste, cu scopul de a obține date ce pot fi folosite în scopuri operative.

– Urmărește activitatea stațiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legațiile și consulatele țărilor imperialiste ce se găsesc în Republica Populară Română, pentru a culege informațiuni ce pot prezenta interes pentru Ministerul Afacerilor Interne.

– Efectuează sustrageri și percheziții secrete și altele.

– Controlează amănunțit corespondența externă și coletele sosite în țară și expediate peste graniță, în scopul de a preveni orice posibilitate de folosire a acestui canal de către organele serviciilor de spionaj străine, precum și pentru a nu lăsa să pătrundă în țară literatură, manifeste și scrisori cu caracter propagandistic, contrarevoluționar, dușmănos regimului de democrație populară.

– Efectuează pe cale de selecționare un control secret al corespondenței interne pentru a descoperi persoanele care au manifestări antidemocratice și pentru a sesiza starea de spirit a populației în legătură cu campaniile politice și măsurile luate de partid și guvern.

– Controlează corespondența persoanelor care interesează organele Ministerului Afacerilor Interne.

Structura organizatorică

– Pentru asigurarea executării atribuțiunilor încredințate, în cadrul direcțiunii se organizează un secretariat și trei servicii.

– **Secretariatul** – primește, înregistrează, distribuie și ține evidența corespondenței de intrare și ieșire, ține cartoteca evidenței operative, întocmește diferite lucrări, ține evidența și distribuie materiale și rechizite.

– **Serviciul I** – execută instalarea și folosirea tehnicii operative, interceptează telefoanele, întocmește documente și efectuează expertize.

– **Serviciul II** – se ocupă de contrainformații radio.

– **Serviciul III** – se ocupă cu filajul corespondenței.

– **Secția organe exterioare** – controlează și acordă ajutor practic organelor exterioare în activitatea lor.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1038–1040.

36.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IX-a – Paza conducerii P.M.R. şi a conducerii Guvernului.

Atribuţiunile şi structura organizatorică a Direcţiei a IX-a – Paza conducerii P.M.R. şi a conducerii Guvernului

Direcţia a IX-a – Paza conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române este unul din organele operative ale aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne al R.P.R. şi este subordonată ministrului Afacerilor Interne.

Direcţia se organizează conform schemei alăturate. *

Efectivul direcţiei este aprobat de ministrul Afacerilor Interne.

Direcţiei i se repartizează un batalion de securitate şi un batalion de miliţie.

Numărul persoanelor păzite se stabileşte prin ordinul ministrului Afacerilor Interne.

Sarcini

1/ Asigurarea pazei şi securităţii depline a conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române în toate locurile unde se află. Prevenirea oricăror acţiuni ale elementelor duşmănoase, îndreptate împotriva vieţii şi sănătăţii persoanelor păzite.

2/ Asigurarea pazei sediilor C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Miniştri şi altor obiective prevăzute de ordinul ministrului Afacerilor Interne.

3/ Asigurarea securităţii şi ordinii publice a manifestaţiilor, mitingurilor, adunărilor festive, sesiunilor Marii Adunări Naţionale, Congreselor, organizaţiilor politice şi obşteşti etc. la care participă conducerea Partidului şi a Guvernului.

Paza în aceste locuri se organizează conform ordinului ministrului Afacerilor Interne.

4/ Asigurarea cu toate mijloacele de transport a conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române.

5/ Ducerea muncii informative în împrejurimile obiectivelor păzite şi a personalului de deservire.

Drepturi şi obligaţiuni

1/ Să ia toate măsurile necesare pentru prevenirea acţiunilor duşmănoase îndreptate împotriva vieţii, sănătăţii şi securităţii persoanelor păzite.

2/ Să stabilească regimul de intrare în toate obiectivele păzite.

---

* Schema nu se regăseşte la dosar

3/ Să stabilească ordinea la manifestații, mitinguri, adunări festive, congrese etc.

4/ Să verifice persoanele invitate la adunările festive, consfătuiri, recepții etc. și a personalului care deservește aceste manifestații, iar în caz de nevoie să nu permită intrarea persoanelor suspecte.

5/ Să stabilească traseele permanente ale celor păziți și să organizeze paza și circulația pe aceste trasee.

6/ Să desfășoare muncă informativ-operativă în obiectivele păzite, în rândurile personalului ce deservește pe cei păziți, precum și în împrejurimile obiectivelor păzite.

Să desfășoare muncă informativ-operativă (contrainformație) în Batalionul de Trupe Securitate și Batalionul de Miliție repartizate Direcției a IX-a.

7/ Să rețină, perchiziționeze și interogheze persoanele suspecte de acte dușmănoase împotriva celor păziți.

8/ În caz de deplasare a celor păziți în alte localități să folosească după necesitate toate organele Ministerului Afacerilor Interne pentru întărirea pazei și securității persoanelor păzite.

9/ Să rețină numărul de locuri necesare organizării pazei și asigurarea securității la teatre, atenee, stadioane etc.

Structura organizatorică

Direcția este condusă de un șef al direcției care organizează munca, repartizează cadrele și răspunde de întreaga activitate în fața ministrului Afacerilor Interne.

În muncă este ajutat de doi locțiitori.

Direcția cuprinde în organizarea sa următoarele:

– Secretariat
– Serviciul I
– Serviciul II
– Serviciul III
– Serviciul IV
– Serviciul V

Acestea au următoarele îndatoriri:

Secretariatul

Ține evidența, înregistrează, primește și trimite întreaga corespondență care intră și iese a direcției. Ține evidența corespondenței serviciilor și celorlalte subunități ale direcției, controlează dacă lucrările din unități sunt efectuate conform dispozițiilor.

Ține evidența și controlează păstrarea tuturor documentelor secrete, directive ale ministrului, instrucțiuni, ordine etc.

Asigură drepturile administrative ale efectivului direcției.

Ofițerii de serviciu pe direcție țin legătura cu toate unitățile și subunitățile direcției, urmăresc și țin evidența tuturor deplasărilor celor păziți, raportează conducerii direcției despre toate deplasările celor păziți și de toate evenimentele petrecute, în lipsa

conducerii direcţiei iau măsuri necesare pentru organizarea pazei şi securităţii în toate cazurile neprevăzute.

Îndeplineşte dispoziţiile conducerii direcţiei cu privire la inspectarea şi controlul activităţii subunităţilor din direcţie, al stării pregătirii de luptă şi profesionale, precum şi alte sarcini.

Serviciul I

Asigură paza permanentă şi securitatea persoanelor păzite în toate locurile unde se află.

Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul II

Asigură paza şi securitatea persoanelor păzite în toate locurile unde se află în mod temporar. Asigură şi organizează supravegherea traseelor păzite.

Exercită controlul tehnic asupra stării clădirilor de locuit, vilelor, locurilor de muncă, încăperilor păzite, controlul iluminatului, încălzirii, canalizării de apă şi gaz şi a altor instituţii.

Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul III

Asigură paza sediilor C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Miniştri şi organizează regulile de intrare în aceste sedii, asigurând securitatea persoanelor păzite.

Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul IV

Are sarcina de a desfăşura muncă informativ-operativă conform ordinelor şi directivelor muncii cu agentura M.A.I., Hotărârii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 25 mai 1954, cu scopul de a descoperi şi a înlătura elementele duşmănoase aflate în obiectivele direcţiei.

Verifică persoanele care se selecţionează pentru a deservi conducerea Partidului şi Guvernului la domicilii, locul de muncă, manifestaţii şi diferite festivităţi.

În cazul când din verificările efectuate rezultă că în obiectivele direcţiei există elemente duşmănoase sau astfel de elemente intenţionează de a intra, se iau măsuri de scoatere sau interzicerea intrării lor în obiective.

Aprobă mutarea şi domicilierea persoanelor în împrejurimile obiectivelor păzite, traseelor păzite şi a construcţiilor.

Serviciul V

Asigură Conducerea Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române cu toate mijloacele de transport.

Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Batalionul de Miliție

Asigură paza obiectivelor ce sunt cuprinse în sarcinile direcției, domiciliilor conducerii Partidului și Guvernului, a Ambasadei U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Batalionul de Trupe

Asigură pază obiectivelor păzite ce sunt cuprinse în sarcinile direcției.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 937–942.

37.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „B" – Contrainformații Radio.

04. 05. 1956

Serviciul „B" – Contrainformații Radio

I Atribuțiuni:

1/ Descoperirea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, a stațiilor de radio clandestine ce țin legătura cu serviciile imperialiste de spionaj.

2/ Informarea organelor de Contrainformații Radio ale celorlalte țări de democrație populară despre existența pe teritoriul acestora a unor stațiuni de radio ce țin legătura cu centrele imperialiste de spionaj.

3/ Primește și prelucrează materiale de Contrainformații Radio privind activitatea centrelor de spionaj imperialiste și exploatează materialul provenit de la agenții capturați pe teritoriul Republicii Populare Române, făcând schimburi cu aceste materiale cu organele corespunzătoare din celelalte țări de democrație populară.

4/ Organizează și pregătește la nivel corespunzător echipe de acțiune în teren, folosind mijloace tehnice mobile pe întreg teritoriul țării, acolo unde nevoile o cer.

5/ Controlează activitatea stațiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legațiile și diferitele misiuni diplomatice ale statelor capitaliste aflate pe teritoriul Republicii Populare Române și recepționează material ce interesează securitatea statului.

6/ Controlează periodic sau la cererea direcțiilor operative activitatea stațiunilor de radio oficiale și secrete pentru a verifica îndeplinirea normelor de exploatare, dacă acestea nu deconspiră secrete de stat și previne folosirea instalațiunilor de radio-emisie de către elemente dușmănoase, în scopuri subversive.

7/ Controlează periodic prin mijloace tehnice gamele atribuite radio-amatorilor, în scopul identificării stațiunilor de amatori clandestine și al prevenirii folosirii acestor

stațiuni în scopul transmiterii de informații politico-economice și militare ce ar putea servi activității dușmanilor externi și interni.

8/ Verifică prin mijloace tehnice sesizările direcțiilor operative cu privire la funcționarea unor stații de radio-emisie cu caracter subversiv, în anumite locuri indicate.

9/ Urmărește aplicarea prevederilor decretului nr. 1 din 1954 privind normele de autorizare și funcționare a stațiunilor de radio de toate categoriile ce funcționează pe teritoriul Republicii Populare Române.

10/ Întocmește evidența centralizată a stațiunilor de radio ce funcționează legal pe teritoriul Republicii Populare Române.

11/ Folosește mijloace proprii de cifru pentru lucru cu celelalte unități de Contrainformații Radio și își creează o rețea proprie de transmisiuni cu fir și fără fir în scopul asigurării unei operativități corespunzătoare specificului său de muncă.

12/ Își asigură prin tehnicieni proprii întreținerea și buna funcționare a întregii aparaturi folosite, în scopul menținerii întregii capacități de luptă a mijloacelor tehnice de care dispune.

13/ Organizează, controlează și asigură o evidență de bază și o gestiune proprie a materialelor, operațiunile făcându-se conform normelor în vigoare.

14/ Controlează, îndrumează și stabilește obiectivele și atribuțiunile unităților de Contrainformații Radio din teritoriu, care vor executa numai dispozițiunile Serviciului „B", atât pentru comenzile interne, cât și pentru cele externe.

15/ Serviciul „B" se sprijină în teritoriu pe cinci birouri gonio situate în orașele: Craiova, Oradea, Tg. Mureș, Iași, Constanța și pe o unitate de complexă de filaj și gonio la Timișoara.

Atribuțiunile Biroului de Filaj

1/ Efectuează radiofilajul neîntrerupt în gamele de unde scurte atribuite prin planul trimestrial de filaj, sesizând imediat goniobaza sa asupra oricărei emisiuni suspecte, pentru a i se determina amplasamentul și apartenența.

2/ Organizează căutarea corespondentului pe baza unui plan comun cu celelalte organe de contrainformații colaboratoare.

3/ Orientează echipele mobile de pe teren asupra stațiunilor necunoscute căutate de acestea și urmărește în mod special activitatea unor stațiuni ce interesează în mod deosebit munca de Contrainformații Radio.

4/ Asigură permanența lucrului în gamele atribuite, cu o capacitate de 18 posturi de filaj și două posturi de urmărire a sarcinilor speciale, în patru ture.

Atribuțiunile Biroului de Gonio

1/ Asigură executarea măsurătorilor gonio prin goniometrele staționare atribuite pe baza planului de organizare a bazei de gonio, a tuturor comenzilor date de centrele

de filaj din Republica Populară Română, U.R.S.S., R.P. Ungară, R.P. Polonă, R.P. Albania, R.P. Bulgaria și Republica Cehoslovacă.

2/ Organizează remiterea în termenul stabilit și prin mijloace tehnice stabilite a rezultatului măsurătorilor.

3/ Ia măsurile tehnice necesare pentru asigurarea unei funcționări a goniometrelor în limitele specificate de normele elaborate de Grupul de Coordonare.

Atribuțiunile Biroului Mobil

1/ Execută determinarea exactă a locului de amplasare a emițătorului suspect, organizând misiuni în teren prin echipe special pregătite și antrenate acestui scop.

2/ Conlucrează cu organele operativ-informative la capturarea agenților radiști ai serviciilor de spionaj imperialiste.

3/ Asigură prin transmisioniști proprii legătura între echipe și comandamentul misiunii.

4/ Asigură prin tehnicieni specializați în întreținerea aparaturii de mobil, funcționarea perfectă a acesteia, în orice moment și în orice situație.

Atribuțiunile Biroului Prelucrare

1/ Organizează prelucrarea și interpretarea materialului reieșit din foile de interceptare din filaj spre a identifica și reconstitui activitatea centrelor de spionaj imperialiste.

2/ Întocmește evidențele activității stațiilor de spionaj și sesizează emisiunile suspecte centrului de coordonare.

3/ Orientează munca filajului spre supravegherea rețelelor de agentură și elaborează, pe baza materialelor ce deține asupra activității centrelor de spionaj, materiale pentru instruirea operatorilor filori.

4/ Verifică calitatea goniometriei și sesizează conducerii Serviciului de Contrainformații Radio despre funcționarea necorespunzătoare a unor goniometre staționare.

Atribuțiunile Biroului Evidență și Autorizări

1/ Urmărește aplicarea prevederilor decretului nr. 1 din 1954 privind avizarea autorizării funcționării tuturor stațiunilor de radio oficiale și secrete de pe teritoriul Republicii Populare Române.

2/ Întocmește și operează la zi evidența operativă a stațiunilor legale ce funcționează pe teritoriul Republicii Populare Române.

3/ Întocmește formele necesare autorizării stațiunilor de amatori din Republica Populară Română.

Atribuțiunile Biroului Reprezentare-Amatori

1/ Controlează, prin radio ascultare sau prin folosirea dispozitivelor tehnice de înregistrare, activitatea staților de radio a unor oficii diplomatice a țărilor imperialiste

din Republica Populară Română și pune la dispoziția direcțiilor operative materialele rezultate din interceptare.

2/ Controlează prin sondaj periodic și verificare a cărților de confirmare a (QSL) activitatea radioamatorilor, în scopul depistării emițătorilor clandestini, al prevenirii folosirii acestor stațiuni în scopuri de spionaj și al prevenirii divulgării anumitor date politice, militare sau economice ce reprezintă secrete de stat.

Atribuțiunile Biroului Oficiale

1/ Controlează periodic sau la sesizarea direcțiilor operative, prin mijloace tehnice sau prin ascultare, activitatea stațiunilor de radio oficiale sau secrete în scopul prevenirii folosirii acestor stații de către elementele dușmănoase, în scopuri de spionaj sau a deconspirării unor secrete de stat.

2/ Controlează aplicarea prevederilor legale în exploatarea stațiilor oficiale sau secrete și sesizează imediat, în scopul luării de măsuri, orice neregulă constatată.

Atribuțiunile Biroului Laborator

1/ Asigură instalarea și punerea în funcțiune a utilajelor tehnice noi ce intră în dotația Serviciului „B".

2/ Asigură și stabilește normele de întreținere tehnică a aparaturii din dotare.

3/ Execută reparațiile parțiale și reparațiile generale ale aparaturii tuturor unităților de Contrainformații Radio din cadrul Serviciului „B".

4/ Studiază și experimentează adaptarea la nevoile specifice, de Contrainformații Radio, a unor aparate și dispozitive noi și de mai mare randament.

5/ Colaborează cu unitățile de planificare și aprovizionare pentru asigurarea materialului consumabil necesar și a pieselor de schimb.

Atribuțiunile Biroului Special

1/ Aplică cifrul tuturor comunicărilor de serviciu ce se fac între serviciile de Contrainformații Radio ale țărilor participante la coordonare.

2/ Urmărește, îndrumează și controlează ca în toate unitățile de Contrainformații Radio din Republica Populară Română să se aplice întocmai instrucțiunile privind manipularea și folosirea materialului de cifru.

3/ Înregistrează, păstrează și manipulează documentele secrete de importanță deosebită privind munca de Contrainformații Radio, conform normelor în vigoare privind aceste documente.

4/ Efectuează traducerea din limba rusă în română și din română în rusă a documentelor de corespondență între Serviciul „B" și celelalte servicii de Contrainformații Radio sau între Serviciul „B" și centrul de coordonare de la Varșovia.

5/ Traduce documentația tehnică secretă și instrucțiunile secrete de lucru primite de la Grupul de Coordonare.

Atribuțiunile Biroului Transmisiuni

1/ Asigură în mod permanent, cu ajutorul unui centru de emisie și recepție, legăturile prin radio pentru darea comenzilor la punctele gonio situate în afara granițelor țării, în U.R.S.S., R.P. Bulgaria, R.P. Albania, R.P. Ungaria și Republica Cehoslovacă.

2/ Asigură legătura periodică, prin radio, a Serviciului „B“ cu Centrul de Coordonare de la Varșovia.

3/ Asigură, conform programului stabilit, legăturile prin radio cu celelalte servicii de Contrainformații Radio, colaboratoare în cadrul coordonării.

4/ Întreține și exploatează, prin personal propriu de specialitate, întreaga aparatură a centrului de emisie-recepție.

5/ Se preocupă, prin legătura cu forurile competente din Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, de buna funcționare a circuitelor telefonice urbane și interurbane afectate muncii de Contrainformații Radio, luând măsurile necesare asigurării unei permanențe de funcționare.

Atribuțiunile Punctelor Radiogoniometrice din Craiova, Oradea, Tg. Mureș, Iași și Constanța

1/ Execută măsurători radiogoniometrice la comanda dispecerului de la București și paralel cu aceasta și comenzile transmise de către dispecerii Serviciilor de Contrainformații Radio din U.R.S.S., R.P. Polonă, Republica Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Albania, R.P. Bulgaria.

Organizarea rețelelor radiogoniometrice face ca fiecare punct gonio să execute comenzi de la centrul său național și de la un centru exterior.

2/ Transmite la București rezultatele obținute în urma măsurătorilor, de unde sunt retransmise Serviciilor de Contrainformații Radio respective.

3/ Asigură întreținerea tehnică a instalațiilor în ceea ce privește aparatura radio, gonio și transmisiuni.

4/ Asigură ca măsurătorile ce efectuează să se îndeplinească în cadrul normelor fixate de grupul de coordonare.

Atribuțiunile Secției „B“ Timișoara

1/ Execută radiofilajul în gamele parțiale ce-i sunt repartizate de către unitatea centrală.

2/ Asigură patru posturi permanente (zi și noapte) de radiofilaj, prin tură de către patru operatori în 24 ore.

3/ Are patru șefi de tură în schimb de 24 ore care sesizează la București orice emisiune suspectă se descoperă în gamele controlate.

4/ Asigură întreținerea tehnică a instalațiilor în ceea ce privește aparatura radio și de transmisiuni.

5/ Are un punct radiogoniometric care execută comenzile date de către dispecerii a două servicii de Contrainformații Radio exterioare (din R.P. Ungară și din R.P. Albania).

6/ Transmite cifrat rezultatele la București, în termenele prevăzute, de unde se retransmit la centrele respective.

Punctul radiogoniometric are aceleași atribuțiuni tehnice-administrative ca și celelalte puncte de pe teritoriu, mai înainte arătate.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 991–1000.

38.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „C".

Ministerul Afacerilor Interne
– Serviciul „C" –

Strict Secret
30 aprilie 1956

Regulament
cu atribuțiunile Serviciului „C" din M.A.I.

1. – Serviciul „C" – Serviciul de evidență operativă din Ministerul Afacerilor Interne este un serviciu independent, subordonat în activitatea sa direct ministrului Afacerilor Interne și locțiitorilor săi.

2. – Serviciul „C" – efectuează înregistrarea centralizată a dosarelor personale de agenți ai M.A.I. și a tuturor felurilor de acțiuni informative și dosare de anchetă; ține evidența operativă, statistică și cartoteca operativă a tuturor agenților în funcțiune, precum și a foștilor agenți scoși din rețea; păstrează dosarele personale ale foștilor agenți; ține evidența elementelor dușmănoase și a arestaților; execută controlul asupra termenelor de efectuare a cercetărilor; controlează termenele de trecere a dosarelor de cercetări prin organele Procuraturii și Instanțele Judecătorești, controlează păstrarea bunurilor arestaților; controlează desfășurarea în termen a acțiunilor de verificare și păstrarea dosarelor de acțiuni informative în cadrul Direcțiilor operative; duce la îndeplinire hotărârile și condamnările date de organele de Justiție; întocmește evidența statistică a muncii informative și de anchetă a Ministerului Afacerilor Interne; confecționează și trimite organelor exterioare ale M.A.I. fișele de evidență ale persoanelor date în urmărire pe țară, pe baza circularelor de urmărire; ține cartoteca generală operativă și de informații cu evidența elementelor dușmănoase, a

condamnaţilor din penitenciare, cât şi a celor eliberaţi, a celor cu domiciliu obligatoriu; păstrează dosarele de acţiuni informative şi cercetări terminate, precum şi dosarele personale ale foştilor ofiţeri şi funcţionari ai M.A.I.; efectuează prelucrarea operativă a materialelor din arhivă; la cererea organelor centrale ale Partidului, organelor exterioare ale M.A.I. şi Miliţiei, efectuează căutarea de materiale compromiţătoare; controlează activitatea şi acordă ajutor practic în organizarea şi ţinerea evidenţei operative în cadrul organelor exterioare M.A.I.; întocmeşte proiecte de ordine, directive, instrucţiuni şi forme de evidenţă operativă, în scopul îmbunătăţirii şi perfecţionării evidenţei operative ale organelor M.A.I.

Informează periodic conducerea Ministerului Afacerilor Interne despre mişcarea survenită în agentură, a acţiunilor şi anchetelor.

*

* *

Pentru îndeplinirea sarcinilor puse în faţa Serviciului „C“, în cadrul serviciului se organizează un secretariat, 4 secţii compuse din 10 birouri şi un birou de inspecţii, în fruntea cărora se află şeful serviciului şi doi locţiitori ai săi.

Schema de organizare a serviciului şi funcţiile fiecărei unităţi sunt următoarele:

Conducerea serviciului

Efectuează conducerea şi controlul activităţii aparatului întregii unităţi şi a stării activităţii în cadrul serviciului.

Secretariat

Primeşte, înregistrează şi raportează conducerii serviciului corespondenţa intrată; pregăteşte, înregistrează şi expediază corespondenţa de ieşire; controlează îndeplinirea dispoziţiunilor date de conducerea serviciului; efectuează controlul asupra păstrării şi termenelor de executare a corespondenţei intrate în serviciu şi asupra manipulării documentelor în cadrul serviciului; ţine evidenţa, păstrează şi manipulează directivele, ordinele strict secrete şi secrete; controlează felul în care sunt ele păstrate, în cazul când se găsesc în mod permanent asupra personalului serviciului; asigură nevoile gospodăreşti ale serviciului şi se îngrijeşte de tipărirea imprimatelor secrete necesare muncii operative, precum şi de distribuirea lor organelor operative.

Secţia I de evidenţă operativă şi statistică

Se compune din trei birouri.

Biroul I

Înregistrează dosarele personale ale agenţilor în funcţiune şi ţine evidenţa operativă şi statistică a acestor agenţi, precum şi a foştilor agenţi scoşi din reţea; organizează şi ţine cartoteca generală operativă şi de informaţii a acestor persoane;

primește, controlează dacă au fost întocmite just, înregistrează și păstrează dosarele personale ale agenților scoși din rețea, dă dosarele pentru studiu și controlează dacă ele se restituie la timp în arhiva biroului.

Execută cererile de verificare și dă informațiile cerute de organele operative în legătură cu agentura.

Biroul II

Înregistrează acțiunile informative ce se deschid; ține cartoteca statistică de evidență a elementelor dușmănoase trecute în evidența operativă în funcțiune; întocmește materiale statistice cu numărul și mișcarea elementelor dușmănoase; efectuează controlul asupra respectării termenelor dosarelor de verificare, păstrării dosarelor de acțiune informativă ce se găsesc la direcții; primește, controlează dacă au fost întocmite conform Directivei și predă arhivei dosarele de acțiune informativă terminate; controlează înregistrarea la timp a acțiunilor informative noi și trecerea la timp în evidența operativă a elementelor dușmănoase urmărite prin aceste acțiuni.

Biroul III

Înregistrează dosarele noi de cercetări; ține cartoteca de statistică și control pentru evidența arestaților și dosare de control pentru fiecare dosar de cercetări înregistrat; efectuează controlul asupra termenelor cercetărilor timpului cât stau dosarele de cercetări la Procuratură și la Instanțele Judiciare; controlează păstrarea bunurilor arestaților; pune în aplicare condamnările conform dosarelor de cercetări, controlează dacă au fost întocmite just dosarele de cercetări terminate și le predă arhivei; urmărește înregistrarea la timp a dosarelor de cercetări și luarea în evidență operativă a arestaților care fac obiectul acestor dosare.

Previne din timp organele operative pentru a nu încălca legalitatea.

Primește de la D. P. C. situația elementelor care urmează să fie puse în libertate, întocmește referate cu propuneri de fixare a domiciliilor obligatorii conform H.C.M. Nr. 337/954.

Ține evidența elementelor cu domicilii obligatorii; ține evidența tuturor condamnaților aflați în penitenciare, precum și a celor eliberați.

Primește, în termene stabilite, date statistice de la organele centrale și exterioare M.A.I. și pe baza lor întocmește rapoartele statistice periodice despre munca informativă și de anchetă a Ministerului Afacerilor Interne.

Secția II-a Cartoteca generală, operativă și de informații

Se compune din două birouri.

Biroul I

Primește de la direcțiile și serviciile operative sarcini de verificare prin cartoteca generală operativă și de informații, le restituie lucrătorilor direcțiilor și serviciilor mai sus arătate, după îndeplinirea lor; primește fișele de evidență, inclusiv de la organele de contrainformații militare și organele Securității Transporturilor, ce sosesc pentru a fi încadrate în cartotecă, controlează dacă au fost bine întocmite și le predă

pentru operare la cartotecă; confecționează și trimite organelor exterioare M.A.I. fișele de evidență asupra persoanelor arătate în circularele de urmărire pe țară.

Biroul II

– Cartoteca generală operativă și de informații, pe baza sarcinilor, efectuează verificări, încadrează în cartotecă fișe noi primite, completează fișele cu datele suplimentare despre persoanele din evidență.

– Duce munca de curățire și îmbunătățire a stării cartotecii generale operative și de informații.

Secția III-a Arhiva operativă

Se compune din trei birouri.

Biroul I: primește, înregistrează și păstrează dosarele de anchetă, de acțiune informativă și alte materiale care conțin secrete de stat deosebit de importante sau au importanță istorică; ține evidența persoanelor din aceste materiale; controlează folosirea acestor materiale.

Păstrează dosarele de cercetări terminate, eliberează și trimite aceste dosare pentru studiu și controlează restituirea la timp la arhivă; primește spre păstrare, inclusiv de la organele de contrainformații militare și organele Securității Transporturilor, dosarele de cercetări sosite la arhivă, controlează dacă au fost efectuate operațiile de trecere la arhivă a dosarelor de cercetări terminate, prevenind cazurile de treceri la arhivă a dosarelor neterminate.

Păstrează dosarele de acțiuni informative terminate, le eliberează și le trimite pentru studiu și controlează restituirea lor la timp la arhivă, primește spre păstrare, inclusiv de la organele de contrainformații militare și organele Securității Transporturilor, dosarele de acțiuni informative terminate, precum și dosarele personale ale foștilor ofițeri și funcționari ai M.A.I.; controlează îndeplinirea operațiilor de trecerea lor în arhivă.

Biroul II

Efectuează prelucrarea operativă a materialelor de arhivă.

Biroul III

Primește, controlează dacă s-au făcut operațiile de trecere în arhivă și înregistrează dosarele terminate de acțiuni informative și cercetări, înaintate arhivei spre păstrare, efectuează prelucrarea tehnică a dosarelor și materialelor de arhivă.

Secția a IV-a Operativă și de informațiuni

Se compune din două birouri.

Biroul I

Pe baza cererilor organelor Centrale de Partid, precum și ale Miliției, efectuează căutarea de materiale compromițătoare și comunică rezultatele.

Biroul II

Îndeplinește cererile de căutare de materiale compromițătoare ale organelor M.A.I. și comunică rezultatele.

Biroul Inspecții

Controlează munca și acordă ajutor practic în organizarea și ținerea evidenței operative în cadrul organelor exterioare M.A.I.; pe baza sintetizării și analizei practice a muncii de evidență operativă, întocmește proiecte de ordine, directive, instrucțiuni și forme de evidență operativă, în scopul îmbunătățirii și perfecționării evidenței operative în organele M.A.I.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1001–1007.

39.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „D".

Ministerul Afacerilor Interne
Serviciul „D"

Atribuțiunile Serviciului „D" din M.A.I.

Serviciul „D" este organul Ministerului Afacerilor Interne și se ocupă cu munca de informații în rândul deținuților contrarevoluționari și de drept comun din penitenciare, lagăre și colonii de muncă și cu munca de contrainformații în rândul personalului administrativ și de pază ce deservește aceste unități.

Prin munca ce o desfășoară, Serviciul „D" urmărește în rândul deținuților descoperirea intențiilor acestora de a se organiza în scopul continuării desfășurării activității dușmănoase în detenție, a descoperirii canalelor ilegale de legătură cu diferite elemente nearestate, descoperirea unor crime împotriva statului, cât și acelor elemente nedeclarate în anchetă, prevenirea evadărilor și banditismelor de cameră, acte diversioniste și acte de teroare împotriva cadrelor.

În unitățile productive, în afară de obiectivele arătate mai sus, Serviciul „D" urmărește în rândul deținuților și descoperirea acțiunilor acestora de sabotaj.

În ceea ce privește munca de contrainformații în rândul personalului administrativ și de pază, Serviciul „D" urmărește descoperirea elementelor contrarevoluționare strecurate în aparatul acestor unități, a elementelor corupte și a celor ce pactizează cu deținuții și se pun în slujba deținuților, a celor ce comit fraude și sustrag bunuri din avutul unităților, precum și descoperirea elementelor din cadrul unităților productive ce desfășoară activitate de sabotaj.

Totodată, Serviciul „D" urmărește aplicarea regulamentelor și ordinelor conducerii Ministerului Afacerilor Interne, în scopul respectării regimului de detenție și a

legalității socialiste și raportează conducerii Ministerului Afacerilor Interne abaterile și neaplicarea întocmai a ordinelor și regulamentelor. De asemenea, sesizează conducerii Direcției Penitenciare, Lagăre și Colonii și comandanților de unități acțiunile unor deținuți ce periclitează securitatea unității respective sau produc dezordine interioară în scopul de a lua măsuri de prevenirea acestora. Informează conducerea Direcției Penitenciare, Lagăre și Colonii și comandanții de unități de lipsurile și abaterile ce se produc de către cadre în unități și nu ajung la cunoștința lor pe alte căi.

Serviciul „D“, în unitățile de detenție și productive, asigură securitatea punctelor vulnerabile, cum sunt:

– Biroul documente secrete;
– Biroul evidență și cazier;
– Magazia armament și muniție;
– Depozite explozive;
– Utilaj de importanță deosebită,

în scopul prevenirii sustragerilor, distrugerilor, diversiunii și divulgării secretului de stat.

În activitatea Serviciului „D“ se folosesc toate mijloacele informativ-operative, stabilite prin ordine, directive și instrucțiuni ale conducerii Ministerului Afacerilor Interne privind munca de securitate.

Structura organizatorică a Serviciului „D“

Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiunilor arătate mai sus, Serviciul „D“ este organizat astfel:

Aparat central

– 1 șef serviciu
– 2 locț. șef serviciu
– 1 birou secretariat
– 4 birouri operative – controlează și coordonează activitatea aparatului de pe teritoriu și conduce unele lucrări mai importante din obiective.
– 1 grupă operativă – se ocupă cu munca contrainformativă din cadrul D.P.L.C.
– 1 grupă „C“ – se ocupă cu munca de evidență operativă.

Aparat în unitățile de detenție pe teritoriu

– 10 birouri
– 7 grupe „D“
– 37 posturi lucrători operativi primi (lucrează singuri în obiective).

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1018–1019.

40.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „F".

Serviciul „F"
Controlul secret al corespondenței și coletelor poștale

I. Atribuțiuni

1. Controlează întreaga corespondență externă și internă, inclusiv telegrame și colete externe, interceptând la cererea direcțiilor operative trimiterile poștale ale persoanelor urmărite.
2. Cenzurează corespondența externă cu țările capitaliste, în scopul de a preveni posibilitatea folosirii acestui mijloc de legătură de către elementele dușmănoase regimului.
3. Depistează manifestele contrarevoluționare trimise prin poștă și urmărește pe bază grafologică identificarea autorilor acestor manifeste.
4. Cenzurează prin sondaj corespondența internă suspectă (civilă și militară)

II. Drepturi și îndatoriri

a) A efectua un control secret al oricărei trimiteri poștale externe și interne, cu excepția corespondenței trimise pe adresele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernului Republicii Populare Române, Prezidiului Marii Adunări Naționale, precum și a membrilor acestora, organelor de partid, președinților Sfaturilor Populare regionale, raionale și orășenești și redacțiilor ziarelor centrale și locale.

b) Din cenzura trimiterilor poștale să alcătuiască note, referate, sinteze pentru informarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne și direcțiilor operative.

c) Ține evidența prin cartotecă a persoanelor care întrețin legături cu persoane din țările capitaliste prin trimiterile poștale.

d) Confiscă trimiterile poștale dăunătoare și de propagandă, dușmănoase, rezultate din cenzură. De asemenea, se confiscă trimiterile poștale la cererile șefilor direcțiilor operative.

e) Pentru prevenirea posibilităților de deconspirare a măsurilor de control secret a trimiterilor poștale, să recruteze în calitate de colaboratori pe funcționarii Poștei sau ai Direcției Generale a Presei și Direcției Vămilor care, prin natura funcției ce dețin, pot să ajute la luarea și predarea corespondenței din poștă.

f) Propune conducerii instituțiilor respective îndepărtarea persoanelor necorespunzătoare din sectoarele de muncă ce interesează direct Serviciul „F".

g) Ia măsurile necesare de conspirarea sediului și efectivului ce încadrează unitatea.

III. Structura organizatorică

– Serviciul „F“ este condus de un şef de serviciu independent, ajutat de doi locţiitori şi se compune din şase birouri şi trei grupe.

Biroul 1 – Controlul şi cenzura corespondenţei externe.

– Controlează trimiterile poştale externe, în afară de colete, pentru a intercepta pe cele aparţinând persoanelor urmărite de direcţiile operative.

– Cenzurează scrisorile cu ţările capitaliste şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.

Biroul 2 – Controlul şi cenzura corespondenţei interne (civile şi militare).

– Controlează corespondenţa internă ce vine şi pleacă din Bucureşti pentru interceptarea scrisorilor aparţinând persoanelor urmărite de direcţiile operative.

– Cenzurează prin sondaj această corespondenţă – întocmind note pentru direcţiile operative şi referate (sinteze) pentru informarea conducerii ministerului.

– Interceptează manifestele contrarevoluţionare şi controlează corespondenţa pe baza metodei grafologice în vederea identificării autorilor de manifeste.

Biroul 3 – Laboratorul de deschidere şi recondiţionare, control fizico-chimic şi foto.

– Deschide şi recondiţionează întreaga cantitate de corespondenţă exploatată.

– Controlează, prin mijloace fizico-chimice, trimiterile poştale suspecte de a conţine mesagii secrete scrise cu cerneală simpatică.

– Face fotocopii de pe scrisorile suspecte conform necesităţilor serviciului.

Biroul 4 – Controlul coletelor externe.

– Controlează coletele poştale externe puse în urmărire de direcţiile operative şi redactează note asupra acestui material.

Biroul Evidenţă

– ţine evidenţa persoanelor urmărite de direcţiile operative, a celor suspecte reieşite din cenzură, a fugarilor şi a cetăţenilor ce întreţin legături prin corespondenţă cu persoane din ţările capitaliste.

Grupa Controlul telegramelor

– Interceptează telegramele interne şi externe [ale persoanelor] urmărite de direcţiile operative.

Grupa de îndrumare şi control a Biroului „F“ în regiuni

– Îndrumă şi controlează periodic munca Biroului „F“ din regiuni şi raioane.

Biroul Secretariat

– Rezolvă problemele de secretariat.

Ministerul Afacerilor Interne
Serviciul „F“

– Documentare –

Biroul 1 (Extern)

Corespondența externă este în cantitate de:

– Cu țările capitaliste cca 12 000 scrisori zilnic.

– Cu țările de dem. pop. cca 15–16 000 scrisori zilnic.

Pentru interceptarea scrisorilor aparținând persoanelor urmărite de dir. operative este necesar a se controla întreaga cantitate de corespondență.

În ceea ce privește cenzura, se face numai la corespondența cu țările capitaliste.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini sunt necesari:

La control filaj

– 2 tov. lucrează în sectorul poștal asigurând ca toată corespondența să intre în circuitul nostru. De asemenea, se îngrijesc de predarea materialului către poștă. Corespondența cu obiecte o predă în mod special – cu forme.

– 3 tov. primesc și predă materialul poștei, triindu-l pe categorii – plecări, sosiri, rec., simple etc. Cartează corespondența pe regiuni și raioane necesar cenzurii și tabelelor de urmăriți.

– 4 tov. filează scrisorile pentru a intercepta pe cele aparținând persoanelor urmărite aflate în străinătate. Aceștia au cca 1 600 urmăriți în total și filajul se face pe bază de memorie. Corespondența pentru filaj revine cca 3 000 buc. pentru fiecare.

– 11 tov. filează corespondența pentru a intercepta pe cele aparținând persoanelor urmărite – aflate în țară. Acești tov. fac filajul pe bază de confruntare a adresei de pe plic cu bentițele (ce au menționat numele și adresa urmăritului) din tabel. Fiecare confruntă cca 1 000 scrisori având urmăriți în tabel cca 1 100.

– 2 tov. filează corespondența cu țările democrate pentru a intercepta pe cele urmărite. Aceștia au 91 urmăriți, însă au cantitate mare de corespondență – fiecare filează cca 7–8 000 scrisori.

Urmăriți în total sunt cca 12 600.

Zilnic se interceptează între 5–600 scrisori urmărite pentru dir. operative.

– 2 tovarăși traduc în rezumat scrisorile urmărite care sunt între 45–50 zilnic, revenind fiecăruia 20–25 bucăți.

– 4 tov. întocmesc tabele de documente la corespondența semnalată la dir. operative și o controlează la înapoiere. Scrisorile semnalate la dir. operative sunt 6–700 zilnic (urmăriți și suspecte din cenzură). Un tov. înregistrează și controlează cca 160 scrisori zilnic.

Cenzura

Cenzura se face numai la corespondența cu țările capitaliste care este în medie zilnică de cca 10 000 buc. Diferența de 2 000 scrisori (la control apar 12 000) sunt oficiale (1 200–1 400) și urmăriți (600).

Un cenzor lucrează cca 120 buc. zilnic.
Situația pe probleme se prezintă astfel:

Problema Germania-Austria are cca 3 000 scrisori și lucrează un efectiv de 24 cenzori care cuprind 2 800. La restul de 200 se face filaj deschis pentru tăieturi de presă, manifeste etc.

Pentru a se cuprinde munca bine, s-a organizat citirea textuală a scrisorilor din centrele: München, Salzburg, Linz, Frankfurt am Main, Graz și Innsbruck.

Problema Europa are circa 1 500 scrisori și lucrează 15 cenzori care o cenzurează total.

Va lucra cu 13 cenzori.

– Se va renunța la citirea scrisorilor cu țările nordice, deoarece nu apar probleme de securitate.

– La coresp. cu Grecia, Anglia, Australia, Turcia se va citi textual plecările, iar la sosiri se va face filaj deschis.

– Corespondența cu Franța, Elveția și Italia se va citi toată în întregime.

Problema S.U.A., Canada, America de Sud are cca 1 300 scrisori și lucrează 12 cenzori.

Va lucra 8 cenzori.

– Corespondența Americii de Sud (Brazilia, Argentina, Venezuela) se va citi numai coresp. fugarilor, cca 40 buc. zilnic.

– La coresp. cu S.U.A. și Canada se va citi textual numai plecările, iar la sosiri se va face filaj deschis.

Problema Israel are cca 3 400–3 500 scrisori și lucrează 27 cenzori, cuprinzând 3 100 scrisori. La rest, se face filaj deschis.

– Scrisorile plecări vor fi citite textual.

– La sosiri se va face filaj deschis.

Biroul 2 (Intern)

Control. Se controlează corespondența ce vine și pleacă pentru București, care se ridică la cantitatea de cca 125 000 scrisori.

– 26 tov. controlează întreaga cantitate de corespondență sosiri și plecări ale Bucureștiului pentru scoaterea scrisorilor obiectivelor urmărite de dir. operative. Pentru cuprinderea cantității de 110 000 scrisori se lucrează în trei schimburi.

– 8 tov. controlează în cantitatea de 40 000 scrisori caracterele de scris pentru a depista scrisorile particulare scrise de autori de manifeste.

– 4 tov. lucrează la dezlipit şi lipitul scrisorilor pentru cenzură, cât şi a scrisorilor aparţinând persoanelor urmărite de dir. operative. Aceste scrisori sunt controlate şi fizic.

– 2 tov. lucrează la primirea şi predarea corespondenţei între bir. 2 şi poştă. De asemenea, separă scrisorile recomandate în oficiale şi particulare.

Cenzura. Cenzura se face parţial la corespondenţa ce pleacă din Bucureşti loco şi militare, care este de cca 40 000 scrisori zilnic. Din această cantitate se citeşte cca 2 700 scrisori pe zi, revenind fiecărui cenzor 150 scrisori.

Cenzura este împărţită în trei probleme:

– Problema militară............ 4 tov. citesc 600 scris.
– Problema loco................ 6 tov. „ 900 „
– Problema suspecte.......... . 8 tov. „ 1 200 „
Total = 18 tov.

Tabel
de cantitatea de corespondenţă pe ţări
şi forma de organizare pe probleme la
cenzură.

Problema Germania

Germania ....2 500 scrisori
Austria .... 500 „

Problema Israel

Israel ....3 500 scrisori

Problema Europa

Franţa ....600 scrisori
Italia .... 250 „
Anglia ....200 „
Grecia ....200 „
Turcia ....30 „
Australia ....70 „
Ţările nordice (Belgia, Olanda,
Danemarca, Suedia, Norvegia) ....125 „

Problema S.U.A., Canada, America de Sud

S. U. A ....800 scrisori
Canada ....200 „
America de Sud (Argentina, Brazilia,
Venezuela) ....250 „

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1020–1026.

41.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „H".

Serviciul „H"

I. Atribuțiuni

În baza instrucțiunilor Consiliului de Miniștri și ordinelor conducerii M.A.I., Serviciul „H" organizează, conduce și controlează întreaga activitate de cifru în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și în cadrul instituțiilor și unităților subordonate acestuia.

II. Drepturi și îndatoriri

1. Serviciul „H" asigură în permanență legăturile cifrate centrale ale M.A.I., deservind centrala ministerului și unitățile subordonate din raza orașului București, cu excepția Direcției Generale a Trupelor.
2. Elaborează în proiect documentele de bază ale muncii de cifru în M.A.I., ca: scheme de organizare, instrucțiuni, regulamente și reguli privitoare la munca de cifru.
3. Participă la alegerea și verificarea cadrelor pentru munca de cifru, organizează instruirea lor și ține evidența cadrelor muncii de cifru din M.A.I.
4. Elaborează materiale de cifru și de codificare, asigură multiplicarea lor, precum și a altor materiale necesare muncii.
5. Păstrează, distribuie și ține în evidență materialul de cifru pentru toate organele de cifru din M.A.I.
6. Controlează activitatea tuturor organelor de cifru ce funcționează în cadrul M.A.I. și respectarea instrucțiunilor și ordinelor conducerii M.A.I. privitoare la legătura cifrată în cadrul unităților M.A.I.
7. Își dă avizul privitor la înființarea de noi organe de cifru și cercetează cazurile de abateri și încălcări ale instrucțiunilor și ordinelor privitoare la munca de cifru în M.A.I.
8. Studiază documentele cifrate prezentate spre analiză de organele operative ale M.A.I.

III. Structura organizatorică

1. Conducerea serviciului este formată din șef de serviciu și un locțiitor și este împuternicită de conducerea M.A.I. de a organiza, conduce și controla întreaga muncă de cifru în cadrul ministerului.

2. Serviciul cuprinde 5 birouri:

a) **Biroul de evidență**, care are ca atribuțiune munca de secretariat a serviciului, inclusiv păstrarea documentelor secrete și controlul intern al manipulării lor, precum și păstrarea, distribuirea și evidența întregului material de cifru pentru toate organele de cifru din M.A.I.

b) **Biroul de legături cifrate** are ca atribuțiune asigurarea legăturilor cifrate centrale ale M.A.I., asigurarea permanenței serviciului, evidența, păstrarea și distribuirea întregii corespondențe cifrate.

c) **Biroul de inspecții-cadre** are ca sarcină pregătirea și evidența cadrelor muncii de cifru în M.A.I., participarea la verificarea acestor cadre în vederea încadrării la munca de cifru, pregătirea de material didactic pentru instruirea și reinstruirea periodică a cadrelor, controlul sistematic al organelor de cifru și munca organizatorică legată de înființarea organelor de cifru în M.A.I.

d) **Biroul de studiu și elaborare** are ca sarcină elaborarea de material de specialitate (cifruri, coduri și materiale anexe la acestea), asigurarea multiplicării lor, studiul și analiza documentelor cifrate interceptate de organele operative M.A.I. și studiul teoretic al problemelor muncii de cifru.

Observație: ținând seama de importanța și specificul birourilor de la subpunctele b, c și d, aceste birouri au rang de secții.

e) **Tipografia** (birou) are ca sarcină multiplicarea tuturor materialelor de cifru și imprimatelor necesare muncii pentru toate organele de cifru din M.A.I., iar cu aprobarea conducerii M.A.I. și pentru alte instituții.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1029–1030.

42.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „K".

Serviciul „K"

I. Atribuțiuni

Se ocupă cu munca informativ-operativă pentru descoperirea și lichidarea spionilor, diversioniștilor și altor elemente dușmănoase din Miliție, A.L.A., Închisori Preventive, Comandatura, Garajele și Atelierele Auto, Depozitele, Serviciul Medical, personalul civil aparținând Ministerului Afacerilor Interne.

Duce munca informativ-operativă pentru descoperirea infracțiunilor de drept comun și economice din partea elementelor dușmănoase pătrunse în Miliție și Securitatea Statului.

Descoperă lipsurile esențiale în activitatea acestor organe și le raportează ministrului.

II. Structura organizatorică

Pentru asigurarea executării atribuțiunilor încredințate, în cadrul serviciului se organizează un secretariat și trei birouri.

– **Secretariatul**: primește, înregistrează, distribuie și ține evidența corespondenței intrate și ieșite, întocmește diferite lucrări, ține evidența și distribuie rechizite.

– **Biroul 1**: duce munca informativ-operativă în aparatul central al organelor de miliție pentru a descoperi și lichida activitatea criminală a elementelor dușmănoase, a infractorilor de drept comun pătrunși în organele D.G.M., A.L.A., C.M.O.B. și unitățile aparținând acestora din București.

– **Biroul 2**: organizează, acordă sprijin și controlează munca Birourilor „K“ din cadrul regiunilor. În cazuri speciale, se ocupă direct cu verificarea materialelor compromițătoare asupra efectivului de conducere a organelor de miliție regionale.

Informează periodic pe ministru asupra stării de spirit a organelor de miliție din întreaga țară.

– **Biroul 3**: duce munca informativ-operativă pentru descoperirea și lichidarea activității dușmănoase a efectivului neofițeresc și personalului civil din cadrul Direcției Administrativ-Gospodărească M.A.I. și organelor subordonate acesteia, din cadrul Serviciului Financiar, Contabilității, Închisorilor Preventive, Serviciului Medical și Policlinicii etc.

Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, efectuează verificarea materialelor compromițătoare asupra efectivului ofițeresc din cadrul organelor mai sus menționate, precum și din cadrul altor organe ale Ministerului Afacerilor Interne.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1031–1032.

43.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului „T“.

Serviciul „T“

Atribuțiuni

Pe baza cererii direcțiilor operative și aprobării conducerii ministerului, instalează aparate de tehnică operativă, secrete, pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de către organele operative în scopul dovedirii activității lor dușmănoase.

Controlează convorbirile telefonice locale, interurbane și internaționale a elementelor ce interesează organele operative.

Studiază, experimentează și adaptează la nevoile serviciului aparate noi, necesare în scopuri și funcții operative.

Confecționează în scopuri operative documente și efectuează diferite expertize grafologice.

Execută diferite analize chimice și depistează scrisurile secrete, efectuează diferite lucrări fotografice în scopuri operative.

Execută diferite sustrageri de documente ce interesează organele operative.

Asigură transmisiuni telefonice locale și interurbane, secrete, ale Guvernului, ale Biroului Politic al Comitetul Central.

Asigură transmiterea telegramelor cifrate ale Ministerului.

Asigură mijloace de comunicație telefonice și radio în scopuri operative.

Structura organizatorică

Serviciul este condus de un șef al serviciului, ajutat de trei locțiitori care răspund de activitatea lor față de ministru.

Biroul Secretariat

Primește, înregistrează, distribuie și ține evidența corespondenței, întocmește diferite lucrări, ține evidența și distribuie materiale și rechizite.

Secția I

Execută instalații de aparate de tehnică operativă, secrete, cerute de direcțiile operative.

Secția II-a

Exploatează instalațiile interioare de tehnică operativă.

Secția III-a

Controlează convorbirile telefonice locale, interurbane și internaționale.

Secția IV-a

Execută întreținerea aparaturii și instalațiilor de tehnică operativă.

Biroul 1

Studiază și adaptează aparatură necesară în scopuri operative.

Biroul 2

Studiază și construiește aparate foto pentru scopuri operative, construiește diferite aparate pentru nevoile muncii.

Biroul 3

Se ocupă de planificare și procurarea materialelor necesare muncii de tehnică operativă și ține evidența materialelor.

Secția V-a

Execută diferite analize chimice, depistează scrisuri secrete, studiază noi metode pentru camuflarea scrisurilor secrete, execută pătrunderi în obiectiv pentru sustrageri de documente, execută diferite lucrări de foto în scopuri operative. Secția are trei birouri.

Secția VI-a

Confecționează în scopuri operative documente și efectuează diferite expertize grafologice. Secția are două birouri.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1041–1042.

44.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului Inspecții.

Inspecții

Atribuțiuni

Efectuează și conduce munca informativ-operativă pentru descoperirea și lichidarea activității de spionaj, diversiune și altor acțiuni dușmănoase, duce lupta pentru combaterea infracțiunilor de drept comun și economic din partea elementelor dușmănoase și criminale pătrunse în miliție.

Previne pătrunderea în organele miliției a elementelor dușmănoase și criminale, descoperă lipsurile esențiale în activitatea organelor de miliție și le raportează ministrului.

Îndeplinește misiuni speciale din însărcinarea ministrului, ca verificarea organelor și duce acțiuni informative asupra persoanelor mai importante.

Structura organizatorică

Pentru asigurarea executării atribuțiunilor în cadrul serviciului se organizează un secretariat și trei secții.

1. **Secretariatul** primește, înregistrează, distribuie și ține evidența corespondenței de intrare și ieșire, întocmește diferite lucrări, ține evidența și distribuie rechizite.

2. **Secția I** – duce muncă informativ-operativă în aparatul central al organelor de miliție pentru a descoperi și lichida activitatea dușmănoasă și criminală a elementelor dușmănoase și infractorilor de drept comun pătrunși în organele miliției.

3. **Secția II** – organizează și conduce munca informativ-operativă pentru descoperirea și lichidarea activității dușmănoase și criminale a elementelor străine și a infractorilor de drept comun pătrunși în organele exterioare ale miliției, precum și în paza și personalul de serviciu ale închisorilor preventive.

4. **Secția III** – îndeplinește sarcinile încredințate de ministru, de verificare a muncii informativ-operative a aparatului central și organelor exterioare, prezintă propuneri pentru lichidarea lipsurilor constatate.

Verifică cererile și plângerile despre abuzurile săvârșite de către organele securității statului și de către unii funcționari.

Din ordinul ministrului efectuează cercetarea celor mai importante infracțiuni și abateri ale funcționarilor Ministerului Afacerilor Interne.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1036–1037.

45.

1956. Atribuțiile Securității Statului.

Atribuțiunile Securității Statului
Republicii Populare Române

Securității Statului îi revin următoarele atribuții:

- Paza și apărarea frontierei de stat a R.P.R.
- Descoperirea și lichidarea activității subversive teroriste, național-șovine și alte activități dușmănoase, dusă de reacțiunea internă.
- Descoperirea și lichidarea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste strecurate în țară cu scopul organizării activității de spionaj, diversiune, teroriste și alte acțiuni de subminare.
- Descoperirea și lichidarea activității contrarevoluționare pe tărâm economic (sabotaj, subminare și diversiune) organizate de serviciile de spionaj imperialiste și de reacțiunea internă în: aparatul de stat, industrie, finanțe și comerț, transporturi și agricultură cu scopul de a submina construcția socialistă în țara noastră.
- Apărarea forțelor armate ale Republicii, de pătrunderea în rândurile lor a spionilor, teroriștilor, diversioniștilor și altor elemente contra-revoluționare, urmărind totodată descoperirea și lichidarea la timp a celor care au reușit să se strecoare în armată. Lichidarea încercărilor de trădare din partea unor militari.
- Duce muncă informativă în țările imperialiste pentru a descoperi planurile acestora și activitatea lor practică de subminare îndreptată împotriva Republicii Populare Române și alte țări de democrație populară. Culege informații secrete despre situația politică, economică și despre descoperirile în domeniul tehnico-militar din țările capitaliste.

- Apărarea reprezentanțelor R.P.R. în țările imperialiste de pătrunderea serviciilor de spionaj dușmane, prevenirea cazurilor de eventuală trădare a patriei din partea cetățenilor români trimiși în țările imperialiste.
- Asigurarea pazei și securității conducătorilor Partidului și Guvernului.
- Asigurarea pazei secretelor de stat.
- Asigurarea ordinii publice în țară, pazei proprietății de stat, obștești și personale.
- Informarea la timp a conducerii Partidului și Guvernului despre: activitatea reacțiunii interne, planurile, formele și metodele activității de subminare duse de serviciile imperialiste de spionaj, precum și despre deficiențele mai importante din munca aparatului de stat și economic.
- Îndeplinirea misiunilor speciale din însărcinarea C.C. al P.M.R. și Guvernului în domeniul securității de stat.

Structura organizatorică

Un ministru și locțiitorii săi.

Organele centrale

- Direcția Secretariat
- Direcția Informații Externe
- Direcția Paza Guvernului
- Direcția Contraspionaj
- Direcția Lupta cu contrarevoluția economică
- Direcția Lupta contra activității politice subversive
- Direcția Contrainformații Militare
- Direcția asigurării securității transporturilor
- Direcția Cercetări
- Direcția Operativă
- Serviciul Contrainformații transport, Miliție și Spate
- Serviciul Contrainformații Penitenciare, Lagăre și Colonii
- Serviciul Tehnico-Operativ
- Serviciul Contrainformații Radio
- Serviciul Controlul corespondenței și coletelor poștale
- Serviciul Inspecții
- Serviciul Evidență și Arhivă
- Serviciul Cifru
- Serviciul Organizării și Mobilizării
- Direcția Generală a Trupelor
- Direcția Generală a Miliției

- Direcția Cadre
- Aprovizionare și Gospodărie
- Direcția Arhivele Statului

Organe exterioare

- Direcțiile regionale
- Serviciile și secțiile raionale ale direcțiilor regionale

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 2–4.

46.

1956. Atribuțiile Direcției „Informații Politice Externe"

Direcția
Informații Politice Externe

Atribuțiuni

Duce muncă informativă împotriva țărilor imperialiste în scopul de a stabili:

-Planurile politice și intențiile țărilor capitaliste împotriva Republicii Populare Române și a altor țări de democrație populară;

-Situația politică și economică în țările capitaliste și contradicțiile din lagărul imperialiștilor;

-Activitatea practică dusă de organele de informații a acestor țări împotriva R.P.R. și a țărilor de democrație populară, stabilirea schemelor de organizare a cadrelor și metodelor de lucru;

-Date despre invențiile secrete științifico-tehnice din țările capitaliste și realizările în acest domeniu;

-Acțiunea informativă asupra emigrației românești, reacționare și asupra emigrației românești în general, pentru a:

lua măsuri pentru descompunerea organizațiilor politice, grupurilor sau mișcărilor în cadrul emigrației românești reacționare;

compromite conducătorii emigrației românești reacționare față de stăpânii lor și opinia publică, precum și crearea unei situații de neîncredere generală și suspiciuni în interiorul emigrației;

pătrunde în organizațiile și grupările emigrației românești reacționare pentru a stabili planurile lor, canalele de activitate și intențiile împotriva R.P.R.;

organizează munca printre emigrația evreiască de proveniență română care domiciliază în momentul de față în Israel în scopul de a slăbi activitatea organizațiilor sioniste în rândurile populației evreiești din R.P.R., precum și pentru a folosi posibilitățile de informare în Israel pentru a duce activitate împotriva altor țări capitaliste;

-Apărarea coloniei românești și reprezentanțelor R.P.R. în străinătate pentru a:

duce munca informativă în reprezentanțele R.P.R. din țările imperialiste pentru a preveni pătrunderea serviciilor de informații și contrainformații a acestor țări în rândurile coloniei românești și reprezentanțelor R.P.R.;

descoperirea și prevenirea cazurilor de trădare a patriei și neîntoarcerea în patrie din rândurile cetățenilor români și funcționare a reprezentanțelor R.P.R. în străinătate.

Structura organizatorică

- **Secretariatul** – primește, înregistrează, distribuie, ține evidența corespondenței de intrare și ieșire, ține cartoteca evidenței operative, întocmește diferite lucrări, ține evidența și distribuie rechizite și materiale.
- **Serviciul II** – se ocupă cu munca informativă împotriva S.U.A., Angliei și țărilor Americii Latine.
- **Serviciul III** – Germania și Austria.
- **Serviciul IV** – organizează și conduce munca pe linia emigrației.
- **Serviciul V** – se ocupă cu munca informativă împotriva Franței, Italiei, Elveției, țărilor Benelux, țărilor scandinave și alte state din Europa.
- **Serviciul VI** – se ocupă cu munca informativă împotriva țărilor Orientului Apropiat și în primul rând împotriva Turciei și Israelului.
- **Serviciul VII** – organizează și conduce munca de informare tehnico-științifică.
- **Serviciul VIII** – duce munca de contrainformații în străinătate.
- **Serviciul IX** – administrare și gospodărire.
- **Serviciul Cadre** – ține evidența, verifică și studiază cadrele Direcțiunii, pregătește materialele pentru înaintarea în grad, decorare, punere în disponibilitate, pensionare și trecerea în rezervă.
- **Biroul Cifru** – prelucrează întreaga corespondență cifrată a Direcției.
- **Biroul Devize** – asigură Direcția cu valută necesară în scopuri operative.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 13–15.

47.

1956. Atribuţiile Direcţiei de Contraspionaj.

Direcţia de Contraspionaj

Atribuţiuni

Duce munca contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj imperialiste, prin acţiuni informativ operative, descoperă şi lichidează agentura ţărilor imperialiste şi a sateliţilor lor care acţionează împotriva R.P.R., U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară.

Sarcini

Asigură acţiunea informativ-operativă asupra diplomaţilor ţărilor capitaliste acreditate în R.P.R. descoperind, demascând şi lichidând activitatea lor de spionaj şi legăturile lor de spionaj din ţară.

Pătrunde în centrele de spionaj din străinătate cu scopul preluării canalelor lor de legătură şi demascării agenturii acestor centre, trimisă în ţară.

Duce acţiune informativ-operativă, descoperă, foloseşte şi lichidează canalele de legătură existente în ţară ale serviciilor de spionaj imperialiste şi agentura acestor servicii.

Asigură supravegherea operativă a diplomaţilor şi reprezentanţelor diplomatice ale ţărilor capitaliste din R.P.R.

Structura organizatorică

Direcţia de Contraspionaj este condusă de un director şi patru locţiitori.

Pentru îndeplinirea sarcinilor Direcţia de Contraspionaj este compusă dintr-un Secretariat, o secţie de traduceri şi 11 servicii.

Secretariatul – primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei intrate, înregistrează şi expediază corespondenţa ieşită.

Ţine evidenţa prin cartotecă a suspecţilor urmăriţi de Direcţie.

Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate serviciilor de către şeful Direcţiei. Întocmeşte sinteze asupra muncii Direcţiei.

Distribuie şi are evidenţa fondurilor băneşti, rechizitelor de birou şi altor valori materiale, îndeplineşte sarcinile administrative şi de gospodărie.

Secţia traduceri – asigură traducerea materialelor din şi în limbi străine prin translatori.

Serviciul 1 – duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj american.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor americani acreditaţi în R.P.R., duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 – controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj american, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului american.

Serviciul 2 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj englez.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor englezi, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 – controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj englez, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului englez.

Serviciul 3 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj francez.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor francezi, duce acţiune informativă asupra legăturilor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 – controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj francez, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului francez.

Serviciul 4 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj italian.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor italieni, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 – controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj italian, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative în scopul de a pătrunde în centrele spionajului italian.

Serviciul 5 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj austriac și al Germaniei Occidentale.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaților austrieci, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară și asupra canalelor de legătură cu străinătatea, dependente și independente de legație.

Biroul 2 – duce munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj al Germaniei Occidentale, preia și folosește canalele lui de legătură cu străinătatea și organizează combinații informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului Germaniei Occidentale. Controlează organele exterioare și le ajută în munca contrainformativă pe această linie.

Serviciul 6 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj al Statului Israel.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaților israelieni, duce acțiune informativă asupra legăturilor lor din țară și asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 – controlează organele exterioare și le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj al Statului Israelian, preia și folosește canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legație.

Serviciul 7 – se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaților turci și egipteni, duce acțiune informativă asupra legăturilor acestora din țară și asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 controlează organele exterioare și le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat, preia și folosește canalele de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de reprezentanțele diplomatice. Organizează combinații informativ operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului statelor din Orientul Apropiat.

Biroul 3 se ocupă cu munca contrainformativă asupra persoanelor suspecte de spionaj din rândul emigrației grecești și a cetățenilor greci din R.P.R.

Serviciul 8 – duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale altor țări capitaliste.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaților elvețieni, belgieni, argentinieni și danezi, duce acțiune informativă asupra legăturilor acestora din țară și asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 controlează organele exterioare și le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciilor de spionaj ale Elveției, Belgiei, Argentinei,

Danemarcei, preia și folosește canalele de legătură ale acestora cu străinătatea care nu sunt legate de reprezentanțele diplomatice. Organizează combinații informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului acestor state.

Serviciul 9 – urmărește informativ pe cetățenii statelor capitaliste suspecți de spionaj care vin cu interese oficiale temporar în R.P.R.

Duce munca informativă pentru descoperirea elementelor suspecte de spionaj care iau legătura cu diplomații sau cu cetățenii statelor capitaliste la Country Club, în diferite restaurante și hoteluri special destinate pentru străini.

Serviciul are două birouri.

Serviciul 10 – se ocupă cu urmărirea pe țară a agenților serviciilor de spionaj capitaliste strecurați clandestin pe teritoriul țării, precum și cu urmărirea pe țară a fugarilor care uneltesc împotriva statului (fugari semnalați că sunt pe teritoriul țării unde desfășoară activitate criminală, elemente semnalate că sunt pregătite pentru a veni în țară cu misiuni de spionaj sau diversiune, fugari despre care posedăm date că au fost recrutați de serviciile de spionaj sau care fac parte din conducerea grupărilor contrarevoluționare).

Desfășoară muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj și a organizațiilor de emigranți care acționează împotriva R.P.R.

Întocmește cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu urmărirea pe țară a agenților serviciilor de spionaj din S.U.A., Anglia și dominioane, Germania Occidentală și Austria, precum și urmărirea pe țară a fugarilor care uneltesc împotriva statului nostru și au legături cu una din țările respective.

Duce munca informativ operativă împotriva centrelor de spionaj ale S.U.A., Anglia, Germania Occidentală și Austria care acționează împotriva R.P.R. și a organizațiilor de emigranți români din aceste țări și coloniile lor.

Sprijină regiunile M.A.I. pentru organizarea și desfășurarea urmăririi fugarilor ce au legături sau se găsesc pe raza regiunilor.

Biroul 2 – are aceleași sarcini ca și biroul 1, raportat asupra tuturor țărilor capitaliste, cu excepția S.U.A., Anglia și dominioane, Germania Occidentală și Austria cu care se ocupă biroul 1.

Biroul 3 – întocmește formele de urmărire pe țară asupra tuturor elementelor aflate în străinătate și cunoscute că uneltesc împotriva R.P.R. Ține evidența și cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul 11 – din însărcinarea serviciilor operative ale Direcției efectuează supravegherea operativă asupra diplomaților și a reprezentanțelor diplomatice capitaliste acreditate în R.P.R., descoperă elementele care au legături suspecte cu diplomații reprezentanțelor capitaliste, căsuțe poștale utilizate de diplomați și agentura lor în activitatea de spionaj.

Fotografiază şi filmează momentele cele mai importante pentru munca de securitate referitor la activitatea ilegală a diplomaţilor şi agenturii lor.

Serviciul se compune din patru secţii de supraveghere operativă, un birou tehnic, un birou administrativ şi o companie de miliţieni.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 16–22.

48.

1956. Atribuţiile Direcţiei „Lupta contra activităţii politice subversive“.

Direcţia
Lupta contra activităţii politice subversive

Atribuţiuni

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de foştii legionari, legăturile acestora cu centrele legionare din străinătate şi organizează evidenţele membrilor fostei mişcări legionare.

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă a troţkiştilor, a deviatorilor de dreapta, a social-democraţilor, foştilor membri ai partidelor burghezo-moşiereşti, francmasonilor şi monarhiştilor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime şi manifeste duşmănoase în scopul preîntâmpinării activităţii lor de subminare.

Duce munca de depistare şi lichidare a activităţii organizaţiilor duşmănoase din rândul clandestinităţii burghezo-naţionaliste, germane, maghiare, iugoslave, sioniste şi altele. Se ocupă cu depistarea legăturilor lor cu centrele naţionaliste de peste graniţă şi organizează evidenţa elementelor naţionaliste. Duce munca de depistare şi lichidare a grupurilor şi elementelor duşmănoase care îşi duc activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor şi sectelor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a canalelor lor ilegale de legătură cu centrele religioase duşmănoase de peste frontieră care se găsesc în statele imperialiste şi organizează evidenţa elementelor duşmănoase pe această linie.

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de ofiţerii deblocaţi, foştii fabricanţi, moşieri, foştii demnitari, provocatori, foştii poliţişti, SSI-işti şi criminali de război şi organizează evidenţa acestor elemente.

Se ocupă cu depistarea și urmărirea informativă a formațiunilor și grupelor banditești cu caracter politic și a legăturilor lor. Ia măsuri de lichidare a acestor grupuri și formațiuni banditești în scopul prevenirii activității lor dușmănoase și de subminare a regimului de democrație populară din R.P.R.

Se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă și lichidarea activității dușmănoase a persoanelor care manifestă intenții teroriste împotriva conducătorilor Partidului și ai Guvernului R.P.R. și împotriva activului de Partid, a Sfaturilor Populare și a sectorului socialist.

Descoperă, urmărește informativ și ia măsuri de lichidare a activității criminale a elementelor dușmănoase infiltrate în Aparatul de Stat, Ministere și Instituții din domeniul învățământului, artei, științei și culturii, sindicate, din mediul tineretului studios, a liberilor profesioniști și a asociațiilor sportive.

Întocmește evidențe, organizează și efectuează urmărirea criminalilor de stat care au fugit de răspundere sau de sub supravegherea organelor de Securitate.

Efectuează control și dă ajutor practic organelor periferice de securitate, în toate problemele Direcției.

Drepturi și îndatoriri

Direcțiunea „Lupta contra activității politice subversive" conduce și controlează, prin șefii Direcțiunilor Regionale, activitatea Serviciilor III din regiuni.

Să creeze rețele de informatori în toate instituțiile și întreprinderile de stat și particulare și să recruteze în calitate de informatori orice persoană, cu excepția membrilor C.C. al P.M.R., a membrilor Consiliului de Miniștri al R.P.R., a deputaților Marii Adunări Naționale, a membrilor din conducerea organelor de partid și a funcționarilor partidului.

Să țină evidența operativă și să urmărească activitatea tuturor foștilor membri ai partidelor și grupurilor burgheze naționaliste și a altor elemente suspecte.

Să efectueze urmărirea discretă și controlul secret al corespondenței persoanelor supravegheate pe linia direcției, prin organele tehnice de resort.

Cu aprobarea conducerii M.A.I. să folosească mijloacele tehnice de ascultare și alte măsuri tehnico-operative, să efectueze percheziții secrete și sustrageri de materiale în scopul documentării asupra activității dușmănoase, compromiterii etc.

Să rețină persoanele suspectate de organele Securității pentru identificare și control timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie hotărâtă – cu aprobarea ministrului sau adjuncților săi – arestarea sau eliberarea reținutului.

Să interogheze în calitate de martori orice persoană în afara membrilor C.C. al P.M.R., a membrilor Consiliului de Miniștri, a deputaților Marii Adunări Naționale și a membrilor din conducerea organelor conducătoare de partid, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea ministrului sau adjuncților săi.

Pe baza materialelor informative și de investigații, să propună arestarea persoanelor a căror activitate dușmănoasă a fost dovedită.

Să ceară prin organele conducătoare competente de la ministere, instituții și întreprinderi, orice informații despre munca și activitatea acestor unități, în scopul urmărit de Direcțiune, numai cu aprobarea șefilor Direcției sau a locțiitorilor săi.

Cu aprobarea conducerii Ministerului să propună forurilor competente îndepărtarea elementelor dușmănoase din ministere și instituții, dacă prezența lor în aceste instituții este socotită dăunătoare securității Statului.

Structura organizatorică

Direcțiunea este condusă de un șef al Direcției și doi locțiitori. Șeful Direcției răspunde de activitatea Direcției față de ministrul Afacerilor Interne și de adjuncții săi.

Pe linia muncii operative, întreaga activitate a Direcției se împarte pe opt servicii.

Serviciul I (problema legionară) – descoperă, urmărește informativ și lichidează activitatea subversivă desfășurată de foștii legionari, legăturile acestora cu centrele legionare din străinătate și organizează evidența membrilor fostei mișcări legionare.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – urmărește informativ elementele legionare infiltrate în aparatul de stat și de importanță republicană și controlează și dă ajutor practic pe această linie Regiunei București.

Biroul 2 – controlează și dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Timișoara, Craiova, Ploiești, Pitești și Stalin.

Biroul 3 – controlează și dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Oradea, Baia Mare, Cluj, Deva și Autonomă Maghiară.

Biroul 4 – controlează și dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Suceava, Bacău, Iași, Galați și Constanța.

Serviciul II (fostele partide burghezo-moșierești) – descoperă, urmărește informativ și lichidează activitatea subversivă a troțkiștilor, a deviatorilor de dreapta, a social democraților, foștilor membri ai partidelor burghezo-moșierești (francmasonilor și monarhiștilor).

Se ocupă cu depistarea și supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime și manifeste dușmănoase în scopul preîntâmpinării activității lor de subminare.

Serviciul are patru birouri, cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor troțkiste, a deviatorilor de dreapta și a social democraților.

Biroul 2 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor foste în P.N.Ț. și P.N.L.

Biroul 3 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor monarhiste, francmasone şi din alte partide burghezo-moşiereşti.

Biroul 4 – se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime şi manifeste duşmănoase, în scopul preîntâmpinării activităţii lor de subminare.

Serviciul III (partidele burghezo-moşiereşti şi org. naţionaliste ilegale din rândul minorităţilor naţionale) – duce munca de depistare şi lichidare a activităţii organizaţiilor duşmănoase din rândul clandestinităţii burghezo-naţionaliste iugoslave, germane, maghiare, sioniste şi altele. Se ocupă cu depistarea legăturilor lor cu centrele naţionaliste de peste graniţă şi organizează evidenţa elementelor naţionaliste.

Serviciul are 5 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor iugoslave.

Biroul 2 – urmăreşte informativ elementele ce au făcut parte din Partidul Socialist German, Grupul Etnic German, SS-iştii şi organizaţiile subversive din rândul naţionaliştilor germani.

Biroul 3 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor ce au făcut parte din partidul Szálasi, Imrédy şi alte partide burghezo-naţionaliste precum şi organizaţiile subversive din rândul naţionaliştilor maghiari.

Biroul 4 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor ce au făcut parte din organizaţiile sioniste.

Biroul 5 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor naţionalist şovine care au făcut parte din partidele burgheze din rândul naţionaliştilor ucrainieni, greci, armeni, turci şi a celorlalte minorităţi naţionale.

Serviciul IV (culte şi secte) – duce munca de depistare şi lichidare a grupurilor şi elementelor duşmănoase care îşi duc activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor şi sectelor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a canalelor lor ilegale de legătură cu centrele religioase, duşmănoase de peste graniţă care se regăsesc în statele imperialiste şi organizează evidenţa elementelor duşmănoase pe această linie.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului ortodox, a institutelor de învăţământ teologic, precum şi din cadrul Ministerului Cultelor.

Biroul 2 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului catolic şi greco-catolic, a călugărilor şi călugăriţelor de toate ordinele acestei biserici.

Biroul 3 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului mozaic, luteran, protestant şi musulman.

Biroul 4 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul sectelor religioase.

Serviciul V – (deblocați, criminali de război, foști polițiști, provocatori, fabricanți etc) – descoperă, urmărește informativ și lichidează activitatea subversivă desfășurată de ofițerii deblocați, foștii fabricanți, moșieri, foștii demnitari provocatori, foștii polițiști, SS-iști și criminali de război și organizează evidența acestor elemente.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – organizează evidența tuturor deblocaților și urmărește informativ activitatea ofițerilor și subofițerilor deblocați care desfășoară activitate dușmănoasă.

Biroul 2 – organizează evidența și duce muncă informativă în rândul criminalilor de război, a provocatorilor și a foștilor polițiști.

Biroul 3 – organizează evidența și duce muncă informativă în rândul foștilor demnitari, a foștilor fabricanți, moșieri etc.

Serviciul VI (bande și acte de teroare) – se ocupă cu depistarea și urmărirea informativă a formațiunilor și grupurilor bandițești cu caracter politic și a legăturilor lor. Ia măsuri de lichidare a acestor grupuri și formațiuni bandițești în scopul prevenirii activității lor dușmănoase și de subminare împotriva regimului de democrație populară din R.P.R.

Se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă și lichidarea activității dușmănoase a persoanelor care manifestă intenții teroriste împotriva conducătorilor Partidului și ai Guvernului R.P.R. și împotriva activului de partid, a Sfaturilor Populare și a sectorului socialist.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – duce muncă de depistare a bandelor politice.

Biroul 2 – se ocupă cu depistarea, urmărirea informativă și lichidarea activității dușmănoase a persoanelor care manifestă intenții teroriste împotriva conducătorilor partidului și ai Guvernului R.P.R.

Biroul 3 – se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă și lichidarea activității dușmănoase a persoanelor care manifestă intenții teroriste împotriva activului de partid, a Sfaturilor Populare și a sectorului socialist local.

Serviciul VII (aparat de stat, elevi, studenți, profesori, liber profesioniști etc.) – descoperă, urmărește informativ și ia măsuri de lichidare a activității criminale a elementelor dușmănoase infiltrate în aparatul de stat, ministere și instituții din domeniul învățământului, artei, științei și culturii, sindicate, din mediul tineretului studios, a liber profesioniștilor și a asociațiilor sportive.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor dușmănoase infiltrate în Aparatul de Stat și sindicate.

Biroul 2 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor dușmănoase din mediul elevilor, studenților și corpului profesoral.

Biroul 3 – se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor dușmănoase infiltrate în asociațiile sportive și culturale și a liber profesioniștilor.

Serviciul VIII (urmăriri) – întocmește evidența, organizează și efectuează urmărirea criminalilor de stat care au fugit de răspundere sau de sub supravegherea organelor securității.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 – întocmește evidența și urmărește informativ criminalii de stat care au fugit în străinătate.

Biroul 2 – întocmește evidența și urmărește informativ criminalii de stat care sunt dispăruți în țară.

Biroul Secretariat – primește, înregistrează și distribuie corespondența sosită pentru Direcțiune. Înregistrează și trimite spre expediere Registraturii generale corespondența ieșită.

Ține evidența prin cartotecă a informatorilor și suspecților urmăriți.

Urmărește executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor pe baza rezoluțiilor șefului Direcției sau a locțiitorilor săi.

Întocmește diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de șeful Direcției sau de locțiitorii săi.

Ține evidența și distribuie materiale și rechizite.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 23–30.

49.

1956. Atribuțiile Direcției „Lupta cu contrarevoluția economică“.

Direcția
Lupta cu contrarevoluția economică

Atribuțiuni

Descoperă și lichidează elementele contrarevoluționare din sectorul socialist al economiei, care desfășoară activitate de subminare a economiei naționale, sabotaj, spionaj, diversiune în industrie, finanțe, comerț, agricultură, precum și organele centrale de conducere ale acestora.

Descoperă cetățenii care dețin și adună valută, valori istorice și opere de artă cu scopul de a le trimite în străinătate, organizează confiscarea lor și interceptează canalele prin care se fac astfel de operații.

Descoperă şi ia măsuri împotriva persoanelor care se ocupă cu speculaţii valutare internaţionale, descoperă moşteniri şi depuneri în străinătate care aparţin cetăţenilor R.P.R. şi ia măsurile necesare pentru luarea lor în primire şi predarea în folosul statului.

Asigură păstrarea documentelor secrete de stat în Ministere, întreprinderi şi instituţii de stat.

Conduce şi controlează prin şefii direcţiilor regionale munca serviciilor create în acest scop.

Drepturi şi îndatoriri

-Să creeze o agentură de calitate pentru descoperirea elementelor care desfăşoară activitate contrarevoluţionară în sectorul socialist al economiei.

-Să recruteze în calitate de informatori pe orice persoană cu excepţia membrilor Consiliului de Miniştri, a deputaţilor Marii Adunări Naţionale şi a membrilor Partidului Muncitoresc Român. În cazuri excepţionale pot fi recrutaţi cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne şi membrii de partid, însă numai dacă nu ocupă funcţii de răspundere în organele conducătoare şi aparatul de partid.

-Să ţină evidenţa operativă a tuturor elementelor suspecte din obiective.

-Să reţină persoanele suspecte de organele securităţii pentru recrutare, identificare şi control pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să hotărască eliberarea sau în caz de necesitate să ceară aprobarea conducerii Ministerului pentru prelungire.

-Pe baza materialelor informative, a documentelor probatorii şi a altor materiale, să propună conducerii Ministerului arestarea persoanelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită.

-Să interogheze ca martori orice persoană în afara membrilor C.C. al P.M.R., membrilor Consiliului de Miniştri, deputaţilor Marii Adunări Naţionale, precum şi a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului care pot fi interogaţi numai cu aprobarea Ministrului Afacerilor Interne.

-Să efectueze supravegherea operativă şi supravegherea secretă a corespondenţei persoanelor luate în evidenţă operativă cu ajutorul organelor create în acest scop.

-Cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne, să folosească mijloacele tehnico-operative, să facă percheziţii secrete şi sustrageri de materiale în scopul documentării activităţii duşmănoase a elementelor urmărite.

-Să instituie comisii de experţi care să efectueze expertize asupra problemelor care interesează organele securităţii.

-Să ceară prin persoanele conducătoare competente din Ministere, instituţii şi întreprinderi, informaţii despre diverse probleme din activitatea acestora ce sunt necesare muncii Direcţiei.

-Pe baza studierii materialelor informative din centrală şi din regiuni, să întocmească diferite sinteze şi studii documentare cu ajutorul cărora Ministerul

Afacerilor Interne să informeze conducerea Partidului şi Guvernului asupra anumitor stări de fapte din diverse sectoare ale economiei naţionale.

-Să controleze modul cum se păstrează corespondenţa şi documentele secrete la Ministere, departamente, întreprinderi şi instituţii şi să facă propuneri concrete în scopul asigurării păstrării secretelor de stat.

Structura organizatorică

Direcţia este condusă de un director şi doi loctiitori şi răspunde de activitatea sa faţă de conducerea Ministerului Afacerilor Interne.

Problemele urmărite sunt împărţite pe şase servicii şi două secţii, fiecare cu birourile respective.

Secţia Secretariat – primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru Direcţie. Înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită.

Ţine evidenţa prin cartotecă a informatorilor şi a suspecţilor urmăriţi, urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor pe baza rezoluţiilor conducerii Ministerului, şefului direcţiunii şi loctiitorilor săi.

Întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de şeful direcţiunii şi de loctiitorii săi.

Ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

Serviciul I – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectorul extractiv.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în industria petroliferă.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în industria carboniferă.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul metalelor neferoase, saline şi quarţit.

Serviciul II – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectoarele: siderurgie, metalurgie, probleme speciale, chimice de bază, electricitate şi telecomunicaţii.

Serviciul are cinci birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul siderurgie şi combinate metalurgice.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în sectorul probleme speciale şi chimice de bază.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul construcţii de maşini şi utilaje metalurgice.

Biroul 4 organizează munca informativ-operativă în sectorul energie electrică şi industrie electrotehnică.

Biroul 5 organizează munca informativ-operativă în sectorul telecomunicaţii.

Serviciul III – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii și demascării elementelor dușmănoase pătrunse în sectoarele: construcții și materiale de construcții, industria alimentară, industria ușoară, cooperația meșteșugărească, industria lemnului.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul construcții și materiale de construcții.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în industria alimentară.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în industria ușoară și cooperația meșteșugărească.

Biroul 4 organizează munca informativ-operativă în industria lemnului.

Serviciul IV – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii și demascării elementelor dușmănoase pătrunse în sectoarele: planificare, repartiție, financiar bancar și circulația mărfurilor.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul planificare (Comitetul de Stat al Planificării), evidența statistică (Direcția Generală a Statisticii), repartiții (Comitetul de Stat al Aprovizionării), prețuri (Direcția Generală a Prețurilor), rezerve (Direcția Generală a rezervelor de materiale).

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în sectorul financiar bancar.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul comerț exterior, comerț interior și cooperație.

Serviciul V – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii și demascării elementelor dușmănoase pătrunse în sectoarele: agricultură socialistă, S. M. T., silvicultură și colectări.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în problema gospodării agricole colective, întovărășiri, institute și instituții care se ocupă cu problema agriculturii.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în problema gospodării agricole de stat, S. M. T., silvicultură.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în problema colectarea produselor agricole și industria morăritului.

Serviciul VI – organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii cetățenilor români și străini care dețin și adună valută, valori istorice și operă de artă pentru trimiterea în străinătate și organizează confiscarea lor. Descoperă persoanele care se ocupă cu speculație valutară internațională, descoperă moșteniri și depuneri în străinătate care aparțin cetățenilor R.P.R. și ia măsurile necesare pentru luarea lor în primire și predarea în folosul statului.

Serviciul se compune din trei birouri:

Biroul 1 se ocupă cu descoperirea valutei, valorilor și operelor de artă la cetățenii români care intenționează să le trimită în străinătate și, cu ajutorul diferitelor măsuri

informativ-operative, le confiscă. Același lucru la cetățenii străini, compromiterea lor și expulzarea din țară.

Biroul 2 se ocupă cu descoperirea persoanelor care fac afaceri comerciale și speculative cu străinătatea, scot din țară și scad valoarea leului R.P.R. Descoperă și lichidează canalele prin care se fac astfel de operații.

Biroul 3 descoperă moștenirile și depunerile la băncile din străinătate ale cetățenilor români care domiciliază în R.P.R., organizează luarea lor în primire și predarea în folosul statului.

Secția VII – organizează munca informativ-operativă pentru păstrarea secretului de stat.

Secția are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 verifică și avizează persoanele propuse de Ministere și instituții centrale pentru încadrarea birourilor speciale de păstrarea secretului de stat. Avizează persoanele propuse de Ministere și instituții centrale pentru a avea acces la documente strict secrete.

Avizează persoanele care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. obiectivele principale din sectorul economic.

Biroul 2 controlează și îndrumează activitatea B.P.S.S. din regiunile M.A.I. în problema apărării secretelor de stat.

În cazurile de călcare a HCM 343/1951 privind păstrarea secretelor de stat, prezintă material probatoriu pentru pedepsirea vinovaților.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 31–36.

50.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției de Contrainformație Militară.

Direcția de Contrainformație Militară

Atribuțiuni

Asigură securitatea statului în Forțele Armate ale R.P.R., Trupele Ministerului Afacerilor Interne și unitățile Serviciului Muncii.

Previne pătrunderea în comandamentele, unitățile și formațiunile Forțelor Armate ale R.P.R., Ministerului Afacerilor Interne și ale Serviciului Muncii a spionilor, teroriștilor, diversioniștilor și altor elemente dușmănoase.

Descoperă şi lichidează spionii, teroriştii, diversioniştii şi trădătorii patriei, organizaţiile şi grupările subversive şi antidemocratice din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, informând despre aceasta Biroul Politic al Comitetului Central al P.M.R. şi Preşedinţia Consiliului de Miniştri a R.P.R.

Întreaga activitate a organelor de contrainformaţie trebuie să fie pătrunsă de un înalt spirit de partid şi de nemărginit devotament faţă de P.M.R. şi de Guvernul Republicii Populare Române. Ea trebuie să fie dusă în interesul strictei respectări a legalităţii socialiste a regimului democraţiei populare şi să contribuie la întărirea disciplinei militare, la ridicarea capacităţii de luptă a trupelor şi să nu admită ştirbirea rolului şi autorităţii comandanţilor şi şefilor militari şi a unităţilor de comandă.

Drepturi şi îndatoriri

Conduce, îndrumează şi controlează activitatea serviciilor, birourilor şi ofiţerilor de contrainformaţie din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii.

Pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate, Direcţia dispune de organe sau ofiţeri de contrainformaţie în toate marile unităţi, unităţile, formaţiunile, şi instituţiile Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, având următoarele drepturi şi îndatoriri:

Să creeze reţele de informatori în marile unităţi, unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, ale Ministerului Afacerilor Interne, precum şi în unităţile Serviciului Muncii, cu excepţia organelor politice şi de partid.

Să recruteze, în calitate de informator, militarii sau persoanele civile care lucrează în Forţele Armate, [în] Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi [în] unităţile Serviciului Muncii, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, deputaţilor comitetelor regionale ale sfaturilor populare şi ale persoanelor alese ce îndeplinesc funcţii de conducere pe linie de partid sau în organizaţiile U.T.M. ori cele sindicale.

Să ţină evidenţa operativă şi să urmărească activitatea tuturor elementelor suspecte din unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii.

Să efectueze, prin organele tehnice de resort, controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate de organele de contrainformaţie.

Să cenzureze, prin organele sale speciale, corespondenţa militarilor în termen şi a cadrelor Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţilor Serviciului Muncii, în scopul stabilirii aspectelor negative din starea lor de spirit şi a putea informa despre aceasta Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernul R.P.R., pe Ministrul Forţelor Armate, Ministrul Afacerilor Interne, comandanţii şi organele politice ale marilor unităţi.

Să interogheze ca martor pe orice militar din Forțele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne și unitățile Serviciului Muncii, indiferent de funcția pe care o ocupă și de gradul său militar, având pentru aceasta aprobarea prealabilă a comandantului marii unități sau unității respective.

Să rețină în stare de arest pe orice militar din Forțele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne și unitățile Serviciului Muncii, cu avizul procurorului militar și cu aprobarea prealabilă a comandanților respectivi, cărora urmează să le prezinte, în mod obligatoriu, material documentar justificativ și o expunere detaliată scrisă a învinuirilor ce se aduc militarului.

Să rețină pentru cercetări, pe o durată de maxim 48 ore, pe orice militar din Forțele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne și unitățile Serviciului Muncii, cu aprobarea prealabilă a comandantului respectiv, pe bază de raport verbal.

Calitatea de a aproba reținerea pentru cercetare sau în stare de arest o au:

– pentru soldați și sergenți, comandantul de divizie, brigadă și similarele lor, respectiv al corpului de armată pentru unitățile de corp de armată.

– pentru plutonieri, comandantul regiunii militare – similare.

– pentru ofițeri, Ministrul Forțelor Armate, respectiv Ministrul Afacerilor Interne.

– pentru generali și amirali, Ministrul Forțelor Armate, respectiv Ministrul Afacerilor Interne, cu încuviințarea prealabilă a Guvernului.

În cazuri de infracțiuni flagrante sau când există pericolul de dispariție, reținerea sau arestarea celui în cauză va putea fi efectuată de către organele de contrainformație fără întârziere, pe răspunderea lor proprie. Despre aceasta se va raporta motivat comandantului respectiv, în vederea obținerii aprobării în următoarele 24 ore cel mai târziu, având și avizul procurorului militar.

Să ceară de la organele de comandă competente documentarea necesară care să înlesnească acțiunea de urmărire a unui militar activ sau angajat civil din Forțele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne sau unitățile Serviciului Muncii.

Subordonarea organelor și personalului de contrainformație militară

Ofițerii, sergenții reangajați și militarii în termen care fac parte din organele de contrainformație se subordonează din punct de vedere al serviciului lor special numai șefilor lor. Din punct de vedere al ordinei interioare din unitate și disciplinei militare, ei se subordonează și comandanților (șefilor) unităților (formațiunilor) și marilor unități în cadrul cărora funcționează, fiind obligați să respecte întocmai prevederile Regulamentului Serviciului Interior, Regulamentului disciplinar și ale Regulamentului Serviciului în garnizoană, cu privire la regulile politeței, ținutei și disciplinei militare.

Ofițerii de contrainformație vor urma, în cadrul comandamentului unde funcționează, pregătirea tactică, operativă și politică, conform cu programele Direcției Pregătirii de Luptă și ale Direcției Superioare Politice a Armatei, la fel ca toți ceilalți ofițeri.

Ofițerii care încadrează organele de contrainformație poartă uniforma armei sau serviciului unde funcționează.

Ofițerii și sergenții organelor de contrainformație care sunt membri ai P.M.R. și membri ai U.T.M. vor face parte din organizațiile de partid și tineret ale acelor unități unde își duc munca.

Șefii serviciilor de contrainformație vor informa regulat pe membrii militari ai consiliilor militare și pe șefii direcțiilor politice ale regiunilor militare și comandamentelor de armă asupra activității organelor de contrainformație.

La rândul lor, membrii militari ai consiliilor militare și șefii direcțiilor politice vor lua parte la consfătuirile de serviciu ale ofițerilor de contrainformație, dându-le ajutor activ în înlăturarea neajunsurilor din munca lor și în îndeplinirea cu succes a sarcinilor puse de partid și guvern.

Relațiuni de serviciu

Asupra activității dușmănoase de orice natură, stabilită de organele de contrainformație în rândul militarilor activi, cât și asupra stării de spirit a trupelor, vor raporta în mod regulat, fie verbal, fie în scris:

– Ministrul Afacerilor Interne, Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și Guvernului Republicii Populare Române.

– Șeful Direcției de Contrainformație Militară, Ministrului Forțelor Armate.

– Șefii organelor de contrainformație, comandanților (șefilor) regiunilor militare (similare), marilor unități sau unități în cadrul cărora funcționează.

Organele de contrainformație poartă răspunderea asupra exactității informării.

Comandanții (șefii) marilor unități și unităților sunt datori:

Să rețină cu atenție informațiile primite.

Să păstreze desăvârșită taină asupra informațiilor cu caracter secret.

Să ia, de acord cu locțiitorul politic, șeful secției politice sau membrul militar în consiliul militar, cât și cu ofițerul de contrainformație sau șeful organului de contrainformație, cele mai nimerite măsuri care să ajute activitatea contrainformativă, să prevină sau să combată o acțiune dușmănoasă descoperită.

Să acorde, în toate situațiile, tot spijinul organelor și ofițerilor de contrainformație.

Să creeze condițiuni de lucru normale organelor contrainformație, punându-le la dispoziție la timp mijloacele materiale prevăzute de statele de organizare sau impuse de situațiuni deosebite.

Să întărească permanent autoritatea lucrătorilor și organelor de contrainformație.

Structura organizatorică
Aparatul central

Direcția de Contrainformație Militară face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este condusă de un șef al direcției și un număr de locțiitori ai acestuia.

Şeful Direcţiei de Contrainformaţie Militară se subordonează nemijlocit ministrului Afacerilor Interne.

Aparatul central se compune din 8 servicii, o secţie şi două birouri.

Serviciul 1 – desfăşoară munca contrainformativă în cadrul trupelor de grăniceri, trupelor de intervenţie şi pază, unităţilor A.L.A. şi pompieri, subordonate Ministerului Afacerilor Interne.

Serviciul 2 – desfăşoară munca contrainformativă în Marele Stat Major şi unităţile subordonate acestuia, precum şi în instituţiile de învăţământ militar şi formaţiunile respective.

Serviciul 3 – duce muncă de control şi îndrumează activitatea contrainformativă în cadrul regiunilor militare.

Desfăşoară acţiunea informativă pentru descoperirea elementelor urmărite şi dispărute de la domiciliu.

Serviciul 4 – desfăşoară activitatea contrainformativă în comandamentele şi unităţile de subordonare centrală (Comandamentul Trupelor de Tancuri, Artilerie, A. A. T., Geniu, Transmisiuni şi Chimice).

Serviciul 5 – duce muncă contrainformativă în cadrul comandamentelor marilor unităţi şi unităţilor din Forţele Aeriene Militare şi Marinei Militare.

Serviciul 6 – desfăşoară munca contrainformativă în Direcţia Spatelui din Ministerul Forţelor Armate şi în celelalte direcţii centrale, cât şi în unităţile, şcolile militare şi instituţiile subordonate acestora.

Serviciul 7 – desfăşoară activitate contrainformativă în cadrul Serviciului Muncii de pe lângă Ministerul Construcţiilor, precum şi în direcţiile regionale ale Serviciului Muncii şi în cadrul detaşamentelor de muncă din subordinea lor.

Serviciul 8 – desfăşoară activitate de filaj, investigaţii şi efectuează arestarea infractorilor (militari şi persoane civile), în baza ordinelor date de către şeful direcţiei.

Secretariat – primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pe adresa direcţiei. Înregistrează şi trimite spre expediere Registraturii Generale corespondenţa ieşită.

Urmăreşte executarea de către servicii a unor lucrări speciale, ordonate de şeful direcţiei sau locţiitorii săi.

Întocmeşte diferite lucrări, conform indicaţiilor şefului direcţiei sau locţiitorilor acestuia.

Biroul Cadre – efectuează lucrările şi face propuneri pentru completarea, selecţionarea şi numirea cadrelor pentru organele exterioare ale direcţiei.

Face propuneri în legătură cu numirea şi promovarea în funcţiuni, destituirea şi trecerea în rezervă a cadrelor.

Centralizează materialele şi face formalităţile cuvenite pentru caracterizarea ofiţerilor din aparatul exterior al direcţiei.

Anchetează abaterile săvârşite de ofiţerii de pe teritoriu şi face propuneri pentru sancţionarea vinovaţilor.

Biroul de cenzură a corespondenţei – cenzurează prin organe speciale corespondenţa cadrelor şi militarilor în termen din Forţele Armate, Trupele M.A.I. şi unităţile Serviciului Muncii.

Organe exterioare

În cadrul organelor de contrainformaţie de pe teritoriu se creează:
– la regiunile militare: servicii de contrainformaţie;
– la corpurile de armată: secţii de contrainformaţie;
– la divizii, brigăzii şi în garnizoanele militare: birouri de contrainformaţii;
– la regimente şi batalioane independente: ofiţeri de contrainformaţii;
– pentru unităţile Serviciului Muncii de pe lângă regionale se creează birouri de contrainformaţie care asigură munca contrainformativă în unităţile şi detaşamentele subordonate acestora.

Pentru paza aresturilor şi localurilor ocupate de către organele de contrainformaţie, escortarea arestaţilor şi urmărirea infractorilor dispăruţi sau fugiţi, fiecărui organ al Direcţiei de Contrainformaţie Militară i se pun la dispoziţie, dintre militarii activi ai Forţelor Armate şi Trupelor M.A.I., următoarele subunităţi:

Pentru organele de contrainformaţie ale brigăzilor, diviziilor şi corpurilor de armată, câte o grupă de pistolari.

Pentru serviciile de contrainformaţie de pe lângă regiunile militare, câte un pluton de pistolari.

În acest scop, Marele Stat Major, respectiv Comandamentul Trupelor M.A.I. vor pune la dispoziţia organelor de contrainformaţie, în fiecare an, între 15–30 decembrie, efectivul necesar dintre militarii în termen trecuţi în anul II de instrucţie.

Măsuri organizatorice

Statele de organizare, încadrare şi înzestrare ale direcţiei se întocmesc precum urmează:

– Pentru Aparatul Central şi unităţile Serviciului Muncii, de către Ministerul Afacerilor Interne;

– Pentru organele de contrainformaţie din comandamentele marilor unităţi, unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, de către Ministerul Afacerilor Interne împreună cu Ministerul Forţelor Armate.

Statele de organizare, încadrare şi înzestrare se aprobă de Consiliul de Miniştri.

Drepturile materiale ale personalului care încadrează organele de contrainformaţie militară, conform prevederilor statelor, se asigură:

– Pentru personalul aparatului central, cât şi cel care încadrează organele de contrainformaţie militară din Trupele M.A.I., de către Ministerul Afacerilor Interne;

– Pentru personalul care încadrează organele de contrainformaţie din Forţele Armate, de către Ministerul Forţelor Armate;

– Pentru personalul care încadrează organele de contrainformaţie din unităţile Serviciului Muncii, de către Ministerul Construcţiilor.

Prin drepturi materiale se înţeleg:

– drepturi băneşti, conform statului de soldă şi prevederilor Decretului nr. 4 pentru stabilirea drepturilor băneşti ale personalului Forţelor Armate;

– drepturi de hrană;

– drepturi de echipament, conform normelor aprobate de Consiliul de Miniştri.

Afară de drepturile materiale enumerate la articolul precedent, ministerele respective vor asigura, în vederea bunei funcţionări a organelor de contrainformaţie:

– localuri de lucru corespunzătoare;

– locuinţe pentru cadre;

– mijloace de transport şi inventarul de birou, cât şi rechizitele necesare, conform prevederilor statului de înzestrare sau normelor uzuale.

Personalul care încadrează organele de contrainformaţie primeşte buletinul de identitate din partea Direcţiei de Contrainformaţie Militară.

Ministrul Forţelor Armate, Ministrul Afacerilor Interne şi Ministrul Construcţiilor vor da ordinele necesare executării prevederilor prezentului regulament.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 37–45.

51.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a VI-a – Transporturi.

Direcţia a VI-a – Transporturi

Atribuţiuni

Duce lupta pentru depistarea şi nimicirea agenturii serviciilor de spionaj imperialiste din transporturi.

– Să ia măsuri preventive pentru ca agenţii spionajului imperialist să nu poată pătrunde în transporturi.

– Să ducă lupta pentru descoperirea elementelor şi organizaţiilor subversive, care, din însărcinarea serviciilor de spionaj, vor să submineze activitatea din transporturi.

– Să îndrumeze şi controleze activitatea birourilor speciale pentru păstrarea şi manipularea documentelor secrete şi strict secrete de stat (H. C. M. 343/1951).

– Să supravegheze informativ elementele ce lucrează şi manipulează acte secrete, astfel încât să împiedice pătrunderea persoanelor ce nu prezintă încredere.

– Să ducă acţiuni informative în toate ramurile de transport din întreaga ţară, pentru identificarea şi reţinerea criminalilor politici, a autorilor de manifeste, inscripţii, scrisori anonime etc. cu caracter contrarevoluţionar (subversiv).

– Să ia măsuri pentru organizarea securităţii mersului trenurilor speciale.

– Să depisteze, cerceteze şi urmărească elementele sabotoare şi diversioniste din toate ramurile de transport.

– Direcţia Securităţii Transporturilor conduce, îndrumează şi controlează nemijlocit activitatea serviciilor T. F., secţiilor navale şi birourilor R/A din ţară.

Serviciul I Feroviar – Organizează şi duce munca contrainformativă în aparatul central al Ministerului Căilor Ferate.

– Organizează şi asigură securitatea mersului trenurilor speciale.

Are trei birouri.

Serviciul II Feroviar – Controlează şi sprijină activitatea celor 6 servicii regionale de securitate T. F. exterioare.

– Organizează şi efectuează urmărirea criminalilor politici, autorilor de manifeste, inscripţii şi scrisori anonime cu conţinut contrarevoluţionar.

– Organizează şi duce munca contrainformativă în instituţiile C.F.R. care deţin documente secrete şi strict secrete de stat.

– Verifică personalul C.F.R. ce are acces la documente secrete şi propune avizul.

– Organizează şi controlează supravegherea urmăriţilor pe ţară.

Are 2 birouri şi o grupă.

Serviciul III Naval – Organizează şi duce munca contrainformativă din Dir. Generală a Navigaţiei Civile, „Navrom", Direcţia Generală Hidro-meteorologică, Dir. Generală a Aprovizionării şi desfacerii, Inst. de Proiectări etc. din centralul Ministerului Transporturilor.

– Controlează şi sprijină activitatea celor 4 secţii navale din teritoriu.

– Ţine evidenţa, verifică toţi marinarii şi dă avize pentru marinarii ce navighează în apele teritoriului R.P.R.

– Organizează şi duce munca contrainformativă în instituţiile de navigaţie ce deţin documente secrete şi strict secrete de stat, verifică personalul ce are acces la documente secrete şi propune aviz.

Are 4 birouri.

Serviciul IV Aviaţie, Auto şi Drumuri – Organizează şi duce munca contrainformativă din Direcţia Generală a Aviaţiei Civile, Direcţia Generală Auto şi Direcţia Generală Drumuri şi Poduri din centralul Ministerului Transporturilor.

– Controlează şi sprijină activitatea celor 6 birouri R/A din teritoriu.

– Verifică toţi aviatorii şi propune avize pentru zbor.

– Duce muncă contrainformativă în rândul elementelor ce manipulează documente secrete şi strict secrete de stat.

– Verifică personalul care are acces la documentele secrete şi propune aviz.

Are 3 birouri.

Secția Cadre – se ocupă cu evidența ofițerilor și sergenților din aparatul exterior al direcției.

– Verifică și propune elemente noi pentru încadrarea unităților exterioare cu ofițeri și sergenți.

– Cercetează cazurile de abateri grave a[le] cadrelor din unitățile exterioare.

– Organizează învățământul profesional la locul de muncă.

Are 1 secție.

Biroul Secretariat – ține evidența ordinelor și directivelor primite de direcție.

– Primește și expediază corespondența direcției.

– ține evidența lucrărilor cu termen.

– ține evidența documentelor de transport.

– Se ocupă de toate problemele administrative ale direcției.

– ține evidența armamentului predat ofițerilor și păstrează armamentul primit în dotare de către direcție.

Are 1 birou.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 46–48.

52.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Direcției Cercetări.

Organizarea Direcției Cercetări

Atribuțiuni

– Cercetează spioni, complotiști, sabotori, diversioniști și alți criminali politici care au săvârșit infracțiuni contrarevoluționare, urmărind demascarea completă a tuturor participanților și a întregii lor acțiuni și dovedind, cu materialul probatoriu, activitatea dușmănoasă a acestora, de subminare a regimului de democrație populară și a Republicii Populare Române.

– Întocmește dosare pentru trimitere în justiție a inculpaților prin organele Procuraturii R.P.R. și face sesizări către Procurorul General al R.P.R. în cazuri când sentințele instanțelor de judecată nu sunt proporționale cu faptele inculpaților.

– Ține evidența celor arestați și reținuți și păstrează toate documentele în legătură cu aceștia, asigură conspirativitatea acestor documente.

– Efectuează toate anchetele într-un strâns contact cu organele informativ-operative care înainte au avut în obiectiv persoanele arestate.

Drepturi şi îndatoriri

Direcţiunea Cercetări controlează şi sprijină munca serviciilor şi a secţiilor de anchetă din direcţiunile regionale M.A.I. şi a birourilor de anchetă ce funcţionează pe lângă organele M.A.I. pe linie de transport şi contrainformaţii militare.

– Direcţia Cercetări, cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne sau a adjuncţilor săi, are dreptul să dea dispoziţiuni de arestare a elementelor care duc o activitate duşmănoasă ce ameninţă securitatea Republicii Populare Române, U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară;

Arestările se fac pe baza mandatelor de arestare aprobate de procuror, pe baza materialelor probatorii primite de la direcţiile operative şi a celor rezultate din cercetări;

– Pe baza autorizaţiei eliberată de procuror, are dreptul să dea dispoziţiuni pentru a se face percheziţii la locuinţe particulare şi sediile instituţiilor pentru descoperirea obiectelor care pot fi corpuri delicte. De asemenea, dă dispoziţiuni pentru a se face percheziţii la locuinţele particulare şi sediile instituţiilor, în cazul când infractorii duc activitate criminală, iar documentele pot servi la demascarea lor;

– Să instituie expertize judecătoreşti pentru unele probleme în legătură cu cercetările în curs, în orice instituţie sau serviciu, exceptând organele de partid, Consiliul de Miniştri şi Marea Adunare Naţională;

– Să reţină, conform legilor existente, pentru timp de 24 ore, unele elemente suspecte pentru activitate criminală contra regimului de democraţie populară din Republica Populară Română, în scopul descoperirii faptelor criminale;

– Să interogheze, în calitate de martori, persoanele care pot contribui la lămurirea faptelor şi împrejurărilor săvârşirii infracţiunii de către arestat, exceptând membrii C.C. al P.M.R., membrii Consiliului de Miniştri şi deputaţii Marii Adunări Naţionale;

– Să reţină pe cei arestaţi în arestul preventiv, să-i repartizeze, să stabilească şi să controleze regimul în arestul preventiv;

– Să recruteze din cei arestaţi agentură interioară şi să folosească tehnica operativă pentru o mai completă demascare a activităţii criminale a persoanelor ce se află în cercetare;

– În cazuri speciale, când apare necesitatea operativă, să permită arestaţilor ce se află în cercetare, întrevederi cu rudele ca şi transmiterea de bani şi pachete cu haine şi alimente;

– Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne şi a adjuncţilor săi, să conteste prin Procuratura R.P.R. hotărârile nejuste ale organelor de justiţie;

– Să elibereze – cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, a adjuncţilor săi şi a procurorului – persoanele a căror activitate criminală nu a fost dovedită în anchetă.

Structura organizatorică

Direcţiunea Cercetări este condusă de un şef al direcţiei şi doi locţiitori şi răspunde de activitatea sa numai faţă de Ministrul Afacerilor Interne.

Direcţiunea are un secretariat şi 7 servicii.

Biroul Secretariat primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru direcţiune.

Înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită.

Urmăreşte executarea anumitor lucrări date serviciilor, pe baza rezoluţiilor şefului direcţiei sau a locţiitorilor săi.

Serviciul I cercetează elementele reţinute pentru crime de complot antistatal, teroare cu caracter deosebit, înaltă trădare, activitate dăunătoare forţei militare a Republicii Populare Române ca: spionaj, divulgare a secretului militar sau de stat, fuga peste graniţă etc.

Biroul 1 anchetează elementele reţinute pentru crime de complot împotriva statului democrat popular şi care au participat la acţiuni importante de spionaj şi teroare.

În toate cazurile de mai sus se înţelege acţiuni şi elemente cele mai periculoase care au pătruns în conducerea aparatului de stat şi au dus activitate criminală împotriva securităţii statului cu scopul de a răsturna sau submina regimul democrat-popular.

Biroul 2 anchetează elementele reţinute care fac parte din organizaţii de spionaj sau duc acţiuni de spionaj din însărcinarea directă a serviciilor de spionaj american, englez şi prin statul Israel.

Biroul 3 anchetează pe reţinuţii care fac parte din organizaţiile de spionaj sau duc acţiuni de spionaj pe linie: turcă şi greacă, inclusiv trecerile frauduloase de frontieră.

Biroul 4 anchetează elementele reţinute care fac parte din organizaţiile de spionaj sau duc acţiuni de spionaj în slujba Franţei, Italiei, Germaniei Occidentale şi altor ţări capitaliste.

Serviciul II anchetează pe membrii organizaţiilor contrarevoluţionare, subversive şi bandelor teroriste a căror acţiune este îndreptată împotriva orânduirii de stat democrat-populară.

De asemenea, anchetează elementele fostelor partide politice burgheze, legionari, criminali de război, foşti poliţişti, informatori, membrii sectelor religioase care duc activitate de subminare contra regimului de democraţie populară. Anchetează pe cei care fac propagandă, agită şi instigă la răsturnare sau subminarea regimului de democraţie populară şi pe cei ce concep, tipăresc şi răspândesc manifeste, proclamaţii etc. cu conţinut duşmănos regimului actual.

Biroul 1 anchetează reţinuţii, inculpaţi ai organizaţiilor subversive, membrii reţinuţi şi inculpaţi ai organizaţiilor legionare şi ai bandelor.

Biroul 2 anchetează membrii reţinuţi şi inculpaţi ai sectelor religioase care au atitudine duşmănoasă sau duc activitate de subminare a regimului de democraţie populară, precum şi alte elemente principale reţinute pentru diferite crime împotriva regimului democrat-popular, fapte ce nu sunt prevăzute în atribuţiunile altor servicii şi birouri, ca: criminalii de război etc.

Biroul 3 anchetează elementele reţinute şi inculpate ale fostelor partide burgheze care duc activitate de subminare a regimului de democraţie populară, organizaţii contrarevoluţionare naţionaliste, foşti poliţişti şi informatori ai regimurilor burgheze.

Serviciul III cercetează pe cei care duc activitate de subminare prin acte de sabotaj și diversiune în industria de stat grea și ușoară, comerțul de stat, circulația monetară, formarea G.A.C., distrug sau strică mijloace de telecomunicații, depozite obștești (ale G.A.C. și cooperativelor) și alte edificii ale statului și ale obștilor; neexecutare conștientă de către unele persoane a anumitor sarcini sau neglijența intenționată în executarea lor, cu scopul de a slăbi puterea guvernului Republicii Populare Române și activității aparatului de stat.

Biroul 1 anchetează pe cei reținuți în legătură cu acțiuni de sabotaj în marile construcții, industria grea și ușoară.

Biroul 2 anchetează pe cei arestați în legătură cu acțiuni de sabotaj în telecomunicații și agricultură.

Biroul 3 anchetează pe cei reținuți în legătură cu acțiuni de sabotaj din comerț, finanțe și cooperație.

Doi anchetatori din cadrul acestui serviciu sunt special instruiți pentru cercetarea imediată a accidentelor suspecte de diversiune (incendii, explozii, deraieri, otrăviri în masă și epidemii).

Serviciul IV are 4 birouri.

Controlează și îndrumează activitatea serviciilor de cercetări din unitățile regionale ale Ministerului Afacerilor Interne, fără să se suprapună acestora.

Prezintă spre aprobarea ministrului sau adjuncților săi cazurile mai importante de arestări sau punerea în libertate (grupuri de teroriști, spioni și complotiști, bande etc.) ce depășesc competența unităților regionale în conformitate cu ordinul ministrului Afacerilor Interne.

În cazuri mai importante, lucrătorii serviciului fac anchetă personal la unitățile regionale și fac propuneri de rezolvare cât mai justă a cazurilor.

Serviciul V se ocupă cu anchetarea cazurilor de crime contrarevoluționare săvârșite de militari și persoane militarizate din Forțele Armate ale Republicii Populare Române sau persoane civile care sunt implicate în asemenea acțiuni împotriva regimului democrat-popular.

Biroul 1 anchetează pe arestații care au săvârșit crime de înaltă trădare, spionaj sau complot antistatal împotriva regimului sau a conducătorilor statului.

Biroul 2 anchetează pe arestații care au săvârșit crime de organizare și activitate clandestină în organizații contrarevoluționare, care au redactat, multiplicat sau răspândit fițuici cu caracter dușmănos împotriva regimului, care au desfășurat activitate în secte ilegale etc.

Biroul 3 se ocupă cu controlul și sprijinul organelor de anchetă ce funcționează pe lângă serviciile și secțiile contrainformații militare din țară.

Serviciul VI are sarcina de a cerceta pe arestații din sectoarele transportului feroviar, naval și aerian care au săvârșit infracțiuni sau crime de spionaj, înaltă trădare, organizare clandestină împotriva regimului democrat-popular, confecționare și răspândire de fițuici cu caracter contrarevoluționar etc.

Controlează și sprijină organele de anchetă din teritoriu ce funcționează pe lângă serviciile sau secțiile pentru securitatea transportului feroviar.

Biroul 1 anchetează pe arestații care au săvârșit infracțiuni contrarevoluționare din sectorul transportului feroviar.

Biroul 2 se ocupă cu anchetarea persoanelor arestate care au săvârșit infracțiuni contrarevoluționare din sectorul transportului aerian, naval și rutier.

Biroul 3 controlează și îndrumă activitatea organelor de anchetă ce funcționează în țară, pe lângă serviciile sau secțiile M.A.I., pentru securitatea transporturilor feroviare, fluviale etc.

Serviciul Operativ

Biroul 1 și **2** împărțite pe echipe, au sarcina de a efectua arestări, percheziții, de a organiza arestări, capcane și posturi fixe pentru prinderea infractorilor, acționând pe baza ordinelor date de ministrul Afacerilor Interne sau a locțiitorilor săi, cu respectarea legilor în vigoare.

Biroul 3 controlează și sprijină activitatea grupelor operative ce funcționează pe lângă regiunile M.A.I. și participă la operații mai importante din regiuni.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10/1956, f. 53–59.

53.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului Operativ din penitenciare, lagăre și colonii.

Serviciul Operativ din penitenciare, lagăre și colonii

Se ocupă cu munca informativă operativă pentru descoperirea acțiunilor întreprinse de deținuți și condamnați politici, spioni, diversioniști și de drept comun, precum și de descoperirea elementelor dușmănoase strecurate în aparatul de deservire al penitenciarelor, lagărelor și coloniilor.

Structura organizatorică

Serviciul este condus de un șef serviciu ajutat de un locțiitor, ține legătura directă cu ministrul sau cu locțiitorii săi.

Are următoarea structură organizatorică:

Secția 1 – Duce muncă informativ-operativă în rândurile condamnaților contrarevoluționari pentru descoperirea legăturilor și a acțiunilor întreprinse de aceștia.

Secția 2 – Se ocupă de munca informativă operativă în rândurile condamnaților de drept comun pentru a descoperi elementele ce întreprind acțiuni dușmănoase, precum și legăturile lor.

Biroul Secretariat – Se ocupă de primirea și ieșirea corespondenței, întocmește diferite sinteze și alte lucrări pentru conducerea serviciului, păstrează corespondența la zi, se ocupă cu toate problemele administrative ale serviciului.

Grupa „C“ – Păstrează arhiva serviciului cu materialele privind obiectivele și dosarele agenților.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 68.

54.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului Tehnic-Operativ.

Serviciul Tehnic-Operativ

Atribuțiuni

Pe baza directivelor operative, instalează aparate de tehnică operativă secrete pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de organele Securității Statului.

Perfecționează și adaptează aparatura necesară în scopuri operative.

Confecționează, în scopuri operative, documente și efectuează diferite expertize grafologice, chimice și altele.

Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative și legitimații.

Efectuează sustrageri și percheziții secrete și altele.

Structura organizatorică

Este condus de un șef serviciu și locțiitorii săi. Are în subordine un secretariat și 7 secții.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 69.

55.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului Contrainformații Radio.

Serviciul Contrainformații Radio

Atribuțiuni

– Controlează folosirea stațiunilor de radio-emisie ale instituțiilor și a aparatelor de emisie amatori pentru a nu da posibilitatea să fie folosite de către elementele dușmănoase în scopuri subversive.

– Descoperă și lichidează stațiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul R.P.R., având misiuni din partea serviciilor de spionaj imperialiste și centrelor burghezo-naționaliste.

– Interceptează emisiunile posturilor de radio-emisiune imperialiste, cu scopul de a obține [informații] ce pot fi folosite în scopuri operative.

– Urmărește activitatea stațiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legațiile și consulatele țărilor imperialiste ce se găsesc în R.P.R. pentru a culege informațiuni ce pot prezenta interes pentru securitatea statului.

Structura organizatorică

Serviciul Contrainformații radio este condus de un șef serviciu și locțiitorii săi. Are în subordine un birou și două secții.

Secția 1 – are în subordine 4 birouri.

Secția 2 – are în subordine trei birouri.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 70.

56.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului controlul corespondenței și coletelor poștale.

Serviciul controlul corespondenței și coletelor poștale

Atribuțiuni

– Controlează amănunțit trimiterile poștale externe și interne (scrisori, telegrame, colete, presă și tipărituri) cu scopul de a preveni orice posibilitate de folosire a acestui mijloc de legătură de către elementele dușmănoase regimului de democrație populară.

– Filează trimiterile poştale, conform cererilor de urmărire ale organelor Afacerilor Interne.

Drepturi și îndatoriri

– Are dreptul exclusiv de a efectua un control secret al oricărei trimiteri poştale externe şi interne, cu excepția corespondenței membrilor Guvernului, C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naționale, M.A.I.-ului, redacției ziarului „Scânteia" şi redacției ziarului „Pentru pace trainică".

– Din controlul trimiterilor poştale să alcătuiască note, referate, sinteze, pentru informarea conducerii M.A.I. -ului şi direcțiilor operative.

– Are dreptul să confişte sau să distrugă trimiterile poştale, dacă acest lucru este cerut de o necesitate operativă.

– Să țină evidența, prin cartotecă, a persoanelor care întrețin legături prin trimiteri poştale cu țările imperialiste şi satelite.

– Pentru prevenirea posibilităților de deconspirare a măsurilor de control secret a trimiterilor poştale, să verifice amănunțit, cu ajutorul direcțiilor operative, pe toți funcționarii Poştei sau ai altor instituții care au legături cu munca acestui serviciu, iar persoanele necorespunzătoare să fie îndepărtate din serviciu, prin conducerea ministerelor respective.

Conducerea și structura Serviciului „F"

– Serviciul „F" este condus de un şef sprijinit de 2 locțiitori.

– Serviciul „F" este compus din 4 (patru) birouri şi un secretariat special de evidență.

Biroul 1 – controlul corespondenței externe – filează amănunțit trimiterile poştale externe, în afară de colete, le cenzurează şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.

Biroul 2 – controlul corespondenței interne – filează amănunțit trimiterile interne ale Capitalei, cenzurează prin sondaj aceste trimiteri şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.

Biroul 3 – controlul coletelor externe – controlează amănunțit coletele poştale externe puse în urmărire de organele M.A.I. şi redactează note asupra acestui material.

Biroul 4 – laboratorul fizico-chimic şi foto – controlează prin mijloace fizice şi chimice trimiterile poştale suspecte de a conține mesaje secrete scrise cu cerneală simpatică.

– Face fotocopii conform necesităților serviciului.

Serv. „F" are datoria să ia toate măsurile de conspirare a sediului, cât şi a efectivului ce încadrează această unitate.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 71–72.

57.

1956. Structura organizatorică și atribuțiile Serviciului evidență și arhivă.

Serviciul evidență și arhivă

Atribuțiuni

Examinează și studiază toate materialele arhivistice ale fostelor organe ale poliției, precum și ale fostelor organe de informații și de contrainformații ale regimului burghez.

Trimite direcțiilor operative materiale arhivistice ce reprezintă interes operativ pentru exploatarea lor.

Ține cartoteca generală pentru toate persoanele ce au apărut în dosarele încheiate de către organele centrale ale ministerului, precum și persoanele apărute în materialele fostelor organe burgheze ale poliției, de informație și contrainformație.

Organizează o evidență și creează cartotecă pentru toți foștii informatori ai organelor de securitate.

Ține evidența elementelor apărute în acțiunile direcțiunilor operative ale Securității Statului.

La cererile primite din partea direcțiunilor operative, verifică la evidență, întocmește referate asupra persoanelor cunoscute în materialele Serviciului de Evidență și Arhivă.

Structura organizatorică

Este condus de un șef de serviciu și de locțiitorii săi. Are în subordine 4 secții cu birourile respective, Secția Inspecții și Biroul Secretariat.

Biroul Secretariat – primește, înregistrează și distribuie corespondența intrată și ieșită. Întocmește diferite lucrări de informare, ține evidența și distribuie materiale și rechizite.

Secția I – se ocupă de urmărirea termenelor de anchetă penală și de ducerea la îndeplinire a sentințelor date elementelor cu activitate contrarevoluționară.

Secția are 5 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 ține evidența nominală a agenturii informative existente și a celei abandonate.

Biroul 2 ține evidența elementelor cu activitate dușmănoasă în rândul dislocaților.

Biroul 3 urmărește termenele de anchetă și ducerea la îndeplinire a sentințelor judecătorești.

Biroul 4 se ocupă cu sechestrul asigurator asupra bunurilor de la elementele trimise în justiție cu confiscarea averii.

Biroul 5 ține evidența statistică a tuturor elementelor dușmănoase din întreaga țară.

Secția II – ține cartoteca generală a elementelor dușmănoase.
Secția are 3 birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 se ocupă cu primirea cererilor de verificare la cartotecă.
Biroul 2 se ocupă cu verificarea cererilor la cartotecă.
Biroul 3 se ocupă cu controlul întregii cartoteci operative.
Secția III – ține evidența întregii arhive operative.
Are 5 birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 – ține evidența și arhiva dosarelor celor scoși din aparatul M.A.I.
Biroul 2 – ține evidența dosarelor de anchetă și individuale.
Biroul 3 – ține evidența dosarelor S.S.I., A. S. și speciale.
Biroul 4 – se ocupă cu prelucrarea arhivei.
Biroul 5 – leagă și conservă întreaga arhivă.
Secția IV – se ocupă cu verificarea cererilor anumitor persoane solicitate de instituții și ministere.
Are 2 birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 verifică cererile pentru pașapoarte.
Biroul 2 verifică persoanele cerute de C.C. al P.M.R. și restul instituțiilor și ministerelor.
Secția Inspecții – se ocupă cu controlul și sprijinul secțiilor și birourilor din cadrul regiunilor din țară.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 73–75.

58.

1956. Organizarea și atribuțiile direcțiilor regionale, serviciilor și secțiilor raionale de securitate.

Organizarea direcțiunilor regionale ale Ministerului Afacerilor Interne

– Direcția regională este organul exterior-teritorial al Ministerului Afacerilor Interne.
– Direcția regională îndeplinește sarcinile Ministerului Afacerilor Interne în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde, cu excepția sarcinilor securității în cadrul Forțelor Armate ale Republicii Populare Române și în sectorul transporturilor.
– Direcția regională corespunde din punct de vedere teritorial cu întinderea teritorială a regiunilor administrativ-economice.

– Direcţia regională funcţionează sub conducerea, directivele şi controlul direct al Ministerului Afacerilor Interne.
– Pe baza directivelor primite de la Ministerul Afacerilor Interne, direcţia regională – pe teritoriul ei – duce activitatea împotriva claselor exploatatoare răsturnate şi elementelor din fostele partide burgheze care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apără teritoriul ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste şi sateliţilor lor şi lichidează fără cruţare activitatea duşmănoasă a acestora dusă în scopul de a submina construcţia socialistă din regimul nostru de democraţie populară.
– În activitatea sa, direcţia regională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

Atribuţiuni

– În vederea îndeplinirii celor de mai sus, direcţiei regionale îi revin următoarele sarcini:
– Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice alte grupări subversive antidemocratice.
– Urmăreşte şi lichidează agenturile serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, strecurate în ţară, cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.
– Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic: acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste şi satelite în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.
– Demască, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionalist-şovine.
– Asigură păstrarea secretelor de stat.
– Studiază arhivele Siguranţei burgheze şi a fostei Jandarmerii, în scopul de a descoperi provocatorii şi trădătorii.
– Administrează fondurile, bunurile şi materialele direcţiei regionale şi unităţilor din subordine, în conformitate cu legile în vigoare, instrucţiunile şi directivele Ministerului Afacerilor Interne.

Structura organizatorică a Dir[ecţiei] regionale

– Direcţia regională face parte din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; este condusă de un şef al direcţiei şi răspunde de activitatea sa faţă de ministrul Afacerilor Interne.

– Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, direcţia regională cuprinde în aparatul regional un număr de servicii, secţii şi birouri care variază după mărimea regiunii şi importanţa ei politico-economică şi care sunt legate de şeful direcţiei regionale şi locţiitorii săi, asigurând astfel conducerea în domeniile respective ale muncii de securitate.

– Direcţia regională are în subordine servicii, secţii – raionale – orăşeneşti şi speciale de securitate.

Drepturi şi îndatoriri

– Direcţia regională se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române şi după ordinele şi instrucţiunile ministrului Afacerilor Interne.

– Direcţiile regionale M.A.I. conduc şi îndrumează organele locale ale Miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii de stat. În caz de necesitate, direcţiile regionale, în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operaţiuni de masă, paza solemnităţilor etc.), au dreptul să-şi subordoneze, din punct de vedere operativ, forţele locale ale Trupelor M.A.I. şi Penitenciare, cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne.

– În scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, direcţia regională are dreptul în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde:

– Să creeze reţele de agenţi în toate instituţiile de stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor şi membrilor P.M.R.

– Să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste şi a altor elemente suspecte.

– Să efectueze, în mod secret, controlul corespondenţei suspecte şi în special a corespondenţei persoanelor suspectate de organele securităţii.

– Să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri la persoanele suspectate de organele securităţii.

– Să controleze convorbirile telefonice internaţionale ale persoanelor particulare, precum şi convorbirile telefonice interurbane şi locale ale persoanelor suspectate.

– Să instaleze, în apartamentele persoanelor suspecte, aparate tehnice de ascultare, supraveghere exterioară secretă şi alte mijloace tehnice operative, folosite în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.

– Să controleze funcţionarea aparatelor de radio-emisie ale instituţiilor şi amatorilor.

– Să efectueze – în vederea identificării şi controlării identităţii – reţineri de persoane suspectate de organele Securităţii, pe timp de 48 de ore, în care timp va trebui rezolvată chestiunea arestării sau eliberării reţinutului.

– Să interogheze în calitate de martor pe oricare persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale; membrii din conducerea

organelor conducătoare ale partidului, funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat şi deputaţii sfaturilor populare regionale vor putea fi interogaţi numai cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne; deputaţii sfaturilor populare raionale şi locale, cu aprobarea şefului direcţiei regionale.

– Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate.

– Fac excepţie cazurile de flagrant delict, tentativă de acte de terorism, diversiune şi sabotaj.

– Direcţiile regionale sunt obligate să raporteze orice reţinere ministrului Afacerilor Interne.

– Să instituie comisiuni de experţi pentru efectuarea de expertize – în caz de necesitate – în anumite probleme speciale ale muncii organelor de stat locale, direcţiunilor şi întreprinderilor.

– Să ceară, prin persoanele conducătoare competente din instituţii şi întreprinderi, orice informaţie despre munca şi activitatea acestor instituţii.

– Să controleze în ce fel se păstrează documentele secrete în întreprinderi şi instituţii, cu excepţia organelor P.M.R. şi să facă propunerile respective în urma efectuării acestui control.

– Să aprobe persoanele îndreptăţite să exercite munca de păstrare şi manipulare a documentelor secrete.

– Să deschidă acţiune penală împotriva infractorilor pentru crime de stat, să conducă anchete şi, în cazul când există materiale suficiente asupra vinovăţiei, să-i defere justiţiei.

– Să conteste, prin Procuratură, hotărârile injuste ale organelor judiciare, care sunt contra intereselor Republicii Populare Române şi să propună îndepărtarea lor.

– Să deţină în aresturi şi în închisori preventive pe cei aflaţi sub anchetă, la dispoziţia direcţiei regionale, să stabilească şi să controleze regimul şi repartizarea arestaţilor.

Cadrele

– Organele direcţiei regionale se completează din rândurile membrilor şi candidaţilor Partidului Muncitoresc Român şi din rândul membrilor şi candidaţilor Uniunii Tineretului Muncitor.

– În nomenclatura direcţiei regionale intră:

– toate funcţiunile personalului de securitate, până la funcţia de locţiitor şef serviciu, inclusiv.

– toate funcţiunile personalului de miliţie, de la funcţia de şef de birou, până la funcţia de locţiitor şef serviciu, inclusiv.

– Şefii direcţiilor regionale M.A.I. au dreptul:

– Să promoveze, să retrogradeze din funcţii şi să mute ofiţeri de securitate şi miliţie în limita nomenclaturii stabilite.

– Să încadreze, să promoveze, să avanseze în grad, să retrogradeze în funcții și grad și să pună în disponibilitate personalul din Corpul Sergenților de Securitate.

– Să încadreze, să promoveze, să retrogradeze în funcții și să pună în disponibilitate salariații civili.

– Încadrările de ofițeri, avansări în grad, retrogradări din grad, punerea în disponibilitate a ofițerilor și orice schimbare în nomenclatura ministerului se face numai prin ordinul ministrului Afacerilor Interne.

– Verifică și supune spre aprobare Biroului Regional P.M.R. cadrele ce intră în nomenclatura Regiunii de Partid.

– Întregul efectiv al organelor Securității Statului este considerat că efectuează serviciul militar și se bucură de toate drepturile și îndatoririle militarilor activi (cadrelor ofițerești și a sergenților).

– Față de particularitățile muncii, ofițerilor Securității Statului li se aprobă în plus – pe lângă salariul de bază pentru funcția ce îndeplinește efectiv – și salariul cuvenit gradului militar.

– Direcția regională are dreptul să propună acordarea de grade militare „la excepțional" acelor ofițeri ai Securității Statului care s-au evidențiat în luptă cu contrarevoluționarii și să propună decorarea lor.

– Funcționarilor Securității Statului li se acordă în fiecare an concediu de odihnă, tratamentul gratuit clinic și de sanatoriu.

– Familiile funcționarilor Securității Statului se bucură de aceleași drepturi și privilegii ca și familiile militarilor activi și de tratamentul gratuit în așezămintele sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.

– Funcționarilor Securității Statului care și-au pierdut puterea de muncă în serviciul securității sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu Statutul Pensiilor elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

– Familiilor funcționarilor Securității Statului decedați în timpul îndeplinirii misiunilor li se acordă un ajutor bănesc – o singură dată – iar membrilor inapți pentru muncă ai familiilor lor li se acordă pensii în conformitate cu statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

– Urmașii funcționarilor decedați în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul nr. 360/1949 pentru organizarea asigurărilor sociale ale militarilor de carieră.

Organizarea serviciilor și secțiilor raionale din direcțiile regionale M.A.I.

– Serviciul sau secția raională este organul exterior – teritorial – al Securității Statului; funcționează sub conducerea și controlul direcției regionale, fiind subordonat direct acesteia.

– Pe baza directivelor primite de la direcţia regională M.A.I., serviciul sau secţia raională duce nemijlocit munca pentru descoperirea şi lichidarea activităţii duşmănoase, de subminare şi de spionaj.

– În activitatea sa, serviciul sau secţia raională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

Atribuţiuni

– În vederea îndeplinirii celor de mai sus, raioanelor le revin – pe teritoriul pe care-l cuprind – următoarele sarcini:

– Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice alt fel de grupări subversive, antidemocratice.

– Urmăreşte, în vederea descoperirii şi lichidării lor, agenturile serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, strecurate în ţară cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.

– Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic; acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.

– Descoperă, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionaliste şi şovine.

Structura organizatorică

– Serviciul sau secţia raională se subordonează direcţiei regionale M.A.I., este condus de un şef de serviciu sau secţie şi răspunde de activitatea sa în faţa şefului direcţiei regionale M.A.I. de care aparţine şi a Ministerului Afacerilor Interne.

– Raionul M.A.I. poate avea titlu de serviciu sau secţie, după mărimea raionului şi importanţa lui politico-economică.

– Raionul M.A.I. este încadrat cu un şef de secţie şi un număr de funcţionari operativi care diferă de la caz la caz, iar când are organizarea unui serviciu, munca este compartimentată pe birouri.

Drepturi şi îndatoriri

– Raionul M.A.I. se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române, după ordinele şi instrucţiunile directe ale direcţiei regionale şi ale Ministerului Afacerilor Interne.

– Raioanele M.A.I. (Securitate) conduc şi sprijină organele miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii statului.

– În scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, raioanele M.A.I. au dreptul:

– Să creeze reţele de agenţi în toate instituţiile se stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor şi membrilor P.M.R.

– Să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste, satelite şi a altor elemente suspecte.

– Să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiei regionale, percheziţii la persoanele suspectate de organele securităţii.

– Să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiei regionale, în vederea identificării şi controlării identităţii, reţineri de persoane suspectate de organele securităţii, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui să propună arestarea şi înaintarea la direcţia regională sau eliberarea reţinutului.

– Raioanele M.A.I. care vor primi acest drept vor putea să interogheze în calitate de martori pe oricare persoane, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului.

– Funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat, local şi deputaţii sfaturilor populare locale vor putea fi cercetaţi numai cu aprobarea direcţiei regionale.

– Cu aprobarea direcţiei regionale, să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate. Raioanele de securitate sunt obligate să raporteze orice reţinere direcţiei regionale M.A.I.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 78–86.

59.

1957 august 7. Referat de cadre al locotenent-colonelului Bolintineanu Gh. Ioan (Balint), propus în funcţia de şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Constanţa.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia Cadre

Lt. col. Bolintineanu Gh. Ioan (Balint)

Membru de partid din octombrie 1946;
-Născut la 12 august 1914, în comuna Mireşul Mare, regiunea Baia Mare;
-Naţionalitatea: română;

-Originea socială: țăran cu gospodărie mică;
-Studii: are 5 clase Şcoala de arte şi meserii;
-Cunoaşte limba maghiară şi rusă (satisfăcător);
-Profesia de bază: lăcătuş mecanic;
-Căsătorit, are doi copii;
-Încadrat în M.A.I. din mai 1949;
1`-În prezent este absolvent al cursului de specializare-securitate din U.R.S.S.

Tatăl său, până în 1920 când a decedat, a avut circa 1,1/2 ha pământ, teren arabil. Înainte de a deceda, fiind invalid de război, a ținut timp de un an cârciumă în comuna Mireşul Mare.

Bolintineanu Ioan, până în anul 1926, a urmat patru clase elementare în comuna natală şi o clasă la fostul gimnaziu teoretic din comuna Şomcuța Mare.

Între anii 1926–1931, a urmat Şcoala de arte şi meserii din oraşul Baia Sprie, calificându-se lăcătuş mecanic şi până în anul 1935 a lucrat ca muncitor zilier la exploatarea mineră din Baia Sprie.

În 1935–1936 a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 87 Infanterie din Satu Mare, fiind lăsat la vatră cu gradul de sergent T. R. În timpul stagiului militar și-a schimbat numele din Balint în Bolintineanu (pe baza unui decret referitor la cetățenii români ce purtau nume maghiar).

După terminarea stagiului militar a revenit la minele din Baia Sprie, unde a lucrat ca lăcătuş şi apoi responsabil cu încărcarea minereului. În această perioadă a făcut parte din „Liga antirevizionistă“, organizație cu caracter naționalist-șovin, care a luat ființă după organizarea „Ligii revizioniste“ în sânul unei părți a populației maghiare. Bolintineanu Ioan nu a dus nici un fel de activitate în această organizație, fiind înscris mai mult din oficiu (şeful exploatării minere era în conducerea acestei „Ligi“) iar cotizația i se reținea din salariu.

În 1938, fiind acuzat că înregistra cărăușii fictive, a fost licențiat din serviciu. În acelaşi an, după ce a lucrat câteva luni ca funcționar la „Banca Populară“ din Baia Sprie, cu ajutorul unui unchi al său, fost chiabur, în acea vreme secretar la primăria oraşului, a fost angajat şi Bolintineanu funcționar la primărie.

În toamna anului 1939 Bolintineanu Ion, împreună cu alți funcționari de la primăria oraşului Baia Sprie, a fost trimis la o adunare a F. R. N. -ului, la Cluj, însă nu a luat parte deoarece au ajuns după terminarea adunării respective. Nu s-a înscris în F. R. N. şi nu a dus activitate în acea organizație.

Până în anul 1940 Bolintineanu a frecventat „Casina română“, o aşa-zisă casă de cultură din Baia Sprie, unde se adunau mulți politicieni din oraş. Cu o parte din aceştia juca şah şi biliard. În acea perioadă a fost bănuit că făcea politică cuzistă, fapt pentru care i s-a făcut o percheziție de către siguranță. Din verificări a rezultat că nu a fost cuzist, percheziția făcându-i-se din ura personală a unui comisar de siguranță.

În urma aplicării Dictatului de la Viena, a fost concediat din serviciu de la primărie de către regimul horthist şi după ce a stat câteva luni fără ocupație, în 1941, a venit la Braşov unde a lucrat la I.A.R. cinci ani ca lăcătuş.

În perioada războiului antisovietic, Bolintineanu Ioan simpatiza întrucâtva cu Maniu, considerând că acesta era omul care lupta pentru eliberarea Ardealului de Nord.

După 23 August 1944 s-a înscris în sindicat și i s-a încredințat funcția de responsabil grupă sindicală. A mobilizat muncitorii în acțiunile întreprinse de partidul nostru, dar uneori manifesta anarhie și se punea în fruntea nemulțumiților.

În 1946 s-a angajat ca lăcătuș la postul de radio Bod, unde în octombrie același an a fost primit în P.C.R. și, în urma ajutorului primit, a devenit mai conștient, lichidând cu lipsurile pe care le-a avut anterior.

În ianuarie 1948 a fost scos din producție și, după ce a urmat o școală de partid de trei luni, a fost secretar de plasă, apoi instructor al Comitetului județean de partid și, mai târziu, secretar al sectorului V, P.M.R. din Brașov.

În mai 1949 a fost încadrat ca ofițer (căpitan) în Ministerul Afacerilor Interne, unde a îndeplinit pe rând următoarele funcții: locțiitor politic la Direcțiile regionale de securitate Stalin și Caransebeș, apoi șeful Direcției Politice din Direcția Generală a Securității Statului, iar în anii 1953–1955 a fost secretar prim al Comitetului de partid din Ministerul Afacerilor Interne.

În muncile de răspundere pe care le-a avut atât pe linie de partid cât și în aparatul politic, s-a achitat în mod conștiincios de sarcini, a dat dovadă de inițiativă, spirit de organizare și orientare politică și a luat parte la o serie de acțiuni operative de securitate.

Pentru rezultatele bune obținute, a fost decorat cu „Ordinul Steaua R.P.R., clasa IV-a“ și cu mai multe medalii și avansat în gradul de maior și lt. col. la excepțional.

Pe lângă părțile pozitive, tovarășul a avut și unele lipsuri. Nu a luat atitudine destul de hotărâtă față de manifestările nesănătoase ale unor membri de partid. În unele cazuri se lăsa atras în discuții neprincipiale cu anumiți tovarăși cu funcții de răspundere din M.A.I. Ca secretar al Comitetului de partid M.A.I. lua deseori măsuri de unul singur și nu a controlat și ajutat în mod suficient aparatul Comitetului de partid.

În decembrie 1955 a fost scos din funcția de secretar al Comitetului de partid, fiind numit șef al serviciului 8 din Direcția a II-a. S-a introdus într-un timp relativ scurt în munca profesională, reușind să-și însușească problemele muncii informativ-operative și să conducă cu competență ofițerii din subordine. A organizat judicios munca și a luptat pentru lichidarea unor metode birocratice în rezolvarea problemelor profesionale. S-a dovedit un tovarăș capabil, exigent, uneori însă cam pripit și nu cu destul tact față de unii subalterni.

Din septembrie 1956 a urmat un an cursul de specializare-securitate din U.R.S.S. unde a muncit mult pentru însușirea materialului, absolvind școala cu media „bine“.

*

Părinții ofițerului nu au fost înscriși în organizații politice.

Soția lui Bolintineanu Ioan a activat pe linie de U. F. D. R., în prezent face parte din comitetul de stradă.

Rudele apropiate ale tovarăşului Bolintineanu sunt ţărani cu gospodării mici şi mijlocii, o parte din ei încadraţi în partid şi organizaţii de masă. În afară de unchiul despre care s-a amintit (frate cu tatăl ofiţerului) care a posedat circa 30–35 ha pământ până în 1946, când l-a predat statului. Acesta a fost şi fruntaş P.N.Ţ. Tovarăşul Bolintineanu a fost în relaţii bune cu acesta până în anul 1940, când a întrerupt legăturile cu el.

Un frate al soţiei se află în R.P. Ungară şi o soră (tot a soţiei) în R.P. Cehoslovacă, plecaţi dinainte de război.

Locotenent-colonel Bolintineanu Ioan este propus în funcţia de şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Constanţa.

Direcţia de Cadre a Ministerului Afacerilor Interne consideră că tovarăşul poate fi numit în această funcţie.

Şeful Direcţiei Cadre
Colonel Pateşan Ioan

7 august 1957

A.M.R., fond 120, rola 421, c. 28–30.

60.

1959 martie 5. Referat de cercetare întocmit de Comisia Controlului de Partid privind pe Dulgheru Mişu (Dulbergher).

Partidul Muncitoresc Român
Comitetul Central
Comisia Controlului de Partid

Către
Direcţia Treburilor C.C. al P.M.R.
-Tov. Păcuraru Andrei

Vă trimitem alăturat referatul de cercetare împreună cu hotărârea Comisiei Controlului de Partid privind situaţia de partid a tov. Dulgheru Mişu (Dulbergher) pentru a fi supusă aprobării Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Vicepreşedinte
Vinţe Ion

Referat de cercetare
Dulgheru Mişu (Dulbergher)

-Domiciliat în Bucureşti, str. Armenească nr. 14;
-Născut la 16 ianuarie 1909, la Tecuci;
-Are 3 clase secundare şi două comerciale;
-Profesia de bază: funcţionar;
-Starea civilă: este căsătorit, are 2 copii;
-Originea socială: tatăl a fost funcţionar, decedat în 1917, mama casnică;
-Naţionalitate: evreu;
-Data încadrării în partid: la 23 august 1944;
-În prezent lucrează la Sfatul Popular al Capitalei.

La 1 aprilie 1955, organizaţia de bază nr. 15 din cadrul M.A.I. a hotărât excluderea lui Dulgheru Mişu din partid, hotărâre confirmată de către Comitetul Orăşenesc Bucureşti la 28 septembrie 1957, pe baza următoarelor motive:

-Atitudine antisovietică în lagăr, unde a fost internat în perioada războiului.

-Pactizare cu duşmanul de clasă, menţinând legături de prietenie cu Crisoghelos Andrei şi Rică Georgescu, spioni ai puterilor imperialiste.

-În funcţia de director al Direcţiei de Cercetări din M.A.I. a sabotat desfăşurarea unor anchete principale, cum au fost cazurile Crisoghelos Andrei, Kofler, Calmanovici, căutând să minimalizeze activitatea lor de spionaj.

-A divulgat motivul arestării lui Oprişan Nicolae, fraţilor acestuia.

La 8 octombrie 1957, Dulgheru Mişu a făcut apel la Comisia Controlului de Partid împotriva excluderii sale din partid, considerând excluderea nestatutară. Arată că acuzaţiile ce i s-au adus la excluderea lui din partid au fost formulate pe actul de anchetă făcută de organele M.A.I. de către foştii lui subalterni care l-au anchetat în timp ce fusese arestat în 1952–1954 pe care îi critica în muncă pentru slăbiciunile lor şi care s-au răzbunat pe el, vrând să-l scoată cu orice preţ duşman.

Comisia Controlului de Partid, cercetând cazul său, a stabilit următoarele:

Acuzaţiile la excluderea lui din partid au fost bazate pe actul de anchetă făcută de organele M.A.I.

Cercetând motivele de excludere din partid, am stabilit:

I. Nu s-a dovedit că Dulgheru Mişu ar fi avut atitudine antisovietică în lagăr, unde fusese internat în 1941. Tovarăşii Vidraşcu Ion, Rogojinschi Alexandru, soţii Lupan şi alţii arată că Dulgheru Mişu a avut comportare bună în lagăr, a făcut parte din colectiv şi a avut unele însărcinări din partea conducerii colectivului pe care le-a îndeplinit conştiincios.

Acuzaţia că a fost antisovietic a fost formulată pe baza unei singure referinţe dată de tov. Pampu Margareta, care nu se referea la Dulgheru Mişu ci la soţia acestuia care, fiind în lagăr împreună cu Pampu Margareta, a pălăvrăgit, afirmând că

„femeile sovietice n-au gust la îmbrăcat și că șeful misiunii comerciale a fost dezordonat“ (dosar de cercetare, pag. 65, 66, 67, 46, 69–72, dosar de partid pag. 25, 26, 22).

II. Acuzația de pactizare cu dușmanul de clasă s-a bazat pe interpretări suspicioase deoarece la percheziția făcută lui M. Dulgheru cu ocazia arestării sale în noiembrie 1952, s-a găsit o scrisoare a lui Dulgheru pe care o trimisese soției sale din Germania în 1947, când fusese în comisia de repatrieri. Scrisoarea a trimis-o prin Crisoghelos (care fusese trimis în Germania în mod oficial). În această scrisoare Dulgheru ceruse soției să-i comunice prin Crisoghelos la sediul Misiunii Americane (unde a funcționat comisia de repatrieri) despre starea sănătății ei și a copilului. Din cercetări reiese că Dulgheru a cunoscut pe Crisoghelos din perioada 1944–1945, când a lucrat la Biroul Auxiliar al Forțelor de Lupte Patriotice unde cercetase diferite elemente suspecte. Cu această ocazie, cercetând pe un mare comerciant german – Scharenbreuch – acesta fiind eliberat, s-a oferit să facă servicii partidului, să procure bani etc. Acesta, la rândul său, a prezentat pe Crisoghelos și, astfel, s-a format din aceștia, Alexandru Bogdan și Donath Pavel, sub conducerea tov. Vidrașcu Ion, o comisie financiară care a furnizat bani pentru partid. Soția lui Dulgheru a fost numită referentă pe lângă acest grup. Ea s-a ocupat cu transportarea banilor la partid. Casa soților Dulgheru a devenit loc de întâlnire unde reprezentanții Secției Administrative a C.C. a P.C.R. tratau cu comercianții (ref. Pintilie Gh., Ion Vidrașcu, Alexandru Bogdan, Liza Dulgheru, pag. 46, 47, 39, 40, 49, 50).

Tov. Bogdan Alexandru (pag. 98) arată că el dăduse aprobare soților Dulgheru ca împreună cu el și soția să participe la o masă la Crisoghelos în vederea creării unei atmosfere mai apropiate cu acești afaceriști pentru a se putea folosi de ei mai bine. Despre această întrevedere avea cunoștință și tov. Ion Vidrașcu, care îi era superior. Cu această ocazie s-au întâlnit la masa lor și cu Rică Georgescu și soția acestuia. Nu există nici o probă materială sau faptă petrecută din care să se poată dovedi că aceste relații ar fi fost de natură de a periclita securitatea statului nostru. Nici organele M.A.I. nu ne-au putut da astfel de fapte sau dovezi.

Referitor la problemele de mai sus, tov. colonel M.A.I. Butyka Francisc, care a condus cercetarea lui Dulgheru Mișu în 1952–1955 la M.A.I., ne-a dat o referință în care arată că:

„În ancheta lui M. Dulgheru, unele sesizări în legătură cu el n-au fost tratate cu toată obiectivitatea…“

„…La excluderea lui din partid, consider că aprecierea mea într-un moment dat că Dulgheru este dușman, nu a fost justă deoarece nu a existat suficiente temeiuri pentru asemenea calificare“ (dosar de cercetare, pag. 75–79, 38).

III. În legătură cu acuzația că în funcția de director al Direcției de Cercetări din M.A.I. ar fi sabotat desfășurarea unor anchete principale, căutând să acopere activitatea spionilor Crisoghelos-Kofler-Calmanovici etc., am constatat următoarele:

a) În 1950 Dir. de Cercetări din M.A.I. a preluat de la S.S.I. ancheta „Grupul Comerțului Exterior“, în care a figurat și numitul Crisoghelos Andrei. Dulgheru este

învinuit că nu a dispus ca Crisoghelos să fie cercetat asupra legăturilor sale pe linie de spionaj, pentru că îl cunoscuse mai înainte și avusese cu acesta legături „dubioase".

Tov. Gogu Popescu, fost director în Direcția de Contrasabotaj și tov. Pintilie Gh. arată că în perioada anchetării grupului Crisoghelos în 1950, au indicat și insistat ca Dulgheru M., să adâncească cercetarea acestui grup, pentru sabotaj (ref. tov. Pintilie Gh., Gogu Popescu, Dulgheru Mișu, dosar de cercetare pag. 45, 54, 56, 57, dosar cu material oficial pag. 60).

Din cercetarea materialului oficial întocmit în legătură cu Crisoghelos de către S.S.I. și apoi în perioada cât s-a ocupat de această problemă Direcția Cercetării M.A.I., condusă de Dulgheru Mișu, rezultă că într-adevăr acesta a fost cercetat pentru trafic de devize, dare de mită diverșilor funcționari din Ministerul Comerțului Exterior, pentru a obține avantajele solicitate de Crisoghelos.

În 1949, pentru aceste fapte, Crisoghelos a fost condamnat la 2 ani și 8 luni închisoare, fiind eliberat în 1951. După arestarea lui Dulgheru, Crisoghelos a fost recercetat de M.A.I. și a recunoscut legăturile lui de spionaj cu diverși spioni încă din 1945, fiind apoi condamnat la muncă silnică pe viață.

Din cercetarea lui Crisoghelos n-a reieșit că Dulgheru ar fi avut cu acesta legături cu caracter dușmănos (extras din material oficial, pag. 50–55) însă reiese clar că a lucrat superficial, neadâncind problemele și astfel Crisoghelos a scăpat în 1952 cu o condamnare mai ușoară.

b) În cazul anchetei Kofler este acuzat că, deși Kofler dăduse în 1950 declarații de recunoaștere, în loc să adâncească cele declarate de acesta, l-a trimis în Spitalul Central, influențându-se de simulările acestuia.

Noi am stabilit că declarațiile lui Kofler date în 1950, au fost cunoscute de conducerea ministerului și a procedat conform indicațiilor primite. De asemenea, trimiterea lui Kofler la Spitalul Central s-a făcut cu aprobarea conducerii ministerului.

c) În cazul lui Calmanovici era acuzat că a aprobat propunerile anchetatorului să-l pună în libertate. Menționăm că în referatul de propunere pentru punere în libertate a fost oglindit în mod real legăturile de spionaj ale lui Calmanovici cu Alex. Ștefănescu, Kofler și Pătrășcanu, dar Dulgheru, în mod nejust, a apreciat că aceste legături Calmanovici le-a menținut cu știrea „conducerii partidului" și din „dispoziția partidului" în loc să arate că din dispoziția trădătorilor Foriș și Kofler.

Propunerea de eliberare a lui Calmanovici Emil, deși a fost aprobată de tov. Pintilie, conducerea partidului nu a fost de acord cu el, astfel Calmanovici a rămas arestat și condamnat (vezi ref. pag. 40 și dosar oficial, vol. 5, pag. 145–150).

Față de metodele de anchetă a grupului dușmănos în frunte L. Pătrășcanu, Dulgheru M. a luat poziție autocritică și a arătat că a lucrat superficial, nu întotdeauna controla subalternii, nu citise în amănunt toate piesele existente în legătură cu desfășurarea anchetei, lăsându-se indus în eroare de unii anchetatori, subalterni ai lui (Dulgheru M. pag. 36, 37).

d) Referitor la acuzaţia că a divulgat motivul arestării lui Oprişan Niculae, fratele lui Oprişan, am stabilit următoarele:

Descoperindu-se că Nicolae Oprişan – fost procuror la Brăila – a fost informator la fosta fabrică „Franco-Română", a fost arestat de organele M.A.I., fratele acestuia, Aurel Oprişan – pe care Dulgheru îl cunoscuse din 1934, care a lucrat în restaurantul unchiului lui Dulgheru – a mers la locuinţa lui Dulgheru să afle motivele arestării fratelui său. Dulgheru a acceptat să discute cu acesta întrebându-l „nu cumva fratele său a lucrat la Franco-Română", dându-i prilej să deducă că fratele său este arestat în legătură cu „Franco-Română" (din declaraţia lui Dulgheru şi a lui Aurel Oprişan pag. 21, 22, 34, 35).

IV. În legătură cu acuzaţia că a divulgat lui Antoniu Samoil (fost lucrător în Direcţia Cercetări M.A.I.) motivul scoaterii acestuia din cadrele M.A.I., n-am putut stabili dacă a divulgat ceva lui Antoniu.

Antoniu Samoil arată că Dulgheru i-a comunicat că a fost scos din cadrele M.A.I. pentru că a divulgat verişoarei lui că nu se va face sioniştilor proces, ceea ce Dulgheru nu recunoaşte. Declară că a spus lui Samoil că a fost scos „pentru pălăvrăgeală" (declaraţia lui Dulgheru şi Antoniu).

Dulgheru Mişu, pe baza acuzaţiilor de mai sus, în februarie 1955 a fost trimis în judecată de către M.A.I., cu învinuirea de duşman al poporului. Tribunalul Suprem a constatat că nu există probe pentru această învinuire, dar pentru faptul că a discutat cu fraţii arestatului Oprişan Niculae şi pentru propunerea făcută în cazul lui Emil Calmanovici, l-a condamnat pentru neglijenţă în serviciu 2 ani şi 3 luni închisoare, adică la timpul în care fusese arestat preventiv de către M.A.I. şi l-a pus în libertate.

Ulterior această condamnare a fost amnistiată. La cererea făcută de M. Dulgheru pentru reexaminarea condamnării i s-a răspuns de către Tribunalul Suprem că potrivit art. 172 C. P. amnistia are de efect stingerea incriminării şi, în consecinţă, nu are ce să reexamineze (vezi material oficial pag. 1 a).

În cursul cercetării, la Comisia Controlului de Partid, a motivelor pentru care Mişu Dulgheru a fost exclus, s-a stabilit că tov. Butyka Francisc – director în Dir[ecţia] de Cercetări în cadrul M.A.I., în mod superficial şi neobiectiv a tratat cercetarea acestuia şi, fără să existe fapte, în grabă a propus trimiterea lui în judecată sub acuzaţia de „duşman al poporului".

După ce Dulgheru a fost eliberat din prevenţie, deşi ştia că Tribunalul Suprem n-a constatat la activul lui Dulgheru decât „neglijenţă în serviciu", tov. Butyka Francisc, luând cuvântul la adunarea generală a org[anizaţiei] de bază din aprilie 1955, unde s-a hotărât excluderea din partid a lui M. Dulgheru, a calificat activitatea lui Dulgheru ca duşmănoasă, fără să aibă vreun fapt doveditor.

Tov. Butyka a arătat la Comisia Controlului de Partid atitudinea şi procedeul neobiectiv cu care a cercetat cazul lui Dulgheru M. în privinţa acuzaţiei de „duşman al poporului".

*
* *

Dulgheru Mişu a lucrat în cadrul M.A.I. de la 6 martie 1945, când a fost repartizat la Corpul detectivilor. A fost apoi avansat de la gradul de comisar la inspector, apoi inspector general. În 1947 a fost numit în Comisia de Repatrieri în Germania. În 1948, când s-a organizat Direcţia de Cercetări în cadrul M.A.I., a fost numit directorul acestei direcţii. Aici a funcţionat până în 1952, când a fost arestat.

Din aprecierea unor tovarăşi care îi erau superiori, colaboratori sau subalterni, ca tov. Bunaciu Avram, Pintilie Gheorghe, Vidraşcu Ion, Gogu Popescu, Ion Crişan, Bandi Roman, Simon Jak, Enciu M., Georgescu I. (pag. 39, 40, 52, 57, 63, 64, 75, 100, 106), reiese că în muncă a fost disciplinat, a muncit pentru descoperirea organizaţiilor legionare, în problema grupului Pop-Bujoiu, grupul procesului de la Canal, grupul spionilor în favoarea Iugoslaviei etc.

Pe linie de partid, o perioadă a fost instructor la două organizaţii de bază şi a absolvit Universitatea serală de marxism-leninism de doi ani la M.F.A.

Cu toate acestea, nu a reuşit să se debaraseze de bagajul mentalităţii mic burgheze cu care a intrat în partid. În funcţia de director al anchetelor, era îngâmfat şi orgolios, lipsit de autocritică, subaprecia munca altor direcţii, cu atitudine de lăudăroşenie specifică elementelor mic burgheze. În cadrul direcţiei de anchetă însă a manifestat multă superficialitate şi neglijenţă, ceea ce a dăunat muncii. El a nesocotit controlul de partid asupra muncii sale, pe care o ducea pe linie profesională datorită poziţiei sale de subapreciere a rolului organelor de partid în formaţiile M.A.I. A acordat încredere unor anchetatori, elemente mic burgheze cu mentalitate străină ca Antoniu, Răzvan şi alţii care posedau pregătire juridică, dar care îl induceau în eroare. În schimb, subaprecia elementul muncitoresc, mai ales cadrele care îl criticau.

După eliberarea sa şi de la excluderea din partid, la locul de muncă, ca responsabil cu investiţiile la Fabricile Metalo-Globus şi Fabrica de Foarfece şi Bricege, este apreciat ca un om disciplinat, dând exemplu în felul lui de comportare atât în munca profesională cât şi în munci obşteşti, fiind activ.

Concluzii.

Dulgheru Mişu provine dintr-un mediu mic burghez funcţionăresc. A lucrat ca funcţionar la diferite firme comerciale şi ca funcţionar tehnic la o fabrică din Bucureşti. În perioada 1940–1941 a fost diurnist la reprezentanţa comercială sovietică din Bucureşti.

Din 1941 [până în] 1944 a fost internat în lagăr pentru că a fost funcţionar la reprezentanţa comercială sovietică. Aici a devenit simpatizant al partidului, fiind încadrat în colectivul tovarăşilor din lagăr.

După eliberarea ţării, a fost încadrat în partid şi i s-au încredinţat munci de încredere în cadrul M.A.I., unde a lucrat până în 1952.

Din cercetările noastre rezultă că acuzațiile aduse lui Dulgheru M. de antisovietism, de pactizare cu dușmanul de clasă, nu sunt întemeiate.

Deși n-au existat fapte doveditoare în susținerea acuzației de dușman al clasei muncitoare, a fost trimis în judecată.

Tribunalul Suprem, judecând faptele cu care a fost acuzat ca dușman al clasei muncitoare, a constatat că sunt neîntemeiate dar, totuși, l-a condamnat la 2 ani și 3 luni, socotindu-se timpul cât a fost reținut pentru cercetări, pe motivul „neglijență în serviciu".

Din cele stabilite de noi, reiese că într-adevăr el a dovedit lipsă de vigilență politică în cazul anchetării lui Crisoghelos Andrei. Anchetarea acestuia s-a făcut unilateral, din care cauză nu s-a putut descoperi mai din timp că Crisoghelos a fost spion, așa cum a reieșit ulterior.

De asemenea, el se face vinovat pentru faptul că a discutat despre arestarea lui Oprișan Nicolae cu fratele acestuia, contrar regulamentelor M.A.I.

La fel, cu ușurință a căzut de acord cu propunerea subalternilor săi ca Emil Calmanovici să fie eliberat, propunere care a fost respinsă de organele superioare de partid.

Cu toată gravitatea acestor lipsuri și abateri ale lui Dulgheru Mișu, suntem de părere că ele nu puteau să constituie motive de condamnare și excludere, mai ales dacă se luau în considerare și părțile pozitive ale activității lui.

Ținând seama că motivele pentru care a fost trimis în justiție și exclus din partid ca dușman al poporului nu sunt întemeiate, Comisia Controlului de Partid hotărăște și supune spre aprobare Biroului Politic:

-Anularea hotărârii de excludere din partid a lui Dulgheru Mișu și reîncadrarea lui în partid cu stagiul din 1945, dată când a fost primit în partid.

-Pentru abaterile constatate în munca lui, să fie sancționat cu vot de blam.

(Comitetul de Partid M.A.I. să atragă atenția tov. Butyka Francisc pentru atitudinea neobiectivă cu care a procedat în cazul anchetării lui Mișu Dulgheru și pentru faptul că a influențat în mod nejust organizația de bază care l-a exclus pe acesta).

Comisia Controlului de Partid
Președinte
Constantin Pârvulescu

5 martie 1959

A.M.R., fond 120, rola 423, c. 735–741.

61.

1959 iunie 29. Referat de cadre al generalului-maior Gavriliuc Mihai, propus pentru eliberarea din funcția de șef al Direcției I.

Ministerul Afacerilor Interne
Nr. 204969
din 29 iunie 1959

Către
Secretariatul C.C. al P.M.R.

Supun Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român spre aprobare următoarele:

1. Scoaterea din funcția de șef al Direcției I a tovarășului general-maior Gavriliuc Mihai.

Alăturat trimit și referatul tovarășului.

Ministrul Afacerilor Interne
General-colonel Alexandru Drăghici

Ministerul Afacerilor Interne

Referat
privind pe general-maior Gavriliuc Mihai

În decembrie 1955 a fost trimis de partid să lucreze în M.A.I. și a fost numit șef al Direcției I, funcție în care a obținut unele rezultate pentru care, în câteva rânduri, a fost premiat, însă față de cerințele muncii și sarcinile mereu crescânde ale acestei direcții, s-a dovedit departe de a fi corespunzător funcției încredințate.

Încă de la numirea sa în această funcție, în loc să intre în problemele specifice muncii, s-a rezumat la cunoașterea lor la suprafață, fără să aprofundeze sau să analizeze principalele sectoare de activitate.

Acest stil de muncă de suprafață a făcut ca să ia o serie de măsuri pripite, insuficient de gândite, să dea o serie de ordine și, în loc ca acestea să fie ferme, să revină asupra lor, întrucât nu erau juste.

În muncă este indisciplinat și dezordonat, i se ordonă să execute într-un fel o lucrare și el nu ține cont de ordinul primit și o execută după cum îl taie capul, ceea ce a dus la dărâmarea unor acțiuni.

Deşi are aproape patru ani de când este în funcţia de director, în loc să lupte pentru aplicarea întocmai a ordinelor şi instrucţiunilor în vigoare în minister, dă ordine care duc la încălcarea acestora, ceea ce duce la deconspirarea muncii dintre compartimente. Deşi a avut instrucţiuni clare în materie de bani, cum trebuie să fie remunerată agentura, nu le-a aplicat, ci le-a călcat, ducând astfel în afară de risipă de valută şi la deconspirarea unor agenţi.

Este îngâmfat şi îi place mult să se laude şi aceasta şi în faţa unor cadre faţă de care n-ar trebui să deconspire munca direcţiei.

În munca cu oamenii, cu cadrele, are lipsuri foarte serioase, astăzi prezintă unele cadre foarte bine, îi laudă şi îi ridică în slăvi, ca peste scurt timp despre aceiaşi oameni să aibă aprecierile cele mai negative. Numai astfel se poate explica cele două arestări de ofiţeri de securitate în R.F.G. şi care în anchetă au trădat ce au cunoscut.

A trimis în străinătate aceşti ofiţeri, fără aprobarea conducerii ministerului, iar când a fost tras la răspundere, a vrut să arunce vina pe alţii. Unul din aceşti ofiţeri a fost adus în M.A.I. şi promovat în foarte scurt timp, fără să cunoască muncă de securitate, până în funcţia de şef de serviciu de către tov. Gavriliuc, pe considerentul că îl cunoaşte mai de mult. De asemenea, cel de al treilea ofiţer care a trădat patria este tot din direcţia de a cărei muncă răspunde tov. Gavriliuc.

Grav este faptul că la încrederea mare care i s-a acordat în mânuirea fondului C.I.S., a dovedit mare uşurinţă şi a dat dovadă chiar de necinste. Astfel, a trimis un ofiţer în Berlinul Occidental şi i-a ordonat să ceară chitanţe mai mari pentru unele materiale cumpărate. Ofiţerul a obţinut chitanţe majorate în valoare de 701 dolari, ceea ce reprezenta la unele obiecte încărcarea lor cu 100%.

Dând o astfel de educaţie subalternilor, de falsificarea chitanţelor, în loc să-i tragă la răspundere pentru asemenea porcării, este posibil ca şi subalternii, la rândul lor, să procedeze la fel. Dacă avea nevoie de valută străină pentru muncă, trebuia să raporteze conducerii ministerului, să ceară aprobarea şi dacă era în interesul muncii, primea această aprobare. În cele arătate mai sus nefiind cazul.

În loc să analizeze aceste lipsuri grave din munca sa şi să le recunoască cinstit, caută să le justifice, să arunce vina pe alţii şi în ultimă instanţă a căutat să mintă conducerea ministerului. Fiind pus însă în faţa realităţilor, începea cu diferite motivări.

N-a lucrat şi nu ştie să lucreze în colectiv, nu se consultă şi nu cere ajutorul locţiitorilor săi în problemele muncii, ceea ce duce uneori la dărâmarea acţiunilor. În direcţia pe care o conduce se manifestă din plin mahalagismul şi în loc să combată această racilă în munca direcţiei, se complace în ea şi uneori chiar o alimentează.

În ceea ce priveşte anturajul său în afara ministerului, de asemenea, a lăsat de dorit, era prieten şi a adus în mai multe rânduri la popicărie (într-o casă conspirată M.A.I.) pe Safer şi Mineu, foşti legionari.

În ceea ce priveşte caracterul său de om, practică minciuna pentru a putea ieşi curat şi la suprafaţă şi face abuz pentru interesele sale personale.

Tov. general-maior Gavriliuc Mihai, de mai mult timp este bolnav şi în ultimul timp boala s-a accentuat, astfel, din martie până la începutul lunii iunie n-a lucrat deloc, iar de atunci lucrează cu program redus de 4–6 ore pe zi ceea ce înseamnă ca să cunoască tot mai puţin munca direcţiei şi să fie o frână în activitatea ei.

În concluzie: tov. general-maior Gavriliuc Mihai, de când lucrează în M.A.I. a avut unele rezultate în muncă.

Însă, ţinând seama că este indisciplinat, superficial, că a făcut mai mult muncă de suprafaţă, fără să analizeze şi aprofundeze o seamă de probleme, ceea ce a dus la abateri grave în munca sa (deconspirări mari şi chiar trădări), de asemenea, în muncă a dat dovadă de necinste în mânuirea fondurilor şi practică minciuna, propun să fie scos din M.A.I., iar pentru faptul că este bolnav să i se întocmească formele pentru pensionare.

Ministrul Afacerilor Interne
General-colonel Alexandru Drăghici

A.M.R., fond 120, rola 425, c. 117–119.

62.

1959 iulie 6. Referat de cadre al generalului-maior Evghenie Atanase, propus în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a din M.A.I.

C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre

Evghenie Atanase

Membru de partid din martie 1945;
-Născut la 3 martie 1923, în Bucureşti;
-Ocupaţia părinţilor: tatăl a fost distribuitor de pâine;
-Naţionalitatea: română;
-Profesia de bază: cazangiu;
-Studii: 7 clase primare, 3 clase de ucenici;
-Căsătorit, are 2 copii;
-În prezent este elev la Facultatea specială de pe lângă Şcoala Superioară a Comitetului Securităţii de Stat a U.R.S.S.

Evghenie Atanase, în septembrie 1935 s-a angajat ucenic la atelierul de cazangerie al Școlii de arte și meserii „Polizu“ din București. În același timp a urmat și trei clase de ucenici.

În 1938, după ce a terminat ucenicia, s-a angajat la uzinele „Malaxa“, azi „23 August“. Aici a lucrat șapte ani la instalațiile de încălzire centrală și la cazangerie. A fost un muncitor priceput și de multe ori își manifesta nemulțumirea față de felul cum erau tratați atunci muncitorii. Fiind sub influența tatălui său, care era un om cinstit și nu se împăca cu actele huliganice ale legionarilor, Evghenie Atanase nu s-a alăturat acestora, chiar îi privea cu ură.

În uzină a lucrat cu unii simpatizanți ai mișcării muncitorești, a primit de la ei material ilegal de citit, iar în toamna anului 1941 a fost atras în U.T.C. A organizat în U.T.C. un grup de tineri din uzină care au luat parte, împreună cu el, la împrăștierea manifestelor partidului, a făcut propagandă printre muncitori împotriva războiului antisovietic, a întreprins unele acțiuni de sabotaj în uzină.

În 1943, după ce unii din membrii de partid din uzină au fost arestați, a menținut legătura numai cu unii muncitori pe care-i cunoștea că erau simpatizanți ai partidului și a strâns bani pentru ajutorarea deținuților politici antifasciști.

În iunie 1944, împreună cu 60–70 muncitori, a fost evacuat la Făget. Acolo a antrenat pe acești muncitori la acțiuni de revendicări.

După ce s-a întors din evacuare, în decembrie 1944, a fost promovat instructor al Comitetului județean Ilfov al U.T.C., funcție pe care a avut-o până în februarie 1945 când, împreună cu alți tovarăși, a fost trimis la Uzinele „Malaxa“ pentru a întări acolo munca politică. În martie 1945 i s-a confirmat primirea în P.C.R. A fost numit secretar al organizației U.T.C., apoi al Tineretului Progresist pe uzină, această funcție a îndeplinit-o până la alegerile din 1946 când a fost trimis secretar al Sectorului III Albastru A, al Tineretului Progresist.

În această perioadă a muncit bine, s-a dovedit un tovarăș energic și a reușit să mobilizeze tineretul în acțiunile partidului nostru.

În februarie 1947 a fost încorporat la Legiunea de jandarmi București, apoi transferat la Regimentul 2 Pionieri Gardă. În această unitate a fost secretarul unei celule de partid.

La sfârșitul anului 1947 s-a eliberat din armată. Cu aprobarea partidului s-a întors în uzină pentru că, între timp, se îmbolnăvise de plămâni. A lucrat la centrala hidraulică și a fost secretarul U.T.M.-ului și membru în comitetul de partid din secție.

În iunie 1948 a fost scos din producție și repartizat în secția de cadre a Sectorului „23 August“ al P.M.R., la anchete și verificări, apoi a fost numit responsabilul secției.

Din iunie până în septembrie 1949, a urmat școala de cadre a Comitetului Organizației București al P.M.R. Terminând școala, a fost repartizat în secția de cadre a Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Din noiembrie 1949 a fost secretar adjunct al Comitetului de partid Sectorul III Albastru, sarcină de care s-a achitat în bune condițiuni.

În mai 1950 a fost adus în Secția administrativ-politică a C.C. al P.M.R. A fost mai întâi promovat șeful sectorului M.A.I., apoi din septembrie 1952 a fost șef adjunct, iar din ianuarie 1953 a fost numit șef al Secției administrativ-politice a C.C. al P.M.R. Din aprecierea tovarășilor care au cunoscut munca sa în secția administrativă, rezultă că a muncit mult și a depus eforturi pentru a însuși specificul muncii. A fost perseverent și conștiincios. Uneori nu a manifestat suficientă hotărâre și nu controla munca tovarășilor din secție, tolerând unele acte de indisciplină din partea unor instructori.

În octombrie 1953 a fost numit locțiitor al Ministrului Afacerilor Interne (i s-a acordat gradul de general-maior), funcție ce a îndeplinit-o până în mai 1957. A fost apreciat că a depus eforturi în cunoașterea specificului de muncă, conducând cu competență direcțiile de care răspundea. Conducerea ministerului l-a criticat că a dat mai multă atenție compartimentelor tehnice și mai puțin s-a ocupat de direcțiile operative și, în special, a controlului pe teren asupra felului cum se îndeplinesc sarcinile.

În urma reducerii funcțiilor de locțiitori de miniștri, în mai 1957 a fost numit șef al Direcției Securității orașului București. În această funcție a fost apreciat că a muncit cu simț de răspundere, exigent și cu inițiativă în muncă. În această perioadă a fost cooptat și membru supleant al biroului Comitetului orășenesc P.M.R. București și ales deputat în Sfatul popular al Capitalei.

Prin desființarea Direcției Securității orașului București, tovarășul general-maior Evghenie Atanase a fost pus la dispoziția Direcției de Cadre M.A.I. și a fost trimis de conducerea Ministerului Afacerilor Interne în diferite misiuni.

Din septembrie 1958 este elev la facultatea specială de pe lângă Școala superioară a Comitetului Securității de Stat al U.R.S.S. Depune eforturi pentru pregătirea sa de specialitate, iar ca șef al lotului se achită în bune condițiuni de sarcinile încredințate.

Pentru meritele sale în muncă a fost decorat cu „Steaua R.P.R." clasa III-a și a IV-a și 3 medalii ale R.P.R.

General-maior Evghenie Atanase a fost trimis în diferite misiuni în țările de democrație populară din Europa și în Republica Federativă Iugoslavia.

Ca avere posedă un autoturism.

Despre familia tovarășului Evghenie Atanase cunoaștem:

Tatăl său a venit din Macedonia, împreună cu părinții săi, în urmă cu 60 de ani. A lucrat ca distribuitor de pâine și apoi ca portar. Nu a fost înscris în nici o organizație politică. Este decedat din 1956. Mama este casnică, nu este înscrisă în nici o organizație politică. Are un frate și o soră. Fratele este strungar, acesta a dezertat de pe frontul antisovietic, a fost condamnat la moarte, apoi i s-a comutat pedeapsa la muncă silnică pe viață. După eliberarea țării noastre a luptat pe frontul antihitlerist. Ulterior a intrat în anturajul unor elemente decăzute și, fiind prins că a furat două biciclete, a fost condamnat la trei ani închisoare. În prezent lucrează ca normator la Uzinele „23 August". Muncește bine în producție și are activitate în cadrul sindicatului pe tărâm cultural. În ultimii ani este cunoscut ca un element corect. Sora

a fost muncitoare la o fabrică, a fost membră în U. F. D. R., în prezent, fiind bolnavă, este casnică.

Soţia lui Evghenie Atanase este casnică, n-a făcut şi nu face parte din vreo organizaţie politică. Tatăl ei a lucrat ca dulgher, fără salariaţi. Acum nu mai lucrează în profesie, se ocupă cu munca câmpului, are 2 ha pământ. Nu este încadrat politic. Soţia are 1 frate şi 3 surori. Fratele este membru de partid, ofiţer de miliţie, surorile sunt casnice, nu sunt încadrate politic. Soţul unei surori a fost exclus din partid pentru că a delapidat o sumă de bani şi a fost condamnat la 3 ani închisoare.

Cu rudele sale, generalul-maior Evghenie Atanase întreţine legături.

Evghenie Atanase spune că are o verişoară în Macedonia Grecească, plecată acolo din 1914, nu ştie de ea nimic de mai mulţi ani.

Este propus de Ministerul Afacerilor Interne în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a M.A.I*.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. este de părere că tov. general-maior Evghenie Atanase corespunde din punct de vedere al încrederii politice.

6 iulie 1959

p. Secţia de cadre
Gh. Ionescu

Silaghi Ion,
Şef de sector în Secţia de Cadre
a C.C. al P.M.R.

Dincă Ion
Şef de sector în Secţia Organizaţii
de partid a C.C. al P.M.R.

A.M.R., fond 120, rola 425, c. 358–360.

* Numit în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a în septembrie 1959, după înapoierea sa de la Şcoala Superioară a Comitetului Securităţii de Stat a U.R.S.S. (*A.M.R., fond 121, rola 239, c. 97–98*)

63.

1959 noiembrie 18. Referat de cadre al colonelului de securitate Doicaru Nicolae propus pentru a fi numit în funcția de șef al Direcției I din M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne
Nr. S/209105
din 18 noiembrie 1959

Către
Secretariatul C.C. al P.M.R.

Supun Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, propunerea de numire în funcția de șef al Direcției I din Ministerul Afacerilor Interne a tovarășului colonel Doicaru Nicolae.

Anexez alăturat și referatul ofițerului.

Ministrul Afacerilor Interne
General colonel Alexandru Drăghici

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Cadre

Colonel de securitate Doicaru Nicolae

Membru de partid din ianuarie 1945;
-Născut la 22 august 1922, în comuna Dolhanți, raionul Focșani, regiunea Galați;
-Originea socială: țăran cu gospodărie mijlocie;
-Naționalitatea: română;
-Studii: 4 ani gimnaziu și anul II Școala muncitorească;
-Profesia: radiotelegrafist;
-Căsătorit, are 2 copii;
-Încadrat în M.A.I. în 1945;
-În prezent este locțiitor șef direcție la Direcția I din Ministerul Afacerilor Interne.

Doicaru Nicolae a absolvit 7 clase primare în comuna natală, apoi din 1937 până în 1941 a urmat 4 clase la Gimnaziul Industrial din orașul Focșani.

În noiembrie 1941, pe baza unui anunț din ziar, a dat examen și astfel a reușit să intre ca subofician la P. T. T., unde a urmat un curs de pregătire de șase luni în

specialitatea de radiotelegrafist. După terminarea cursului a fost repartizat la o echipă volantă la telegraful central al P. T. T. în Bucureşti. Cu această echipă a fost în diferite localităţi din ţară şi în 1942 a fost trimis în U.R.S.S. (Nicolaev) pentru instalarea unui teleimprimator, unde a stat circa 2–3 luni. Acolo, cei cu care a fost nu relatează ceva deosebit despre purtarea lui.

În anul 1942 a fost încorporat la Regimentul 1 Transmisiuni Bucureşti, de unde a fost trimis la o şcoală de subofiţeri până în martie 1944, când a fost avansat la gradul de sergent major în rezervă.

După şcoală a fost repartizat la Compania 132 de transmisiuni Constanţa, la plutonul radio Basarabi-Constanţa, unde a stat până la 25 august 1944, când a plecat pe frontul antihitlerist.

De la 25 august 1944 până în 1945, a luat parte cu unitatea sa – ca [şi] comandant de pluton – pe frontul antihitlerist, până în Cehoslovacia. Pentru fapte de arme a fost decorat cu „Virtutea Militară“ clasa a II-a şi cu medalia sovietică „Victoria“.

În 1945, după desconcentrare, s-a stabilit cu domiciliul în oraşul Constanţa. Acolo a luat parte la o serie de acţiuni obşteşti conduse de partid. În ianuarie acelaşi an a fost primit în P.C.R., iar în iulie 1945 a fost încadrat în poliţie cu gradul de comisar, la Inspectoratul Regional Constanţa, unde a lucrat pe linie de poliţie şi siguranţă până în anul 1948.

O dată cu înfiinţarea Securităţii Statului a fost încadrat în gradul de căpitan şi numit şef de secţie, funcţie în care a muncit până în 1949.

La 23 august 1949, pentru munca depusă a fost avansat la excepţional la gradul de maior şi numit director al Regiunii de Securitate Constanţa, funcţie ce a avut-o şase ani. În octombrie 1952 a fost avansat la gradul de locotenent colonel. Tov. Doicaru Nicolae, de la încadrarea sa în Ministerul Afacerilor Interne, a muncit cu abnegaţie şi devotament, reuşind să obţină o serie de rezultate pozitive, fapt pentru care a fost promovat în munci de răspundere.

Muncind pentru aplicarea ordinelor şi directivelor conducerii ministerului, a obţinut rezultate concrete în depistarea mai multor organizaţii subversive de legionari din regiunea Constanţa. Astfel, redăm câteva din cele mai importante: spionii legionari conduşi de Toma Vasile, a grupărilor de legionari conduşi de Curpen Gabriel, comandamentul legionarilor din nordul şi sudul Dobrogei, lichidarea bandei condusă de legionarul paraşutat Gogu Puiu, cu care a luptat cu arma în mână, a spionilor legionari paraşutaţi în 1953, ca Tănase şi M. Popovici şi alte organizaţii subversive.

În ultimii ani cât a muncit la Regiunea M.A.I. Constanţa, a fost membru în Comitetul Regional de Partid.

În iunie 1955 a fost promovat în funcţia de locţiitor director în aparatul central al M.A.I., funcţie în care se găseşte şi în prezent. La 23 august 1955 a fost avansat la gradul de colonel, la excepţional. În această funcţie, tov. col. Doicaru Nicolae s-a dovedit un bun organizator, energic şi cu putere de muncă. Este inteligent şi

asimilează ușor problemele care-i stau în față. Și-a dat contribuția efectivă într-o serie de probleme grele din exterior, între care: a dus la îndeplinire sarcina fixată de conducerea ministerului, de a răpi și aduce în țară pe comandantul legionar Puiu Traian, care se afla la Viena și altele. A organizat și luptat direct cu legionarul Beldeanu [Oliviu], unde nu și-a precupețit viața pentru executarea întocmai a misiunilor ordonate. Este un ofițer matur, care a acumulat o bună experiență în cei 15 ani de când lucrează în munca de securitate, reușind să-și ridice mereu calificarea sa profesională și să ajute în mod concret și efectiv subalternii în muncă. Din 1958 face parte din Comitetul Raional de Partid M.A.I.

Pentru activitatea și rezultatele obținute în munca sa, a fost decorat cu ordinele: „Steaua R.P.R." clasa III-a, de două ori, „Apărarea Patriei" clasa I-a și ordinul „23 August" clasa IV-a. De asemenea, a fost decorat cu medalia „Victoria", „Eliberarea de sub jugul fascist" și „Meritul Militar" clasa I-a și a II-a.

La sfârșitul lunii iunie 1959, urmând să fie promovat în funcție, s-a trecut la adâncirea verificării activității din trecut a tov. colonel Doicaru Nicolae.

Cu această ocazie, la Raionul de Securitate Focșani a fost găsit un tabel nominal cu elevii din Gimnaziul Industrial Focșani, care au făcut parte din „Frățiile de cruce", în care figurează și Doicaru Nicolae.

Raportând această situație, conform ordinului primit, Direcția de Cadre a trecut la verificarea acestei probleme, stabilindu-se următoarele:

Doicaru Nicolae, în perioada cât a urmat cursurile Gimnaziului Industrial din Focșani (1937–1941), fiind unul din cei mai buni elevi, atât la învățătură cât și la practică, în majoritatea timpului a fost numit de către conducerea școlii chestorul clasei.

În timpul străjeriei, împreună cu toți ceilalți elevi din clasă, a făcut parte și el din această organizație și a fost trimis pentru două săptămâni la o tabără străjerească la Breaza.

O dată cu venirea legionarilor la putere și la Gimnaziul Industrial Focșani s-a primit ordinul Ministerului Educației Naționale nr. 230882/1940 B., în care se arăta că inventarul organizației străjerești va fi predat organizației F.D.C. și că în școală este admisă activitatea „Frățiilor de cruce", iar profesorii și conducerea școlilor să sprijine educația legionară a elevilor. În urma acestui ordin, directorul gimnaziului, împreună cu profesorul ce îndeplinise funcția de șef al străjerilor din gimnaziu, au predat șefului grupului 50 F.D.C. Focșani, lucrurile străjerești.

În perioada guvernării legionare, unii profesori și elevi fiind legionari, au trecut la atragerea și a elevilor din Gimnaziul Industrial în organizația legionară de tineret. Astfel, au venit în gimnaziu legionari din alte licee și care, cu aprobarea directorului școlii, au adunat elevii din anul III și IV într-o clasă și le-au vorbit despre legionari. Tot la acea ședință au fost înscriși și aproape majoritatea elevilor din anul III și IV în organizația F.D.C. Așa a fost înscris și Doicaru Nicolae în F.D.C. (Menționăm că din anul III, din 44 elevi au fost înscriși 34, iar din anul IV, din 26 elevi au fost înscriși un număr de 20 elevi. Restul de elevi din anul III și IV care n-au fost înscriși în F.D.C.,

au fost absenți în ziua acea de la cursuri sau alții, fiind de alte naționalități, au fost dați afară din ședință). În afară de această ședință, au mai avut loc în școală 2–3 ședințe de F.D.C.; se cântau cântece legionare, se făcea muncă voluntară și marșuri organizate de conducerea școlii și de legionari în cadrul școlii.

Aproape la toate activitățile organizate de F.D.C., erau prezenți unii profesori și chiar directorul gimnaziului.

În timpul rebeliunii legionare a venit în gimnaziu un legionar care, împreună cu directorul școlii, a scos elevii din anul III și IV la manifestația legionară care a avut loc în orașul Focșani. Împreună cu toți elevii a fost și Doicaru Nicolae. (Menționăm că elevii au fost încolonați, Gimnaziul Industrial mai la urmă, și au mers până în fața sediului legionar din oraș, unde a vorbit un conducător legionar, după care au plecat acasă. În oraș nu s-au produs ciocniri, arestări, busculări etc.).

După rebeliunea legionară au avut loc percheziții în toate liceele din orașul Focșani, printre care și în Gimnaziul Industrial. La câțiva elevi din clasă s-au găsit unele materiale cu caracter legionar, însă la Doicaru nu s-a găsit nimic.

Părinții au avut ca avere 1,1/2 ha vie și un ha pădure; pe lângă aceasta, între anii 1924–1935 au avut o mică băcănie în comună, apoi numai debit de tutun până în 1942.

În prezent sunt țărani colectiviști, nu au fost și nu sunt încadrați politic, ambii sunt în vârstă.

Are un frate și 3 surori: una este muncitoare, e membră de partid. Ceilalți nu au fost încadrați politic și nici în prezent nu sunt. Toți fac parte din gospodării colective.

Soția tov. colonel Doicaru Nicolae este șefă de brigadă la P.T.T., este membră de partid, în trecut nu a făcut parte din nici o organizație politică. Tatăl soției a fost plutonier major de jandarmi până în 1918, apoi factor poștal până în 1941 în R.S.S. Moldovenească (Bucovina), când a fost ridicat de autoritățile sovietice și de atunci nu se mai știe nimic despre el. Mama ei a fost casnică, este decedată. Doicaru Nicolae n-a cunoscut părinții soției.

Soția are 2 frați: unul este în R.S.S. Moldovenească, iar celălalt lucrează la o întreprindere din Bacău. Nu au probleme deosebite.

Tovarășul colonel Doicaru Nicolae este propus să fie numit șef al Direcției I din Ministerul Afacerilor Interne.

În concluzie, tov. colonel Doicaru Nicolae în timpul cât a urmat Gimnaziul Industrial din Focșani, a fost cunoscut ca unul din cei mai buni elevi, atât la învățătură cât și la practică. În perioada guvernării legionare 1940–1941, împreună cu majoritatea elevilor din Gimnaziul Industrial, a fost înscris în F.D.C., participând la câteva ședințe și alte activități organizate de aceștia în școală. Din verificările făcute (s-a stat de vorbă cu toți elevii care au fost în clasă cu el), nu rezultă să fi depus vreo activitate mai deosebită față de ceilalți tineri din acel gimnaziu, iar unele manifestări au avut loc oficial, când legionarii erau la putere și la care au luat parte atât profesorii cât și elevii în acea perioadă, având ordin în acest sens de la Ministerul Educației

Naționale. De la rebeliunea legionară Doicaru Nicolae n-a mai avut nimic comun cu aceștia.

După 23 august 1944 a fost pe frontul antihitlerist, până în Cehoslovacia. În 1945 a fost primit în P.C.R. și în același an a intrat în poliție, apoi în securitate, fiind șase ani director al Regiunii M.A.I. Constanța și de patru ani este locțiitor director în aparatul central M.A.I. În aceste funcții s-a dovedit un ofițer matur, bun organizator, inteligent și cu spirit de inițiativă; fiind un ofițer capabil și executând întocmai ordinele primite, a depistat mai multe organizații legionare subversive, neprecupețindu-și viața pentru îndeplinirea întocmai a misiunilor încredințate. A dat o serie de lovituri hotărâte legionarilor și conducătorilor legionari, atât la regiunea Constanța, cât și în centrală.

În cei 15 ani de când lucrează în M.A.I., a acumulat multă experiență în munca de securitate, iar în activitatea sa de fiecare zi a dovedit ură neîmpăcată față de dușman.

Părerea noastră este că poate fi numit în funcția de șef al Direcției I din M.A.I.

Ministrul Afacerilor Interne
General-colonel Alexandru Drăghici

A.M.R., fond 120, rola 426, c. 271–276.

64.

1959 decembrie 22. Referat de cercetare privind pe Gavriliuc Mihai, întocmit de Comisia Controlului de Partid.

Partidul Muncitoresc Român
Comitetul Central
Comisia Controlului de Partid — București, 22 decembrie 1959

Tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Alăturat trimitem referatul de cercetare privind pe Gavriliuc Mihai, cu rezultatul cercetărilor făcute în legătură cu trecutul său.

Comisia Controlului de Partid
Președinte,
C. Pârvulescu

Strict secret

Referat de cercetare

Comisia Controlului de partid a fost sesizată de tov. Stern Iosif, membru de partid, maistru la uzinele „Steagul Roșu“ din orașul Stalin, că într-o discuție avută cu Lascu Alexandru, salariat la aceeași uzină, acesta din urmă i-a relatat că soția sa – Lascu Constanța – (fostă Simionescu), îl cunoaște de mult pe Gavriliuc Mihai, membru al C.C. al P.M.R., întrucât Gavriliuc M. era în relații bune cu tatăl ei, anume Simionescu Mihai, fost comisar în poliția orașului Brașov. De asemenea, Lascu Constanța mai susținea că comisarul Simionescu Mihai cunoștea sentimentele politice comuniste ale lui Gavriliuc și că la intervenția acestui polițist, Gavriliuc Mihai a fost angajat ca tâmplar la I.A.R.

Din însărcinarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Comisia Controlului de Partid, pe baza acestor sesizări, a trecut la verificarea întregii activități politice din trecut a lui Gavriliuc Mihai și a stabilit următoarele:

I. De la început trebuie să arătăm că Gavriliuc Mihai tot timpul a fost nesincer față de partid. Falsificând adevărul în autobiografiile sale, a exagerat peste măsură unele legături ce a avut cu anumiți tovarăși în ilegalitate, prezentându-se ca unul cu merite deosebite și cu activitate intensă în mișcarea muncitorească. Pe de altă parte, a ascuns legăturile lui cu o serie de elemente dușmane, polițiști, informatori și fasciști.

Astfel, Gavriliuc Mihai, în perioada anilor 1932–1934, în timp ce a fost ucenic la Câmpulung Muscel, a cunoscut pe tov. Iunian Vasilescu și pe Vâlcoci Ion (în prezent decedat). Acești tovarăși activau în mișcarea muncitorească și au căutat să-l antreneze în muncă de tineret, dându-i să citească și să difuzeze material de propagandă.

Aceste acțiuni la care a fost antrenat, Gavriliuc Mihai le-a speculat și exagerat pentru a-și atribui merite ce nu-i aparțin. De ex.: în autobiografiile sale a arătat că în anul 1933 ar fi fost primit în U.T.C. odată cu un anume Belciug Teodor, originar din Verești-Suceava. Acest lucru nu corespunde realității. Belciug Teodor – nemembru de partid – declară că n-a fost niciodată membru al U.T.C. -ului și nici nu i s-a propus vreodată (decl. pag. 470).

În continuare, Gavriliuc Mihai arată că în anul 1934 ar fi fost primit în P.C.R. La „ședința de primire“ a lui în P.C.R. afirma că ar fi luat parte Mihail Roller și Iunian Vasilescu. Tov. Iunian Vasilescu, membru de partid, nu confirmă cele ce susține Gavriliuc Mihai (dosar de cercetare pag. 468–479). Menționăm că această afirmație a făcut-o în ultimul timp când Mihail Roller nu putea să mai fie întrebat – fiind decedat.

De asemenea, Gavriliuc Mihai a mai afirmat cum că în anul 1934 ar fi fost arestat în comuna Rucăr de către jandarmi pe considerente politice (calificat ca „bolșevic“). S-a stabilit că și această afirmație este nesinceră, deoarece la baza arestării lui a stat faptul că nu a plătit chiria unde a locuit.

Gavriliuc Mihai a avut aceeaşi atitudine nesinceră de falsificare a realităţii şi în ceea ce priveşte modul cum a redat aşa-zisa lui activitate ilegală dusă la Braşov în perioada anilor 1939–1944. Astfel: el arată că ar fi luat legătura cu partidul prin Gheorghe M. Gheorghe – decedat în 1944 – care i-ar fi făcut apoi legătura cu Trandafirescu Ilie (dosar de cercetare pag. 504, 505, 535, 536). Într-adevăr, tov. Trandafirescu Ilie declară că l-a cunoscut pe Gavriliuc Mihai şi împreună cu Gheorghe M. Gheorghe au încercat să-l atragă în mişcare, însă nu s-a întâlnit cu el decât în două rânduri, deoarece din momentul în care l-a văzut pe Gavriliuc că întreţine legături cu un poliţist şi-a dat seama de urmări şi, pentru a se feri de o eventuală provocare, a întrerupt orice legătură cu Gavriliuc M. (pag. 283, 285).

Menţionăm că în anul 1946 tov. Trandafirescu Ilie, fără spirit de răspundere, a dat o referinţă pentru Gavriliuc Mihai în care a arătat că Gavriliuc ar fi fost secretar de celulă, lucru nereal la care tov. Trandafirescu a revenit.

În noiembrie 1941 tovii Trandafirescu Ilie şi Gheorghe M. Gheorghe au fost arestaţi şi condamnaţi. În legătură cu aceasta, Gavriliuc M. arată că după arestarea acestora a luat iniţiativa şi a organizat ajutorarea lor în închisoare. S-a stabilit însă că în afară de un singur pachet mic cu mâncare dat tov. Ducu pentru a-l duce la închisoare, alt ajutor Gavriliuc M. nu a mai dat şi nici nu s-a mai interesat ci, dimpotrivă, s-a ferit şi a refuzat să se mai întâlnească cu tovarăşii pe care i-a cunoscut (decl. tov. Ducu Ştefan şi Dobre Dionisie, pag. 291–297 şi 487).

De asemenea, Gavriliuc Mihai, mergând pe linia de a falsifica realitatea cu privire la pretinsa lui activitate ilegală, a ajuns până acolo încât a susţinut că după căderea comuniştilor de la I.A.R. (noiembrie 1941) ar fi format o celulă de partid din care ar fi făcut parte el, Dobre Dionisie, vărul său, Gavriliuc Leon şi Ducu Ştefan (după cum spunea Gavriliuc, Ducu ar fi fost adus de el la I.A.R.). Nici unul din cei indicaţi de Gavriliuc M. nu confirmă cele arătate de el. Dimpotrivă, tov. Ducu Ştefan arată că s-a angajat la I.A.R., sfătuit şi sprijinit de Gheorghe M. Gheorghe nu de Gavriliuc, iar pe Gavriliuc Leon şi Dobre Dionisie nici nu i-a cunoscut înainte de 23 august 1944. La fel şi Dobre Dionisie precizează că nu a dus nici un fel de activitate de partid la I.A.R. şi nici nu s-a cunoscut cu Ducu Ştefan sau Gavriliuc Leon înainte de 23 august 1944. Chiar şi Gavriliuc Leon – vărul lui Mihai – declară că niciodată n-a făcut parte din vreo celulă de partid (dosar de cercetare pag. 283, 285, 287, 290, 291, 295, 304, 480–490).

Rezultă clar că Gavriliuc Mihai şi în această problemă a minţit partidul.

II. Gavriliuc Mihai, în autobiografiile sale, a mai afirmat că ar fi desfăşurat activitate intensă de demascarea legionarilor. Cercetările noastre au stabilit că aceste afirmaţii precum şi zarva multă făcută de el în jurul aşa-zisei „activităţi ilegale" i-au servit pentru a ascunde în mod intenţionat faţă de partid legăturile strânse ce le-a avut în perioada aceea cu anumiţi poliţişti, informatori şi fascişti.

Astfel, s-a stabilit că începând din anul 1937, Gavriliuc Mihai a avut legături cu Simionescu Mihai, fost comisar în poliţia oraşului Braşov. Acest comisar declară că

Gavriliuc Mihai venea des în casă la el cu un anume Csilik Rudolf şi că la intervenţia sa, Gavriliuc Mihai a fost angajat în luna ianuarie 1938 ca muncitor tâmplar la fabrica I.A.R. (dosar de cercetare pag. 207, 208, 209, 211). Fostul comisar Simionescu susţine că intervenţia a făcut-o la ing. Florescu, unul dintre foştii conducători ai uzinelor I.A.R. care, pe atunci, era agent al S.S.I. în uzină. Acest Florescu a fugit din ţară după 23 august 1944 (pag. 41). Komistek Ana, fosta soţie a comisarului Simionescu, declară că în casă la acest poliţist, Gavriliuc Mihai ar fi cunoscut şi pe Lipoveanu Constantin, pe atunci şeful Siguranţei Braşov. Relaţiile lui Gavriliuc Mihai cu astfel de elemente pot fi ilustrate şi de faptul că prin aceştia a cunoscut şi pe numita Ema Popeia (soţia fostului inspector al muncii din judeţul Braşov), prietenă de familie cu şeful Siguranţei, Lipoveanu Constantin şi cu comisarul de poliţie Simionescu Mihai, care în luna august 1940, împreună cu Komistek Ana (soţia comisarului Simionescu) i-au botezat un copil lui Gavriliuc Mihai.

În afara acestor „relaţii de prietenie", din declaraţia dată de Svediu Ion, un fost prieten al lui Gavriliuc Mihai din perioada aceea, rezultă unele afirmaţiuni că Gavriliuc Mihai ar fi folosit ca informator de către comisarul Simionescu Mihai. În această privinţă Svediu Ion declară că la o demonstraţie de ziua eroilor, în anul 1939, s-a întâlnit cu Gavriliuc şi Csilik Rudolf. „Csilik – spune Svediu Ion – ne-a spus să stăm puţin că merge să se întâlnească…cu Balea Gh., Petrişor Constantin şi cu comisarul Simionescu şi au stat de vorbă vreo 5 minute, după care Balea şi Petrişor s-au îndepărtat în mulţime, iar Simionescu, comisarul de poliţie, a venit spre noi…şi prima dată Gavriliuc l-a salutat, că-l cunoştea mai bine…iar Simionescu ne-a întrebat ce facem?…sunt toţi muncitorii? iar Gavriliuc i-a spus că numai noi suntem" (dosar de cercetare pag. 265, 266).

Mai departe Svediu declară: „Atât Csilik, Gavriliuc, Petrişor şi Balea erau pregătiţi să meargă la paradă şi locul era dinainte stabilit că unde se vor întâlni…iar scopul…era bine determinat de a îndeplini unele sarcini impuse de comisarul de poliţie Simionescu" (pag. 264).

Menţionăm că Svediu Ion nu declară mai mult, se eschivează, deşi este „membru de partid". Prin legăturile ce le-a avut în perioada aceea cu căpitanul Simionescu Mihai şi cu Csilik Rudolf, este un element dubios. Însuşi angajarea acestui Svediu la I.A.R. a fost făcută tot prin comisarul Simionescu.

În cadrul cercetărilor făcute de noi nu s-a putut stabili până la capăt natura legăturilor lui Gavriliuc cu comisarul Simionescu. Acest poliţist a fost eliberat recent din închisoare, unde a executat 10 ani pentru activitate dusă împotriva clasei muncitoare. Când a fost întrebat despre relaţiile lui cu Gavriliuc Mihai, la început a mers până acolo de a negat şi faptul că l-a cunoscut vreodată pe Gavriliuc Mihai. Ulterior a declarat legăturile ce le-a avut, însă, susţine că el nu ar fi avut informatori în fabrici şi ca atare nici pe Gavriliuc Mihai nu l-ar fi folosit în acest scop.

Gavriliuc Mihai, până acum, a ascuns faţă de partid legăturile sale cu acest comisar de poliţie şi astăzi încă se menţine pe poziţia de a nu lămuri în întregime natura acestor

relații. El recunoaște doar atât că a frecventat casa acestuia, că a mâncat acolo, i-a executat unele lucrări și că prin intermediul comisarului Simionescu și-a angajat vărul în poliția orașului Brașov.

III. În afara legăturilor cu fostul comisar Simionescu M., începând din anul 1938 Gavriliuc Mihai a avut legături strânse și cu Gavriliuc Ioachim, agent în poliția orașului Brașov și la Cetatea Albă, cu care era văr și cumnat. Însăși angajarea lui Gavriliuc Ioachim în poliție (august 1938) a fost făcută prin intervenția directă a lui Gavriliuc Mihai la comisarul de poliție Simionescu Mihai. În legătură cu aceasta, Gavriliuc M. declară :„ideea angajării în poliție a lui Ioachim a venit de la mine și el nu ar fi intrat în poliție dacă eu nu aveam aceste relații cu comisarul Simionescu" (dosar de cercetare pag. 599).

Gavriliuc Mihai, începând din anul 1938, a locuit aproape tot timpul împreună, în aceeași casă, cu Gavriliuc Ioachim. Acest polițist îl informa pe Gavriliuc Mihai de acțiunile la care lua parte ca polițist. Gavriliuc Ioachim declară că, la rândul său, a cunoscut de la Gavriliuc Mihai pe unii tovarăși cu care acesta se întâlnea și discutau probleme privind mișcarea muncitorească, cum sunt: tov. Trandafirescu Ilie și Gheorghe M. Gheorghe. Despre legăturile ce au avut în acea perioadă, nu vorbesc mai mult.

Menționăm însă că până la cercetarea situației sale de partid, Gavriliuc Mihai nu a declarat nimic despre legăturile ce le-a avut cu polițistul Gavriliuc Ioachim cât și faptul că el l-a introdus în poliție. El nu a arătat nici măcar că sunt cumnați (căsătoriți cu 2 surori). Mai mult, în timpul cercetărilor, Gavriliuc Mihai a încercat să influențeze prin amenințări pe acest polițist, pentru a-l determina ca în cazul când va fi întrebat de partid să nu declarare nimic despre legăturile ce le-au avut împreună în trecut, precum și ceea ce cunoștea despre relațiile lui Gavriliuc Mihai cu comisarul de poliție Simionescu și alții. În legătură cu aceasta, la cercetările noastre, polițistul Gavriliuc Ioachim declară că printr-o rudă apropiată, Gavriliuc Mihai i-a comunicat că: „...este supărat groaznic pe tine (pe Ioachim) pentru că nu trebuia să declari când ai fost întrebat că îl cunoști pe comisarul de poliție Simionescu, pe Csilik Rudolf și că el (Mihai) a intervenit să intri tu în poliție. Tu nu trebuia să declari nimic...și dacă ai declarat nu poți fi socotit de el decât escroc...pentru că din cauza ta, el este acum anchetat". Într-adevăr, acest polițist numai în ultimul timp a declarat unele fapte și legături din acea perioadă ale lui Gavriliuc Mihai (dosar de cercetare pag. 426, 426 a.).

Menționăm că, între altele, Gavriliuc Ioachim, ca polițist, participa la acțiuni împotriva muncitorilor comuniști de la I.A.R., unde lucra și Gavriliuc Mihai.

IV. În cursul verificării celor sesizate de Lascu Constanța (fiica comisarului Simionescu), s-a stabilit că unul dintre cei mai apropiați prieteni ai lui Gavriliuc Mihai, a fost un anume Csilik Rudolf, care locuia în casa comisarului Simionescu, unde Gavriliuc îl vizita regulat. Acesta a fost cumnatul comisarului Simionescu Mihai și introdus tot de Simionescu ca tâmplar la I.A.R. În același timp reiese că Csilik a fost

şi informator al Siguranţei (decl. lui Svediu Ion şi a poliţistului Gavriliuc Ioachim, pag. 250–252, 336 şi 433–446).

Menţionăm că de teamă să nu fie demascat, Csilik Rudolf, în preajma eliberării patriei noastre (aprilie 1944), a părăsit uzina şi oraşul Braşov şi s-a stabilit la Steerdorf-Anina, unde a locuit până în anul 1950, când a decedat de tuberculoză.

Gavriliuc Mihai a cunoscut bine cine a fost Csilik Rudolf, însă a trecut sub tăcere acest lucru iar în autobiografiile sale date la partid nu a arătat nici măcar că l-a cunoscut vreodată pe Csilik.

Cu prilejul cercetării sale, Gavriliuc Mihai, fiind întrebat, a arătat pentru prima oară că la I.A.R., a cunoscut şi pe acest Csilik Rudolf şi că au avut legături foarte apropiate. Vorbind despre aceste legături, el a declarat: „Cu Csilik m-am împrietenit prin faptul că era un bun meseriaş şi că avea vederi democratice şi îi ura pe legionari“ (dosar de cercetare pag. 495).

Fiind pus în faţa unor dovezi, Gavriliuc Mihai şi-a dat seama că nu mai poate să acopere faptul că Csilik a fost informator. El a şi revenit asupra caracterizării ce-i făcuse lui Csilik anterior, în care-l arată ca pe un muncitor cinstit „cu vederi democratice“ care „ura pe legionari“ şi cu care era prieten. De această dată îl prezintă ca pe un duşman când spune că: „nu aveam încredere în Csilik“ pentru că era „un duşman“ care „mă urmărea în scopul de a stabili activitatea mea muncitorească pentru a mă denunţa Siguranţei“ (dosar de cercetare pag. 567, 586).

Aceste afirmaţii şi poziţii, vădit contradictorii, Gavriliuc Mihai refuză să le lămurească, dând dovadă pe mai departe de nesinceritate faţă de partid.

Menţionăm că până în prezent Gavriliuc Mihai nu a arătat partidului nici faptul că a cunoscut şi a fost prieten cu un anume Svediu Ion – element dubios – arătat mai sus, introdus în uzina I.A.R. (în anul 1938) tot prin intermediul comisarului de poliţie Simionescu Mihai. Caracteristic atât lui Gavriliuc Mihai cât şi poziţiei lui Svediu Ion este faptul că ambii nu au vorbit nimic despre legăturile ce au existat între ei şi nici că au cunoscut vreodată pe comisarul de poliţie Simionescu M. sau pe Csilik Rudolf. Svediu a mers până acolo că a ascuns şi faptul că a lucrat vreodată la I.A.R. Acum, când au fost descoperite legăturile lor din trecut, fiecare arată despre celălalt că este element dubios, încercând astfel să iasă din cauză. Despre Csilik Rudolf, tocmai acum amândoi arată că a fost informator şi provocator, însă refuză să lămurească natura legăturilor ce a fost între ei şi ce a stat la baza legăturilor ce au avut cu fostul comisar de poliţie Simionescu Mihai.

Pe lângă legăturile avute cu poliţişti şi alte elemente dubioase, Gavriliuc Mihai, în perioada anilor 1940–1944 a avut legături strânse şi cu legionari activi cum sunt: Costescu Vasile, Chircan Stoian, Rotaru Ion şi alţii. Gavriliuc M. (aşa după cum declară şi el) a cunoscut activitatea legionară a acestora, pentru că întreţinea relaţii strânse cu ei şi se întâlnea în casă la el sau la ei, unde discutau şi probleme politice. Mai mult, poliţistul Gavriliuc Ioachim, împreună cu legionarul Costescu V., declară că ambii au luat parte la rebeliunea legionară, iar în seara zilei de 21. 01. 1941 s-au întâlnit

și cu Gavriliuc Mihai, care se găsea în oraș și „au discutat despre evenimentele ce se petreceau atunci".

Legionarul Costescu Vasile a fost introdus în uzina Astra Brașov (1940) de către polițistul Gavriliuc Ioachim. După 23 August 1944 aceștia toți (Gavriliuc Ioachim, Costescu Vasile, Chircan Stoian și Rotaru Ion) au pătruns în partid și Gavriliuc Mihai, datorită relațiilor ce le-au avut împreună, nu i-a demascat ci, dimpotrivă, i-a acoperit până când aceștia au fost demascați și excluși din partid.

Nici în prezent Gavriliuc Mihai nu lămurește legăturile lui dubioase sub pretextul că „nu-și mai aduce aminte", că este „bolnav și îl doare capul", că nu poate să vină la partid pentru a da relații cu privire la relațiile sale din trecut.

Menționăm că conducerea M.A.I. arată că Gavriliuc Mihai are serioase nereguli în administrarea fondurilor încredințate ca șef al unei direcții din M.A.I. De asemenea, că în acest sector de activitate a adus prejudicii grave în munca profesională. Lămurirea acestor probleme o face conducerea M.A.I.

*

* *

Din cele relatate mai sus rezultă că Gavriliuc Mihai, începând din anul 1937, era în legături apropiate cu o serie de elemente dușmănoase și, mai ales, cu unele elemente ale fostei poliții burgheze în orașul Brașov, legături pe care el, până la cercetările noastre, le-a ascuns partidului.

Gavriliuc Mihai a înșelat partidul cu privire la trecutul lui politic. În documentele date la partid, de fiecare dată s-a dat drept muncitor revoluționar cu activitate de partid în ilegalitate și cu anturaj format din tovarăși cunoscuți de partid că au activat în mișcarea muncitorească. S-a stabilit că așa-zisa „activitate revoluționară" a lui Gavriliuc Mihai în fond s-a limitat la unele legături sporadice avute cu câțiva tovarăși din ilegalitate și în mod mincinos a amplificat aceste relații, pentru a ascunde legăturile lui strânse pe care le-a avut cu polițiști și informatori ai Siguranței și cu alte elemente dușmănoase.

Cu toate că Svediu Ion declară că Gavriliuc Mihai ar fi fost folosit ca informator de către comisarul de poliție Simionescu Mihai, acest lucru nu s-a putut stabili cu toată certitudinea. Atât polițistul Simionescu cât și Gavriliuc Mihai, nu au recunoscut acest lucru, iar Csilik Rudolf, elementul principal care ar putea lămuri aceste probleme, este decedat.

Este însă clar că legăturile sale cu elementele străine și dușmănoase în trecut, faptul că el tot timpul a mințit partidul privind trecutul său și relațiile sale cu aceste elemente, precum și faptul că se menține pe mai departe pe o poziție de nesinceritate față de partid, arată că Gavriliuc Mihai nu s-a dovedit demn de încrederea ce i-a acordat partidul după 23 August în muncile încredințate.

Aceste fapte oglindesc adevărata faţă politică şi morală, mentalitatea străină, „individualistă“ a lui Gavriliuc Mihai, care, pentru scopurile sale carieriste s-a situat pe o poziţie de duplicitate faţă de partid, răspunzând cu nesinceritate încrederii care i-a fost acordată.

Faţă de cele arătate mai sus, propunem Biroului Politic al C.C. al P.M.R. luarea măsurilor statutare.

Comisia Controlului de Partid

A.M.R., fond 120, rola 426, c. 729–735.

65.

1960 august 6. Referat de cadre privind pe Postelnicu C. Tudor, propus să fie ales membru al C.C. al U.T.M.

C.C. al P.M.R.
Direcţia organizatorică
Secţia de Cadre

Postelnicu C. Tudor

Membru de partid din decembrie 1953;
-Născut la 23 noiembrie 1931, în comuna Proviţa de Sus, regiunea Ploieşti;
-Originea socială: muncitorească;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Are patru clase industriale şi 2 ani Şcoala Centrală a C.C. al U.T.M.;
-Profesia: strungar în fier;
-În prezent este adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al U.T.M.

Postelnicu C. Tudor, după ce a terminat 6 clase elementare în 1943, a intrat ca ucenic la Societatea „Creditul Minier“, azi Uzina nr. 4 Moreni. După 4 ani s-a calificat în meseria de strungar în fier şi a lucrat în continuare încă doi ani. Paralel cu ucenicia a urmat şi 4 clase şcoala industrială. În 1945 s-a înscris în U.T.C. şi în sindicat, iar din 1946 a dus activitate în Organizaţia Tineretului Progresist, apoi în U.T.M. În 1947 a fost responsabil organizatoric în org. U.T.M. a şcolii, după un an a fost ales secretar al aceleiaşi organizaţii. După terminarea uceniciei a fost ales responsabil cu propaganda şi agitaţia în Comitetul U.T.M. pe uzină.

În septembrie 1950 a fost trimis la un curs de propagandiști de 15 zile la Ploiești. Revenind înapoi la întreprindere, după puțin timp a fost ales secretar al Comitetului U.T.M. pe uzină, iar în aprilie 1951 a fost ales responsabil organizatoric al Comitetului U.T.M. Schela Moreni.

În iunie același an a fost promovat întâi în funcția de instructor la Comitetul raional U.T.M. Câmpina, apoi șef al secției de cultură fizică și sport al aceluiași comitet.

În noiembrie același an a fost trimis la o școală de ofițeri M.A.I. din Botoșani, îmbolnăvindu-se după câteva luni, a fost scos din școală și a revenit înapoi la Comitetul raional U.T.M. Câmpina și repartizat în funcția de șef al secției muncitorești, iar la alegerea organelor locale U.T.M. a fost ales membru în comitet. Datorită rezultatelor bune obținute în munca obștească în octombrie 1952 a fost primit candidat de partid, iar în decembrie 1953, membru de partid.

Din noiembrie 1952 a urmat Școala de cadre „Filimon Sârbu" a C.C. al U.T.M. de doi ani, pe care a terminat-o cu calificativul „foarte bine". În același timp a luat și echivalența cu școala medie de stat.

După absolvirea școlii în 1954 a fost repartizat la Comitetul raional U.T.M. Câmpina în funcția de prim-secretar, apoi a fost ales și membru al biroului Comitetului raional de partid Câmpina și membru în biroul Comitetului regional U.T.M. Ploiești.

În 1956 a fost promovat în funcția de secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești, iar la conferința regională de partid din ianuarie 1959 a fost ales membru în comitet. În activitatea sa a fost apreciat ca un tovarăș capabil, conștiincios, disciplinat și cu spirit critic și autocritic dezvoltat. Uneori era pripit, de asemenea era prea dur în relațiile cu oamenii.

Din octombrie 1959 este în funcția de adjunct al șefului Secției organizatorice a C.C. al U.T.M. Este apreciat ca un tovarăș capabil, cu multă putere de muncă și simț de răspundere în îndeplinirea sarcinilor. Dă dovadă de bun organizator, combativ și exigent. Se preocupă continuu pentru pregătirea sa profesională și politică. În activitatea sa manifestă uneori tendințe de îngâmfare, se supraapreciază, din care cauză lucrează uneori rigid cu oamenii. Tov. Postelnicu Tudor luptă pentru lichidarea acestor lipsuri. A participat la festivalurile mondiale ale tineretului și studenților de la Moscova și Viena din 1957–1959.

Pentru merite deosebite în muncă a fost decorat cu „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

Despre familie cunoaștem următoarele: tatăl a fost muncitor sondor, este decedat din ianuarie 1940. Mama este pensionară, posedă și 0,74 ha. pământ diferit. În trecut n-a făcut parte din nici o organizație politică, este deputată a sfatului popular comunal.

Postelnicu Tudor are doi frați, muncitori electricieni. În trecut n-au făcut parte din nici o organizație politică, sunt membri de partid. Unul din ei este în prezent militar în termen.

Soția este învățătoare, candidată de partid. Părinții soției sunt țărani cu gospodărie mică, posedă 1,15 ha pământ diferit, sunt membri în întovărășirea agricolă din comună.

În trecut n-au făcut parte din nici o organizație politică. În prezent au o atitudine bună în comună.

Soția are o soră căsătorită cu un căpitan de grăniceri, membru de partid. În trecut n-au făcut parte din nici o organizație politică. Soția are un unchi țăran cu gospodărie mică, membru în întovărășirea agricolă. Acesta în trecut a făcut politică P.N.Ț. iar în 1937–1938 a fost primar în comună. În prezent are atitudine bună în comună.

Este propus de Secția Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. pentru a fi recomandat să fie ales membru în C.C. al U.T.M.

Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că Postelnicu Tudor din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Marinescu Ruxadra,
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

Secția de Cadre,
Gh. Ionescu

Cristea Aurel,
Instructor în Secția Organizații
de Masă a C.C. al P.M.R.

6 august 1960

A.M.R., fond 121, rola 287, c. 818–819.

66.

1960 septembrie 15. Referat de cadre al locotenent-colonelului Radu Dumitru (Ciobanu), șeful Direcției regionale M.A.I. Bacău.

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Lt. col. Radu I. Dumitru (Ciobanu)

– Membru de partid din anul 1945.
– Născut la 11 decembrie 1921 în comuna Căldăraru, regiunea Pitești;
– Originea socială: tatăl a fost muncitor necalificat la C.F.R.;
– Naționalitatea: română;

– Studii: are 4 clase, școala de arte și meserii, un curs de specializare de un an, este în anul III la Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu“, cursul fără frecvență;
– Căsătorit, are 3 copii;
– Profesia: ajustor mecanic;
– În prezent este șeful Direcției Regionale M.A.I. Bacău și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău.

Radu Dumitru din anul 1936 a urmat 4 clase la școala de arte și meserii din comuna Miroși – Teleorman. Din iulie 1940, după ce a terminat școala, a lucrat câteva luni la un șantier de construcții al C.F.R. Sinaia, apoi în octombrie 1940 s-a angajat ca ajustor mecanic la Uzinele I.A.R. din Brașov, secția armament, unde a lucrat până în primăvara anului 1944, când cu o parte a uzinei a fost dispersat la Câmpulung Muscel.

Discutând asupra poziției sale din timpul guvernării legionare și a războiului antisovietic, tovarășul Radu a vorbit deschis despre atitudinea sa din acea perioadă. A arătat că în 1940 a locuit în aceeași cameră cu un alt muncitor, care era legionar, acesta fiind mai în vârstă ca el cu vreo 10 ani, încrezut și pentru că el de-abia venise de la țară, fiind și mai rău îmbrăcat, nu s-au creat între ei relații apropiate, ci dimpotrivă legionarul l-a desconsiderat și astfel n-au avut discuții politice și nici n-a încercat să-l atragă la legionari. Acest lucru îl confirmă și gazda la care a locuit. Radu Dumitru mai arată că deși fără orientare politică și fără a cunoaște programul legionarilor, totuși văzând legionari în uniformă cântând și mărșăluind pe străzi și întrucât lui îi plăceau uniformele, a început să-i privească pe legionari cu interes, fără însă să se manifeste în vreun fel. În zilele rebeliunii, văzând pe unii legionari din secție plecând în uniformă și înarmați, fără să-și dea seama de acțiunile acestora, s-a gândit dacă n-ar fi bine să se ducă și el cu ei, însă înainte de a lua o hotărâre s-a sfătuit cu unii muncitori, care stând de vorbă cu el i-au arătat adevăratul caracter al mișcării legionare, l-au îndrumat să nu se alăture acțiunilor acestora, ferindu-l de a fi antrenat în acțiunile legionare. Unul din muncitorii care a muncit cu el în această perioadă, cu care Radu a discutat atunci și care acum este membru de partid, confirmă cele spuse de el. De asemenea și alți tovarăși arată despre el că n-a manifestat simpatie față de legionari, că n-a luat parte la acțiuni legionare și că este cunoscut de atunci ca un muncitor cinstit și corect în relațiile cu ceilalți muncitori.

În perioada războiului antisovietic a fost atras în organizația cultural profesională „Muncă și Lumină“. Din verificare reiese că n-a avut vreo funcție de răspundere, dar era un element activ, frecventa cursul de artă dramatică al conservatorului „Astra“, a jucat în piese de teatru și a scris două articole într-o gazetă locală. El spune și alții confirmă că a jucat în două piese care n-au avut caracter fascist. Articolele n-au fost găsite, el spune că nu-și amintește ca ele să fi avut conținut politic. Unii muncitori arată că în discuții se manifesta împotriva hitleriștilor.

După 23 august 1944 a participat la mai multe acțiuni muncitorești, iar în 1945 a fost primit în P.C.R. Un timp a avut funcția de secretar al Comitetului de partid al I. M. S. Câmpulung Muscel.

În 1948 a fost scos din producție, încadrat în securitate cu gradul de sublocotenent și repartizat la Serviciul județean de securitate Câmpulung Muscel, iar în 1949 a fost numit șef serviciu și avansat la gradul de locotenent.

În 1951 a fost mutat la Regiunea M.A.I. Ploiești, în funcția de șef al serviciului II, pe care a îndeplinit-o până în august 1953, când a fost promovat în funcția de locțiitor șef al Direcției și avansat succesiv până la gradul de maior. În această perioadă a fost secretarul Comisiei de partid a Regiunii M.A.I. Ploiești și a urmat cursul seral de marxism-leninism.

Din ianuarie 1955 a urmat un curs de specialitate în U.R.S.S.

Ca urmare a rezultatelor pozitive obținute, atât în muncă, cât și la cursul de specialitate, în ianuarie 1956, după ce a revenit în țară, a fost numit în funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Bacău. În 1958 a fost avansat la gradul de locotenent colonel. De 4 ani este membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău. Este apreciat ca un tovarăș capabil, știe să organizeze bine munca și se achită conștiincios de sarcini. Contribuie activ la rezolvarea problemelor ce se pun în fața Comitetului regional de partid. În funcția pe care o are a reușit să imprime subalternilor săi simț de răspundere față de muncă, este combativ și exigent față de lipsuri. Se preocupă de ridicarea nivelului său politico-ideologic, este în anul III la cursul fără frecvență al Școlii superioare de partid „Ștefan Gheorghiu".

Pentru merite deosebite în muncă a fost distins cu mai multe ordine și medalii.

În ce privește familia: tatăl a fost muncitor necalificat la C.F.R., din 1949 este pensionar, are 1,80 ha pământ, este în întovărășire. Mama s-a ocupat de munca câmpului, a decedat în 1935. Părinții n-au făcut parte din organizații politice. Are un frate care din 1940 a fost gardian de poliție până în 1942, când a demisionat. A lucrat un timp ca muncitor necalificat la C.F.R. iar de mai mulți ani se ocupă de munca câmpului, are 3,45 ha pământ cu care a intrat în întovărășire. N-a făcut parte din organizații politice, în prezent are atitudine bună față de regimul nostru.

Soția lui Radu Dumitru a fost croitoreasă, de mai mulți ani este casnică, în trecut n-a făcut parte din organizații politice, după 23 august a activat în U. F. D. R. Părinții ei au fost mici meseriași, au avut un atelier de frizerie cu un lucrător și un ucenic. Tatăl ei a decedat de mai mulți ani. Mama este acum casnică, în trecut n-a făcut parte din organizații politice, iar acum are atitudine bună.

Soția lui Radu Dumitru are o soră care din 1941 a fost dactilografă în poliție până în 1945, când a fost comprimată. Soțul acesteia din 1938 a fost comisar ajutor în poliție până în 1948, când a fost scos. Între anii 1939–1940 a lucrat în siguranță. Acesta încă dinainte de a intra în poliție a fost legionar activ, iar după 23 august a fost membru de partid și exclus. Acum este avocat în Sibiu. Radu Dumitru spune că nu are relații apropiate cu aceștia. Soția lui Radu are o verișoară care a fost profesoară, acum pensionară, care în 1952 a fost condamnată la 2 ani închisoare pentru nedenunțare într-un proces de spionaj. Radu spune că a fost o dată la aceasta în 1955. Un văr de-al soției a fost șef de sector legionar. De curând a fost arestat și condamnat la 10 ani

închisoare pentru activitate dușmănoasă. Radu arată că pe acesta nu l-a cunoscut înainte, iar arestarea și trimiterea acestuia în fața justiției s-a făcut din ordinul său.

Este propus membru în biroul Comitetului regional de partid Bacău.

Radu Dumitru a muncit cu rezultate pozitive, dând dovadă de conștiinciozitate în muncă. Ținând însă cont că în perioada războiului antisovietic a dus activitate în organizația profascistă „Muncă și Lumină“ și pentru că printre rudele apropiate ale soției sale sunt mai multe elemente care au fost în aparatul de represiune burghezo-moșieresc și legionari, Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că nu este indicat să facă parte din biroul Comitetului regional de partid.

Secția de Cadre
Gh. Ionescu

Liteanu Nicolae
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

Dobre Petre
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

15 septembrie 1960.

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 159–161.

67.

1960 decembrie 22. Referat de cadre al maiorului Marinescu Viorel-Paul propus în funcția de șef de stat major în Comandamentul central al gărzilor muncitorești.

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Marinescu Viorel-Paul

Membru de partid din 1955;
-Născut la 17 februarie 1928, în Pitești;
-Originea socială: muncitorească;
-Naționalitatea: română;

-Studii: 8 clase, liceul industrial și Academia militară generală – Facultatea arme întrunite;

-Căsătorit;

-Profesia de bază: lăcătuș ajustor;

-În prezent este șeful Statului major al gărzilor muncitorești ale orașului București cu gradul de maior.

Marinescu Viorel-Paul, din 1939 a urmat timp de opt ani liceul industrial din Pitești, învățând meseria de lăcătuș ajustor. Din această perioadă este cunoscut ca un elev silitor la învățătură și modest. În timpul școlii a fost bursier și premiant în fiecare an. Înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizații politice.

În 1946 a fost primit în organizația Tineretului Progresist, iar ulterior în U.T.M., achitându-se de sarcinile încredințate. Tot în acest an a intrat ca pedagog la Școala de elevi meseriași C.F.R., unde a stat până la terminarea liceului.

În iulie 1947 s-a angajat ca muncitor lăcătuș la I.A.R. (azi I.M.S.) din Câmpulung Muscel. Acolo a continuat să ia parte la viața organizației U.T.M. și la acțiunile întreprinse de partid. Peste șase luni a fost trimis la școala de ofițeri de infanterie din Sibiu. În 1949, după absolvirea școlii, a fost numit comandant de pluton, iar mai târziu comandant de companie la Rgt. 1 inf. Craiova și Școala de ofițeri infanterie Sibiu. În școală și, ulterior, în funcțiile avute, a fost apreciat ca un tovarăș conștiincios, capabil și perseverent în îndeplinirea atribuțiilor.

Din luna mai 1952 a muncit în funcțiile de translator de limba rusă la Direcția cadrelor și ajutor șef birou Direcția secretariat din cadrul M.F.A. Pe baza rezultatelor obținute în muncă și a comportării sale în 1953 a fost primit în rândul candidaților de partid și, în același an, a urmat școala divizionară de partid.

În septembrie 1954 a fost trimis la Academia militară „I. V. Stalin“ – Facultatea de arme întrunite. A absolvit academia în 1957 cu calificativul „f. bine“ și cu diplomă de merit, fiind apreciat ca un ofițer capabil și cu perspective de dezvoltare. În 1955 a fost primit în rândul membrilor de partid.

După terminarea academiei a fost încadrat șef stat major la Rgt. 272 mecanizate, iar din august 1958 și până în prezent muncește în funcția de șef stat major al gărzilor muncitorești din orașul București.

Este apreciat de șefii săi ierarhici și de biroul organizației de bază ca un ofițer bine pregătit politic și profesional, cu inițiativă, spirit de organizare și putere de muncă. Conduce și îndrumă cu competență statele majore raionale și sprijină îndeaproape pregătirea de luptă a gărzilor muncitorești. Este un tovarăș modest, hotărât și perseverent în muncă. În unele cazuri însă, nu este suficient de exigent față de subordonați.

Pentru rezultatele bune obținute în muncă a fost distins cu mai multe ordine și medalii și avansat la excepțional.

Despre familie cunoaștem următoarele: tatăl lui a fost muncitor tâmplar, a decedat în 1946. Mama a fost muncitoare textilistă. A decedat în 1953. Nu au făcut parte din organizații politice.

Are un frate și o soră. Fratele este mecanic la o uzină din regiunea Pitești, membru de partid. Sora este casnică. Nu a făcut și nu face parte din organizații politice.

Soția lui Marinescu Viorel-Paul este funcționară, membră a U.T.M. Tatăl ei a fost maistru militar de aviație. A avut legături cu mișcarea muncitorească, în timpul războiului, în casa lui, s-au ținut ședințe de partid, iar după 23 August 1944 a făcut parte din formațiile de luptă patriotice. A decedat în 1945. Mama soției este casnică, pensionară după soț. Nu a fost și nu este încadrată politic.

Soția are un singur frate, care este ofițer în M.F.A., membru de partid.

Celelalte rude apropiate nu au probleme deosebite.

Marinescu Viorel-Paul este propus în funcția de șef stat major în Comandamentul central al gărzilor muncitorești.

Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. este de părere că din punct de vedere al încrederii politice corespunde în funcția propusă.

Secția de Cadre

22 decembrie 1960

Gal Ion
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

Silaghi Ion
Responsabil colectiv M.A.I. din Grupul
de instructori M.F.A., M.A.I. din Direcția
Organizatorică a C.C. al P.M.R.

A.M.R., fond 121, rola 302, c. 795–796.

68.

1960. Statul de organizare al cadrelor de conducere din Ministerul Afacerilor Interne (direcţii centrale şi regionale de securitate).

Statul de organizare al cadrelor de conducere din Ministerul Afacerilor Interne

Denumirea funcţiei	Gradul şi retribuţia		Alte drepturi	Numele de familie, prenumele tatălui şi prenumele respectivului	Obs.
	Prevăzut	Real			
Direcţia I					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Doicaru Nicolae	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Moiş Aurel	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950				
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950				
Direcţia a II-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Cosma Neagu	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Marinescu Gh. Ioan	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Ungureanu Iuliu	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Nicolau Ilie	
Direcţia a III-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Mr. 3950		Budişteanu F. Nicolae	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Zambeti M. Cristache	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Andrei Olimpiu	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Rusu C. Emanoil	
Direcţia a IV-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Gral. mr. 4860		Evghenie Tănase	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Gluvacov Andrei	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Ciobanu Ioan Ioan	

Direcția a V-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Gral. mr. 4860		Naum Grigore	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Stan M. Nicolae	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Ilie Marcinus	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950				
Direcția a VII-a					
Şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. col. 4480	Col. 4480		Dinescu M. Vasile	
Loct. şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. lt. 3700	Col. 3700		Kovacs L. Pius	
Loct. şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. lt. 3700				
Direcția a VIII-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Butyka Andrei Francisc	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Enoiu Gheorghe	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Toma P. Nicolae	
Direcția a IX-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Mladin Const. Ştefan	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Cernea I. Ioan	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Ştefănescu T. Aureliu	
Direcția Cadre					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Pateşan Ioan	
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950			
Loct. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Cpt. 3950		Vlad Iulian	
Şef serviciul I	Gl. mr. 3170	Cpt. 2850		Chiriac Florian	
Şef serviciul II	Gl. mr. 3170	Lt. col. 3170		Bocşe Iosif	
Şef serviciul III	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Radu Dumitru	
Loct. şef serv. III	Col. – gl. mr. 2850	Mr. 3170		Constantin Virgil	
Şef serviciul IV	Gl. mr. 3170				
Şef secție V	Col. 2850	Mr. 2850		Pârvulescu Ioan	
Şef serviciul VI	Gl. mr. 3170	Col. 3170		Klein Mihai	
Şef serv. din Direcția I	Gl. mr. 3170	Cpt. 3170		Diaconu Ioan	

Direcția Secretariat					
Şef dir. secret.	Gl. lt. 3300	Lt. col. 3300		Ristea Ioan Gheorghe	
Locț. şef dir. secretariat	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Lințu Ioan Ioan	
Direcția Financiară					
Şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. Lt. 4080	Lt. col. 4080		Neagu Ion Ovidiu	
Locț. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Paliță Petre	
Direcția Spate					
Şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. Lt. 4080	Col. 4080		Bogdan Hary	
Locț. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Col. 3300		Emanoil Ioan	
Locț. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Simionaş Ioan	
Locț. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Maiorescu Gheorghe	
Serviciul Inspecții					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3950	Gral. mr. 3950		Demeter Alexandru	
Locț. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 3170	Cpt. 3170			
Serviciul „B“					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3520	Mr. 3520		Leu I. Nicolae	
Locț. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Petre Gh. Cezar	
Locț. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 2800				
Serviciul „C“					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Col. 3520		Nedelcu I. Mihail	
Locț. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Breahnă Gh. Iordache	
Serviciul „F“					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Mr. 3520		Panaitescu S. Nicolae	
Locț. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Vlad I. Iordan	
Locț. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Cpt. 2800		Duță N. Florea	
Serviciul „H“					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3950				
Locț. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 3170	Lt. col. 3170		Stănescu I. Gheorghe	

Serviciul „K“					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Petruc Mihail	
Locţ. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 3170	Col. 3170		Tiriachiu Gh. Vasile	
Serviciul „T“					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Col. 3520		Szacsko Alex. Alexandru	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Simionescu Florea Gheorghe	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Simion Tudor Nicolae	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Plăpceanu Ştefan Iulius	
Serviciul Organizare Mobilizare					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Lt. col. 3520		Oprescu I. Mircea	
Serviciul Central de Planificare					
Şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Gl. mr. - Gl. lt. 3000	Col. 3000		Rădoi Ioniţă Nicolae	
Locţ. şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Col. - Gl. mr. 2500	Cpt. 2500		Marinescu A. Mihai	
Serviciul Poştal Special					
Şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3000	Lt. col. 3000		Adrian S. Mihail Mauriciu	
Serviciul închisori preventive					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Lt. col. 3520		Stanciu T. Dumitru	
Locţ. şef serv. indep. teh. operativ	Gl. mr. 2800	Lt. col. 2800		Andronache T. Nicolae	
Comitetul U.T.M.					
Prim secretar Comitet U.T.M.	Col. 2450	Cpt. 2450		Socol Laurean Valeriu	
Cabinetul de Marxism-Leninism					
Şef cabinet consultaţii marxism-leninism	Col. 2580	Mr. 2580		Adam Adler Iosif	
Casa de cultură M.A.I.					
Şeful Casei de Cultură M.A.I.	Col. 2140	Col. 2140		Fucs M. Beriş	

Școala Ofițeri M.A.I. nr. 1					
Şef şcoală securitate operativă	Gl. lt. 3590				
Locţ. şef şcoală Sec. operativ	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Biriş Gr. Vladimir	
Locţ. pt. spate şcoală sec. op.	Col. 2310	Mr. 2310		Ştefănescu Radu	
Școala Ofițeri M.A.I. nr. 3					
Şef şc. securit. supr. op. şi investigații	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Roşca Nicolae Constantin	
Locţ. şef şc. securit. supr. op. şi investigații	Col. 2800				
Direcția Regională M.A.I. Bacău					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Radu I. Dumitru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Munteanu T. Vasile	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Constantinescu D. Gheorghe	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Lt. col. 2630		Mănoiu A. Ştefan	
Direcția Regională M.A.I. Baia Mare					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Simion D. Andrei	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590				
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Hrițan M. Nicolae	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630				
Direcția Regională M.A.I. București					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Iani Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Col. 3590		Sidea C. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Vintilă M. Marin	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Diaconescu I. Ioan	
Direcția Regională M.A.I. Cluj					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Breban M. Iosif	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Col. 3590		Corin I. Aurel	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Druescu Gh. Alexandru	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Gherman S. Ioan	

Direcția Regională M.A.I. Constanța					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Bolintineanu Gh. Ioan	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Năstase M. Sepi	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Luca I. Ilie	
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630				
Direcția Regională M.A.I. Craiova					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Socol M. Petre	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Iştoc A. Gheorghe	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Popa Constantin	
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Mataizer F. Stelian	
Direcția Regională M.A.I. Galați					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Vistig P. Eugen	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Col. 3590		Huidan S. Marin	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Bobu Radu Aurel	
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Barbu I. Stelian	
Direcția Regională M.A.I. Hunedoara					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Kavza Ştefan	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Târnoveanu Ioan	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590				
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Mr. 2630		Boca Ioan	
Direcția Regională M.A.I. Iași					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Zodian Gheorghe	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Ionescu Gh. Dumitru	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Cleju N. Ioan	
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Lt. col. 2630		Tofilescu M. Dumitru	
Direcția Regională M.A.I. Oradea					
Şef direcție	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Kiss R. Vasile	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Vâlcea P. Dumitru	
Locț. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590				
Locț. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Mr. 2630		Dobrotă S. Ioan	

Direcția Regională M.A.I. Pitești					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Constandache I. Paul	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Pleșiță Gh. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Niță I. Petre	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Col. 2630		Cuteanu S. Gheorghe	
Direcția Regională M.A.I. Ploiești					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Ștrul A. Mauriciu	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Dumitrescu I. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Dumitraşcu S. Alexandru	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Col. 2630		Iordan B. Ioan	
Direcția Regională M.A.I. Stalin					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Aranici P. Pavel	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Col. 3590		Mihaly I. Alexandru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. mj. 3590		Teris S. Ştefan	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Puia P. Romulus	
Direcția Regională M.A.I. Suceava					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Munteanu I. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Roşca E. Dumitru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590				
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Mitoiu Gh. Marin	
Direcția Regională M.A.I. Timişoara					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Steskal William	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Dumitraşcu Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Malea Petru	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Mr. 2630		Lăpuşan Horia	
Direcția Regională M.A.I. Aut. Maghiară					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Kovacs I. Mihai	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Blaga Şt. Ştefan	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. – Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Steru I. Adalbert	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Sălcudean T. Pavel	

Direcția Generală a Miliției					
Locț. dir. general miliție	Gl. lt. 4120	Col. 4120		Savu Florea	
Locț. dir. general miliție	Gl. lt. 4120	Col. 4120		Coșovanu Dumitru	
Locț. dir. general miliție	Gl. lt. 4120	Lt. col. 4120		Popescu Eugen	
Locț. dir. general miliție pt. munca politică	Gl. lt. 4120				
Comandamentul Trupelor M.A.I.					
	Gl. col.	Gr. mr.		Constantinescu Dumitru	
Direcția Paza Contra Incendiilor					
Șef dir P. C. I.	Gl. lt.	Gr. mr.		Tatu Pamfil	

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7374, dosar nr. 2, f. 1–11.

69.

1961 aprilie 28. Referat de cadre privind pe Silaghi Ion, șeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Silaghi Ion

Membru de partid din mai 1947;
-Născut la 6 ianuarie 1929, în comuna Ghercești Noi, regiunea Oltenia;
-Originea socială: muncitorească;
-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Are patru clase profesionale, Școala Superioară de Științe Sociale „A. A. Jdanov“ 3 ani și Facultatea de Științe Juridice;
-Profesia de bază: frezor;
-În prezent este șeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din cadrul Grupului de Instructori pentru controlul muncii de partid la M.F.A.-M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R.

Silaghi Ion a terminat şapte clase primare în 1943, apoi s-a angajat ucenic la fabrica S. E. M. A. T. din Otopeni-Bucureşti, unde s-a calificat în meseria de frezor.

După 23 august 1944 s-a înscris în U.T.C. şi în sindicat. A îndeplinit la început funcţia de secretar al organizaţiei U.T.C. din fabrică, apoi a fost ales membru în comitetul de întreprindere. Este cunoscut din această perioadă ca un tânăr conştiincios în muncă şi cu o atitudine combativă.

În octombrie 1946 întreprinderea la care lucra s-a desfiinţat. A muncit câteva luni la un atelier particular, apoi, în aprilie 1947 s-a angajat frezor la Uzinele „23 August" din Bucureşti. În mai 1947 a fost primit în P.C.R.

În 1948 a fost scos din producţie ca activist al Comitetului sectorului „23 August" al U.T.M., apoi a fost promovat instructor în secţia de propagandă a Comitetului judeţean U.T.M. Ilfov. Începând din iulie 1949 a urmat şase luni cursurile şcolii de cadre a C.C. al U.T.M. După absolvirea şcolii a fost repartizat instructor în Secţia de propagandă şi agitaţie a C.C. al U.T.M.

În decembrie 1950 a fost încorporat la Şcoala militară de ofiţeri politici a M.A.I. din Oradea, unde a fost secretar al unei organizaţii de bază U.T.M. şi membru în comitetul U.T.M. pe şcoală. În noiembrie 1951 a fost avansat la gradul de locotenent şi repartizat în cadrul Direcţiei generale politice a M.A.I. La început ca instructor în biroul şcolii, apoi şef al biroului secretariat al Direcţiei propagandă şi agitaţie. Pe linie de partid a muncit ca secretar al biroului organizaţiei de bază.

În această muncă a fost apreciat ca un tovarăş conştiincios şi disciplinat. Lua poziţie critică faţă de lipsurile pe care le sesiza, însă avea uneori manifestări de superficialitate şi pripeală.

Începând din septembrie 1952, a urmat timp de trei ani Şcoala superioară de ştiinţe sociale „A. A. Jdanov". Conducerea şcolii l-a apreciat ca pe un tovarăş inteligent, cu o gândire clară şi perseverent în muncă. La învăţătură a făcut progrese, calificându-se printre cei mai buni studenţi ai promoţiei sale. În calitate de secretar al organizaţiei de bază se orienta just în problemele muncii de partid, dând dovadă de pricepere organizatorică şi combativitate, însă, uneori, trăgea concluzii pripite pe baza unor fapte insuficient verificate.

După absolvirea şcolii, din octombrie 1955 a muncit în Secţia Administrativă a C.C. al P.M.R., mai întâi ca instructor, iar din 1957 ca şef al sectorului M.A.I. Conducerea secţiei l-a apreciat ca un tovarăş capabil şi perseverent în muncă. În îndeplinirea sarcinilor a dat dovadă de iniţiativă şi orientare justă. S-a preocupat de ridicarea nivelului cunoştinţelor sale profesionale, urmând un curs de pregătire, după care a dat examenele de diferenţă la Facultatea de Ştiinţe Juridice, pe care a absolvit-o în 1959.

În noiembrie 1958, cu ocazia înfiinţării Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R., a fost numit şeful sectorului cadre M.F.A. -M.A.I. din Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. A îndeplinit această funcţie până în august 1959 când a fost numit şeful

colectivului de instructori pentru M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R., funcție ce o are și în prezent.

Este apreciat că în această muncă a obținut rezultate bune. Este un tovarăș cu multă putere de muncă, inteligent și cu simț de răspundere dezvoltat. Are inițiativă, este exigent, se preocupă să cuprindă și să execute cât mai bine sarcinile ce-i revin. În relațiile cu tovarășii din colectiv are atitudine bună și este apropiat de ei. Ca lipsuri, uneori este pripit la pregătirea și verificarea unor materiale, fapt ce face ca unele lucrări să fie sub nivelul cerințelor.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu Ordinul „Steaua R.P.R. " clasa V-a, cu medaliile „Meritul Militar" clasa I și a II-a și avansat la excepțional la gradul de maior.

Despre familie cunoaștem următoarele: tatăl său este șofer la I. T. B. În timpul războiului antisovietic a tamponat o mașină militară și a dezertat, fapt pentru care a fost condamnat la 27 ani închisoare. La 23 august 1944 a fost amnistiat. A fost înscris în P.C.R., însă la verificare nu i s-a găsit dosarul și a rămas în afara rândurilor partidului. Mama este funcționară la O. N. T. Carpați, membră de partid. Tov. Silaghi Ion nu are frați și surori. Are trei unchi și două mătuși. Unchii sunt muncitori. Unul din ei este membru de partid, altul a fost exclus din partid pentru beție, al treilea nu a fost și nu este încadrat politic. Mătușile sunt casnice, pensionare C.F.R. după soți. Nu au fost și nu sunt încadrate politic.

Soția este instructor teritorial al Consiliului Național al Femeilor, membră de partid. Tatăl ei a fost muncitor zidar, a decedat în 1958. Mama este muncitoare. Părinții nu au fost și mama nici în prezent nu este încadrată politic. Soția are doi frați și 3 surori. Frații sunt muncitori zidari. Unul din ei este membru de partid. Celălalt nu a fost și nu este încadrat politic. În 1946 a fost condamnat 6 luni pentru furt și amnistiat. Surorile, una este subofițer în M.A.I., căsătorită cu un activist al C.C. al U.T.M. Ambii membri de partid. A doua este casnică, fără de partid, este președinta Comitetului de femei din cartierul unde locuiește, căsătorită cu un șef de echipă de la C.F.R., membru de partid. A treia a fost muncitoare strungar, în prezent studentă la Institutul Politehnic, membră de partid.

Soția are doi unchi și două mătuși. Unchii, unul este muncitor, iar celălalt contabil. Mătușile, una este muncitoare, cealaltă casnică. Nu au fost și nu sunt înscriși în organizații politice.

Secția de cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice, tovarășul Silaghi Ion corespunde în funcția de o deține.

Dinu Vasile
Șef de sector în Secția de Cadre
a C.C. al P.M.R.
28 aprilie 1961

Secția de Cadre
Onescu Cornel

A.M.R., fond 120, rola 443, c. 177–178.

70.

1961 iunie. Denumirile avute de către direcțiile și serviciile din Aparatul central al securității în perioada 1 septembrie 1948–1 august 1959.

Unitățile operative și tehnic operative din securitate central și exterior cu denumirile avute în perioada 1 septembrie 1948 – 1 august 1959
în care au existat
funcțiile ce s-au echivalat cu cele din lista anexă la
H.C.M. 399/1961

Denumirea actuală a unității	**Denumirile avute în perioadele 1 sept. 1948 – 1 aug. 1959**
1. Direcția I	– De la 01.09.1948 la 01.01.1951 s-a numit S.S.I. – De la 01.01.1951 la 01.11.1953 s-a numit Direcția „A“ – De la 01.11.1953 și în prezent se numește Direcția I
2. Direcția a II-a	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția „B“ – De la 01.02.1951 la 01.11.1953 s-a numit Direcția I – De la 01.11.1953 până în prezent se numește Direcția a II-a
3. Direcția a III-a	– De la 01.02.1952 și până în prezent se numește Direcția a III-a
4. Direcția a IV-a	– De la 01.09.1948 la 01.11.1953 s-a numit Direcția a II-a – De la 01.11.1953 și până în prezent se numește Direcția a IV-a
5. Direcția a V-a	– De la 01.02.1952 la 01.07.1953 s-a numit Direcția a V-a – De la 01.07.1953 la 01.01.1954 s-a numit Direcția a IV-a – De la 01.01.1954 până în prezent se numește din nou Direcția a V-a

6. Direcția a VI-a	– De la 01.09. 1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția Securității Transporturilor – De la 01.02.1951 la 01.07.1953 s-a numit Direcția a VI-a – De la 01.07.1953 la 01.01.1954 s-a numit Direcția a V-a – De la 01.01.1954 la 01.03.1960 s-a numit din nou Direcția a VI-a – La 01.03.1960 această unitate a fost desființată complet
7. Direcția a VII-a	– De la 01.09.1948 la 01.07.1953 s-a numit Direcția a IV-a – De la 01.07. 1953 și până în prezent se numește Direcția a VII-a
8. Direcția a VIII-a	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a V-a – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Direcția a VIII-a – De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a numit Direcția a VI-a – De la 01.11.1953 și până în prezent se numește din nou Direcția a VIII-a
9. Direcția a IX-a	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a VI-a – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Direcția a IX-a – De la 01.06.1953 la 01.01.1954 s-a numit Direcția „B“ – De la 01.01.1954 la 15. 07.1960 s-a numit din nou Direcția a IX-a – De la 15.07.1960 până în prezent se numește Direcția a VI-a
10. Direcția Cadre	– De la 01.09.1948 la 01.05.1950 s-a numit Direcția a VIII-a – De la 01.05.1950 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a X-a – De la 1.02.1951 și până în prezent se numește Direcția Cadre

11. Serviciul „B“	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a VII-a tehnică – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „C“ – De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a numit Direcția VIII/2 – De la 01.11.1953 la 01.04.1955 s-a numit Serviciul T2 (în cadrul Dir. VIII T.O.) – De la 01.04.1955 și până în prezent se numește Serviciul „B“
12. Serviciul „F“	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a VII-a tehnică – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „D“ – De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a numit Serviciul T3 (în cadrul Direcției a VIII-a T.O.) – De la 01.11.1953 și în prezent se numește Serviciul „F“
13. Serviciul „T“	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a VIII-a tehnică – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „B“ – De la 01.06.1953 la 01.04.1955 s-a numit Serviciul T1 (în cadrul Direcției a VIII-a T. O.) – De la 01.04.1955 și până în prezent se numește Serviciul „T“
14. Serviciul „H“	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția Secretariat – De la 01.02.1951 și până în prezent se numește Serviciul „H“
15. Serviciul „K“	– De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcția a III-a – De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Direcția a VII-a

	– De la 01.06.1953 și în prezent se numește Serviciul „K“ (s-a mai numit Serv. Operativ, Serv. „D“, apoi s-a unificat cu Serviciul D.D.O.)
16. Serv. Închisori Preventive	– De la 01.09.1948 la 01.02.1953 s-a numit Serviciul IX Comandatură – De la 01.02.1953 și până în prezent se numește Serviciul Închisori Preventive
17. Serviciul Inspecții	– De la 01.06.1953 și până în prezent se numește Serviciul Inspecții

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7375, dosar nr. 24/1961, f. 100–102.

71.

1961 decembrie 20. Referat de cadre al maiorului Pleșiță Nicolae, propus în funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Cluj.

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Pleșiță Nicolae

Membru de partid din decembrie 1947;
-Născut la 16 aprilie 1929, în orașul Curtea de Argeș;
-Originea socială: tatăl a fost țăran cu gospodărie mică, în prezent colectivist;
-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Are 8 clase medii și urmează clasa a 9-a. A absolvit cursul de specializare în U.R.S.S. de 1 an;
-Profesia de bază: muncitor necalificat;
-În prezent este locțiitor șef director la Regiunea de securitate Argeș. Are gradul de maior.

Pleșiță Nicolae, în 1940 a terminat patru clase primare, apoi doi ani a muncit cu părinții în gospodăria proprie și ca muncitor zilier pe la diferiți particulari. Din 1942

a lucrat ca sortator şi ajutor circularist la Fabrica de cherestea „Moroieni" din Curtea de Argeş. În 1944 a fost concediat pentru că fabrica nu avea materie primă şi a lucrat ca sezonier la o grădină de pomi fructiferi. Din această perioadă este cunoscut ca un tânăr cu comportare bună, preocupat de câştigarea existenţei. Manifestări politice nu a avut.

După 23 august 1944 a revenit la Fabrica de cherestea „Moroieni" şi a muncit ca circularist. Aici s-a înscris în sindicat, iar în 1945 s-a înscris în U.T.C. şi a luat parte la diferite acţiuni organizate de partid. În 1947 a fost primit în P.C.R. A fost trimis la o şcoală sindicală, apoi ales preşedinte al sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeş.

În mai 1948 a fost promovat ca activist la fosta judeţeană U.T.M. Argeş şi după 4 luni a fost încadrat în M.A.I., Direcţia regională a securităţii Piteşti. A primit gradul de plutonier şi a fost numit lucrător operativ. Dovedind pricepere şi conştiinciozitate în muncă, ulterior a fost avansat în grad şi promovat succesiv în funcţiile de şef birou, şef secţie şi locţiitor şef serviciu în cadrul regiunilor de securitate Arad, Vâlcea şi Piteşti.

Din 1953 a muncit trei ani ca şef secţie la Direcţia de Cadre a M.A.I., apoi un an locţiitor şef director la Regiunea de securitate Piteşti. Din 1957 a urmat un an cursul de specializare în U.R.S.S. unde a obţinut rezultate bune.

După absolvirea cursului a continuat să muncească ca locţiitor şef director la regiunea de securitate Piteşti, funcţie pe care o are şi în prezent. Este apreciat ca un ofiţer capabil, bine pregătit politic şi profesional. În activitatea sa a dovedit simţ de răspundere, curaj şi perseverenţă. Datorită rezultatelor obţinute în muncă a fost decorat, recompensat cu bani şi avansat până la gradul de maior.

Despre familie cunoaştem următoarele: părinţii săi au posedat 1 ha teren arabil, în prezent sunt colectivişti. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic. Are un frate şi o soră. Fratele este paznic la o întreprindere, iar sora casnică. Soţul ei este telefonist. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic.

Soţia este casnică, membră de partid. Aceasta, din 1944 până în 1946 a lucrat ca secretară-dactilografă la primăria comunei Cetăţeni-Argeş, fiind angajată de Purnichescu Gheorghe, moşier şi primar P.N.L. Brătianu al acelei comune [...].

Tatăl ei a fost muncitor, a decedat în 1933. Mama este casnică, întreţinută de fiica ei. În 1944–1945 a simpatizat cu P.N.L., nu este încadrată politic. Are un frate funcţionar, fost membru F.D.C. În 1941 a fost condamnat doi ani închisoare pentru participare la rebeliunea legionară. În 1953 a fost condamnat la opt luni iar în 1955 la doi ani închisoare pentru delapidare. Este alcoolic şi scandalagiu, are manifestări duşmănoase.

Pleşiţă Nicolae are un unchi condamnat la 15 ani muncă silnică pentru crimă. Soţia şi fiul acestuia au fost şi ei condamnaţi la câte 9 luni închisoare pentru tăinuirea crimei comise. Soţul unei mătuşi a fost membru P.S.D., iar la verificarea membrilor de partid a fost exclus întrucât nu a dus viaţă de partid.

Este propus pentru a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

Deși tov. Pleșiță Nicolae [...] are unele rude cu probleme deosebite, ținând seama de rezultatele bune obținute, dovedind atașament față de partid, Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că corespunde pentru funcția propusă.

Nicolae Constantin,
Șef de sector în Secția de Cadre
a C.C. al P.M.R.

Secția de Cadre
Gh. Ionescu

Negreanu Ion,
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

Titileanu Gheorghe,
Responsabil colectiv M.A.I. din cadrul
Grupului de instructori pentru controlul
muncii de partid în M.F.A. -M.A.I.

20 decembrie 1961

A.M.R., fond 121, rola 312, c. 681–682.

72.

1961 decembrie 21. Referat de cadre privind pe colonelul Bolintineanu Ioan (Balint), șef al Direcției regionale M.A.I. Brașov

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Bolintineanu Ioan (Balint)

Membru de partid din septembrie 1946.

– Născut la 12 august 1914 în comuna Mireșul Mare, regiunea Maramureș;
– Originea socială: țărani cu gospodărie mică;
– Naționalitatea: română;
– Căsătorit, are doi copii;
– Are cinci clase Școala de arte și meserii și cursul de perfecționare în U.R.S.S.;

– Profesia de bază: lăcătuş;
– În prezent este şeful Direcţiei Regionale M.A.I. Braşov.
Are gradul de colonel.

Bolintineanu Ioan, după ce a terminat patru clase primare în comuna natală şi o clasă la gimnaziul din comuna Şomcuta Mare, a plecat la Baia Sprie, unde din 1926 a urmat cinci clase la şcoala de arte şi meserii, calificându-se lăcătuş. După absolvirea şcolii s-a angajat în profesie la Societatea minieră „R.I.M.M.A." din Baia Sprie, unde a lucrat trei ani. În noiembrie 1935 a fost încorporat la Regimentul 87 Infanterie din Satu Mare, de unde s-a eliberat în 1936 cu gradul de sergent T. R. După satisfacerea stagiului militar a continuat să lucreze la întreprinderea „R.I.M.M.A.". A muncit câteva luni în profesie, apoi a fost numit responsabil al căruţaşilor care cărau minereul la gară. În acest timp el, ca şi ceilalţi muncitori români, a fost înscris din oficiu de către ing. şef la „Liga antirevizionistă", organizaţie care avea un caracter şovin şi care a luat fiinţă după organizaţia „Ligii revizioniste" în sânul unei părţi a populaţiei maghiare din localitate. Nu a dus activitate în cadrul ei şi nu a avut manifestări şovine.

În martie 1938 a fost dat afară din serviciu fiind acuzat că înregistra cărăuşii fictive. După puţin timp s-a angajat funcţionar la „Banca populară" din Baia Sprie, unde a lucrat zece luni. Ulterior, prin intermediul unei rude a lui care era secretar al primăriei, s-a angajat ca funcţionar diurnist la primăria din localitate, lucrând la întocmirea cărţilor de imobil. Până în 1941 a fost în anturajul unor elemente care au făcut parte din P.N.Ţ. şi Partidul Naţional-Creştin şi a frecventat „Casina Română", local de întâlnire a politicienilor din oraş. În august 1938, fiind bănuit că face politică cuzistă, i s-a făcut o percheziţie de către şeful detaşamentului de poliţie din localitate. În urma percheziţiei nu a rezultat nimic compromiţător. El arată că percheziţia i-a fost făcută din ură personală, iar fostul comisar de poliţie declară că nu îşi aminteşte de această percheziţie. Din verificările făcute rezultă că Bolintineanu Ioan nu a făcut parte din organizaţia cuzistă.

În timp ce a fost funcţionar la primărie a fost înscris în F. R. N., iar în 1939, împreună cu alţi trei funcţionari, a fost trimis la o adunare a F. R. N. la Cluj. Ajunşi târziu la Cluj, nu au putut participa la adunare.

În 1940, după dictatul de la Viena, a fost concediat din serviciu şi a stat şomer până în martie 1941, când s-a repatriat în România. De la această dată, timp de şase ani a muncit ca ajustor la I.A.R. Braşov.

Cei care îl cunosc din acest timp arată că era un muncitor priceput, modest şi comunicativ. Susţinea revendicările muncitorilor pentru îmbunătăţirea salariilor. În discuţiile cu muncitorii adeseori a ridicat problema eliberării Ardealului pentru a se reîntoarce acasă. Eliberarea însă o vedea prin prisma propagandei burgheze, în care se arăta că acest rol îl are P.N.Ţ. La sfârşitul anului 1943, împreună cu un muncitor, au scris pe o tablă cu cretă roşie următoarele: „La mulţi ani 1944, pace între popoare şi mai multă fraternitate între şefi şi subalterni". Pentru acest fapt au fost avertizaţi de comandantul militar al uzinei.

După 23 august 1944 s-a încadrat în sindicat și după scurt timp a fost ales delegat de secție. În iulie 1946 a plecat de la Uzinele I.A.R. Brașov și s-a angajat mecanic la postul de radio Bod. În septembrie același an a fost primit în P.C.R., iar peste puțin timp a fost ales secretar al celulei de partid din întreprindere. În 1948 a urmat un curs de partid de trei luni, iar după terminarea lui i s-a încredințat munca de secretar al Comitetului de plasă P.C.R. Cernatu, apoi al sectorului 5 din cadrul Comitetului orășenesc de partid Brașov.

La 1 mai 1949 a fost încadrat locțiitor politic, cu gradul de locotenent în aparatul politic al regiunii de securitate Brașov, iar peste un an, cu ocazia raionării, a fost transferat locțiitor politic la regiunea de securitate Severin. În iulie 1951 a fost numit șef al Direcției Politice din Direcția generală politică a Securității Statului, iar din 1953, timp de doi ani, a muncit ca secretar al Comitetului de partid din M.A.I. În aceste funcții a dat dovadă de capacitate, inițiativă și spirit de organizare în rezolvarea problemelor. Nu a luat însă atitudine hotărâtă față de manifestările nesănătoase ale unor cadre și în unele cazuri s-a lăsat antrenat în discuții neprincipiale cu unii membri de partid cu funcții de răspundere. A muncit sectar și nu a controlat și ajutat suficient munca aparatului și organizațiilor de partid.

În decembrie 1955 a fost scos din funcția de secretar al Comitetului de partid și a muncit ca șef serviciu într-o direcție operativă a M.A.I. Din septembrie 1956 până în iulie 1957 a urmat cursul de specializare M.A.I. în U.R.S.S., absolvindu-l cu calificativul „bine". De la această dată și până la 15 decembrie a.c. a îndeplinit funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Dobrogea. Pentru motive de sănătate a fost transferat în aceeași funcție la Brașov.

Din aprecierea făcută de către biroul Comitetului regional de partid Dobrogea, rezultă că Bolintineanu Ioan este bine pregătit politic și profesional. Este un tovarăș disciplinat, exigent și hotărât în acțiunile întreprinse. Controlează și sprijină îndeaproape cadrele din subordine și se preocupă de creșterea și educarea lor. Informează și solicită sprijinul organului de partid. În activitatea sa a dovedit simț de răspundere, maturitate politică, principialitate și justă orientare în rezolvarea sarcinilor ce i-au revenit. Pentru merite în muncă a fost decorat și avansat la gradul de colonel. În anumite cazuri însă manifestă pripeală și nervozitate.

Despre familia sa cunoaștem următoarele: tatăl său a avut 2,5 ha pământ și câțiva ani cârciumă în comună. A decedat în 1921. Mama este casnică. Nu a făcut și nu face parte din organizații politice. Are o soră care este dactilografă la sfatul popular al regiunii Maramureș. Soțul ei este membru de partid.

Soția lui Bolintineanu Ion este casnică. Nu a făcut și nu face parte din organizații politice. Are doi frați și o soră. Un frate este funcționar la căile ferate din Budapesta, al doilea este tehnician la un spital din Satu Mare. Sora este casnică, domiciliază în Bratislava, R.S. Cehoslovacă. Nu sunt cunoscuți cu activitate politică.

Bolintineanu are mai mulți unchi din care doi au fost legionari și chiaburi, în prezent unul este în întovărășirea agricolă din comună, iar celălalt are manifestări dușmănoase. Alt unchi a fost lt. colonel în armata burgheză, în prezent este pensionar.

Restul rudelor apropiate nu au probleme deosebite.

Este propus membru în biroul Comitetului regional de partid Brașov.

Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al trecutului politic corespunde pentru funcția propusă.

p. Secția de Cadre
Gheorghe Ionescu

Gal Ioan
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.M.R.

Titileanu Gheorghe
Responsabil obiectiv M.A.I. din Grupul de
instructori pentru controlul muncii de
partid în M.F.A. și M.A.I.

21 decembrie 1961.

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 169–171.

73.

1962 octombrie 31. Referat de cadre al colonelului Răduică Grigore, propus instructor în cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A., M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R.
Direcția Organizatorică
Secția de Cadre

Răduică Grigore

Membru de partid din ianuarie 1946;

-Născut la 22 august 1926 în satul Băluța, comuna Ponoarele, regiunea Oltenia;

-Originea socială: țărani cu gospodărie mică, în prezent întovărășiți;

-Naționalitatea: română;

-Studii: școala medie, Academia militară generală și Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență;

-Profesia de bază: strungar în fier;
-Căsătorit, are trei copii;
-În prezent este la dispoziția Direcției superioare politice a armatei pentru a fi repartizat în funcție.

Răduică Grigore, în 1940 a terminat șapte clase primare, apoi a rămas acasă la părinți, ajutându-i la muncile agricole. În septembrie 1941 a venit în București și s-a angajat ucenic la întreprinderea „Instalația Mecanică" unde, după patru ani, s-a calificat strungar. În același timp a absolvit și patru clase profesionale. După terminarea uceniciei a continuat să lucreze la aceeași întreprindere încă un an. Cei care-l cunosc din această perioadă arată că era un tânăr modest, preocupat de însușirea meseriei. Înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizații politice.

În octombrie 1944 a fost primit în U.T.C., iar peste puțin timp a îndeplinit funcția de secretar al U.T.C. pe întreprindere. În ianuarie 1946 a fost primit în P.C.R., a luat parte la diferite acțiuni organizate de partid și a fost membru în biroul celulei de partid.

La 15 august 1946 a fost scos din producție și luat ca activist la fostul sector III Albastru al P.C.R., unde a îndeplinit funcția de responsabil cu învățământul de partid pe sector. După doi ani a fost trimis la un curs de partid al Comitetului orășenesc de partid București, iar la terminare a fost oprit la școală lector.

În octombrie 1948 a fost trimis de partid în armată unde a primit gradul de locotenent și repartizat la Secția de învățământ din D. S. P. A. A muncit apoi ca șef de seminar și instructor de partid la Școala militară politică din Breaza. La începerea verificărilor membrilor de partid, a fost luat într-o comisie ajutătoare, apoi secretar și președinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din academii și școli militare.

Din mai 1950 a muncit în funcțiile: șef al secției politice la Corpul 1 armată, locțiitor al șefului Direcției politice a Regiunii a II-a militare, iar din 1953, cu excepția unui an cât a urmat cursul academic, a îndeplinit funcția de șef al Direcției politice a Regiunii a II-a Militare. În februarie 1958 a fost promovat membru militar în Consiliul militar al aceleiași regiuni militare.

Din foile de notare întocmite de șefii lui ierarhici, precum și din discuțiile cu cei [cu] care au lucrat, rezultă că este un ofițer capabil, inteligent, cu putere de muncă. În activitatea sa a dovedit conștiinciozitate, perseverență și simț de răspundere. A condus și îndrumat îndeaproape activitatea serviciilor și organelor politice iar prin măsurile luate a contribuit la ridicarea pregătirii politice și militare a unităților. Pentru rezultatele obținute a fost avansat la excepțional până la gradul de colonel și decorat.

În activitatea sa a manifestat și unele lipsuri. Astfel, nu a fost suficient de exigent față de subordonați, ceea ce a dus la neexecutarea la timp a unora din sarcinile trasate, iar uneori a dat dovadă că nu știe să-și organizeze bine munca, pierzându-se în probleme mărunte. În unele cazuri s-a dovedit a fi ușor influențabil, îndeosebi în aprecierea oamenilor pe care-i califica cu ușurință, ca ulterior să-și schimbe părerea.

De asemenea, nu a fost suficient de hotărât şi ferm în a pune şi susţine diferite probleme în faţa comandantului. În acest timp, ministrul Forţelor Armate, printr-un ordin, i-a atras atenţia asupra lipsei pe care a avut-o de a fi folosit în mod abuziv şi în scopuri personale unele materiale şi mijloace de transport.

În octombrie 1959 a fost trimis la Academia militară generală, Facultatea arme întrunite pe care a terminat-o în 1962 cu rezultate bune. În timpul academiei, ca şef al unei grupe de studiu, nu a fost suficient de exigent şi a acoperit unele lipsuri care s-au manifestat în rândurile cursanţilor.

În această perioadă a terminat şcoala medie şi Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl a fost ţăran cu gospodărie mică, în prezent este membru în gospodăria zootehnică din sat. Nu a făcut şi nu face parte din organizaţii politice. Mama a fost casnică, nu a făcut politică. A decedat de mai mulţi ani. Are doi fraţi şi o soră. Unul din fraţi, care este muncitor necalificat, în trecut a fost legionar, iar în zilele rebeliunii legionare a păzit mărfurile provenite din jaf la un sediu legionar, fapte pentru care a fost condamnat la doi ani închisoare. În prezent este muncitor la o cooperativă din Tr. Severin şi are o comportare bună. Celălalt frate este muncitor, iar sora este în întovărăşirea zootehnică din sat. Ambii sunt membri în U.T.M.

Soţia, de profesie muncitoare ţesătoare, în prezent este casnică, membră de partid. Tatăl ei a fost muncitor necalificat. Nu a făcut politică, a decedat în 1958. Mama este pensionară. Nu face parte din organizaţii politice. Are trei surori: două sunt muncitoare, iar a treia este casnică. Una este membră de partid iar celelalte au fost membre în organizaţia U.T.M. până la depăşirea vârstei.

Este propus instructor în cadrul Grupului de Instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.

Deşi Răduică Grigore este bine pregătit politic şi profesional, Secţia de cadre a C.C. al P.M.R. consideră că datorită lipsei de exigenţă şi fermitate în susţinerea şi rezolvarea unor probleme, nu este indicat în funcţia propusă.

31 octombrie 1962

Secţia de cadre,
Onescu Cornel

Gal Ion,
Instructor în Secţia Cadre a C.C. al P.M.R.

Stănescu Ion,
Adjunct al şefului Grupului de Instructori
pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I.

A.M.R., fond 121, rola 239, c. 115–116.

74.

1963 ianuarie 3. Referat de cadre al locotenent-colonelului Dumitraşcu Alexandru, propus pentru funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Bucureşti.

C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre

Dumitraşcu Alexandru

Membru de partid din 1945;
-Născut la 23 octombrie 1920, în Bucureşti;
-Originea socială: tatăl a fost controlor de bilete la C.F.R.;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Are şcoala de elevi meseriaşi C.F.R., curs de specializare în U.R.S.S. un an şi urmează clasa a X-a şcoala medie;
-Profesia: lăcătuş;
-În prezent este locţiitorul şefului Direcţiei Regionale M.A.I. Ploieşti. Are gradul de locotenent-colonel.

Dumitraşcu Alexandru, din 1931 a urmat trei clase la liceul „Gheorghe [George] Coşbuc" din Năsăud, apoi a venit în Bucureşti şi s-a angajat ucenic la Atelierele C.F.R. Griviţa Vagoane, unde după patru ani s-a calificat lăcătuş. În acest timp a urmat şi şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. După ce s-a calificat a lucrat în continuare ca lăcătuş la Depoul de locomotive Bucureşti-mărfuri, trei ani. Din această perioadă este cunoscut că a avut comportare bună, era preocupat de a-şi însuşi cât mai bine meseria. Nu a făcut parte din organizaţii politice.

În noiembrie 1941 a fost încorporat la Regimentul 1 Transmisiuni din Bucureşti, iar după un an avansat sergent T.R. şi mutat la Regimentul 2 Căi Ferate Chitila, cu care a participat la construcţia liniei ferate Bucureşti-Urziceni. Cu aceeaşi unitate, în 1943, a fost şapte luni pe teritoriul U.R.S.S. în localităţile Tîrnovka, Trihati şi Kolosovka, unde s-a ocupat cu întreţinerea şi construirea liniilor de cale ferată. A revenit apoi în ţară şi a fost menţinut concentrat până în septembrie 1945.

După desconcentrare a fost reîncadrat lăcătuş la Depoul de locomotive Bucureşti-mărfuri, unde a muncit doi ani. În acest timp s-a înscris în sindicat, iar în 1945 a fost primit în P.C.R. A fost ales responsabil organizatoric în biroul celulei şi responsabil sportiv în comitetul de fabrică. În septembrie 1947 a fost promovat activist în colectivul secţiei de cadre a sectorului de partid C.F.R., unde a muncit un an. După aceea a fost trimis de partid pentru a lucra în S.S.I., unde a obţinut rezultate bune în muncă. A făcut parte şi din subcomisia de verificare a membrilor de partid din S.S.I., unde s-a achitat în bune condiţiuni de sarcini.

În ianuarie 1951 i s-a dat gradul de căpitan şi a fost mutat la Direcţia I unde la început a obţinut unele rezultate pozitive, însă, după aceea, a desfăşurat o slabă activitate, fapt pentru care în 1954 a fost scos din muncă şi numit şef al Serviciului special Ştei. După doi ani a fost numit şef serviciu la Raionul de securitate Nicolae Bălcescu din Bucureşti, apoi şef serviciu la Direcţia Regională M.A.I. Ploieşti.

În aceste funcţii a muncit cu simţ de răspundere şi a obţinut rezultate bune.

Din august 1959 a urmat un an cursul de specializare în U.R.S.S., pe care l-a absolvit cu rezultate foarte bune. După absolvire a fost promovat locţiitor şef direcţie pentru operativ la Direcţia Regională M.A.I. Ploieşti, funcţie în care munceşte şi în prezent.

Este apreciat ca bine pregătit politic şi profesional. Are experienţă în munca informativ-operativă şi rezolvă cu competenţă lucrările. Este perseverent, bun organizator şi a reuşit să imprime subalternilor simţ de răspundere în executarea ordinelor. Prin măsurile pe care le-a luat a contribuit la depistarea unor grupări şi elemente care desfăşurau activitate contrarevoluţionară. Este membru în comitetul orăşenesc de partid Ploieşti şi se achită de sarcinile ce-i sunt încredinţate. Pentru munca depusă şi rezultatele obţinute a fost recompensat, decorat şi avansat până la gradul de locotenent-colonel.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl său a fost controlor de bilete la C.F.R. până în 1930, când a fost scos la pensie în urma unui accident de tren. În urma accidentului i s-a amputat o mână, fapt pentru care C.F.R. l-a despăgubit cu o sumă de bani cu care şi-a cumpărat 3 rânduri de case. A fost membru al P.N.Ţ. Ambii părinţi, din 1946, participă la adunările sectei religioase „Creştini după evanghelie“. Are un frate funcţionar, membru de partid.

Soţia este casnică, neîncadrată politic. Tatăl ei este pensionar şi membru de partid. Mama este casnică. Ea are un frate, student, membru al U.T.M.

Soţia are un unchi, care în 1938–1941 a desfăşurat activitate legionară, în prezent este colectivist. Alt unchi execută o pedeapsă de 12 ani la care a fost condamnat pentru delapidare.

Este propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Bucureşti.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

3 ianuarie 1963

Secţia de Cadre
Onescu Cornel

Nicolae Constantin
Şef sector în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.

Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.

Titileanu Gheorghe
Instructor în Grupul de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A.-M.A.I.

A.M.R., fond 121, rola 237, c. 347–348.

75.

1963 ianuarie 11. Referat de cadre al maiorului Macri Emil propus în funcția de şef al Direcției regionale M.A.I. Suceava.

C.C. al P.M.R.
Direcția organizatorică
Secția de Cadre

Macri Emil

Membru de partid din decembrie 1947;
-Născut la 9 octombrie 1927, în Galați;
-Originea socială: muncitorească;
-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: şcoala medie şi cursul de specializare în U.R.S.S., un an;
-Profesia de bază: ajustor mecanic;
-În prezent este şef al unui serviciu din Direcția a IV-a M.A.I. şi secretar al organizației de bază pe direcție. Are gradul de maior.

Macri Emil, în 1941, după ce a absolvit şapte clase elementare, a intrat ucenic la întreprinderile comunale de transport (tramvaie) din Galați. După patru ani s-a calificat ajustor mecanic şi a continuat să lucreze în profesie la aceeaşi întreprindere încă trei ani. În timpul uceniciei a urmat şi şcoala profesională. Este cunoscut din această perioadă că a avut comportare bună, fiind preocupat de însuşirea meseriei şi câştigarea existenței. După eliberarea patriei noastre a fost antrenat la unele demonstrații muncitoreşti şi a luat parte la câteva şedințe ale P.S.D. În decembrie 1947 s-a înscris în P.C.R. În ianuarie 1948 a fost ales secretar al organizației U.T.M. din întreprindere, însă după câteva luni a fost înlocuit din cauză că nu depunea suficientă activitate. În septembrie 1948 a fost încadrat lucrător operativ în Direcția regională a Securității Statului Galați şi i s-a acordat gradul de plutonier major. În 1949 a fost avansat sublocotenent şi promovat în funcția de şef birou. În acest timp a urmat şi Universitatea serală de marxism-leninism.

În februarie 1951 a fost promovat şef secție la Regiunea M.A.I. Arad. La început, datorită lipsei de experiență în munca de conducere, a avut rezultate slabe. Ulterior însă, în urma ajutorului primit, a organizat mai bine munca colectivului, reuşind să-şi îmbunătățească activitatea şi să obțină rezultate pozitive în descoperirea unor sabotori şi diversionişti.

În februarie 1956 a fost promovat şef serviciu la Direcţia a IV-a din M.A.I., iar după câteva luni a fost trimis la cursul de specializare din U.R.S.S., unde a obţinut rezultate bune. După absolvire a revenit în aceeaşi funcţie.

Din aprecierile organizaţiei de partid din instituţie şi ale şefilor săi ierarhici, rezultă că este un ofiţer capabil, bine pregătit politic şi profesional şi cu experienţă în muncă. Este un bun organizator, cu iniţiativă şi simţ de răspundere în îndeplinirea sarcinilor încredinţate. Conduce cu competenţă serviciul şi ajută în mod concret subalternii. Este apreciat ca unul din cei mai buni şefi de servicii din direcţie. În 1961 a fost pedepsit cu 15 zile de arest de conducerea M.A.I., deoarece a folosit pe unii din subalternii săi pentru a procura alimente pentru el şi şeful direcţiei. În urma ajutorului primit a tras învăţămintele necesare şi nu a mai avut astfel de abateri. În prezent are comportare bună şi o poziţie combativă faţă de lipsurile ce se manifestă în cadrul direcţiei. De mai mulţi ani este secretar al organizaţiei de bază pe direcţie şi membru al comitetului de partid, sarcini de care se achită cu conştiinciozitate. Pentru merite în muncă a fost de mai multe ori decorat şi evidenţiat.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl său a fost muncitor, în prezent pensionar. În 1955 i s-a retras calitatea de membru de partid pentru inactivitate. Mama este casnică. Are trei surori şi un frate: o soră este muncitoare, membră de partid iar două sunt casnice, neîncadrate politic. Fratele este ofiţer, membru de partid.

Soţia este casnică, neîncadrată politic. Tatăl ei este cantonier C.F.R. Mama este casnică. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic. Soţia are două surori şi un frate: surorile sunt casnice, neîncadrate politic. Fratele este preşedinte al Sfatului popular orăşenesc Galaţi, membru de partid.

Este propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Suceava.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

11 ianuarie 1963

Secţia de Cadre
Onescu Cornel

Nicolae Constantin,
Gal Ion
Şefi de sector în Secţia Cadre a
C.C. al P.M.R.

Titileanu Gheorghe
Şef sector în cadrul Grupului de Instructori
pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I.

A.M.R., fond 121, rola 237, c. 356–357.

76.

1963 ianuarie 12. Caracterizarea locotenent-colonelului Munteanu Nicolae, şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Suceava.

Ministerul Afacerilor Interne

Caracterizare

Locotenent-colonel Munteanu Nicolae a fost încadrat în M.A.I. în anul 1945, iar din 1952 este şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Suceava.

În activitatea sa a obţinut la început rezultate pozitive, reuşind să depisteze unele organizaţii subversive din regiune, a făcut o serie de intervenţii la timpul potrivit şi a luat măsurile ce s-au impus. A depus eforturi în muncă, însă, treptat, fiind suferind şi manifestând comoditate, a neglijat pregătirea ideologică şi culturală, datorită cărui fapt a muncit mai mult în baza rutinei şi experienţei practice acumulate, ceea ce s-a răsfrânt în mod negativ asupra muncii pe care o conduce.

A fost ajutat permanent de către conducerea ministerului dar, cu toate acestea, nu a reuşit să-şi îmbunătăţească activitatea în muncă.

În controalele ce s-au efectuat asupra muncii profesionale din Regiunea M.A.I. Suceava şi din analizele făcute, a rezultat că tovarăşul manifestă oboseală, lipsă de exigenţă, este depăşit de evenimente şi constituie o frână în conducerea şi coordonarea muncii de securitate din regiune.

Şi-a manifestat în mai multe rânduri dorinţa să fie scos din funcţie şi mutat în alt sector de activitate.

Întrucât tov. lt. -col. Munteanu Nicolae nu mai corespunde funcţiei de şef direcţie în raport cu cerinţele muncii actuale, propun să fie scos din funcţia de şef al Regiunii M.A.I. Suceava şi pus la dispoziţia Ministerului.

Adjunct al ministrului Afacerilor Interne
General-locotenent Negrea Vasile

12 ianuarie 1963

A.M.R., fond 121, rola 237, c. 358.

77.

1963 ianuarie 15. Caracterizarea colonelului Butyka Andrei Francisc, şef al Direcţiei a VIII-a cercetări penale din M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne

Caracterizare

Tov. colonel Butyka Andrei Francisc a fost trimis de partid în iulie 1952 să lucreze în M.A.I., fiind numit iniţial în funcţia de locţiitor director, iar în septembrie acelaşi an a fost definitivat în funcţia de şef al Direcţiei de cercetări penale (VIII-a) din M.A.I., funcţie ce o îndeplineşte şi în prezent.

De când lucrează în M.A.I., colonelul Butyka Francisc a depus interes şi a reuşit să obţină rezultate bune în demascarea activităţii duşmănoase a mai multor grupuri contrarevoluţionare. Personal, a anchetat şi a condus munca de cercetare a unor grupări ce prezentau pericol pentru securitatea statului nostru, care au fost deferite justiţiei.

În ultimul timp, col. Butyka Francisc a manifestat lipsuri serioase în conducerea activităţii acestei direcţii. A prezentat unele lucrări neverificate, superficial întocmite şi neaprofundate.

Manifestă serioase tendinţe de supraapreciere şi din această cauză face caz de unele probleme pe care le ridică, însă nu le aprofundează şi trece cu multă uşurinţă peste ele, iar când aceste probleme sunt verificate, nu se confirmă. Aşa a fost cazul când a informat conducerea ministerului despre unele probleme din activitatea procuraturii care, verificându-se, în bună parte nu s-au confirmat.

Poziţia lui şovăielnică, oscilantă şi lipsită de hotărâre s-a manifestat şi într-o serie de măsuri care trebuiau luate pe linia muncii de anchetă. Deşi a fost ajutat atât de conducerea ministerului cât şi de Comitetul de partid M.A.I., nu a reuşit să lichideze cu ele, fapt pentru care propun să fie scos din funcţia de şef al Direcţiei a VIII-a şi pus la dispoziţia ministerului.

Adjunct al ministrului Afacerilor Interne
General-locotenent Negrea Vasile

15 ianuarie 1963

A.M.R., fond 121, rola 239, c. 106.

78.

1963 ianuarie 16. Referat de cadre al maiorului de securitate Enoiu Ion Gheorghe propus a fi numit în funcția de șef al Direcției a VIII-a din M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne

Maior de securitate Enoiu Ion Gheorghe

Membru de partid din 1945;
-Născut la 4 noiembrie 1927, în satul Mănicești, regiunea Argeș;
-Naționalitatea: română;
-Originea socială: țăran cu gospodărie mică (colectiviști);
-Este absolvent al școlii medii cu examen de maturitate;
-Profesia de bază: tipograf-zețar;
-Divorțat, are un copil;
-Încadrat în M.A.I. din 1949;
-Funcția actuală: locțiitor șef al Direcției a VIII-a M.A.I.

Enoiu Gheorghe, în 1942 a absolvit 7 clase elementare în satul natal, apoi a venit în București și s-a angajat ucenic la tipografia C.F.R. Filaret, unde a învățat timp de 4 ani meseria de zețar. Concomitent cu anii de ucenicie a urmat și 4 clase profesionale.

În această perioadă a muncit sârguincios pentru calificarea sa profesională și a avut o comportare corespunzătoare. În noiembrie 1944 s-a înscris în U.T.C., iar la 15 decembrie 1945 a fost primit în P.C.R. și a desfășurat o activitate intensă pe linie de tineret.

După ce s-a calificat (1946), a lucrat la aceeași tipografie ca lucrător zețar, iar după un an a fost promovat în funcția de calculator. În acest timp s-a ocupat de pregătirea sa culturală, absolvind 7 clase de liceu curs seral. Pe linie de partid a avut sarcina de responsabil cu tineretul pe organizația de bază Filaret. Aici a fost apreciat ca un tovarăș harnic, hotărât și cu simț de răspundere față de muncă.

În martie 1949 a fost trimis la Școala D.G.S.S. din București, pe care a terminat-o în august același an cu gradul de plutonier-major șef și a fost repartizat în muncă la Direcția a VIII-a în funcția de anchetator. Aici a depus eforturi pentru cunoașterea specificului de muncă și datorită priceperii de care a dat dovadă, a obținut rezultate bune, fapt pentru care la 1 mai 1953 a fost promovat în funcția de locțiitor șef serviciu.

Fiind un ofițer inteligent și cu perspective de dezvoltare, în aprilie 1954 a fost trimis la cursul de specializare de securitate din U.R.S.S. – timp de un an – pe care l-a absolvit cu rezultate bune.

Reîntors de la studii, a fost repartizat la Direcția a VIII-a în aceeași funcție. A continuat să muncească cu mai multă competență, ceea ce a făcut ca să i se dea spre rezolvare cazuri din ce în ce mai complicate, pe care le-a rezolvat bine.

Pentru rezultatele bune obținute în muncă, în februarie 1958 a fost promovat în funcția de șef serviciu, iar la 1 octombrie 1960 a fost numit locțiitor șef al Direcției a VIII-a.

În exercitarea acestor funcții, ofițerul a dovedit calități organizatorice și știe să mobilizeze colectivul din subordine pentru rezolvarea sarcinilor profesionale. Personal participă la anchetarea și demascarea activității dușmănoase a elementelor fanatice și datorită metodelor folosite reușește să-i determine să-și recunoască faptele comise.

În cei peste 13 ani de când lucrează în munca de anchetă, ofițerul a fost folosit în lucrările cele mai grele ale unității, contribuind în mod efectiv la demascarea și trimiterea în justiție a mai multor organizații contrarevoluționare și bande care uneltea contra orânduirii de stat a R.P.R.

Este un ofițer inteligent, hotărât, exigent și folosește metode partinice în munca cu subalternii pe care îi ajută și îndrumă cu competență, contribuind la creșterea mai multor cadre valoroase.

Pentru rezultatele deosebite obținute în muncă, a fost avansat până la gradul de maior, decorat cu ordine și medalii ale R.P.R. și premiat în mai multe rânduri cu diferite sume de bani.

În anii precedenți, ofițerul a manifestat insuficientă combativitate față de lipsuri, fapt pentru care în 1959 a fost sancționat pe linie de partid cu „mustrare“, iar pe linie de comandă cu zile de arest.

Tatăl său a fost țăran cu gospodărie mică, în prezent colectivist. Înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizații politice, după această dată s-a înscris în organizația Frontul Plugarilor, unde a activat până la autodizolvare. Mama ofițerului este casnică, nu a fost și nu este încadrată politic.

Ofițerul are doi frați și o soră. Un frate este ofițer superior în M.A.I., membru de partid, al doilea frate este magazioner la o fabrică, membru de partid, iar sora este casnică, neîncadrată politic, căsătorită cu un subofițer M.F.A., candidat de partid.

Este propus să fie numit în funcția de șef al Direcției a VIII-a din Ministerul Afacerilor Interne.

Maiorul de securitate Enoiu Gheorghe, în cei peste 13 ani de când lucrează în Ministerul Afacerilor Interne, a dat dovadă de atașament față de partid și a luptat cu hotărâre împotriva elementelor dușmănoase.

Este bine pregătit profesional și are experiență îndelungată în munca de anchetă și personal a contribuit la demascarea unui număr însemnat de organizații contrarevoluționare.

Direcția cadre din M.A.I. consideră că este corespunzător pentru a fi numit în funcția propusă, fiind un ofițer capabil și cu perspective de dezvoltare.

Șeful Direcției Cadre
Colonel de securitate Pateșan Ioan

16 ianuarie 1963

A.M.R., fond 121, rola 239, c. 113–114.

79.

1963 septembrie 26. Hotărârea Consiliului de Miniştri prin care general-maior Nicolae Doicaru este numit secretar general al M.A.I. şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii din M.A.I.

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Române

Hotărâre

Privind numirea tovarăşului general-maior Doicaru Nicolae
în funcţia de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne
şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Române hotărăşte:

1. Tovarăşul general-maior Doicaru Nicolae se numeşte în funcţia de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii din acest minister.

Preşedintele
Consiliului de Miniştri
Ion Gheorghe Maurer

Bucureşti, 26 septembrie 1963
Nr. 760

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 123, vol. 1, f. 94.

80.

1964 iulie 2. Referat de cadre al colonelului Rusu Emanoil, propus în funcţia de şef al Direcţiei a VII-a din M.A.I.

C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre

Rusu Emanoil

Membru de partid din 1948;
-Născut la 14 septembrie 1921 în Buzău, regiunea Ploieşti;
-Originea socială: tatăl a fost controlor la atelierele C.F.R. Griviţa;

-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are doi copii;
-Studii: 8 clase liceu și Școala de ofițeri activi doi ani; este student în anul V la Facultatea de Științe Juridice;
-Profesia: ofițer activ;
-În prezent este loctiitor director la Direcția a III-a din M.A.I. Are gradul de colonel.

Rusu Emanoil, din 1934 a urmat opt clase la Liceul „Gheorghe Lazăr“ din București, unde și-a luat bacalaureatul. În acest timp este cunoscut ca un elev bun la învățătură, nu a făcut parte din nici o organizație politică.

Din octombrie 1941 a urmat doi ani Școala de ofițeri artilerie Pitești și a fost avansat sublocotenent.

După absolvirea școlii a fost repartizat la Regimentul 1 Artilerie Grăniceri, unde a îndeplinit succesiv funcțiile de comandant de secție, comandant de baterie, adjutant al divizionului, apoi adjutant al regimentului. Din iulie 1944 a participat pe frontul antisovietic de la Iași și a luat parte la luptele de la Podul Iloaiei.

După 23 august 1944 a luat parte cu unitatea la dezarmarea trupelor nemțești, apoi a participat pe frontul antihitlerist până în Cehoslovacia. A fost decorat cu „Coroana României“ clasa a V-a, medaliile „Victoria“ și „Eliberarea de sub jugul fascist“.

Începând din februarie 1944, paralel cu munca pe linie de comandă, i s-a dat și funcția de ofițer informator, ofițer orientator și ofițer cu cifrul pe divizion iar din 1945 pe regiment. În această calitate a primit, păstrat și difuzat corespondență secretă, confidențială, diferite situații, ordine etc., cu caracter informativ și contrainformativ.

În august 1945, după ce s-a întors de pe front, fiind sub influența unor ofițeri reacționari, evita aparatul politic. Deși i s-a atras atenția să nu participe la înmormântarea unui general reacționar, totuși el a mers, fapte pentru care, în noiembrie 1946, a fost scos din cadrele active ale armatei și a stat fără ocupație.

În ianuarie 1948 a fost rechemat în cadrele active ale armatei. A urmat un curs de o lună la Academia Militară, apoi a fost trimis la cursurile centrului de educație al armatei de la Breaza, pe care le-a absolvit în mai 1948 cu calificativul „foarte bine“. După aceea a fost repartizat la Direcția Generală Politică M.A.I. unde a îndeplinit funcțiile de șef birou educație cetățenească, șef birou convorbire trupă și șef cancelarie. De la reîncadrarea în armată a luat parte la ședințe de partid. La verificări nu i s-a găsit adeziunea de înscriere în partid și comisia de verificare a hotărât să fie încadrat cu vechimea din 1948.

În martie 1950 a fost trimis la Centrul de instrucție Făgăraș, unde a urmat cursul comandanți de regimente. În august același an, la absolvirea cursului, a fost avansat la excepțional la gradul de maior și numit comandant al Regimentului 1 Grăniceri Giurgiu. După scurt timp a fost mutat în aceeași funcție la Regimentul 5 Grăniceri Arad, apoi la Regimentul 3 Oravița. În aceste munci a dovedit capacitate și orientare în îndeplinirea misiunilor încredințate.

Din octombrie 1955 a urmat un curs academic de pe lângă Academia Militară, pe care l-a absolvit cu calificativul „bine".

După terminarea cursului a fost numit locțiitor al șefului Direcției a III-a M.A.I. și șef al serviciului independent, funcție ce o îndeplinește și în prezent. Are o bună pregătire politică și profesională, este inteligent, bun organizator și cu orientare în muncă. A luat o serie de măsuri pentru organizarea, îndrumarea și controlul muncii ofițerilor din subordine. A participat la o serie de acțiuni importante, executând întocmai ordinele și misiunile încredințate.

Pentru munca depusă și rezultatele obținute a fost avansat până la gradul de colonel și decorat cu 3 ordine și mai multe medalii. Se preocupă permanent de ridicarea cunoștințelor de specialitate. În prezent este în anul V la Facultatea de Științe Juridice.

Despre familie cunoaștem următoarele: tatăl a fost controlor la atelierele C.F.R. Grivița, apoi pensionar, mama a fost casnică, sunt decedați. El spune că are un frate vitreg, inginer, despre care nu știe nimic de multă vreme.

Soția este casnică, membră de partid. Tatăl ei originar din fostul județ Storojineț-Bucovina, după primul război mondial s-a stabilit în Vaslui, unde s-a căsătorit și a muncit ca mecanic la o întreprindere. A fost membru de partid, în 1963 a decedat. O soră a acestuia este în U.R.S.S. și alta în Polonia, iar doi frați au plecat în S.U.A., înaintea primului război mondial. Mama este originară din Vaslui, casnică, neîncadrată politic. Fratele soției este muncitor, membru de partid, iar sora casnică, neîncadrată politic.

Este propus în funcția de șef al Direcției a VII-a din Ministerul Afacerilor Interne.

Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că poate fi numit în funcția propusă.

Nicolae Constantin
Șef de sector în Secția de Cadre
a C.C. al P.M.R.

p. Secția de cadre
Gh. Ionescu

Negreanu Ion
Instructor în Secția de Cadre
a C.C. al P.M.R.

Serean Ștefan
Instructor în grupul de instructori
pentru controlul muncii de partid
la M.F.A. -M.A.I.

2 iulie 1964

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 239–240.

81.

1964 octombrie 22. Referat de cadre privind pe Caraman Mihai, propus în funcţia de consilier la Agenţia Economică a R.P.R. din Paris.

C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre

Caraman Mihai

Membru de partid din ianuarie 1948;
-Născut la 11 noiembrie 1928, în comuna Oancea, regiunea Galaţi;
-Originea socială: tatăl a fost grefier;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: Facultatea de ştiinţe juridice şi Universitatea serală de marxism-leninism;
-Profesia: jurist;
-Cunoaşte limba franceză;
-În prezent este prim-secretar la Agenţia economică a R.P.R. din Paris şi îndeplineşte funcţia de locţiitor al şefului agenţiei.

Caraman Mihai, din 1939 a urmat opt clase de liceu în oraşele Cahul, Brăila, Izmail, Dumbrăveni şi Tulcea. Mutarea sa la mai multe licee s-a datorat faptului că tatăl său a fost grefier la tribunalele din localităţile respective.

Este cunoscut că era un elev retras, cu comportare corectă, preocupat de învăţătură. În 1945 s-a înscris în Uniunea Tineretului Socialist, însă nu a avut activitate deosebită.

După absolvirea liceului, în 1947, din cauza unor greutăţi materiale, nu a mai continuat studiile, ci a rămas acasă la părinţi. O perioadă a lucrat la biblioteca din Tulcea, apoi la Consiliul sindical judeţean Tulcea. În ianuarie 1948 a fost primit în P.C.R.

În decembrie acelaşi an a fost trimis la Şcoala de ofiţeri politici a M.A.I. din Bucureşti.

La absolvirea şcolii militare, în martie 1950, a fost avansat locotenent şi timp de cinci ani a muncit ca lucrător operativ în cadrul mai multor unităţi de grăniceri. În acest timp a urmat Universitatea serală de marxism-leninism.

În mai 1955 a fost promovat în Ministerul Afacerilor Interne. A fost lucrător operativ prim, locţiitor, apoi şef de birou, iar din 1958 şef de serviciu. A fost avansat treptat până la gradul de locotenent-colonel.

Din ianuarie 1959 este prim-secretar la Agenţia economică a R.P.R. din Paris şi îndeplineşte funcţia de locţiitor al şefului agenţiei.

Este apreciat că s-a dezvoltat continuu din punct de vedere politic şi profesional. Are multă putere de muncă, lucrează cu simţ de răspundere şi competenţă pentru îndeplinirea sarcinilor. Este inteligent, sesizează cu uşurinţă problemele şi se orientează în rezolvarea lor. A participat la unele tratative comerciale şi a obţinut rezultate bune. Paralel cu munca a absolvit Facultatea de ştiinţe juridice. Pentru merite deosebite obţinute în activitatea sa a fost decorat cu ordine şi medalii. Este o fire orgolioasă, sensibil la critică şi rigid faţă de subalterni. A fost criticat pentru aceste lipsuri şi luptă pentru lichidarea lor.

Despre familie cunoaştem: tatăl a fost arhivar, apoi grefier. În prezent este pensionar. Mama este casnică. Au avut 5 ha pământ pe care l-au predat statului în 1952. Nu au făcut şi nu fac parte din organizaţii politice. Are două surori profesoare, neîncadrate politic.

Soţia, de profesie artistă, în prezent casnică, membră a U.T.M. Tatăl ei este fochist de locomotivă, neîncadrat politic, a divorţat de soţie şi s-a recăsătorit cu o muncitoare. Mama este casnică, recăsătorită cu un muncitor. Soţia are un frate muncitor, care în 1961 a fost condamnat doi ani închisoare pentru huliganism.

Caraman Mihai are un unchi fost colonel, în prezent pensionar. Acesta, în 1952, a fost reţinut câteva luni de către organele M.A.I. pentru cercetări, deoarece în perioada guvernării legionare a fost membru al acestei organizaţii.

Soţia are un unchi colectivist, fost legionar, condamnat în 1960 la un an şi jumătate închisoare pentru furt de porumb din G.A.C.

Este propus de Ministerul Comerţului Exterior în funcţia de consilier la Agenţia Economică a R.P.R. din Paris[1].

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Dinu Vasile
Şef de sector în Secţia de Cadre a
C.C. al P.M.R.

p. Secţia de Cadre
Gh. Ionescu

Mernea Constantin
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.M.R.

22 octombrie 1964

A.M.R., fond 121, rola 267, c. 708–709.

[1] În şedinţa Secretariatului C.C. al P.C.R. din ziua de 16 octombrie 1967, Caraman Mihai este eliberat din funcţia de consilier economic la Agenţia Economică a R.S. România din Paris şi numit în funcţia de consilier la Ambasada R.S. România din Paris (*A.M.R., fond 121, rola 267, c. 693*)

82.

1965 aprilie 5. Referat de cadre al colonelului Mleşniţă Constantin, propus instructor în Secţia pentru controlul muncii în M.F.A. -M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R.
Secţia de Cadre

Mleşniţă Constantin

Membru de partid din 1946;
-Născut la 19 mai 1926, în comuna Baia, raionul Fălticeni, regiunea Suceava;
-Originea socială: tatăl a fost bucătar;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: Şcoala medie şi Academia Militară Generală, Facultatea militară politică – patru ani;
-Profesia: ofiţer activ;
-În prezent este secretar adjunct cu problemele organizatorice la Consiliul Politic al Comandamentului trupelor de grăniceri. Are gradul de colonel.

Mleşniţă Constantin, după ce a absolvit şapte clase elementare, din 1940 a muncit cu ziua la un moşier la pădure şi la o fabrică de cherestea din Fălticeni. În acest timp a dat şi examene de diferenţă pentru două clase la Liceul comercial din Fălticeni, absolvind numai o clasă. În 1942 a făcut cerere prin care solicita să plece în Germania pentru a învăţa meseria de mecanic, însă a fost respins pe motiv că nu avea vârsta cerută. Din acest timp este cunoscut ca un tânăr corect, preocupat de câştigarea existenţei.

În aprilie 1944 a fost evacuat ca premilitar la Focşani, împreună cu ceilalţi tineri din comună şi încadrat într-un detaşament de muncă. După două săptămâni a fugit la tatăl său, care se afla evacuat la Galaţi. În iunie 1944 a intrat voluntar la Regimentul de infanterie marină Călăraşi, unde a făcut perioada de instrucţie, apoi a fost mutat ca furier la Depozitul fluvial Galaţi. În iunie 1946 a fost primit în P.C.R. În aceeaşi lună a fost trimis la şcoala de subofiţeri jandarmi Bucureşti pe care a urmat-o un an, apoi i s-a dat gradul de sergent major şi a fost numit locţiitor politic de companie la un regiment de securitate din Bucureşti. În octombrie 1947 a fost promovat activist la Sectorul de partid M.A.I., unde a urmat şi un curs de partid de 3 luni.

Din octombrie 1948 a urmat un curs de trei luni de ofiţeri M.A.I., apoi i s-a dat gradul de sublocotenent şi a fost numit şef birou instructori la Direcţia politică a Comandamentului trupelor de grăniceri. În acest timp a fost şi secretar al organizaţiei de partid din comandament. În decembrie 1951 a fost promovat locţiitor politic al

Comandamentului Diviziei I Grăniceri. În 1952 a fost pedepsit cu 10 zile arest sever la garnizoană și mutat în aceeași funcție la Divizia II Grăniceri, pentru că nu a luat poziție față de unele zvonuri lansate de un ofițer.

În octombrie 1953 a fost promovat șef Secție organizare la Direcția Politică a Comandamentului trupelor de grăniceri. La început a obținut rezultate bune în muncă. Ulterior însă a devenit îngâmfat, era lipsit de tact în munca cu oamenii și nu ținea seama de indicațiile ce i se dădeau.

Din noiembrie 1955 a urmat patru ani Academia Militară Generală – Facultatea militară politică, pe care a absolvit-o ca șef de promoție. În facultate a fost secretar al organizației de bază. După absolvirea Academiei a muncit ca instructor, apoi șef secție organizare și loctiitor al Direcției politice la Comandamentul trupelor de grăniceri. Din iulie 1964 este secretar adjunct cu problemele organizatorice la Consiliul politic al Comandamentului trupelor de grăniceri. Este apreciat de conducerea ministerului și șefii săi ierarhici că are o bună pregătire militară și politică.

Este exigent și muncește cu simț de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate. Studiază cu profunzime problemele, sesizează principalul și ajută organele de partid la îmbunătățirea muncii. În ședințele consiliului politic și la convocări prezintă materiale bine documentate, ridică probleme importante și face propuneri bune pentru îmbunătățirea muncii. Datorită rezultatelor obținute, a fost avansat până la gradul de colonel și decorat cu Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a, „Ordinul Muncii“ clasa a III-a și mai multe medalii. Uneori este nervos și pripit și nu a dovedit suficientă combativitate față de unii membri ai consiliului care încalcă hotărârile luate în colectiv.

Despre familie cunoaștem: tatăl a fost bucătar la un moșier, iar mama casnică, sunt decedați.

Soția este casnică, a fost membră a organizației U.T.M. până la depășirea vârstei. Tatăl ei a fost muncitor, este decedat, în trecut a fost membru P.N.Ț. Mama este casnică, întreținută de copii. Are un frate ofițer, membru de partid.

Este propus instructor în Secția pentru controlul muncii în M.F.A.-M.A.I. și Justiție.

Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Nicolae Constantin,
Șef de sector în Secția de Cadre a
C.C. al P. M. R

Secția de Cadre
Onescu Cornel

Negreanu Ion
Instructor în Secția de Cadre a C.C. al P.M.R.

Fărcucean Florea
Instructor în Secția pentru controlul
muncii în M.F.A., M.A.I. și Justiție

5 aprilie 1965

A.M.R., fond 121, rola 290, c. 722–723.

83.

1965 aprilie 9. Notă referitoare la Postelnicu Tudor, întocmită de Secția de Cadre a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R.
Secția de Cadre

Notă

Tovarășul Postelnicu C. Tudor a fost verificat de Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. în august 1960*. De la această dată, în situația sa au survenit următoarele schimbări:

-În 1960 și-a luat examenul de maturitate. Tot în același an a fost ales membru în biroul C.C. al U.T.M.

Din 1961 a urmat Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență, iar în prezent își dă examenul de stat.

În 1962 a fost decorat cu Ordinul „Steaua R.P.R. " clasa a IV-a.

În perioada anilor 1961–1964 a făcut parte din diferite delegații cu care a fost în R. S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, Cuba, R.D.G., R.F.G. și Suedia.

Din august 1964 muncește ca instructor în cadrul Secției Organizațiilor de Masă a C.C. al P.M.R.

Este propus să fie confirmat în această funcție.

Secția de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Secția de cadre,
Gh. Ionescu

Oprițescu Mihai,
Instructor în Secția de Cadre
a C.C. al P.M.R.

9 aprilie 1965

A.M.R., fond 121, rola 287, c. 820.

---

* Vezi documentul nr. 65.

84.

1966 ianuarie 26. Referat de cadre al maiorului Enache Gh. Aurică, propus în funcția de locțiitor șef al Secției a IV-a din cadrul Direcției regionale de securitate Argeș.

M.A.I.
Direcția Regională Argeș
-Secția cadre-

Maior de securitate Enache Gh. Aurică

Membru de partid din 1946;
-Născut la 21 septembrie 1928 în comuna Boldești, regiunea Ploiești;
-Naționalitatea: română;
-Originea socială: funcționar;
-Studii: absolvent al liceului cu diplomă de maturitate;
-Profesia: mecanic motoare;
-Starea civilă: căsătorit, are un copil;
-Încadrat în M.A.I. din 1948
-Funcția: ofițer I la Secția a IV-a Argeș.

În 1942, după absolvirea școlii generale, a intrat ucenic la atelierele centrale ale fostei Societăți „Unirea" din Ploiești, făcând un stagiu de 4 ani, timp în care s-a calificat în meseria de mecanic motoare. În continuare a lucrat la aceeași societate până în 1948, fiind cunoscut ca un muncitor conștiincios și cinstit. Ca membru de partid a participat la mai multe acțiuni organizate de partid, dovedind curaj și atașament față de regim.

De la data încadrării în M.A.I., septembrie 1948, și până în 1958, a lucrat în sectorul informativ-operativ în cadrul Serviciului raional Muscel și Serviciului III. Cu ocazia participării la acțiuni[le] de capturare a bandei Arnăuțoiu a fost rănit, în urma cărui fapt i s-a produs impotența funcțională totală a membrului superior stâng. A fost clasat gradul II de invaliditate, însă la cererea sa i s-a aprobat rămânerea mai departe în cadrele active. Avându-se în vedere această situație, în 1959 a fost dat să lucreze ca anchetator la Secția a IV-a, funcție pe care o îndeplinește și în prezent. În munca respectivă, ofițerul dovedește conștiinciozitate și pasiune, fiind preocupat permanent să soluționeze la timp cauzele ce-i sunt repartizate spre rezolvare. Este pregătit profesional și interpretează just faptele infracționale săvârșite de elementele dușmănoase, fapt ce face să rezolve în mod obiectiv și competent cauzele de care se ocupă.

În cursul anului 1965 a depus un volum mare de muncă, materializat prin rezolvarea a 97 dosare, din care 2 prin demascare, 62 prin avertizare, iar restul prin luarea altor măsuri. Lucrările efectuate au fost de calitate și nu și-a precupețit timpul liber pentru

ca sarcinile să fie realizate la timp. Pentru activitatea depusă a fost evidențiat de mai multe ori și premiat. Datorită faptului că are experiență în muncă, de multe ori a condus activitatea colectivului din care face parte, când șeful a fost în concediu de odihnă sau plecat la diverse cursuri, dovedind cu această ocazie principialitate și spirit de organizare.

Pe lângă rezultatele pozitive, în activitatea sa a manifestat și unele lipsuri în sensul că uneori insistă asupra unor probleme mai puțin importante și mai manifestă unele tendințe de egoism.

Ca membru de partid are o pregătire politică și ideologică corespunzătoare, urmând cursurile anului III la Universitatea Serală de marxism-leninism de pe lângă Comitetul regional de partid Argeș, este combativ în adunările de partid și ia atitudine față de lipsurile ce se mai manifestă în activitatea unor membri de partid.

Comportarea sa în familie și societate este bună, nefiind predominat de vicii.

Tatăl său, din 1928 până în 1949 a fost administrator de vie la un proprietar, iar după aceea agent agricol la Sfatul popular al comunei. În 1945 s-a înscris în P.C.R., însă în 1957 a fost exclus pe motivul că în perioada 1940–1941 a făcut parte din organizația legionară, timp în care a plătit cotizație și a participat la unele acțiuni cu caracter legionar. Până în 1944 a fost și instructor la un subcentru de premilitari. În prezent nu este cunoscut cu manifestări dușmănoase.

Mama este de ocupație casnică, în trecut și prezent neîncadrată politic.

Ofițerul are doi frați muncitori, căsătoriți, membri de partid și o soră căsătorită tot cu un muncitor membru de partid.

Soția ofițerului este de ocupație casnică, neîncadrată politic.

Tatăl soției, de profesie mecanic, în prezent pensionar, în 1957 a fost exclus din partid, deoarece din 1939 până în 1941 a activat în organizația legionară unde a plătit cotizație și a participat la unele acțiuni cu caracter legionar.

Mama soției de ocupație casnică, nu este încadrată politic.

Soția are un frate muncitor și 4 surori de ocupație casnice, dintre care trei căsătorite.

Întrucât maiorul Enache Aurică în activitatea sa a dovedit o înaltă conștiință și a acumulat experiență în munca de anchetă, propunem să fie promovat în funcția de locțiitor șef al Secției a IV-a*.

Șeful direcției
Colonel Constandache Paul

Șeful secției
Maior Pușcoci Gh.

26 ianuarie 1966

De acord
Șeful Direcției Cadre
Colonel Pateșan Ion

---

* A fost numit în această funcție prin ordinul nr. 1457 din 15 mai 1966, semnat de adjunctul ministrului Afacerilor Interne.

Susțin propunerea făcută de Direcția Regională M.A.I. Argeș. Ofițerul are experiență în munca de securitate în general și cunoștințele, calitățile necesare pentru munca la anchetă în care lucrează de cca 8 ani. Situația social-politică a părinților și rudelor sale este bine verificată.

Mr. [indescifrabil]

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7385, dosar nr. 7, f. 238–239.

85.

1966 februarie 5. Referat de cadre al colonelului Pele Gheorghe, propus în funcția de ambasador și ministru plenipotențiar al R.S. România în Austria.

C.C. al P.C.R.
Secția de Cadre

Pele Gheorghe

Membru de partid din mai 1947

– Născut la 1 decembrie 1924 în comuna Cărăsău, regiunea Crișana;
– Originea socială: țărani săraci;
– Naționalitatea: română;
– Căsătorit, are doi copii;
– Studii: Școala de ofițeri de jandarmi, cursul de doi ani cu șefii de state majore de regimente în U.R.S.S., Facultatea de drept și Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu“;
– Cunoaște limbile: italiană, franceză, rusă și turcă;
– Profesia: jurist;
– În prezent este adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Pele Gheorghe în 1938 a intrat copil de trupă la fanfara Batalionului 6 Vânători de Munte din Beiuș. Acolo a urmat opt clase [la] Liceul teoretic „Samuil Vulcan“. Este cunoscut din această perioadă ca un tânăr cu comportare bună, preocupat de învățătură. Nu a fost înscris în organizații politice. În lunile septembrie-octombrie 1944 a luat parte cu unitatea la luptele împotriva hitleriștilor din împrejurimile orașelor Beiuș și Oradea.

Din octombrie 1946 a urmat doi ani Școala de ofițeri de jandarmi din București, unde a obținut rezultate bune la învățătură. În mai 1947 a fost primit în P.C.R. În același timp a urmat și Facultatea de drept.

După absolvirea școlii în 1948 a fost avansat sublocotenent și a avut succesiv funcțiile de comandant de pluton, companie și locțiitor politic de companie la Școala de subofițeri M.A.I. Oradea. Pe linie de partid a avut sarcina de membru în birou, apoi secretar al organizației de bază.

În 1949 a fost trimis în U.R.S.S. să urmeze cursul de doi ani pentru șefi state majore de regiment, pe care l-a absolvit cu rezultate „foarte bune". Reîntors în țară a fost numit șef al biroului pregătirii de luptă la Divizia I Grăniceri.

În decembrie 1951 a fost mutat la Direcția I, unde a îndeplinit succesiv funcțiile: șef birou, șef secție, locțiitor șef direcție, locțiitor al șefului direcției generale. Câțiva ani la rând a avut misiuni de răspundere la ambasadele R.S. România din Turcia, Italia și alte țări. Misiunile încredințate le-a îndeplinit cu simț de răspundere și în bune condiții.

În 1961 a fost promovat secretar general, iar după un an adjunct al ministrului Afacerilor Externe, funcție pe care o are și în prezent.

Este apreciat că are o bună pregătire profesională, politică și experiență în activitatea diplomatică. În funcțiile pe care le-a avut a dovedit spirit organizatoric, inițiativă, hotărâre și curaj. Conduce și îndrumă cu competență activitatea sectorului de care răspunde. Uneori a manifestat superficialitate și nu întotdeauna a luat poziție autocritică față de propriile lipsuri. Știe să lucreze cu oamenii, este apropiat de ei, îi ajută să-și ridice calificarea profesională și să rezolve problemele în condiții cât mai bune. S-a preocupat de pregătirea sa politico-profesională. A absolvit Facultatea de drept și Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență.

Pentru merite deosebite în activitate a fost decorat cu ordine și medalii ale R.S. România.

Despre familie cunoaștem următoarele: părinții au fost țărani cu gospodărie mică. Tatăl lucrează la C. A. P. Este cântăreț de biserică. Mama a decedat în 1959. Are patru frați și două surori; un frate lucrează în C. A. P., altul este muncitor iar ceilalți doi sunt studenți. Trei sunt membri ai U.T.C.; o soră este muncitoare, membră de partid iar cealaltă lucrează în C. A. P.

Are trei unchi; unul a fost membru P.N.Ț., iar în perioada 1945–1946 președinte al organizației comunale a acestui partid. Altul a fost membru al organizației legionare. Al treilea în 1949 a fost condamnat la opt ani închisoare corecțională pentru uneltire contra ordinii sociale.

Soția este funcționară, a fost membră U.T.C. până la depășirea limitei de vârstă. Tatăl ei este muncitor, pensionar, iar mama casnică. Părinții sunt divorțați de 7 ani. Soția are un unchi care a fost membru al organizației legionare.

Este propus de Secția Relațiilor Externe a C.C. al P.C.R. în funcția de ambasador și ministru plenipotențiar al R.S. România în Austria.

Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Șeful secției,
Ivanovici Dumitru

Mernea Constantin
Șef de sector în Secția de Cadre
a C.C. al P.C.R.

Negreanu Ion
Instructor în Secția de Cadre
a C.C. al P.C.R.

Lazăr Dumitru
Adjunct al șefului Secției Relații
Externe a C.C. al P.C.R.

5 februarie 1966.

A.M.R., fond 121, rola 281, c. 811–812.

86.

1966 martie 17. Notă cu privire la locotenent-colonelul Marinescu Viorel-Paul, propus în funcția de șef al Direcției trupe-pază și securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.

C.C. al P.C.R.
Secția de Cadre

Notă

Tovarășul Marinescu Viorel-Paul are referat întocmit de Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. în decembrie 1960*. De la această dată în situația sa au intervenit următoarele schimbări:

În februarie 1961 a fost numit șef al Direcției A.L.A., iar în octombrie 1963 șef al Direcției generale a penitenciarelor și coloniilor de muncă din M.A.I., funcție pe care o are și în prezent.

---

* Vezi documentul nr. 67.

Este apreciat de conducerea ministerului ca un ofiţer capabil, cu o bună pregătire militară, conştiincios şi perseverent în îndeplinirea atribuţiilor de serviciu. Are putere de muncă şi ia atitudine împotriva deficienţelor constatate. În relaţiile cu oamenii este principial şi are o conduită morală sănătoasă. Se preocupă de pregătirea sa politică şi ideologică. În 1965 a absolvit Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", iar în 1966 a promovat examenul de stat la Institutul de ştiinţe economice.

Datorită activităţii depuse a fost decorat cu ordine şi medalii ale R.S. România şi avansat până la gradul de locotenent-colonel.

Uneori însă a manifestat tendinţe de pripeală şi nervozitate. Fiind criticat, a adoptat o poziţie justă, dovedind că este preocupat de lichidarea acestor lipsuri.

Este propus de Secţia pentru controlul muncii în M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. în funcţia de şef al Direcţiei trupe – pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.

Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că este corespunzător pentru funcţia propusă.

Şeful secţiei
Ivanovici Dumitru

Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.C.R.

17 martie 1966

A.M.R., fond 121, rola 263, c. 647.

87.

1966 mai 6. Referat de cadre al locotenent-colonelului Marinescu (Iosif) Viorel-Paul propus în funcţia de şef al Direcţiei trupe-pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.

M.A.I.
Direcţia Cadre

Secret

Lt. col. Marinescu (Iosif) Viorel-Paul

Membru de partid din 1953;
-Născut la 17 februarie 1928, Piteşti;

-Naționalitate: română;

-Originea socială: muncitorească;

-Studii: Academia militară generală – Facultatea arme întrunite și Institutul de Științe Economice, cu examen de stat;

-Profesia de bază: lăcătuș ajustor;

-Starea civilă: căsătorit, are un copil;

-Promoția de ofițeri: 9 mai 1949; în prezent îndeplinește funcția de șef al Direcției generale a penitenciarelor și coloniilor de muncă din M.A.I.

Marinescu Viorel-Paul a urmat patru clase primare în București, apoi opt clase liceu industrial în orașul Pitești, pe care le-a absolvit în anul 1947, calificându-se în meseria de lăcătuș ajustor. Din această perioadă este cunoscut ca un elev silitor la învățătură și cu comportare corectă. În 1946 a fost primit în U.T.C., achitându-se în bune condițiuni de sarcinile încredințate.

Din 1947 până în 1949 a urmat cursurile Școlii de ofițeri infanterie Sibiu. După absolvirea școlii a îndeplinit succesiv funcțiile de comandant de pluton și companie la Regimentul 1 infanterie Craiova și Școala de ofițeri Sibiu; ajutor șef birou la Direcția cadre și șef birou la Direcția Secretariat din M.F.A.

În îndeplinirea acestor sarcini a fost apreciat ca un ofițer capabil, preocupat continuu de pregătirea sa și a subordonaților și de executarea în cât mai bune condițiuni a ordinelor ce i-au fost încredințate. S-a remarcat prin buna sa pregătire militară, orientare și puterea de muncă de care a dat dovadă.

Ca urmare a rezultatelor obținute în muncă în 1953 a fost primit în rândul membrilor de partid și avansat la excepțional la gradul de căpitan.

Din septembrie 1954–1957 a urmat cursurile Academiei militare – Facultatea arme întrunite. În academie a muncit mult și, ca urmare, a reușit să-și însușească o foarte bună pregătire teoretică a problemelor tactice, dovedind aptitudini deosebite pentru lucrările de stat major. În toți anii de studii a obținut calificativul de foarte bine, iar la absolvire a terminat cu diplomă de merit.

În octombrie 1957 a fost numit șef stat major la Regimentul 212 mecanizat București, de unde, pentru rezultatele obținute, a fost pus la dispoziția C.C. al P.C.R. și încadrat în funcția de șef stat major al Gărzilor muncitorești din orașul București, apoi șef stat major în Comandamentul central. În aceste funcții a muncit cu simț de răspundere, ocupându-se îndeaproape de instruirea și pregătirea militară a unităților, în care sens s-au obținut rezultate bune, pentru care a fost evidențiat în mai multe rânduri.

După desfiinţarea gărzilor muncitoreşti, a fost numit în funcţia de şef al Direcţiei A.L.A., de unde în septembrie 1963 a fost promovat şef al Direcţiei generale a penitenciarelor şi coloniilor de muncă, unde lucrează şi în prezent. Ca şef al Direcţiei A.L.A. a dovedit conştiinciozitate şi simţ de răspundere în îndeplinirea atribuţiilor de serviciu ce i-au revenit. A reuşit să se documenteze în problemele de specialitate, luând măsuri corespunzătoare, reuşind să conducă şi să îndrume în bune condiţiuni activitatea de apărare locală antiaeriană. S-a preocupat în mod deosebit de pregătirea şi instruirea statelor majore regionale, conducând în bune condiţiuni aplicaţiile tactice.

În actuala funcţie, de asemenea este apreciat ca un ofiţer cu o bună pregătire militară, care nu a precupeţit eforturile şi a muncit conştiincios şi cu perseverenţă pentru însuşirea problemelor specifice muncii în unităţile de detenţie. Se ocupă de controlul şi îndrumarea formaţiunilor, reuşind să ia o serie de măsuri care au contribuit la asigurarea unei mai bune activităţi în D.G.P.C.M.

Este un ofiţer energic, inteligent, cu iniţiativă şi putere de muncă, care controlează şi trage la răspundere subordonaţii pentru executarea întocmai a ordinelor ce le sunt încredinţate. În muncă foloseşte metode principiale, ceea ce face să fie respectat şi stimat. S-a preocupat de pregătirea sa politică şi de cultură generală, absolvind Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu“ şi Institutul de ştiinţe economice cu examen de stat.

Ca urmare a rezultatelor obţinute în activitatea sa, ofiţerul a fost avansat în mod succesiv până la gradul de locotenent-colonel şi decorat cu trei ordine şi mai multe medalii ale R.S.R.

În activitatea sa ofiţerul a manifestat şi unele lipsuri, în sensul că în anumite situaţii dovedeşte nervozitate faţă de cadre, iar în unele cazuri se pierde în rezolvarea unor lucrări mărunte, scăpând din atenţia sa problemele majore.

Tatăl ofiţerului a fost muncitor tâmplar, nu a fost încadrat politic, este decedat din 1946. Mama sa a fost muncitoare textilistă, este decedată din 1953.

Ofiţerul are un frate şi o soră, fratele este mecanic, membru P.C.R., sora este casnică, neîncadrată politic.

Soţia ofiţerului este funcţionară, a fost membră U.T.C. până la depăşirea limitei de vârstă. Tatăl soţiei a fost maistru militar. Nu a fost încadrat politic, însă a avut legături cu mişcarea muncitorească, în casa lui ţinându-se şedinţe de partid. Imediat după 23 august 1944 a făcut parte din formaţiunile de luptă patriotice. A decedat în 1945. Mama soţiei este casnică, nu este încadrată politic.

Soţia ofiţerului are un frate, ofiţer M.F.A., membru de partid.

În concluzie, lt. col. Marinescu Paul are o bună pregătire politică militară şi experienţă în munca de conducere. În îndeplinirea sarcinilor ce i-au fost încredinţate, a muncit cu simţ de răspundere, obţinând rezultate bune.

Lt. col. Marinescu Paul este propus să fie numit în funcția de șef al Direcției trupe – pază și securitate din Comandamentul trupelor M.A.I*.

Direcția Cadre din M.A.I. consideră că poate fi numit în funcția propusă.

Șeful direcției
Colonel Pateșan Ioan

Șeful serviciului
Colonel Bocșe Iosif

6 mai 1966

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7385, dosar nr. 7, f. 332–334.

88.

1966 noiembrie 24. Referat de cadre privind pe Gal Ioan, propus în funcția de adjunct al șefului Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.C.R.
Secția de Cadre

Gal Ioan

Membru de partid din aprilie 1946;
-Născut la 28 februarie 1928 în Brașov;
-Originea socială: muncitorească;
-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: Facultatea de drept și Școala superioară de științe sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. 3 ani;
-Profesia: lăcătuș-jurist;
-În prezent este adjunct al șefului Secției de Cadre a C.C. al P.C.R.

---

* Numit în această funcție prin ordinul ministrului Afacerilor Interne nr. 1480 din 1 iunie 1966 *(A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7385, dosar nr. 7, f 331);* în urma ședinței Secretariatului C.C. al P.C.R. din ziua de 6 februarie 1967, colonelul Marinescu Paul este numit membru al Biroului Consiliului Politic al Trupelor M.A.I. (*A.M.R., fond 121, rola 263, c. 607*). În ianuarie 1973 a fost eliberat din funcția de șef de stat major al Gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R. și numit în funcția de comandant al Trupelor de Securitate ale Ministerului de Interne. *(A.M.R., fond 121, rola 302, c. 745)*

Gal Ioan, în 1943 s-a angajat ucenic la Întreprinderea „Strungul“ din Brașov, unde s-a calificat în profesia de lăcătuș. După ce a devenit lucrător, a muncit în continuare în aceeași întreprindere, însă după o perioadă scurtă de timp s-a îmbolnăvit de plămâni, iar din această cauză a fost ajutat să lucreze ca pontator la secția lăcătușerie.

La începutul anului 1946 s-a înscris în U.T.C. și a participat la acțiuni organizate de partidul nostru.

În aprilie 1946 a fost primit în P.C.R.

După ce a devenit membru de partid a continuat să activeze pe linie de tineret, iar în campania electorală din același an, după ce a urmat un curs de propagandiști, a muncit ca agitator.

În 1947 a fost ales membru al Comitetului U.T.C. și membru în biroul organizației de partid. În același an a fost ales și în funcția de secretar al Comitetului sindical pe întreprindere.

În noiembrie 1949 a fost încorporat la Regimentul 11 Infanterie din Botoșani. În 1950 a fost trimis să urmeze Școala de ofițeri de aviație din Ineu, însă datorită faptului că starea sănătății nu i-a permis să continue această școală, după câteva luni a fost retrimis la unitate. În timp ce și-a satisfăcut stagiul militar a activat ca propagandist al unui cerc de învățământ politic. În 1951 a fost trecut în rezervă cu gradul de sergent.

După ce a revenit din armată a urmat un curs de partid la C.C. al P.C.R., iar după absolvire a lucrat ca asistent la Școala de partid de trei luni a Comitetului regional de partid Brașov.

În mai 1952 i s-a acordat gradul de sublocotenent și a fost încadrat în aparatul politic al Direcției regionale M.A.I. Brașov, ca instructor, apoi șef de birou.

În septembrie 1952 a fost trimis să urmeze Școala superioară de științe sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. pe care a absolvit-o în 1955 cu rezultate foarte bune.

După terminarea școlii a fost repartizat în Secția Administrativ-Politică a C.C. al P.C.R., unde a lucrat ca instructor cu problemele controlului muncii de partid în M.A.I. până în septembrie 1958 când s-a desființat secția. De la această dată lucrează în Secția de Cadre a C.C. al P.C.R., unde a muncit ca instructor patru ani și s-a ocupat de cunoașterea cadrelor din M.A.I. În 1962 a fost promovat șef al sectorului de evidență a cadrelor, iar din aprilie 1965 este adjunct al șefului secției.

Este apreciat că prin atitudinea și activitatea pe care a desfășurat-o a dovedit atașament față de partidul nostru, capacitate și putere de muncă. Fiind un tovarăș inteligent, cu pregătire politică corespunzătoare, inițiativă în muncă, spirit organizatoric și exigent față de lipsuri, a rezolvat cu competență problemele de care s-a ocupat și s-a achitat cu simț de răspundere de sarcinile încredințate. Știe să lucreze cu oamenii, bucurându-se de aprecierea și stima tovarășilor din colectivul în care muncește. S-a preocupat continuu de îmbogățirea cunoștințelor sale politico-ideologice și de cultură generală, terminând Facultatea de drept. În această perioadă a îndeplinit și diferite sarcini în cadrul biroului organizației de bază și ca propagandist la învățământul de partid.

Este un tovarăș cu perspective de dezvoltare.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu ordine și medalii ale R.S. România.

Despre familie cunoaștem următoarele: părinții au fost muncitori, au decedat de mulți ani. Are trei frați și o soră. Doi frați sunt muncitori iar al treilea este student. Sora este educatoare la o grădiniță de copii. Au fost membri ai U.T.C. până la depășirea limitei de vârstă.

Soția este funcționară la O. N. T., este membră de partid și membră în Consiliul Național al Femeilor. Părinții ei au fost țărani săraci. Tatăl a decedat iar mama lucrează la C. A. P.

Este propus în funcția de adjunct al șefului Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R.

Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Șeful secției
Ivanovici Dumitru

Liteanu Nicolae
Instructor în Secția de Cadre
a C.C. al P.C.R.

24 noiembrie 1966

A.M.R., fond 121, rola 262, c. 648–649.

89.

1967 februarie 4. Notă întocmită de Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. pentru Pleșiță Nicolae, șeful Direcției regionale M.A.I. Cluj, propus în funcția de șef al Direcției a VI-a din cadrul M.A.I.

C.C. al P.C.R.
Secția de Cadre

Notă

Tovarășul Pleșiță Nicolae are referat întocmit de Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. în decembrie 1961*. De la această dată în situația sa au intervenit următoarele schimbări:

---

* Vezi documentul nr. 71.

În ianuarie 1962 a fost numit în funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Cluj, funcție pe care o îndeplinește și în prezent. Din același an este și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid.

Conducerea M.A.I. și colectivul în care lucrează îl apreciază ca un tovarăș capabil, energic, cu putere de analiză și sintetizare a problemelor și inițiativă în muncă.

Având calități organizatorice și o bogată experiență în munca de securitate, a contribuit efectiv la îmbunătățirea organizării Direcției regionale și a conținutului activității acestei unități. A luat măsuri eficace pentru ridicarea calitativă a activității informativ-operative și ca urmare au fost obținute rezultate importante în depistarea și prevenirea unor acțiuni întreprinse de elementele dușmănoase. În activitatea sa aplică cu consecvență hotărârile partidului și ordinele conducerii M.A.I., dovedind orientare politică și simț de răspundere. Acordă atenție deosebită formării, creșterii și educării cadrelor, asigurând astfel conducerea colectivelor din unități cu tovarăși capabili și cu perspective, iar în munca de îndrumare și control ajută cu competență unitățile din subordine, participând efectiv la elaborarea și îndeplinirea celor mai importante măsuri.

Ca membru supleant al biroului Comitetului regional de partid participă activ la dezbaterea și soluționarea problemelor, achitându-se în condițiuni bune de sarcinile încredințate. Manifestă însă și unele neajunsuri în stilul de muncă cu oamenii. Uneori se pripește în aprecierea activității acestora, este ironic, iar câteodată folosește unele expresii necorespunzătoare. Este conștient de aceste lipsuri și se preocupă a le lichida. Se preocupă continuu de îmbogățirea cunoștințelor sale politico-ideologice și de cultură generală; în această perioadă și-a luat bacalaureatul iar în prezent este în anul IV la Facultatea de Istorie. Activitatea sa din această perioadă este apreciată de conducerea ministerului ca foarte bună.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu ordine și medalii ale R.S. România.

Fratele a devenit membru de partid.

Secția pentru controlul muncii la M.F.A. -M.A.I. și Justiție îl propune în funcția de șef al Direcției a VI-a din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Secția de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Șeful secției
Ivanovici Dumitru

Liteanu Nicolae,
Instructor în Secția de Cadre a
C.C. al P.C.R.

Vasile Gheorghe,
Instructor în Secția pentru controlul
muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R.

4 februarie 1967

A.M.R., fond 121, rola 312, c. 679–680.

90.

1967 aprilie 10. Referat de cadre al locotenent-colonelului Ioana Constantin, locţiitor şef la Direcţia a II-a, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

C.C. al P.C.R.
Secţia de Cadre

Ioana Constantin

Membru de partid din mai 1945;
-Născut la 25 octombrie 1926, în comuna Carpen, regiunea Oltenia;
-Originea socială: ţărani mijlocaşi;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are doi copii;
-Studii: liceul şi urmează anul III la Academia de Ştiinţe social-politice „Ştefan Ghorghiu";
-Profesia: ofiţer;
-În prezent îndeplineşte funcţia de locţiitor şef direcţie la Direcţia a II-a din M.A.I. Are gradul locotenent-colonel.

Ioana Constantin, după ce a absolvit şase clase elementare, în toamna anului 1940 s-a înscris la o şcoală de cântăreţi bisericeşti din Craiova. A urmat trimestrul I, apoi s-a retras şi a rămas acasă la părinţi ajutându-i la munca câmpului timp de opt ani. Este cunoscut de cetăţenii din comună că a avut o comportare bună. Nu a făcut parte din organizaţii politice. În mai 1945 a fost primit în P.C.R. A luat parte la unele acţiuni iniţiate de partid la sate şi s-a evidenţiat în munca de lămurire desfăşurată în campania electorală din 1946, fapt pentru care a fost ales secretar al celulei de partid din comună.

În octombrie 1948 a fost încorporat pentru satisfacerea serviciului militar la Regimentul 16 artilerie grea Ploieşti. Datorită interesului depus pentru pregătirea sa militară şi politică i s-a încredinţat funcţia de locţiitor politic de baterie şi ales membru în biroul organizaţiei de partid pe regiment.

În martie 1950 a fost selecţionat şi trimis la un curs de ofiţeri politici la Breaza, pe care l-a absolvit în august acelaşi an şi i s-a acordat gradul de locotenent. A urmat în continuare un curs al Direcţiei Generale a Securităţii Statului, după care a fost repartizat lucrător operativ la Direcţia a II-a din M.A.I. A îndeplinit succesiv funcţiile: şef birou, locţiitor şef serviciu, apoi şef serviciu. În aceste funcţii a muncit cu conştiinciozitate, dovedindu-se un ofiţer capabil şi bun organizator. A iniţiat unele acţiuni operative prin care s-a reuşit depistarea unor elemente ce desfăşurau activitate de contraspionaj. A manifestat preocupare pentru educarea şi formarea subordonaţilor. Cu ocazia efectuării unor controale în regiuni, a sprijinit munca unităţilor, dându-le un ajutor concret şi calificat.

Datorită rezultatelor obţinute, în ianuarie 1963 a fost promovat locţiitor şef direcţie la Direcţia a II-a, funcţie pe care o are şi în prezent.

Este apreciat de şefii săi ierarhici şi de Comitetul de partid din unitate ca un ofiţer bine pregătit, cu multă experienţă, exigent, care munceşte cu simţ de răspundere în îndeplinirea misiunilor încredinţate. Conduce cu competenţă sectoarele pe care le coordonează iar în relaţiile cu subordonaţii foloseşte metode partinice şi se ocupă de educarea şi formarea lor. A participat nemijlocit la elaborarea şi aplicarea în practică a unor măsuri informative şi la atragerea unor elemente care au furnizat materiale valoroase.

În mai multe rânduri a fost trimis în misiune peste graniţă şi s-a achitat în bune condiţiuni de sarcinile ce i s-au încredinţat.

Este un ofiţer disciplinat, ferm şi hotărât în îndeplinirea ordinelor. Are iniţiativă în muncă şi calităţi organizatorice. În familie şi societate are conduită morală corespunzătoare, fapt pentru care se bucură de stimă şi autoritate. Uneori, din dorinţa de a folosi cele mai bune soluţii pentru rezolvarea problemelor, nu manifestă suficientă operativitate, iar alteori a dovedit o prudenţă exagerată. A fost criticat pentru aceste lipsuri şi depune interes pentru a le lichida.

Pe linie de partid mai mulţi ani a făcut parte din biroul organizaţiei de bază, iar din noiembrie 1966 este membru al comitetului de partid pe unitate, sarcină de care s-a achitat cu conştiinciozitate.

Se preocupă de pregătirea sa, a absolvit liceul cu examen de bacalaureat şi în prezent urmează Academia de ştiinţe social-politice „Ştefan Gheorghiu".

Pentru modul conştiincios în care a muncit, cât şi pentru faptul că în tot timpul activităţii sale a fost notat cu calificative de „bine" şi „foarte bine", i s-a acordat mai multe ordine şi medalii ale R.S. România şi a fost înaintat până în gradul de locotenent-colonel.

Despre familie cunoaştem: părinţii au fost ţărani mijlocaşi. Tatăl a decedat în 1961, iar mama în 1949. Are două surori care muncesc în C. A. P., una este membră de partid. Soţul unei surori în trecut a fost membru al organizaţiei legionare.

Soţia este casnică. Părinţii ei au fost ţărani mijlocaşi. Tatăl, în trecut a fost membru P.N.Ţ., în prezent munceşte în C. A. P. Mama a decedat în 1929.

Este propus de Secţia pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Şeful Secţiei
Ivanovici Dumitru

Negreanu Ion,
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R.

Gal Ion,
Adjunct şef secţie în cadrul Secţiei
pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R.

10 aprilie 1967

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 178–179.

91.

1967 aprilie 28. Referat de cadre al locotenent-colonelului Sălcudean Pavel, propus în funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Mureș Autonomă Maghiară.

C.C. al P.C.R.
Secția Cadre

Sălcudean Pavel

Membru de partid din aprilie 1945;
-Născut la 17 decembrie 1925, în comuna Lunca-Mureș, regiunea Cluj;
-Originea socială: tatăl a fost șef de tren la C.F.R.;
-Naționalitatea: română;
-Căsătorit, are doi copii;
-Are liceul cu examen de bacalaureat;
-Cunoaște limba maghiară;
-Profesia: ofițer activ;
-În prezent este locțiitor al șefului Direcției regionale M.A.I. Mureș Autonomă Maghiară; are gradul de locotenent-colonel.

Sălcudean Pavel, din 1937 a urmat trei clase la Școala de arte și meserii din Tg. Mureș. În urma Dictatului de la Viena, din 1940, s-a refugiat cu părinții la Turda, unde a urmat clasa a patra la liceul industrial. Din timpul școlii este cunoscut ca un elev bun la învățătură și cu comportare corectă. Nu a fost înscris în organizații politice.

Din iunie 1941, a lucrat o lună ca muncitor necalificat la Fabrica de sticlă din Turda, apoi s-a angajat strungar la Fabrica de armament „Mârșa“ din Avrig, unde a stat aproape doi ani. În acest timp s-a preocupat de ridicarea calificării sale profesionale, însă, pentru că era indisciplinat și nu respecta anumite reguli stabilite de conducerea fabricii, a fost de mai multe ori băgat la carceră. În februarie 1943 a plecat de la această uzină și s-a angajat lăcătuș la Fabrica de sticlă din Turda. În februarie 1945 s-a transferat lăcătuș la Depoul C.F.R. Teiuș unde, în aprilie același an, a fost primit în U.T.C. și P.C.R., iar după o lună numit secretar al Comitetului U.T.C. la plasa Teiuș. Din august același an a lucrat trei ani ca secretar al Comitetului P.C.R. la plasa Teiuș și Aiud. În această perioadă a luat parte la acțiunile organizate de partid, a obținut rezultate bune în muncă și s-a dovedit atașat partidului. Folosea însă metode de muncă necorespunzătoare în activitatea sa, […] era în anturajul unor elemente reacționare și pentru aceste fapte biroul Comitetului județean P.C.R. Alba l-a sancționat cu „vot de blam cu avertisment“.

În martie 1948 a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar la Regimentul 2 care de luptă, unde a urmat şcoala regimentară, apoi este trimis la Şcoala de ofiţeri politici la Breaza. În august 1950, după terminarea şcolii, a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne cu gradul de locotenent şi repartizat la Direcţia generală de informaţii. A urmat un curs profesional în urma căruia a fost trimis în activitate diplomatică la Legaţia R.S. România din Suedia. În această muncă a obţinut rezultate bune, însă, fiind deconspirat, a fost declarat persoană „non grata". După aceea a lucrat în aparatul central al direcţiei.

În mai 1955 a fost mutat la Direcţia regională M.A.I. Mureş Autonomă Maghiară, unde a îndeplinit succesiv funcţiile: lucrător operativ prim, locţiitor şef direcţie pentru spate, iar din 1961 este locţiitor şef direcţie pentru munca operativă.

Biroul Comitetului regional de partid Mureş Autonomă Maghiară şi şeful Direcţiei regionale M.A.I. îl apreciază că are o bună pregătire politică, de cultură generală şi o bogată experienţă în munca de securitate. Foloseşte metode bune în activitatea profesională, acordă sprijin calificat şefilor de colective, ca urmare s-a îmbunătăţit munca organelor de securitate, au fost rezolvate mai operativ problemele şi depistate unele elemente duşmănoase. Participă direct la munca informativ–operativă şi analizează periodic acţiunile mai importante. Datorită măsurilor pe care le-a luat, a contribuit la prevenirea unor pagube ce urmau să fie aduse economiei noastre de către unii specialişti străini care lucrau în regiunea Mureş Autonomă Maghiară. Este un ofiţer de securitate capabil, disciplinat, bun organizator, cu iniţiativă şi simţ de răspundere în rezolvarea sarcinilor, receptiv la propunerile şi sugestiile subordonaţilor. Se bucură de autoritate în cadrul regiunii în care lucrează. Informează cu regularitate organele raionale de partid asupra constatărilor făcute la secţiile raionale de securitate şi cere sprijin pentru lichidarea lipsurilor constatate. Uneori nu a fost suficient de exigent faţă de lipsurile subordonaţilor şi a manifestat tendinţe de comoditate.

De mai mulţi ani este membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Tg. Mureş şi membru în comisia pentru controlul muncii în unităţile speciale, sarcini pe care le îndeplineşte cu conştiinciozitate. În familie şi societate are comportare corectă.

Despre familie cunoaştem: tatăl său a fost şef de tren la C.F.R., în prezent pensionar, membru de partid. Mama este casnică. Are doi fraţi funcţionari, membri de partid.

Sălcudean Pavel, din 1950 până în 1952 a fost căsătorit cu o salariată a M.A.I. Aceasta, în perioada 1947–1948 când locuia în Aiud, a avut relaţii cu unele elemente legionare care se aflau în închisoare, înlesnindu-le schimbul de corespondenţă. Pentru aceste fapte, în 1952 a fost exclusă din partid şi scoasă din M.A.I. În 1953 s-a recăsătorit cu o dactilografă care lucrează la miliţie, este membră de partid. Tatăl ei a fost cărăuş, în prezent este întreţinut de copii. Mama a fost casnică, a decedat în 1953.

Este propus de Secția pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R. să fie numit în funcția de șef al Direcției regionale M.A.I. Mureș Autonomă Maghiară.

Secția Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Șeful secției
Ivanovici Dumitru

Șef sector,
Mernea Constantin

Instructor,
Negreanu Ion

Enache Ion

28 aprilie 1967

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 208–209.

92.

1967 mai 25. Referat de cadre al maiorului de securitate Samoilă Radu Dragomir, șeful Secției raionale M.A.I. Făurei.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Regională Galați
-Secția cadre-

Maior de securitate Samoilă Radu Dragomir

Membru de partid din 1947;
-Născut la 5 decembrie 1920 în comuna Mihai Bravu, raionul Brăila, regiunea Galați;
-Naționalitatea: română
-Originea socială: țăran cu gospodărie mijlocie (membru C. A. P.);
-Studii: absolvent al școlii medii cu diplomă de maturitate;
-Profesia de bază: cazangiu;
-Căsătorit, are un copil;
-Încadrat în M.A.I. la 1 aprilie 1949;
-Este șeful Secției raionale M.A.I. Făurei.

Samoilă Dragomir, după ce a terminat 6 clase primare în comuna natală, a venit la o mătuşă în oraşul Brăila, iar în anul 1934 a fost dat ca ucenic timp de 3 ani, lucrând apoi ca lucrător în meseria de cazangiu pe la diferiţi patroni din acelaşi oraş, până în anul 1949, când s-a încadrat în funcţia de cazangiu la Şantierul „Danubiu" din Brăila.

Din aceste perioade este cunoscut ca un tânăr conştiincios în îndeplinirea sarcinilor profesionale, ascultător, disciplinat şi cu o comportare corespunzătoare în relaţiile de serviciu şi în societate.

În anul 1942 a fost încorporat militar la Regimentul 33 Infanterie Tulcea, fără a participa pe front şi a fost trecut în rezervă în anul 1945.

După trecerea în rezervă a lucrat pe la diferite ateliere particulare din oraşul Brăila, iar în 1947 s-a angajat în funcţia de cazangiu la fostul şantier „Cerchez", în prezent Şantierul Naval Brăila, unde a lucrat până la încadrarea sa în M.A.I.

Din aceste perioade este apreciat ca un meseriaş bine pregătit profesional, conştiincios şi disciplinat, fapt pentru care în 1947 a fost primit membru de partid, luând parte activă la viaţa de organizaţie.

La 1 aprilie 1949 a fost încadrat în M.A.I. cu gradul de plutonier major, iar la 1 februarie 1950 trecut în corpul ofiţerilor cu gradul de sublocotenent şi avansat succesiv până la gradul actual. A fost repartizat la început în funcţia de lucrător operativ la Raionul Brăila, în 1950 a absolvit cursul de calificare profesională de 6 luni la Bucureşti, iar la 1 februarie 1951 a fost promovat în funcţia de şef al Biroului, în prezent Secţiei raionale M.A.I. Făurei, funcţie pe care o deţine.

În această muncă s-a iniţiat mai greu la începutul activităţii sale, iar după absolvirea cursului de calificare, prin interesul şi voinţa depusă, pe parcurs [a reuşit] să-şi însuşească în mod mulţumitor metodele şi formele muncii, cât şi ordinele şi instrucţiunile M.A.I.

Ca şef la secţiei raionale, în general a căutat să se achite de sarcinile ce-i reveneau, reuşind să-şi creeze o agentură corespunzătoare, fiind preocupat şi de formarea unei evidenţe operative clară, reuşind în mare măsură să cuprindă şi să cunoască problemele specifice acestui raion şi să obţină unele rezultate operative.

Cu toate acestea, s-a constatat că în anumite perioade era depăşit de unele sarcini, se demobiliza uşor în faţa unor probleme, aceasta şi ca urmare a mediului specific raionului respectiv, care în decursul timpului a avut mare influenţă asupra sa, datorită cărui fapt nu întotdeauna a reuşit să îndrume şi să sprijine subalternii în mod corespunzător.

Totuşi, în urma ajutorului primit pe parcurs, a remediat o parte din aceste lipsuri, se străduieşte în permanenţă să asigure îndeplinirea planului de muncă, mobilizând în acest sens atât locţiitorul său, lucrătorii operativi cât şi şefii de posturi, participând la întâlnirile cu agentura din legătura acestora, dându-le îndrumările necesare, în care sens face dese deplasări în raion. A reuşit ca în ultimul timp să fie lucrate un număr mare de elemente din baza operativă, iar în anii 1965–1966 un număr de 17 elemente

au fost avertizate, a efectuat 2 demascări publice şi au fost descoperiţi 4 autori de manifeste şi fiţuici.

Personal ţine legătura cu 7 agenţi care furnizează materiale informative de calitate, pe care le exploatează în mod corespunzător. A depus interes în analizarea agenturii şi clarificarea bazei operative, cât şi în analizarea acţiunilor informative, dând în general îndrumări şi soluţii de rezolvare corespunzătoare.

A ţinut în permanenţă legătura cu organele de miliţie pentru o colaborare perfectă, iar ca membru în Comitetul raional de partid şi-a dus la îndeplinire în mod conştiincios sarcinile ce i-au fost trasate, însă în unele situaţii nu a fost suficient de operativ.

Se preocupă de buna desfăşurare a învăţământului profesional al şefilor de posturi, participă la întocmirea unor teme şi lucrări practice, iar în cadrul seminariilor aprofundează problemele puse în discuţie. Personal, la grupa cadre conducere se prezintă bine pregătit şi a obţinut calificative de „bine". Aceleaşi calificative le-a obţinut şi cu ocazia notărilor de sfârşit de an.

S-a preocupat şi de completarea studiilor, absolvind şcoala medie cu diplomă de maturitate în anul 1964.

A fost decorat cu 2 ordine şi 4 medalii ale R.S. R., iar pentru rezultate bune în muncă, de multe ori premiat în bani.

Este disciplinat, respectuos şi ordonat, iar în relaţiile de serviciu are o comportare bună. În familie şi societate are, de asemenea, o conduită morală sănătoasă.

Ca lipsuri s-a constatat că nu în suficientă măsură a dovedit operativitate şi exigenţă, atât în activitatea sa personală, cât şi faţă de cadrele din subordine, la care, în mare măsură, a contribuit mediul specific raionului, cât şi unele frământări de ordin familial, având băiatul în ultimul an la liceu, cu o hemipareză.

În concluzie, apreciem că ofiţerul îşi are meritul său, atât prin devotamentul şi eforturile depuse în rezolvare sarcinilor încredinţate, cât şi prin stabilitatea care a avut-o în funcţia şi locul de muncă şi considerăm întemeiată cererea sa de a fi mutat la sediul regiunii, pentru a putea veni în ajutorul fiului său, atât în întreţinerea la facultate, cât şi în tratamentul indicat de urmat.

Părinţii săi, foşti ţărani cu gospodărie mijlocie (membrii C. A. P.), în prezent pensionari, în trecut nu au făcut politică şi nici în prezent nu sunt încadraţi.

Are trei fraţi şi două surori. Fraţii împreună cu soţiile lor şi o soră împreună cu soţul său sunt membri în C. A. P., iar a doua soră este lenjereasă şi soţul său lăcătuş mecanic. Un frate şi soţul unei surori sunt membri de partid, ceilalţi neîncadraţi politic.

Soţia este casnică, neîncadrată politic.

Tată soţiei, categorisit chiabur până în 1952, apoi ţăran mijlocaş (membru C. A. P.), în prezent pensionar, fost membru P.N.L., în prezent neîncadrat politic, iar mama casnică, în trecut şi în prezent neîncadrată politic.

Soţia are trei surori şi un frate. O soră este membră C. A. P., alta contabilă şi ultima dactilografă, iar soţii lor – unul şofer, altul funcţionar şi al treilea tehnician

constructor, a fost de mai multe ori condamnat, totalizând 12 ani și 6 luni închisoare corecțională pentru delapidare și abuz în serviciu. Fratele este ofițer M.F.A. cu gradul de maior, iar soția lui casnică. Fratele și soțul unei surori sunt membri P.C.R., ceilalți neîncadrați politic.

Față de cele de mai sus și luând în considerație și dorința maiorului Samoilă R. Dragomir, propunem ca la data de 1 august 1967 să fie înlocuit din funcție și mutat ca șef de grupă la Secția raională M.A.I. Galați[1].

Șeful direcției
Locotenent-colonel Iorga Marin

Șeful secției
Maior Blaga Ion

25 mai 1967

A.M.I., fond D.M.R.U., inventar nr. 7386, dosar nr. 17, nenumerotat.

[1] Prin ordinul nr. 3784 din 30 septembrie 1967 al președintelui C. S. S., se eliberează din funcție, se mută în interesul serviciului cu drept la indemnizație de mutare și se pune la dispoziția Direcției Regionale de Securitate Galați.

Partea a II-a

OBIECTIVE ŞI METODE

93.

1949 septembrie 10. Scurt istoric al mişcării legionare pentru uzul intern al direcţiilor regionale de securitate.

Republica Populară Română

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului

Direcţiunea Regională de Securitate Ploieşti
Nr. 114/ 15943
10 Sept. 1949

Către
Biroul de Securitate Văleni

Vă trimitem alăturat o sinteză, cuprinzând evoluţia problemei legionare de la înfiinţarea ei şi până în prezent, împreună cu un număr de 4 anexe, privind organizaţiile: „Frăţiile de Cruce“, „Corpul Muncitoresc Legionar“, „Corpul Studenţesc Legionar“ şi „Corpul Răzleţilor“.

Materialul va fi studiat de Dvs. amănunţit şi prelucrat cu oamenii în subordine, ce lucrează în problema legionară, pentru documentare şi va fi păstrat în casa de fier a unităţii.

Confirmaţi primirea şi raportaţi de executarea prelucrării.

Lt. col. de Securitate
C. Câmpeanu
Sârbu Ion

Cpt. de Securitate

Problema legionară

Scurt istoric al mișcării legionare de la înființare până la 23 august 1944.

După instaurarea regimului socialist în U.R.S.S. influența marxistă se simte mai puternic în România, iar datorită dezastruoasei situații economice în urma războiului capitalist, aceste noi idei prind tot mai mult teren în rândurile proletariatului, care trece la greve și răscoale pentru înlăturarea stării de fapt.

Cercurile regaliste, capitaliste, moșierești și burgheze pentru a contracara curentul revoluționar caută să înființeze mișcări naționaliste cu caracter antisemit și anticomunist.

O astfel de mișcare națională este „Garda Conștiinței Naționale" înființată în anul 1919 la Iași de către Gheorghe Pancu, în care și-a făcut ucenicia Corneliu Zelea Codreanu, inițiatorul mișcării legionare, considerat de legionari „Căpitanul".

În 1924 Corneliu Zelea Codreanu întemeiază la Iași o organizație denumită „Frățiile de Cruce" din care fac[e] parte un grup de studenți.

Activitatea acestei organizații este exclusiv naționalistă, membrii acesteia luând parte activă la toate grevele și mișcările studențești, în vederea aplicării „numerus clausus" în facultăți, cu care ocazie s-a format un complot contra elementelor de stânga.

C. Z. Codreanu împreună cu unele elemente din organizația mai sus-amintită, formează în 1927 organizația „Legiunea Arhanghelului Mihail" asumându-și conducerea acesteia.

În anul 1931, Codreanu, voind să dea un caracter politic acestei organizații, transformă „Legiunea Arhanghelului Mihail" în „Partidul Garda de F[i]er", care în anul 1932 este dizolvată de I. G. Duca din cauza organizării sale cvasimilitare, a agitațiilor anarhice și a atentatelor comise de unii dintre membri.

Ca urmare a acestei măsuri, o echipă de trei legionari, denumiți „nicadorii", împușcă pe peronul gării Sinaia pe I. G. Duca.

În anul 1933, o dată cu venirea la putere a lui Hitler, Codreanu declară fățiș că mișcarea legionară este atașată politicii Germaniei.

În anul 1935 ia ființă Partidul „Totul Pentru Țară", condus tot de Codreanu, iar pentru a acapara bunurile evreiești, se pun bazele comerțului legionar.

O dată cu înființarea acestui partid, în anul 1936 o serie de comandanți legionari, pentru a-și arăta atașamentul față de hitleriști și fasciști, pleacă să lupte voluntar în armatele lui Franco de pe frontul din Spania.

În anul 1937, partidele așa-zise istorice, pentru a-și crea o situație favorabilă în detrimentul regalității, caută a da o amploare Partidului „Totul Pentru Țară" care avea o situație anticarlistă, deoarece Carol căuta să doboare mișcarea legionară pentru a-și elibera drumul spre dictatură.

În acest scop P.N.Ț. Maniu, încheie cu ocazia alegerilor din 1937, un pact de neagresiune cu Partidul „Totul Pentru Țară“, pregătindu-i în acest scop, venirea la putere în anul 1940.

În anul 1938, Partidul „Totul Pentru Țară“ este formal autodizolvat de Codreanu, care continuă totuși să întrețină clandestin activitatea, pentru care fapt este condamnat la 10 ani muncă silnică.

În procesul acestuia, Iuliu Maniu a depus ca martor al apărării.

În același an, din cauza actelor de terorism, săvârșite de unii membri ai mișcării legionare, Codreanu este împușcat de către guvern și se pornește așa cum o numesc legionarii „prigoana legionară“.

În urma acestor măsuri, pentru a se pune la adăpost, parte din comandanții mișcării fug la Berlin, de unde mențin legătura cu cei rămași în țară.

În anul 1939, o așa-numită „Echipă a Morții“ formată în parte din elemente legionare venite din Germania, asasinează pe Armand Călinescu. Acest fapt atrage după sine represiuni din partea guvernului de atunci, care trece la împușcarea a câte 3–4 legionari din fiecare județ și lagăre.

În anul 1940 Germania hitleristă, care vroia să facă din România o bază militară și o poartă de trecere spre Uniunea Sovietică, trimite în țară pe Horia Sima, care ajunge ministru în guvernul Gigurtu.

În numai o lună de zile de la instalarea în acest post, Horia Sima demisionează și începe să organizeze centre de rezistență în țară, cerând abdicarea regelui Carol II.

În această acțiune, legionarii au fost totalmente sprijiniți de Hitler, care și-a dat seama că Regele Carol II care era cel mai mare moșier din România, își avea majoritatea averilor sale în Franța, Anglia și America, constituie o barieră în drumul Germaniei, pentru instaurarea unui regim de dictatură fascistă.

Astfel, la 6 septembrie 1940, regele abdică și se instaurează regimul antonescian afectat întru totul hitlerismului, iar la data de 14 septembrie 1940 se proclamă „Statul Național Legionar“.

O dată venită la putere, mișcarea legionară își arată adevărata ei față, dând drumul pe stradă bandelor de asasini și jefuitori.

Totodată pune în practică orientarea sa politică către Germania hitleristă, deschizând larg porțile țării trupelor germane, care pătrund în Balcani până la granița cu U.R.S.S.

La 21 ianuarie 1941 se declanșează rebeliunea legionară, care a fost o speculație a nemților care aveau numai de câștigat din această rebeliune. Aceasta a fost declanșată în scopul îndepărtării lui Antonescu și a instaurării unui regim de dictatură legionară.

Hitler l-a preferat pe Antonescu și i-a încredințat puterea, deoarece a văzut că acesta dispune de armata țării.

Eșuând rebeliunea, mișcarea legionară se disecă în două grupe legionare. O parte din legionari fug în Germania pentru a-și continua activitatea, punându-se în același

timp în serviciul de spionaj al lui Hitler și o parte rămân în țară, fie camuflați, fie făcând un act de supunere lui Antonescu.

Elementele rămase în țară trec treptat la organizare, menținând legăturile cu cei plecați în străinătate, care formează un comandament legionar, care din acel moment și până în prezent conduc acțiunea legionară din țară.

În timpul de la 1941 și până la 1944 acțiunea legionară a fost dusă paralel atât pe plan intern cât și pe plan extern. Astfel, legionarii din țară au plecat pe front unde au produs jafuri și asasinate în U.R.S.S.

Cei din Germania au continuat politica lor deșănțată de supunere față de Hitler, făcând în același timp o propagandă intensă la radio „Donau" în favoarea Germaniei.

Activitatea legionară de la 23 august 1944 până la 10 decembrie 1945

A doua zi după încetarea ostilităților între România și U.R.S.S. și îndreptarea forțelor armate române împotriva armatelor germane, adică la data de 24 august 1944, Horia Sima împreună cu clica sa de trădători fugiți din țară, au format la Viena un guvern denumit „Național Român", înființând totodată și o armată, compusă din elemente legionare, dezertori, militari și tehnicieni aflați în Germania pentru specializare.

Această armată a luptat efectiv alături de Germania, împotriva armatelor Sovietice.

În ceea ce privește legionarii rămași în țară în timpul războiului antisovietic, aceștia, credincioși testamentului lui Codreanu, care sfătuia pe legionari ca după moartea sa să colaboreze cu Maniu, au trecut după 23 august 1944 în rândurile Partidului Național țărănesc Maniu, având în frunte comandanți legionari ca: Horațiu Comăniciu, Semergiu și I. T. Pădureanu.

Conlucrând cu Partidul Național țărănesc pentru slăbirea spatelui frontului antihitlerist, elemente legionare neacceptate în acest partid se încadrează în gărzile Iuliu Maniu, comițând cunoscutele atrocități în Ardealul de Nord, oglindind încă o dată metodele fasciste pe care legionarii le-au imprimat P.N.Ț.-ului.

În același timp, echipe legionare dotate cu armament și aparate de transmisie au fost lansate cu parașute în spatele frontului sovietic, în scopul de a comite acte de sabotaj și de teroare, de a face spionaj, de a organiza centre de rezistență și de a sabota aplicarea armistițiului.

Elementele legionare, o dată ajunse în țară, formează un comandament al mișcării sub conducerea lui N. Petrașcu, care se pune imediat în legătură cu legionarii aflați în țară și își începe acțiunea de sabotaj în favoarea Germaniei hitleriste.

Cauzele care au determinat nereușita scopurilor cu care legionarii fuseseră trimiși în țară, au fost următoarele:

– în primul rând, centrele de rezistență nu și-au putut dezlănțui actele de sabotaj și teroriste, deoarece se aștepta un ordin din Germania și o contraofensivă a armatelor acesteia.

Acest lucru însă nu a fost posibil, întrucât victorioasa Armată Roşie reuşise să pună pe fugă armatele hitleriste, creând astfel un gol destul de mare între acestea şi centrele de rezistenţă legionare, gol în care nu se mai putea face legătura.

– în al doilea rând, măsurile luate de autorităţile administrative interne, care au trecut imediat la depistarea acestor centre de rezistenţă, arestând şi internând în lagăre o bună parte din legionari.

Dintre misiunile cu care aceste echipe fuseseră trimise în ţară, singura care a fost într-o oarecare măsură îndeplinită, a fost aceea de spionaj.

Totodată, elementele legionare sprijinite de capitaliştii şi recţiunea din ţară, căutau să învrăjbească masa muncitoare şi ţărănimea împotriva Uniunii Sovietice şi a regimului.

În acest scop, legionarii au primit misiunea ca la oraş să pătrundă în întreprinderi pentru spargerea unităţii sindicale muncitoreşti, iar la sate prin lansarea diferitelor zvonuri alarmiste şi prin aţâţarea ţărănimii în contra naţionalităţilor conlocuitoare (în special contra evreilor şi ungurilor) să caute să întreţină în sânul masei ţărăneşti o atmosferă de ostilitate împotriva regimului.

Dacă la oraşe încercările lor au fost zădărnicite de vigilenţa şi conştiinţa muncitorilor din fabrici şi uzine care i-au demascat, la sate, încurajaţi fiind de elementele moşiereşti şi chiaburi, care aveau interese comune cu legionarii, au reuşit pe alocuri să câştige unele elemente ale ţărănimii.

O dată cu capitularea necondiţionată a Germaniei, mişcarea legionară îşi dă seama că trebuie să schimbe tactica folosită până atunci.

În această situaţie, comandamentul legionar intern trece la o activitate de organizare conspirativă, pentru a îndepărta atenţia autorităţilor.

Căutând să mascheze activitatea legionarilor şi să dea aparenţa unei renunţări la crezul legionar, la data de 6 august 1945, Nicolae Petraşcu lansează circulară pentru toţi legionarii „dinlăuntru şi din afara închisorilor“ în care arată că mişcarea legionară trebuie să se supună dispoziţiunilor Guvernului şi să respecte organizaţiile politice democratice, pe care le recomandă ca „bune şi folositoare ţării“.

Guvernul, în dorinţa de a asigura liniştita dezvoltare a drepturilor cetăţeneşti, cât şi pentru a da posibilitatea tuturor legionarilor să se încadreze în muncă, deschide la data de 30 septembrie 1945 porţile închisorilor, desfiinţează lagărele de internare iar la data de 10 decembrie 1945, Ministerul Afacerilor Interne dă un comunicat în care arată că se dă posibilitatea tuturor legionarilor de a intra în legalitate.

Activitatea legionară de la 10 decembrie 1945 până la operaţiile din 14/15 mai 1948

În urma comunicatului Ministerului Afacerilor Interne din 10 decembrie 1945, parte dintre legionarii care compuneau centrele de rezistenţă, pentru a se salva şi pentru a putea continua în condiţiuni cât mai bune activitatea de organizare, s-au prezentat şi au depus armamentul şi materialul explozibil ce posedau.

Alții însă, cum e cazul Nicolae Târziu, Verga Afilon și Ovidiu Găină, au rămas în ilegalitate, pentru a putea duce cu legionarii din legalitate activitatea lor de subminare a regimului democratic.

Pentru ca într-o eventuală schimbare de regim să nu se poată reproșa mișcării legionare că a acceptat total comunicatul Ministerului de Interne, cât și pentru a cimenta legătura existentă dintre mișcarea legionară și partidele istorice, Petrașcu a dispus ca unul din intimii săi colaboratori, anume Gheorghe Manu, să intre în mișcarea de rezistență a partidelor istorice.

Un alt scop pentru care Gheorghe Manu a intrat în mișcarea de rezistență a fost ca acesta să dinamizeze activitatea acestei mișcări și să conlucreze cu partidele istorice în slujba imperialismului străin și a capitalismului intern.

Totodată, Horia Sima, pus de acum în slujba politicii imperialismului anglo-american, trimite prin diferiți curieri (ex. Eugen Teodorescu, Dragoș Hoinic), ordine precise de reorganizare, activizare și spionaj, în cadrul subversiv al mișcării legionare.

Astfel, se ajunge ca legionarii din țară și străinătate, care până mai ieri fuseseră în slujba Germaniei hitleriste, să-și schimbe stăpânul, să treacă în serviciul imperialismului anglo-american, care era direct interesat pentru susținerea elementului legionar în țară la noi.

În această perioadă de timp, activitatea mișcării legionare se rezumă la strângerea de cotizații între membri, iar comandanții mențineau un contact permanent între ei.

Fiecare membru avea datoria să-și facă singur o educație legionară și să nu uite niciodată că este legionar.

Cercurile conducătoare din Anglia și America, văzând că partidele istorice nu pot rezista progresului clasei muncitoare, aruncă în luptă mișcarea legionară.

Astfel, în anul 1946, se primesc ordine din străinătate ca legionarii să caute să pătrundă în rândurile clasei muncitoare, unde să încerce o spargere a unității sindicale muncitorești.

Această acțiune a durat până în anul 1947, când s-a trecut în mod hotărât la reorganizarea cadrelor vechi legionare.

Organele de siguranță, în primăvara anului 1947, trecând la unele operațiuni din Nordul Moldovei, au stabilit la cercetări că mișcarea legionară este organizată și că activează după vechiul plan legionar trasat de Codreanu, adaptat însă la noua conjunctură politică internă și externă.

Tot cu acest prilej, s-a mai stabilit că elemente legionare fac serviciul de curieri cu străinătatea și că aceștia nu erau altceva decât agenți ai Serviciului de Spionaj anglo-american din țară.

Pătrunzându-se mai adânc informativ în rândurile mișcării legionare, s-a putut stabili că legionarii lui Petrașcu, dându-și seama că în țară se găsesc adversari ai lui

Horia Sima, au căutat să-i grupeze pe aceştia în jurul lui Radu Mironovici ajungând astfel să-i reactivizeze.

Deci mişcarea legionară contând pe un conflict armat între Uniunea Sovietică şi Anglo-Americani, a trecut la reactivizarea de noi cadre şi la înarmarea acestora, în speranţa că la declanşarea conflictului, mişcarea legionară să fie gata a intra în acţiune, alături de anglo-americani.

Recrutarea şi organizarea s-a făcut după principiile vechi legionare astfel:

La recrutarea elementelor se are în vedere tineretul intelectual, atenţia îndreptându-se asupra elementelor moşiereşti şi capitaliste, care avea infiltrate ura faţă de clasa muncitoare – şovinism şi naţionalism.

Din punct de vedere organizatoric mişcarea legionară îmbracă haina unei organizaţii quasimilitare, activitatea ducându-se pe corpuri şi unităţi, membrii săi activând în spiritul aşa-zisei discipline fasciste, care face din legionari, terorişti şi asasini.

„Codreanu" a arătat că Legiunea este o organizaţie naţionalistă extremistă, alcătuită quasimilităreşte cu caracter ofensiv.

Legiunea este antisemită, anticomunistă, urmărind distrugerea comunismului şi eliminarea evreilor din ţară. Ea activează fie făţiş, fie clandestin.

În organizare se pleacă de la cuib, care este cea mai mică unitate şi se ajunge la corpuri, organizaţii şi regionale.

Cuibul este unitatea iniţială de organizare şi este format din 3–15 persoane în legalitate şi 3–5 persoane în ilegalitate.

Cuiburile dintr-un judeţ formează din punct de vedere paramilitar un batalion, care este divizat în companii şi plutoane.

Pe bază de cuib au fost formate următoarele organizaţii ale mişcării legionare:

- Corpul legionarilor, care înglobează tineri până la 28 de ani de la sate, unde nu există Frăţiile de Cruce;
- Frăţiile de cruce – F.D.C. – pentru tineretul şcolăresc între 14–20 ani;
- Cetăţuile de fete şi femei;
- Corpul studenţesc legionar – C.S.L.;
- Corpul răzleţi – C. R. – care înglobează elementele intelectuale de la oraşe;
- Organizaţia politică legionară, care înglobează toţi vârstnicii dintr-un judeţ;
- Regionala legionară este unitatea superioară care înglobează mai multe judeţe.

Pe toată perioada de timp de la 10 decembrie 1945 până la 14 mai 1948, mişcarea legionară internă a avut ca sarcină principală culegerea de informaţii şi plasarea lor prin elementele legionare din străinătate, anglo-americanilor.

De asemenea susţinerea totală a acţiunilor politice legale sau ilegale a partidelor istorice în slujba capitalismului şi a spionajului imperialist.

Constatându-se informativ că mişcarea legionară desfăşoară o activitate periculoasă Republicii Populare Române, se hotărăşte ca în noaptea de 14/15 mai 1948 să se treacă

la depistarea organizației mișcării legionare clandestine, procedându-se la descinderi, percheziții și la reținerea elementelor legionare.

Operațiunile de la data de 14/15 mai 1948 și activitatea mișcării legionare de la 15 mai până în prezent

Cu prilejul perchezițiilor inițial făcute la operații s-a găsit suficient material de probațiune.

Pe măsură ce ancheta elementelor reținute a fost adâncită, s-au găsit mari cantități de armament, munițiuni, material exploziv, aparate de radio emisie și recepție, material doctrinar interzis, fișe și material informativ cu caracter politic, militar și economic, schițe ale instituțiunilor, schițe și hărți topografice militare, centuri, uniforme și steaguri legionare.

Arătăm că tot acest material nu a fost găsit la elementele vizate și cunoscute de organele Securității, ci la elementele periferice cărora le fusese date spre păstrare de către cei dintâi.

Cercetările au stabilit așa după cum arătau și informațiile anterioare operațiunilor, existența a două organizații legionare, prima condusă de Nicolae Petrașcu și a doua de Radu Mironovici.

Organizația legionară N. Petrașcu

La adăpostul comunicatului M.A.I. din 10 decembrie 1945, Nicolae Petrașcu a trecut în anul 1946 la regruparea și reorganizarea elementelor vechi legionare, având ca prim scop educarea lor în spirit legionar, pentru ca în 1947 să pășească la activizarea acestora pe linia informativă de spionaj și terorism după vechiul sistem organizatoric legionar.

Metoda de lucru era aceea ca între corpuri să fie o separație absolută, în interiorul acestora să se lucreze tot așa (de la om la om), folosindu-se pe o scară foarte întinsă nume conspirative.

Linia dată legionarilor activiști era aceea de a se încadra în organizațiile democratice de masă unde să se evidențieze pentru a distruge în acest fel vigilența și a se putea continua la acest adăpost activitatea legionară.

Dar adevărata activitate a mișcării legionare era aceea informativă și de spionaj, în care scop elementele legionare erau împrăștiate pe întreg cuprinsul țării, formând o rețea organizată de spionaj.

Modul de lucru al acestui Serviciu de Spionaj, care își avea sediul în București și care era pus direct în slujba anglo-americanilor, era următorul:

- se colectau informații de către echipele informative, se predau șefului de grup în stare brută, iar acesta le preda conducătorului serviciului de informații pentru a le prelucra într-un buletin informativ.

- buletinul informativ era înmânat comandanților din interior, era transcris de către aceștia cu cerneală simpatică și prin curieri speciali transmiși în străinătate comandanților externi, pentru a-l preda anglo-americanilor.
- aici era din nou prelucrat în interesul capitaliștilor apuseni și era dat în presă și radio, urmărindu-se prin aceasta compromiterea regimurilor democrate.

Dar în afară de spionaj s-a stabilit că organizația legionară a lui Nicolae Petrașcu a îmbrăcat și haina teroristă și de sabotaj.

Astfel, în taberele ținute cu elementele legionare în munți, s-a făcut activiștilor un instructaj terorist de sabotaj și partizanat, prin exerciții cu materiale explozibile, arme, hărți și altele.

Cuvântul de ordine pentru fiecare legionar al organizației Petrașcu era conspirativitatea, misticismul religios și spiritul de jertfă.

Organizația lui Radu Mironovici

Din cercetări, grupul Mironovici se prezintă mai puțin conturat și cu o extindere mai mică decât cel al lui Petrașcu.

Sistemul organizatoric și ideologic sunt identice grupului lui Petrașcu, ambele urmărind aceleași scopuri.

Existau însă deosebiri din punct de vedere al metodei de lucru.

Așa după cum am mai arătat, organizația lui Radu Mironovici a luat ființă pentru a putea fi reactivate elementele legionare care erau potrivnice lui Horia Sima.

Cercetările au confirmat amploarea pe care o luase mișcarea legionară, stabilind caracterul ei terorist și de spionaj.

Mișcarea legionară, cu toate loviturile primite, continuă să activeze sub comanda lui Nistor Chioreanu, ajutat de șefii regionalelor legionare și anume: Secu Șerban, șeful regionalei Ardeal, Florescu Ștefan zis Puiu, șeful regionalei Banat, Bălănescu Gabriel, șeful regionalei Moldova și Moldoveanu Nelu, șeful Corpului Studențesc Legionar pe țară.

Nistor Chioreanu dă dispozițiuni pentru o și mai intensă activitate a tuturor elementelor legionare, incluzând și pe acei vechi legionari care nu făceau parte încă din organizație. El dă ordine de înarmare în scopul opunerii unei rezistențe active în caz de război, precum și de organizarea de echipe teroriste care urmau să comită atentate împotriva fruntașilor partidului și ai Guvernului.

În țară se conturează noi organizații la București, Brașov, Cluj, Arad, Timișoara, Craiova, Iași și Constanța.

Mișcarea legionară nu-și alegea mijloacele. Având nevoie de fonduri, în ziua de 16 iunie 1948 o bandă legionară condusă de studentul Obreja Spiridon și Stoica Ion Ionuț, la care s-au adăugat și alți doi studenți, au dat o lovitură la palatul C.F.R. din Capitală, furând suma de 17 milioane lei.

Jaful a fost aprobat de comandantul Nistor Chioreanu care i-a „gratificat“ pe cei care l-au comis, cu titlul de „evangheliști“.

În acest scop noul comandament era preocupat de luarea legăturii cu străinătatea pentru primirea noilor instrucțiuni. Acest lucru nu le reușește deoarece Nistor Chioreanu și acei care trebuiau să plece în străinătate sunt arestați.

Din cauza loviturilor din ce în ce mai puternice pe care le-au primit, legionarii încearcă unele evaziuni pentru cadrele rămase libere și cunoscute de Securitate.

Astfel se formează loturi de legionari care urmau să fie trimiși clandestin în Germania, prin Iugoslavia. Dintre aceștia reușește să fugă în Iugoslavia un lot compus din legionarii Nae Cristescu, Popa Ion, Rotaru N. și ing. Semergiu Dumitru.

Prin luna octombrie – noiembrie 1948, din lipsa cadrelor de conducere, numiții Florescu Ștefan, zis Puiu, Secu Șerban, Bălănescu Gabriel, rămași nearestați, își asumă rolul de conducători ai organizației legionare din țară, fiecare dintre ei dirijând în mod independent câte o regională, sfătuindu-se numai în cazuri speciale.

La sfârșitul lunii noiembrie 1948 fiind arestată în Capitală o parte din conducerea legionară, organizația ia măsuri de adâncirea conspirativității. În acest scop sunt întrebuințați ca elemente tehnice elemente legionare cu activitate periferică în trecut, de origine socială mic burgheză sau chiar muncitorească, necunoscuți organelor Securității.

Încă după 10 decembrie 1945 conducerea legionară a avut un sfătuitor care dădea consiliile necesare în problemele importante ce se puneau organizației.

Astfel comandantul legionar Constantin Gane, fost membru al senatului legionar și ministru legionar la Atena, era sfătuitor al lui N. Petrașcu, iar după arestarea acestuia el a fost consultat de către conducătorii legionari.

Prin luna octombrie 1948 sosesc în țară curierii legionari Luca Damaschin și Păunescu Ioan, cu misiune de a transmite noile directive ale comandamentului din străinătate, cu privire la organizare și spionaj și pentru a restabili legătura între comandamentul din străinătate și organizația legionară din țară.

Aceștia mai aveau misiunea de a culege informațiuni din țară și a duce în străinătate pe Constantin Gane.

În luna decembrie 1948, Luca Damaschin, Păunescu Ion și Constantin Gane sunt arestați.

La sfârșitul lunii ianuarie 1949 se dă o nouă lovitură mișcării legionare, fiind arestați Florescu Ștefan zis Puiu, Secu Șerban, Bălănescu Gabriel și alte elemente ale conducerii din țară.

De menționat că în cursul acestor arestări legionarii au opus rezistență armată în majoritatea cazurilor.

Din cercetările făcute asupra celor arestați, s-a stabilit că organizația legionară luase hotărârea să creeze un grup militar din foste elemente legionare, prin care urmărea să-și procure armament și muniții. S-a mai stabilit că în Ardeal organizațiile legionare dirijau bandele din munți cu ajutorul cărora trebuiau să ducă acțiuni teroriste.

Concomitent cu această acțiune din Ardeal, se constată că în Banat, bandele legionare teroriste din munți se găseau în subordinele organizației legionare care le susținea și dirija activitatea.

În urma acestor arestări legionarii rămași liberi își creează dubluri în rândurile elementelor necunoscute de autorități, pentru ca în cazul când ei vor părăsi țara sau vor fi arestați, aceștia să le ia locul în conducere.

O dată cu venirea primăverii anului 1949 se constată că organizația legionară și-a îndreptat atenția asupra muncitorilor și micilor meseriași, deoarece activitatea acestora devine din zi în zi mai accentuată. Se mai constată de asemenea că legionarii în speranța unui nou război, pun un accent deosebit pe bandele din munți, care erau formate din elemente legionare urmărite, ofițeri deblocați, funcționari deblocați etc.

Astfel întețesc propaganda lor pentru război și împotriva regimului, reușind să influențeze pe alocuri țărani mijlocași și chiar săraci.

Organele securității dau, în lunile aprilie și mai, lovituri puternice bandelor din munți, reușind în același timp să le depisteze și legăturile de la orașe.

În prezent legionarii își continuă activitatea bazându-se pe vechile cadre. Organizațiile lor rărite de loviturile primite, încearcă să-și ducă viața mai departe.

Cauzele care au determinat reactivarea mișcării legionare nu au dispărut.

Instrument de luptă al imperialismului împotriva regimului nostru, rămășițele mișcării legionare încearcă să-și ducă mai departe activitatea lor criminală.

Mișcarea legionară ieri în slujba Germaniei hitleriste, azi în slujba imperialiștilor anglo-americani, dușmani neîmpăcați ai regimului nostru, rămâne și mai departe unul dintre obiectivele noastre cele mai importante.

Frățiile de Cruce

F.D.C. -ul este organizația legionară înființată la Iași de C. Z. Codreanu la data de 4 mai 1924 și în care s-au încadrat elemente naționaliste din rândurile tineretului.

De atunci și până în prezent F.D.C. -ul a jucat rolul de bază al mișcării legionare, creând elemente fanatice capabile de acte de terorism și banditism.

Așa după cum arătam mai sus F.D.C. a luat ființă la Iași, organizându-se mai apoi la Vaslui, Neamț, Botoșani, Bârlad și în toată Moldova.

Șef al Frățiilor de Cruce a fost numit Ionel Moța, sub a cărui comandă și-a desfășurat activitatea această organizație, activitate care se compune din propagandă prin manifeste, colportaj, acțiuni de legătură prin curieri, acțiuni teroriste (ex. atentatul săvârșit de Dumitrescu-Zăpadă pe atunci elev împotriva ziaristului Sogor).

Putem spune că F.D.C.-ul a desfășurat o activitate foarte bine închegată din punct de vedere legionar, reușind a crea prin mișcarea legionară elemente de sacrificiu, ca de exemplu atentatorii din 1933 (asasinarea lui I. G. Duca), 1933 (constituirea echipei

morții) și 1939 (asasinarea lui A. Călinescu), precum și strângerea de capital financiar din care s-au putut întreține membrii legionari fără ocupație.

După 14 septembrie 1940 când mișcarea legionară vine la putere, F.D.C.-ul devine instituție organizată în cadrul Ministerului Instrucțiunii Publice, reușindu-se în acest fel să se abată tineretul școlăresc de la disciplina învățământului, înveninându-i totodată cu politica naționalistă-fascistă.

Organizația F.D.C. avea următoarea formă de organizare pe care o păstrează și în prezent aproape în întregime:

- C. D. P. = Cercul de Prieteni
- M. D. P. = Mănunchiul de Prieteni
- M. D. F. = Mănunchiul de Frățiori
- F.D.C. = Frăția de Cruce propriu-zisă
- Grupul Frățiilor de Cruce
- Regionala F.D.C. (Centrul de legătură)
- Comandamentul F.D.C.

În prezent au dispărut din această schemă de organizare formele de la punctul 5 și 7, restul rămânând aceleași ca și în vechea organizare, trasată de C. Z. Codreanu. Fiecare dintre aceste forme de organizare se găsesc foarte bine explicate în broșura „Cărticica Șefului de Cuib".

În perioada de guvernare 1940–1941 mișcarea legionară dându-și seama de importanța pe care o are în viața politică a țării clasa muncitoare, înființează „Frăția de Cruce Muncitorească", prin care și-a desfăcut serios material de colportaj legionar, strângându-se astfel beneficii pentru mișcare.

Tot în acest timp F.D.C. -ul avea următoarea organizare internă:

- un comandament central la București, având în subordine 78 de organizații, grupuri F.D.C. numerotate de la nr. 1 (care a fost dat grupului de la Mehedinți) la 78 (dat unuia din cele 4 grupuri din Capitală).

Mai multe grupuri formau un centru de legătură fixate de obicei în orașele de reședință și capitale de județ, a cărui șef era șeful F.D.C. din localitatea de reședință. De remarcat faptul că la conducerea comandamentului și a centrelor de legătură s-au găsit întotdeauna elemente studențești.

După căderea regimului, F.D.C. -ul a fost primul corp legionar care a trecut la organizare, deoarece în majoritatea lor F.D.C. -iștii nu luaseră parte la rebeliune, iar „Prietenii", „Mănunchiștii" și „Frățiorii" nu putuseră încă să fie cunoscuți de organele Siguranței.

Metoda de lucru în urmărirea problemei F.D.C.

- În primul rând va trebui ca ofițerul însărcinat cu urmărirea informativă a acestei probleme să citească materialul existent în arhivă și evidențele biroului, în legătură cu organizația F.D.C. și în special „Cărticica Șefului de Cuib".

- Vor trebui să fie identificați elevi care au făcut parte în trecut din grupurile F.D.C., în jurul cărora să se formeze o rețea informativă, pentru a vedea ce fac în prezent.
- Tot prin informatori din școli să se ajungă a se cunoaște care este starea de spirit din școli și licee.
- Să fie identificați copiii legionarilor care au deținut funcții de conducere în mișcarea legionară și să li se stabilească activitatea.

Astfel va trebui să se cunoască cum își petrec aceștia timpul, care sunt legăturile și preocupările lor, pe ce își cheltuiesc banii, dacă au rude sau prieteni arestați, ce corespondență poartă, ce citesc etc.

De menționat că la data de 14/15 mai 1948, prin operațiunile efectuate nu s-a reușit să se depisteze decât în mică măsură organizațiile F.D.C. -iste.

Pentru acest motiv problema F.D.C. trebuie urmărită cu foarte multă atenție.

Corpul Legionar al Răzleților (C. R.)

„Corpul Răzleților" este format din elemente intelectuale, recrutate dintre funcționarii ministerelor și instituțiilor particulare, liberi profesioniști, avocați, medici, ingineri, arhitecți, ziariști, comercianți, industriași, fabricanți precum și dintre unii meseriași găsiți demni de a face parte din acest corp, care este socotit ca o unitate de elită a mișcării legionare.

Corpul Răzleți a apărut ca unitate organizatorică prin 1931–1932, iar organizarea sa definitivă a fost făcută în 1936 de V[asile] Iasinschi când s-a stabilit că ordinea de bătaie trebuie făcută după șablonul sistemului de mobilizare în oștire, lucrare absolut secretă.

Forma de organizare este deci paramilitară și anume:

- În orașele reședințe de județ și orașele mai mari unitatea cea mai mare este „divizia", care are ca subdiviziuni grupele, subdivizate în familii și acestea în cuiburi.
- Diviziile sunt subordonate comandantului regional, iar acesta subordonat comandamentului Corpului Răzleți, care se află sub ordinile comandantului de legiune pe țară.

În prezent însă, din informații și cercetări s-a stabilit că s-a renunțat la această centralizare într-un singur comandament pe țară și activitatea se duce separat pe fiecare regională sau oraș, care are legătură directă cu străinătatea.

Activitatea legionarilor care fac parte din acest corp, constă în ajutoare bănești, sfaturi, găzduirea celor urmăriți, difuzarea materialului de propagandă, păstrarea arhivelor și documentelor secrete, precum și banii organizației legionare, furnizarea de informațiuni mișcării legionare din instituțiile în care lucrează.

Datorită faptului că legionarii din C. R. erau în trecut demnitari, funcționari și ofițeri superiori, ocupând posturi importante în aparatul de stat, nu au fost suspectați de autorități, putând astfel să-și ducă activitatea în bune condițiuni și nestingheriți.

Identificarea acestor elemente a fost foarte greu de făcut şi majoritatea lor au rămas necunoscuţi, deoarece membrii C. R. au fost recrutaţi din rândurile „Asociaţia Prietenii Legiunii“, unde figurau sub nume fictive sau sub formă de numere.

Un alt factor care a determinat neidentificarea membrilor din C. R. a fost faptul că Comandamentul Mişcării Legionare dăduse directiva ca membrii acestui corp să nu se afişeze în activitatea lor şi să rămână cât mai în umbră posibil.

Acestea fiind condiţiunile s-a putut ajunge ca şi astăzi în aparatul de stat şi în organizaţiile democratice să funcţioneze în posturi importante foşti membri ai Corpului Răzleţi, care întreţin acolo unde sunt o atmosferă ostilă regimului, fac greutăţi în producţie, sabotează, menţinând în acelaşi timp cât mai conspirativ, legătura cu mişcarea legionară.

Pentru urmărirea acestui „corp“ este necesar să fie identificaţi din arhive şi evidenţe, foştii membri şi stabilit pe cale informativă ce fac în prezent şi legăturile pe care le au, urmăriţi după familiile, rudele şi prietenii lor.

Se va stabili ce legături au cu închisorile, cu familiile celor arestaţi, precum şi cu vechii membri ai mişcării legionare.

„Corpul Muncitoresc Legionar“

În anul 1933, C. Z. Codreanu, dându-şi seama de forţa pe care o reprezintă în stat clasa muncitoare, dă directiva ca atenţia legionarilor să fie îndreptată asupra muncitorimii, căutându-se atragerea elementului muncitoresc în mişcarea legionară. Se reuşeşte astfel – în acel timp – ca unele elemente rătăcite ale clasei muncitoare să adere la politica legionară şi să se alăture manifestaţiilor studenţeşti de atunci.

În anul 1934, apare prima unitate muncitorească organizată, sub comanda lui Aurel Serafim, comandant legionar.

În 1935, la C.F.R., Arsenal, Malaxa, S. T. B., Pirotechnia Armatei, Distribuţia Gaz şi Electricitate, Telefoane, Poşte şi alte fabrici din Capitală, se organizează primele cuiburi legionare muncitoreşti, iar la 25 octombrie 1936, acestea se organizează în „Corpul Muncitoresc Legionar“, sub conducerea ing. Gh. Clime, comandant al „Bunei Vestiri“.

C.M.L. era organizat nu numai în Capitală, ci şi în ţară, având garnizoane la Arad, Braşov, Galaţi, Brăila, Constanţa şi Giurgiu.

În 1937 C.M.L. ia mare amploare, reuşind a avea circa 60 garnizoane, subdivizate în 1.130 unităţi.

În 1940 forma de organizare legală a C.M.L.-ului de sub conducerea lui Dimitrie Grozea era următoarea:

- Comandamentul C.M.L. divizat în 4 subgarnizoane care erau subdivizate în sectoare (care corespundeau sectoarelor administrative), secţii pe întreprinderi, subsecţii şi cuiburi.

După rebeliunea din ianuarie 1941, C.M.L.-ul se reorganizează sub conducerea lui Tibi Teodorescu, păstrând aceeași formă de organizare ca mai sus.

De atunci și până în prezent, s-a putut constata că activitatea membrilor legionari care făceau parte din acest corp consta în: ședințe de cuib, sub diferite forme ca: vizite, plimbări pe stradă, ori întâlniri întâmplătoare, întâlniri la anumite biserici în zilele de sărbătoare, cotizații, colaborarea la ajutorul legionar prin donații de bani, alimente și îmbrăcăminte cu care se vine în ajutorul deținuților din închisori și a familiilor lor, precum și menținerea legăturilor cu familiile celor arestați.

„Corpul Studențesc Legionar"

Creat din F.D.C., C.S.L.-ul este organizația legionară care înglobează elementele tinere din universități și facultăți.

De la înființare și până în prezent, activitatea C.S.L.-ului s-a desfășurat paralel cu cea a F.D.C. -ului, având aceleași forme de organizare și aproape aceleași misiuni (regionale, grupuri județene, centre pe facultăți, unități pe an și cuiburi).

Datorită faptului că legionarii studenți sunt absolvenți ai școlii F.D.C. -iste, unde au reușit să-și însușească ideologia legionară, au fost însărcinați totdeauna cu conducerea unităților F.D.C.

Pentru acest motiv urmărirea problemei C.S.L. trebuie făcută pe aceeași linie cu urmărirea problemei F.D.C.

În prezent acțiunea informativă dusă de organele noastre în universități și facultăți este slabă, nereușindu-se să se cunoască, care este astăzi activitatea C.S.L. -ului.

Sarcina noastră este de a porni la crearea unei puternice rețele informative în rândurile studenților.

Alegerea informatorilor va trebui să fie făcută din rândurile celor care nu au fost arestați până în prezent, deoarece s-a observat că elementele care au fost arestate și puse apoi în libertate, sunt autoizolate de legionari și sunt rupți din rândurile celor care activează.

Din acțiunea informativă prezentă, s-a putut constata prezența elementului legionar în cadrul organizațiilor P.N.Ț.-iste, unde încearcă să imprime linia legionară.

De asemenea, parte dintre elementele legionare studențești, care au rămas în sfera operațiilor din 14/15 mai 1948 și a celor următoare dețin în prezent munci de răspundere în cadrul U. N. S. R. -ului, Frontul Plugarilor și chiar P.M.R.

Arhiva Serviciului Român de Informații, fond documentar, dosar nr. 7494, f. 1–23.

94.

1950 aprilie 3. Ordinul nr. 100 al ministrului adjunct la Ministerul Afacerilor Interne, Pintilie Gheorghe, referitor la lupta împotriva „duşmanului de clasă“ (trimiterea în colonii de muncă).

Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului
Cabinet
Nr. 100–Cab.
3 aprilie 1950

Republica noastră populară înaintează cu paşi tot mai mari pe drumul construirii socialismului. Aceasta este posibil datorită ajutorului nepreţuit pe care îl primim din partea U.R.S.S. în toate domeniile.

Partidul şi guvernul iau zi de zi hotărâri şi măsuri pentru consolidarea şi dezvoltarea regimului nostru de democraţie populară, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în faţa poporului nostru, care construieşte socialismul.

Întreg poporul în frunte cu proletariatul condus de Partidul Muncitoresc Român, în alianţă strânsă cu ţărănimea muncitoare, munceşte şi luptă, cu multă hotărâre şi abnegaţie, pentru progres şi viaţă mai bună.

Prietenia strânsă cu marea ţară a URSS şi cu ţările de democraţie populară înseamnă o contribuţie însemnată la păstrarea păcii, înseamnă lovituri puternice date imperialiştilor aţâţători la război.

Duşmanul de clasă din ţara noastră, fabricanţii şi moşierii expropriaţi, bancherii şi marii negustori, elementele deblocate şi epurate din aparatul de stat şi chiaburii, slugi ale imperialismului, caută prin fel de fel de mijloace ca: zvonuri alarmiste, injurii, manifestări rasiale şi şovine, instigări, misticism religios, mergând până la acte de teroare, sabotaj, diversiune, să creeze agitaţie, să alarmeze populaţia, să îndemne la nesupunere, să împiedice construirea socialismului.

Pentru a asigura desfăşurarea muncii poporului nostru, pentru a împiedica duşmanul de clasă să-şi ducă activitatea de subminare a construirii socialismului, în urma Hotărârii Consiliului de Miniştri din 13 ianuarie 1950, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a emis Decretul nr. 6 din 14 ianuarie 1950, pentru *înfiinţarea unităţilor de muncă*.

Acest decret la art. 1 prevede că:

„pentru reeducarea elementelor duşmănoase Republicii Populare Române şi în vederea pregătirii şi încadrării lor pentru viaţa socială în condiţiunile democraţiei populare şi construirii socialismului, se înfiinţează unităţile de muncă“.

iar art. 2 arată că pot fi trimişi în unităţile de muncă:

„a. acei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democraţie populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română, precum şi acei care, în acelaşi mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc sau nu pot constitui prin analogie, infracţiuni.

b. condamnaţii pentru infracţiuni împotriva securităţii Republicii Populare Române care la expirarea executării pedepsei nu se dovedesc a fi reeducaţi".

Durata reeducării în unităţile de muncă va fi de 6 luni până la 2 ani, putând fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării.

Pentru aceasta – în cadrul Ministerului Afacerilor Interne – se înfiinţează Direcţia Unităţilor de Muncă.

Direcţiei Generale a Securităţii Poporului îi revine sarcina de a depista şi trimite în aceste unităţi, pe toţi acei ce se încadrează în prevederile decretului amintit.

În acest scop, dăm mai jos lămuririle şi instrucţiunile necesare pentru Direcţiunile noastre regionale, care vor trebui să se conformeze întocmai, pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, în cele mai bune condiţiuni:

În dezvoltarea art. 1 din decret precizăm care vor fi categoriile de cetăţeni ce vor intra în obiectivele Securităţii cu propuneri de a fi trimişi unităţilor de muncă.

1. Toţi cei ce lansează sau răspândesc zvonuri alarmiste, tendenţioase, duşmănoase; ascultă şi difuzează propaganda deşănţată a posturilor de radio imperialiste.

2. Toţi cei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice şi conducătorilor săi şi ţărilor de democraţie populară.

3. Toţi acei cetăţeni români care întreţin legături de prietenie cu legaţiile imperialiste, care au frecventat sau frecventează bibliotecile, concertele şi în general manifestările propagandistice ale legaţiilor imperialiste, precum şi toţi cei ce sunt în relaţii cu familiile funcţionarilor ambasadelor imperialiste.

4. Toţi cei ce aţâţă la manifestări rasiale şi şovine.

5. Instigatorii la nesupunere sau neexecutare – cei ce duc acţiuni duşmănoase, atât la sat cât şi la oraş – în contra măsurilor guvernului, în special cu privire la:

– colectivizări, colectări, planuri de cultură, comasări etc. sau

– elementele cu un trecut reacţionar cunoscut sau foşti exploatatori, care ocupă încă în producţie posturi de răspundere şi care dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă – nejustificată prin incapacitatea lor profesională – atitudine care atrage după sine defecţiuni vizibile sau frânarea producţiei.

6. Toţi acei care sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii şi secte). Adică speculează sentimentele religioase ale cetăţenilor, pentru a-i determina la acţiuni ostile, duşmănoase regimului (minuni, prelegeri cu dedesubturi duşmănoase, şovine etc.)

7. Acei ce, prin corespondenţă internă sau internaţională, iau atitudine duşmănoasă, transmit ştiri tendenţioase, alarmiste, duşmănoase, reacţionare, instigă.

– În acțiunea de depistare a categoriilor de infractori enumerate la pct. 1–7, se va acorda o atenție deosebită:

– Elementelor capitaliste de la țară (foștii moșieri, chiaburii, cârciumarii etc.), militarilor deblocați, foștilor funcționari epurați, capitaliștilor expropriați, foștilor membri ai partidelor reacționare dizolvate.

– În ceea ce privește clerul, se va avea în vedere că atunci când autorii infracțiunilor enumerate sunt preoți ortodocși, să se dea o atenție specială întocmirii dosarelor cu probe suficiente și să se umble cu tact și prudență.

Directorii regionali vor trebui să aibă grijă și să instruiască temeinic organele în subordine, ca această acțiune să nu ducă la superficialitate în munca noastră, la neadâncirea problemelor de securitate.

Trebuie să fie clar că, în general în unitățile de muncă trimitem pe cei ce nu se pot încadra în texte de legi sau acei care încadrându-se în categoriile enumerate mai sus, se apreciază în acest sens.

Directorii regionali trebuie să fie atenți pentru o orientare justă la fiecare caz în parte.

Există deci pericolul ca tovarășii să ducă în mod comod și superficial unele acțiuni informative (să nu le adâncească pe linie informativă), unele anchete și cazuri care intră în obiectivele Securității, încadrându-le și trimițând în unități de muncă, atunci când de fapt aceste cazuri ar avea un caracter mult mai grav (trimiterea în unități de muncă necesitând mai puține forme).

Se atrage de asemenea atenția asupra posibilităților de abuzuri, în sensul:

- de a propune trimiterea în unități de muncă nejustificat, apreciat cu ușurință pe bază de informații nereale, rău intenționate sau chiar interesate.

Trebuie urmărit cu multă grijă ca să găsim pe autorii reali ai infracțiunilor enumerate mai sus; să nu ne limităm numai la victimele lor (în special să fiți atenți acolo unde infractorul este muncitor sau țăran sărac).

Menționăm în mod special că legionarii și cei ce au făcut parte din organizațiile subversive, nu se încadrează în măsurile prevăzute în prezenta circulară.

În mod practic se va proceda în felul următor:

- Direcțiunile Regionale vor face propuneri Direcțiunei Generale a Securității Poporului, pentru arestarea și trimiterea în unități de muncă a celor ce se încadrează în prevederile prezentei circulări.

Nici o arestare nu se va face fără aprobarea prealabilă a Direcțiunii Generale, în afară de cazuri excepționale și de flagrant delict.

- Propunerile vor fi trimise Direcțiunii Generale cu mențiunea D. 1–U. M., în felul următor:

Indivizilor pentru care se propune trimiterea în unități de muncă, li se vor face dosare individuale, cu tot materialul informativ **în dublu exemplar**.

Se va întocmi de asemenea o fișă specială individuală, **în trei exemplare,** (fișele vor fi trimise de către D.G.S.P.).

Un exemplar din dosarul individual, împreună cu o fişă, vor fi trimise la D.G.S.P. (fişa va fi complectată conform instrucţiunilor scrise pe ea).

Al doilea exemplar al dosarului rămâne la Direcţiunea Regională iar celelalte două fişe vor însoţi pe arestat până la centrul de triere al unităţilor de muncă, unde urmează a fi predate.

Odată cu trimiterea dosarului şi a fişei la D.G.S.P. se vor trimite şi propunerile pentru timpul de deţinere a individului în unitatea de muncă (între 6 luni şi 2 ani, după gravitatea infracţiunii).

Direcţiunile Regionale vor trece la arestare numai după ce a fost primită aprobarea D.G.S.P., împreună cu indicaţiunile necesare (când să se facă arestarea şi unde să fie trimis arestatul).

Până atunci, cei propuşi vor fi ţinuţi în supraveghere pe linie informativă.

Direcţiunile regionale vor porni imediat la îndeplinirea sarcinilor trasate prin prezenta circulară (intensificarea acţiunii informative, evidenţe, întocmirea dosarelor, facerea şi trimiterea propunerilor).

Prezenta circulară va fi prelucrată numai cu şefii secţiilor din Direcţiunea Regională, şefii serviciilor judeţene şi şefii birourilor de securitate.

Ceilalţi tovarăşi vor primi sarcini şi lămuriri în măsura în care va fi necesar.

Directorii regionali răspund pentru păstrarea conspirativităţii în întreaga acţiune şi de îndeplinirea întocmai a dispoziţiunilor date prin prezenta circulară.

Ministru adjunct
Pintilie Gheorghe

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 55, vol. 53, f. 1–5.

95.

1952 iunie 26 Extras din ziarul „Patria“, nr. 7 din septembrie 1951 referitor la constituirea organizaţiei „Liga Românilor Liberi“.

Liga Românilor Liberi

(extras din „Patria“, foaie românească independentă, nr. 7 din septembrie 1951)

Pe data de 1 septembrie 1951 a fost constituită „Liga Românilor Liberi“ sub preşedinţia domnului general Rădescu. Pe aceeaşi dată, D-sa a trimis tuturor „Asociaţiilor de Români Liberi“, înfiinţate în diferite ţări unde trăiesc compatrioţi de-ai noştri în refugiu, proiectul de statut al Ligii, pentru studiere şi facerea de propuneri în scopul perfecţionării acestuia. Pe baza propunerilor ce se vor primi la

sediul provizoriu al Ligii, New York, ca bază românească și democratică a organizării luptei noastre de eliberare a țării.

Totodată, „Asociațiunile de Români Liberi“ au fost invitate să desemneze câte patru membri din sânul lor pentru a face parte din Consiliul Ligii, împreună cu personalitățile mai de seamă ale emigrației noastre. Acest consiliu, astfel constituit, va însemna o reprezentare largă a tuturor stratelor sociale ale emigrației noastre, un adevărat Sfat Național, așa cum și noi l-am gândit mai demult și care va fi organul firesc și democratic care să aibă îndreptățirea, nu numai față de noi, dar și [față] de toate forurile internaționale, a asumării conducerii și reprezentării intereselor naționale românești. Consiliul Ligii va alege apoi din sânul lui un Comitet Executiv, însărcinat cu lucrul permanent necesitat de conducerea și reprezentarea treburilor românești.

În urma acestui eveniment capabil pentru lămurirea situației emigrației noastre, menit să restabilească ordinea naturală și democratică în ceea ce privește organizarea și conducerea acțiunii noastre în refugiu, precum și pregătirea și execuția unui plan apropiat de luptă în vederea eliberării, „Asociația Românilor Liberi din Germania“ s-a întrunit, la data de 9 septembrie, în Adunarea Generală, pentru a lua atitudinea necesitată de împrejurări.

Inițiativa domnului general Rădescu, exponentul cel mai calificat, nu numai din punct de vedere formal, în calitatea D-sale de singurul fost Prim-ministru constituțional al țării aflat în refugiu, dar și din punct de vedere moral, fiind singura persoană oficială care cu riscul vieții a luat atitudinea demnă cuvenită împotriva asupritorului țării noastre – de a chema pe toți românii liberi, fără deosebire de origine etnică, religie, credințe politice, la lupta unitară de eliberare, în cadrele acestei organizațiuni naționale și democratice, „Liga Românilor Liberi“, a fost salutată cu bucurie.

După citirea proiectului de statute ale Ligii, Adunarea a hotărât în unanimitate [aderarea] „Asociației Românilor Liberi din Germania“ la „Liga Românilor Liberi“, de sub președinția d-lui general Rădescu.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 45–46.

96.

1953 ianuarie 23. Sinteză asupra presei emigrației românești.

23 ianuarie 1953

Presa emigrației românești

Din referatele prezentate anterior, adică din referatul asupra emigrației românești, precum și din referatele asupra mișcării legionare, s-a putut vedea ce reprezintă

emigrația românească ca unealtă a imperialiștilor în scopurile pe care ei le urmăresc, precum și mijloacele întrebuințate în vederea restaurării vechii orânduiri în care fugarii cred că își vor reface averile pierdute și își vor recuceri puterea.

În referatul de față, ne vom ocupa cu presa emigrației românești din străinătate, principal mijloc de propagandă al acestei emigrații și aportul adus lagărului capitalist în menținerea psihozei de război, presă ce este susținută din fonduri alocate special de către capitaliști în această direcție.

Fiecare dintre grupările politice existente, își au propriile lor organe oficioase, care dacă aparent duc discuții contradictorii în ceea ce privește fondurile bănești, culoarea grupării etc. în fond ei urmăresc printr-o politică de atragere a emigrației de partea lor, o întărire proprie, de a menține isteria războinică în rândurile emigrației și în același timp de a se evidenția prin slugărnicia lor în fața stăpânilor americani.

Această activitate propagandistică, este călăuzită și dirijată de către imperialiști, în raport cu evenimentele internaționale, adică cu intensificarea propagandei războinice, a războiului rece.

Din referatele anterioare, am putut constata că emigrația românească se împarte în trei mari grupări politice și anume:

- Comitetul Național Român
- Liga G-ral Rădescu și
- Mișcarea Legionară.

Deci și această presă se va împărți după aceleași criterii la care se mai adaugă și așa-zisa presă „independentă".

După cum s-a accentuat și în lucrările precedente, burghezia care nu se lasă învinsă, ci caută să-și recâștige pozițiile pierdute, încearcă să mențină psihoza războinică, prin acțiuni de defăimare duse împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, prin instigarea emigrației la acțiuni împotriva statului nostru, prin crearea unei rezistențe interne, acțiuni ce urmăresc subminarea regimului nostru de democrație populară și încearcă restaurarea puterii capitaliste.

Presa Comitetului Național Român

Din referatul în care s-a analizat emigrația românească, am văzut că Comitetul Național Român a fost creat printr-un acord semnat în mai 1949 în străinătate, de către Rădescu, Niculescu-Buzești și Fărcășanu Mihail, în numele fostelor partide burgheze și a recunoașterii grupului lui Rădescu, ca grup politic.

Această încercare de unire a trădătorilor fugari, s-a întreprins cu sprijinul burgheziei internaționale, cu scopul de a intensifica atacul împotriva regimului nostru de democrație populară, care prin cuceririle sale revoluționare, a zdrobit în mare parte în interior împotrivirea dușmanului de clasă.

În luna octombrie 1950, rupându-se gruparea lui Rădescu de Comitetul Național Român, acesta din urmă rămâne sub conducerea lui Constantin Vișoianu.

Un mijloc ce-l deține Comitetul Național Român, pentru a aduce calomnii la adresa R.P.R. și a Lagărului Păcii, prin răspândirea de minciuni și minimalizarea realizărilor din țara noastră, este PRESA.

Organul oficios de presă al Comitetului Național Român este **„Monitorul“**, cu sediul la Washington.

În afară de aceasta, interesele Comitetului Național Român mai sunt deservite și de următoarele publicații:

- **„La Nation Roumaine“** cu sediul la Paris
- **„B.I.R.E. “** (Buletin de informații pentru românii din exil), cu sediul al Paris.
- **„România Viitoare“**, cu sediul la Paris
- **„Buletinul Științific Român“,** organ al Fundației Carol I cu sediul la Paris.

În cele ce urmează, ne vom ocupa de fiecare organ de presă în parte, în limita materialului existent în problemă, în care vom analiza linia lor politică, de cine este susținut, care sunt discuțiile contradictorii, cu cine etc.

„Monitorul“

Este organul Comitetului Național Român și apare la Washington, sub conducerea lui Constantin Vișoianu.

Cei care semnează principalele articole din acest ziar sunt: Constantin Vișoianu, președintele Comitetului Național Român și Iulius Kleper, președintele organizațiilor unite a românilor din America.

În întreg cuprinsul său „Monitorul“ este expresia discursurilor și protestelor făcute de Vișoianu la O.N.U. și în alte părți, conferințe și articole care au scopul de arăta stăpânilor lor, că ei sunt cei mai „reprezentativi“ oameni ai emigrației și ca atare ei merită încrederea de a li se acorda „guvernarea viitoarei Românii libere și independente“, cum afirmă ei în chip demagogic.

În realitate, disensiunile dintre diferitele grupări politice emigrante, se duc pe această temă: câștigarea încrederii stăpânului. Diferă doar mijloacele întrebuințate pentru câștigarea acestei încrederi.

Fugarii grupați în jurul Comitetului Național Român și în special a vârfurilor acestuia, au o atitudine slugarnică și docilă față de imperialiști, în timp ce legionarii vor să câștige încrederea stăpânilor, printr-o atitudine mai provocatoare.

„La Nation Roumaine“

Este un organ de presă a Comitetului Național Român, ce se intitulează Organ al Consiliului partidelor, organ politic constituit în 1948, pe baza înțelegerii între P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I.

„La Nation Roumaine“ are sediul la Paris, fiind condus de Romulus Boilă. A apărut pentru prima dată în luna august 1948, în urma propunerilor lui Vișoianu, Cretzianu și Niculescu-Buzești. Ca membrii din partea Consiliului Partidelor, au fost aleși

Augustin Popa, reprezentând P.N.Ţ., Fărcăşanu Mihail reprezentând P.N.L. şi Stoicoiu Virgil, reprezentând P.S.D.I.

Ulterior, Augustin Popa, preda delegaţia sa lui Veniamin Virgil iar Fărcăşanu Mihail, o predă lui Naum Neagoe.

Colaboratorii permanenţi ai acestui ziar sunt: Ciurea Mihai, pentru probleme politice, Burileanu [Aristide] şi Bazil Munteanu, pentru problemele politico-culturale, Ghiţă Ionescu de la Londra, pentru problemele economice, Dragu Ion pentru problemele de presă, Brăiloiu [Constantin] articole despre muzică şi folclor, Raţiu Bazil, articole cu caracter militar şi Veniamin Virgil articole neiscălite, privind note şi comentarii politice.

„La Nation Roumaine" este finanţat din fondul de 6 milioane franci elveţieni, furaţi statului nostru de către Alex. Cretzianu, ceea ce îi dă posibilitatea să apară cu regularitate la două săptămâni şi în bune condiţiuni tehnice. Tirajul ziarului este de 5.000 de exemplare şi este răspândit nu numai în Franţa, dar şi în alte ţări unde Comitetul Naţional Român îşi are reprezentanţii săi (Anglia, Germania, Italia, Suedia etc).

Cu toate că este denumit „La Nation Roumaine" (Naţiunea Română) şi deci ziar al emigranţilor politici români în exil, el apare în limba franceză ca semn al cosmopolitismului redactorilor şi a servilismului conducerii acestui ziar faţă de autorităţile franceze. Aceasta face ca ziarul să nu fie citit de emigranţi, decât într-o mică proporţie din totalul pretinşilor cititori.

Corespondenţii lui „La Nation Roumaine" sunt: Serdici George, cu sediul la Stockholm, care în anul 1951, a redactat şi el un „[La] Nation Roumaine" în limba suedeză, cu un tiraj de 800 exemplare; Cârciog Mihai şi Olteanu în Italia, Mânzatu Nelu în Argentina, preotul Todiriciu în Statele Unite, Mateescu Nicolae în Canada, Răuţă în Spania, preotul Bârlea în Germania şi un corespondent pentru Israel.

Scopul urmărit de acest ziar, este acela de a face propagandă anticomunistă printre străini, de a aduce calomnii Lagărului Păcii şi în acelaşi timp de a preaslăvi în paginile lui, modul de viaţă american pe care ar dori să-l impună şi ţării noastre.

Semnalăm faptul că redacţia acestui ziar ce se găseşte în rue de Lübek, pe lângă propagarea ideilor mai sus-menţionate, ea mai este un centru organizator a emigraţiei dependente de Comitetul Naţional Român din Franţa. Aici sunt centralizate şi apoi difuzate, toate informaţiile culese privind Lagărul Păcii, cât şi din sânul emigraţiei.

Demn de remarcat este faptul că „[La] Nation Roumaine" publică în paginile sale ştiri recente privind anumite evenimente petrecute atât în ţară cât şi în celelalte ţări cu democraţie populară.

Aceasta denotă că „[La] Nation Roumaine" dispune de o reţea întinsă de informatori în rândul emigranţilor din ţările de democraţie populară.

Adesea vom vedea în numerele ziarului, răstălmăcite articole, care au fost publicate anterior în ziarul „Scânteia". De asemenea în paginile ziarului „[La] Nation Roumaine" sunt publicate o serie de informaţii cu caracter secret privind ţara noastră şi care în general nu sunt cunoscute de opinia publică din ţară (organizarea Forţelor Armate a R.P.R.-ului, articol scris de Raţiu Bazil).

Remarcăm faptul că dacă până mai recent ziarul „[La] Nation Roumaine“ era o fițuică de informare a emigrației cu evenimentele petrecute în sânul ei sau al statelor capitaliste, în prezent acest ziar începe să se ocupe îndeaproape de realizările și cuceririle poporului nostru. Această schimbare de tactică, are ca scop înarmarea emigrației cu cunoașterea realizărilor din țara noastră, realizări ce constituie principala lor bază de atac.

Cauzele ce determină ca „[La] Nation Roumaine“ să fie bine informat asupra evenimentelor petrecute în țările de democrație populară, se datoresc surselor bogate ce le dețin privind culegerea de informații. Astfel principalele surse de informare, sunt următoarele:

- scrisorile primite din țară de unii emigranți politici prin intermediul Legațiilor belgiene și elvețiene;
- prin comentarii de pe urma emisiunilor de radio a postului BBC;
- prin note și comentarii pe marginea articolelor apărute în presa americană și franceză;
- prin diferite persoane ce primesc scrisori din țară cu caracter reacționar sau chiar informativ, și care la rândul lor sunt aduse lui Romulus Boilă, contra cost;
- prin comandorul Opran, informații ce mai întâi sunt verificate de către Biroul II, dacă se pot sau nu publica;
- prin Veniamin Virgil care la rândul său primea informații de la fugarii români sau curierii clandestini trimiși în țară;
- prin note și comentarii pe baza articolelor apărute în „Scânteia“, precum și prin interceptarea posturilor de radio-emisie a țărilor de democrație populară;
- prin legăturile ce le are conducerea ziarului cu vârfurile fugarilor din celelalte țări de democrație populară;
- prin evreii care au plecat din R.P.R. și care în parte s-au retras în Franța, datorită mizeriei din Israel.

Ziarul, prin natura știrilor ce le publică, se poate spune că este împărțit în patru părți și anume:

- comentarii politice (pag. I)
- viața intelectuală, artistică și economică (pag. II)
- revista presei și cronica militară (pag. III)
- scurte știri din România și din țările vecine (pag. IV)

„Romania Viitoare“

Este organul Tineretului Național-Țărănesc în exil, dar directivele sunt primite tot din partea Consiliului Partidelor. Sediul acestei gazete este la Paris.

Apare sub forma unei reviste trimestriale, editată de către Societatea Română de editare. Primul număr al acestei reviste a apărut la 1 decembrie 1950.

Printre cei cunoscuți de noi că ar semna articolele apărute în această revistă sunt: Nicolae Beldiceanu, articole cu caracter politic, Theodor Cazaban, articole cu

caracter cultural și Micu Virgil care polemizează și comentează articolele publicate în alte ziare ale emigrației românești.

Ca și „[La] Nation Roumaine“ ziarul este susținut din același fond furat de Cretzianu, permițându-i astfel să apară de asemenea în condițiuni tehnice destul de bune.

Folosind aceleași surse de informare ca și „[La] Nation Roumaine“ știrile publicate în „România Viitoare“ sunt de actualitate.

„B.I.R.E.“

Una dintre revistele care se socotește drept cea mai veche publicație românească în exil, este „B.I.R.E.“ (Buletinul de Informații al Românilor din Exil) cu sediul la Paris și al cărui director este René Théo.

Datorită faptului că această revistă este condusă de un grup de afaceriști, ea este răspândită mai mult printre aceștia.

Datorită relațiilor existente între conducerea acestei publicații și evreii ce au plecat din R.P.R., precum și din celelalte țări de democrație populară în Israel, putea fi considerată drept o revistă bine informată și la timp, asupra stărilor de fapte din aceste țări. Acest lucru se poate verifica prin următorul fapt:

Odată cu sistarea plecărilor din țara noastră a evreilor spre Israel, „B.I.R.E“.-ul a devenit mai slab informat asupra ultimelor evenimente petrecute în țara noastră.

De asemeni ea este bine informată asupra evenimentelor petrecute în rândurile emigranților din exil.

Prin linia sa politică, deservește interesele Comitetului Național Român, susținând în același timp pe Mihai.

Linia adoptată de „B.I.R.E.“ este ploconirea în fața acelora care se afirmă mai puternic. Astfel mișcarea legionară simistă, nu mai este atacată în aceeași măsură ca în trecut, în timp ce gruparea lui Papanace, socotită mai slabă decât mișcarea simistă, se află în polemică cu „B.I.R.E.“

De altfel, „B.I.R.E.“ este singura publicație care se găsește în polemică cu legionarii („VATRA“).

Cauzele pentru care „B.I.R.E.“ atacă în prezent în mai mică măsură pe legionarii simiști, s-ar datora fie din cauza stăpânilor lor care dirijează în ansamblu aceste grupări, fie datorită unei amenințări din partea legionarilor simiști, care în ultimul timp au prins curaj.

Un alt organ de presă care susține politica Comitetului Național Român, prin linia politică ce o adoptă, este **Buletinul Științific Român,** organ al Fundației „Carol I“ ce apare la Paris. (Nu deținem mai multe date în legătură cu această publicație).

Pentru dirijarea publicațiilor ce deservesc interesele Comitetului Național Român, din inițiativa lui Augustin Popa și cu ajutorul fondurilor americane, în toamna anului 1948, a luat ființă **„Asociația ziariștilor români“** din străinătate.

Odată cu alegerea Comitetului de conducere la 26 noiembrie 1951, Augustin Popa a fost înlocuit din funcția de președinte, cu ziaristul Ion Dragu.

Presa „Ligii" G-ral Rădescu

În luna noiembrie 1950, G-ral Rădescu rupându-se de Comitetul Național Român, înființează la Washington **„Asociația Românilor Liberi din Statele Unite și Canada"**.

După înființarea acesteia, au mai apărut filiale ale Asociației lui Rădescu, în Franța, Anglia, Germania, Argentina, chiar și în Australia.

În urma unei politici de propagandă intens desfășurată în rândurile emigrației, având în același timp și sprijinul tacit a unor elemente legionare, Rădescu a reușit ca în toamna anului 1951, să se transforme din „Asociația Românilor Liberi din SUA și Canada" în **„Liga Românilor Liberi"**, ligă ce își are un statut propriu și este finanțată de către americani. Prin linia politică ce o adoptă, atacă pe Mihai și camarila sa, precum și Comitetul Național Român, în frunte cu Constantin Vișoianu.

Politica dusă de Rădescu și gruparea sa este sprijinită prin presă și anume prin ziarele „Românul", „Patria" și „Făclia".

„Românul"

Este organul oficios al „Ligii" lui Rădescu. A apărut pentru prima dată la 1 martie 1951 la New York. Apare lunar. Linia adoptată de acest ziar este aceea de a uni pe toți românii din exil în vederea unei strânse colaborări pentru „eliberarea patriei", făcând totodată încercări de denigrare a regimului nostru de democrație populară și a întregului Lagăr al Păcii, iar pe de altă parte, atacă Comitetul Național Român pe criteriul că el nu poate fi pus în funcțiune din cauza politicianismului național-țărăniștilor. Dintre acei care semnează articole apărute în acest ziar sunt: Mânzatu Nelu, Vintilă Horia, Grigore Gafencu, Carol Davilla, Mircea Eliade, Vasiliu-Cluj [Emil] și alții.

Îndeplinind cu slugărnicie sarcinile ce îi sunt trasate de către stăpânii americani, „Românul" publică în paginile sale articole de susținere a propagandei de război, de susținere a mișelescului război pe care americanii îl duc astăzi în Coreea. De asemenea, „Românul" îndeamnă pe emigranți de a se înrola în armata americană pentru a lupta pe frontul din Coreea.

„Patria"

Lupta împotriva Comitetului Național Român, este dusă deschis prin ziarul „Patria" numit și „Foaia românilor din Germania" fițuică ce apare lunar la München, organ al Asociației Românilor Liberi din Germania, de sub conducerea g-ral Ion Gheorghe. Prim-redactor al acestui ziar este Dumitrescu Vasile.

Cei care colaborează la acest ziar, sunt următorii: Dumitrescu Vasile, articole la adresa Comitetului Național Român, Amzăr, articole cu caracter cultural, Ion Gheorghe și Vasiliu-Cluj articole cu caracter politic.

„Patria“ este cel mai activ ziar al „Ligii“ precum şi a emigranţilor din Germania, atacând vehement Comitetul Naţional Român şi în acelaşi timp caută să infiltreze emigraţiei româneşti în exil ideile legionare prin colaboratorii săi. De asemenea, prin linia ce o adoptă sprijină activitatea legionară.

„Patria“ militează pentru creşterea influenţei „Ligii“ lui Rădescu în rândul emigranţilor, incluzând printre aceştia şi Volksdeutsche, făcând în acelaşi timp şi propagandă politică prin articolele semnate de Plesch Erhard şi Herwart Scheiner.

Defăimarea Comitetului Naţional Român dar în special a vârfurilor acestuia, poate fi ilustrată prin desele articole editate împotriva lui Vişoianu. Astfel, în luna februarie a acestui an, Vişoianu Constantin s-a deplasat la Paris, Roma şi Bonn, cu scopul de a lua contact cu vârfurile emigraţiei româneşti din aceste ţări, încercând chiar o acţiune de apropiere şi de regrupare a acestora în cadrul Comitetului Naţional Român, încercări care însă nu au dus la nici un rezultat. Comentând această vizită a lui Vişoianu, ale cărei rezultate le-a expus în aşa-zisul raport către ţară, „Patria“ ironizându-l, îl atacă în termeni destul de tari scoţându-l în evidenţă ca un om lipsit de caracter. Citez:

„Totuşi dacă faptele acestei figuri de comedie a provocat când revoltă, când dispreţ, ultima ispravă „raportul către ţară“ naşte un sentiment nou, am zice un fel de simpatie. Simpatia aceea înrudită cu creştineasca milă faţă de omul prost“.

Având o singură tendinţă, adică aceea de a recuceri puterea şi a restaura vechea orânduire, bineînţeles cu ajutorul americanilor, ei nu se dau înlături de la nici un fapt care să ilustreze „lupta lor împotriva comunismului“. Îndrăzneala şi neruşinarea lor merge atât de departe, încât astăzi, ei nu se mai gândesc să ascundă nici faptul că România a luptat alături de Germania fascistă împotriva Uniunii Sovietice.

„Făclia“

Un alt organ de presă care susţine „Liga“ lui Rădescu, este „Făclia“, organ al fugarilor români din Anglia, ziar bilunar ce apare la Londra, sub conducerea maiorului Iliescu. Este susţinut din fondurile lui Tilea Viorel. Colaboratorii principali ai acestui ziar sunt: Tilea Viorel, Vasiliu-Cluj, Citta-Davilla, Rădescu Nicolae, maior Iliescu etc. Apare pentru prima oară în luna ianuarie 1948, în foarte proaste condiţii tehnice.

Cuprinde articole de politică internaţională, ştiri din ţară şi ştiri din lume. Face propagandă pentru politica lui Rădescu şi susţine că acel care luptă pentru „unirea românilor“ este numai „Liga“ iar ceilalţi „prin incapacitatea lor notorie şi prin pasiunea lor oarbă, constituie o pacoste pentru desfăşurarea activităţii rezistenţei“.

Menţionăm că „Liga“ g-ral Rădescu este sprijinită şi de către organizaţia „Free Europe“, organizaţie notorie de spionaj în slujba americanilor, prin revista „Cronica Românească“ ce apare la New York sub conducerea lui Fărcăşanu şi Citta Davilla. Este un buletin tras la gheştetner cu scopul de a pune la dispoziţia emigraţiei o serie

de informații culese prin diferite rețele de spionaj, ajutându-i prin aceasta în campania dușmănoasă dusă împotriva statului nostru.

Presa Mișcării Legionare

Cel mai numeros grup activ și dinamic din emigrația românească, îl formează legionarii.

Mai ales după anul 1948, după ce politica cercurilor imperialiste din Occident se îndreaptă tot mai mult spre fascism, legionarii sprijiniți activ de către americani, încep să ducă acțiuni de suprafață, pentru a fi considerați ca un partid politic.

Urmărind de a se afirma ca o grupare politică, legionarii încearcă să pătrundă în conducerea organizațiilor fugarilor români și au reușit în mare măsură să domine aceste organizații reacționare. Ei caută să aibă reprezentanți chiar în Comitetul Național Român pentru care scop, au trimis memorii lui Mihai, dar care au fost respinse.

Pe măsură ce antagonismul dintre cele două lagăre se ascute, imperialiștii sprijină și mai mult activitatea legionară. De aproape un an de zile, suntem în fața unei campanii abil organizate și puternic susținută prin toate mijloacele propagandistice, prin care legionarii au ieșit în arena luptei politice de suprafață, căutând să se impună ca formă politică în primul rând în fața stăpânilor lor americani, pentru a putea pretinde ulterior și apoi ocupa locurile spre care râvnesc în Comitetul Național Român sau alt organ de conducere politică a emigrației.

După cum ați putut vedea din lucrările precedente, legionarii se împart în două grupări și anume:

- grupul lui Horia Sima, grupul mare și
- grupul lui Papanace și Ilie Gârneață, grupul mic, numit și grupul „mexicanilor".

Cel mai bun și mai puternic mijloc pe care-l dețin legionarii în propagarea și susținerea ideilor lor, îl constituie presa care apare aproape în toate centrele unde se găsesc legionari.

Ceea ce caracterizează această presă, este faptul că ea a reușit să se facă apreciată prin dinamismul său în fața stăpânilor ei, primind în același timp sprijinul moral și material din partea acestora. Datorită resurselor materiale de care dispun legionarii, s-a creat posibilitatea ca ei să dețină cea mai bogată presă (cca 59 de ziare și reviste) ce apar în bune condițiuni tehnice.

Linia adoptată de presa legionară este următoarea:

– Elaborând lozinci pseudo-democratice, caută să atragă de partea sa cele mai diverse categorii de emigranți. Aceasta culminează cu apelurile ce le lansează privind lărgirea și întărirea permanentă a „Frontului Libertății", front ce a luat ființă în luna ianuarie a acestui an.

Toate revistele legionare îndeamnă emigrația spre unire, prezentând în ultimul timp pe „Frontul Libertății", ca organ ce ar putea face această unire. În general, linia presei legionare este aceea de a îndemna emigrația la unire, prin vechile lozinci mistice.

O altă linie adoptată de presa legionară, este aceea de atac împotriva a tot ceea ce nu este legionar, exceptând bineînțeles persoanele Rădescu și Grigore Gafencu, prezentați de către ei drept figurile cele mai reprezentative ale exilului românesc.

Astfel, parcurgând publicațiile legionare, pentru a vedea care este linia de atac a presei legionare, vom putea observa că ea se împarte în două:

I. Atac îndreptat împotriva țării noastre și a întregului Lagăr al Păcii, atac care se manifestă printr-o propagandă de defăimare și calomnii la adresa orânduirii noastre, reliefând mișcarea legionară ca o luptătoare consecventă împotriva comunismului și respectiv împotriva Uniunii Sovietice. Concomitent cu aceasta ei caută să se impună și imperialiștilor, ca singura forță capabilă de acțiuni tari.

II. Atacuri îndreptate împotriva celorlalte grupări politice.

a) Față de Comitetul Național Român și Vișoianu

Dacă la înființarea Comitetului Național Român, legionarii adoptaseră o acțiune docilă și de lingușire, numai cu scopul de a pătrunde în acest Comitet, pe urmă, o dată cu neprimirea lor în acesta, politica arborată de către ei s-a schimbat mergând pe linia boicotării și aceasta din ce în ce mai tare cu cât ei se afirmau dar și primeau ajutor de la americani.

Linia atacurilor directe și ascuțite care au început împotriva Comitetului Național Român, de la înființarea lui, dar mai ales împotriva lui Vișoianu, este din ce în ce mai accentuată.

Despre reprezentanții partidelor din Comitetul Național Român, se vorbește ca despre „sforari camuflați în rezistenți înverșunați“ sau „oameni puși special pentru a produce confuzii“.

Despre organul Comitetului Național Român, „[La] Nation Roumaine“ se scrie că „bagatelizează suferințele fugarilor“.

Pe măsură ce datorită imperialiștilor – pozițiile legionarilor se întăresc în mijlocul emigrației, aceștia adoptă un ton mai agresiv, căutând să demonstreze masei de emigranți și stăpânilor lor, superioritatea pe care o dețin. Atacul împotriva celorlalte grupări politice, dar în special împotriva Comitetului Național Român, este dur, consecvent și nu scapă ocazie fără a-i ataca vârfurile, legionarii numind pe conducătorii Comitetului Național Român, hoți, delapidatori, borfași, trădători etc.

Lucian Furdui în articolul său „Un pas la stânga și doi la dreapta“ articol apărut în luna iunie a.c. în „Însemnări“ scria:

„Dacă nu am exista noi, ar trebui să ne inventați. Oriunde ați vrea să găsiți români, pe acei specialiști anticomuniști. Și de unde vreți să recrutați batalioanele de parașutiști, companii de carne voluntară, pe cadavrele cărora să vă puteți ce-i drept bate'n piept, arătând că și România va fi contribuit la indispensabilul efort de sânge în viitorul război?“

Aceste rânduri au fost adresate grupărilor politice din emigraţie, dar pentru că ele fac atenţi şi pe stăpânii multimilionari asupra calităţilor legionarilor, reprezintă o adevărată ofertă pentru bunii plătitori, pentru cei din Wall-Street.

Deci, ar dori să spună dl. Furdui, noi suntem selecţionaţii selecţionaţilor şi ca atare nouă ni se cuvin dolarii.

Mai mult încă, Horia Sima în interviul care l-a acordat numărului din septembrie al ziarului „Însemnări", vorbind despre Vişoianu, spunea:

„Prezenţa lui Constantin Vişoianu în fruntea acestui Comitet, este o permanentă sfidare".

Vorbind despre coexistenţa „Frontului Libertăţii" şi a Comitetului Naţional Român, declara:

„Frontul Libertăţii este în primul rând un instrument de luptă. Problema unui Comitet Naţional, rămâne deschisă. Actualul comitet, nu reprezintă nici pe românii din ţară şi nici pe cei din emigraţie. Nu-l recunoaştem şi nici nu tratăm cu el".

b) Atitudinea faţă de „Liga Românilor Liberi" şi Rădescu

Încă de la înfiinţarea sa „Liga" a fost lăudată de către presa legionară. Iată ce spunea presa legionară în legătură cu aceasta:

„Pentru prima dată în exil, se realizează o forţă politică ce cuprinde aproape unanimitatea părerilor româneşti şi al cărui cadru va fi probabil considerabil lărgit. Îi urăm succes noului organism".

Mai târziu şi aceasta începând din vara acestui an [1952–n. n.], când legionarii au început să ducă o campanie de proporţii pentru susţinerea „Frontului Libertăţii", au adoptat o poziţie de rezervă faţă de „Liga" lui Rădescu. Tocmai ca urmare a întăririi poziţiilor legionare, ei merg şi mai departe, făcând chiar unele „aprecieri" asupra „Ligii". Astfel ziarul „Libertatea" din Madrid scria:

„Am aşteptat ca şi Liga să lucreze, iat-o la rândul ei împiedicată. Mărturisim fără nici o perfidie, că am înregistrat cu sinceră părere de rău, simptomele de dezagregare ce de la o vreme se manifestă în sânul Ligii".

Cauzele pentru care presa legionară se opreşte la simple aprecieri asupra Ligii şi nu trece la atacuri vehemente, se datoreşte tocmai faptului că legionarii speră că într-un viitor apropiat, Liga va deveni un factor dependent de mişcarea legionară. Această presupunere ne este întărită tocmai de infiltrarea elementelor legionare în sânul „Ligii" lui Rădescu.

c) Atitudinea faţă de membrii fostei familii regale

Cucerind zi de zi aderenţi la mişcarea legionară, apropiindu-se în acelaşi timp din ce în ce mai mult şi interesele lor cu acelea ale imperialiştilor americani, ei îşi îndreaptă acum atacul şi asupra lui Mihai, socotindu-l ca unul ce le-a trădat interesele. De asemenea el este considerat ca unul ce s-a vârât singur în linia atacurilor lor, făcând cauză comună cu Comitetul Naţional Român. Iată ce scria Horia Sima în legătură cu aceasta, în interviul său, acordat în luna septembrie a.c. [1952 – n. n.] revistei „Însemnări":

„Un suveran trebuie să se mențină în rolul de arbitru al luptelor politice interne. El nu se alătură nici unui partid, nici unei grupări, nici unei asociații de interese, ci se ridică deasupra tuturor. Când un suveran își manifestă în mod vădit preferințe politice, atunci el coboară din rolul de arbitru și firesc că se expune atacurilor altor părți care se consideră prejudiciate de intervenția lui neloială și neconformă practicei constituționale“.

Această poziție, adoptată de către presa legionară față de Mihai și camarila sa, face parte integrantă din tactica legionară, linia adoptată de legionari împotriva acelor elemente ce sprijină, într-o formă sau alta, Comitetul Național Român și vârfurile lui.

Unul din exponenții familiei regale ce este atacat puternic este Carol, fiind considerat drept călăul mișcării legionare.

Ex. prințesa Ileana este lăudată de către mișcarea legionară. Activitatea ei fiind dusă, după cât se pare în interes legionar.

În primăvara a.c. [1952 – n. n.], presa legionară scria în fraze elogioase, despre „extraordinarul turneu de propagandă“ pe care l-a făcut ex. prințesa Ileana în Statele Unite, unde a ținut 21 de conferințe la centre universitare mai importante, fiind secondată îndeaproape de amantul ei, legionarul Nelu Mânzatu.

d) Atitudinea față de grupul fracționiștilor Gârneață-Papanace

Împotriva acestora, nu se fac nici un fel de atacuri, fapt ce nu concordă cu atitudinea legionară adoptată de acei pe care-i consideră că „i-a părăsit“ adică i-a trădat și față de care ei folosesc arma atacurilor furibunde, recurgând și la metode mai drastice, asasinări (moartea lui Palaghiță și a prof. Sân Giorgiu).

Dacă aceasta a fost linia politică adoptată de către presa legionară simistă, în ceea ce privește însă a doua grupare legionară, gruparea lui Papanace, imprima presei următoarea linie: aparent este împotriva grupării simiste, în fond adoptă aceeași politică legionară, fără a lua o atitudine clară față de diversele grupări ale emigrației și certurile lor.

În continuare, vom căuta să redăm în limita materialului ce-l deținem, care sunt ziarele legionare simiste, precum și acele ziare care susțin gruparea așa-zisă fracționistă a lui Papanace.

Astfel:

În Austria

La Linz, apare ziarul **„Vestitorul“** ce se dă drept succesorul „Bunei Vestiri“ din țară, care după unele informații, ar fi organul oficios de presă al legionarilor simiști.

Responsabilul ziarului este un oarecare dr. Emil Ionescu – nume fictiv – iar corespondența pentru ziar se primește la adresa legionarului Sandu Marin de la Salzburg.

Articolele ce apar în acest ziar, nu sunt semnate. Tocmai datorită faptului că se găsește în Austria, unde există un număr important de Volksdeutsche, acest ziar duce o politică de atragere de partea sa a Volksdeutsche-lor, rezervându-le chiar o pagină în limba germană.

În Germania

La München, apare ziarul **„Îndreptar“** de sub influența legionarilor simiști. Este o foaie care îmbracă mai mult un aspect religios și apare sub conducerea preotului Florin Popan (omul Vaticanului). Principalii colaboratori ai acestui ziar sunt: Dr. Racoveanu Gheorghe, Dr. Constantin Sasu, Preotul Bârlea Octavian, Alex. Gregorian și alții.

Deși sub influență legionară „Îndreptar“ nu cuprinde articole tari la adresa celorlalte grupări politice românești.

- La München ar mai apărea, după ultimele informații ce le deținem, ziarul legionar **„Cuvântul studențimii“**. Nu deținem nici un număr din acest ziar.
- La Stuttgart, sub nomenclatura de organ al Cercului Românesc de Studiu și Cercetări Științifice din Germania, apare revista legionară **„Orizont“** de sub conducerea lui Constantin Ghidel, Dr. Rugină Anghel și Dr. Teodorescu Ștefan.

Cei care colaborează la această revistă sunt: Ghidel, Rugină Anghel, Teodorescu Ștefan, Victor Buescu, Munteanu Bazil, Mircea Eliade, Vintilă Horia și alții.

Revista „Orizonturi“ se ocupă cu filosofia, arta și economia politică, ascunzând sub această mască activitatea sa legionară.

Are legături cu universitățile din Vest, cu Fondul greco-catolic din Germania al preotului Bârlea Octavian, cu legionarii din diferite țări.

De asemenea, după unele informații verosimile, ce le deținem, Grigore Manoilescu se va stabili în Germania unde va deschide o tipografie. Se bănuiește că scopul urmărit, este acela de a intensifica activitatea propagandistică a legionarilor.

Franța

În anul 1948, la Paris, a apărut ziarul **„Chemarea“** în prezent suspendat de către organele franceze. Acest ziar era sub conducerea lui Ștefănescu Govora, Alexandru Cristescu și subvenționat de Pamfil Șeicaru. Majoritatea articolelor erau scrise de către Pamfil Șeicaru, Govora, Alexandru Cristescu și Nicolae Vrabie.

În locul acestui ziar, la 1 iulie a.c. a apărut **„Analele Politice“,** ziar editat de Pamfil Șeicaru la Palma de Mallorca – Spania. Este considerat drept continuatorul „Chemării“.

- De asemenea, la Paris mai apăruse revista **„Luceafărul“** de sub conducerea lui Mircea Eliade, care în prezent și-a încetat și ea apariția.

Spania

La Madrid apare „**Libertatea Românească**“, revistă legionară de sub conducerea lui Horia Stamatu și Mihail Fotin Ionescu. Revista se intitulează „revistă de gândire și acțiune“. Dintre publicațiile românești reacționare, această revistă apare în cele mai bune condițiuni tehnice.

- La Madrid mai apare revista „**Destin**“ de sub conducerea legionarului simist George Uscătescu și ziarul „**Libertatea**“, organ al legionarilor simiști din Spania, de sub conducerea lui Crișu Axente.

Un alt mijloc de propagare a ideilor legionare, este şi editura legionară de la Madrid, numită „**Cartea Românească**“, înfiinţată din iniţiativa unui grup de intelectuali la 23 aprilie 1952. Aceasta publică o serie de lucrări legionare şi care apoi sunt răspândite în masa emigraţiei.

Italia

La Roma apare sub conducerea lui Petre Vălimăreanu, ziarul „**Vatra**“ organ al legionarilor antisimişti ce se intitulează „Foaia Românească de opinie şi informaţie“. Este un organ lunar dar care apare în proaste condiţiuni tehnice. Faţă de Horia Sima are o atitudine duşmănoasă, considerându-l drept vinovatul principal pentru criza în care se află mişcarea legionară.

La Roma mai apare ziarul „**Suflet Românesc**“ organ de presă ce se intitulează „Revistă de cultură creştină“. La conducerea acestui ziar legionar, este preotul simist Cosma Gheorghe.

Tot la Roma mai apăruse şi ziarul „**Ţara**“, ziar simist de sub conducerea lui Alexandru Gregorian. Acest ziar apărea în f. bune condiţiuni tehnice. Pe măsură ce grupul simist s-a micşorat, după unele informaţii ce le deţinem, acest ziar ar fi dispărut.

Argentina

La Buenos Aires apare revista simistă „**Însemnări**“ având ca director pe Radu Ghenea.

Datorită sprijinului dat de către guvernul Peron legionarilor simişti, „Însemnări“ apare în bune condiţiuni tehnice. Este socotit drept ziarul legionar cel mai agresiv. Aceasta este determinată de faptul că „Însemnări“ grupează în jurul ei pe cei mai buni publicişti legionari. Astfel, printre colaboratorii principali remarcăm pe: Grigore Manoilescu, Lucian Furdui, Toader Ioraş, Faust Brădescu şi alţii.

La Buenos Aires mai apare „**Cuget Românesc**“, revistă de ţinută legionară simistă.

Tot la Buenos Aires mai apare „**Curentul Românesc**“, organ legionar lunar, al cărui director este Demetrio şi administrator Botana. Acest ziar se intitulează ziar independent de luptă „în serviciul Patriei“. Susţine politica legionară simistă. De asemenea apare „**Curierul Creştin**“ numit şi „Buletinul Bisericii Româno-Unite din Argentina“. Are colaboratori pe Vintilă Horia, Scorţescu Teodor şi ex. prinţesa Ileana.

Presa legionară din Argentina a reuşit prin politica sa consecventă, să domine ideologiceşte emigraţia românească, ce se află în această ţară.

Pentru extinderea ideilor legionare în masa emigranţilor, în septembrie 1951, a fost înfiinţată la Valea Hermoso, editura „**Cartea Pribegiei**“ de sub conducerea lui Grigore Manoilescu. Aici au apărut o serie de lucrări legionare ca:

- „Probleme de mâine în România“ de Ion Protopopescu, carte ce trata linia tactică şi sarcinile de viitor ale mişcării legionare.
- „Amintiri în uniformă“ de cpt. Niculescu Marin
- „Amintiri“ – de Mircea Eliade etc.

Brazilia

La Rio de Janeiro apare revista legionară „**Inșir'te Mărgărite**“ sub conducerea unui Comitet format din: Ștefan Baciu, Prof. Dumitriu și Faust Brădescu. Este socotită drept cea mai bogată revistă literară a fugarilor români. Prin linia ce o adoptă, răspândește legionarismul simist.

- La Saõ Paulo apare revista „**Căminul**“, revistă legionară simistă, de sub conducerea lui Nicolae Păltinișeanu.
- Tot la Rio de Janeiro mai apare și „**Dacia**“ din anul 1947, al cărui fondator este Stelian Bisoceanu. Directorul ziarului este Grigore Arbore. Propagă ideea unirii tuturor românilor sub conducerea lui Horia Sima. De remarcat că acest ziar a fost întrerupt și apoi a reapărut în urma reorganizării legionarilor din această țară.

Canada

La Toronto, apare ziarul legionar simist „**Tribuna Română**“ de sub conducerea lui Caraghiaur Eugen și Codrescu Nicolae. Nu deținem mai multe informații despre acest ziar.

S.U.A.

La Cleveland apare lunar ziarul „**Foaia Poporului**“, intitulat ziar independent dar prin linia ce o adoptă, este un exponent al grupării legionare simiste.

La Cleveland mai apare și „**Solia**“ intitulat organul „Episcopiei ortodoxe române din America“. Acest organ care deservește interesele legionarilor simiști, este condus de preotul legionar Ion Truță.

La New York apare ziarul legionar simist „**Vers**“ de sub conducerea lui Novac.

Presa grupării socialiste Eftimie Gherman

Susținătorul ideilor politice ale acestei grupări, este „**România Muncitoare**“ intitulată și „Revistă socială și politică a socialiștilor sindicaliști din exil“, organ de presă editat de Eftimie Gherman.

Directorul acestei reviste este Gallois Auguste.

În paginile sale susține teoria că ei ar fi adevărații „organizatori și luptători ai sindicatelor din România“, atacând în același timp realizările și cuceririle clasei muncitoare din țara noastră. Personal, Eftimie Gherman este împins și finanțat de către Irwing Brown, lider sindicalist din Statele Unite. El dispune de sume de bani cu care plătește pe unii sindicaliști ce îi socotește interesanți.

Presa „Asociației refugiaților politici români din Iugoslavia“

Această Asociație care a fost înființată de curând în Iugoslavia, se găsește sub conducerea lui Ion Ghinea.

Ziarul „**Libertatea**“ din Vârșeț, intitulat și „Organul românilor din Iugoslavia“ susține interesele acestei asociații, fiind sub conducerea lui Trifu Aurel.

Presa independentă

În afară de ziarele mai sus-menționate, în rândul emigrației mai apar o serie de ziare, așa-zise „independente". Această presă „independentă" deservește direct interesele partidelor „istorice", indiferent dacă ele apără linia lui Maniu și a urmașilor lui sau apără interesele marii finanțe. Scopul urmărit de această presă este acela de a face educație politică emigrației economice și a o îndrepta spre una dintre grupările politice existente (C.N.R., Liga Rădescu și Mișcarea Legionară).

În același timp, această presă propagă ideea războiului susținut de americani, căutând să arate vechii emigrații care este obligația ei și cum trebuie să contribuie pentru frontul din Coreea. De altfel, pentru a întări expunerile lor, ei publică o serie de fotografii ale ofițerilor români din armata americană ce participă pe frontul din Coreea și elogiind pe acei ce au căzut pentru apărarea intereselor lor.

Astfel ziarele așa-zis „independente" cunoscute de către noi sunt următoarele:

„**Libertatea**" organ de presă al românilor din Chicago. Apare la Chicago.

„**Vocea Poporului**" intitulat ziar românesc independent. Apare lunar la Michigan, sub conducerea unui Comitet.

„**Unirea**" organul Asociației Românilor Catolici din America. Apare lunar la Cleveland, Ohio, sub îngrijirea preotului Todiriciu. La acest ziar colaborează Toader Ioraș și Romulus Boilă.

„**Tribuna**", organ de presă ce apare la Detroit – Michigan, de sub conducerea lui Nicolae Neamțu Martin.

„**America**", organ al Uniunii și Ligii Societăților române americane, ce apare la Cleveland – Ohio.

„**Credința**", organ de presă ce apare la Londra intitulat „Buletinul Bisericii româno-ortodoxe" din Anglia.

„**Caiete de dor**", revistă editată de Constantin Amăriuței, cu sediul la Paris.

„**Buciumul**", organ al Bisericii româno-ortodoxe, de sub conducerea preotului Pârvănescu. Apare la Paris.

În afară de aceste ziare care susțin politica celor trei grupări politice, mai există încă două organe de presă ale emigrației economice, care au un caracter progresist. Acestea sunt:

„**Românul American**", organ progresist al românilor din America, ce apare în Detroit – Michigan, sub conducerea lui Hari Făinaru și Maria Milo.

„**Gasette Roumaine**", ziar progresist, editat în limba franceză și care apare la Paris.

În afară de ziarele anunțate, în rândul emigrației românești au mai apărut o serie de lucrări, care are același scop ca și presa, defăimarea regimului, propagandă pentru autor și gruparea din care face parte, elogierea stăpânului etc.

Printre acestea cităm:

„**Începutul era sfârşitul**" carte scrisă de Adriana Georgescu-Cosmovici, unde tratează într-un stil bombastic despre o aşa-zisă teroare comunistă din închisori.

„**Ora 25**" scrisă de către Constantin Virgil Gheorghiu, unde tratează despre apropiatul cataclism al lumii.

„**Cerul roşu deasupra României**" de DGR Şerbănescu.

„**Caveant Consules**" scrisă de Emil Vasiliu-Cluj. În această carte atacă în termeni tari pe Mihai, camarila şi Vişoianu Constantin.

„**Destinul Naţionalismului**" de Horia Sima, care vrea să fundamenteze ultima linie tactică adoptată de legionari în „Frontul Libertăţii".

În concluzie

Presa emigraţiei ca şi emigraţia de altfel, este un instrument în mâna imperialiştilor.

Americanii care dirijează mersul întregii emigraţii româneşti, dirijează şi presa fugarilor români, care publică articole scrise după comanda stăpânului.

Presa emigraţiei româneşti, este cea mai aservită şi vândută presă din toate presele burgheze.

Trădătorii, lipsiţi de orice linie proprie, aceste lepădături ce îşi zic „rezistenţi" servesc orbeşte pe cel ce plăteşte mai bine şi fug după bani de dragul cărora pot vinde orice.

Această presă oglindeşte fidel starea de putreziciune a emigraţiei, certurile şi intrigile murdare dintre ei, căutând să concureze în faţa stăpânului arătându-se unul mai docil, mai slugarnic şi mai umil decât altul.

Pentru noi, presa fugarilor români este o sursă de informare. Ea prezintă interes prin aceea că ne indică linia diferitelor grupuri reacţionare româneşti, certurile care există între aceste grupuri şi în interiorul lor, ne face cunoscut o serie de elemente care activează în rândurile emigraţiei, dându-ne totodată posibilitatea de a cunoaşte şi de a afla calea de pătrundere pe lângă aceştia.

Cunoscând o parte din viciile şi slăbiciunile acestor elemente din presa lor, ne dă nouă posibilitatea de a le specula în interesul muncii noastre.

Deci, tovarăşi, este o sarcină a noastră a celor ce muncim în această direcţie, ca ori de câte ori avem posibilitatea să ne treacă prin mâini un ziar al emigraţiei sau în general orice ziar burghez, să nu ne mulţumim numai cu citirea lui superficială, ci să-l analizăm, să-l aprofundăm şi să scoatem din el esenţialul, ce este util pentru informarea şi bunul mers al muncii noastre.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 109, f. 28–47.

97.

1953 februarie 11. Concluziile formulate de ministrul Securității Statului, Alexandru Drăghici, la ședința cu directorii direcțiilor regionale de securitate unde s-a analizat modul cum a fost aplicat ordinul referitor la agentura informativă și Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la arestările abuzive.

Ședința
de lucru din ziua de 11 februarie 1953 cu directorii regionali pentru analizarea modului cum a fost aplicat ordinul tov. ministru Drăghici cu privire la agentura informativă și Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la arestările abuzive

(...)

Concluzii
Tovarășul ministru Drăghici Alexandru

Tovarăși, suntem acum la sfârșitul discuțiilor noastre asupra rapoartelor date privitor la activitatea unor regiuni de securitate.

Ca parte pozitivă a discuțiilor noastre, se poate spune că discuțiile făcute aici față de discuțiile pe care le-am avut cu alt prilej, au fost discuții mult mai combative, s-au axat pe cazuri concrete, pe probleme concrete și specifice și ca atare consider că felul critic cum au decurs aceste discuții prin arătarea cu fapte concrete a consecințelor ce decurg din slăbiciunile muncii noastre, arătându-se vinovații și cauzele care sunt concrete în aceste slăbiciuni în munca centrală și exterioară, consider că aceste discuții au avut o parte extrem de pozitivă și că în felul acesta, și numai în felul acesta, putem să spunem că ne-am angajat în lupta cu greutățile și ducem lupta efectiv pentru lichidarea lipsurilor.

De remarcat este că la discuții au participat un număr destul de mare de tovarăși, tovarăși din Direcțiile Centrale, care cu cazuri concrete au venit și au dovedit care sunt lipsurile grave, originea lipsurilor și numai acei care nu vor să vadă, într-adevăr numai aceia care-și bagă vată în urechi sau care-și pun capul undeva în obroc, numai aceia nu pot să audă.

De aceea, ca un bilanț al discuțiilor noastre, pot să caracterizez discuțiile noastre ca pozitive și trebuie să învățăm din ele și trebuie să privim această muncă de control și instructaj, critica, ca o metodă justă de la care să ia exemplu și tovarășii din regiuni și care să o facă la rândul lor la locul de muncă.

S-au dat aici câteva rapoarte, unele dintre aceste rapoarte au fost mai pozitive, altele cu lipsuri mai mari, unele dintre ele au căutat să oglindească, și în special cel

de la Constanța a oglindit mai just realitatea și metodele de muncă, a arătat poziția tovarășilor din conducere față de lipsurile care sunt și în raport s-a arătat poziția critică față de lipsuri, ceea ce înseamnă că regiunea de securitate Constanța merge pe acest drum și duce lupta hotărâtă pentru lichidarea lipsurilor.

Și tovarășul de la Argeș a arătat ceva mai real ca ceilalți, însă tovarășul nu a arătat cauzele lipsurilor, a constatat numai faptele, însă cauzele lor nu. Prin aceasta consider că raportul a avut o scădere destul de serioasă, luând în considerație că, cauzele sunt pornite de la însăși conducerea Direcției Securității.

Mai departe, celelalte rapoarte au fost după tipul vechi, așa cum au fost obișnuiți tovarășii noștri să le dea de mai mult timp, necunoașterea lucrurilor, frazeologie stearpă, fraze aruncate în vânt și repetarea la nesfârșit că ne luăm angajamente, însă realmente din rapoarte se observă faptul că tovarășii nu cunosc situația de pe teren, nu țin lucrurile în mână, nu conduc regiunile de securitate cu simț de răspundere, nu simt greutatea ce apasă asupra lor, postul ce-l au, această muncă încredințată de partid și repetăm la nesfârșit niște fraze ca să ieșim din încurcătură, cam asta a fost poziția celorlalți tovarăși.

Nu mai vorbesc de poziția intolerabilă pe care a avut-o tov. col. Nedelcu de la Cluj, care a plecat de la Cluj convins că el este mai vechi și cu mai mare experiență și nu i se va cere raport, căci dacă se vor cere rapoarte se vor cere de la cei tineri, iar nu lui, care este vechi în Securitate, încă din anul 1945.

Însăși felul cum s-a prezentat tovarășul aci a dovedit pe de altă parte subaprecierea conducerii ministerului.

Chestiunea cu boala nu poate justifica poziția deplorabilă, poziția lipsită de simț de răspundere cu care s-a prezentat tov. Nedelcu aici.

Însă ceea ce este mai important, este vorba că tovarășul a văzut că se ia poziție față de el, și atunci, ca micul burghez căzut în disperare, este necăjit așa de tare că-i vine să-și tragă un glonte în cap.

Așa face micul burghez când cade în disperare și atunci își spune „vai, vai, ce se întâmplă cu mine?"

Cel mai bun angajament și real pentru toți tovarășii și pentru tovarășul după discuțiile de aici, este ca să nu se mai repete cazuri de acestea, și pentru ca ei înșăși să se antreneze serios în muncă.

Discuțiile s-au dus privitor la felul cum s-au aplicat Directivele privitor la munca informativă și la felul cum s-au executat ordinele ministerului date prin luna iulie 1952.

Din discuții și din felul cum au fost înfățișate rapoartele, s-a constatat că tovarășii nu au dus la îndeplinire sarcinile privitoare la felul cum trebuie să fie organizată munca informativă, că tovarășii n-au dus la îndeplinire ordinele date de conducerea ministerului, privitor la felul cum trebuie organizată munca informativă.

Din partea tovarăşilor care au făcut rapoartele şi din partea tovarăşilor care nu au făcut rapoarte, rezultă că tovarăşii responsabili de regiuni, tovarăşii directori, atât din centrală cât şi din exterior, n-au dus o luptă serioasă pentru a aplica aceste ordine.

S-a constatat din partea tovarăşilor, atât din centrală cât şi din exterior, o lipsă de combativitate, o lipsă de poziţie principială, o lipsă totală de hotărâre în ceea ce priveşte ducerea la îndeplinire a acestor Directive, s-au situat pe poziţia de autoliniştire, s-au îngâmfat pe baza unor lucruri efemere şi că cu aceasta am terminat, că noi am făcut totul.

Dacă a fost prins un bandit ştia toată lumea, dacă au prins autorităţile pe unii care au făcut acte de sabotaj, imediat peste tot se ştia şi ce trebuie şi ce nu trebuie.

Tovarăşii au adoptat o metodă periculoasă, şi anume, de a se lăuda reciproc. Acestea sunt metode vechi moştenite de la Teohari Georgescu, cum spunea el, ca să-i stimulăm pe oameni, aşa cum spunea un tovarăş aici, ca să-i mobilizăm.

Aceasta este o metodă periculoasă, nejustă, care contribuie la îngâmfare, la distrugerea cadrelor.

Metoda aceasta a criticii, destul de dureroasă şi neplăcută multor tovarăşi, acesta însă este singurul stimulent şi medicament împotriva tuturor bolilor care poate să apuce pe mulţi în ceea ce priveşte de a se rupe de realitate, de a plana în necunoscut şi de a-şi supraaprecia meritele.

Există din partea tovarăşilor din regiuni o poziţie de expectativă faţă de duşmani, o poziţie lipsită de ură faţă de duşmani, o poziţie de indiferenţă faţă de duşmani, o poziţie de rezistenţă faţă de ordinele date de ministrul Securităţii.

Dacă aş întreba acum pe fiecare, ar spune că nu este adevărat, însă noi avem dovezi destule şi vom dovedi acest lucru.

Oricum mă fofilez, oricum aş justifica, este aceasta, că ordinele şi directivele nu s-au îndeplinit şi că prin aceasta tovarăşii au contribuit la neexecutarea acestor ordine şi că ei sunt principalii responsabili de neexecutarea acestor ordine.

Doar ordinele acestea priveau ceva, ele nu s-au făcut de dragul ordinelor. Noi nu facem discuţii aici de două zile de dragul discuţiilor, ci facem discuţii aici pentru că aceste directive şi ordine sunt rezultatul experienţei ştiinţifice asupra muncii de securitate, ele sunt concepţia marxist-leninist-stalinistă asupra muncii de securitate, ele oglindesc experienţa organelor înaintate revoluţionare în munca de securitate. De aceea, neexecutarea acestor ordine şi directive, cu atât este mai gravă, deoarece ele sunt verificate în lupta cu duşmanii. Fiecare directivă şi fiecare ordin dat este cântărit în zeci şi zeci de feluri şi ea este făcută ca fiecare organ de-al nostru să aplice şi aplicarea lor concretă şi integrantă înseamnă implicit pătrunderea lângă duşman şi în acelaşi timp indică şi calea pentru acoperirea drumului duşmanului.

Subaprecirea acestor ordine şi directive înseamnă subaprecierea însăşi a problemelor de bază care stau la baza ideologiei noastre, a muncii de securitate.

Avem tovarăşi o activitate intensă a organizaţiilor duşmane, avem activitate intensă în ceea ce priveşte agenturile externe ale duşmanilor, din rândul claselor deposedate

și doborâte se recrutează în permanență spioni și sabotori, fel de fel de bandiți care contează că singurul lor ideal este să ajungă acolo, la Legația americană sau la alte legații străine, cărora să le dea informații și cu aceasta să-și creeze o situație pentru „ziua de mâine".

În rândul acestor nemernici se desfășoară o activitate intensă pe această linie. Mulți din ei ajung la legațiile imperialiste, mulți din ei sunt antrenați la legațiile imperialiste. Ambasadele lor, aici și în afară, duc o activitate foarte serioasă pe linia obținerii de informații despre întreprinderile noastre, despre puterea și capacitatea lor, despre utilajul nostru, despre noile construcții, planurile problemelor militare și toate atribuțiile ce intră în cadrul spionajului.

Ei nu se mulțumesc numai cu atât și au aruncat în țara noastră și parașutiști. Aceștia duc muncă pentru întărirea bandelor existente în unele părți ale țării, pentru întărirea acestor bande care duc o activitate intensă împotriva măsurilor luate de guvern, în același timp produc acte de diversiune, de sabotaj prin tăierea de fire telefonice.

Aceștia desfășoară activitate pentru a veni ziua așteptată, nu știu pe ce zi contează ei. Ei fac în acest scop zilnic antrenări, pentru a pune în practică din nou scopurile lor mârșave.

Legionarii desfășoară activitate.

Sioniștii desfășoară activitate.

Oriunde există o manifestare dușmănoasă, oriunde există un caz de sabotaj, oriunde există un incendiu, un act de diversiune, acolo trebuie să fie mâna organizațiilor legionare, mâna organizațiilor sioniste, mâna elementelor sectante și de tot soiul acestora, care aparțin agenturii americane din țara noastră, care se ascund sub așa-zisa libertate a cultului, desfășurând astfel, începând cu zvonurile și până la activitate de spionaj, acțiuni dușmănoase împotriva noastră.

Ei nu mai pot să activeze cum activau înainte, din cauza faptului că au fost loviți de noi și uneori destul de serios, și de aceea ei duc o activitate conspirativă, duc activitate subterană, duc activitate ilegală.

Ce măsuri am luat noi pentru a contracara activitatea lor?

Pe linia Direcției I sunt date ordine precise, directive precise. Trebuie să spun că de când noua conducere își duce munca la Direcția I, se observă o activitate mai serioasă, însă trebuie să spun că este încă foarte insuficientă față de activitatea agenturilor de spionaj și că Direcția I va trebui, atât în centrală, cât și în serviciile exterioare să ducă muncă serioasă pentru a-și îmbunătății activitatea, și în același timp a depista, preveni și lichida munca de spionaj a bandiților.

În ceea ce privește, tovarăși, problema parașutiștilor, noi am avut aruncați parașutiști în Oltenia, la Plopșoru, și am avut ceva semne și în Munții Rodnei. Nimeni nu i-a căutat și la Craiova, unde am avut fapte concrete, am trimis o echipă centrală ca să ajute regiunea Craiova la descoperirea acestor bandiți. Această echipă a lucrat sub conducerea tov. Mazuru, însă tovarășul a lucrat așa de prost, că a rezultat cu scăparea bandiților.

Tovarăşii noştri care s-au dus acolo, în loc să întărească regiunea Craiova, în loc să ducă o muncă de control şi a da directive permanente de a întări regiunea Craiova, de a lărgi baza informativă, de a-i determina pe ei să facă muncă, de a-l bate pe tov. Kalousek la cap pentru a imprima executarea ordinelor, tovarăşii s-au apucat să facă o a doua regiune aparte, au făcut al doilea aparat informativ.

Tovarăşul s-a rupt de regiunea de securitate şi a rămas un aparat aparte, cu nevoile şi prostiile lor, însă un aparat care nu era cel mai bun ca cel al regiunii.

A recrutat pe toţi beţivanii şi derbedeii, care nu se preocupau de munca lor, lucru care a făcut să scape bandiţii, cu toate că am avut forţe armate pentru această treabă acolo şi s-ar fi putut realiza ceva.

Tovarăşii au plecat de la început de aici că aceasta contează ca o sarcină uşoară, că-i va prinde pe bandiţi. Peste tot există subaprecierea puterii de camuflaj a bandiţilor, subaprecierea posibilităţilor de acoperire a duşmanilor şi în acelaşi timp există o supraapreciere a organelor noastre, a propriilor noastre puteri, şi aceasta este profund greşit.

Tovarăşul Stalin vorbind despre activitatea troţkiştilor, arătând rolul acestor bandiţi, de spioni şi sabotori, răspunde acelor teorii putrede, cum că ce tot vorbiţi atât de troţkişti, „aceştia sunt doar câteva grupuri de bandiţi, iar noi suntem un stat întreg de milioane de oameni, oameni de partid, de ce trebuie să vorbim atât de ei, să-i demascăm şi să luptăm împotriva lor?“

Tovarăşul Stalin răspunzând acestor teorii putrede a spus:

„…. în sfârşit, trebuie să zdrobim şi să respingem încă o teorie putredă, care susţine că deoarece noi, bolşevicii, suntem mulţi, iar sabotorii sunt puţini, deoarece noi bolşevicii suntem sprijiniţi de zeci de milioane de oameni, în timp ce pe sabotorii troţkişti nu-i sprijină decât câţiva izolaţi – noi, bolşevicii, am putea să nu dăm atenţie unui pumn oarecare de sabotori.

Greşită teorie tovarăşi. Această teorie mai mult decât stranie a fost născocită pentru a linişti pe unii dintre tovarăşii noştri cu munci de conducere, care au eşuat în muncă din cauza nepriceperii lor de a lupta împotriva sabotajului şi pentru a le adormi vigilenţa, pentru a le da posibilitatea să doarmă liniştiţi.

Că pe sabotorii troţkişti îi susţin numai câţiva izolaţi, iar pe bolşevici zeci de milioane de oameni, aceasta este, bineînţeles, adevărat. Dar de aici nu rezultă nicidecum că sabotorii nu pot pricinui operei noastre un rău imens. Pentru a face rău şi pentru a sabota nu e nevoie nicidecum de un mare număr de oameni. Pentru a construi Dnieprostroi-ul, e nevoie de munca a zeci de mii de muncitori. Dar ca să-l arunci în aer, pentru aceasta e nevoie – poate – de câţiva zeci de oameni, cel mult. Pentru a câştiga o bătălie în război, s-ar putea să fie nevoie de câteva corpuri de ostaşi roşii. Dar pentru a zădărnici câştigarea acestei bătălii pe front e de-ajuns să fie undeva într-un stat major de armată sau chiar într-un stat major de divizie câţiva spioni care să poată sustrage planul operativ şi să-l transmită inamicului. Pentru a construi un

mare pod de cale ferată e nevoie de mii de oameni. Dar pentru a-l arunca în aer sunt de ajuns câțiva oameni. Astfel de exemple pot fi citate cu zecile și sutele".

Deci, uite cum arată tovarășul Stalin elementele care caută să-și ascundă propriile lor lipsuri, care caută să facă teorii retrograde, care nu au nimic comun cu realitatea, care tind la adormirea vigilenței, la subaprecierea dușmanului și la justificări, faptul că nu și-au îndeplinit sarcinile și ordinele date.

Ca o consecință a acestor frământări și ca rezultat al poziției conducerii ministerului, în unele direcții ale noastre s-a început să se inventeze asemenea teorii.

La raportul pe care l-am avut acum câteva săptămâni, prezentat de Direcția a III-a, unde s-au dezbătut cauzele de ce nu sunt prinși bandiții, Direcția a III-a răspunde: „că ce avem noi, avem câțiva prăpădiți de bandiți pe munți?" Și ca atare nu-i trece în raport ca o evidență serioasă a lor, iar alții ca să justifice și mai mult această problemă, spun că la noi bandiții au luat naștere ca rezultat al actelor represive ale guvernului, ca rezultat al impozitelor impuse de guvern și că s-a făcut G.A.C., cu alte cuvinte, ca o acuzare împotriva măsurilor luate de guvern și ca o consecință ca să nu mai avem bandiți, să nu se mai ducă politică represivă asupra lor, să renunțăm la politica de colectivizare, la impozitele aplicate, să-i lăsăm în pace.

Cu alte cuvinte, renunțarea la această problemă nu înseamnă altceva decât că ar duce la integrarea pașnică a acestor bandiți în socialism. Parcă am fi căzuți din cer, așa se pun problemele.

Dacă nu aplici această problemă și nu exerciți dictatura proletariatului, implicit creezi posibilitatea claselor răsturnate de la putere să-ți dea în cap și să reîntroneze raiul pierdut.

Deci acesta este rezultatul acestei teorii contrarevoluționare și acest lucru s-a făcut în cadrul Direcției a III-a, la noi, aici, în Ministerul Securității.

De ce? Pentru că oamenii fac fel de fel de eschibiții ca să găsească fel de fel de dovezi și date, ca să justifice lipsa lor de capacitate și faptul că nu au dus o muncă serioasă pentru îndeplinirea directivelor, ordinelor și sarcinilor lor. Desigur că s-au luat măsuri față de astfel de cazuri, nu le-am lăsat.

Sunt directive pe linie sionistă încă din anul 1949 asupra felului cum trebuie să muncim împotriva agenturilor sioniste, care de la așa-zisele organizații de stânga, până la acele organizații ca Bethar și altele, nu sunt altceva decât agenturi deschise ale spionajului.

Procesele care s-au desfășurat la Praga și în Uniunea Sovietică, au dovedit acest lucru, au dovedit ce poziție banditească au acești tâlhari, astfel că, măsuri se impun din partea statului nostru de democrație populară împotriva acestora.

Direcțiile noastre regionale și chiar direcțiile centrale care au această sarcină, au urmărit această problemă? N-au urmărit-o. Tovarășii și astăzi subapreciază încă existența acestei agenturi, existența și activitatea elementelor criminale care-și duc activitatea nestingherite.

Pe linia sectelor, de asemenea există directive, însă tovarăşii noştri prea puţin s-au preocupat şi de această problemă de a duce activitatea pentru descoperirea acestor agenturi ale spionajului american.

Lucrul cel mai important, sarcina cea mai importantă care revine organelor de securitate, este munca de prevenire, de lichidare a acţiunilor spionilor, a bandiţilor, a legionarilor, sioniştilor, de lichidare a acţiunilor lor de spionaj şi diversiune, îndreptate împotriva regimului nostru.

Regiunea Stalin de ce nu a luat măsuri pentru depistarea şi prinderea bandei Gavrilă Ioan, deşi ordinul a fost dat din vară şi totuşi măsuri concrete regiunea Stalin nu a luat decât foarte puţine.

De ce regiunea Piteşti nu a luat măsuri pentru prinderea bandei Arnăuţoiu? De ce această poziţie?

Oare nu ajutăm noi direct şi prin subaprecierea duşmanului şi prin fel de fel de pretexte pe care le invocăm, ca bandele să existe mai departe? Nu ajutăm ca sioniştii să-şi desfăşoare mai departe activitatea lor? Nu ajutăm ca legionarii să-şi desfăşoare mai departe activitatea lor?

Munca noastră proastă, mizerabilă, nu face altceva decât să ajute şi să sprijine duşmanul şi aceasta este calificată sabotaj împotriva organelor M.S.S.

Noi care avem misiunea să descoperim sabotajul, să descoperim bandiţii, tocmai noi înşine, tocmai la noi acasă ducem această activitate de sabotaj şi acest lucru să ne fie clar, nu se poate numi altfel oricum am căuta să numim noi mai dulce; politic se poate motiva până la un punct oarecare, însă rezultatul final este sabotajul.

Nu oare din cauza activităţii mizerabile, haotice şi anarhice a grupului care a fost la Craiova au scăpat bandiţii? Ba da, şi acum trebuie să căutăm bandiţii cine ştie cât.

Mijlocul cel mai eficace pentru a depista pe bandiţi, pentru a identifica activitatea lor, pentru a identifica pe legionari, sionişti, sectanţi şi alte organizaţii banditeşti de soiul acesta, este munca informativă.

Însă felul cum muncim noi informativ, au arătat tovarăşii aici cu exemple, ceea ce dovedeşte că din cauza lipsei de fermitate, din cauza lipsei de seriozitate şi a subaprecierii însăşi a rolului muncii noastre ca organe de securitate, am ajuns acolo încât informatorii noştri sunt desconspiraţi, ca lucrătorii operativi să-şi desfăşoare activitatea în condiţiuni detestabile, să facă o muncă formală, împotriva organelor de securitate, împotriva metodelor preconizate şi a directivelor clare ale conducerii M.S.S.

Antrenaţi în rutină, ţin plenare cu informatorii, desconspiră informatorii, fac de-a dreptul acte criminale împotriva M.S.S., deoarece aşa cum spune proverbul „ceea ce ziua clădim, noaptea distrugem". Acesta este rezultatul. De ce acest lucru? De ce această muncă formală, această muncă criminală? În folosul cui facem această muncă? Nu facem oare muncă în folosul duşmanului, nu-l ajutăm în felul acesta să-şi ducă activitatea?

Ce înseamnă plenare cu informatorii, plenare care se ţin în regiunea Stalin cu pădurarii sau la Hunedoara, de asemenea? Credeţi oare că printre aceşti bandiţi nu

au un pădurar al lor care îi informează!? Ar fi o miopie și ar fi o prostie să nu credem acest lucru.

De asemenea, se desconspiră metodele noastre, se duce o muncă de-a dreptul distrugătoare a organelor M.S.S., și care noi o motivăm în fel și fel de chipuri, cu fel de fel de teorii deșucheate, înapoiate, cu scopul să diminueze importanța problemelor și să justificăm pe cei în cauză.

Însăși tov. directori regionali sunt vinovați pentru că așa își duc ei munca de directori, nu-și cunosc rolul de comandanți – încă și acum vin și spun că nu știu ce să facă pe linia Miliției. Vă înșelați însă dacă credeți că vom vorbi la infinit, noi vom lua măsuri și încă fără nici un fel de menajare. Pentru oamenii care-și duc munca prost, care-și bat joc de muncă, care înțeleg să continue să meargă pe linia lui Teohari Georgescu, îi vom azvârli din Securitate și vom face acest lucru.

Vă promit că de azi înainte nu vom mai tolera cazuri ca cele întâmplate la Oradea și unde toate nevestele tovarășilor noștri se adună la cantină și discută probleme de Securitate. Pentru ce bărbații lor le spun astfel de lucruri, fac aceste acte criminale de desconspirare; ceea ce a spus tov. Bolintineanu aici sunt realități, însă tovarășul a arătat numai ce știe el. Realitatea este că acolo se cunoaște și cine este arestat și cine este anchetat. De ce toate aceste anormalități? Unde este Direcția de Cadre?

Direcția de Cadre nu are alt rol decât de a cunoaște cadrele și de a promova cadrele serioase, nu a promova pe toți bețivanii, cum s-a făcut în aparatul exterior.

Restul problemelor, constituie munca comandantului și a directorilor din centrală.

Tov. Gogu Popescu spunea că nu a sancționat pe tovarășii care fac prostii, dar el ce-a făcut? El însuși a făcut prostii și pentru aceasta a și fost retrogradat din funcție, însă cred că măsura a fost prea blândă față de aceste elemente care nu vor să lichideze cu această atitudine oportunistă, lipsită de demnitatea de om.

Tov. Stalin denumește pe acești oameni ca „elemente degenerate“ și într-adevăr nu pot fi decât astfel de elemente cei care merg pe linia aceasta de a se fofila, linie lipsită de demnitate.

De ce oare Direcția de cadre să răspundă de starea disciplinară și de ce să nu răspundă el, ca director?

Trebuie să rămână clar pentru toți tovarășii că directorii au răspundere de starea disciplinară, de toată munca pe care o duce acolo, pozitivă, cât și negativă a oamenilor de sub comanda sa, răspunde de partea administrativă, de toate lucrurile ce se întâmplă acolo, cât și de abaterile ce se fac acolo.

Aceasta este datoria directorilor, deci nu eschivare de la sarcini, nu atitudine expectativă, de martor ocular și lipsit de răspundere, ci atitudine de comandant, ca are toată răspunderea încredințată lui. Acestea sunt treburile comandanților și aș vrea să se lichideze cu această stare, fără însă să veniți peste două luni și să arătați că vă este neclar ce se face cu Miliția sau cu cine știe ce altă direcție, pentru că aceasta înseamnă că nu vreți să vă asumați răspunderea și tocmai aici eu găsesc miezul problemei și adevărul, în privința acestei poziții, de eschivare și fugă de răspundere.

La baza acestei lipse de răspundere crase, a acestei poziții de șovăială, a acestei lipse de seriozitate în ceea ce privește ducerea sarcinilor la îndeplinire, este devierea de dreapta, care a tins și și-a fixat ca obiectiv să facă din organele M.S.S., organe fără suflet, fără viață, fără combativitate, fără inițiativă, unde fel de fel de elemente abuzive împing pe alții să facă lucruri contrare legilor, ca după aceea să-i țină de nas și să-i ducă mai departe așa cum vor ei. Astfel de elemente au fost în Miliție în special, precum și în alte părți. De aceea, aceste elemente în loc să lupte împotriva neregulilor, împotriva elementelor abuzive sau a celor care fac abateri, dimpotrivă cultivă abaterile, promovează aceste elemente în muncă, ba chiar le mai și avansează în grad, deci trebuia să facă un act de banditism cât mai mare ca să fie avansat – așa rezultă și acum din poziția unor tovarăși.

Tot așa cum se întâmpla și cu Teohari, când începeam să-i spunem că ceea ce se întâmplă în anumite locuri și nu se iau măsuri, începea să-ți vorbească despre succesele din 1945, ca în felul acesta să scape de probleme, să facă diversiune, să fugă de lucruri concrete și să spună că nu se pricep oamenii, că trebuie să vedem lucrurile într-alt fel.

Iar poziția Dvs. față de lipsuri și greșeli, în bună parte este imitarea acestor elemente degenerate, așa cum le numește tov. Stalin.

Deci trebuie să înțelegem foarte serios problema că Securitatea va fi și cu noi și va fi și fără noi, dacă nu vrem să muncim așa cum trebuie; organele de securitate vor fi, ele se vor întări; ceea ce am făcut până acum – controalele – care au speriat pe unii tovarăși le vom intensifica, pentru a descoperi lipsurile și pentru a cunoaște adevărul.

Controlul de fapt nu este un lucru nou. Noi am avut astfel de exemple când am fost la aparatul politic, care prin controale au descoperit greșeli și lipsuri grave, elemente descompuse și declasate care căutau să-și acopere slăbiciunile să vină în ședințe și să se îndrepte, împotriva ofițerilor care au făcut controlul aducând diverse dovezi cum că tov. peste capul lor ar fi făcut controlul, că l-a insultat și fel de fel de nerozii de acest fel.

Eu atrag atenția că aceasta este o metodă veche, care se cunoaște și de aceea nu se prinde. Deci controlul ca atare este un principiu și chiar dacă tov. col. Stancu ridică așa bolnăvicios problema față de control, noi atragem atenția foarte serios; unde a întâlnit tov. Stancu ca o regiune să fie de capul ei. Regiunea, oricare ar fi ea, este supusă controlului și mai ales pentru un ofițer superior este ceva josnic de a se lua la harță cu ofițerii inferiori pentru a le demonstra acestora că nu au dreptate.

Trebuie să înțeleagă un lucru, că de munca noastră desigur răspundem în fața organelor noastre de partid, munca bună sau proastă este și munca noastră.

O poziție neprincipială față de control din partea tov. Stancu am mai avut și în alte rânduri, atunci când am trimis de la Direcția Politică și când tov. Stancu a repetat o scenă aidoma. Cred că de aceea a fost pus acolo, să muncească, însă din funcție să nu facă un act de bună purtare cu care să acopere toate insuficiențele acolo.

Eu atrag foarte serios atenția Direcției Regiunii București care are foarte multe lacune în activitatea ei, să vadă bine activitatea, să-și examineze bine activitatea și să nu se solidarizeze cu toate actele de nepricepere și de neexecutare a ordinelor din partea subalternilor.

Dacă vor să fie principiali, trebuie în primul rând să fie principiali la dânșii acasă.

Metoda de a acoperi adevărul este de acum cunoscută la tov. Stancu și să ia bine aminte. Îl sfătuiesc că poziția aceasta a comandantului de acoperire a lipsurilor, se poate imprima mai adânc și chiar cei mai buni care se luptă să înlăture lipsurile vor fi determinați până la urmă să le mențină în activitatea lor.

Deci nu combativitatea se dezvoltă prin aceste metode, ci în realitate contribuiți direct la activitatea banditilor care se găsesc suficienți în București.

Trebuie să-ți fie clar acest lucru, după cum să-i fie clar și tov. Nedelcu de la Regiunea Cluj.

Mie mi se pare straniu și eu cred că fiecare om de bună credință este de aceeași părere, că în regiunea Cluj, fosta fabrică „Dermata" se cunoaște că este industria de bază a Clujului și că de această fabrică nu se interesează organele de securitate. Găsesc că este o muncă organizată de sabotaj, chiar din partea organelor de securitate.

Dacă este vorba să găsim sabotori, să-i căutăm însăși la tovarășii cu care lucrăm. Nu se poate ca un obiectiv așa de important să fie lăsat în afara obiectivelor M.S.S.

„La Dermata merg lucrurile bine", aceasta este poziția banditului Iacob, iar acum tov. col. Nedelcu urmează exact tradițiile lui Patriciu.

Noi la această regiune o să facem un control serios și un control pe toate liniile.

Ce justificare ai tov. Director, de ce oare acest obiectiv l-ați lăsat în afară? Ești oare D-ta așa de lipsit de experiență? Atunci ce păzești dumneata, faci jocul sabotorilor, de ce nu luați măsuri pentru acoperirea obiectivului? De ce ordinele spun acest lucru și dumneata faci altceva acolo?

Lipsa de combativitate a directorilor noștri duce la lipsa de combativitate a însăși aparatului respectiv, al regiunii respective, la lipsa de infiltrare a agenturii informative în rândul dușmanului duce la desconspirarea agenturii, duce ca dușmanii să cunoască activitatea noastră, cum am văzut în regiunea Sibiu, unde și-au fixat chiar pânde la casa noastră de întâlnire, duce la lovituri împotriva muncii de securitate.

Ca un rezultat, este o muncă de sabotaj și noi nu putem să o privim altfel.

S-a vorbit să abandonăm informatorii care s-au dovedit elemente incapabile, duble, care nu dau nici un fel de material, pentru ca să nu mai contăm pe un număr așa de mare de informatori așa cum este de exemplu la Direcția 2-a, care conta pe un număr de 30 000 și ceva de informatori, care în realitate era o cifră umflată, nici nu exista acest lucru, însă tovarășii contau pe acest număr ca să arate activitatea lor; de asemenea tot la această direcție toată ziua se adunau cifre, tinzând să devină o direcție de statistică și aceasta din cauza comodității, a lipsei de răspundere, a superficialității însăși a directorului, tov. Popescu Gogu.

De aceea s-a pus problema ca să se renunțe la aceste elemente care constituie un balast în munca informativă, aceasta cu scopul ca legătura cu informatorii calificați și necalificați de acum să devină mai obiectivă, să se îndeplinească acel grafic al întâlnirilor și în felul acesta să putem duce o muncă informativă mai obiectivă.

Acesta a fost scopul pentru care s-a pus problema abandonării anumitor informatori.

Ce s-a făcut însă? Așa cum i-am recrutat cu toptanul, tot așa și acum i-am luat cu găleata și i-am aruncat la o parte.

Aceasta este o muncă pur și simplu lipsită de cap și seriozitate, deși s-a spus clar că trebuia să se facă sub supravegherea directorilor, totuși această muncă de abandonare a fost lăsată la dispoziția tuturor tovarășilor și astăzi ne-am pomenit cu un număr mare de informatori scoși din agentură.

Vreau să pun problema și altfel, și anume, că nu întotdeauna informatorul este vinovat atunci când nu dă informații și în cazuri foarte dese avem lucrători operativi care se poartă urât cu informatorii deși aceștia dau material informativ, adresându-i zi de zi cuvântul că sunt bandiți, aceasta cu scopul de a-l intimida, de a-i ști de frică.

Avem de-a face cu cazuri când informatorii nu vor să dea pur și simplu informații și atunci când ne ducem în control și când este întrebat răspunde foarte simplu „eu omului acestuia nu vreau să-i dau informații, se poartă grosolan, ciobănește și nu am de ce să-i dau aceste informații". Și este foarte just și natural acest lucru, de ce să-i dea informații unui derbedeu care se poartă ca un văcar?

Mai avem și alte cazuri când ofițeri de-ai noștri nu au o atitudine civilizată. Astfel la Direcția a II-a, un tovarăș se duce la o instituție și-i cere directorului un dosar. Directorul respectiv îi dă dosarul și totodată îi spune că va găsi și anumite date însă verbal vrea să-i mai facă câteva completări, care nu sunt în dosar. Atunci ofițerul nostru pe un ton de amenințare a răspuns acestui tovarăș: „lasă că o să spui dumneata și altele, o să vedem noi aceasta".

Omul pe drept cuvânt s-a revoltat și această atitudine de amenințare, de obrăznicie, este de-a dreptul revoltătoare.

Cu ce drept se vorbește cu orice om ca și cu un bandit? De ce oare pentru aceste elemente nu se găsește ac de cojocul lor, de ce nu sunt trași la răspundere?

Dacă cu un om căruia n-ai nici un fel de date compromițătoare vorbești astfel, atunci cum ai să vorbești cu informatorul? Desigur că din bandit n-ai să-l scoți și atunci este normal ca acesta să-și pună întrebarea: „eu vin de unde vin, din mediul meu de bandiți, ei m-au recrutat ca informator, cât o să le dau o să fiu bun, ca după aceea să-mi dea cu piciorul în spate".

Față de aceste greșeli, directorii, organizația de bază, aparatul politic au o atitudine revoltătoare, prin aceea că nu iau măsuri.

De ce nu dau rezultate în muncă astfel de ofițeri? Nu este nevoie ca secretarul organizației de bază să-l controleze la întâlniri, ci din gesturile, din atitudinea lui de zi de zi, din atitudinea față de informator, va reuși să tragă o concluzie, cum că acesta nu prezintă nici o garanție că va da rezultate în munca informativă. De aceea aceste probleme și aceste elemente trebuie bine analizate.

Ba mai mult, s-au întâmplat cazuri ca în cadrul problemelor în care lucrăm să recrutăm informatori şi femei, şi tovarăşii noştri lucrători operativi au considerat că de-acum dacă este informatoare poate să-şi facă mendrele cu ea, poate să se şi culce cu ea şi în felul acesta ea nu le-a dat nici un fel de informaţii şi de fapt nici nu putea să le dea nici un fel de informaţii.

Ba mai sunt şi alte cazuri; tovarăşii noştri lucrători operativi se duc de multe ori la întâlnire cu informatoarea zi de zi, şi totuşi aceasta nu-i dă informaţii. Se pune întrebarea de ce? Când cauţi bine şi controlezi cum este posibil aşa ceva, găseşti că nu informatoarea are vină, că ea are material, însă ea nu poate să sufere pe omul acesta, deoarece are o atitudine păcătoasă, o atitudine fără ţinută, fără poziţie şi nu puţine au fost cazuri de acest fel când informatoarele nu au vrut să dea material, spunând că îi este greu să stea de vorbă cu un astfel de om căruia îi miroase picioarele sau care este murdar.

Trebuie să fie clar că toate aceste lucruri contribuie la obţinerea de rezultate negative în munca informativă. De aceea în directivă se recomandă ca ofiţerii să aibă o ţinută exemplară, să nu facă familiarism cu informatorii, să aibă o atitudine tovărăşească faţă de ei, o atitudine de înţelegere principială, de educare a lor, nu numai prin discutarea notelor informative, ci şi a altor probleme, să discute cu ei de la om la om, să creeze aceste relaţii de conlucrare, pentru ca să simtă şi omul că contribuie şi el la ceva şi în felul acesta să i se dea perspectivă.

Avem de-a face cu cazuri şi nu este întâmplător când directiva accentuează aceste lucruri, însă mă îndoiesc dacă dvs. v-aţi ocupat de acest pasagiu din Directiva cu munca cu agentura.

Nu ştiu dacă v-aţi interesat de acest pasagiu atunci când s-a făcut prelucrarea Directivei unde se spune:

„Informaţiile primite de la informatori trebuie să fie analizate şi verificate în mod amănunţit. Tot în acest timp, informatorul trebuie să fie supravegheat cu mare atenţie, deoarece după recrutare în majoritatea cazurilor informatorii trec printr-o criză psihică, de aceea lucrătorul operativ este dator să-l aducă la starea normală în care scop este necesar ca primele întâlniri cu informatorii după recrutare să aibă loc la interval de două-patru zile, iar în unele cazuri şi mai des".

Nu întâmplător Directiva prevede acest pasagiu, deoarece în majoritatea cazurilor informatorii sunt recrutaţi din mediul banditilor, direct din obiectivul duşmănos pe care îl urmărim şi întâlnirile dese cu ei îi fac să fie legaţi mai mult de ei, deoarece în acest timp de după recrutare se iveşte la ei acea cinste mic-burgheză, deoarece venind din mediul respectiv, fiind legat de bandiţi, el are impresia că face un act de trădare faţă de ei, priveşte rău acest lucru şi începe să se frământe, ori aceste frământări trebuie anihilate prin contribuţia directă a lucrătorului operativ care se întâlneşte cu el, prin aceea de a-l readuce la normal, dar mă îndoiesc că cineva a aplicat aceste lucruri. Deci după recrutare pe aceşti colaboratori ai noştri nu trebuie să-i mai privim ca pe nişte bandiţi, ci ca pe nişte oameni cu frământările lor, cu năzuinţele lor, în felul

lor de a vedea şi pe care noi ca organe de Securitate trebuie nu numai să scoatem de la ei şi să-i întrebuinţăm pentru scopurile noastre în descoperirea duşmanului, dar în acelaşi timp trebuie să-i faci şi educaţie şi să ai grijă şi de toate momentele psihice prin care el trece.

Uşurinţa de a trata aceste probleme în munca cu agentura, ne desconspiră informatorii şi ca rezultat vă reamintesc că am avut cazuri când banditii au ciopârţit informatorii desconspiraţi de noi, aşa cum a fost cazul la Caransebeş când o informatoare a fost ciopârţită de bandiţi pentru că ea a fost desconspirată de însăşi organele M.S.S.

De asemenea avem un caz recent tot cu o informatoare, un caz de sinucidere suspectă şi impresia mea este că ea nu s-a sinucis, ci a fost ucisă.

Ne dăm seama de aci de rezultatele acestei uşurinţi, a acestei lipse de seriozitate, a lipsei de cap şi de răspundere în ce priveşte felul de dirijare a muncii informative şi înseamnă că va trebui să ne gândim din punctul acesta de vedere şi avem chiar datoria din moment ce acesta este colaboratorul nostru, şi pentru ca să ne dea note bune, juste şi preţioase trebuie să ţinem la ei, să-i preţuim.

Avem în anumite ministere cazuri când suntem întrebaţi de ce ţinem anumite elemente duşmănoase care de multe ori sunt informatorii noştri şi pentru care securitatea intervine pentru a fi menţinute. Eu pot să spun precis că nu din cauză că informatorul nostru nu este curat, ci din cauza desconspirării noastre este natural ca elementele duşmănoase de acolo caută să influenţeze organele de conducere ca, cu orice preţ, să scape de aceşti informatori. Iată unde duce deci desconspirarea şi aceasta atrag atenţia în mod special Direcţiei a II-a.

Regulile de conspirare a informatorilor, de grijă faţă de informatori nu a existat. Nu întâmplător unii informatori ştiu de multe ori să se conspire mai bine decât lucrătorul operativ.

Noi contăm pe faptul că toate aceste slăbiciuni şi lipsuri de-a dreptul condamnabile ce au reieşit din această şedinţă sunt şi rezultatul muncii proaste dusă de aparatul central în care nu am reuşit încă peste tot să facem ordine, nu am reuşit ca toate direcţiile să devină organe combative şi ce este mai regretabil că mai există un anumit grad de oportunism în cadrul direcţiilor noastre. Noi însă, vom lua măsuri pentru a lichida cu acest oportunism, cu această poziţie de lasă-mă să te las.

În munca aparatului exterior, directorii de regiuni n-au însă nici o scuză că nu au aplicat ordinele date, că nu au aplicat directivele date. Singura „scuză" ce poate să fie este uşurinţa condamnabilă, este lipsa de seriozitate, este rezultatul concepţiei devierii de dreapta.

Se tratează încă cu îngăduinţă problema caselor de întâlniri, felul cum lucrătorii operativi se întâlnesc cu informatorii, însăşi directorii de regiuni nu au o poziţie fermă şi ei sunt cauza principală a faptului că până acum ordinul dat nu a fost pus în aplicare.

Însăşi tov. Doicaru spunea că mai avem „întâlniri şi pe stradă", dar de ce? Există poziţia aceasta de a merge în coada elementelor înapoiate şi de a nu lupta împotriva lor.

De ce oare nu interzicem să nu se mai întâlnească nimeni cu informatorii până nu-şi găsesc case pentru că întâlnirea pe stradă cu informatorii este desconspirarea.

Cauza principală este lipsa de fermitate a tov. directori atât din centrală cât şi din regiuni care nu iau poziţie fermă pentru executarea întocmai a ordinului şi care nu interzic lucrătorilor operativi întâlnirile cu informatorii până nu-şi găsesc case de întâlniri.

În ilegalitate deşi erau acele condiţii grele, partidul totuşi ducea muncă, deşi era într-adevăr foarte greu şi nimic nu era uşor. Trebuia să înţelegem însă şi întâlnirile se făceau şi aveam case cu toate că acei care ne puneau casele la dispoziţie plăteau cu viaţa aceasta, şi acum când avem toate condiţiile create, când avem toate posibilităţile, tovarăşii noştri spun că nu pot găsi astfel de case.

Oare aceasta nu este ceva ruşinos? De ce aceasta? Pentru că lucrătorii operativi subapreciază acest lucru şi însăşi tovarăşii directori nu au prelucrat această directivă pentru ca să le intre în sânge lucrătorilor operativi aceste metode noi de muncă, însă tovarăşii directori au găsit mai comod numai să citească această Directivă, să se pună întrebări, ca după aceea fiecare să o înţeleagă cum vrea.

Nu este întâmplător că s-au făcut şi se fac multe prostii, multe devieri de la ordinul dat; aceasta îşi găseşte expresia în lipsa de fermitate a directorilor şi în al doilea rând prin faptul că tovarăşii directori atunci când l-au prelucrat în jos în cadrul secţiilor nu s-au gândit să exemplifice cu date concrete, nu au făcut o analiză, ci au citit-o ca pe o carte oarecare. Aceasta nu este prelucrare şi aceasta este cauza principală care a contribuit ca lucrătorii operativi să muncească aşa de prost şi aceste rezultate se datoresc directorilor care nu se achită de sarcini.

De ce nu pui piciorul în prag tovarăşe Doicaru? Dacă ai face acest lucru ai vedea că munca nu mai merge prost, deşi poate pentru câteva zile va mai merge şchiopătând însă după aceea se va îndrepta.

Aceasta este valabilă nu numai pentru regiunea Constanţa, ci şi pentru celelalte regiuni ale noastre.

Ordinul nu este dat pentru a fi ţinut în buzunar sau la arhivă cusut în dosar, ci pentru a fi aplicat în litera şi spiritul lui. Prelucrarea trebuie să se facă cu toată seriozitatea, exemplificată pe locul de muncă, după aceea să se facă seminarii cu lucrătorii operativi, pentru a vedea felul cum au înţeles ei şi după aceea, o dată ce într-adevăr ne-am convins că aparatul în subordine a înţeles ordinul, trecem la aplicarea lui în practică.

Care dintre dvs. a făcut acest lucru? Eu mă îndoiesc că acest lucru s-a făcut. Aceste Directive care au fost date cât şi ordinul 811 trebuie prelucrate în acest mod.

Toată ziua ne văicărim că nu avem şcoli profesionale.

Şcoala pe care trebuie să o facem în regiune este dezbaterea serioasă a ordinelor şi directivelor primite, este dezbaterea serioasă a directivei cu privire la munca cu agentura, la munca informativă şi de investigaţie, la cercetarea accidentelor suspecte de diversiuni şi directiva privitoare la munca informativă la sate. Aceasta este şcoala.

Din fiecare pasagiu al acestor directive se poate face o teză combinată cu o serie întreagă de cazuri concrete care pot să lămurească mai bine punctele prevăzute în cadrul acestor directive.

Aceasta este şcoala pe care trebuie s-o facă lucrătorii de securitate deocamdată.

Sunt cazuri când organizaţiile de partid cât şi serviciile politice se fac exponenţii chiulangiilor, a elementelor înapoiate care nu vor să facă treabă. Aşa de exemplu acum câtva timp la Direcţia a 3-a, Biroul organizaţiei de bază în frunte cu tov. secretar s-a dus la tov. Director cerându-i socoteală „că de ce să-i ceară la cutare tovarăş să facă case de întâlnire, deoarece oamenii sunt slabi, nu au cunoştinţe şi termenul dat pentru constituirea acestor case este prea scurt". Biroul organizaţiei de bază, în loc să meargă pe linia directivei trasate, s-a făcut exponentul acestor elemente înapoiate care nu vor să-şi vadă de treabă şi ei însăşi au călcat directiva pe linie de partid.

Oare biroul organizaţiei de bază nu avea altă muncă de făcut, probabil că el însăşi planează în nori şi însăşi secretarul face parte din rândul acestor elemente chiulangii şi prin aceasta se apără pe el însuşi. În loc să mobilizeze oamenii şi să ducă munca conform directivei, în loc să-şi îndeplinească rolul mobilizator al organizaţiei de bază, să ducă lupta împotriva elementelor înapoiate şi să critice fără nici un fel de menajare şi să califice aşa cum trebuie elementele care nu vor să-şi îndeplinească obligaţiile, biroul organizaţiei de bază merge la tov. director şi tratează cu acesta, parcă ei ar fi fost sindicatul şi directorul patronul de la care să ceară revendicări pentru elementele înapoiate care nu vor să-şi vadă de treabă.

Organizaţia de bază contravine astfel directivelor date şi biroul organizaţiei de bază care face aşa ceva trebuie schimbat cu tam-tam, ca să-i treacă pofta altui secretar să mai procedeze în felul acesta.

La fel şi la Direcţia a 2-a , unde secretarul caută să mai facă jonglerii, să se pună bine cu toţi şi aceasta nu este altceva decât o abatere de la linia partidului.

Un singur lucru să se înţeleagă că trebuie să luptăm împotriva elementelor înapoiate, împotriva leneviei şi ca să-i spunem pe nume, împotriva puturoşilor, împotriva a tot ceea ce am moştenit de la burghezie, împotriva a tot ceea ce am moştenit de la Teohari.

Partea proastă este că directorii deşi cunosc aceste lipsuri nu au tras la răspundere pe aceşti tovarăşi.

Avem un referat în problema legionară care de patru luni de zile se tărăgănează pentru a fi întocmit de către Direcţia a 3-a şi tov. general Nicolschi, care răspunde de această direcţie, a tărăgănat-o şi el, aducând fel de fel de motive.

Planul privitor la prinderea bandei Gavrilă s-a făcut tot aşa în patru luni de zile. De ce această încetineală? Suntem un fel de paraziţi ai statului, trăim pe spinarea muncitorilor.

Muncitorii din fabrici trag, au norme, duc la îndeplinire aceste norme şi de multe ori le şi depăşeşte. La noi însă nu sunt norme şi se bazează pe conştiinţa oamenilor, însă cu toate acestea rezultatele nu dovedesc acest lucru şi birourile organizaţiei de

bază în loc să ia atitudine față de acei oameni care nu-și duc la îndeplinire sarcinile se transpun în exponenții acestora.

Când se face ora două prin fața Ministerului n-ai să vezi decât ofițeri de securitate care se grăbesc să ajungă cât mai repede la cantină sau acasă. Unde este poziția Aparatului Politic și a Organizațiilor de Bază față de acești tovarăși care nu înțeleg că munca noastră nu se limitează numai la acele ore fixe de program. Ce atitudine a luat Aparatul Politic și Organizația de Bază față de acei tovarăși care trec pe lângă grade superioare de la M.F.A. și nu salută de parcă ar fi veniți din codrul Vlăsiei?

Avem un regulament militar care este singurul pentru întreaga Armată a Republicii noastre care aici în M.S.S. nu se aplică însă, tovarășii crezând că pentru organele noastre ar exista un altfel de regulament. Trebuie să fie clar că există un singur regulament militar al M.F.A. –ului care trebuie aplicat cu toate consecințele lui, atât la Securitate cât și la Miliție.

Când discuți cu tovarășii spun că nu au regulament militar, dar ce înseamnă toate aceste porcării, toate acestea sunt numai pretexte în a nu executa ordinele și a ne complace în această situație de parcă am fi un corp select.

Directorii regionali și cei din aparatul central le revine sarcina de a aplica regulamentul pentru a învăța oamenii să fie disciplinați, să fie elemente morale nu spun, morală proletară, că aceasta este prea mult, ci să aibă morala de om și orice abatere să fie sancționată.

Atunci când directorul și subdirectorul Direcției a 9-a vor mai merge ca nebunii pe stradă și vor alerga cu mașinile ca nebunii și le vor distruge, noi vom lua măsuri.

În luna octombrie deși noi aci am prelucrat directiva totuși directorul Direcției a 9-a a considerat că aceasta nu interesează și că nu este nevoie să o prelucreze și la el acasă.

Lipsa de răspundere a directorului de la Direcția a 9-a dovedește că are foarte puțin nivel politic și din punctul acesta de vedere conducerea Direcției a 9-a sunt ca un fel de bușteni politici.

Munca de lămurire, de instructaj cu oamenii de a-i trage la răspundere atunci când greșesc la această direcție este inexistentă. Deși sunt elemente foarte bune în cadrul acestei direcții, totuși tov. de acolo nu duc o muncă de ridicare din punct de vedere politic al acestora.

Datoria comandanților, a directorilor, nu este numai aceea de a da ordine și de a nu se mai interesa pe urmă cum este executat, aceasta este o poziție lipsită de răspundere la fel cu aceea pe care am combătut-o până acum. Omul trebuie să fie lămurit de felul cum trebuie să lucreze și dacă nu execută, trebuie să fie sancționat.

Mulți ofițeri sunt împinși la comiterea de astfel de abateri care compromit organele M.S.S. tocmai pentru faptul că directorii nu au știut să ia măsuri de sancționare la timp a acelor tovarăși care au comis astfel de abateri, așa cum se întâmplă la Craiova, despre care se vaită tov. Kalousek care nu a dat decât o singură sancțiune până acum și tocmai bălăbăneala tovarășului director a încurajat aceste elemente.

Deci, răspunderea directorului este și în privința stării disciplinare a muncii, a felului cum oamenii își duc munca, în privința aplicării sau neaplicării metodelor de partid; aceasta nu este numai o treabă a aparatului politic și just apreciază acei directori care critică birourile organizației de bază și just este și acolo când biroul organizației de bază critică pe directori atunci când fac greșeli. Pace putredă nu avem nevoie.

Acolo unde există asemenea pace, acolo este mucegai, munca nu se dezvoltă, fie că stă pe loc, fie că dă înapoi. Singura metodă de dezvoltare a muncii este aplicarea fără menajare, fără nici un fel de reticență a criticii și autocriticii partinice. Acele elemente care gâtuie critica să le fie clar un singur lucru: că nu o să le meargă mult. Linia pe care s-a antrenat ministerul nostru, pe care suntem angajați față de guvern pentru lichidarea banditilor, pentru lichidarea agenturilor de spionaj, este o muncă dinamică și acest dinamism implică din partea organelor M.S.S. mânuirea criticii și autocriticii fără șovăire, iar elementele care vor să frâneze această dezvoltare, mai curând sau mai târziu, vor zbura din Securitate.

De aceea atrag atenția foarte serios pentru că văd că chiar anumiți directori se fac oarecum exponenții acestor frânări, că a doua ședință dacă va mai avea asemenea rezultate se va solda cu scoaterea a trei-patru directori.

Noi fetișuri nu facem, nu avem idoli și acolo unde nu vor să facă treabă aceștia nu au ce căuta în rândurile noastre și acel care va fi scos va fi scos cu cântec.

Abuzuri în ceea ce privește aplicarea Hotărârii C.C. privitoare la arestări încă mai au loc în special la raioane, unde se mai practică pe o scară întinsă metoda de bătaie. Atrag atenția tuturor regiunilor asupra răspunderii care le revine, asupra necesității de a intra imediat în legalitate în ceea ce privește încetarea schingiuirilor și a bătăilor. Noi nu suntem organe care trebuie să aibă ca metode bătaia și ciomagul, acestea erau metodele Siguranței burgheze și Securitatea nu are de-a face cu astfel de metode.

Se observă la Regiunile Cluj, Argeș și chiar Stalin că merg pe linia de a renunța la munca informativă, lucru care dovedește poziția luată față de bandele existente, nepăsarea față de ele. Mai mult, aceste regiuni au născocit teoria cum că le trebuie forțe mari armate pentru prinderea a doi puchinoși de bandiți și aceasta pentru faptul că sunt sprijiniți de populație. Este fals acest lucru. Noi i-am sprijinit pe acești bandiți prin prostiile pe care le-am făcut, prin desconspirările pe care le-am făcut.

Că poate să aibă câteva gazde, foarte bine. Și pe lângă aceste gazde trebuie bine organizată munca informativă pentru depistarea bandiților, dar nicidecum așa cum s-a procedat.

Poziția aceasta a regiunii Argeș, cum că lângă poalele munților populația fuge de securitate este o poveste pe care eu nu o cred adevărată. Eu cred că tovarășul este dus de anumiți șmecheri, chiar dacă ei se numesc lucrători operativi, ei înșiși pot să aibă anumite păcate în ceea ce privește aceste fapte.

Ar fi bine ca tov. director să ia contact cu Sfatul Popular și să ia legătura cu tov. respectiv și cred că se va convinge de acest lucru.

Să combatem, să arestăm chiar pe acei care au făcut abateri împotriva populației pașnice și care, probabil, își fac și pe mai departe de cap. Deci nu corpuri de armată va trebui, ci muncă serioasă informativă pentru că dacă ai avea într-o acțiune doi informatori buni, poți face cu aceștia ceea ce n-ai putea face nici cu câteva companii în prinderea unor bandiți.

Chestiunea aceasta s-a făcut la Cluj și nu este o metodă pentru prinderea banditilor, însă dacă ar fi fost o preocupare în buna organizare a rețelei informative așa cum ar fi trebuit, s-ar fi obținut rezultate.

Ca exemplu avem regiunea Timișoara, însă aceasta nu înseamnă ca să i se urce la cap, că au aceste predispoziții – foarte repede – care a dat lovituri serioase dușmanului și deși nu a îndeplinit în totalitate ordinul, a făcut mai mult decât celelalte regiuni, nici cu corpuri de armată și nici cu divizii, ci prin organizarea muncii informative.

Dar acolo unde avem pălăvrăgeli în loc să fie muncă de securitate, acolo este desconspirare de sus și până jos, deci acuza principală în desconspirarea informatorilor trebuie căutată însăși la regiunile de securitate.

Nu este întâmplător că anumiți oameni fug când ne ducem noi acolo, pentru faptul că oamenii au fost desconspirați și le este teamă să nu fie prinși de bandiți. Desigur că aceste cazuri sunt izolate, însă să afirmăm că în toate comunele oamenii fug de Securitate aceasta este fals, așa cum este falsă și teoria că oamenii din comune sprijină pe bandiți. Și faptul că însăși tovarășii noștri fac astfel de afirmații dovedește că Securitatea se lasă indusă în eroare de anumite elemente netrebnice.

Tovarășii de la Cluj au arătat aci că nu au reușit să convingă pe tovarășii de la raioane să facă muncă informativă. Ce însemnează aceasta? În loc să-i lămurească o dată sau de două ori și după aceea cine nu face treabă să fie tras la răspundere, dumneata acolo te văicărești în fața lor și oamenii nu fac altceva decât lucrează așa după cum îi taie capul pe fiecare și de altfel nici nu pot face altfel. Aceasta este o poziție mic burgheză a comandantului, este o poziție împăciuitoristă. Aceasta nu vom accepta, pentru că astfel am fi noi înșine niște împăciuitoriști. De aceea vă atrag foarte serios atenția asupra întăririi imediate a muncii, asupra intrării în legalitate, asupra măsurilor ce trebuie luate imediat pentru prelucrarea ordinului la locul de muncă cu cazuri concrete și a luării de măsuri de conspirare în primul rând.

Munca conspirativă trebuie să fie baza condițională a muncii informative. Casele de întâlnire, toate mijloacele respective trebuie puse în aplicare. Aceste case de întâlniri vor trebui făcute fără să mergem la guvern să luăm din Orașul Stalin 20 de case sau din Iași alte câteva zeci, fără să ne ducem acolo să le mobilăm cu șic și după aceea să spunem „poftiți tov. lucrători operativi de vă întâlniți cu informatorii".

Nu acesta este scopul și în primul rând nici nu este posibil așa ceva. O asemenea casă ar fi desconspirată de la început, mai ales într-un oraș de provincie, rezultatul va fi că astfel de case vor fi comentate de către cetățeni cum că sunt casele Securității.

În crearea caselor conspirative și de întâlniri va trebui să se țină seama de regulile specificate în directivă și în ordin.

Întâlnirile se vor face cu maximum trei informatori pe zi și la o distanță de cel puțin o oră între ele, lucrătorul operativ ținând seama de timpul necesar informatorului să se deplaseze și să se îndepărteze de casă, pentru ca cel care vine să nu cumva să se întâlnească cu celălalt informator și în felul acesta să fie desconspirați.

O altă problemă este aceea că la noi se cultivă minciuna. Tovarășii care au fost desemnați să dea rapoarte au fost anunțați din timp pentru întocmirea lor, însă cu toate acestea au venit aci și au început să arate o serie de minciuni, toate cu darul de a umfla lucrurile, de a da importanță mai mare unor lucruri, de a specula câte un succes pe care l-a avut.

De unde oare asemenea metode? Credeți oare că aveți de-a face cu proști care nu cunosc realitatea? De ce oare această atitudine? Oare tov. directori ei înșiși cred, se lasă convinși așa de ușor?

Părerea mea este așa cum a dovedit și directorul de la Iași și tov. Gluvacov, precum și alți tovarăși, că în loc să controleze munca și să vină cu date verificate în fața conducerii ministerului, vin cu date ireale care pe deasupra mai sunt și umflate, și plus de aceasta există tendința de demagogie, de a prezenta lucrurile ca succese și chiar acolo unde au fost insuccese tovarășii caută să scoată că și acolo a fost un succes. Această atitudine lipsită de răspundere, faptul că ea este practicată de oameni de răspundere dovedește că în aparatul respectiv este cultivată această metodă burgheză: minciuna.

Tovarășii se umflă în pene, așa cum a făcut și tov. director de la Iași care este puțin demagogic, care a prezentat situația în cadrul regiunii într-o formă trandafirie, pentru ca atunci când a mers în jos să găsească fapte care au dovedit că este calificat ca un om fără răspundere, ca un om care nu este nici militar, nici politic, calificare care se potrivește cu cea dată de conducerea ministerului.

La Craiova, tot datorită acestei atitudini împăciuitoriste a tov. comandant, care deși aparent lasă impresia că este foarte grozav, că este omul care umblă cu sancțiunea în buzunar, cu toate acestea față de anumite lipsuri și abateri care sunt în cadrul acestei regiuni nu ia poziție.

Nu avem de ascuns nimic. Trebuie însă să luăm o poziție hotărâtă față de abateri, o poziție hotărâtă față de acei care nu vor să muncească, care ard gazul de pomană, care nu fac treabă, care stau toată ziua cu mâna la falcă și nu fac nimic, mergând până la scoaterea lor din securitate, împotriva acelora care distrug bunurile, așa cum a arătat tov. ministru Mureșanu, împotriva chiulangiilor etc.

Pentru astfel de acte pot să spun că și dumneata tov. Mureșeanu ești vinovat. Ce însemnează să predai mobilă Direcției a 3-a și cu ce drept Direcția a 3-a cere să se schimbe mobila, cu ce ordin și cum își permite Direcția a 3-a să facă asemenea lucru? Mâine, poimâine are să vină să vă ia și în spinare.

Cum își permite să dea toate birourile fără să raporteze? De ce nu aveți evidența bunurilor? De ce nu se îngrijește Direcția de Gospodării de toate acestea, direcție care de altfel merge pe linia de a adopta o linie mincinoasă.

Această problemă a ieșit la iveală cu ocazia schimbării în muncă a unor tovarăși care au făcut prostii.

Astfel s-a întâmplat cazul când un tovarăș care urma să fie schimbat în urma prostiilor comise când a fost chemat și criticat sever de tov. ministru Mureșeanu, a spus că dacă știa mai dinainte aceasta nu ar fi făcut.

Tov. Corin îl cheamă la el și totodată îi adună și pe ceilalți tovarăși, unde le face cunoscut că tovarășul nu este scos din muncă pentru că are lipsuri, ci tovarășul a fost promovat în altă muncă și de aceea este schimbat.

De ce să mințim, tovarăși, de ce? Te-a plătit cu ceva sau probabil aceasta este explicația, că au avut amândoi ceva de ascuns, anumite lucruri din munca lor.

Ce s-a gândit tov. Corin, dacă ia poziție împotriva lui Babei, acesta va trece și va arăta anumite lucruri putrede, deoarece tovarășul Corin avea răspundere în Direcția Generală. De ce această atitudine? De ce acesta nu este tras la răspundere pentru toate porcăriile pe care le-a făcut, de ce numai directorii, direcția trebuie să răspundă pentru un nebun?

Corin trebuia să adune pe șefi, să-i instruiască, să nu lase să se întâmple atâtea abateri grave, așa cum s-a întâmplat în noaptea de Anul Nou când trei bandiți de ofițeri au luat o mașină, fiind în stare de ebrietate, și au pornit cu aceasta, iar când milițianul a oprit la stop, aceștia au tras cu pistolul și au pornit înainte, și când s-au luat milițienii după ei și au început să tragă în cauciucuri, aceștia tot nu au oprit, ci au intrat cu mașina într-un stâlp, provocând pagube mașinii. Ce este această tâlhărie la drumul mare?

După cum și la Direcția Aprovizionării sunt lipsuri, trebuie să aibă fiecare răspundere, trebuie să răspundem de domeniul nostru de activitate.

Și eu găsesc că ar fi bine ca personalul de la cantină să fie instruit ca să descopere pe acei care trântesc paharele și le sparg, dacă nu, să le plătească ei singuri, căci atunci vor căuta mai curând să vadă cine le sparge. Ce, au înnebunit, ce porcărie este aceasta, acest dispreț față de bunurile statului?

Mă pomenesc acum câteva zile cu o femeie cu o plângere. Aceasta a făcut o mică fraudă de 1 500 lei. În plângere cerea să fie iertată pentru această sumă, întrucât are o mamă bătrână și bolnavă. Dar ce suntem noi ca să-i apărăm pe aceștia, care comit porcării și alte acte banditești, de urmările justiției?

Ofițerii de Securitate sunt obligați să respecte legile privitoare la apărarea statului până la legile privitoare la apărarea securității și secretelor de stat.

O altă chestiune. Pe linia Direcției a II-a, aceștia au adoptat o metodă, au început să ceară planurile de la diferite ministere. Într-o zi, mă pomenesc la telefon cu un tov. ministru care mă întreabă de ce avem nevoie de planurile ministerului respectiv? Această metodă a Direcției a II-a o înțeleg, ei vor să arate că fac treabă și au nevoie de un catastif de planuri, să concentreze aceste planuri. Au atâtea planuri încât înoată

în ele. Ce ne trebuie aceste chestiuni, când acestea există la ministerul respectiv și dacă ai nevoie de unele date ca să le compari, date care ne dau agenturile informative, n-am decât să le cer, fie la ministru, fie la ministrul adjunct al acestuia și sunt sigur că ți le va da.

De unde știm noi că dacă birourile respective dau cu atâta ușurință la Securitate aceste planuri, nu le dau și la legațiile americane, legațiile imperialiste?

În loc noi să fim aceia care să păzim aceasta și să criticăm această atitudine a lor, a ministerului respectiv, că nu respectă secretele de stat, noi le creăm posibilitatea.

De ce, pentru că se lucrează fără cap, fără răspundere, sunt metode dușmănoase, provocatoare de compromitere, dar nicidecum de organ al Securității. Cu ce drept îți permiți acest lucru? Ca tocmai noi să nu respectăm legile, cum putem atunci cere acest lucru de la alții?

Și a intrat în capul lucrătorilor de securitate nu știu ce, că nici stopurile nu le mai respectă. Pentru aceasta cerem organelor de Miliție ca acolo unde se va cădea în abateri, să vină să pună problema principial pentru ca elementele vinovate să fie trase la răspundere, să vină să arate clar, mașina cutare cu numărul cutare, deși i s-a pus „stopul“, totuși nu l-a respectat și atunci o să vedem dacă aceasta se găsea atunci în muncă operativă sau nu, vom prinde pe acel care merge cu minciuna.

Tovarăși, privitor la problema cadrelor. Ne plângem toată ziua, că nu avem cadre, că nu avem oameni în anumite locuri unde trebuie să punem membri de partid și că în locul lor punem membri U.T.M. și nu este just tovarăși acest lucru de care ne văicărim într-una.

Am obținut de la Comitetul Central al Partidului o hotărâre prin care ni se pune la dispoziție peste 2 500 membri de partid. I-am împărțit pe aceștia pe regiuni, iar Direcția Cadre mi-a arătat acest lucru și eu i-am spus să dea drumul lucrării, însă tovarășii noștri de la regiuni dau dovadă de o totală lipsă de simț de răspundere, au verificat și para-verificat și au renunțat. Unii au verificat 2 000 și au rămas cu patru membri de partid, buni, alții că au rămas din 1 500 membri de partid cu doi, iar alții din 5 000 au rămas numai cu opt tovarăși buni.

Noi nu ne dăm seama că aici este jocul reacțiunii. Părerea mea este următoarea. Ei știu că nouă ne-au intrat în partid diferite elemente care au câte ceva pe capul lor și atunci dau referințe false și mincinoase și după verificările care au fost în cazul unora s-a confirmat că nimic nu era real din cele ce rezultau din referințe, ba că unii au rude în străinătate sau în Palestina, că aici în țară au avut legături cu diferite somități ale partidelor politice, însă mai trebuie să vedem un lucru tovarăși și anume, cred că aici nu s-a făcut o muncă cinstită, serioasă, că nu s-a manifestat într-adevăr dorința de a găsi cadre, ci s-a mers pe linia că dacă au nevoie de cadre să nu-și asume ei răspunderea, ci să-și asume răspunderea Direcția de Cadre și ministerul și lucrurile au mers pe linia aceasta și s-a reflectat mult în recrutarea cadrelor.

Sunt de acord că acolo unde avem elemente slabe, fără bază serioasă, fără perspective, renunțați la ele, însă unde este vorba de un activist, de un element capabil

cu randament în muncă, cred tovarăşi că trebuie să procedăm în felul următor, să-l verificăm pe linie de investigaţii. Faceţi această muncă pentru a stabili în privinţa lor şi veţi găsi că faţă de multe lucruri care s-au spus în dosar la ei, sunt şi multe minciuni.

Reacţiunea a învăţat o meserie şi a ştiut să dea la note şi referinţe şi în felul acesta au umplut dosarul oamenilor cu fel de fel de murdării.

La dosarele lor ai să găseşti că au fost legionari, dar când vezi mai bine şi verifică ca să vezi cine-l cunoaşte că este legionar şi unde a activat, vei vedea că nici nu a fost pe acolo.

Cadrele au făcut acest lucru, au găsit dosarele oamenilor, o mare porcărie, lucruri drepte şi nedrepte, fără să se verifice. Unde este vorba de un om activ cu perspective şi dacă este un element cu origine ţărănească nu poate să facă parte din Securitate. De unde o astfel de interpretare? Am plecat să facem treabă, să o facem, să nu se mai meargă pe această linie, să nu facem prostii, unde este vorba de un element bun trebuie luptat pentru a-l obţine, verificaţi şi stabiliţi prin investigaţii, să se vadă dacă este într-adevăr legionar sau se adeveresc cele arătate, atunci dă-l dracului, chiar dacă este un element activ şi cu perspective, din moment ce a fost legionar sau sionist, nu are ce căuta, ştim noi de ce sunt ei capabili, ce pot face aceste elemente.

Aceasta nu înseamnă ca să respingem un element muncitor, un element capabil, ridicat profesional şi cultural, un element tânăr şi cu perspective în baza unei presupuneri sau a unei note mincinoase. Este o crimă faţă de cadre să avem o asemenea atitudine şi această lipsă de răspundere, repet, este o crimă.

Veţi merge la regiunile de partid unde veţi lua legătura cu activiştii de acolo, pentru ca să putem găsi elementele cele mai bune, cele mai capabile şi veţi merge pe linia aceasta de a renunţa în primul rând la originea socială muncitorească şi în acelaşi timp veţi face o muncă în plus şi anume investigaţii ca să vedeţi dacă referinţele date sunt reale sau nu.

Am avut un caz foarte interesant, un tovarăş care are muncă de răspundere şi care era pe cale să fie aruncat din partid.

Dacă a văzut omul în ce situaţie va fi pus a avut curajul şi s-a dus la tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej şi a spus că nu este adevărat că el a fost legionar şi multe alte lucruri care s-au dat despre el. Verificându-se acest lucru s-a descoperit existenţa unor bandiţi, care aveau necaz pe acest om pentru că el fiind în muncă de răspundere a lovit în aceştia, lucru foarte just, pentru că în elementele banditeşti trebuie să lovim permanent, şi această bandă a mers pe această linie de a da declaraţii că acesta a fost legionar, altul că l-a văzut în cămaşă verde, că l-a văzut în urma coşciugului lui Moţa când a fost adus din Spania şi o serie întreagă de lucruri.

Când s-a trecut la verificare au fost chemaţi cetăţenii respectivi care au dat declaraţiile printre aceştia a fost chemat şi un muncitor, un fel de maistru şi i s-a pus acestuia întrebarea de când îl cunoaşte pe respectivul.

Acesta a spus că îl cunoaşte de mult, că-l cunoaşte ca un băiat cinstit, muncitor, că era un băiat care a ajutat mult după 23 august 1944, dar drept este drept, „Dumnezeu

să-mi ajute, dacă a fost legionar, ce pot să fac?“, ba mai mult, când i-a spus acestuia că l-a văzut și în cămașă verde, omul a rămas trăznit. Ca apoi să se constate că toate cele spuse nu au fost altceva decât uneltirile unei bande de reacționari.

În alte părți reacțiunea învață această meserie pentru că știe că punem bază pe aceste referințe, pentru că știu că contăm pe membri de partid și noi n-am tras la răspundere să-i condamnăm pe acești bandiți, ca să lovim în aceștia, și vina este a noastră, a organelor de securitate și vina este și a organizațiilor de partid că nu au sesizat și s-au mulțumit cu ce au dat fiecare.

Dacă sesizam această problemă informativ, era imposibil să nu descoperim toate aceste bande, dacă ne duceam munca bine am fi contribuit ca să lichidăm pe acești bandiți.

Vedeți tovarăși în ce constă această problemă a cadrelor? Cred că este necesar ca să nu renunțați la acești 2 500 membri de partid, să mergeți pe linia de a face investigații pentru identificarea acestor elemente.

O altă problemă tovarăși. Tovarășii ne-au arătat aici că nu știu ce să facă pe linie de Miliție, sunteți comandanți și sunteți răspunzători sau nu? Directorii de Securitate răspund de Miliție sau nu?

În alte părți s-au luat mașinile de la Miliție, în alte părți i-am făcut bucătari, pe alții măcelari. Cred tovarăși că nu este justă această poziție.

În primul rând problema răspunderii, am vorbit atunci destul de clar și acum vorbesc a doua oară, să nu mai fie nevoie să vorbesc și a treia oară despre această problemă cu directorii regiunilor M.S.S.

Răspunderea în cadrul regiunii o ai ca director regional.

Directorul regional al Miliției este al treilea locțiitor operativ și conlucrează cu directorul regiunii pentru toate problemele. Directorul regiunii va răspunde nu numai de munca de securitate, ci poartă răspunderea și pentru munca de miliție, poartă răspunderea pentru întreg acest organ, pentru a fi cât mai bine instruit, controlat, combativ, pentru a lovi în dușmani, aceasta este datoria directorilor de regiune, ei sunt ordonatori secundari, au datoria ca să controleze miliția prin organele de miliție și securitate.

Ei știu cum să facă acest lucru și trebuie să facă acest lucru.

În ceea ce privește bunurile nu v-aș sfătui și nu sunt de acord ca să luăm mașinile de la Miliție, dacă nu ți-ai gospodărit gospodăria fiecare să se frece pe cap, însă nu este justă atitudinea ca să se ia mașinile miliției.

La fel nu sunt de acord ca să băgăm de la Miliție oameni în aparatul administrativ, aceștia pot fi luați și de la Securitate, nici pe linia aceasta nu se poate merge că dacă ni s-au oferit jandarmi pe aceștia să-i luăm.

Sunt de acord cu tov. Doicaru, însă nu este just ca să-i bage în aparatul administrativ numai pe acei de la Miliție.

S-a privit această problemă sub prisma intereselor particulare și nu sub prisma intereselor generale, să tragă fiecare pe a lui, Miliția și ceilalți. Și așa elementele

polițiste și bandite ști au profitat de aceasta și au reușit să creeze în Miliție o situație, o situație anormală din lipsa aparatului politic și din lipsa directorilor, începând de sus și până jos și anume, că la securitate este rău, că la M.S.S. ni se va cere să executăm ordinele. Banditii erau conștienți că nu executau ordinele și de aceea comentau și au reușit pe această chestie, a dus ca executarea ordinelor să creeze în Miliție o anumită stare anormală, la fel că vor merge la Sfaturile Populare și că Miliția se va rupe în nu știu câte părți.

Eu cred că odată cu lichidarea acestor bandiți din Miliție și elementele care au făcut abateri așa cum a arătat tov. Oaidă cu acel Jean, care era prieten cu bandiții, acest lucru nu este singurul caz izolat.

De ce solidaritatea cu infractorii și poziția aceasta a Miliției față de infractori?

De aceea trecându-se la lichidarea cu aceste elemente din Miliție eu cred că se va trece să se facă o treabă bună și va folosi Miliției pentru a se pune ordine la ei.

Este o oarecare suspiciune față de Securitate și s-a mai creat aceasta din cauza anumitor lucrători de securitate care se poartă brutal față de milițieni, există tendința de a se crea două tabere: Miliție și Securitate. Bandiții aceștia au reușit să creeze această stare și de aceea atrag atenția directorilor să facă o muncă cu pricepere cu privire la munca Miliției, să existe o conlucrare cu organele de securitate.

Dacă sunt anumiți bandiți care se ocupă cu aceste chestiuni să fie lichidați, nu este permis ca să existe asemenea atitudine de vrajbă între aceste organe.

Și această tendință de a nu se lua în considerație necesitățile Miliției și să li se ia mașinile și aceasta să dispară.

De asemenea tovarăși trebuie oprit ca directorii regiunilor de Miliție să mai facă mutări de cadre aiurea, toată ziua fac mutări, deși a fost combătută această chestiune, s-au dat ordine în acest sens, cu toate acestea toată ziua se află în treabă și mută oamenii.

Vă atrag atenția că răspundeți personal în calitate de ordonatori secundari, pentru că, închipuiți-vă, acești oameni fiind mereu mutați, în afară că lor trebuie să li se plătească drepturile și aceasta este o cheltuială în plus, afară de aceasta nu facem altceva decât să facem jocul dușmanilor, pentru că aceste mutări nu este decât o muncă contrarevoluționară.

Ce înseamnează aceste mutări? Șeful de post este pus în situația, fiind mutat mereu, să nu cunoască oamenii, locurile. Ori, necunoscând situația, necunoscând oamenii, obiceiurile, necunoscând dușmanii și prietenii, pe cine să ne bazăm în sat și în cine trebuie să lovim în sat, toate aceste particularități care trebuie cunoscute printr-o agentură de suprafață, care este necesar postului de miliție respectiv, pune în imposibilitatea ca aceștia să facă ceva, dacă toată ziua nu facem altceva decât să-i mutăm de colo-colo.

Nu știu ce i-a venit regiunii Timișoara, care are atâta de lucru cu bandiții titoiști ca șefii de posturi de miliție să fie mutați. Este mai interesant un lucru, că un șef de post care a prins un bandit a fost mutat. De ce a fost mutat? Nu cumva se servește acolo interesele agenturii titoiste?

Tov. şef de Securitate, dumneata ai datoria să vezi ce este acolo, cu ce drept sunt mutaţi oamenii, ce interese există. Pentru că nu-mi pot explica de ce să se mute 200 de oameni? De ce nu se respectă ordinele date, nu cumva faceţi jocul banditilor U.D.B.-ului, nu cumva acesta suflă la urechile oamenilor noştri? Pentru ce au fost mutaţi şefii de post de acolo?

Mutarea înseamnă pur şi simplu a rupe oamenii ca să-i vânturăm de colo-colo, aceasta era metoda lui Jianu şi Cristescu, pentru ca aceştia să nu cunoască specificul locului de muncă şi satele.

Aceasta nu pot să o consider decât o muncă duşmănoasă, banditească, ceea ce au făcut ei, iar pentru noi trebuie să fie o experienţă, trebuie să vedem cum să procedăm mai bine. De aceea comandantul de securitate trebuie să fie atent şi să raporteze cine a avut interesul să facă aceste mutări.

Eu găsesc un singur lucru, că Securitatea Statului Român nu a fost apărată prin aceste mutări, ci din contră, a fost lovită şi agenturii titoiste i-a servit mult aceste mutări.

Tovarăşii noştri de la contrainformaţii s-au cam obişnuit să spună că oamenii sunt noi în muncă, deşi ei sunt de doi ani în această muncă. Ce, trebuie să îmbătrâneşti în această muncă când este vorba de văzut acţiunile duşmanului? De ce oare nu identifici personal în cazul acţiunilor de sabotaj şi dacă identifici, aceasta se face foarte greu. De ce nu ne informează agentura informativă, de ce tovarăşii nu iau poziţie faţă de aceste acte de neglijenţă, de ce nu se merge pe linia ridicării nivelului profesional al agenturii?

Am avut un caz cu un oarecare tovarăş de aici dintr-un post de răspundere faţă de care tovarăşul director a spus că să mai vedem asupra lui şi încă nu a luat nici o măsură împotriva lui, deşi banditul tună şi fulgeră toată ziua.

Avem de-a face aici cu manifestări crase de neexecutare a ordinelor, de autoliniştire, unde sunt amestecaţi ofiţeri vechi care ştiu ce înseamnă regulamentele militare.

Cum se explică că pe la depozitele militare avem furturi, avem atâtea plusuri şi minusuri?

Parcă ne-am juca cu ele, parcă ne-am juca cu pietricele, nu cu armament am avea de-a face. Directorii noştri de contrainformaţii au lipsa că nu are poziţie hotărâtă, parcă ar fi reţinuţi să descopere pe bandiţi şi în acelaşi timp să nu prevină exploziile, incendiile, furturile şi a vedea cine este vinovat de aceste plusuri şi minusuri. Să ne gândim de unde oare au aceşti bandiţi din munţi armament, desigur că din depozitele militare. Cred că aparatul nostru de contrainformaţii trebuie să se pătrundă de maximum de seriozitate în această muncă.

Acest lucru tovarăşi este valabil şi pentru directorii transporturilor, unde am avut o serie de aşa-zise accidente care, în realitate, sunt acte de sabotaj, şi de acţiuni ale duşmanilor însă tovarăşii noştri nu au arătat nimic aici. Să nu se mai arate numai lucrurile care sunt bune, succese, că acestea se văd concret în muncă, în rezultatele muncii, însă trebuie să facem mai mult control în jos şi să privim cu mai multă seriozitate munca aceasta pentru a se identifica bandiţii care fac aceste acte de sabotaj.

Am avut la Sf. Gheorghe și la Fetești câteva ciocniri cu consecințe foarte grave și numai anumitor întâmplări și acte eroice ale unor oameni veniți întâmplător pe acolo, care și-au expus viața împiedicând o nenorocire ce urma să aibă loc acolo, și direcția transporturilor spune că se vor lua măsuri, însă nici până în prezent nu se știe care sunt elementele criminale de la Fetești, până la urmă a căzut vina pe un acar.

Este drept că transporturile noastre sunt încărcate, că materialele sunt vechi, noi toate acestea le cunoaștem, însă problema ne interesează direct pe noi și trebuie să identificăm dușmanii, însă acest lucru nu s-a văzut.

La fel și cu direcția de grăniceri.

Șeful Serviciului de Informații Grăniceri dă dovadă de lipsă de simț de răspundere cras, în primul rând că tovarășul nu merge pe teren, toată ziua stă numai în birou, întrebuințând mai mult pe tovarășii subalterni ca ei să meargă în teren.

Ei au o concepție foarte greșită despre graniță, ei văd numai granița titoistă, restul este pasiv. Tovarășii trebuie să știe că mai există încă o lungime de graniță. La baza acestei pasivități stă atitudinea lui Boico, de aceea trebuie terminată cu această poziție pasivă și să ne punem serios pe treabă.

Trebuie să știm că elementele titoiste mai au și alte drumuri, mai atacă și flancul și acestea sunt Republica Democrată Ungară și R.P. Bulgaria la care granițe se duce o muncă slabă. Dacă în alte părți se face treabă, în schimb însă aici, în aceste părți nu prea se vede. În afară de aceasta atribuția direcției este și granița maghiară și a Uniunii Sovietice. Credeți că spionii titoiști care trec la noi n-au interes să treacă în Uniunea Sovietică? Credeți că numai noi suntem obiectivul dușmanilor? Obiectivul dușmanilor este Uniunea Sovietică și acolo caută și tind să lovească și de aceea Serviciul de Informații trebuie să ia măsuri serioase pentru lichidarea acestei pasivități în ceea ce privește munca și controlul.

O altă problemă a fost și aceea cu dislocarea. S-au făcut dislocări ale oamenilor nevinovați, fără să se controleze, ca după aceea să vedem că tocmai acei care au dat informații pentru dislocarea acestora erau ei înșiși niște spioni, bandiți. Cu alte cuvinte, ne lăsăm conduși de spioni pentru că aceasta nu a fost altceva decât că aceștia au avut interes să curețe drumul lor de elementele cinstite.

Sigur că dacă nu ai să controlezi cazi în cursa tuturor balivernelor și bombelor.

Tovarăși, față de cele arătate aici, față de criticile aduse aici, față de ajutorul dat de către Direcția Centrală, de tovarășii care au luat poziție aici, față de tovarășii din regiuni care au luat atitudine critică față de o serie de lucruri, consider tovarăși că sunt necesare următoarele sarcini:

1. Intensificarea muncii informative prin prelucrarea și controlarea modului cum au înțeles lucrătorii operativi necesitatea aplicării integrale a Directivei privitoare la munca informativă și a prevederilor ordinului 811.

În acest scop să se ia măsuri și să se prelucreze de către directorii regionali și cei din centrală Directiva privitoare la munca informativă și să se organizeze seminarii

pe baza cărora să se pună în discuție o problemă sau alta din Directiva cu munca informativă.

Tovarășii Directori să nu se mulțumească cu citirea ei superficială, cu câteva întrebări și răspunsuri, deoarece munca va merge și pe mai departe prost, ci datoria lor este de a analiza aceste probleme în cadrul unul referat ținut la locul de muncă cu probleme concrete și cu cazuri concrete.

Exemplele concrete dau ocazia oamenilor să ia poziție împotriva anormalităților în muncă și pentru aplicarea principială a prevederilor din Directivă și a ordinelor.

2. Luarea de măsuri concrete pe această linie pentru lichidarea bandelor până la 1 aprilie 1953.

În acest scop, fiecare Direcție regională să nu-și bage capul sub obroc și să spună că la mine nu-i nimic, ci să caute să identifice foarte serios aceste bande, precum și acei bandiți izolați atât de drept comun cât și politici în vederea lichidării lor.

Nu trebuie să se subaprecieze rămășițele de bandă, deoarece fiecare rămășiță face pui, și sarcina noastră este să lichidăm atât rămășițele cât și puii pentru a termina odată cu ei.

3. Prelucrarea directivelor privitoare la munca de investigații și la cercetarea accidentelor suspecte de diversiuni tot pe bază de seminarii.

4. Intensificarea muncii de control de la regiuni în jos, prin antrenarea secțiilor în efectuarea controlurilor, instruirea tovarășilor de la secție prin darea de obiective speciale ce trebuie să le urmărească atunci când merg la raioane.

Aparatul secțiilor va trebui antrenat efectiv în munca de control a raioanelor în vederea ridicării capacității de luptă a acestora.

5. Necesitatea ca aparatul politic și organizațiile de bază partid și U.T.M. să fie dirijate în sensul luptei pentru a ridica capacitatea de luptă a organelor Securității, nu însă în modul cum au înțeles unele organizații de bază de a se face exponenții tuturor leneșilor și să ducă muncă efectivă pentru ridicarea capacității de luptă profesională și politică.

Ei trebuie să conlucreze cu directorii, să fie chemați la directori, să țină ședință cu ei, să primească sarcini pe linie profesională de la ei, sarcini pentru care ei trebuie să lupte pentru a le introduce în viață.

Deci, nu luptă la cuțite cu directorii, ci o colaborare principială în scopul întăririi muncii de securitate.

6. Dezvoltarea muncii prin intensificarea criticii și autocriticii. Aceasta trebuie făcută în cadrul ședințelor de partid, U.T.M. și profesionale.

Am mai spus și cu alte ocazii și repet și acum.

Aveți o secție unde munca merge prost, străduiți-vă și faceți un referat cu exemple concrete, cu analiza metodelor de muncă, cu consecințele metodelor de muncă proaste, unde duc ele, și puneți acest referat în discuția lucrătorilor operativi, lipsuri față de care oamenii vor lua poziție critică și cu ajutorul lor veți vedea cum trebuie să fie aplicată linia partidului, cum să fie aplicate ordinele comandanților.

Biroul organizației de bază trebuie să contribuie la ridicarea combativității, la ridicarea profesională a tovarășilor și să combată elementele care-și fac de cap, elementele nedemne care fac abateri, de a-i sancționa pe linie de partid sau U.T.M. și de a merge până la darea lor afară din Securitate, dacă gravitatea faptelor cere aceasta.

Nu este nevoie să priviți Direcția de Cadre ca pe cineva care dă dispozițiuni pe baza cărora trebuie să lucrați.

Toate acele motive pe care le invocați nu sunt altceva decât lipsă de răspundere și datoria dvs., ca tovarăși care aveți munci de răspundere, este să aplicați în practică drepturile pe care vi le acordă regulamentul militar.

Nu este nevoie, dacă vrem să sancționăm un tov. cu cinci zile arest, să întrebăm Direcția de Cadre. Direcția de Cadre trebuie să se străduiască să pună la baza muncii ei munca colectivă, să întărească munca, să termine cu tărăgăneala, să lichideze cu această stare de „lasă-mă, să te las" și cu toate moștenirile de la vechea direcție de cadre a D.G.S.S. și pe care văd că deși oamenii au fost îndepărtați totuși metodele lor au fost moștenite. Ori toate aceste metode trebuie lichidate și la aceasta va trebui să contribuie și organizația de partid, precum și ceilalți tovarăși pentru a termina cu această stare de lucruri.

În general trebuie ridicată calificarea aparatului de cadre atât din centrală cât și din regiuni, întrucât altfel nu vor putea să-și îndeplinească sarcinile lor.

Cunoașterea cadrelor este o muncă serioasă și de mare răspundere și așa cum se prezintă Direcția noastră de cadre în momentul actual este încă destul de slăbuță și mai ales că tov. Demeter nu face suficiente eforturi pentru a lichida acolo cu starea de autoliniștire, spre a organiza cât mai bine munca, spre a îndrepta pe fiecare lucrător de cadre să-și îndeplinească sarcinile, să aibă sarcini bine precizate și în același timp nu au obiectivitate în ceea ce privește referatele.

La mine vin referate destul de slabe, în care nu este oglindită munca omului, referate care conțin mai mult mahalagisme, câte femei are, cu cine s-a culcat, dar munca omului nu reiese.

Este adevărat că la dosar trebuie să fie și astfel de piese, însă a fi numai acestea și munca omului nu și aceasta o consider ca o parte foarte negativă.

Un tovarăș consilier îmi spunea: „Eu observ că aparatul de cadre și chiar aparatul politic cunoaște foarte bine problemele de morală, însă nu cunoaște munca oamenilor" și aceasta este realitatea.

Aparatul nostru de cadre nu cunoaște oamenii, în schimb cunoaște toate bârfelile, toate mahalagismele și aceasta este foarte negativ.

Trebuie depusă străduință pe linia cunoașterii oamenilor în muncă și aceasta nu numai prin culegerea de date de la șefii de servicii sau birouri, ci prin participarea la ședințe pentru a vedea poziția omului față de muncă, față de sarcini.

La noi este o foarte mare lipsă și anume că nu se cunosc nici oamenii, nici faptele lor, dar în schimb se cunosc ponoasele. Parcă atribuția organelor de cadre este aceea

de a afla dacă tov. cutare s-a culcat cu cutare femeie sau nu. De aceea trebuie lichidată cu această stare de lucruri și în această privință Direcția de Cadre are o sarcină extrem de importantă.

Așa cum lucrătorii operativi au sarcina de a descoperi dușmanul oriunde s-ar afla el, tot așa și Direcția de Cadre are sarcina de a descoperi elementele dușmănoase din însăși aparatul de securitate și de a duce lupta pentru lichidarea acestei stări de lucruri, a acestei moșteniri.

S-a ridicat problema de primire de membri de partid. Și pe această linie există o rezistență, ceea ce dovedește și lipsă de răspundere în ceea ce privește darea unor referințe despre acei tov. care cer primirea în partid.

Tov. Stoica a arătat aici un caz și cred că Direcția Politică trebuie să ia acest caz în mână și să facă ordine acolo și în legătură cu acest lucru va trebui avut grijă și în teritoriu și acei tovarăși care nu vor să se încarce de răspundere prin darea de recomandări celor care solicită aceasta nu pot să fie calificați altfel decât ca o poziție neprincipială, neconformă cu Directiva partidului.

Nimeni nu te obligă să scrii mai multe decât cele ce știi despre tovarăș, dar a fugi sau a nu da referințe sau a veni cu chestiuni de răzbunare, este o atitudine potrivnică și dușmănoasă.

Deci acestea sunt sarcinile organelor de securitate în problemele pe care noi le-am dezbătut aici.

Eu am încrederea că dacă tov. noștri sunt pătrunși, și în urma discuțiilor de astăzi cred că la mulți le-a răsturnat bazele nesănătoase pe care ședeau până acum, de azi înainte trebuie să se gândească bine la directivele și la sarcinile date, la necesitatea intensificării muncii informative, nu a unei munci de suprafață, ci de adâncime, de a lua măsuri pentru respectarea și traducerea în viață a Directivei privitoare la munca cu agentura, a ordinului 811 și a celorlalte directive care se vor prelucra aici și eu cred că dacă tov. vor face eforturi să traducă în viață acestea, munca se va îmbunătăți.

Noi vom da sprijin în această privință prin controlul pe care-l vom organiza în jos.

Dacă vom prelucra până jos aceste documente, dacă vor lua viață însăși în poziția tov. lucrători operativi de securitate noi vom întări munca, vom ridica combativitatea regiunilor respective, a biroului, a secției și a raionului respectiv și astfel noi vom putea să venim de hac dușmanului.

Aceste metode, aceste directive sunt verificate în lupta cu viața, în lupta cu practica, sunt principii care oglindesc concepții staliniste privitoare la munca împotriva dușmanului.

Noi avem o mare fericire prin faptul că putem cunoaște aceste principii și că putem cunoaște aceste metode.

Ar fi o crimă din partea fiecărui lucrător de a nu face tot ce este posibil, de a nu lupta pe toate căile pentru a se înarma cu aceste comori, de a nu face din ei elemente conștiente care să simtă ca o necesitate munca informativă, care să simtă de nedespărțit problema muncii de securitate, problema muncii informative ca o problemă de viață a însăși muncii de securitate.

Procedând astfel, eu am încrederea că noi vom reuşi să ridicăm organele Ministerului Securităţii Statului pe o treaptă nouă şi astfel să contribuim la apărarea statului nostru, la întărirea dictaturii proletariatului, la întărirea muncii şi luptei împotriva duşmanului şi prin aceasta să dăm o lovitură nimicitoare tuturor duşmanilor din exterior cât şi celor din interior, ca prin aceasta să întărim regimul de democraţie populară, să contribuim la liniştea şi apărarea vieţii şi securităţii oamenilor muncii, la întărirea securităţii apărării ţării noastre.

Eu cred că dacă fiecare dintre noi va pleca de aci convins de a duce lupta împotriva tuturor acestor murdării şi metode nedemne despre care am vorbit aci, metode care au fost supuse unei critici vehemente, este imposibil să nu lichidăm într-un timp destul de scurt cu această stare de lucruri din regiuni.

Eu cred că în ceea ce priveşte mentalitatea oamenilor, felul lor de a judeca, nu uşor vom reuşi să lichidăm aceasta şi pentru aceasta trebuie dusă o luptă educativă permanentă de a combate şi califica ca atare metodele înapoiate şi prin aceasta să dăm organelor de securitate şi de miliţie o poziţie hotărâtă de luptă împotriva duşmanului, ca fiecare în domeniul ei să-şi îndeplinească sarcinile în cât mai bune condiţiuni, contribuind prin aceasta la întărirea securităţii statului nostru şi la întărirea luptei împotriva duşmanilor ţării noastre.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 97, vol. 1, f. 119–166.

98.

1953 martie 25. Formulă a jurământului militar depus în momentul încadrării în Securitate.

Data 25 martie 1953

Jurământ militar

„Eu .... cetăţean al Republicii Populare Române, intrând în rândurile Securităţii Statului, jur să fiu devotat poporului muncitor, Patriei mele şi Guvernului Republicii Populare Române.

Jur să-mi însuşesc temeinic toate cunoştinţele profesionale pentru a fi bun luptător în cadrul Securităţii Statului.

Jur să fiu luptător dârz, cinstit, curajos, disciplinat şi vigilent; să păstrez cu stricteţe secretul profesional şi de stat; să păstrez cu grijă avutul militar şi obştesc, să execut fără şovăire regulamentele militare şi ordinele şefilor.

Jur să urăsc din adâncul fiinţei mele pe toţi duşmanii Patriei şi ai poporului muncitor.

Jur să fiu gata oricând, la ordinul Guvernului, să lupt pentru apărarea Patriei mele, Republica Populară Română, cu toată dârzenia și priceperea, neprecupețind sângele și viața mea, pentru dobândirea victoriei depline asupra dușmanilor.

Dacă voi călca jurământul meu, să mă lovească pedeapsa aspră a legii Republicii Populare Române și să-mi atrag ura și disprețul oamenilor muncii.

Mă leg să îndeplinesc întocmai jurământul meu, pentru libertatea și fericirea Patriei și a poporului muncitor".

Dat în fața noastră

....

Numele și prenumele

....

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7358, dosar nr. 3/1953, f. 626.

99.

1953 mai 12. Notă referitoare la rivalitățile dintre grupurile Rădescu și Vișoianu, întocmită pe baza extraselor din ziarul „Times Herald" din Washington.

12 mai 1953

Notă
referitoare la lupta dintre grupările Rădescu și Vișoianu

În ziarul „Times Herald" din Washington, pe data de 16 martie 1953 a apărut un articol, semnat de ziaristul Walter Trohan (probabil de origine română), în legătură cu intrigile care există între cele două grupuri.

Dăm mai jos traducerea părților esențiale ale articolului:

„Două grupuri de români se întrec în a fi recunoscute ca conducători în bătălia pentru eliberarea României de sub comuniști.

Un grup este Liga Românilor Liberi, condusă de generalul Rădescu, fostul și ultimul prim-ministru legal al României.

Grupul opus, care este recunoscut de Departamentul de Stat, este condus de Constantin Vișoianu, fostul ministru al Afacerilor Externe și Alexandru Cretzianu, fost ministru în Turcia. Vișoianu și Cretzianu au ca înger păzitor pe Max Auschnitt,

bogătaş din New York, amestecat de curând într-un scandal cu femei uşoare. El are un renume mondial ca organizator de petreceri.

Liga Românilor Liberi susţine că legătura lui Auschnitt cu Vişoianu periclitează cauza eliberării României.

Rădescu şi Liga lui susţin că Vişoianu şi Cretzianu au fost recunoscuţi de către Departamentul de Stat, mai bine zis de fostul secretar de stat Acheson, pe baza unor vechi prietenii diplomatice şi nu în urma unei aprecieri juste succesorale.

Rădescu, după părerea prietenilor lui, are tot dreptul să fie recunoscut. Ei susţin că Liga lor este o confederaţie care cuprinde majoritatea organizaţiilor de români refugiaţi.

Liga este angajată într-o petiţie în faţa Justiţiei elveţiene în care sunt amestecaţi 1 500 000 dolari, fonduri româneşti, care sunt controlate de Vişoianu şi Cretzianu. Fondul a fost transferat într-o bancă elveţiană în dezavantajul Băncii Naţionale a României, în anul 1944 cu aprobarea guvernului român, de către un grup de conducători români, pentru a fi întrebuinţaţi la crearea unei organizaţii în exil.

Guvernul „Român comunist" a cerut să i se restituie banii însă Curtea Elveţiană a dat o decizie împotriva guvernului român.

Liga, acuză în petiţia ei, că Cretzianu şi Vişoianu au luat fondul nelegal şi îl întrebuinţează în beneficiul lor personal trăind generos în Washington din acest fond.

Cretzianu şi Vişoianu susţin că acest fond este legal al lor şi că ei constituie reprezentanţii acreditaţi ai României Libere.

Liga lui Rădescu are trei obiective: să unească toţi românii liberi pentru eliberarea ţării lor, să câştige recunoaşterea de către Departamentul de Stat şi de a câştiga controlul asupra fondului de un milion şi jumătate de dolari din Elveţia".

Cât priveşte această problemă a emigraţiei române din S.U.A., ea a trecut prin două etape. În prima etapă la începutul lunii februarie a.c., ea a constituit o problemă importantă deoarece imperialiştii americani doreau ca să lichideze cearta dintre Rădescu şi Vişoianu şi să unească pe toţi fugarii într-o singură organizaţie pentru a putea s-o conducă şi s-o controleze mai uşor.

Faţă de Rădescu care este compromis în faţa americanilor pe chestia scrisorii care a mărit încordarea între grupurile reacţionare, Vişoianu se părea că are mai multe şanse de a ajunge la conducere. (Este vorba de scrisoarea lui N. Rădescu către judecătorul de instrucţie al Cantonului Berna – Elveţia, prin care acuză pe Vişoianu şi Cretzianu de fals în acte publice în legătură cu însuşirea fondului de 6 000 000 franci elveţieni).

În prezent însă datorită manevrelor lui Malaxa, americanii nu mai sunt interesaţi în unificarea comitetelor.

Malaxa, care are prieteni în rândurile republicanilor, printre care pe Nixon, vicepreşedintele S.U.A., le-a arătat acestora că nu au de ce să se străduiască pentru a unifica comitetele româneşti, deoarece prin unificare n-ar aduce nimic nou în lupta

anticomunistă pentru că fugarii români din comitete sunt niște oameni corupți care se ceartă pe posturi și bani.

El a reușit într-o măsură să influențeze pe americani ca să renunțe la unificarea comitetelor și să se ocupe de alte afaceri mai rentabile, adică el a propus ca să se pună serios pe treabă în problema serviciului de spionaj din Turcia, care este finanțat de Malaxa și cu ajutorul căruia speră „să facă din R.P.R. o a doua Iugoslavie".

El a arătat americanilor că dacă vor să treacă la acțiuni este mai bine să mizeze pe legionarii din Partidul Muncitoresc Român și pe oamenii serviciului de spionaj din Turcia, decât pe fugarii din comitete.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 47–49.

100.

1953 noiembrie 5. Referat privind posturile de radio „Vocea Americii", „Europa Liberă" și B.B.C.

5 noiembrie 1953

Referat
privind posturile de radio
„Vocea Americii", „Europa Liberă" și B.B.C.

Postul de radio „Vocea Americii" a funcționat până în aprilie 1953 sub egida Departamentului de Stat al S.U.A.

Înființat în timpul celui de-al doilea război mondial, acest post transmitea diferite știri pentru țările aflate sub ocupația fascistă.

După cel de-al doilea război mondial însă, sub influența orientării cercurilor guvernamentale din S.U.A., acest post se transformă într-un focar de transmisiuni pline de minciuni și calomnii la adresa Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

În general, acest post de radio este un instrument de care se folosește Departamentul de Stat în vederea atingerii mașinațiunilor sale murdare.

Sediul său se află în New York – 57-a stradă, colț cu al 8-lea bulevard.

„Vocea Americii" este încadrată cu două feluri de personal: autohton și străin. Posturile de conducere sunt încadrate numai cu oameni de încredere, cetățeni amricani, care în prealabil au fost verificați de F.B.I.

Pentru emisiunile străine sunt întrebuințate însă persoanele străine care cunosc limba țării respective. Pentru țările de democrație populară aceștia sunt aleși dintre fugari.

Spre deosebire de funcționarii americani care sunt încadrați și au o leafă fixă, personalul străin este retribuit după cantitatea și calitatea articolelor scrise, el nefiind angajat permanent. Ei scriu articolele acasă și se prezintă la post numai la orele de emisiune.

Articolele sunt plătite cu 10–15 dolari bucata.

Personalul străin nu este întrebuințat decât pentru scrisul și cititul comentariilor în diverse limbi.

Retribuția personalului străin este în general mică, fiind de cca 60 dolari pe săptămână, ceea ce reprezintă exact cât îi trebuie unui om ca să-și ducă traiul.

Trebuie menționat că activitatea acestui post de radio este controlată de F.B.I. care-și are reprezentantul său în comitetul de conducere.

Pentru fugarii români care lucrează la „Vocea Americii" (emisiunea românească), reprezentant al F.B.I. este un individ numit Paul Deak. Exemplu concret că F.B.I.-ul controlează activitatea „Vocii Americii" a fost faptul că fostul șef al emisiunii românești numit Cehan a fost scos din acest post la intervenția F.B.I.-ului, iar ulterior a fost adus în fața comisiei McCarthy pentru a fi cercetat.

În urma campaniei pornite de fascistul McCarthy, care ar fi „descoperit comuniști" la „Vocea Americii", la acest post au început serioase verificări cercetându-se activitatea fugarilor, unii dintre ei fiind înlăturați.

În luna aprilie „Vocea Americii" a fost formal desființată cu scopul de a o putea scoate fără prea mare zarvă de sub jurisdicția Departamentului de Stat. Această schimbare era necesară deoarece cercurile guvernante din S.U.A. nu mai doreau să amestece oficial Departamentul de Stat în activitatea „Vocii Americii" și pentru că urmăreau să intensifice activitatea sa în viitorul apropiat.

Cu prilejul unei conferințe de presă Eisenhower a anunțat că la 1 august a.c. a fost înființată agenția de informații a S.U.A. (U. S. I. A.), care, printre alte atribuțiuni, are și sarcina de a conduce emisiunile postului de radio „Vocea Americii".

Directorul acestei agenții, numit Teodor Streibert, a arătat că această agenție are ca scop „prezentarea aspectelor importante ale acțiunilor și politicii Statelor Unite".

Înainte de 1 august a.c. presa americană a arătat că „Vocea Americii" și-a întrerupt emisiunile pentru America Latină, țările asiatice, africane, precum și pentru țările capitaliste, rămânând să fie continuate numai emisiunile pentru U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Directorul „Vocii Americii" este un american numit Gun.

În ce privește emisiunea românească, șeful ei este un român american numit Cocuț, care i-a luat locul lui Cehan, în care americanii nu mai aveau încredere.

De aici se poate observa grija autorităților americane de a-și plasa oameni de încredere în diverse posturi de răspundere.

Modul de lucru al postului de radio „Vocea Americii" este următorul:

Cam o dată pe săptămână sunt convocați toți scribii și li se distribuie ziare venite din R.P.R., precum și diverse buletine de presă ce cuprind știri din țara noastră. Apoi li se dau subiectele de scris și în același timp li se explică și cum trebuie scrise articolele, adică li se indică „linia politică“ a articolelor.

Așa-zisa „linie politică“ este violentă și scribii sunt îndrumați să scrie din ce în ce mai violent fără a ține seama de vreun considerent. După ce sunt scrise se face verificarea articolelor. După ce articolele sunt controlate se face imprimarea pe bandă de magnetofon, care este la rândul ei controlată și numai după aceea se face emisiunea.

Este interesant de remarcat că unii dintre cei care vorbesc la microfon au obiectat că ar putea fi recunoscuți după voce și familiile lor ar putea avea neplăceri, însă au fost asigurați de directorul postului că ei controlează prin organele lor acest lucru și știu că nici o măsură nu a fost luată împotriva familiilor.

În urma verificărilor făcute de F.B.I. unii dintre fugarii români au fost înlăturați. Este cazul lui Pamfil Ripoșanu, care a fost dat afară pe motiv că a slujit până în 1948 unui guvern comunist, fiind funcționar la Legația R.P.R. din Washington.

Este probabil ca în urma verificărilor să fie înlăturați mai mulți dintre fugarii români care lucrează la „Vocea Americii“ și pe care autoritățile americane îi socotesc suspecți. Începutul a fost făcut cu evreii cărora li s-au luat muncile confidențiale așteptându-se un simplu prilej pentru a fi concediați.

În urma începerii verificărilor C. Vișoianu și N. Rădescu (înainte de a muri) au făcut unele liste cu oamenii lor care după ei ar trebui să rămână pentru a lucra mai departe la noul post de radio.

În tot cazul, toată șleahta de fugari care lucrează la acest post este îngrijorată ca să nu fie atinsă de noile măsuri.

În prezent cei de la „Vocea Americii“ intenționează să înființeze un post al „Vocii Americii“ la München, în Germania.

Menționăm că în prezent există un post la München, care face retransmisia pentru Europa. Ceea ce se pregătește este organizarea chiar ca transmisiunile să fie făcute direct din München.

„Europa Liberă“

Postul de radio „Europa Liberă“ a început să funcționeze în martie 1951. Este o organizație americană, creată pentru a desfășura activitatea informativă și subversivă împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Spre deosebire de „Vocea Americii“, așa-numitul post „Europa Liberă“ este socotit a nu fi o organizație guvernamentală, ci chipurile un post al organizației „Europa Liberă“.

De fapt este o sucursală a „Vocii Americii“ și între aceste două posturi există o legătură foarte strânsă.

Astfel, se fac ședințe comune, se schimbă material pentru emisiuni și din când în când simbriașii trec de la un post la altul.

Pentru a se păstra aparența că aceste două posturi sunt separate, există o dispoziție care prevede că cei care lucrează la „Vocea Americii“ nu pot lucra în același timp și la „Europa Liberă“, însă în practică, după cum am arătat, există o colaborare strânsă.

Postul se află în New York pe a 57 stradă, în blocul „Normandie“.

În vederea culegerii de informații s-a redactat o broșură pentru discuțiile corespondenților postului „Europa Liberă“ cu fugarii din țările de democrație populară.

Broșura a fost editată în decembrie 1951 de către biroul european al postului de radio „Europa Liberă“ care este condus de spionul american Harry Sperling. Ea este o instrucțiune elaborată de către serviciul de spionaj american pentru culegerea informațiilor, care cuprinde 347 întrebări privind potențialul militar-economic, deplasările unităților militare, atitudinea populației față de regim, posibilitățile desfășurării unei activități de spionaj și diversiune în țările de democrație populară, informații despre Uniunea Sovietică.

Postul „Europa Liberă“ are o situație similară cu „Vocea Americii“ în privința verificărilor, deoarece F.B.I.-ul se interesează îndeaproape și de acest post urmând ca și aici să fie înlăturați acei ce par suspecți autorităților americane.

De asemenea funcționarea este aceeași ca și la „Vocea Americii“, „Europa Liberă“, care are același stăpân, răspândește prin undele sale aceleași calomnii și minciuni la adresa lagărului păcii.

Director al personalului la acest post este un american numit Wallace, iar șeful emisiunii românești a fost cunoscutul reacționar Carol Davilla. Acesta din urmă a avut în jurul său la „Europa Liberă“ elemente din mai toate fostele partide.

Dintr-o informație apărută în „Patria“, ziar al „Asociației românilor liberi din Germania“, reiese că „Europa Liberă“ a desființat emisiunea în limba română a postului de radio de la New York. De asemenea, și în Europa emisiunile lui „Europa Liberă“ în limba română au fost reduse la o durată de 25 minute zilnic. Tot același ziar arată că o parte din fugarii români din S.U.A. au trimis o scrisoare lui Dulles, secretarul Departamentului de Stat, în care protestează împotriva desființării emisiunii românești a postului „Europa Liberă“ din New York.

„Europa Liberă“ are în diferite orașe ale Europei apusene sucursale care emit programe pentru aceste țări și în special pentru țările de democrație populară, programe care nu se deosebesc cu nimic de cele emise din S.U.A.

Astfel, la Lisabona s-a mutat aparatul cel mai puternic a lui „Europa Liberă“ care va întări transmisiunile pentru Europa. Despre acest post nu cunoaștem alte date.

La Istanbul există de asemenea o altă sucursală a lui „Europa Liberă“. La acest post pentru emisiunea românească, un rol important îl are Decei Aurel, care pregătește toate emisiunile de radio în limba română.

La München în Germania se află unul dintre cele mai puternice transmițătoare ale postului „Europa Liberă“. Acest post se află situat la cca. 16 km sud-est de München, în satul Holzkirchen.

Din unele informații apărute în presă reiese că în ultimul timp se utilizează un vapor cu toate cele necesare pentru a putea emite, urmând ca acesta să-și facă emisiunile de pe apele din apropierea țărilor de democrație populară.

Șeful românilor care lucrează la postul „Europa Liberă“ din München, este un individ numit Gregorian. Sub conducerea lui lucrează: Sporea Constantin, Marinescu, Rotaru Petre, prof. Antoniu.

Dat fiind că românii care lucrează la „Europa Liberă“ sunt în număr mic, ei nu pot constitui o secție aparte ca de exemplu ungurii sau cehoslovacii care au câte 100 de funcționari.

B.B.C.

Postul de radio englez B. B. C, care este un post destul de vechi, în ultimul timp și-a redus numărul posturilor mai ales la secțiile de limbi străine. Această reducere a activității B.B.C.-ului se pare că a fost făcută pentru ca „Europa Liberă“ să-și poată desfășura nestingherit programul, extinderea sucursalelor [postului] „Europa Liberă“ făcându-se deci în detrimentul postului de radio englez B.B.C.

Odată cu desființarea unor posturi o parte din personalul lui B.B.C. a fost concediat, iar cel care a rămas a fost foarte serios verificat.

Șefii secției române de la B.B.C. sunt Ioan Podea și Cristea. Aceștia aranjează programele în limba română și primesc un salariu de 1 200 lire pe an. Afară de ei mai lucrează la secția românească: Cârciog, Galea, Campus, Cleo Flora, Sepianu și d-na Grindea.

Anexăm scurte caracterizări ale persoanelor care lucrează la „Vocea Americii“, „Europa Liberă“ și B.B.C. *

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 3, f. 11–16.

101.

1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informații despre B.B.C.

S. II/ B. 2 9 decembrie 1953

Notă
privind unele informații despre B.B.C.

Rezidența Londra ne semnalează că B.B.C.-ul este împărțit în trei secții distincte și anume: Secția programelor pentru Anglia (Home Service), Televiziune și Secția

* Nu au fost identificate în dosar

programelor pentru străinătate. Fiecare dintre aceste trei secții are bugetul său separat. Pentru Home Service și Televiziune fondurile provin din taxele de radio și vânzarea diferitelor publicațiuni ale B.B.C. Pentru Secția externă fondurile provin în întregime din alocații de stat.

Din unele informații reiese că în unele clădiri în care se găsesc birourile sau studiourile care tratează programele pentru Home Service se poate intra foarte ușor, pe când în cele de unde se transmit programele externe se intră mai greu. Fiecare persoană care intră acolo este controlată și urmărită unde se duce și cu cine vorbește (în clădirea respectivă).

În ceea ce privește funcționarii de la B.B.C., sunt cunoscute cazuri când aceștia au fost mutați de la B.B.C. la Foreign Office, de asemenea sunt cunoscute cazuri când elemente care în armata engleză au lucrat pe linie informativă astăzi lucrează la B.B.C.

Serviciul extern al B.B.C.-ului nu este altceva decât o organizație de spionaj guvernamentală, unde personalul de conducere este numit și transferat de guvern și în special de Foreign Office și care numai în mod formal este legat de Societatea Engleză de Radiodifuziune.

Funcționarii de la Secția Externă sunt deci sub o formă sau alta agenți ai I. S. (sau, mai exact, ai Serviciului Secret – Secret Service, care depinde de Foreign Office). Desigur, această situație poate să nu fie cunoscută de unii funcționari inferiori, folosiți doar ca traducători din diverse limbi străine, dar în ceea ce privește funcționarii cu munci de răspundere, ei sunt fără îndoială agenți conștienți ai I.S.

[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 52.

102.

1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informații neverificate despre funcționari ai B.B.C.

S. II/B. 2 — 9 decembrie 1953

Notă
privind unele informații neverificate

Rezidența Londra ne semnalează următoarele despre elementele care lucrează la B.B.C.:

Popescu Ghiță, funcționar permanent la B.B.C., redactează discursuri despre probleme politice mondiale pe care le vorbește singur și conduce secția care se ocupă cu aceste probleme.

Jacobson Jacob, de profesie medic, cu domiciliu permanent în Portugalia, orașul Lisabona. Pregătește și vorbește la B.B.C. despre problemele medicale, mai vorbește la secția românească de la Radio Paris și la secția română de la Radio Spaniol.

Numitul este în relații de prietenie cu soția lui Carol al II-lea, decedat.

Vine în Anglia de mai multe ori și în special când trebuie să vorbească la B.B.C., când vine la Londra vizitează întotdeauna pe fostul rege Mihai căruia îi aduce vești de la Lupeasca și de la români din Lisabona.

În Anglia Jacobson J. mai are legături cu fugarii români cu care se întreține în societatea lor prin vizitele pe care le face. Este un dușman al R.P.R.

Jacobson J. este cumnatul lui Cohen, fost român, cu domiciliul în Portugalia, orașul Lisabona, fiind proprietarul unei rafinării de petrol din acea țară. Cohen este plecat din România de aproximativ 30 ani.

Vlad este speaker permanent la B.B.C. Soția lui este una dintre cele trei femei care vorbește permanent la B.B.C., secția română.

Vlad și cu soția lui sunt funcționari ai B.B.C.-ului și sunt foarte apreciați de către englezi.

Munteanu Gheorghe, fost membru al P.N.Ț. și după aceea legionar, politică pe care o face și în prezent. În trecut a fost funcționar al Legației Române din Londra și după aceea a rămas în Anglia. În prezent are domiciliul permanent în Portugalia, orașul Lisabona. Activează ca un element fruntaș în mișcarea legionară. Recent a venit la Londra cu scopul de a se interesa de elementele legionare din Anglia.

Aldeanu, legionar, are domiciliul în Portugalia, orașul Lisabona, este un bun prieten și colaborator al lui Munteanu Gheorghe. Ambii au venit la Londra pentru a se interesa despre elementele legionare din Anglia.

Goldstein Gogu, român, cu domiciliul în Paris unde editează zilnic în limba română un buletin în două pagini bătut la mașină, nu se cunoaște numele publicației.

Numitul are legături cu înalte persoane din viața politică a Franței. Este un element activ în mișcarea fugarilor români.

Goldstein Gogu este în legătură cu Geraint Owen care este cunoscut de noi că a făcut parte din Misiunea Militară Britanică din București și care în prezent lucrează la B.B.C. unde ocupă un post important în secția care se ocupă cu propaganda împotriva țărilor de democrație populară.

Goldstein Gogu este ajutat în editarea buletinului menționat mai sus de un român, anume Movilă.

Romulus Boilă, fiul fostului ministru Romulus Boilă, domiciliază la Paris și editează publicația reacționară „[La] Nation Roumaine".

Într-o discuție pe care a avut-o Boilă cu un agent al nostru i-a spus că pentru propagandă folosește bani din fondul depus de Antonescu în Elveția pe care l-a ridicat Cretzianu.

Boilă a mai spus că în Italia există o școală românească unde legionarii urmează cursuri superioare, politice, militare și alte specialități (nu se cunoaște localitatea).

Școala respectivă este susținută cu bani de către americani iar profesorii sunt tot americani. La această școală, Horia Sima împreună cu alți bandiți merg și țin cuvântări politice. Tot Boilă a spus că în Franța în prezent sunt 5 500 români fugiți după război din România. O parte dintre aceste elemente sunt veniți din alte țări în Franța. Cu plasarea lor în câmpul muncii se ocupă biserica catolică, care a repartizat aceste elemente în munci la păduri, voiajori, supraveghetori în minele de cărbuni și la îngrijirea viței de vie.

Vișoianu vine foarte des în Franța unde vizitează organizațiile fugarilor români.

Penescu este în Franța, iar în momentul de față este grav bolnav.

Viseanu redactează și conduce împreună cu alți fugari publicația reacționară „Era nouă".

Théo, ziarist, român, origine greacă, editează buletinul „Informației românești", publicație reacționară.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 53–55.

103.

1954 septembrie. Dare de seamă asupra activității Direcției a 8-a în perioada 1 ianuarie-31 august 1954.

Ministerul Afacerilor Interne	Strict Secret
Direcția a 8-a	Confidențial – Personal

Dare de seamă
asupra activității Direcției a 8-a
pe perioada 1 ianuarie – 31 august 1954

În cadrul M.A.I. – Direcția de Anchete are sarcina de a efectua ancheta preliminară, privind cazurile de infracțiuni împotriva securității interne și externe a statului nostru, de a descoperi legăturile criminale ale elementelor contrarevoluționare și de a strânge dovezile de vinovăție necesare sancționării lor de către justiție.

Concomitent cu anchetarea și trimiterea în justiție a elementelor contrarevoluționare, Direcția de Anchete se mai ocupă și cu munca de sprijin și control al Serviciilor 8 din unitățile regionale M.A.I., printr-un serviciu creat în acest scop.

La baza activității Direcției de Anchete a stat îndeplinirea Hotărârii C.C. al P.M.R. din 20 octombrie 1952, ordinul M.A.I. nr. 1751 din august 1953, precum și

directivele și instrucțiunile M.A.I. cu privire la munca de anchetă, care au dezvăluit lipsurile, metodele nejuste și abuzurile ce dăinuiau în domeniul muncii de anchetă.

Astfel, a fost scoasă la iveală încălcarea legalității populare prin arestări nejustificate, pe bază de materiale neverificate, neînsemnate sau chiar nereale, a unor cetățeni nevinovați, care în multe cazuri făceau parte din păturile apropiate nouă, în timp ce nu se punea accent suficient pe descoperirea adevăraților dușmani ai patriei noastre ca: trădătorii, spionii, teroriștii, diversioniștii, sabotorii etc.

Anchetarea elementelor arestate se tărăgăna timp îndelungat și multe dintre anchete țineau chiar mai mulți ani, arestații fiind ținuți în închisoare fără formele legale.

S-a scos la iveală, de asemenea, insuficienta pregătire politică, ideologică și profesională a anchetatorilor, lipsa de control și îndrumare permanentă a subalternilor și de aceea anchetele în multe cazuri s-au desfășurat fără plan de anchetă și chestionar și fără cunoașterea suficientă a materialului existent.

În locul unei munci perseverente de strângere a probelor și folosirea în anchetă a corpurilor delicte și altor documente, pentru demascarea legăturilor criminale ale arestaților și adâncirea anchetelor, în loc de obiectivitate în cursul cercetărilor, unii anchetatori alegeau calea cea mai ușoară: constrângerea fizică, amenințarea, presiunea morală și promisiunea, metode interzise cu desăvârșire de legile Republicii Populare Române.

Față de aceste lipsuri, în fața Direcției de Anchete au stat următoarele sarcini principale:

- respectarea legalității populare, în primul rând legalitatea arestărilor, respectarea termenelor de anchetă, ridicarea capacității de luptă a aparatului de anchetă, prin îmbunătățirea permanentă a muncii, prin înlăturarea metodelor vechi și dăunătoare și introducerea unor metode juste, care să ducă la dezvoltarea multilaterală și în adâncime a anchetelor, o sarcină principală a constituit și constituie lupta pentru educarea lucrătorilor, împletită cu măsuri împotriva abuzurilor, disciplina fermă în executarea ordinelor și instrucțiunilor date, cultivarea și dezvoltarea conștiinței și vigilenței revoluționare, ridicarea permanentă a nivelului ideologic, politic și profesional al anchetatorilor.

În vederea îndeplinirii acestor sarcini, Direcția de Anchete cu ajutorul efectiv al tov. consilieri, a trecut la luarea a o serie de măsuri menite să facă o serioasă cotitură în munca de anchetă și anume:

Pentru respectarea legalității populare și pentru lichidarea arestărilor ilegale, s-a luat măsura ca arestările să se facă pe bază de mandat de arestare și ordin de percheziție aprobat de Procuratura Teritorială respectivă, pe baza unui referat cu documentație prealabilă a activității criminale asupra elementelor ce urmau să fie arestate.

În vederea respectării termenelor de anchetă, a fost introdus un control mai eficace, iar în cazurile unde anchetele n-au putut fi terminate în timpul prevăzut de lege și

ordinul M.A.I., s-a cerut prelungirea anchetelor pe bază de referat aprobat de conducerea profesională şi organele procuraturii.

Astfel a fost legalizată situaţia a sute de reţinuţi ce fuseseră arestaţi cu câţiva ani în urmă – procurându-se pentru aceştia mandate de arestare la zi.

Pentru dezvoltarea simţului de răspundere al anchetatorilor şi a lichida schimbările dese şi fără justificare a anchetatorilor de la un arestat la altul, fapt ce a contribuit la tărăgănări şi anchetă superficială, s-a introdus referatul de preluare a dosarului de anchetă spre efectuare cu aprobarea conducerii Direcţiei.

S-a trecut la întocmirea de planuri de anchetă şi chestionare şi perfecţionarea acestora, ceea ce a determinat pe anchetatori să cunoască mai bine materialul existent, creându-se şi condiţii mai bune pentru efectuarea unui control şi sprijin mai eficace asupra subalternilor.

În ultimul timp s-a trecut la elaborarea „Planului individual de măsuri“, care va contribui la cunoaşterea şi mai bine a materialului informativ, la ridicarea simţului de răspundere, la dezvoltarea iniţiativei anchetatorilor şi la efectuarea unui control eficace şi sprijin permanent ce trebuie să fie acordat lucrătorilor.

Pentru a uşura demascarea legăturilor criminale ale arestaţilor şi a adânci anchetele, a fost introdus procesul verbal de identificare pe bază de fotografii, fiind astfel uşurată atât munca organelor de justiţie, cât şi a sectorului informativ, în ceea ce priveşte obiectivitatea declaraţiilor date de arestaţi.

O altă măsură care a dus la demascarea mai rapidă a arestaţilor, a constituit-o folosirea citatelor cele mai concludente şi verificare ale co-acuzaţilor şi martorilor, introduse sub formă de întrebare demascatoare în procesele verbale de interogatorii luate arestaţilor.

A fost introdusă folosirea în anchetă a documentelor oficiale, a corpurilor delicte şi a altor materiale probatorii, în scopul fixării faptelor sau demascarea activităţii criminale a arestaţilor. Prezentarea acestor materiale probatorii arestatului, în mod oficial consemnate în procesele verbale de interogatoriu, a contribuit la ridicarea la un nivel mai înalt a anchetelor.

S-a introdus folosirea confruntărilor fixătoare şi demascatoare, atât între arestaţi, cât şi între arestaţi şi martori în stare de libertate – lucru ce mai înainte nu se practica absolut deloc – fapt care a dat anchetelor un caracter mai obiectiv ca înainte şi a contribuit la scurtarea timpului de anchetă.

De asemenea, în ultimul timp s-a introdus folosirea expertizei conform prevederilor legale – şi prin aceasta s-a adus un sprijin serios anchetei şi în special anchetelor pe linie de contrasabotaj.

Pentru o mai bună muncă de control şi sprijin asupra subalternilor, s-a modificat conţinutul raportului zilnic de activitate al anchetatorilor, astfel că în afară de obiectivele anchetei şi orele de anchetă, ei arată zilnic şi rezultatele obţinute, precum şi măsurile luate.

În acelaşi timp a fost introdus referatul de încheierea cercetărilor, semnat de anchetator şi anchetat, aprobat de conducerea Direcţiei, el având ca scop să pună în cunoştinţă pe arestat cu definitivarea anchetei sale.

În domeniul pregătirii din punct de vedere teoretic şi practic al tovarăşilor anchetatori, de asemenea s-au luat o serie de măsuri educative şi anume:

- S-a trecut la prelucrarea, studierea şi seminarizarea ordinelor şi directivelor M.A.I. pe baza unui plan întocmit pe servicii, pentru ca tovarăşii să le însuşească cât mai bine şi să lupte pentru aplicarea şi respectarea lor în munca de anchetă. Aceste studii au fost repetate mai ales în ceea ce priveşte Hotărârea C.C. al P.M.R. din 20 octombrie 1952 şi ordinul M.A.I. nr. 1751.

De asemenea, au fost prelucrate în nenumărate şedinţe profesionale, metodele noi de anchetă introduse şi s-a pus un deosebit accent pe interzicerea cu desăvârşire a metodelor de constrângere. În acest scop, în şedinţe s-a analizat abaterile ce au avut loc şi s-au scos la iveală lipsurile pe bază de fapte concrete, citindu-se şi prelucrându-se procesele verbale greşite, totodată fiind date ca exemple altele bune.

În acelaşi timp, a fost studiat în mod organizat unele materiale sovietice ca „Partea Specială a Dreptului Penal Sovietic", şi unele legi şi decrete apărute, care au legătură cu munca de anchetă, cum au fost: legea de înfiinţare a Procuraturii, decretele de modificare aduse în această problemă, decretul cu privire la secretele de stat şi altele, cu scop educativ, s-a prelucrat pe Servicii co-referatul controlului făcut la Serviciul I, unde au fost scoase la iveală metodele şi practica dăunătoare folosită în muncă de către mulţi anchetatori, indicând măsurile ce trebuie luate pentru lichidarea lor.

S-a pus accent pe instructajul individual, ca fiind metoda cea mai justă de sprijinire a muncii de anchetă, renunţându-se la metoda analizelor colective pe Serviciu, care duceau la deconspirarea problemelor.

Tot în scopul ridicării nivelului anchetelor, cu ajutorul tov. consilieri, s-au întocmit şase lecţii cu privire la munca practică de anchetă, care urmează să fie prelucrate şi seminarizate.

*

La 1 ianuarie 1954, Direcţia de Anchete şi-a organizat munca pe cinci sectoare de activitate – respectiv cinci Servicii – iar de la 1 aprilie 1954 a fost contopit Serviciul I cu Serviciul II, munca fiind reorganizată pe patru servicii.

Contopirea celor două servicii s-a făcut datorită faptului că amândouă lucrau în aceleaşi probleme – de spionaj. Cu toate că astfel aparatul a fost redus, putem spune că munca nu a suferit din acest motiv.

În perioada 1 ianuarie – 31 august 1954 au fost reţinute în cadrul direcţiei un număr de 365 de elemente. Un număr de 107 elemente au fost repartizate pentru cercetări de către Comisia Centrală M.A.I., iar un număr de 207 elemente au rămas în cercetare

din anul 1953. Totalul arestaților a căror situație a rămas spre rezolvare pe anul 1954 este de 679 arestați.

Pe categorii avem următoarea situație:

-în probleme de spionaj șase grupuri de arestați ce totalizează un număr de 92 elemente;

-în problema organizațiilor contrarevoluționare, 12 grupuri de arestați ce totalizează un număr de 161 de elemente;

-De asemenea, în această perioadă au mai fost în cercetare 112 elemente în diverse probleme ca: grupul de fugari cu avionul, evazioniști și alții.

Din totalul de 365 de reținuți din perioada de care vorbește raportul, au fost arestați de către:

-Direcțiile informative ....119 elemente
-Direcția 8-a reieșiți din anchetă ....196 elemente
-Aduși de la regiuni și predați la Direcția a 8-a .... 30 elemente
-Predați de către organele grănicerești Direcției a 8-a ..... 20 elemente
Total ....365 elemente

Cazurile mai sus menționate au fost rezolvate astfel: 461 de reținuți au fost trimiși în justiție, 80 de elemente au fost puse în libertate, un număr de 23 elemente au fost transferate și expulzate, iar în curs de anchetă mai sunt 117 elemente.

În ceea ce privește cei 80 de reținuți puși în libertate, putem preciza următoarele: 34 de reținuți provin din cei dați spre cercetări de către Comisia Centrală M.A.I., 26 de reținuți din cei arestați de Direcțiile Informative și de Direcția 8-a. Astfel arestați de către Direcția 2-a și puși în libertate un număr de 13 elemente, arestați de către Direcția 3-a și puși în libertate 9 elemente, arestați de către Direcția 4-a un element, de către Direcția de Cadre un element, Direcția a 8-a două elemente.

Restul de 20 de elemente care au fost puse în libertate, provin din trecerea frauduloasă peste frontieră, reținute pe baza materialului prezentat de către Serviciul de Inspecții și în unele cazuri, deși au avut fapte justițiabile, totuși din diferite motive au fost puse în libertate.

*

Una din problemele principale ale direcției a fost anchetarea și descoperirea legăturilor criminale ale arestaților care au activat în slujba serviciilor de spionaj imperialiste, care au desfășurat și desfășoară activitate criminală pe teritoriul Patriei noastre.

Pe linie de spionaj au fost definitivate anchetele la unele grupuri sau cazuri izolate de spionaj – rămășițe din anul trecut – și au fost anchetate sau se găsesc în curs de anchetă grupuri și cazuri izolate de trădători și spioni.

Așa, au fost trimise în justiție și condamnate patru grupuri cuprinzând 94 de elemente, rămășițe din anii precedenți, trădători care s-au pus în slujba serviciului de spionaj englez și o parte în slujba serviciului de spionaj israelian.

Astfel, au fost judecate: 54 de elemente în frunte cu Benvenisti Mişu, Zisu A. Leiba şi alţii, trădători de patrie în slujba serviciului de spionaj englez şi israelian, precum şi un grup compus din nouă elemente în frunte cu Petre Gheorghiu şi Soroceanu Adrian, a căror anchetă a fost începută în cursul anului 1953 şi definitivată la începutul anului 1954, stabilindu-se că aceştia s-au făcut vinovaţi de activitate de spionaj în favoarea statului englez.

-Grupul Kiriţescu Marina, cuprinzând 12 elemente, rămăşiţe din problema spionilor paraşutaţi Golea, de asemenea a fost definitivată ancheta acestora, fiind trimişi în justiţie la începutul anului 1954 şi condamnaţi.

Pe linie de spionaj, în cursul perioadei ce formează obiectul acestei dări de seamă, în afară de lichidarea anchetelor grupurilor rămăşiţe au fost arestate şi anchetate un număr de 92 de elemente, o parte din aceste elemente găsindu-se şi în prezent în curs de cercetări.

Dintre cei arestaţi şi anchetaţi în cursul anului 1954, şi care au desfăşurat activitate de spionaj, se desprinde în mod deosebit agentura serviciului de spionaj englez, care a lucrat prin diplomaţii de la Legaţia engleză sau prin trimiterea în R.P.R. a unor elemente criminale.

Astfel, la începutul anului 1954, a fost arestat un grup de 7 trădători în frunte cu W. A. S. R., fostă funcţionară a Legaţiei engleze din Bucureşti şi B. W., fost ofiţer superior în cadrele M.A.I. şi în ultimul timp la Ministerul Construcţiilor.

Această funcţionară a Legaţiei a fost dirijată pe rând de către diplomaţii care au succedat la Legaţie şi au organizat o agentură numeroasă, recrutată din rândurile elementelor foste exploatatoare, în special ruşi albi, care lucrau sau aveau legături cu instituţii importante ca: Sovromurile, Banca de Stat a R.P.R. -ului, Expediţia Geologică etc.

Din anchetarea lor au rezultat şi alte elemente, care au desfăşurat activitate de spionaj în favoarea serviciului de spionaj englez, elemente care au fost arestate recent, numărul lor ajungând la 15.

Cazul de mai sus, a apărut pe linia agenturii de cameră, faţă de care Kiriţescu Marina din problema spionilor paraşutaţi, a destăinuit că spionul Golea [Ioan] a cunoscut şi pe o oarecare funcţionară de la Legaţia engleză.

Acest material a fost folosit cu pricepere în anchetarea spionului Golea, care a recunoscut că a cunoscut o funcţionară cu numele de „S" de la Legaţia engleză, dar că mai mult nu ştie despre ea.

Declaraţia spionului Golea a fost folosită împotriva arestatei Kiriţescu Marina, care la rândul ei a recunoscut că prietena ei „S" a cunoscut pe spionul Golea şi aceştia îşi dădeau reciproc lecţii de limba engleză şi germană, lecţii la care au participat o serie de elemente duşmane.

Pe baza acestui material, s-au făcut verificări la Direcţia 2-a şi numita „S" a fost identificată ca colaboratoare a Direcţiei a 2-a. S-a dovedit că este informatoare dublă şi pe baza materialului existent a fost arestată şi în anchetă a recunoscut că din

însărcinarea diplomaților englezi, a format o rețea pe teritoriul țării noastre, că a cules și transmis informații din toate domeniile de activitate. Tot pentru aceleași motive a fost arestată și S.R. care făcea parte integrantă din acest grup de trădători, care au desfășurat o intensă activitate de spionaj în slujba serviciului de spionaj englez, în sprijinul nemijlocit al unor agenți, dintre care o parte se află în țară, iar o parte sunt fugiți în țările capitaliste.

Unii dintre agenții recrutați de aceștia, aflați în țară, s-au strecurat în posturi importante din aparatul de Stat, au cules și trimis informații cu caracter de spionaj, mai ales din domeniul apărării țării.

Un alt spion și trădător, care a desfășurat activitate de spionaj în favoarea statului englez, a fost descoperit și arestat în aprilie de către Direcția 3-a în luna aprilie 1954, în persoana lui Bodea Ioan, din cercetarea căruia au fost descoperite și arestate 23 elemente dovedite ca vechi spioni, complici și gazde ale lui Bodea Ioan.

Pe baza declarațiilor date de complicii lui, Bodea a fost demascat și astfel a fost nevoit să recunoască faptul, că în anul 1950 a fugit din țară în Turcia, unde a fost recrutat de serviciul de spionaj englez, apoi dus în Anglia, instruit într-o școală de spionaj și retrimis în septembrie 1953 în mod fraudulos în R.P.R., cu misiune de spionaj. Spionul Bodea Ioan, pe baza instrucțiunilor primite, care a sosit în țară a preluat aparatul de radio emisie-recepție, dintr-un loc dinainte stabilit și a transmis pe această cale informații secrete. Cu toate că ancheta a insistat atât asupra lui, cât și asupra complicilor săi, care la rândul lor au declarat și alte legături care sunt în curs de identificare, considerăm că n-am reușit să descoperim toată agentura legată de acest caz, deoarece avem indicii în acest sens însăși pe baza sarcinilor cu care spionul Bodea a fost trimis în țară.

*

Strâns legat de problema anchetelor pe linie de spionaj, este și problema trecerii frauduloase a frontierei.

În perioada ianuarie – august 1954, au fost sub anchetă 21 de cazuri de trecere frauduloasă de frontieră, dintre care 10 cazuri au fost rămase din 1953.

Din anchetele efectuate a rezultat, că cea mai mare parte dintre aceia care au trecut fraudulos frontiera din Iugoslavia în R.P. R, au venit cu misiuni de spionaj.

Recent, au fost arestate de către Direcția 2-a, 7 elemente care au lucrat în slujba serviciului de spionaj iugoslav. Ancheta a stabilit că numitul I. E. a fugit din R.P.R. în Iugoslavia, unde a fost recrutat de U.D.B.-a, instruit și trimis în R.P.R. în mai 1953, în mod fraudulos cu misiuni de spionaj.

Aceasta a format pe teritoriul țării noastre, o agentură din care a făcut parte și D.I., care urma să preia agentura recrutată de primul.

Pe baza declarațiilor celor arestați și în urma verificărilor făcute de Direcția 2-a, au mai fost arestate încă 16 elemente și astfel numărul lor a ajuns la 22, dintre care o parte gazde și favorizatori. Ancheta fiind terminată, cazul a fost deferit justiției.

De menționat este faptul că I. E. a reușit să recruteze unele rude ale lui, care au avut până la arestare funcțiuni în cadrul M.A.I. și de la care a reușit să obțină și să falsifice documente personale, pe care le-au folosit în activitatea lor de spionaj.

Trebuie menționat că ancheta a avut din partea Direcției 2-a material informativ suficient și mult mai valoros ca în alte cazuri, ceea ce a contribuit în bună parte la dovedirea legăturilor criminale ale arestaților și la adâncirea anchetei.

Din cercetarea elementelor arestate pe linie de spionaj, se desprind o serie de aspecte, cu privire la schimbarea metodelor de acțiune a dușmanului în ceea ce privește recrutarea, instructajul, culegerea de informații, contactul cu agentura, plata agenturii, mijloace de transmitere a informațiilor.

Astfel, s-a stabilit că serviciile de spionaj imperialiste, pe lângă elementele legionare, foștii moșieri și industriași, elemente naționaliste și cosmopolite, folosesc în mod intens elemente contrarevoluționare din rândul rușilor albi, care au reușit în unele cazuri să se strecoare în posturile importante ale aparatului de Stat.

De asemenea, reiese că în special Legațiile engleză și americană din R.P.R., acționează în mod intens prin intermediul unor funcționari de-ai lor, cetățeni ai R.P.R. –ului, care își recrutează agentura de spionaj dintre rudele și cunoscuții lor, elemente dușmănoase regimului nostru.

*

Un alt domeniu al activității Direcției a 8-a a fost anchetarea elementelor dușmănoase constituite în organizații contrarevoluționare.

De la începutul anului până în iulie 1954, au fost descoperite și arestate organizațiile: „Cerna“, „Îngerul Alb“, „Șoimii României“, „Antropozofii“, „Florea Paul“, „Grupul de fugari în frunte cu Caraivan și Cucu“ și altele.

Ancheta privind organizația „Cerna“ în frunte cu Jianu Gheorghe, maior deblocat, prin demascarea arestatului Constantinescu Alexandru, a descoperit legături criminale cu încă 33 de elemente care în majoritatea lor erau recrutați dintre legionarii și membrii partidelor istorice de la Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, precum și unitățile Ministerului Industriei Alimentare.

În cursul anchetei au fost descoperite mijloace de multiplicarea a manifestelor, un număr de manifeste, precum și jurămintele în scris ale membrilor organizației.

În ceea ce privește organizația contrarevoluționară „Îngerul Alb“ în frunte cu Ștefan Ioan, în cadrul căreia au fost arestate 27 elemente, s-a stabilit că membrii acestei organizații au ținut ședințe, au cotizat și au depus juràminte. De asemenea, s-a stabilit că au căutat să extindă organizația prin recrutarea de elemente din rândul legionarilor, membrilor fostelor partide istorice, în special P.N.Ț., urmărind în activitatea lor

criminală, să saboteze măsurile luate de Guvern în legătură cu înființarea G.A.C. –urilor și T. O. Z. – urilor, să instige țărănimea la nepredarea cotelor către Stat și să se înarmeze în vederea unor acțiuni împotriva regimului democrat popular.

În cadrul anchetei privind organizația antropozofică, au fost cercetate 25 elemente, stabilindu-se că aceștia s-au întrunit în ședințe subversive, comentând evenimentele politice interne și internaționale în mod dușmănos la adresa R.P.R.

De asemenea, au propagat izbucnirea unui nou război mondial, traducând, multiplicând și difuzând material interzis și au urmărit în activitatea lor criminală să sădească în rândul celor cu care veneau în contact, neîncrederea și ura față de regimul nostru desfășurându-și activitatea în special în rândul intelectualilor și, în primul rând, în rândul oamenilor de artă.

În cadrul anchetelor privind organizațiile contrarevoluționare, din cercetări a rezultat un grup compus din 9 studenți legionari în frunte cu Simion Dumitru, Dima Ioan, Mogoș Gheorghe. Aceștia făceau parte din Corpul Studențesc Legionar (dintre care o parte au fost arestați în 1952) și rămăseseră nedescoperiți de organele noastre informative, desfășurându-și activitatea subversivă legionară mai departe, nestingheriți. Acest grup a rezultat din cercetări astfel: fiind reținut în cadrul unei organizații contrarevoluționare un fost preot, anume Florea Paul, într-un caiet de notițe personale s-a găsit scris numele de Constanța Georgescu și Mogoș Gheorghe.

În urma anchetării sale în legătură cu aceste două nume, a recunoscut că a avut legături cu Georgescu Constanța, studentă în București și prin ea a cunoscut un student legionar Andronescu D. (arestat în 1952), iar că numita Georgescu Constanța i-ar fi spus că relații despre Andronescu se pot lua de la un fost coleg al acestuia, Mogoș Gheorghe.

Adâncind cercetările asupra numitei Georgescu Constanța a rezultat că în timp ce Andronescu D. era închis, a primit vești de la acesta printr-un deținut ce se eliberase de la Jilava, Petrișor Marcel, căruia i-a făcut legătura cu Mogoș Gh.

Continuându-se cercetările asupra lui Andronescu D. și Mogoș Gh., a rezultat că ei făceau parte dintr-un grup subversiv legionar și astfel au mai fost arestați alți 16 legionari.

Toți aceștia au desfășurat în perioada 1949–1954, o intensă activitate subversivă legionară, ținând ședințe, plătind cotizații, având nume și indicative conspirative, făcând marșuri legionare în pădurile din jurul Bucureștiului și cântând cântece legionare, în general pregătindu-se în vederea acționării împotriva regimului democrat popular.

Un aspect care s-a desprins din cercetări este că aproape toate organizațiile contrarevoluționare au încercat să ia legătura cu legațiile statelor imperialiste. Acest lucru a rezultat la organizația „Îngerul Alb“, în frunte cu fugarul Ștefan Ioan, care a căutat să stabilească legături cu Legația americană. De asemenea, grupul contrarevoluționar al antropozofilor, care a făcut legături în Franța, prin foștii angajați ai Institutului Francez și au încercat să ia legături și cu Legația elvețiană.

În această perioadă s-a strâns material împotriva foştilor conducători principali ai partidelor burghezo-moşiereşti (foşti demnitari), în scopul de a se trece la anchetarea întregului lot, compus din 134 elemente ce au fost arestate în perioada 1948–1950.

De asemenea, au fost au fost trimişi în Justiţie un număr de 79 de poliţişti, care au activat în cadrul Inspectoratului de Siguranţă Chişinău, în cadrul fostei Direcţii Generale a Siguranţei şi Prefecturii Poliţiei Capitalei.

Aceştia au fost cercetaţi de un grup de anchetatori din direcţie, în anul 1953. Alţi poliţişti în număr de 1 662 au fost repartizaţi la regiunile M.A.I., care continuă cercetările până la lichidarea totală a acestei probleme, în care au fost arestaţi încă din anul 1948, peste 2 500 elemente.

În ceea ce priveşte lotul S.S.I., compus din 758 elemente arestate, o mică parte în 1948, iar majoritatea în 1951, s-au strâns materiale şi s-a început anchetarea unui lot de 25 elemente principale având următorul obiectiv: descoperirea agenturii lor folosită în ţară şi în U.R.S.S. în timpul războiului, precum şi descoperirea agenturii S.S.I. predată după 1944, serviciilor de spionaj imperialiste, în special celui englez.

*

În perioada de mai sus au fost cercetate şi câteva cazuri izolate de sabotaj.

De exemplu, la începutul anului 1954, a fost arestat de organele Direcţiei a 4-a, Staicu Gheorghe, învinuit pentru faptul că ar fi constituit o organizaţie de sabotaj în industria petroliferă. În cercetări nu s-a verificat a fi real materialul, rezultând că cel în cauză nu se face vinovat de constituirea organizaţiei de sabotaj. A rezultat însă că a fost colaboratorul lui Mihalache, că după 1944 a desfăşurat activitate contrarevoluţionară pe linia P.N.Ţ. – Maniu, că a avut legături cu banda lui Robu Ioan şi Dabija. S-a mai stabilit că Staicu Gheorghe a furnizat informaţii de spionaj lui Liviu Bodolea, agentul serviciului de spionaj francez, prin intermediul unei cunoştinţe de a lui. Pentru aceste fapte a fost deferit justiţiei.

Un alt caz, Voronca Alexandru, care de asemenea a fost arestat de organele Direcţiei a 4-a, învinuit pentru sabotaj în industria petroliferă. Dat fiind că materialul informativ nu era suficient, cu toate cercetările întreprinse, ancheta nu a putut aduce probe doveditoare şi nu a reţinut în sarcina sus-numitului vreo acţiune de sabotaj. A rezultat însă că în perioada antonesciană a fost delegat pe linie de contra– spionaj a S.S.I. – ului la o societate petroliferă şi a trimis muncitori în justiţie. Pentru aceste fapte a fost trimis în justiţie.

Problema cea mai veche în cadrul direcţiei este ancheta sabotajului în sistemul financiaro-bancar şi cooperaţiei, unde din lipsă de experienţă, de specialitate a anchetatorilor şi a unei documentaţii suplimentare pentru adâncirea cercetărilor, ancheta a fost tărăgănată.

În ultimul timp dat fiind sprijinul acordat și experiența acumulată în decursul cercetărilor, ancheta a fost definitivată și cazul deferit justiției.

În cursul anului 1954 am avut arestați un număr mic de elemente pentru sabotaj și trebuie să spunem, că și în aceste puține cazuri, anchetele nu au fost adâncite, au lipsit expertizele, documentația a fost insuficientă, în multe cazuri chiar inexistentă. Toate acestea arată că în acest domeniu avem încă lipsuri serioase în descoperirea elementelor criminale care organizează și întreprind asemenea acțiuni.

*

Una din preocupările Direcției de Cercetări este și munca de sprijin și control la Serviciile de Cercetări din Regiunile M.A.I.

În acest scop a fost creat Serviciul IV, încadrat în bună parte cu tovarăși calificați în munca de cercetări.

Activitatea acestui serviciu s-a desfășurat după un plan, deplasările făcându-se în primul rând pentru a sprijini Regiunile cele mai slabe în munca de anchetă, precum și cele care aveau probleme mai importante.

Deplasările au avut loc după ședințe de analiză a muncii și instructaj, organizate lunar, ședințe în care s-a pus un accent deosebit pe însușirea ordinelor și directivelor M.A.I., în scopul îmbunătățirii calității muncii, pentru respectarea legalității populare, precum și prelucrarea aspectelor pozitive și negative, atât din munca de cercetări a unor tovarăși din Regiuni, cât și din munca unor tovarăși din Direcție trimiși pentru sprijin și control.

Ca rezultat al muncii de sprijin și control, unele regiuni au făcut progrese în ceea ce privește calificarea profesională a anchetatorilor, însușirea metodelor juste care au dus la lichidarea unor serii de abuzuri, la adâncirea cercetărilor, cum este la Dir. Reg. : Timișoara, Cluj, Galați, Ploiești și București.

Au început să se rărească cazurile de încălcări ale legalității populare, arestările să se facă pe bază de mandat, emis de către Procuratura Teritorială, să se respecte termenele de anchetă.

În perioada de care se ocupă raportul, regiunile au avut sub anchetă un număr total de 2 307 elemente, dintre care 985 sunt trimiși în justiție, 136 în libertate și 1 186 se găsesc în curs de cercetări.

De menționat este faptul că din cei 2 307 elemente aflate în anchetă, numai 992 de elemente au fost arestate în anul 1954, în diverse probleme, restul de 1 029 sunt polițiști arestați încă din 1948 și duși din penitenciare pentru cercetări în anul 1954 și 286 elemente trimise de către Comisia Centrală a M.A.I. pentru recercetări.

Un ajutor efectiv a fost dat următoarelor regiuni:

-Regiunea Ploiești, în perioada sabotajului din producția specială, cu 6 arestați, în care ancheta a stabilit acte grave de sabotaj. În această problemă, organele

Serviciului IV au ajutat în mod efectiv, formând o comisie de expertiză și luând la M.A.I. elementul principal.

– Regiunea Suceava, în problema furturilor masive și actelor de sabotaj de la I.F.E.T. – Vatra Dornei, în care sunt 22 de arestați. Ancheta a fost sprijinită efectiv din partea Serviciului de anchetatori timp de trei luni, care au îndrumat permanent ancheta. De asemenea, organele Serviciului IV au instituit o comisie de expertiză, pentru a demasca activitatea criminală a arestaților.

– Tot astfel au fost sprijinite: Reg. Timișoara în ancheta grupului de spioni de la A.P.F., Reg. Arad în ancheta organizației contrarevoluționare „Îngerul Alb", Reg. Pitești în problema sabotajului G.A.S. – Rădești, Reg. București, Constanța, Bacău și Iași într-o serie de probleme importante.

Lucrătorii direcției noastre au stat pe teren câte 20–30 de zile și în unele cazuri și câteva luni. Ei au arătat tovarășilor anchetatori practic cum se duce ancheta, de la studierea materialului informativ până la încheierea dosarului pentru justiție.

De asemenea, au făcut instructaj asupra tuturor metodelor noi ce au fost introduse în munca de anchetă din Direcția Centrală, pentru ca ele să fie însușite și folosite de către lucrătorii Serviciilor de anchetă din regiuni.

Cu toate realizările obținute și cu tot ajutorul dat Regiunilor, munca de anchetă din Regiuni este departe de a fi atins nivelul sarcinilor ce le avem în perioada actuală.

Una din lipsurile cele mai serioase în munca regiunilor, este nerespectarea legalității populare în ceea ce privește arestările. Se fac arestări fără o verificare temeinică a materialului informativ și în unele cazuri fără cel mai elementar spirit de orientare. Astfel în Reg. Bacău au fost reținuți la data de 15 iunie a.c. din ordinul șefului direcției numiți: Rusu Ioan și Rusu Ruxandra pe baza materialului informativ din care reieșea că aceștia au maltratat pe deputata sătească Breahna Maria. După patru luni de reținere, cercetările au stabilit că Breahna Maria era un element ușuratic și a reușit să ducă în eroare organele de securitate Bacău, iar sectorul informativ a luat declarații ireale de la martori.

În Regiunea Autonomă Maghiară la 27 martie 1954 a fost [arestată] Szekely Suzana pentru motivul că ar fi intrat cu plugul în pământul T.O.Z.-ului.

După 30 de zile de cercetări numita a fost pusă în libertate dovedindu-se că declarațiile martorilor sunt nereale. De asemenea, în Reg. Ploiești a fost arestat la 16 septembrie 1954 Ceaușel Ion, țăran sărac cu 9 copii, sub pretextul că a refuzat să plătească impozitul fiscal și cotele de cereale.

Deși sus-numitul mai avea de plată numai cote de porumb care era în curs de recoltat, a fost totuși arestat și după o lună cazul a fost deferit justiției, însă fiind sesizată conducerea M.A.I., a fost pus în libertate.

Astfel de arestări nejustificate au fost și în alte regiuni, în special Reg. Craiova, Constanța, Baia Mare și Oradea.

Multe probleme au fost rezolvate de unele regiuni în mod cu totul superficial, deoarece nu au adâncit anchetele și au rămas o serie de elemente cu activitate criminală nedescoperite.

Așa de pildă, Reg. Arad a arestat și cercetat de trei ori pe găzduitorii unui curier al serviciului de spionaj C. I. C. din Salzburg și nestabilind nimic, i-a pus în libertate, pentru ca ulterior să se dovedească că aceștia au desfășurat activitate de spionaj, sprijinindu-l pe acest curier.

În unele regiuni nu se fac confruntări și nu se adună materialele probatorii suficiente.

De asemenea, sunt regiuni care mai folosesc încă în anchetă metode nepermise de constrângere. Așa au fost cazuri recente la Regiunea București, a cărei conducere a imprimat tendința la anchetatori de a confirma – cu orice preț în anchetă – materialul informativ.

La Reg. Craiova, un anchetator a bătut anchetați încă din 1950 și până în martie 1954, când a fost descoperit.

Reg. Oradea, după ce a fost bătută o femeie, a băgat-o într-o ladă simulând că o împușcă; Reg. Arad, Bârlad și Pitești care forțează pe arestați să stea în picioare până cad în nesimțire, îi amenință și îi înjură, le fac promisiuni că dacă recunosc, li se va ușura situația și altele.

Sunt lipsuri în regiuni în ceea ce privește colaborarea cu organele informative.

În unele cazuri arestații sunt predați serviciilor de cercetări de către serviciile informative, după ce au fost cercetați timp îndelungat, descoperind în fața arestaților materialul posedat.

Astfel, la Reg. Stalin, în cazul arestatului Bugoi Vladimir, tov. maior Cârnu, șeful Serviciului III, a procedat extrem de nejust; cercetând pe sus-numitul, după 4–5 zile văzând că nu vorbește i-a arătat sus-numitului proclamația organizației contra–revoluționare denumită „Internaționala Albă“, ce conținea circa 70 de pagini și care era singurul exemplar scris. Acest procedeu a dus la deconspirarea informatorului, deoarece înainte de arestare numitul Bugoi Vladimir lăsase proclamația informatorului pentru consultare și de la care urma să primească răspunsul.

De asemenea, în multe cazuri, arestații sunt predați de către serviciile informative, serviciului de cercetări, fără forme legale. Asemenea încălcări s-au manifestat la Reg. Craiova, Deva, Arad și Regiunea Autonomă Maghiară.

În ceea ce privește administrarea probelor pentru Justiție există lipsuri, de pildă la Regiunea Autonomă Maghiară, Reg. Iași și București, precum și la Reg. Bacău, Bârlad și Craiova, deoarece o serie de dosare de cercetări au fost respinse de organele Procuraturii și Justiției, din cauza probelor insuficiente.

De exemplu, Reg. Iași în cazul sabotajului de la I. M. S. –Roman a întocmit dosarul numai cu câteva declarații de la martori și unele recunoașteri ale celor în cauză, însă ceea ce era mai important și care putea să facă dovada actelor de sabotaj – expertiza tehnică – lipsea.

De asemenea, declarațiile erau luate nejust, în ele se vorbea despre acte de sabotaj și diversiune, fără să se arate în ce anume constau ele și care este cuantumul pagubelor aduse.

Pentru toate aceste lipsuri răspunderea o poartă în primul rând directorii de regiuni care au nesocotit ordinele M.A.I., lăsând munca de cercetări să se desfășoare la voia întâmplării.

De asemenea, o contribuție la aceste lipsuri au avut-o și lucrătorii din Direcția Centrală de Anchete trimiși pe teren, care nu au sprijinit în mod temeinic munca anchetatorilor din regiuni, nu au combătut și nu au sesizat la timp toate lipsurile constatate, pentru a se lua măsuri necesare pentru lichidarea lor.

Răspunderea o poartă și conducerea Direcției Centrale de Anchete, care în unele cazuri a trimis în regiuni lucrători insuficient pregătiți, făcând în unele cazuri ei însăși abateri de la directivele M.A.I., iar în cursul anului 1954 s-a dezorganizat munca Serv. IV prin trimiterea de anchetatori pentru a face muncă de anchetă timp îndelungat în regiuni, ceea ce a fost în detrimentul controlului și sprijinului muncii de anchetă din celelalte regiuni.

*

Lipsurile pe care le-am arătat în munca regiunilor există și în munca Direcției Centrale de Anchete.

O principală lipsă care mai dăinuie este insuficienta muncă de control și sprijin din partea cadrelor de conducere din Direcție, inclusiv conducerea Direcției. Unii șefi de serviciu și de birouri nu cunosc în amănunt toate problemele, nu le țin în mână și nu fac un instructaj tehnic temeinic cu anchetatorii din subordine.

Sprijinul individual al anchetatorilor nu s-a folosit în suficientă măsură, în unele cazuri anchetatorii nu au fost instruiți complet cum trebuie să procedeze în anchetă.

Controalele făcute pe servicii, pe bază de referat și coreferat la sfârșitul anului 1953, cu toate că au dat unele rezultate, s-au dovedit a fi insuficiente, deoarece nu s-a aplicat în suficientă măsură metoda instruirii individuale împletită cu aceea a controlului zilnic al anchetatorilor.

Aceasta a contribuit, ca în munca anchetatorilor să existe o serie de lipsuri serioase și anume: necunoașterea suficientă și de către toți anchetatorii a materialului existent și nefolosirea lui cu pricepere pentru demascarea arestaților.

Astfel, unii anchetatori în loc să studieze temeinic materialul ce există împotriva reținuților și în loc să întocmească un plan concret de măsuri pe baza căruia să se desfășoare ancheta, cu chestionare bine întocmite, se rezumă la un studiu superficial, făcând în unele cazuri anchetă la întâmplare.

Așa a procedat Lt. Giurcovici Radomir care, cercetând un spion, nu s-a pregătit înainte de a intra în anchetă, a lăsat arestatul să scrie singur timp de șase zile și după

aceea dânsul a tradus încă patru zile un material fără conținut, dând astfel posibilitatea arestatului să dea 13 legende diferite.

Astfel de lipsuri s-au manifestat și la Lt. Oprea Ioan, Lt. Moraru Ioan și alții.

În dorința de a obține rezultate fără prea multă greutate, unii lucrători au desfășurat anchete pasive pe bază de discuții nelegate de faptele arestaților, ceea ce a știrbit din caracterul combativ al anchetelor.

În ceea ce privește folosirea materialului compromițător, acesta nu întotdeauna a fost folosit cu maximum de pricepere, astfel că în unele cazuri materialul a fost divulgat prin discuții inutile, iar în alte cazuri nu a fost folosit la timpul potrivit pentru demascarea arestatului. De exemplu, Lt. major Rujan Gheorghe, găsind la o percheziție domiciliară divers material compromițător împotriva arestatului J. Gh., în loc să folosească acest material cu tact și să ancheteze arestatul în mod amănunțit în legătură cu fiecare scrisoare, le-a pus pe toate în fața arestatului, pe masă, pentru a le certifica.

Cele mai serioase lipsuri au existat însă în luarea proceselor verbale de interogatoriu. Sunt puse întrebări negândite, rupte de răspunsul arestatului, fără legătură între ele și după aceea unele ședințe de anchetă au avut un caracter neserios de compromitere a anchetatorilor, ceea ce a făcut necesar schimbarea acestora.

Astfel Lt. Crăciun Iosif a consemnat într-un proces verbal de interogatoriu, declarația provocatoare a unui arestat, cum că „Mihai Eminescu a fost legionar“ sau Lt. Brânzei Gheorghe care a pus întrebarea într-o anchetă unui arestat fost Lt. Col. în armata burgheză și director de studii al liceelor militare „Arată d-ta când l-ai cunoscut pe Cowles din Uruguay din S.U.A. ?“, mai mult chiar, a consemnat răspunsul arestatului în felul următor: „În primul rând Uruguay nu e în S.U.A., iar în al doilea rând nu cunosc pe acest Cowles“.

Verificarea celor declarate de arestat nu s-a făcut de unii anchetatori, iar în unele cazuri – când s-a făcut – a fost cu mari întârzieri. În acest fel unii anchetatori cred și consemnează tot ceea ce declară arestatul și aceasta duce la tărăgănarea nejustificată a anchetelor și la posibilitatea ca unii arestați să ascundă faptele lor criminale.

Legat de lipsa verificărilor celor declarate de arestat se adaugă lipsa de obiectivitate a unor anchetatori, tendința lor de a culege probe numai de acuzare, iar nu și cele în apărare. Pe de altă parte, unii anchetatori fac promisiuni, pun întrebări sugestive, ceea ce de asemenea duce la lipsă de obiectivitate în anchetă.

De exemplu, Lt. König Adrian în ancheta cu antropozoful R. D. a procedat în mod nejust la sugerarea arestatului a problemei pe care el o urmărea și în urma insistențelor a reușit „să determine“ pe arestat să recunoască că a avut activitate pe linia spionajului francez în legătură cu un anume Paul Voiculescu nume pe care anchetatorul l-a sugerat arestatului, deoarece îl cunoștea dintr-o anchetă anterioară.

În unele cazuri anchetatorii merg în anchetă pe o linie preconcepută, cum că arestatul trebuie să fie neapărat criminal sau că nu este vinovat și nu face în prealabil verificările și culegerea de dovezi în legătură cu fiecare situație.

Un exemplu îl constituie Lt. Ionescu Hristache care, anchetând pe arestata P.M., în loc să verifice și să culeagă probele necesare pentru soluționarea cazului ei, a doua zi de anchetă s-a prezentat șefului de birou cu propunerea s-o pună în libertate, întrucât nu sunt fapte.

Se mai manifestă încă cazuri de indisciplină în muncă, de neaplicare a ordinelor și directivelor. Astfel sunt unii anchetatori, care lucrează cu randament redus, pierzând vremea cu chestiuni neînsemnate sau chiar trăgând chiulul. De exemplu Lt. Grigorescu Ioan în loc să facă anchetă, scoate pe arestați și în prezența acestora citește tot timpul diferite cărți, ca apoi să consemneze în raportul de activitate că a făcut anchetă.

Astfel de cazuri au fost puse în discuția colectivului de muncă luându-se și măsuri de sancționare.

Toate aceste lipsuri manifestate de către unii lucrători au dus acolo că unele probleme nu au fost rezolvate în termen, unele cazuri fiind tărăgănate timp îndelungat și nejustificat.

Un alt aspect negativ este acela, că unii anchetatori în loc să prelucreze martorii audiați în stare de libertate în așa fel ca aceștia să ne ajute, ei fac anchetă cu acești martori întocmai ca și cu arestații. De pildă Lt. Radu C-tin, audiind pe martorul T.S., care avea o muncă de răspundere în Ministerul Agriculturii, a făcut audierea pe baza unui proces verbal de interogatoriu, trecând la redactarea tuturor antecedentelor martorului, fapt ce a determinat pe martor să creadă că ancheta se face în legătură cu el.

În această perioadă au existat și lipsuri în ceea ce privește vigilența și conspirativitatea.

Legat de problema conspirativității, trebuie să arătăm și un alt aspect negativ și anume faptul că unii anchetatori din aceeași problemă discută între ei (fără ca șeful de birou sau de serviciu să aibă cunoștință) și-și povestesc reciproc problemele recunoscute de arestat. Aceasta duce uneori la punerea de acord a declarațiilor și uneori chiar la stabilirea de fapte nereale, sugerate arestaților.

Sunt încă multe lipsuri în ceea ce privește întocmirea dosarelor de justiție. Unii tovarăși au avut lipsuri de încălcare a legalității, prin aceea că au trimis în justiție procese verbale cu ștersături, modificări, diverse corecturi necertificate de arestat, dând posibilitatea instanțelor să pună la îndoială valabilitatea celor declarate de arestat în aceste procese verbale. Un astfel de dosar a prezentat conducerii direcției Cpt. Niculescu Ioan, Cpt. Lupan Gavrilă, Lt. Oprea Ioan și alții.

De asemenea și conducerea direcției are lipsă, că nu întotdeauna a urmărit toate problemele, nu a tras la răspundere șefii de servicii, ci mai mult pe subalternii acestora.

Lipsurile arătate mai sus, care se mai manifestă încă în aparatul de anchetă, dovedesc că nu s-au făcut suficiente eforturi pentru calificarea profesională a lucrătorilor și ridicarea muncii de anchetă la un nivel înalt.

În munca noastră am întâmpinat și o serie de greutăți din partea Direcțiilor operative și a altor unități M.A.I. care în unele cazuri ne-au predat arestați cu materiale insuficiente și neverificate.

De exemplu, Direcția a 3-a ne-a predat un grup compus din 3 elemente pentru a fi anchetați și deferiți justiției. Din anchetă a rezultat că la mijloc era vorba de o provocare a colaboratorului „S“, care a mijlocit întrevederile între aceste elemente îndemnându-i la activitate contrarevoluționară. Cazul a fost clarificat după 7 luni de anchetă, prin punerea în libertate a celor în cauză, întrucât în sarcina lor nu s-a putut stabili fapte justițiabile. Trebuie menționat că acțiunea informativă din această problemă a fost dusă numai pe o singură linie.

De asemenea, au fost predați Direcției de Anchetă fără forme legale, o serie de arestați cu care făcuseră în prealabil anchetă Direcțiile informative, timp îndelungat. Uneori, în cadrul acestor anchete a fost deconspirat întregul material în fața arestatului. Un exemplu în acest fel este cazul arestatului D.V. înaintat direcției noastre de către Direcția a 2-a, după ce mai înainte a făcut anchetă cu el timp de o lună și jumătate.

La fel și în cazul lui Poenaru Dumitru, arestat în luna aug. a.c., tovarășii din Direcția a 3-a în ancheta operativă efectuată cu el, i-au pus tot materialul probatoriu în față, pentru ca apoi să-l înainteze la Direcția 8-a, din cauză că nu recunoștea nimic.

În privința arestărilor fără material suficient, un exemplu îl constituie cazul arestatului Stanciu Alexandru. Aceasta a rezultat dintr-o anchetă făcută în 1953 la Direcția de Anchete, cum că ar fi cunoscut faptul că un alt arestat A. E. se ocupa cu redactarea și răspândirea de fițuici cu caracter dușmănos.

Dat fiind că în 1953 alte probe nu existau și cele existente erau neconcludente, Stanciu Alexandru a fost arestat – mai ales că era ofițer activ medic în M.F.A. – și dosarul cu materialul existent a fost înaintat Direcției a 3-a, pentru supravegherea informativă a celui în cauză, urmând ca atunci când se va constata că are legături sau activitate dușmănoasă, să fie reținut.

În luna iunie a.c. Direcția a 3-a a trecut la arestarea lui, predându-l pentru anchetă Direcției a 8-a, numai în baza aceluiași material, nefăcând nimic în plus. Din lipsă de probe sus-numitul a fost pus în libertate.

Trebuie să arătăm că direcțiile informative nu respectă directivele Serviciului „C“ care la cap. IV pct. 1 lit. c prevede că Direcțiile informative înainte de a trece la arestări, trebuie să consulte materialul Direcției a 8-a. Aceasta este foarte necesar, deoarece în acest fel se va lichida în mare măsură problema reținerilor abuzive pe bază de material slab, neconcludent.

În ceea ce privește ancheta elementelor trecute fraudulos peste frontieră de către serviciile de spionaj imperialiste, în afară de faptul că sunt prinși în momentul când trec fraudulos granița, fără nici un fel de acte, am întâmpinat greutăți din partea organelor grănicerești care fac prima anchetă și reconstituirea pe teren, care durează timp îndelungat. După aceea infractorul este predat la alte două direcții interesate care fac ancheta în continuare și după aceea cazul este predat Direcției a 8-a de multe ori după 2–3 săptămâni și chiar o lună și fără mandat de arestare.

Faptul că asemenea infractori trec prin atâtea mâini, îngreunează şi influenţează în mod negativ ancheta. Pentru reglementarea acestei situaţii s-au luat măsuri abia în ultimul timp.

În perioada de mai sus, am avut mai multe greutăţi din partea unor organe de justiţie, care au pronunţat pedepse neproporţionale cu faptele săvârşite de arestaţi, în majoritatea cazurilor pedepse uşoare, ceea ce a necesitat introducerea multor cereri de îndreptare.

Cazuri de cereri de îndreptare sunt multe atât în Centrală, cât şi în provincie, la care contribuie şi faptul că unele anchete nu au fost adâncite şi probele au fost insuficiente.

Pentru înlăturarea lipsurilor şi greutăţilor din munca direcţiei noastre, o contribuţie importantă a avut-o Organizaţia de bază de partid.

Măsurile luate de conducerea direcţiei pentru îmbunătăţirea muncii au fost susţinute şi pe linie de partid. Astfel că în perioada de mai sus B.O.B. partid a desfăşurat o intensă muncă în vederea educării membrilor de partid în spiritul respectării cu stricteţe a ordinelor şi directivelor M.A.I. şi a legalităţii populare. În acest sens, în cadrul adunărilor generale de partid au fost puse în discuţie referate cu privire la: „Modul cum comuniştii îşi îndeplinesc sarcinile profesionale“ sau „Despre respectarea legalităţii populare, sarcină principală a membrilor de partid“ şi altele.

Ca urmare a acestei munci de educare, membrii de partid au luat o atitudine împotriva unor cazuri de încălcare a legalităţii populare, împotriva acelora care au dat dovadă de nerespectarea ordinelor M.A.I., de pasivitate în muncă, de tărăgănare a anchetelor şi de indisciplină.

Cu toate acestea, organizaţia de bază de partid va trebui să ducă o luptă susţinută pentru ca membrii de partid să fie exemple personale atât în respectarea ordinelor şi directivelor, cât şi în ridicarea calităţii muncii la un nivel cât mai înalt.

*

Faţă de lipsurile existente în munca Direcţiei de Anchete, în faţa noastră stau următoarele sarcini principale:

- Ridicarea continuă a calităţii muncii prin restudierea ordinelor şi directivelor conduceri M.A.I., predarea şi seminarizarea lecţiilor cu privire la munca informativ-operativă şi munca practică de anchetă. Se va pune accent pe adâncirea în special a lecţiilor cu privire la munca practică de anchetă. Întărirea continuă a disciplinei în muncă prin respectarea ordinelor şi directivelor şi respectarea cu stricteţe a legalităţii populare.
- În vederea adâncirii anchetelor se va pune accent pe verificarea celor declarate de arestat şi a culegerii de probe, pe exploatarea cu pricepere a materialului informativ în vederea efectuării unei interogări concrete şi pe respectarea cu stricteţe a planului individual de măsuri, care va ajuta la ridicarea nivelului anchetelor, creşterea

posibilităților de control asupra anchetatorilor și la lichidarea tărăgănelilor în anchetă.

- Se va organiza efectuarea unei susținute munci de control și instructaj individual al anchetatorilor, care să ducă la lichidarea fenomenelor negative în munca de anchetă, stimulându-se totodată inițiativa și simțul de răspundere al anchetatorilor.
- Întărirea Serviciului III (Contrasabotaj) prin încadrarea cu cadre corespunzătoare și se va da o atenție deosebită în vederea calificării tot mai temeinice a anchetatorilor. În același timp se va trece la folosirea expertizelor necesare pentru efectuarea anchetelor de sabotaj la un nivel mai ridicat.
- În vederea efectuării unui sprijin și control mai susținut, în regiunile M.A.I., pe linia Direcției a 8-a va fi întărit Serviciul IV prin încadrarea cu lucrători cu experiență în munca de anchetă. Se va întări și organiza mai temeinic instructajul cu anchetatorii din acest serviciu, pentru ca aceștia să poată desfășura o muncă calificată în regiunile M.A.I.
- În vederea lichidării lipsurilor cu privire la unele arestări fără probe suficiente din partea organelor informative și pentru a întări prevederile în acest sens ale Directivei cu privire la evidența operativă, Direcția a 8-a în termen de 20 de zile va pregăti un proiect de ordin prin care să fie reglementată și concretizată colaborarea între organele informative și de anchetă înainte de a se trece la arestări.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 98, f. 6–29.

104.

1955 februarie 28. Notă referitoare la completarea Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. nr. 774/1954 privind îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid în M.A.I. și intensificarea controlului activității lor din partea organelor de partid.

H. 132

Către,

Vă comunicăm că Biroul Politic al C.C. al P.M.R. prin Hotărârea nr. 132 din 28 februarie 1955, a aprobat completarea Hotărârii Biroului Politic nr. 774/1954 din 15 iunie 1954 privind îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază ale partidului din Ministerul Afacerilor Interne și intensificarea controlului activității lor din partea organelor de partid cu următoarele:

La punctul 7 se va introduce următorul aliniat:

„Se stabilește că primul secretar al comitetului raional de partid are dreptul de control asupra întregii activități a organelor M.A.I. din raion. Șeful organului raional M.A.I. este obligat să informeze pe primul secretar al comitetului raional de partid despre întreaga activitate a organului M.A.I. din raion".

Se introduce următorul paragraf:

„Membrii de partid din aparatul raional M.A.I. vor face parte din organizația de bază de la sediul raionului M.A.I., iar membrii de partid care lucrează la posturile de miliție din comunele de pe teritoriul raionului, vor face parte din organizația de bază teritorială a comunei în care postul de miliție respectiv își desfășoară activitatea".

28.II.1955

Direcția Treburilor C.C. al P.M.R.

H. 774/1954

Cu privire la îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază ale partidului din M.A.I. și la intensificarea controlului activității lor din partea organelor de partid.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a cerut tuturor comuniștilor care lucrează în aparatul de stat, să lupte cu cea mai mare hotărâre împotriva oricărei tendințe de a ocoli controlul de partid, să pună capăt urmărilor acțiunilor antipartinice și antistatale a[le] grupului de deviatori, care cu perfidie au căutat să împiedice controlul de partid asupra celor mai importante verigi ale aparatului de stat și să suprapună aparatul de stat partidului.

C.C. al P.M.R. consideră că după înlăturarea elementelor dușmănoase, noua conducere a Ministerului Afacerilor Interne, a luat un șir de măsuri pentru lichidarea acestor stări de lucruri, obținând rezultate pozitive. Totodată, C.C. al P.M.R. subliniază că și acum la unii lucrători din cadrul organelor M.A.I. se manifestă tendința de a se eschiva de la controlul de partid. Unii conducători ai organelor locale ale M.A.I. nu informează la timp și în mod sistematic organele de partid asupra manifestărilor dușmanului de clasă.

C.C. al P.M.R. constată că numeroase comitete regionale, orășenești și raionale, nu înfăptuiesc controlul corespunzător asupra muncii organizațiilor de partid din organele M.A.I. și nu le acordă ajutorul necesar în muncă.

Unele organizații de partid din organele M.A.I. nu sunt la nivelul sarcinilor puse de partid în fața organelor M.A.I. Într-o serie de organizații de partid, munca organizatorică și politică de partid se află într-o stare nesatisfăcătoare. Lupta împotriva încălcărilor principiilor de partid și pentru îndeplinirea ireproșabilă a obligațiilor profesionale, întărirea disciplinei în muncă, ascuțirea vigilenței politice, păstrarea cu strictețe a secretelor de partid și de stat, munca pentru însușirea bazelor

marxism-leninismului, folosirea autocriticii, de jos până sus, nu constituie încă o preocupare a tuturor organelor şi organizaţiilor de partid.

Partidul Muncitoresc Român este forţa conducătoare a statului nostru; conducerea şi controlul de către partid a întregului aparat de stat de sus până jos, constituie condiţia hotărâtoare a tăriei statului de democraţie populară. Orice încălcare a acestui principiu de partid duce la slăbirea vigilenţei şi a disciplinei de partid şi de stat, înlesneşte acţiunile criminale ale duşmanului.

Pentru îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de partid şi înlăturarea lipsurilor existente, Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

Hotărăşte:

1. Organizaţia de partid din cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, organizaţiile de bază ale partidului din direcţiile regionale, din organele raionale ale M.A.I., se află sub conducerea directă a comitetelor orăşeneşti şi raionale ale partidului, pe teritoriul cărora se află.

2. Principala sarcină a organizaţiei de partid din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din direcţiile regionale, organele orăşeneşti şi raionale ale M.A.I., constă în conducerea şi mobilizarea comuniştilor la îndeplinirea sarcinilor date de partid şi guvern organelor M.A.I.

Membrii de partid trebuie să fie exemplu şi să mobilizeze pe toţi lucrătorii din cadrul M.A.I. în întărirea disciplinei şi în executarea conştiincioasă şi la timp a sarcinilor profesionale. În scopul îmbunătăţirii radicale a muncii organizatorice şi politice de partid, se vor lua următoarele măsuri:

a) Va fi stimulată desfăşurarea criticii şi autocriticii de jos până sus, educând pe comunişti în spiritul unei atitudini intransigente faţă de lipsuri în munca de partid.

b) Va fi îmbunătăţit învăţământul politic al comuniştilor, înfăptuindu-se zi de zi de către organele de partid controlul asupra însuşirii de către comunişti a cunoştinţelor marxist-leniniste.

c) Se va combate cu cea mai mare hotărâre atitudinea de nepăsare şi de gură cască, pălăvrăgeala şi lăudăroşenia în familie sau în cercul de prieteni, comuniştii trebuie să fie educaţi în spiritul păstrării cu stricteţe a secretelor de partid şi de stat şi pentru ascuţirea vigilenţei politice a membrilor, a candidaţilor de partid şi a utemiştilor, prin dezbaterea unor cazuri caracteristice de lipsă de vigilenţă.

d) Se va desfăşura în mod sistematic munca politică educativă, ca toţi comuniştii să asigure respectarea disciplinei de partid şi profesionale, să fie exemplu în muncă şi în ridicarea calificării profesionale, să vegheze la respectarea cu stricteţe a legalităţii populare.

3. Se obligă comitetele regionale, orăşeneşti şi raionale ale P.M.R., să intensifice controlul asupra muncii organizaţiilor de bază ale partidului din organele M.A.I. şi să le acorde ajutor în muncă. Birourile comitetelor orăşeneşti şi raionale ale

partidului sunt obligate să asculte la fiecare trei luni dări de seamă ale secretarilor organizațiilor de bază din cadrul organelor M.A.I. despre munca desfășurată pentru întărirea disciplinei de partid și de stat, despre ascuțirea în fapt a vigilenței revoluționare, respectarea strictă a legalității populare, conducerea de către partid a organizațiilor de bază U.T.M., ridicarea nivelului ideologic, politic, pregătirea profesională a tuturor lucrătorilor din aceste organe și cu privire la alte probleme ale muncii de partid.

4. Toți comuniștii care lucrează în aparatul central al M.A.I. sunt grupați într-o organizație de partid unică pe întregul Minister. Secretarul organizației de partid din M.A.I. intră în nomenclatura C.C. al P.M.R. Organizația de partid din M.A.I. care din cauza condițiilor specifice de muncă ale ministerului nu poate avea funcții de control, este obligată să constate și să semnaleze lipsurile din munca ministerului și a funcționarilor acestuia, să înainteze materialele și sugestiile ei C.C. al P.M.R. și să informeze în același timp și pe ministrul Afacerilor Interne.

5. Se stabilește că organizația de partid din Ministerul Afacerilor Interne și organizațiile de bază din direcțiile regionale, din organele raionale ale M.A.I. sunt controlate de comitetele regionale de partid (biroul), comitetul orășenesc de partid București (biroul), comitetele raionale și orășenești de partid (primi secretari) și de instructorii permanenți ai comitetelor orășenești și raionale ale partidului. Acești instructori vor face parte din nomenclatura comitetelor regionale de partid.

6. Principala sarcină a instructorilor este de a acorda ajutor organizațiilor de partid în ceea ce privește îmbunătățirea vieții interne de partid.

7. Se stabilește că primul secretar al comitetului regional de partid are dreptul de control asupra întregii activități a organelor M.A.I. din regiune. Șeful Direcției Regionale M.A.I. este obligat să informeze pe primul secretar al comitetului regional de partid despre întreaga activitate a organelor M.A.I. din regiune.

Dacă primul secretar consideră că unele dispoziții ale Ministerului nu sunt potrivite pentru regiunea respectivă, el va informa imediat Secretariatul C.C. al P.M.R.

Șefii organelor raionale M.A.I. vor informa personal și în mod sistematic pe primii secretari ai comitetelor raionale ale partidului, despre manifestările și acțiunile dușmanului de clasă, precum și despre problemele care necesită intervenția organelor de partid.

Se stabilește că la ședințele închise ale birourilor regionale, orășenești și raionale de partid, să fie ascultate periodic informări ale directorilor regionali și ale șefilor organelor raionale ale M.A.I., asupra unor probleme din activitatea acestor unități, probleme legate de viața economică și politică din teritoriile respective.

8. Organizațiile de bază ale U.T.M. din Ministerul Afacerilor Interne, din direcțiile regionale și din organele raionale ale M.A.I., își vor desfășura munca în conformitate cu statutul UTM și se vor afla sub conducerea directă a birourilor comitetelor orășenești și raionale ale U.T.M., pe al căror teritoriu se află. Birourile comitetelor orășenești și raionale ale U.T.M. vor asculta cel puțin o dată la trei luni, în ședințele lor închise, rapoarte ale secretarilor organizațiilor de bază U.T.M. din M.A.I., din direcțiile regionale, din organele orășenești și raionale ale M.A.I., asupra

problemelor vieţii de organizaţie şi a sarcinilor ce decurg din aplicarea Statutului U.T.M. şi a Hotărârilor C.C. al U.T.M.

Controlul şi legătura permanentă cu aceste organizaţii de bază U.T.M. va fi făcută numai de secretarii comitetelor regionale U.T.M., de primii secretari ai comitetelor orăşeneşti şi raionale U.T.M. şi de instructorii membri de partid, special aprobaţi în acest scop, care vor intra în nomenclatura comitetelor regionale de partid şi de U.T.M.

9. Toate organele de partid şi de U.T.M. vor lua măsuri pentru a se asigura păstrarea cu stricteţe a secretului de partid şi de stat. Se interzice discutarea sub orice formă a problemelor din activitatea organelor M.A.I. în afara cadrului şi limitei stabilite prin prezenta hotărâre.

10. Pentru conducerea muncii de partid din cadrul Trupelor M.A.I. se înfiinţează Direcţia Politică a Trupelor M.A.I., care funcţionează cu dreptul de secţie a C.C. al P.M.R.

În toată munca sa, Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. se va duce după hotărârile C.C. al P.M.R. şi ale guvernului R.P.R. De asemenea Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. îşi desfăşoară activitatea pe baza regulamentelor militare ale Trupelor M.A.I. şi pe baza ordinelor Ministerului Afacerilor Interne.

Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. va conduce secţiile politice din Direcţia Trupelor de Grăniceri, din Direcţia Trupelor Operative şi Pază, Direcţia Trupelor de Pază contra incendiilor şi din regimentele apărării locale antiaeriene; aceste secţii politice vor funcţiona cu dreptul de organe de partid.

Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. va conduce de asemenea secţiile politice din Direcţia Miliţiei şi Direcţia Închisorilor. Aceste secţii politice nu au dreptul de organe de partid, ele au sarcina de a duce muncă politică de masă în strânsă legătură cu comitetele raionale şi orăşeneşti de partid, care conduc organizaţiile de partid.

11. Se stabileşte că evidenţa în organizaţiile de partid din direcţiile regionale, din organele raionale ale M.A.I., modalităţile practice de eliberare a documentelor de partid în alb şi trimiterea lor pentru Direcţia Politică a Trupelor M.A.I., se efectuează respectându-se principiul evidenţei unice de partid, potrivit Instrucţiunilor C.C. al P.M.R.

În cadrul Sectorului Carnetului de Partid de pe lângă Secţia Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. se creează un subsector, sub conducerea unui adjunct al şefului de sector care va avea sarcina de a ţine evidenţa documentelor de partid în alb, eliberate Direcţiei Superioare Politice a Armatei şi Direcţiei Politice a Trupelor M.A.I. şi de a păstra celelalte documente de partid completate conform Instrucţiunilor C.C. al P.M.R.

12. Se stabileşte că membrii şi candidaţii de partid din organizaţiile de bază ale partidului din M.A.I. şi organele regionale şi raionale ale M.A.I., primesc documente de partid de la comitetele raionale şi orăşeneşti ale partidului în a căror evidenţă figurează.

După preschimbarea carnetelor de partid şi introducerea cărţilor de evidenţă personală, dosarele acestor membri de partid se păstrează potrivit Instrucţiunilor C.C. al P.M.R., separat, în arhiva comitetului raional sau orăşenesc al partidului.

Cărţile de evidenţă personală ale membrilor şi candidaţilor de partid se păstrează separat, în Sectorul Carnetului de Partid şi al Statisticii din comitetele raionale, orăşeneşti, ale partidului.

13. Secretarii organizaţiilor de bază din Dir. Regionale, din organele orăşeneşti şi raionale ale M.A.I., sunt obligaţi să prezinte în fiecare lună comitetului raional sau orăşenesc de partid respectiv, dări de seamă statistice şi situaţii generale cu privire la încasarea cotizaţiilor de partid, în forma stabilită de C.C. al P.M.R., pentru toate organizaţiile de bază ale partidului. Datele statistice privitoare la aceste organizaţii de partid se includ în situaţiile generale pe întreaga organizaţie raională, orăşenească de partid.

14. Se stabileşte că secretarii organizaţiilor de bază ale partidului din direcţiile regionale ale M.A.I. vor fi eliberaţi din munca profesională şi vor fi incluşi în nomenclatura comitetelor regionale ale partidului.

15. Schema de încadrare a comitetelor de partid şi de U.T.M. din M.A.I. va fi prezentată până la 10 iulie a.c. Secretariatului C.C. al P.M.R. pentru aprobare.

16. Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti ale partidului răspund de îndeplinirea prezentei hotărâri.

A.M.R., fond 121, rola 210, c. 567–573.

105.

1955 iulie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Institutul Românesc“ din München.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret

De acord,
Vâlcu Vasile

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

[Azi], 20 iulie 1955, subsemnatul lucrăt[or] op[erativ] prim lt. Sporiş Nicolae, analizând materialul existent asupra „Institutului Românesc“ din München.

Am găsit că „Institutul Românesc“ din München a fost creat în 1953 de către legionarii simişti pentru a le servi drept paravan în acţiunile lor de spionaj. Rolul acestui

institut este în fapt de [a] sprijini activitatea subversivă îndreptată împotriva R.P.R. în primul rând, prin pregătirea de elemente legionare necesare școlilor de spionaj.

Acest institut este un centru unde se strâng în secret legionarii de vârf, cum sunt Borobaru, Manoilescu, Mailat, Velescu V., Golea T. și alții, toți cunoscuți ca agenți ai serviciilor de spionaj imperialiste.

În așa-zisa activitate oficială, conducăt[orii] instit[utului] au legături cu M.A.I. de la Bonn, Vaticanul și organizații ale fugarilor români.

Prin activit[atea] dușmănoasă ce o duce acest „institut" contra țării noastre, prezintă pentru direcția noastră un interes operativ deosebit.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Institutul Românesc" din München, numele conspirativ...*

Lucr[ător] op[erativ] prim
Lt. Sporiș Nicolae

„De acord"
Șef de serviciu
[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 104, f. 5.

106.

1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Govora" pentru „Asociația Românilor din S-V Germaniei".

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Aprobat
p. Șeful Direcției I
[indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

[Azi], 10 octombrie 1955, subsemnatul lucr[ător] op[erativ] prim lt. Grudea Constantin, analizând materialul existent asupra „Asociației Românilor din S-V Germaniei".

* lipsă în text

Am găsit că această asociație desfăşoară o activitate duşmănoasă potrivnică intereselor statului nostru, fiind formată din elemente care desfăşoară o intensă activitate împotriva R.P. R, fapt care implică urmărirea activității ei, prezentând interes operativ pentru munca noastră.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Asociația Românilor din S-V Germaniei“, numele conspirativ „Govora“.

Lucr[ător] op[erativ] prim
Lt. Grudea Constantin

„De acord“
Şef de serviciu
[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 95, f. 5.

107.

1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Făgăraş“, pentru Colonia română din Anglia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I — Strict secret

Aprobat,
Vâlcu Vasile
Şeful Direcției I

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 10 oct. 1955, subsemnatul lt. maj. Docuța Const. luc[rător] operat[iv] prim, analizând materialul existent asupra dosarului de obiectiv al Coloniei române din Anglia.

Am găsit că la fel ca şi în multe alte țări capitaliste, în Anglia se află un număr de români, unii din ei emigrând cu mulți ani în urmă iar unii sunt trădători de patrie care au fugit din țară înainte şi după 23 august 1944.

Fugarii români aflați în Anglia desfășoară o activitate dușmănoasă împotriva țării noastre, încercând să atragă de partea lor și restul de elemente românești ce se află în Anglia.

În fruntea elementelor dușmănoase din S.U.A. [Anglia – n. n.] se află așa-zisul Comitet Anglo-Român condus de elemente reacționare care sub orice formă caută a ponegri și-a introduce ruperea simțului patriotic în rândul elementelor care continuă să-și recunoască patria.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv al Coloniei române din Anglia întrucât pentru noi și în munca noastră operativă constituie elementul principal – numele conspirativ „Făgăraș".

Luc[rător] operat[iv] prim
Lt. maj. Docuța Constantin

„De acord"
Șef serviciu
[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, vol. 1, f. 13

108.

1955 octombrie 15. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Ceahlăul" pentru „Asociația Românilor Liberi din Austria".

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I — Strict secret

Aprobat
p. Șeful Direcției I
[indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

[Azi], 15.10.1955, subsemnatul lucr[ător] op[erativ] prim lt. Prisecaru Ștefan, analizând materialul existent asupra „Asociației Românilor Liberi din Austria".

Am găsit că fiind o asociație care desfășoară activitate dușmănoasă împotriva țării noastre este necesar de a-i urmări activitatea.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Asociația Românilor Liberi din Austria“, numele conspirativ „Ceahlăul“.

Lucr[ător] op[erativ] prim
Lt. Prisecaru Ștefan

„De acord“
Șef de serviciu
[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 98, f. 6.

109.

1955 octombrie 27. Raport privind analiza muncii Direcției I pe perioada 1 ianuarie-15 octombrie 1955.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

27 octombrie 1955

Raport
privind analiza muncii Direcției I
pe perioada de la 1 ianuarie-15 octombrie 1955

Conducerea Ministerului Afacerilor Interne a pus, la începutul acestui an, în fața Direcției I sarcina de a ridica pe o treaptă superioară munca informativă externă, de a ridica calitatea pregătirii profesionale și combativitatea efectivelor din rezidențe, cât și din Centrală.

În acest scop s-a ordonat a lua măsuri de verificarea agenturii existente, înlăturarea elementelor dubioase, nesincere și balastului din agentură, în scopul evitării provocărilor sau pătrunderii dușmanului în rețeaua noastră informativă cum și crearea unei agenturi calificate, cu largi posibilități informative în principalele obiective politice, militare, economice și tehnico-științifice din importantele țări capitaliste, la fel și în rândul emigrației reacționare române, de unde să procurăm valoroase informații, folositoare statului nostru.

În special, s-a pus sarcina de a pătrunde informativ în guvernele, parlamentele și principalele partide politice ale S.U.A., Angliei, Franței, Italiei, Germaniei Occidentale etc., în corpul diplomatic capitalist din țările capitaliste; la comandamentele N.A.T.O. din Franța și Izmir-Turcia, în statele majore ale armatelor principalelor state capitaliste, la comandamentele bazelor militare americane din Anglia și Turcia, în serviciile de informații și contrainformații dușmane, în principalele organizații și organe conducătoare ale emigrației reacționare române, cu scopul destrămării acestora, în importante instituții tehnico-științifice din Germania Occidentală, Anglia, Franța, S.U.A., Italia etc.

Analizându-se munca depusă de Direcția I în anul 1955 în lumina sarcinilor de mai sus, s-au obținut următoarele rezultate pozitive:

I. Informații obținute.

a) În domeniul politic.

Au fost obținute informații de valoare, care au fost înaintate conducerii Ministerului și apreciate ca importante, privind conferința Commonwealth-ului britanic care a avut loc la începutul lunii februarie în Londra. Informațiile arătau contradicțiile dintre Anglia și unele țări din Commonwelth, în special cu India, privind poziția de adoptat față de agresiunea S.U.A. în Taiwan.

De asemeni, informațiile despre presiunile Angliei asupra Australiei și Noua Zeelandă pentru a sprijini cu armata acțiunile militare din Malaya și despre manevrele ce tind la organizarea unui așa-zis sistem de apărare colectivă a Africii.

Despre conferința S. E. A. T. O. (pactul agresiv al Pacificului) care a avut loc la Bangkok s-au primit informații privind divergențele între S.U.A. și Anglia.

Informații valoroase au fost obținute privitor la manevrele imperialiștilor din S.U.A. și Anglia, pentru sabotarea conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii prin intermediul delegațiilor filipineze și siameze.

Referitor la poziția țărilor capitaliste față de tratativele dintre U. R.S. S și Austria pentru încheierea tratatului de pace, precum și manevrele ce se încercau de către Anglia și Germania Vestică, au fost obținute date importante.

Informații valoroase s-au obținut cu privire la poziția diplomației engleze în diferite etape și cu privire la cele mai importante probleme internaționale. S-au primit materiale strict confidențiale în legătură cu discuțiile dintre Eden și Nehru, înainte de vizita lui Nehru în U.R.S.S. și după aceasta. Aceste materiale au oglindit și poziția diplomației indiene în aceste probleme și au fost apreciate ca deosebit de interesante.

Cu ocazia conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri, s-au obținut informații importante privind pregătirile și planurile puterilor occidentale, precum și poziția lor în legătură cu țările de democrație populară, Biroul Informativ și problema germană. De asemenea, au fost procurate și informații interesante privitor la poziția guvernului de la Bonn și a altor țări capitaliste față de conferința de la Geneva.

Au fost obținute informații importante privind efectul în țările capitaliste a vizitei lui Adenauer la Moscova. De asemenea, despre planurile guvernului vest-german și linia sa politică adoptată față de U.R.S.S. și R.D.G. Informațiile au cuprins și date privind contradicțiile din sânul partidelor din Germania Occidentală legate de politica lui Adenauer.

Informații valoroase s-au obținut referitor la intențiile strict confidențiale ale unor membri ai guvernului austriac privind poziția față de U.R.S.S., democrațiile populare și R.F. Germană, după semnarea tratatului de stat.

În legătură cu conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe a celor patru mari puteri au fost obținute o serie de informații importante privind poziția țărilor occidentale.

b) În domeniul militar.

S-au primit prin agentură informații de valoare privind organizația militară a Pactului Atlanticului de Nord, unele pregătiri și planuri ale acestei organizații îndreptate împotriva lagărului democratic.

Informații valoroase privind unele pregătiri militare în cadrul pactului agresiv al Pacificului.

S-au obținut informații apreciate ca interesante privind o serie de stații radar, subterane și la suprafață, de pe coastele Angliei, organizarea lor interioară, asigurarea pazei, mijloace de recunoaștere, precum și despre dotarea tehnică a acestor stații.

Informații valoroase s-au obținut privitor la poziția unor baze aeriene S.U.A. în Anglia, crearea de noi baze militare de către S.U.A. în Europa și s-au primit informații importante despre manevrele militare organizate de Comandamentul N.A.T.O. în Turcia, despre manevre militare ce au avut loc în Germania Occidentală, despre producția de arme și depozite de armament din Germania Occidentală etc.

Pe cale informativă a fost obținut un „ascunzător de flăcări" întrebuințat la piese de artilerie și folosit de forțele armate ale N.A.T.O. Acesta a fost apreciat de forurile noastre competente ca foarte important.

S-au mai obținut informații apreciate ca interesante privind forțele armate ale Turciei, fortificațiile din Bosfor și aeroporturi, despre forțele armate ale Italiei, organizații austriece cu caracter militarist, precum și unele date despre forțele și bazele militare egiptene și israeliene.

Folosindu-se unele căi semioficiale, s-a reușit să se procure o serie de publicații militare cu caracter secret privind dotarea și pregătirea forțelor armate ale S.U.A., precum și instrucția în școlile militare, materiale ce au fost apreciate ca bune.

c) În domeniul activității serviciilor de spionaj.

S-au obținut informații valoroase privind activitatea serviciilor de spionaj și diversiune din Germania Occidentală îndreptate împotriva R.P.R. și a R. D. Germane. Au fost obținute informații valoroase privind semnalarea trimiterii unor spioni în țara

noastră, precum şi despre unele acţiuni provocatoare ce se pregăteau împotriva membrilor oficiilor noastre diplomatice, care au putut fi astfel prevenite.

De asemenea, s-au obţinut informaţii importante privind activitatea agenturii de spionaj a saşilor originari din România, care a permis identificarea unui număr de agenţi în ţară şi străinătate, ce duc activitate de spionaj împotriva ţării noastre.

Prin informaţiile obţinute de la agentură au putut fi identificate unele centre de spionaj ale puterilor occidentale, îndreptate împotriva ţărilor de democraţie populară, din Viena, Salzburg, München, Berlin-Vest etc.

S-au obţinut informaţii valoroase privind colaborarea informativă dintre Anglia şi S.U.A. şi ţările Asiei de Sud-Est care au aderat la S.E.A.T.O., identificându-se unele centre şi şcoli de spionaj.

S-au obţinut informaţii importante privind date şi informaţii cu caracter militar, culese de serviciul de spionaj american, în probleme militare din R.P.R., privind organizarea şi dislocarea unor unităţi militare, precum şi fişe ale unor ofiţeri comandanţi de M. U.

d) În domeniul economic.

S-au obţinut informaţii de valoare privind poziţia Angliei în tratativele economice cu R.P.R.

Informaţiile interesante privind situaţia economică din Austria şi relaţiile cu alte state, precum şi liberalizarea importului şi exportului austriac, contradicţiile economice între Anglia şi Germania de Vest şi o serie de alte date privind obiective economice importante ca „Autounion" din Germania, „A. E. G. ", fabrica de chimicale şi explozibile din Italia, care prezintă şi o importanţă strategică.

De asemenea, informaţii de valoare au fost obţinute privind câmpurile petrolifere descoperite în Germania Vestică, rezervele prevăzute şi metodele de exploatare, informaţii prezentând şi importanţă strategică.

e) În domeniul tehnico-ştiinţific.

Au fost obţinute prin agentură un număr de 607 patente industriale care au fost înaintate conducerii ministerului pentru a fi trimise instituţiilor de resort. Patentele au cuprins probleme importante, ca problema cauciucului sintetic, metode de preparare a materiei prime necesare la fabricarea de mase plastice, prepararea unor combustibili rezistenţi la şoc, fabricarea catalizatorilor şi modul lor de întrebuinţarea şi alte probleme la a căror aplicare lucrează institutele de cercetări din ţara noastră. Unele patente, după ce au fost verificate, au putut fi aplicate cu succes în producţie.

S-a obţinut prin agentură o invenţie în legătură cu un aparat de economisire a combustibilului la cazane, invenţie care a fost aplicată cu succes la noi în ţară.

A mai fost obţinută invenţia pentru menţinerea lubrifiantului în stare lichidă la orice înălţime şi temperatură pentru avioane cu reacţie.

Menționam că lucrările și materialele informative din domeniul tehnico-științific obținute prin organele noastre au contribuit, pe de o parte, la progresul cercetărilor ce se întreprind de instituțiile de resort, iar pe de altă parte, au confirmat unele rezultate obținute de cercetătorii noștri.

În afară de informațiile și lucrările cu caracter secret, s-au procurat numeroase lucrări documentare sau publicații semisecrete care au fost apreciate ca folositoare.

*

* *

În total, în cursul acestui an, Direcția I a înaintat conducerii M.A.I.:

În domeniul politic:
– 65 rapoarte speciale;
– 43 note cu caracter politic;
– 12 buletine informative.

În domeniul militar:
– 3 buletine informative tratând exclusiv probleme militare;
– 2 lucrări cu caracter militar;
– 7 note privind probleme militare.

În domeniul tehnico-științific:
– 607 patente;
– 8 lucrări privind metodele de fabricare a unor produse industriale;
– 21 note în legătură cu diverse materiale tehnice.

Diverse lucrări privind:
– servicii de informații (în total 5);
– emigrația română (în total 3).

II. Dezvoltarea agenturii.

La începutul anului 1955, numeric, agentura Direcției I era de 104 agenți.

În cursul acestui an s-au recrutat numai 16 agenți.

Cele mai importante recrutări din acest an sunt:

– Un agent cu legături directe la comandamentul N.A.T.O. în Franța. Prin acesta avem perspective de a obține informații de valoare despre pregătirile militare ale blocului agresiv al Atlanticului de Nord și acțiunile subversive ce intenționează să le întreprindă împotriva țărilor lagărului democrat.

– Un agent cu posibilități de pătrundere între militarii forțelor S.U.A. cantonate în Anglia, în special la bazele aeriene americane. Agentul a început să dea informații importante privind locurile de dispersare a bazelor militare aeriene americane din Anglia.

– Un agent care lucrează la o societate comercială din Italia, legată de N.A.T.O. și care a început să procure informații interesante privind probleme de transport feroviar care au o importanță strategică.

– Un agent cu posibilități de pătrundere la conducerea Partidului Democrat-Creștin, la Ministerul Afacerilor Externe și la Ministerul Comerțului Exterior din Italia, care a și început să dea informații apreciate ca interesante privind frământările din Partidul Democrat-Creștin.

– A fost activizat un agent din R.F. Germană, care s-a dovedit a avea foarte bune posibilități informative în domeniul petrolului și care a dat informații valoroase. Acest agent are perspectiva de a fi numit într-o funcție importantă într-un sector al industriei petrolifere, de unde va putea să ne procure informații prețioase industriei noastre petrolifere.

– Un agent în Austria, care are posibilități de procurare a materialelor secrete de la serviciul de spionaj american, care privesc activitatea lor desfășurată împotriva R.P.R.

– Un agent în Argentina a început să procure documente originale privind decretele secrete ale guvernului argentinian. Acest agent are bune relații și la Ministerul Afacerilor Externe.

Dacă facem comparația recrutărilor din acest an cu cele făcute în 1954, rezultă că, numeric, s-au făcut numai 50% față de anul trecut, când au fost recrutați 30 agenți.

Cauzele acestei situații sunt:

Ritmul de muncă și calitatea agenților recrutați în 1954 s-au dovedit necorespunzătoare, deoarece ca rezultat al superficialității în studierea candidaților la recrutare, s-a infiltrat în rețeaua noastră un număr însemnat de agenți provocatori, dubli, balast etc.

În urma celor petrecute în rețeaua noastră de la Roma, unde s-au infiltrat 3 agenți provocatori, s-a trecut la verificarea individuală a întregii agenturi a direcției, cu care ocazie s-au eliminat 52 agenți.

Ca învățământ în urma acestei verificări a fost: Stabilirea unor norme menite să ridice calitatea muncii în această privință, care trebuie să ducă la evitarea ușurinței dovedite anterior în munca de recrutare, dar care necesită un timp mai îndelungat în selecționarea și recrutarea agenturii.

În vederea pătrunderii în obiective importante sunt în studiul birourilor și rezidențelor o serie de elemente cu mari perspective informative.

Astfel menționăm:

– Două cazuri în studiu avansat, care lucrează în serviciul de spionaj american din Germania Vestică, unul din ei fiind responsabilul muncii informative a acestei organizații pentru R.P.R.

– Două elemente care lucrează la posturile de radio „Rias“ și „Free Europe“ din Germania de Vest, organizații care se ocupă special cu propaganda reacționară și spionaj împotriva țărilor lagărului democrat.

– Un element care lucrează în serviciul de contraspionaj din Berlin-Vest.

– Un ofițer, inginer-topograf, din armata franceză cu bune posibilități informative.

– Un inginer-chimist de la Centrul de cercetări științifice din Paris.

– O ziaristă care are legături foarte bune la Direcția presei din Ministerul de Externe francez.

– La Londra avem în studiu un ziarist care lucrează la secția de propagandă a Partidului Laburist și a fost candidat în alegerile parlamentare.

– Soția unui fost colonel în armata engleză, care în prezent lucrează la Ministerul de Externe englez.

– Un studiu avansat, pregătit pentru a se trece la recrutare, avem în S.U.A., elementul având posibilități informative în rândul diplomaților țărilor capitaliste la O.N.U.

– De asemenea, avem în studiu un element cu posibilități de pătrundere la biblioteca Congresului.

– Tot în S.U.A. avem în studiu un element cu posibilități în domeniul fizicii nucleare.

– În Argentina avem în studiu logodnica unui diplomat argentinian.

– Un studiu avansat avem asupra soției unui militar american în Turcia.

– Un ofițer din armata turcă.

– În Israel, din studiile mai avansate, menționăm cazul unei ziariste care are relații printre diplomații capitaliști din Israel.

– Studiul unui element, consulul onorific al unui stat capitalist, care are relații de seamă printre diplomații din Israel.

– Un colonel în armata Israelului.

Sunt în pregătire o serie de acțiuni pentru luarea legăturii cu unele elemente care au fost agenți ai organelor de securitate R.P.R. și care au plecat în străinătate, în prezent aflându-se în Israel, Italia etc.

În Centrală sunt pregătiți o serie de agenți cu posibilități de muncă în străinătate, ce urmează să fie trimiși cu sarcini informative în Germania și Austria.

Un element cu posibilități de pătrundere la Vatican este în pregătire și urmează să fie trimis în obiectiv.

Un element urmează să fie trimis în Israel, iar alte trei în S.U.A.

În afara acestor cazuri, sunt încă studii interesante atât la rezidențe, cât și la birourile din Centrală.

III. Rezultatele obținute în munca dusă pe linia emigrației reacționare române.

a) Informațiile obținute, privind activitatea fugarilor și a organizațiilor acestora, au dus la o cunoaștere mai precisă a situației în rândurile emigrației, făcând astfel posibilă elaborarea unor planuri concrete de pătrundere informativă și a unor acțiuni de descompunere.

Am primit materiale informative cu privire la situația creată în sânul emigrației române din mai multe țări (Germania Occidentală, Franța, Austria etc.), în urma emiterii de către statul nostru a Decretului de amnistie și repatriere. Aceste informații au oglindit și starea de spirit din diferite cercuri ale emigrației, semnalându-ne și acțiunile organizate de vârfurile fugare pentru contracararea măsurilor luate de noi. De asemenea, ni s-au semnalat unele elemente de vârf din sânul emigrației care și-au manifestat dorința de a se repatria.

Au fost semnalate elemente pregătite în școlile de spionaj și care au fost trimise în R.P.R. Exemplu grupul de spioni Găină-Zus.

Organele noastre au primit mai multe informații valoroase privind în special activitatea organizațiilor și grupărilor emigrației române din Germania Occidentală, precum și a vârfurilor acestor organizații. Așa, spre exemplu, unele informații au cuprins date complete în ceea ce privește cadrele conducătoare ale organizațiilor fugarilor români și Volksdeutsche.

S-au mai primit informații destul de valoroase și în ceea ce privește activitatea vârfurilor din „C.N.R." și „Liga Românilor Liberi". De asemenea, s-au cules informații în legătură cu conferința emigranților de la Strassbourg, despre frământările din cadrul grupului militar român fugar (Vassiu, Neferu, Opran, gen. Petrescu etc.).

b) Agentul „Lungu", membru influent al grupului parlamentar român a primit sarcina de a influența această organizație pentru a duce acțiuni împotriva „Comitetului Național Român", aceasta cu scopul adâncirii contradicțiilor din rândul conducătorilor emigrației și dezbinării organizațiilor lor.

De asemeni, au fost determinate, prin munca organelor noastre, unele elemente din emigrație să se întoarcă în țară, printre care: lt. col. Baiulescu Stelian, cpt. Dreve Gheorghe, avocat Crișan Alexandru și studentul Iusko Ioan. S-au luat măsuri pentru aducerea și a fostului mitropolit Visarion Puiu.

În vederea descompunerii emigrației reacționare s-au luat unele măsuri organizatorice.

Astfel, în baza Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., se lucrează la organizarea unui comitet de repatriere al emigranților români.

c) În vederea dezvoltării muncii informative în rândul emigrației, sunt în studiu o serie de elemente cu importante posibilități. Astfel:

– „Iulian", conducător legionar din Germania Occidentală, care se ocupă cu munca de spionaj împotriva R.P.R.

– „Costică“, unul din conducătorii unei organizații importante din Germania Occidentală, care se ocupă cu spionaj împotriva R.P.R.

– „Sabin“, președintele unei asociații de fugari din Germania Occidentală și

– „Walter“, membru în conducerea organizației Volksdeutsche din Austria.

d) Au fost pregătite în țară 5 elemente, urmând să fie trimise în exterior cu misiuni informative.

IV. Rezultatele obținute pe linie contrainformativă

În luna mai 1955 s-a organizat în cadrul direcției noastre serviciul contrainformativ, cu sarcina de a asigura securitatea oficiilor diplomatice ale personalului român în străinătate, a materialelor secrete, precum și urmărirea personalului autohton, pentru a preîntâmpina pătrunderea dușmanului. Serviciul mai are sarcina de a verifica delegațiile din R.P.R. ce urmează a fi trimise în străinătate, precum și organizarea muncii contrainformative în rândul coloniei române din U.R.S.S.

În baza sesizărilor rezidențelor și a informatorilor serviciului contrainformativ a fost descoperit faptul că șeful legației din Tel Aviv și curierul legației din Teheran, ambii angajați autohtoni, au fost recrutați de către serviciile de contraspionaj respective în scopul culegerii de informații din cadrul legației.

Au fost elaborate instrucțiuni către toate rezidențele privind sarcinile contrainformative.

De asemeni, s-a organizat trimiterea a două echipe de control pentru depistarea instalațiilor de ascultare secretă introduse de serviciul contrainformativ dușman. Au fost executate controale tehnice la oficiile din Copenhaga, Londra, Roma, Cairo, Tel Aviv, Teheran, Istanbul și Ankara. Echipele trimise au constatat faptul că la Londra și Roma telefoanele erau prelucrate special pentru a fi folosite la interceptarea permanentă a convorbirilor din camerele unde erau instalate. S-au luat măsuri și au fost schimbate telefoanele cu aparate aduse din țară, atât la Londra și Roma, cât și la Cairo, Stockholm, Tel Aviv, Teheran, Istanbul și Ankara.

La oficiile Londra, Paris, Roma, Cairo, Tel Aviv, Teheran, Istanbul și Ankara au fost instalate sisteme de alarmă cu sonerii puternice.

A fost trimisă o echipă pentru schimbarea cheilor la casele de fier de la oficiile Londra, Washington, Buenos Aires, Paris și Viena.

Până în prezent, pentru munca contrainformativă au fost recrutați un număr de 8 informatori la oficiile unde nu aveam rezidenți: Finlanda, Suedia, Danemarca, Teheran, Berna, Bombay, Haga și Bruxelles. Este în pregătire recrutarea a încă 4 informatori.

V. Măsuri pentru îmbunătățirea muncii

În vederea îmbunătățirii muncii din cadrul Direcției I și pentru a obține informații valoroase din obiectivele fixate, în cursul anului s-au luat o serie de măsuri operative și organizatorice, astfel:

Pentru a elimina elementele dubioase, fără perspective în muncă sau care nu au dat nici un rezultat, direcția noastră a trecut în cursul anului 1955 la curățirea agenturii și a elementelor în studiu.

În acest scop, s-a analizat situația fiecărui agent cât și a elementelor în studiu. Drept rezultat al acestei analize au fost abandonați în total 50% din agenți și 71 elemente în studiu.

Majoritatea elementelor abandonate au constituit pentru Direcția noastră un balast și au încărcat aparatul nostru în mod inutil, cu o cantitate considerabilă de muncă administrativă și operativă.

Ca urmare a acestei acțiuni de curățire a agenturii noastre s-a putut trece la aprofundarea studiilor în legătură cu elementele cu perspective reale, precum și la o mai intensă verificare și dirijare a agenților existenți.

În vederea îmbunătățirii muncii cu agentura existentă și dirijarea agenților spre obiective mai importante au fost întocmite planuri concrete de verificare și folosire pentru fiecare element.

Totodată, au fost luate măsuri pentru asigurarea securității muncii cu agentul, dându-se instrucțiuni de felul cum să fie păstrată conspirativitatea legăturilor cu agentura.

O altă măsură importantă în vederea prevenirii unor lipsuri și greșeli a fost instructajul făcut în cadrul serviciilor, în legătură cu problema adâncirii studiilor. În această privință, fiecare lucrător operativ a fost instruit în mod concret în legătură cu cazurile pe care le-a avut în sarcina sa.

În această direcție s-au luat măsuri și pentru cunoașterea legăturilor elementelor în studiu. S-au dat dispoziții de felul în care trebuie verificate și urmărite persoanele cu care sunt în legătură elementele luate în studiu.

*

* *

O măsură importantă luată în cursul acestui an a fost aceea a punerii ordinii în păstrarea documentelor secrete, a întocmirii dosarelor și a evidenței lor, cum și prin organizarea întregii evidențe operative pe direcție. Ca urmare a muncii depuse, au fost luate în evidența operativă cca 30 000 de elemente dușmănoase, s-au întocmit dosare de urmărire individuale și de grup și s-au luat în evidență organizațiile dușmănoase ce activează împotriva R.P.R. Drept rezultat al acestei acțiuni, există în prezent posibilitatea urmăririi dușmanilor, precum și o urmărire a elementelor dubioase ce reprezintă interes operativ. Totodată este asigurat materialul informativ și lucrările Direcției I, existând o evidență a documentelor, care toate sunt îndosariate, numerotate și înregistrate.

Concomitent cu această muncă s-au întocmit dosare pentru principalele obiective și au fost repartizate obiectivele pe lucrătorii operativi, atât în Centrală, cât și la rezidențe, pentru concentrarea eforturilor de a pătrunde informativ.

În același timp s-au precizat obiectivele muncii informative în țările în care avem agentură și fiecare lucrător operativ a primit sarcini precise în vederea studierii obiectivelor repartizate. În cadrul acestor munci, s-a sistematizat întregul material documentar complet, organizând în același timp o evidență practică, după metode noi.

O metodă nouă în vederea îmbunătățirii muncii de descoperire și cunoaștere a activității elementelor dușmănoase, precum și a cercurilor, grupărilor, organizațiilor care duc o activitate subversivă sau ostilă față de R.P.R. a fost întocmirea unor dosare de urmărire informativă. Prin aceasta s-au putut concentra informațiile și datele obținute în legătură cu elementele dușmănoase sau organizații.

Pentru un control mai temeinic al muncilor executate la rezidențe, precum și pentru o îndrumare mai vie, în cursul acestui an au fost chemați la Centrală mai mulți rezidenți și lucrători operativi. Cu această ocazie, la Centrală, cu acești tovarăși s-au analizat în mod concret toate cazurile importante la care lucrează rezidențele respective, precum și întreaga muncă, dând în același timp instrucțiuni cu privire la continuarea acțiunilor pe teren. Astfel, de exemplu, au fost chemați în țară, pentru raport, trei lucrători operativi de la rezidența din Berlin, doi de la rezidența din Londra, cum și alți lucrători operativi. Pentru același scop, au fost chemați și rezidenții din Turcia, Austria, S.U.A., Anglia, Germania, Italia și Franța. În urma analizei activității acestor cadre, au fost scoase la iveală lipsurile constatate în muncă și li s-au dat sarcini și îndrumări pentru lichidarea lor.

Pentru îmbunătățirea muncii și remedierea lipsurilor constatate la rezidențe, conducerea direcției a mers pe teren și a analizat la fața locului activitatea, dând instrucțiuni concrete în muncă. Astfel, șeful direcției a controlat două rezidențe, iar locțiitorii săi toate celelalte rezidențe.

Pentru efectuarea unor recrutări importante și reluarea legăturii cu elemente din obiective însemnate au fost trimise în străinătate colective formate din cadre calificate, care au acționat cu rezultate pozitive după planuri stabilite la Centrală.

Pentru asigurarea securității agenturii, pentru educarea acesteia, printr-o retribuire bănească în mod just, au fost elaborate instrucțiuni financiare în baza cărora se reglementează cheltuirea fondurilor operative.

Totodată, prin aceste instrucțiuni financiare, s-a asigurat un control asupra lucrătorilor operativi privind modul cum cheltuiesc banii. În urma acestei măsuri au fost cazuri de imputări a sumelor cheltuite nejustificat. În felul acesta s-a asigurat și un sistem unic de decontare lunară, având astfel o evidență clară a fondurilor și cheltuielilor operative ale direcției.

În urma atacului de la Berna, pentru asigurarea securității materialelor ce se transmit între Centrală și rezidențe prin curieri diplomatici, au fost întocmite și introduse în viață instrucțiuni speciale. Ele cuprind și precizări privitoare la păstrarea materialelor informative și a documentelor la rezidență în condiții de o mai bună securitate.

Ca urmare a ordinului ministrului Afacerilor Interne dat în vederea dezvoltării posibilităților de selecționare de elemente din țară, care pot fi folosite în munca Direcției I, direcțiile regionale M.A.I. au întocmit și înaintat un număr de fișe în acest scop.

Pentru înlesnirea căutării sistematice a elementelor corespunzătoare muncii informative în străinătate, în acele regiuni unde au existat posibilități reale în această privință, au fost create – în total 10 – birouri regionale. Birourile au înaintat Centralei un număr de cazuri dintre care unele prezintă interes operativ.

Una din măsurile luate a fost rechemarea lucrătorilor operativi necorespunzători pentru munca informativă. Unii dintre aceștia au fost scoși din cadrul direcției pentru atitudinea nejustă față de muncă, pentru lipsă de rezultate, pentru comportări incompatibile ofițerilor de securitate și lipsa unor calități necesare în munca operativă externă.

Ca cele mai caracteristice cazuri arătăm pe:

– Maior Firu Sorin, fost rezident la Paris, unde timp de 5 ani, el personal, nu a făcut nici un fel de recrutare, a introdus un spirit de totală nepreocupare și ignorare a executării ordinelor. A practicat metode nepermise în munca cu agentura, ca: chemări prin telefon la întâlniri, amenințări, retribuire exagerată a unor agenți, ceea ce a dus la descompunerea colectivului pe ce-l conducea, cum și a unor agenți.

– Cpt. Holter Ervin, ajutor de rezident în Italia care, în 5 ani, nu a avut nici un fel de rezultate pozitive pe linia muncii informative. Nefolosind metode juste în munca cu agentura, a făcut posibil să pătrundă în rețeaua informativă câteva elemente care s-au dovedit a fi provocatori. A pierdut unele materiale informative date de un agent.

– Lt. maj. Chirilescu Ilie, lucrător operativ la rezidența din Londra, timp de 4 ani nu a făcut nici o recrutare, iar cu agenții care i s-au predat a folosit procedee nepermise, punându-i în situația de a-și pierde orice încredere în organele noastre. Exemplu: unui agent, la întrebarea pusă de a-i recomanda de ce probleme să se intereseze a le rezolva, îi răspunde „să aducă formula prin care s-ar putea înlătura ceața de deasupra Londrei". Toată preocuparea sa a fost numai de a se achita de sarcinile muncii de acoperire pe linia M. C. E.

– Lt. maj. Scornea Constantin, lucrător operativ în rezidența Istanbul, numai în 3 luni de la ajungerea la post, a fost nevoie a fi rechemat deoarece s-a „împrietenit" cu unii comercianți, suspectați ca agenți ai serviciului de contrainformație, care i-au făcut cadou o motocicletă. A comis în același timp și alte abateri.

Din cauza serioaselor lipsuri de rezultate în muncă, au fost înlocuiți rezidenții din Austria, Franța, Anglia și Berlin.

Înaintea luării acestor măsuri, lucrătorilor respectivi li s-a dat ajutor în Centrală, cât și la rezidențe, timp de ani de zile, prin analiza activității lor, măsuri de sancționare și directive practice în muncă.

Măsuri asemănătoare au fost luate și asupra lucrătorilor operativi necorespunzători din Centrală, îndepărtându-se din cadrul direcției, în anul 1955, un număr de 84 elemente, ceea ce reprezintă 30% din efectivul direcției.

VI. Situația rezidențelor

În momentul de față noi avem rezidențe în 10 țări capitaliste cu următorul efectiv:

Nr. crt.	Țara	Numărul lucrătorilor operativi	Numărul radiotelegrafiști	Numărul șoferilor
1.	S.U.A.	2	1	–
2.	Argentina	2	1	–
3.	Anglia	5	1	1
4.	Franța	5	1	1
5.	Italia	3	1	1
6.	Austria	6	1	1
7.	Germania – Berlin – Frankfurt/ Main	 3 2	 1 –	 1 1
8.	Turcia – Istanbul – Ankara	 2 1	 1 –	 1 –
9.	Israel	4	1	1
10.	Egipt	1	1	–
Total		36	10	8

Total general: 54

Am prevăzut înființarea de noi rezidențe în următoarele țări: Belgia, Olanda, Elveția și Siria. Rezidența din Siria ar urma să cuprindă și Libanul, unde avem 4 agenți.

Schema de încadrare a rezidențelor pentru viitor, care prevede mărirea efectivului, a fost înaintată separat.

VII. Lipsuri

Cu toate rezultatele pozitive obținute și măsurile luate pentru îmbunătățirea activității noastre, nivelul muncii direcției a rămas în urma sarcinilor ce ne-au fost trasate.

Informațiile obținute în cursul anului curent n-au fost, în totalitatea lor, din obiectivele și de valoarea fixată.

Nu am reușit să informăm în suficientă măsură conducerea guvernului asupra intențiilor și planurilor imperialiștilor îndreptate împotriva noastră, pentru a le preîntâmpina și contracara la timp. N-am obținut suficiente informații asupra activității serviciilor de spionaj străine îndreptate împotriva țării noastre.

N-am reuşit să creăm, în raport cu necesităţile, o agentură capabilă cu ajutorul căreia să pătrundem în importante obiective politice, militare şi tehnico-ştiinţifice, de unde să procurăm informaţii secrete şi de valoare.

În urma verificării şi excluderii elementelor necorespunzătoare din reţeaua informativă, a rămas un număr de 52 agenţi. Dintre aceştia, numai 18 se află în obiective importante şi cu posibilităţi reale de muncă informativă.

Au fost recrutate în anul în curs puţine elemente din obiective importante, iar în unele rezidenţe şi birouri ca: Germania, Austria, Israel, n-au recrutat nici un agent, deşi au existat condiţii favorabile muncii noastre în ţările respective.

Datorită faptului că majoritatea lucrătorilor n-au experienţă în munca operativă, pregătirea lor generală fiind la un nivel scăzut şi nefiind suficient ajutaţi de conducere, şefi de servicii şi birouri, aceştia s-au orientat în munca de selecţionare, nu către elementele autohtone şi de vârf, ci către elemente periferice, accesibile nivelului lor.

Din această cauză, în urma verificărilor efectuate, s-a trecut la abandonarea a 50% din informatori.

Tot datorită acestei cauze, precum şi superficialităţii şi lipsei simţului de răspundere a unor lucrători operativi, duşmanul a reuşit, în unele cazuri, să se introducă în reţeaua noastră informativă, să organizeze provocări cu răsunet în presă, acţiuni ce au adus prejudicii politice statului nostru, îngreunând în acelaşi timp desfăşurarea muncii operative în străinătate.

Astfel de lipsuri am manifestat în munca noastră la Stockholm.

În dirijarea agenturii se constată încă serioase lipsuri. Necunoscând în toate cazurile posibilităţile agenţilor, aceştia au fost slab dirijaţi şi au obţinut informaţii slabe, iar uneori fără valoare.

Din cauza unor tergiversări nejustificate în definitivarea studiilor unor elemente au fost pierdute condiţiile prielnice recrutărilor cu toate consecinţele ce decurg – pierderea surselor de informare, a timpului întrebuinţat.

Datorită aceloraşi cauze, unii agenţi valoroşi, recrutaţi şi folosiţi în munca informativă în ţară, o perioadă îndelungată de timp, n-au fost trimişi în străinătate.

Aşa se prezintă, spre exemplu, situaţia agentului „Mitică“, programat de mult să fie scos clandestin din ţară, care şi până în prezent se află în ţară.

La unii lucrători operativi din cadrul rezidenţelor au fost înregistrate o serie de încălcări ale ordinelor Centralei, privitoare la legile de bază ale muncii noastre: vigilenţă şi conspirativitate.

S-au subapreciat posibilităţile de pătrundere ale duşmanului în oficiile şi reţeaua noastră. În unele rezidenţe mult timp a dăinuit părerea, cum că lucrătorii noştri nu sunt urmăriţi de serviciile duşmane, din care cauză n-a fost făcut control înaintea întâlnirilor, s-a folosit telefonul pentru chemarea agenţilor la întâlnire etc. Unii dintre lucrătorii operativi s-au acoperit cu muncile pe linie M.A.E. şi M.C.E., neexecutând sarcinile informative cu care au fost trimişi.

Birourile 1 din regiunile M.A.I. n-au fost suficient ajutate şi îndrumate în munca de selecţionare, studiere de elemente în vederea recrutării, lipsindu-le de un control şi sprijin organizat din partea direcţiei.

De asemeni, directorii din regiuni manifestă lipsuri în conducerea acestor birouri.

Lipsurile arătate mai sus sunt în mare parte rezultatul lipsurilor mele personale, deoarece am admis să se lucreze atât de superficial în domeniul recrutării, dirijării agenturii şi altele.

La baza acestor lipsuri ale mele n-a stat altceva decât dorința de a îndeplini sarcinile trasate de conducerea ministerului. Faptele însă au dovedit că pentru o bună îndeplinire a sarcinilor nu este suficientă numai dorința, ci este nevoie şi de metode juste în muncă, exigența față de mine însumi, precum şi față de subalterni.

Analizând munca din trecut, am tras învățăminte că pentru viitor trebuiesc schimbate metodele de muncă, luând măsuri practice de îmbunătățirea ei. Printre aceste măsuri, în primul rând, trebueşte să fie rezolvată situația cadrelor.

VIII. Situația cadrelor

Una din cauzele lipsurilor şi greutăților desfăşurării muncii direcției a fost şi nerezolvarea corespunzătoare a problemei cadrelor.

În acest an au fost încadrați în direcție, la munca operativă, 74 de ofițeri, aduşi din alte direcții ale M.A.I.

Dintre aceştia, 37 ofițeri provin din trupele de grăniceri şi din sectoarele administrative, neavând deci, nici un fel de pregătire pentru munca operativă.

Numai 8 dintre ei au studii superioare, 32 au absolvit şcoli medii, iar 36 au numai şcoli elementare.

Nici unul nu cunoaşte în mod satisfăcător vreo limbă străină, care să o poată folosi în muncă, 20 având doar oarecare cunoştințe în această privință.

Ca vârstă, 60 sunt între 25 şi 28 ani.

Avându-se în vedere lipsa de pregătire profesională în general la unii tovarăşi, precum şi necunoaşterea muncii de informații externe de către toți tovarăşii noi încadrați, s-au organizat cursuri profesionale.

Astfel, a funcționat în direcție un curs de pregătire profesională de şase luni, pentru 43 de ofițeri aduşi la începutul acestui an, iar în prezent este organizat pentru ceilalți ofițeri încadrați ulterior, un curs de trei luni.

Întrucât la aproape tot efectivul Direcției sunt încă lipsuri serioase în pregătirea ofițerilor, am luat o serie de măsuri:

– Au fost selecționați 20 de ofițeri care au fost trimişi în Uniunea Sovietică la un curs de specializare de un an de zile.

Cu aceştia s-a organizat, în prealabil, un curs de studiere a limbii ruse de 5 luni de zile.

– În prezent, au fost selecționați pentru a fi trimişi în anul viitor în U.R.S.S., alți 20 de ofițeri care au fost scoşi din muncă şi studiază limba rusă, continuând şi studiul [altor] limbi străine.

– Sunt organizate cursuri de studiere a principalelor limbi străine necesare muncii, având 84 de ofiţeri încadraţi la aceste cursuri.

– S-au luat măsuri de aplicare a ordinului ministrului Afacerilor Interne privind necesitatea asigurării pregătirii de bază a cadrelor, înscriindu-se la învăţământul de stat tovarăşii ce nu au studii elementare şi medii.

Au fost înscrişi din Centrală 34 ofiţeri pentru studii elementare şi 85 pentru studii medii. Pentru sprijinirea lor au fost organizate cursuri de pregătire cu profesori selecţionaţi din cadrul direcţiei.

Toate aceste măsuri ajută la îmbunătăţirea nivelului de pregătire a cadrelor, însă problema încadrării direcţiei cu cadre corespunzătoare rămâne încă nerezolvată. Dăm câteva cifre pentru exemplificare:

În munca operativă din Centrală şi la rezidenţe sunt astăzi 161 de ofiţeri, lipsind faţă de schemă 116 ofiţeri. Din această cauză nu este înfiinţat nici până în prezent Serviciul tehnico-ştiinţific a cărui lipsă este resimţită în muncă. De asemeni, nu a fost creat biroul pentru însoţirea delegaţiilor pe linie contrainformativă.

Menţionăm că lipsesc cadre pentru munci de răspundere în Centrală şi rezidenţe. Astfel, lipseşte un şef de serviciu la Franţa-Italia, rezidenţi în Italia, S.U.A., Argentina şi Egipt. Din cei 161 ofiţeri existenţi, 24 au vârsta între 20–25 ani, iar 91 între 25–30 ani. Numai 19 au şcoli superioare, iar 59 au şcoli medii, restul de 83 au doar şcoli elementare.

Subliniem că, deşi există hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. din 1951, care prevedea repartizarea a 40 oameni anual direcţiei noastre, cum şi hotărârea Biroului Politic al P.M.R. din 1955 de a fi repartizaţi direcţiei un număr de 100 tovarăşi cu studii superioare şi care să cunoască bine o limbă străină, cu experienţă şi pregătire politică şi organizatorică, până în prezent nu am primit nici un tovarăş dintre aceştia.

Datorită lipsurilor de cadre arătate, a scoaterilor de ofiţeri din direcţie şi a slabului nivel de pregătire a majorităţii ofiţerilor direcţiei am fost nevoiţi să facem numeroase schimbări şi mutări de cadre în Centrală şi la rezidenţe, fluctuaţie care a dăunat muncii.

O problemă care a creat greutăţi cadrelor direcţiei şi aducerii unor cadre noi din provincie a fost lipsa de locuinţe. Deşi direcţia a făcut eforturi să rezolve această problemă, avem şi în prezent 62 de ofiţeri fără locuinţe, dintre care 37 sunt familişti cu copii, 17 familişti fără copii şi 8 care vor să se căsătorească, dar nu au locuinţe.

Mulţi dintre aceştia sunt despărţiţi de familiile lor care se găsesc în provincie de luni de zile.

La acţiunile întreprinse pentru îmbunătăţirea muncii, pentru întărirea vigilenţei şi disciplinei lucrătorilor operativi, pentru ridicarea nivelului de pregătire şi al spiritului de luptă al ofiţerilor, un aport preţios a adus organizaţia de bază-partid.

În şedinţe ale organizaţiei de bază au fost discutate atitudinile nejuste ale unor ofiţeri, membri de partid, care au comis abateri grave de la disciplina şi morala de partid.

S-au făcut prelucrări de referate şi s-a analizat munca comuniştilor din unele birouri şi servicii, cu scopul îmbunătăţirii muncii şi lichidării atitudinilor nejuste.

Cu toate acestea, organizaţia de bază a P.M.R. din Direcţie nu a fost mobilizată în măsură suficientă de către Biroul organizaţiei de bază şi nici ajutată de Comitetul de partid pe minister să contribuie mai larg la lichidarea lipsurilor ofiţerilor şi la întărirea răspunderii lor faţă de muncă.

Prin aplicarea măsurilor de ordin operativ şi organizatoric s-au pus bazele unor noi metode de muncă şi s-au creat premisele desfăşurării muncii informative în viitor, în mai bune condiţiuni.

Pentru obţinerea de rezultate mai bune şi pentru o grabnică lichidare a lipsurilor, propunem:

1. Conducerea ministerului să dea dispoziţie Direcţiei de Cadre să completeze, până la 31 decembrie 1955, prevederile schemei de încadrare a direcţiei cu cadre corespunzătoare criteriilor stabilite prin Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

În acest scop, rugăm a se interveni şi la conducerea Partidului spre a se da dispoziţii Secţiei administrativ-politice a C.C. al P.M.R., care să ia măsuri corespunzătoare de aplicare a Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privitor la repartizarea celor 100 cadre stabilite pentru Direcţia I.

2. Să se dea dispoziţii Direcţiei de Cadre ca să organizeze pe lângă şcoala de limbi străine a ministerului, cursuri speciale de pregătire intensivă pentru ofiţerii direcţiei noastre.

3. Să se aprobe crearea unei şcoli de calificare profesională de un an, la care se vor preda şi limbi străine, cu un efectiv de 40 tovarăşi.

4. Să ne fie repartizat un număr de 4 cadre cu munci de răspundere din minister pentru a fi trimişi în S.U.A., Italia, Argentina şi Egipt, în calitate de rezidenţi.

5. Rugăm conducerea partidului a ne repartiza un număr de tehnicieni pentru Serviciul tehnico-ştiinţific, prin care să avem legături directe cu Academia R.P.R. şi institutele de cercetări ştiinţifice ale Academiei în domeniile petrolului, chimiei, fizicii nucleare, electrotehnicii şi metalurgiei, precum şi cu ministerele respective. Această legătură ne este necesară în scopul cunoaşterii problemelor tehnico-ştiinţifice ce interesează statul nostru, pentru a putea dirija agentura spre obţinerea informaţiilor necesare, precum şi pentru a avea la timp aprecierea materialelor furnizate.

6. Pentru ridicarea simţului de răspundere la rezidenţii noştri, rugăm ca unul din tovarăşii secretari ai partidului nostru să stea de vorbă cu ei la plecare şi la venire în ţară.

7. Prin organele de resort, să se dea dispoziţiuni Sfatului Popular al Capitalei, să ne pună la dispoziţie spaţiul locativ pentru cei 62 ofiţeri din direcţie fără locuinţe. De asemeni, să se asigure locuinţe pentru cadrele noi ce ne vor fi repartizate.

Şeful Direcţiei I
General-maior Vâlcu Vasile

A.M.R., fond 121, rola 212, c. 295–319.

110.

1955 noiembrie 14. Raport referitor la urmărirea informativ-operativă a „elementelor“ din fostele partide istorice.

320/14 noiembrie 1955

Coraport

Urmărirea informativ-operativă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., constituie un obiectiv important al muncii organelor de securitate. Acest fapt este determinat de întreaga activitate trădătoare pe care aceste partide au dus-o în perioada regimului burghezo-moşieresc, precum şi de acţiunile contrarevoluţionare puse la cale după instaurarea regimului nostru democrat-popular.

Din iniţiativa şi sub conducerea acestor partide şi în special a conducerii maniste, s-au creat bandele înarmate de asasini denumite „Gărzile Iuliu Maniu“, apoi organizaţiile subversive „Mişcarea Naţională de Rezistenţă“ „Graiul Sângelui“, „Haiducii lui Avram Iancu“, „Sarmizegetusa“ etc. ce constituiau elementul principal în punerea în aplicare a cunoscutelor planuri „minuta“ şi „memorandumul“, care prevedeau provocarea războiului civil în ţara noastră.

După demascarea P.N.Ţ. ca agentură a serviciului de spionaj al ţărilor imperialiste, fapt ce a determinat dizolvarea sa, ţărăniştii împreună cu elementele liberale, social democrate de dreapta, legionari, chiaburi etc. şi-au continuat activitatea de subminare, de astă dată folosind forme din ce în ce mai conspirative. Prin vigilenţa organelor de Securitate, foarte multe din aceste acţiuni au fost demascate, iar elementele implicate, deferite justiţiei. Amintim grupul Pop-Bujoiu, organizaţiile teroriste conduse de Ion Robu şi Tănase Ion, „Marea Rădescu“, „Paladinii Regelui“, „Vlad Ţepeş II“, M.O.D.R., „Legiunea Albastră“, „Nasarmimba“ etc.

Activitatea principală a acestor grupuri constă în ţinerea de şedinţe, difuzări de manifeste şi chiar punerea la cale a unor acte de teroare în care scop şi-au procurat o însemnată cantitate de armament şi muniţii. Alte elemente au trecut direct în slujba organelor de spionaj imperialiste apărând ca elemente principale în grupurile Liciu Romanescu, Ştefan Neniţescu etc.

Această activitate criminală a determinat organele de stat să treacă la operaţiile din 15–16 august 1952, în cadrul cărora au fost reţinute şi condamnate administrativ majoritatea elementelor ţărăniste, liberale şi social democrate de dreapta care au deţinut funcţii până la comitetele organizaţiilor de plasă.

Această acţiune însă în loc să fie folosită de organele de securitate ca un mijloc de întărire a muncii informative, a făcut pe unii tovarăşi care răspundeau de urmărirea elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi S. D. D., să-şi slăbească vigilenţa, susţinându-

se că elementele rămase în libertate – fiind lipsite de conducători – nu vor mai trece la acțiuni.

Tocmai asupra acestei atitudini negative, conducerea M.A.I., la data de 13 martie 1953, a atras atenția organelor noastre prin ordinul 2864, că există materiale din care rezultă că membrii partidelor național-liberal, național-țărănist, cuzist, social-democrați independenți, duc o muncă activă împotriva măsurilor luate de regimul democrat popular din R.P.R.

„Există cazuri când național-țărăniști, liberali și social-democrații independenți, intră în înțelegere cu legionari și chiaburi, creează grupe și organizații subversive, lansează în rândul populației diferite zvonuri alarmiste, subminează opera de transformare socialistă a agriculturii și difuzează manifeste antidemocratice, chemând la împotrivire și teroare asupra lucrătorilor de partid și a activiștilor regimului democrat popular“.

Mai departe se arată că: „Față de o astfel de intensificare a activității în rândul elementelor dușmănoase menționate mai sus, în unele regionale și secții raionale ale M.A.I., munca informativ-operativă se găsește la un nivel scăzut“.

„Evidența acestor categorii de elemente dușmănoase este foarte slab organizată iar supravegherea lor este dusă insuficient din lipsa unei agenturi calificate și a insuficienței muncii dusă pe linia educării și dezvoltării calităților informative ale acestei agenturi“.

„Din această cauză activitatea dușmănoasă practic organizată a acestor elemente, nu este descoperită și dușmanii reușesc în o serie de cazuri să-și ducă nepedepsiți activitatea criminală“.

Pentru remedierea acestor lipsuri s-a ordonat:

1. Analizarea tuturor materiale existente care privesc activitatea dușmănoasă a țărăniștilor, liberalilor și social-democraților independenți, iar asupra elementelor despre care există materiale operative verificate să se deschidă acțiuni informative. Munca în aceste acțiuni trebuie dusă în direcția descoperirii activității dușmănoase organizată depusă în prezent și a stabilirii eventualelor legături ale acestora cu centrele din străinătate și serviciile de spionaj imperialiste. Urmărirea acestor acțiuni trebuia făcută după un plan concret, care să prevadă în primul rând asigurarea acțiunii cu agentură calificată.

Tot cu această ocazie s-a ordonat luarea în evidență operativă până în anul trecut luna februarie a tuturor țărăniștilor, liberalilor și social-democraților independenți stabilindu-se concomitent concentrările lor în vederea unei cât mai bune supravegheri.

În acest scop trebuiau luate măsuri pentru recrutarea de informatori calificați din rândul membrilor acestor partide, capabili să pătrundă – conform dirijării noastre – în rândul elementelor semnalate cu activitate ilegală.

Asupra felului cum trebuie muncit în aceste probleme, conducerea M.A.I., a dat îndrumări și prin ordinul 60.

Unele regiuni au trecut la executarea întocmai a acestor ordine obținând o serie de rezultate demne de semnalat. Astfel în regiunea București a fost depistat grupul subversiv condus de Chiriac Teodor, șef de plasă P.N.L. și organizația subversivă „Andrei Mureșanu“, care își ducea activitatea încă din 1948.

În regiunea Constanța, s-a depistat un grup de tineret P.N.Ț. care difuza de multă vreme manifeste contrarevoluționare, iar în regiunea Arad și Bârlad organizațiile „Îngerul Alb“ și „Glasul Libertărții“.

Din materialele informative și de anchetă obținute cu aceste ocazii, precum și din cele obținute în ultimul timp de la agentură, rezultă că elementele național-țărăniste, liberale și social-democrate independente nu și-au încetat activitatea cum credeau unii tovarăși, ci din contră acestea și-au intensificat-o pe linia:

- Verificării tuturor cadrelor cunoscute ca fiind capabile de a trece la acțiune, menținerea unui contact permanent cu ele în scopul coordonării activități acestora pe linia reorganizării P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I.
- Organizării de legături cu elementele arestate cu scopul de a le ajuta materialicește și în special pentru a se informa reciproc asupra atitudinii politicii pe care s-o adopte cu ocazia diferitelor evenimente.
- Organizării legăturii cu elementele fugare din străinătate pe care s-o folosească atât pe linia colaborării unei linii comune de activitate, cât și pentru transmiterea de informații.
- În mediul rural, țărăniștii în strânsă legătură cu liberali, social democrați de dreapta, legionari și alte elemente dușmănoase, formează grupuri subversive care au ca scop sabotarea măsurilor luate de partid și guvern în problema agricolă. În acest sens lansează zvonuri, instigă verbal sau în scris (prin manifeste) păturile înapoiate ale țărănimii să nu-și predea cotele, să nu plătească impozitele, organizează acte de diversiune și teroare împotriva țăranilor muncitori devotați regimului nostru și împotriva activiștilor de partid și de stat.

Ca urmare a acestor constatări prin Ordinul circular nr. 320/00173672 din 2 iulie a.c., s-a dispus ca în toate Direcțiunile Regionale M.A.I. să fie dirijată agentura cu posibilități de pătrundere în rândul țărăniștilor, liberalilor și social-democraților de dreapta, pentru a intercepta activitatea ilegală a acestor elemente depusă pe linia reorganizării partidelor din care au făcut parte și dacă aceste acțiuni sunt întreprinse pe baza sarcinilor primite de la un centru clandestin din țară sau din străinătate.

Analizând – prin prisma celor de mai sus – activitatea Direcțiunilor Regionale M.A.I. care au prezentat rapoarte în această ședință – respectiv Direcțiunile Regionale Iași, Cluj și Craiova, putem constata următoarele:

Direcția regională M.A.I. Cluj

Din raportul prezentat, precum și din controlul efectuat de organele noastre în cursul acestei luni, rezultă că Direcția Regională Cluj a căutat să execute ordinele M.A.I.

nr. 2864, 60 şi altele, în urma cărui fapt a obţinut o serie de rezultate pe linia identificării şi luării în evidenţă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., precum şi în problema recrutării şi dirijării agenturii care a furnizat o serie de materiale importante privind activitatea ilegală organizată a ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta, domiciliaţi în această regiune.

Datorită însă unor lipsuri principale existente în munca organelor Direcţiei Regionale M.A.I. Cluj, lipsuri care nu au fost analizate în raport, rezultatele obţinute până acum sunt nesatisfăcătoare. Astfel, dacă comparăm numărul celor 18 123 elemente cunoscute cu activitate P.N.Ţ., cu 2 983 de ţărănişti luaţi în evidenţă, a celor 9 226 elemente care au făcut parte din P.N.L., cu cei 685 trecuţi în evidenţa operativă la care se adaugă numai 137 social-democraţi de dreapta din cei 500 cunoscuţi în regiune, se poate vedea că munca dusă pe această linie nu a respectat prevederile ordinului 2864 în care se ordona ca până la 1 februarie 1954, toţi membrii P.N.L., P.N.Ţ. şi P.S.D.I. să fie luaţi în evidenţa operativă.

Această situaţie este determinată de faptul că lucrătorii operativi şi tovarăşii din conducerea serviciului au subapreciat necesitatea cunoaşterii şi luării în evidenţă a acestor elemente. Tocmai datorită acestei cauze nu s-a trecut la identificarea în termenul prevăzut în ordinul 2864, ci s-a planificat luarea în evidenţă pe o perioadă de timp nelimitată. Aşa se explică şi faptul că până la primirea ordinului M.A.I. nr. 322/00188740 din 8 iulie a.c., foarte multe elemente care compuneau conducerile judeţene, orăşeneşti, de sectoare şi de plăşi nu fuseseră identificate.

De altfel această situaţie până în prezent a fost în mică parte remediată, existând încă elemente principale neidentificate. Pe această linie menţionăm neidentificarea nici unui element care a făcut parte din Comitetul orăşenesc şi secţia militară P.N.Ţ. Cluj, din conducerea organizaţiei de tineret în afară de preşedinte şi a membrilor comitetelor din cele 6 sectoare şi 10 plăşi care au existat pe teritoriul fostului judeţ Cluj.

O altă cauză care a determinat existenţa unei astfel de situaţii nesatisfăcătoare este nefolosirea agenturii pe linia identificării elementelor ţărăniste, liberale şi social-democrate de dreapta, a strângerii de materiale neîndoielnice pe baza cărora să fie luaţi în evidenţă. La fel nu s-au folosit de anchetarea elementelor arestate şi de exploatarea arhivei.

Dacă aceasta este situaţia numai pe linia identificării şi trecerii în evidenţă, apoi pe linia supravegherii ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta, Direcţia Regională Cluj manifestă lipsuri şi mai serioase.

Pentru a explica această concluzie, arătăm:

Luate în evidenţă de Bir. 320 sunt 30 elemente; conducerea regiunii susţine că dintre acestea sunt supravegheate 14. Normal este să fie supravegheate toate 30. N-au putut – să spunem – să supravegheze decât 14.

Dar şi această afirmaţie este departe de adevăr, deoarece materialul informativ furnizat în cursul acestui an, asupra acestor elemente, se compune din una sau două

note, care în majoritate cuprind fie date biografice despre persoana respectivă fie comentarii fără valoare. Astfel asupra lui Tarta Vasile, fost conducător T.U.N.Ț. există o singură notă dată de informatorul „Octavian Apolzan“, al Serviciului IV și care cuprinde unele comentarii.

- Oroș Iuliu, fost membru în comitetul județean, o notă dată de informatorul „Chioreanu“ în mai 1955.
- Pălăgeasiu Mircea, fost secretar al organizației județene P.N.Ț. Cluj, o notă de la informatorul „Dan Ion“, din problema 321 dată în august 1955.
- Zaharia Pop, fost membru în comitetul județean, o notă dată de informatorul „Chioreanu“.
- Pop Traian, membru în comitetul județean, două note informative date de informatorul „Chioreanu“.
- Tot așa sunt supravegheați informativ și: Pop Victor, cu două note informative, Iuliu Hațeganu, cu două note informative, Tufan Alexandru, cu două note informative, Marcu Traian, cu două note și alții.

Numărul redus de note informative obținute de la începutul anului și până în prezent dovedesc slaba și chiar s-ar putea spune inexistența supravegherii informative, a elementelor conducătoare. O parte din note sunt obținute de la sursele care lucrează în alte probleme (exemplu informatorul „Banu Ion“ din problema 321, informatorul „Roșculeț“ al biroului 7, informatorul „Octavian Apolzan“ din cadrul Serviciului 4 etc.).

Aceeași situație se găsește și la raioane. Astfel din 300 suspecți P.N.Ț. domiciliați în raza raionului Aiud, au fost luați în evidență 15, fără însă a fi supravegheat vreunul. La fel în raionul Beclean unde din 241 liberali, supraveghează numai 8. Asemenea exemple se pot da pentru toate raioanele.

Dacă aceasta este situația cu elementele aflate în libertate, trebuie subliniat că problema identificării și supravegherii celor fugiți în străinătate sau arestați a fost neglijată definitiv. Nu există nici o colaborare cu Serviciul II din regiune și în special cu Serviciul „D“ M.A.I., pentru ca împreună să stabilească dacă între elementele fugite sau arestate și cei rămași în libertate, există vreo legătură, de ce natură este și alte fapte care ar fi interesat munca noastră. Aceeași nepreocupare – Direcția Regională M.A.I. Cluj – a manifestat-o și pe linia stabilirii locurilor de concentrare a elementelor țărăniste, liberale și social-democrate de dreapta în care scop ar fi trebuit să colaboreze cu Serviciul IV, „T.F. “ etc.

Munca dezorganizată dusă în problema evidenței, s-a răsfrânt în mod negativ și în problema recrutării și în special a dirijării agenturii. Pentru a concretiza această constatare, analizăm mai jos câțiva din informatorii Direcției regionale M.A.I. Cluj:

- Informatorul „Tatu“ (Petre Pavel), recrutat de tov. lt. Mureșanu în februarie 1954, deși prin postul de conducător pe care l-a avut în trecut (membru în comitetul de conducere T.U.N.Ț.) ar putea furniza material despre 9 elemente care au format conducerea T.U.N.Ț. din Cluj, în timp de un an a furnizat numai 5 note informative și acestea fără valoare. Cu acest informator se ține legătura foarte rar și nici nu se

duce o muncă de dirijare și instruire, organele Direcției Regionale M.A.I. Cluj scuzându-se că „Tatu“ are serviciu la „Sanepid“ și este majoritatea timpului plecat în diferite regiuni ale țării.

- Informatorul „Câmpeanu“ (Mândrușca Pavel) cu care ține legătura tov. lt. Georgescu, șeful biroului 320, a fost recrutat la 29 mai 1954, pentru a fi dirijat în vederea supravegherii elementelor care l-au găzduit pe Hagea Constantin, fost membru al Comitetului Central Executiv P.N.Ț.

Până în prezent acest informator nu a dat nici un material de valoare în legătură cu elementele pentru care a fost recrutat și absolut nimic în legătură cu alte elemente P.N.Ț.

De menționat că acesta nici nu are posibilități de pătrundere în rândul elementelor P.N.Ț., întrucât nu a făcut parte din acest partid și nici organele noastre nu s-au străduit să-i creeze legende verosimile în baza cărora și-ar putea crea astfel de relații.

- Informatorul „Calciu Ileana“ (M. V.) recrutat la 27 septembrie 1951 pe bază de material compromițător, el fiind membru în comitetul de conducere (județ și oraș) al organizației P.N.Ț. – Cluj, cu el ține legătura tov. lt. Georgescu. Acest informator, deși prin funcția avută avea posibilități de pătrundere pe lângă elementele care interesează, totuși din materialul furnizat rezultă că nu are continuitate în contactul cu elementele în cauză și nu depune interes în rezolvarea sarcinilor care i se trasează.

Iată ce material informativ a furnizat acest informator în perioada de la 6 martie a.c. până la 1 august a.c.:

- La 6 martie a dat două note. O notă privește pe D. G. (fost om de serviciu la clubul P.N.Ț.) cu care s-a întâlnit întâmplător pe stradă, iar alta pe P. I. fost simplu membru P.N.Ț. pe care l-a întâlnit tot întâmplător pe stradă.
- La 1 mai a dat o notă cu manifestări și comentarii făcute de mai multe elemente cu ocazia acestei zile.
- La 9 mai a dat 3 note informative biografice privind pe O.S., C.C. și B.J.
- La 30 mai a dat o notă privind comentariile făcute de mai multe elemente în legătură cu vizita făcută de Delegația Sovietică în Iugoslavia.
- La 28 iunie a dat o notă privind pe A. S. și o alta privind pe un informator.

Deci într-un interval de 6 luni de zile acest informator cu largi posibilități a furnizat organelor noastre numai 9 note informative, prezentate la 6 întâlniri. Din cele 9 note, 3 cuprind date biografice privind elementele arătate mai sus, două privind comentariile făcute în legătură cu unele evenimente, iar restul de 4 semnalează 4 elemente P.N.Ț. care prin trecutul lor nu prezintă prea mare importanță și [cu] care s-a întâlnit nu în urma dirijării ci în mod întâmplător.

4. Informatorul „Victor Chioreanu“ (N. S.) în etate de 70 ani, fost vicepreședinte al organizației P.N.Ț. – Cluj cu care ține legătura tov. lt. Mureșanu. Acesta de foarte mult timp n-a mai dat material, întrucât s-a retras cu domiciliul într-o comună izolată venind foarte rar în oraș.

Din când în când acesta este chemat să dea câte o notă informativă biografică privind anumite elemente.

Același lucru se poate arăta și despre informatorii „Pop“, „Biana Liviu“, „Dragomir“, „Lucretin“, „Banu Ion“, „Ciorlăuși“, „Brândușa“ și alții.

Deși mulți dintre informatorii Direcției Regionale M.A.I. – Cluj, au făcut parte din conducerile organizațiilor județene P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I. având reale posibilități de informare, datorită atât activității lor trecute, cât și pregătirii lor culturale, fiind profesori, avocați, ziariști etc. totuși nu sunt folosiți în modul cel mai just, fapt pentru care rezultatele sunt mici.

Astfel la întâlnirile fixate, lucrătorii operativi merg fără planuri de dirijare, fapt pentru care „instructajul“ se face în general, fără obiective concrete, informatorilor trasându-li-se sarcini ca aceea „de a continua supravegherea lui X sau de a vedea ce mai face Y“.

Conducerea serviciului și a biroului cunoaște această situație, în loc să cheme lucrătorii operativi, înainte de a merge la întâlnire, pentru a discuta cu el problemele ce vor fi discutate cu informatorul, iar după aceasta să urmărească felul cum și-a realizat sarcinile trasate, lasă munca aceasta să fie dusă la întâmplare.

Numai așa se explică faptul că informatorii nu respectă sarcinile care li se trasează, dau material fără importanță operativă, iar cei dirijați în acțiuni concrete tărăgănează în mod nejustificat aducerea unor informații care ar clarifica cazurile respective.

În ceea ce privește acțiunile de verificare și informative, situația nu este mai bună, deși se poate spune că de unele din ele s-au preocupat mai serios.

Tărăgănarea aplicării măsurilor propuse, este întâlnită mai în toate cazurile.

Exemplu de tărăgănare poate fi dat în felul cum s-a lucrat în acțiunea Văleanu Ion, Xantopol Constantin. Astfel, deși în planul de măsuri întocmit la 1 aprilie 1955 și aprobat de șeful Direcției Regionale, se prevedea dirijarea informatorilor „Chioreanu“, „Vodă“, „Poiana“, „Pop“ și „Carpați“, anchetarea unor elemente arestate și folosirea unor mijloace tehnice, totuși până în prezent prevederile planului au fost executate decât [doar] în ceea ce privește mijlocele tehnice.

Șeful Serviciului 3, care răspunde de executarea planului, în loc să ajute și să tragă la răspundere pe tov. lt. Georgescu și lt. Mureșanu, care lucrează direct în acțiune, s-a mulțumit cu ceea ce i se prezenta, iar în raport în loc să se analizeze în mod principial această stare de lucruri, și-a făcut o autocritică formală că n-a dat importanța cuvenită acestei acțiuni, însă în viitor va executa prevederile planului.

Același lucru se poate spune și despre executarea planurilor întocmite în acțiunile Albu Ștefan și Pasteanu Ion, Popovici Octavian, precum și în acțiunile urmărite de către raioane.

Pe lângă lipsa de răspundere manifestată în controlarea modului cum se întocmesc și se execută planurile de acțiuni, o altă cauză principală, care face ca acțiunile să fie tărăgănate 2–3 și chiar 5 ani este felul defectuos de dirijare a agenturii, fapt asupra căruia am insistat mai sus.

Este necesar ca şeful serviciului 3 şi al biroului 320 din D.R.Cluj, care au posibilităţi şi experienţă în munca informativă să privească cu mai mult simţ de răspundere problemele analizate aici şi să treacă în cel mai scurt timp la lichidarea lipsurilor semnalate în problema evidenţei, agenturii şi în special în acţiunile deschise.

2. Direcţiunea Regională M.A.I. Iaşi.

Această Direcţiunea regională a reuşit să identifice şi să treacă în evidenţa operativă 3 964 ţărănişti, 3 604 liberali şi 31 P.S.D.I. Acest număr este însă nesatisfăcător faţă de totalul de peste 25 000 elemente care domiciliază în raza D. R. Iaşi şi care au făcut parte din P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I.

Situaţia aceasta se datoreşte faptului că nu au trecut imediat la punerea în aplicare a ordinelor 2864 şi 60, ci după un şi câteva luni, când întocmesc un plan de măsuri în care se prevede identificarea şi luarea în evidenţă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.

Dacă aceasta este situaţia evidenţei, apoi în problema urmăririi operativ-informative a elementelor respective, deci a agenturii, Dir. Reg. Iaşi manifestă lipsuri şi mai mari.

În raport se arată că elementele P.S.D.I. atât cele domiciliate în oraşul Iaşi, cât şi în raioane, sunt supravegheate prin 4 informatori, dintre care 3 calificaţi, cele ţărăniste prin 24 informatori calificaţi şi 84 necalificaţi, iar liberalii prin 25 informatori calificaţi şi 63 necalificaţi.

Însăşi proporţia între informatorii calificaţi şi necalificaţi arată lipsa de posibilitate a organelor Dir. Reg. Iaşi de a cunoaşte şi de a pătrunde în clandestinitatea elementelor urmărite.

Analizându-se însă şi posibilităţile informatorilor calificaţi – cu ocazia unui control efectuat în luna octombrie a.c. – s-a constatat că dintre informatorii dirijaţi în problema P.S.D.I. numai unul „Petrişor“ poate pătrunde în rândul elementelor care ne interesează, ceilalţi neavând nici o posibilitate. Pentru acest fapt nici nu se cunoaşte activitatea subversivă a P.S.D.I.-ştilor, nefiind deschisă până în prezent nici o acţiune informativă sau de verificare.

În aceeaşi situaţie se găseşte şi agentura dirijată în rândul elementelor ţărăniste.

Astfel: din cei 3 informatori pe care biroul 320 îi are şi prin care ar trebui să fie supravegheaţi cei 87 ţărănişti domiciliaţi în oraşul Iaşi, nici unul nu dă vreun material important. Exemplu informatorul „Rădeanu“ ce contează ca informator calificat, de aproape un an de zile n-a dat nici un material, refuzând chiar să mai colaboreze cu organele noastre.

Informatorul „Ilieş“ se găseşte tot în situaţia celui precedent, cerând la întâlnirile cu ofiţerul, respectiv tov. lt. Leibovici, şeful bir. 320, să fie scutit de sarcinile de informator, deoarece nu are timp.

El a dat ultima notă la 18 martie a.c., iar materialul furnizat până atunci nu prezintă nici o importanță operativă.

Celălalt informator, Popescu Virgil, calificat, este în vârstă de 74 de ani, nu are posibilități de pătrundere și materialul furnizat până în prezent se rezumă la simple relații.

Tocmai datorită acestor fapte, din cele 87 elemente țărăniste, domiciliate în Iași și care ar trebuie urmărite direct de biroul 320 numai spre câteva sunt dirijați unul sau doi informatori din alte probleme, iar la restul nici nu se cunoaște ultimul loc de muncă și nici chiar domiciliul. De menționat că acest număr cuprinde majoritatea elementelor conducătoare ale fostei organizații P.N.Ț. – Iași.

Și agentura dirijată pe lângă elementele liberale se găsește în situația de mai sus. Astfel din 4 informatori pe care îi are Bir. 320, 3 din aceștia, respectiv „Sandu“, „Olimpiu“ și „Ionescu“ nu au dat nici un fel de material, iar al patrulea „Mititelu Ion“ se prezintă la întâlniri cu diferite sesizări numai când i se promite bani.

Pentru aceste fapte și în problema P.N.L. nu se cunoaște activitatea nici a elementelor conducătoare fără a mai vorbi de membrii de rând.

Situația de la serviciul 3 al Direcției Regionale M.A.I. Iași, este identică cu cea existentă la secțiile raionale.

Astfel, la raionul Vaslui, deși sunt luați în evidență 672 țărăniști și 632 liberali, din suma totală, aproape 50 fiind membri ai fostelor conduceri județene, nu sunt urmăriți decât cu 4 informatori dintre care însă 3 nu au dat nici un material.

Deși conducerea Direcției Regionale Iași și Serv. 3 cunosc această situație dezastruoasă din problema agenturii, deoarece le-a fost semnalată de mai multe ori, totuși nu au luat nici o măsură eficace care să ducă la lichidarea ei.

Pe lângă faptul că se tolerează acest balast în agentură, nici nu s-a cerut lucrătorilor operativi să se studieze noi elemente.

Datorită lipsurilor manifestate de Dir. Reg. Iași, pe linia evidenței și agenturii nu s-a reușit să se intre în clandestinătatea elementelor țărăniste, liberale și social-democrate de dreapta, cu toate că există semne vizibile că ei activează. Dintre acestea, menționăm repetatele difuzări de manifeste cu caracter țărănist în raionul Vaslui, instigarea țărănimii să nu-și îndeplinească îndatoririle față de stat în raionul Huși etc.

În raportul Dir. Reg. Iași se menționează că sunt deschise 4 acțiuni de verificare dintre care 3 pe linie P.N.Ț. și una pe linie P.N.L., în legătură cu aceasta precizăm:

- Acțiunea Carp Eugen (fost simplu membru P.N.Ț.), deschisă la 30 iulie 1954. Sus-numitul a fost semnalat în 1947 cu manifestări ostile, iar în 1954 a afirmat față de informatorul „Costache“ că în închisoare a legat prietenie cu mai multe elemente cu care la eliberare a pus bazele unui „Partid Democrat Național Român“. Tot cu această ocazie Carp Eugen a afirmat că acest „partid“ are la bază un statut și că mai mulți membri ai acestuia au difuzat manifeste contrarevoluționare.

Pentru desfăşurarea acestei acţiuni au fost întocmite 2 planuri foarte superficiale în care erau trecute ca măsuri dirijarea agenturii informative şi interceptarea corespondenţei, planuri care nu au fost văzute de conducerea serviciului.

Agentura informativă folosită în acest caz nu are posibilităţi de pătrundere pe lângă element şi este dirijată fără continuitate, din care cauză dă note foarte rar şi acestea cu conţinut slab. Ultimul material informativ existent la dosar a fost furnizat la 7 mai a.c.

De menţionat că informatorul „Costache" care făcuse sesizarea cea mai importantă şi care primise promisiunea din partea lui Carp Eugen, că-l va pune la curent cu întreaga activitate pe care o va desfăşura în „P. D. N. R. ", nu a fost dirijat în continuare pe lângă obiectiv şi nici nu s-au studiat toate posibilităţile de infiltrare a acestui informator cât mai mult în rândul elementelor în cauză. Nu s-a folosit deci informatorul care avea cele mai mari posibilităţi de pătrundere pe lângă obiectiv.

Direcţia Regională Iaşi scuză în raport această situaţie prin afirmaţia că agentura îl caracterizează pe Carp Eugen, ca un element beţiv, neserios; în contradicţie cu aceasta, arată mai departe că sus-numitul i-a fost semnalat şi de regiunea Suceava ca având legături suspecte cu un grup de elemente urmărite de aceasta. Desigur că dacă Dir. Reg. Iaşi ar fi privit cu mai mult simţ de răspundere acest caz, dacă ar fi dirijat informatorul care a făcut prima semnalare şi dacă s-ar fi străduit să găsească posibilităţi de infiltrare şi a altor informatori, ar fi obţinut rezultate.

- Acţiunea Traian Gheorghiu (fost secretar general al organizaţiei judeţene P.N.Ţ. Iaşi) deschisă la 16 nov. 1954. Sus-numitul a fost semnalat că în urma punerii în libertate, pe lângă faptul că întocmeşte lucrări cu conţinut antimaterialist şi vrea să creeze un liceu franciscan, se interesează şi de elementele care în trecut au deţinut posturi de conducere în fostele partide istorice, pe care – aşa după cum spune el – se poate pune bază în viitoarea schimbare politică.

Agentura informativă folosită în această acţiune, prin materialul pe care l-a furnizat asupra elementului în cauză, dovedeşte că nu are pătrundere şi aceasta pentru că informatorii sunt din alte probleme: P.N.L., catolică, deblocaţi.

Nici unul din informatorii folosiţi nu au activat în P.N.Ţ., fapt pentru care de altfel nu discută probleme legate de activitatea acestui partid.

Lipsa de interes în urmărirea acestei acţiuni, o dovedeşte şi faptul că deşi Traian Gheorghiu a fost pus în supraveghere operativă şi cu această ocazie au apărut o serie de noi legături (întâlniri pe stradă şi vizite la domiciliu) tovarăşii nu au trecut nici la identificarea acestor elemente, căutarea lor la arhivă, evidenţă ş.a.m.d., pentru a stabili care sunt elementele P.N.Ţ., informatori eventual etc. De altfel întregul material de la dosar dovedeşte că acţiunea a fost neglijată.

Tot în cadrul biroului 2, fără a avea deschis dosar, este „urmărit" şi Nicula Vasile fost conducător în cadrul organizaţiei P.N.Ţ. Bârlad. Acesta în septembrie 1954, a fost semnalat Regiunii Iaşi de către Reg. Bârlad, că în timp ce se afla în penitenciar cu Georgescu Vasile-Bârlad, Coltesti Dumitru şi un anume Vasilescu, a luat hotărârea ca după ce vor fi puşi în libertate, să desfăşoare activitate contrarevoluţionară,

antrenând totodată şi celelalte elemente P.N.Ţ. şi P.N.L. de pe raza regiunilor unde se vor afla.

În octombrie 1954, Regiunea Iaşi primeşte de la M.A.I. ordin de supraveghere a lui Nicula Vasile, fiindu-ne semnalat pe altă linie că sus-numitul intenţionează să desfăşoare activitate conform hotărârii luate în penitenciar.

Mai târziu – în iulie 1955 – informatorul „Horia" (al biroului 4 Serv. 3) a dat o notă informativă din care rezultă că Necula Vasile a afirmat că: „pentru activitatea din penitenciar şi pe care o mai are de dus de acum înainte, va avea un loc de frunte în viitorul guvern". A afirmat de asemenea că la el merg mai mulţi prieteni cu care a activat pe linie politică la Bârlad.

Regiunea Iaşi avea astfel [de] semnalări importante verificate pe trei linii, în legătură cu activitatea lui Necula Vasile, fapt ce impunea luarea de măsuri pentru supravegherea lui informativă. Totuşi până în prezent nu s-a făcut nimic care să ducă la cunoaşterea activităţii sus-numitului. Nu s-a dirijat cel puţin informatorul „Horia" pentru a pătrunde măcar acesta mai serios pe lângă obiectiv.

- În raportul prezentat, Direcţia Regională Iaşi s-a ocupat pe larg de acţiunea „Târnoveanu Dumitru" urmărită de raionul Vaslui.

Şi în prezentarea acesteia ca şi a celorlalte acţiuni, în loc să arate lipsurile principale de care a dat dovadă în urmărirea ei, a trecut peste ele, recurgând la o prezentare în general a problemei, din care la drept vorbind, nu se poate trage nici o concluzie.

Trebuie arătat că Dir. Reg. Iaşi a dat dovadă în acest caz ca şi în altele de lipsă de răspundere şi totală superficialitate. Pentru a concretiza cele de mai sus, amintim că o primă semnalare în legătură cu existenţa unui grup P.N.Ţ., în raionul Vaslui, a fost făcută de un informator „Bec" încă din 1951. În acelaşi an şi apoi în 1954, un alt informator „Mandea" a semnalat şi el existenţa grupului. În loc ca aceşti informatori care aveau o pătrundere directă pe lângă şeful grupului să fie dirijaţi pentru a stabili elementele cu care acesta activează, au fost lăsaţi să se descurce singuri, fapt pentru care nu au obţinut nici un material. De altfel amândoi aceşti informatori după circa 2 luni de la semnalările respective a şi plecat unul în armată, iar celălalt la Iaşi, fără ca organele noastre să se sesizeze de aceasta.

Ulterior, în 1954, aşa cum se arată şi în raport, a venit o nouă semnalare în legătură cu acest grup, prin anchetarea informatorului „Moldoveanu".

Semnalările de mai sus se verificau prin repetatele difuzări de manifeste în raza comunelor unde domiciliau elementele despre care informatorii de mai sus au arătat că fac parte din grup. Despre aceste manifeste, Târnoveanu Dumitru, afirma faţă de agentură că nu este străin. Pentru urmărirea acestui caz, la 19 noiembrie 1954, s-a întocmit un plan detailat de măsuri care a fost aprobat de conducerea Dir. III şi Dir. Reg. M.A.I. Iaşi. În el se prevedea recrutarea a două elemente dintre care unul era semnalat că face parte din grup, dirijarea a patru informatori pe lângă elementele cu care Târnoveanu Dumitru avea legături mai strânse şi strângerea de probe de scris de la mai mulţi suspecţi. Direcţia Reg. Iaşi fără a trece însă la executarea vreunei

prevederi a acestui plan, după circa 5 luni a trecut la întocmirea altuia, care se rezuma la anchetarea lui Târnoveanu Pavel, suspectat ca având cunoştinţă de difuzarea altor asemenea manifeste, chiar în februarie a.c. Reţinerea elementului de mai sus, a avut loc fără aprobarea Direcţiei a III-a şi cu încălcarea celor mai elementare reguli de verificare a materialului, cum este expertiza grafologică a manifestelor şi a scrisului acestuia.

La ancheta efectuată de şeful Raionului Vaslui, elementul în cauză, determinat de o serie de măsuri străine muncii de securitate, a dat o declaraţie detailată în care recunoştea că făcea parte din grupul lui Târnoveanu Dumitru, că a participat la confecţionarea manifestelor difuzate în raza Raionului Vaslui în 1953 şi 1955, dând şi o serie de amănunte în legătură cu aceste acţiuni. Rezultatele au fost raportate imediat la M.A.I., propunându-se reţinerea unui alt element ce apărea acum ca ajutor al lui Târnoveanu D., şeful grupului.

Organele noastre au tolerat şi ele aceste acţiuni şi fără a se trece la verificarea mai amănunţită, au aprobat cealaltă verificare directă. Desigur că rezultatele negative au apărut după foarte puţin timp: elementul reţinut a negat faptul că ar fi făcut sau ar face parte din vreo organizaţie subversivă, probând susţinerile sale cu martori. De altfel în timpul anchetării acestuia, Târnoveanu Pavel, care fusese recrutat ca informator a venit la Raionul Vaslui şi a arătat că toate declaraţiile sale nu corespund adevărului, că faptele arătate au fost inventate la sugestiile şefului raionului.

În faţa acestei situaţii Direcţia Regională M.A.I. nu a luat nici o măsură.

Numai după insistenţele Direcţiei a III-a, s-a întocmit un nou plan care nu a fost îndeplinit nici până acum, deşi au trecut peste 6 luni de la data aprobării lui.

Desigur că de această atitudine condamnabilă a unor organe ale Direcţiei Regionale Iaşi, ne facem mai întâi vinovaţi noi, care am încurajat superficialitatea şi lipsa lor de răspundere.

Astfel în loc să fim exigenţi faţă de felul cum se execută planurile întocmite, am tolerat încălcările lor.

Menţionăm că o astfel de situaţie s-a manifestat faţă şi de un plan întocmit în noiembrie anul trecut, asupra unei acţiuni din raionul Huşi, despre care nici nu se vorbeşte în raport.

Desigur că Direcţia Regională M.A.I. Iaşi trebuie să ţină seama că pentru lipsurile noastre am luat măsuri să fie lichidate. Acelaşi lucru trebuie să facă şi tov. lt. major Cernichevici şi lt. Leibovici Iancu, să lichideze cu spiritul de autoliniştire care se desprinde din tot raportul prezentat şi să privească cu mai mult simţ de răspundere urmărirea acestor probleme.

Direcţia Regională M.A.I. Craiova

O situaţie mai bună a fost prezentată prin raportul Direcţiei Regionale M.A.I. Craiova, care în ultimul timp a reuşit să intre în posesia unor materiale importante

despre activitatea a o serie de elemente ţărăniste şi liberale, care încearcă să întreprindă acţiuni de reorganizare a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., precum şi pentru a desfăşura activitate duşmănoasă sub diferite aspecte aşa cum sunt de exemplu B. S., P. A., N. D. şi alţii.

Regiunea Craiova, ca şi Regiunea Cluj, făcând o prezentare largă a celor câteva acţiuni pe care le urmăreşte, a scăpat din vedere analiza profundă a muncii desfăşurată în problemele urmărite de biroul 320, nereuşind să scoată la iveală lipsurile existente, care fac ca nici aici să se desfăşoare munca în bune condiţiuni.

Din raportul prezentat rezultă că Regiunea Craiova nu s-a ocupat în permanenţă de luarea în evidenţă a elementelor respective şi supravegherea lor informativă.

Astfel, din 6 647 P.N.Ţ.-işti identificaţi pe întreaga regiune sunt supravegheaţi numai 411, din cei 5 958 P.N.L.-işti numai 376, iar din cei 276 P.S.D.I. numai 53. Regiunea nu arată cum şi prin cine se face această supraveghere mulţumindu-se să arate foarte vag că atenţia a fost îndreptată în special asupra elementelor conducătoare.

În urma controlului efectuat, a reieşit că de către biroul 2 din regiune au fost identificate şi luate în evidenţă – de exemplu pe linie P.N.Ţ. – numai 108 membri, dintre care 33 elemente care au deţinut funcţii de răspundere şi 75 simpli membri, ceea ce dovedeşte că colectivul biroului 2 n-a acordat atenţia cuvenită acestei sarcini.

Faptul că din cele 108 elemente identificate şi luate în evidenţă sunt supravegheate numai 17 (12 conducători, 5 simpli membri), dovedeşte lipsa de interes de care a dat dovadă colectivul biroului 320 şi conducerea serviciului în luarea de măsuri pentru supravegherea informativă a elementelor în cauză. Trebuie menţionat că şi această supraveghere este făcută superficial, fără continuitate, lucru reieşit din aceea că asupra multor elemente dintre acelea – aşa-zise supravegheate – se găseşte numai câte o notă informativă dată în cursul acestui an. Exemplul caracteristic pe aceste linii sunt: R.N., G.I., C.E., N.I., M.C. şi alţii.

Aceeaşi situaţie se găseşte şi în celelalte 2 probleme P.S.D.I. şi P.N.L.

Această situaţie care dovedeşte lipsa unei preocupări de a lua măsuri pentru a cunoaşte ce fac elementele pe care le urmăresc trebuia analizată pe larg în raport de către regiunea Craiova şi să fi scos la iveală cauzele care fac să se ajungă la această situaţie.

În raport nu s-a vorbit nimic despre situaţia elementelor arestate sau fugite în străinătate şi a se arăta dacă familiile acestora sunt sau nu supravegheate informativ şi ce rezultate s-au obţinut în cazul când au fost supravegheate etc.

Considerăm că regiunea n-a arătat nimic în legătură cu situaţia acestor elemente, pentru că aşa după cum a rezultat din controlul efectuat, nici nu se cunoaşte situaţia acestora fără a mai vorbi de eventuala supraveghere informativă a familiilor şi rudelor acestora.

În legătură cu concentrarea P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. în diferite obiective economice sau instituţii din cadrul aparatului de stat, s-a arătat în raport că nu se cunoaşte în întregime care sunt obiectivele unde acestea sunt concentrate şi că urmărirea acestora

nu s-a făcut în cele mai bune condițiuni. Realitatea este alta; nu se cunoaște absolut nimic pe această linie și nici nu s-au luat măsuri de supraveghere a lor.

Regiunea Craiova, ca și toate celelalte regiuni de altfel, trebuia să acorde o atenție deosebită îndeplinirii acestei sarcini, cunoscând faptul că în ultimul timp au fost semnalări din care rezultă că [pentru] elementele P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I., ca o formă de activitate este și comiterea de sabotaj la locurile de producție. La Regiunea Craiova de menționat pe această linie, este declarația lui T. N., fost membru P.N.Ț. care cu ocazia anchetării efectuate asupra sa, aceasta a declarat că el și celelalte elemente P.N.Ț.-iste cu care își desfășoară activitatea, au primit sarcina de la elementele conducătoare de a comite acte de sabotaj acolo unde muncesc, sarcină pe care unele elemente au și pus-o în aplicare.

Existența acestor lipsuri se datorește în primul rând faptului că planurile de muncă anuale și trimestriale întocmite, nu sunt respectate și aplicate întocmai. De exemplu în planul trimestrial 1 iulie – 30 septembrie, era prevăzut identificarea și luarea în evidență a 30 de elemente P.N.Ț. Această sarcină n-a fost îndeplinită. Au fost identificate și luate în evidență numai 9 elemente. O situație asemănătoare se află și în ceea ce privește planurile întocmite în problema P.S.D.I. și P.N.L.

Pe linia planificării muncii, trebuie arătat că nu toate planurile întocmite au fost la înălțimea sarcinilor care se impuneau a fi luate, pentru a duce la îmbunătățirea muncii. De exemplu: în planurile de muncă trimestriale ale regiunii Craiova, nu rezultă că a existat o preocupare de crearea unei agenturi de calitate, deși așa cum se va arăta mai târziu, aceasta era necesar, întrucât agentura este insuficientă. Pe această linie numai în primul plan trimestrial al anului 1955 a fost prevăzut recrutarea a două elemente, recrutări care însă nu s-au făcut.

O altă cauză a lipsurilor existente în munca desfășurată de către Regiunea Craiova, o constituie lipsa unei agenturi de calitate și felul defectuos de a se lucra cu ea.

În urma controlului efectuat a rezultat că agentura folosită pentru supravegherea elementelor este insuficientă din punct de vedere numeric. Așa de exemplu pe întreaga regiune în urmărirea elementelor P.N.Ț. se folosesc 44 informatori calificați și 96 informatori necalificați, în total deci 140 de informatori. Numărul acesta este desigur insuficient în raport cu numărul elementelor P.N.Ț. care și-au desfășurat activitatea pe raza regiunii Craiova și care trebuie în momentul de față supravegheați informativ, pentru a cunoaște atât activitatea prezentă a acestora, cât și intențiile de viitor.

În urma analizei făcute cu ocazia controlului asupra agenturii informative folosite de către Biroul 2 din Serv. III, regiunea Craiova, s-a constatat că aceasta se compune dintr-un informator calificat și 3 necalificați (pe linie P.N.Ț.)

În afară de faptul că din punct de vedere numeric aceasta este insuficientă pentru urmărirea elementelor care cad în sarcina Biroului 2, trebuie arătat că aceasta nu este dirijată cu continuitate, pe bază de planuri de discuții, pe care tov. să le întocmească și să le prezinte conducerii biroului sau serviciului înainte de a se prezenta la întâlniri, nu se dau sarcini scrise asupra cărora informatorii să fie trași la răspundere de felul

cum le-au executat. Exemplu concludent pe această linie îl constituie informatorul necalificat „Barbu".

Din studierea materialului furnizat de acest informator rezultă că el n-a fost dirijat pe lângă anumite elemente dând material numai asupra acelora pe care le întâlnește întâmplător pe stradă. Deși prin funcția pe care a avut-o, el fiind fost secretar general al organizației județene P.N.Ț. Dolj, ar avea posibilități de a da material de valoare din rândul elementelor conducătoare, totuși până în prezent n-a semnalat nici măcar o manifestare dușmănoasă din partea acestora. De la 1 august și până la data când s-a efectuat controlul n-a prezentat organelor noastre nici un fel de material informativ, deși întâlnirile au avut loc.

Cauza care face ca acest informator să lucreze așa cum s-a arătat se datorește în primul rând conducerii serviciului care n-a controlat îndeaproape pe tov. lt. Georgescu, care lucrează efectiv cu el, prin participarea la întâlniri de control și o analiză mai profundă asupra materialului pe care acest informator îl dă.

Lipsa principală o constituie și faptul că la întâlniri tovarășul Georgescu în loc să discute cu informatorul detailat asupra sarcinilor [pe] care trebuie să i le dea, el se lasă condus în discuții de informator care ridică probleme personale. Așa de exemplu la întâlnirea care a avut loc în ziua de 28 octombrie au fixat ca la noua întâlnire să nu aducă nimic informatorul, scopul întâlnirii fiind acela de a discuta o problemă personală a informatorului.

O altă lipsă în munca cu agentura o constituie faptul că nu există un contact permanent dinainte stabilit pe bază de grafice de întâlniri care de fapt sunt întocmite însă nu sunt respectate. De exemplu cu informatorul „Marinescu Gh." calificat, nu s-a luat legătura de la 10 august.

Lipsa de continuitate și de precizare a obiectivelor pe care trebuie să le urmărească informatorii este caracteristică în felul de a lucra cu aproape toți informatorii.

Lipsa unei agenturi de calitate și felul defectuos de a lucra cu ea a făcut ca acțiunile care sunt deschise în cadrul biroului să fie tărăgănate și să nu se reușească a se stabili la timp și în totalitate activitatea contrarevoluționară pe care elementele semnalate o desfășoară.

În raportul prezentat Regiunea Craiova a arătat pe larg cele câteva acțiuni care se urmăresc îndeosebi de către biroul 320 arătând în același timp pe scurt și măsurile care urmează a le lua în viitor pentru clarificarea lor.

În urma controlului efectuat s-au stabilit însă că și în urmărirea acestor acțiuni a existat o serie de lipsuri [pe] care în raportul prezentat mai înainte, regiunea nu le-a scos la iveală. De exemplu: în acțiunea T. C. deschisă la 14 septembrie 1954, nu s-a arătat că materialul informativ furnizat de agentura folosită pentru urmărirea acestei acțiuni nu dovedește că s-a urmărit cu continuitate. Astfel informatorul „Marcel" a dat 3 note, „Gelu" 2 note, „Niculescu" 2 note și „Titi" 7 note, fără ca acestea să dea ceva important în legătură cu activitatea elementului urmărit. Nu s-a arătat de asemeni că este deconspirată această acțiune întrucât așa după cum rezultă din nota lui

„Marcel“, dată la 13 iunie și cea dată de „Titi“ la 26 februarie, T. C. are cunoștință de faptul că este urmărit de organele noastre.

În celelalte acțiuni cum e de exemplu acțiunile B.S., P.A., N.D., se folosește într-adevăr o agentură cu posibilități datorită cărui fapt a reușit să stabilească în cea mai mare măsură activitatea subversivă a elementelor urmărite și legăturile acestora.

Menționăm că datorită preocupării manifestate de conducerea Direcției Regionale, munca pe linia problemelor P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I. s-a îmbunătățit și în raioane, unde s-au deschis o serie de acțiuni informative și de verificare pe baza materialelor furnizate de agentură. O lipsă în această problemă manifestată de D. R. Craiova este aceea că nu are deschise dosare de control în cadrul cărora să urmărească în mod organizat aceste acțiuni.

*

Din cele arătate mai sus, rezultă clar că activitatea elementelor național-țărăniste, liberale și social-democrate independente, nu a constituit un obiectiv important în munca organelor de Securitate. Numărul de peste 1 500 000 suspecți la care se adaugă faptul că aceste partide contează în străinătate pe un numeros grup de fugari, care formează așa-zisul „Comitet Național de Eliberare“ înființat de puteri imperialiste și care a căutat în repetate rânduri să centralizeze activitatea diferitelor grupuri subversive din țară nu au constituit semnale de alarmă pentru organele noastre.

În general munca informativ-operativă a Direcțiunii Regionale desfășurată pe linia urmăririi țărăniștilor, liberalilor și social-democraților independenți se desfășoară la un nivel scăzut, manifestându-se o subapreciere politică a activității a acestora, fapt ce se reflectă în mod deosebit în numărul redus de elemente luate în evidență operativă. Trebuie să menționăm că dintre elementele identificate numai mică parte au avut rol activ în cadrul acestor partide, majoritatea celorlalți fiind membri de rând.

O serie de fruntași ai organizațiilor județene din Ploiești, Roman, Cluj, Timișoara, Oradea, Galați și altele nici n-au fost identificați, fapt pentru care nu se cunoaște activitatea depusă de ei.

Consecința neidentificării tuturor elementelor – cel puțin cu rol conducător – este și recrutarea unei agenturi necalificate de la care s-a înregistrat numai comentarii legate de situația politică internă sau internațională sau alte materiale lipsite de importanță. Exemplul negativ în această privință sunt în primul rând Regiunea Iași, Timișoara, Suceava, Pitești și Hunedoara.

De asemenea munca organelor noastre nu a fost îndreptată spre familiile fugarilor din străinătate și a elementelor principale arestate, prin care se putea intercepta canalele de legătură existente între aceștia și cei rămași în libertate. Pe această linie se menționează neexistența unei colaborări active între serviciile III ale Direcțiunilor Regionale și celelalte servicii în obiectivele cărora apar elemente țărăniste, liberale și social-democrate de dreapta și în special cu Serviciul II, IV, T. F., unitățile Serviciului „D“.

La identificarea foştilor membri P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. nu s-a ţinut seama de concentrarea acestora pe raioane, comune şi unităţi economice. Aceasta a făcut ca ajutorul care trebuia dat organelor în raza cărora erau concentrări de aceste elemente să nu fie temeinic organizat, iar recrutările de informatori să nu fie făcute în funcţie de aceste fapte ci la întâmplare fără obiective precise, fără perspective. Şi pe această linie se pot da exemplu Dir. Reg. Iaşi, Cluj, Ploieşti, Galaţi, Piteşti, Hunedoara şi altele.

Chiar informatorii recrutaţi în obiective concrete nu au furnizat material important, deoarece în dirijarea lor nu s-a ţinut cont de numărul elementelor spre care pot fi dirijaţi şi pe lângă care au posibilităţi de pătrundere şi în special aceştia nu erau îndreptaţi spre elementele active. Aceasta a făcut ca legăturile existente între grupurile depistate mai ales între conducătorii lor şi un centru clandestin pe ţară să nu constituie o preocupare nici a muncii organelor regionale şi nici a Serv. II din centrală. Numai astfel se explică faptul că după arestarea Comisiei Interimare din 1949 până în prezent nu au mai fost depistate nici o conducere centrală a acestor partide deşi existau informaţii pe această linie. Exemplu grupul C. T. Regiunea Bucureşti, organizaţia „Apărării Dreptăţii Naţionale“ Regiunea Iaşi, grupul M., Regiunea Cluj şi altele.

Analizând calitatea agenturii existente, se poate trage concluzia de la început că este nesatisfăcătoare. Acest fapt iese în relief din însăşi raportul dintre informatorii calificaţi (ţinând seama de faptul că mulţi sunt trecuţi în această categorie nejustificat – Reg. Iaşi, Regiunea Cluj, Galaţi, Ploieşti, Piteşti) şi numărul informatorilor necalificaţi.

Calitatea nesatisfăcătoare a agenturii rezultă mai ales cum s-a arătat mai sus, din poziţia informatorilor noştri faţă de elementele urmărite în diferite acţiuni. Cauzele principale ale calităţii nesatisfăcătoare a agenturii informative sunt:

- Alegerea nu s-a făcut întotdeauna după necesitatea acţiunii informative. Exemplele date la regiunile care au dat raport sunt destul de concludente.
- Studierea şi recrutarea informatorilor s-a făcut în multe cazuri în mod formal. Exemplu recrutarea informatorului T. P., la Regiunea Iaşi şi C. G., Regiunea Bârlad.
- Instruirea şi dirijarea nu a fost cea mai justă. Exemplu informatorul „Barbu“, Regiunea Craiova, informatorul „Carp“ de la Regiunea Iaşi etc.

Munca de conspirare a agenturii s-a dus defectuos. Chiar acolo unde există case conspirative sau de întâlnire lucrătorii operativi încălcând în mod grosolan cele mai elementare norme de luarea legăturii cu agentura, se întâlnesc mai întâi pe stradă cu informatorii şi apoi merg împreună în casă. Exemplu informatorii „Marcel“ şi „Barbu“ ai Regiunii M.A.I. Craiova, „Carp“ al Regiunii Iaşi, la fel în Regiunea Arad şi altele.

Analizând lipsurile şi cauzele acestora putem afirma că ele se datoresc în special nivelului profesional scăzut al lucrătorilor operativi şi subaprecierii politice a acestor probleme de către conducerile Direcţiilor Regionale şi a Serviciilor III. Sunt mulţi tovarăşi care urmăresc problemele P.N.L., P.N.Ţ. şi P.S.D.I. fără a cunoaşte specificul activităţii acestora.

Aceasta a fost posibilă în special în urma fluctuației nejustificate a cadrelor și a dezinteresului manifestat de conducerile serviciului III față de aceste probleme. Aceştia nu sprijină lucrătorii operativi să-şi întocmească planuri de muncă, nu controlează executarea lor, nu participă la întâlnirile de control unii din ei neavând nici un informator din rândul acestor probleme. De asemenea unii nu cunosc nici acțiunile principale deschise de biroul 320 sau de raioane.

Altă cauză principală o constituie și dezinteresul manifestat de serviciul nostru în sprijinirea și controlarea direcțiilor regionale. Nu a existat un control și sprijin calificat chiar acolo unde au mers tov. noştri, ei nu au fost întotdeauna pregătiţi şi de aceea și rezultatele au fost minime.

Pentru îmbunătățirea muncii informative în problema P.N.Ţ., P.N.L. și social-democrat de dreapta, în vederea identificării conducerii centrale a acestor partide, stabilirea legăturilor acestora cu fugarii din străinătate, cu elementele arestate precum și cu alte grupuri existente în țară, este necesar să se ia următoarele măsuri:

- Punerea la punct a evidenţelor operative.

Este bine cunoscut pentru fiecare dintre noi că fără o evidență clară și completă nu putem avea nici rezultate bune în muncă.

De aceea ar trebui ca în maximum 3 luni, regiunile care încă nu au reuşit să-şi pună la punct evidența să facă aceasta în acest timp.

Ce înseamnă aceasta?

Înseamnă a identifica toate elementele P.N.Ţ., P.N.L. și P.S.D.I. din raza regiunii respective, în special elementele conducătoare indiferent dacă mai înainte au activat sau nu pe raza regiunii.

Înseamnă identificarea familiilor celor arestați sau fugiți.

Înseamnă identificarea celor puşi în libertate în ultimul timp şi a celor ce eventual s-au întors din străinătate sau se vor întoarce.

Înseamnă, cu alte cuvinte, a se cunoaşte situaţia fiecărui PNŢ-ist, PNL-ist, PSDI-ist ce domiciliază sau participă (la) serviciu în raza regiunii respective.

Desigur că concomitent cu identificarea lor se vor întocmi și situațiile necesare din care să rezulte în ce sectoare de muncă sau raioane sunt și mai concentrați.

Cum se poate face?

Prin toate sursele de care dispunem ca:

- agentură
- anchetarea celor arestați
- investigații
- colaborarea cu celelalte servicii etc.
- Supravegherea informativă a elementelor conducătoare și cele mai active.

Cum procedăm:

Extragem pe baza evidenței și din alte materiale ce le posedăm aceste elemente, apoi vedem care dintre ele sunt cunoscute de agentura existentă, după care în funcție de ce fel de relații există între ei se dirijează agentul pe lângă elementul ce trebuie

supravegheat. Acesta nu se face după formula generală – vezi ce mai face X – sau ia mai întâlnește-l și vezi ce spune – ci se stă de vorbă cu informatorul, se stabilește în ce raporturi sunt și apoi în funcție de raporturile în care se află și pasiunile comune, este dirijat informatorul să se împrietenească cu el, după care în funcție de materialul ce-l aduce este dirijat în continuare.

Pentru ceilalți necunoscuți de agentură recrutăm fie dintre ei fie alți cu posibilități după un studiu serios. În unele cazuri se poate dirija dintre agenți ce aveau prin legende, fie direct fie prin intermediul celor cunoscuți de agenți care la rândul lor cunosc pe cei ce ne interesează.

- Marșrutizăm agentura.

Este cunoscut faptul că de către unele raioane sau de regiune sunt recrutate elemente ce au făcut parte din conducere, elemente ce au avut legături și cu alți din alte localități fie din aceeași regiune, fie din alta, fie chiar cu elementele din conducerea centrală ce se află în București.

Astfel de informatori dacă îi marșrutizăm bineînțeles cu legende bune vor da rezultate atât pentru organul ce-l marșrutizăm cât și pentru organul în raza căruia a fost marșrutizat.

- Colaborarea permanentă cu Serviciile IV, II, S. O. și alte resoarte în scopul supravegherii lor la locul de producție, a depistării canalelor de legătură cu străinătatea sau cu cei arestați etc.
- Control și sprijin.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 189, f. 1–26.

III.

1955 decembrie 15. Plan de acțiune pentru postul de radio „Free Europe".

Ministerul Afacerilor Interne | Strict secret
Direcția I
131
15 decembrie 1955

Plan de acțiune

„The American Heritage Foundation" sub numele mai frecvent „Crusade for Freedom" (Cruciada pentru Libertate) sau „Comitetul Național pentru o Europă Liberă" este o asociație înjghebată din ordinul imperialiștilor americani, cu ajutorul

căreia s-a început o campanie propagandistică cu caracter duşmănos la adresa ţării noastre şi a celorlalte ţări de democraţie populară.

Cel mai important instrument de care se serveşte „Crusade for Freedom“ pentru calomnierea ţărilor de democraţie populară, este postul de radio „Free Europe“ (Europa Liberă), care îşi are centrala în New York şi „sucursale“ în Germania Occidentală şi Portugalia.

Asociaţia, care are caracterul unei organizaţii particulare, este sprijinită de vârfurile capitalului monopolist, printre care Henry Ford al II-lea (preşedintele asociaţiei), Baraney Balaban, preşedintele trustului de filme Paramount (preşedintele asociaţiei pentru statul New York) ş. a. şi este legată de autorităţile americane şi de oficinele de spionaj ale acestora. Printre membrii acestei asociaţii, care în acelaşi timp ocupă funcţii înalte în actualul guvern american se numără preşedintele S.U.A. Dwight Eisenhower, secretarul de stat John Foster Dulles, Walter Bedell Smith, directorul lui C.I.A. Allan W. Dulles şi alţii.

Pentru a descoperi şi demasca activitatea duşmănoasă a membrilor acestei organizaţii este necesar ca rezidenţa să întreprindă următoarele:

1. Să descopere sediul din New York al acestei organizaţii.

Până în prezent posedăm trei adrese unde şi-a desfăşurat activitatea această organizaţie.

a) New York – Empire State Building, Str. 62 Est, nr. 154, etaj III;

b) New York – 250 Fifth Avenue, camera 301;

c) New York – Hotelul Mayflower, camera 268.

2. Să stabilească care este comitetul activ de conducere al organizaţiei şi care sunt legăturile lor cu autorităţile americane.

3. Să stabilească care sunt metodele de recrutare a agenturii organizaţiei.

4. Să stabilească ce mijloace materiale folosesc pentru executarea misiunilor.

5. Să stabilească cum sunt canalizaţi agenţii înspre ţările de democraţie populară.

6. Să stabilească ce români fac parte din această organizaţie şi în ce constă munca depusă de ei în sprijinul organizaţiei.

7. În funcţie de cele de mai sus, să se puncteze elemente în vederea studierii şi recrutării lor pentru a pătrunde informativ în acest obiectiv.

Lucrător operativ
Lt. maj. Bozianu Mihai

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 5, f. 34–35.

112.

1955. Situație numerică cu evidența elementelor P.N.Ț. și P.N.L. identificate și luate în evidență de către regiunile de securitate.

Situația elementelor P.N.Ț. și P.N.L. identificate și luate în evidență

Regiunea	Problema	Elemente			Foști conducători			
		identificate	Evid.	C.C.	Deputați	Senatori	Del. perm.	Com.
Serv. 1	P.N.Ț.							
	P.N.L.							
Aut. Magh.	P.N.Ț.	1264	826	-	1	-	-	11
	P.N.L.	701	468	-	2	-	-	7
București	P.N.Ț.	7010	2637	-	6	-	9	48
	P.N.L.	4699	2396	-	3	-	2	35
Baia Mare	P.N.Ț.	4702	2802	-	-	-	-	35
	P.N.L.	888	617	-	-	-	-	26
Bacău	P.N.Ț.	3897	2273	-	2	1	38	93
	P.N.L.	3932	2137	-	-	-	43	101
Constanța	P.N.Ț.	6407	3959	4	-	-	18	84
	P.N.L.	5293	2573	-	-	-	14	47
Craiova	P.N.Ț.	9227	6978	3	15	2	123	189
	P.N.L.	7553	5762	-	6	1	49	48
Cluj	P.N.Ț.	13 263	5121	-	8	-	46	155
	P.N.L.	3612	1119	-	11	-	32	188
Galați	P.N.Ț.	8580	6491	2	10	-	70	140
	P.N.L.	7917	6372	1	3	-	102	118
Hunedoara	P.N.Ț.	3290	1103	-	5	-	5	29
	P.N.L.	2007	574	-	1	-	1	15
Iași	P.N.Ț.	4356	4251	-	5	1	25	76
	P.N.L.	3025	3982	-	1	2	49	57
Oradea	P.N.Ț.	5343	4495	-	4	1	2	35
	P.N.L.	1269	6886	-	3	2	1	22
Ploiești	P.N.Ț.	6346	4102	2	9	4	39	193
	P.N.L.	6041	3468	-	5	3	98	89
Pitești	P.N.Ț.	7558	2763	-	6	2	37	149
	P.N.L.	6539	2402	-	5	4	47	133
Stalin	P.N.Ț.	5046	978	-	-	-	-	-
	P.N.L.	3067	565	-	-	-	-	-
Timișoara	P.N.Ț.	7671	6866	1	15	-	63	216
	P.N.L.	3701	3173	2	14	-	91	120
Total	P.N.Ț.							
	P.N.L.							

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 189, f. 43–44.

113.

1956 februarie 3. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Innsburg" pentru „Misiunea Catolică Română" din Germania Occidentală.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Aprobat
p. Șeful Direcției I
[indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 3 februarie 1956, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] prim lt. Rădulescu Ion, analizând materialul existent asupra „Misiunii Catolice" din Germania Occidentală.

Am găsit că „Misiunea Catolică Română", organizație cu caracter aparent religios și caritativ, a fost transformată de la început într-o organizație care duce o activitate dușmănoasă regimului nostru.

În această activitate este dirijată și sprijinită de statul Vatican, care pregătește și numește preoți la conducerea acestei misiuni.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Misiunea Catolică Română" din Germania Occidentală, numele conspirativ „Innsburg".

L[ucrător] op[erativ] prim
Lt. Rădulescu Ion

„De acord"
Șef de serviciu
Col. [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 99, f. 6.

114.

1956 martie 14. Raport al Direcţiei a V-a referitor la lipsurile principale în organizarea reţelei informative.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia a V-a

Strict Secret
14 martie 1956

Raport

Lipsurile în munca cu agentura arătate în ordinul tovarăşului ministru de care am luat cunoştinţă astăzi, se reflectă în întregime şi în activitatea organelor de contrainformaţii militare.

Folosind prezenţa la această convocare a şefilor organelor de contrainformaţii, aş vrea să mă opresc asupra acestor lipsuri, pentru a le evita pe viitor şi a ne organiza de aici înainte munca noastră în strictă conformitate cu ordinele conducerii Ministrului Afacerilor Interne.

Una dintre lipsurile principale în organizarea reţelei informative a Direcţiei de Contrainformaţii militare o constituie numărul prea mare al informatorilor necalificaţi, menţinuţi în mod inutil în reţea care formează un elemente neproductiv şi îngreuiază buna desfăşurarea a muncii.

Astfel, la data de 01. 01. 1956 agentura necalificată a organelor de contrainformaţii reprezenta cca. 87% din numărul total al informatorilor.

Sau un alt exemplu, în cifre: din numărul total de 755 informatori recrutaţi în ultimul trimestru al anului 1955 sunt numai 8 informatori calificaţi, iar din 30 informatori recrutaţi în aceeaşi perioadă de timp la Serviciul de Contrainformaţii al Regiunii a III-a Militară – 27 sunt necalificaţi şi numai 3 informatori calificaţi.

În general, se constată din partea lucrătorilor operativi o insuficientă preocupare pentru asigurarea unei agenturi calificate, capabile să satisfacă în bune condiţiuni nevoile muncii informativ-operative, o agentură care prin calitatea ei să constituie un ajutor preţios în lupta împotriva acţiunilor duşmănoase în armată şi în primul rând împotriva spionajului.

De cele mai multe ori, lucrătorii organelor de contrainformaţii nu analizează temeinic şi nu ţin seama de scopul pentru care-şi propun recrutarea informatorilor, de calităţile personale ale candidaţilor la recrutare şi posibilităţile reale ale acestora de a lucra pe un anumit suspect, a duce acţiunea informativă într-un anumit caz concret sau a asigura prevenirea acţiunilor duşmanului în punctele vulnerabile.

Aceasta face ca în reţeaua informativă să pătrundă elemente necorespunzătoare, ce constituie un balast şi o frână în desfăşurarea activităţii contrainformative şi în loc să uşureze munca lucrătorilor operativi dau loc la deconspirări ale metodelor de muncă şi la necesitatea abandonării informatorului.

Astfel:

- la Corpul 38 Armată, în vederea încadrării informative a unei acțiuni de verificare, lucrătorul operativ lt. Rovai Alexandru a procedat la recrutarea pe bază de sentimente patriotice a informatorului „Săndulescu Vasile" care a acceptat propunerea de a colabora cu organele de contrainformații.

La prima întâlnire, informatorul s-a prezentat arătând că refuză să lucreze cu noi, motivând că nu are posibilitatea de a îndeplini sarcinile trasate de lucrătorul operativ.

În multe cazuri, lucrătorii operativi nu studiază și nu verifică cu atenție candidații propuși pentru recrutare, nu se preocupă de cunoașterea temeinică a activității candidaților în trecut, precum și a comportării, atitudinii și manifestărilor lor actuale pe locul de muncă și în afara unităților, nu se folosesc în acest scop de agentura pe care o au, spre a-și asigura un maximum de garanție pentru reușita recrutării și colaborarea cinstită a viitorului informator.

În posesia unor astfel de date incomplete și în urma unui studiu superficial, au fost cazuri când lucrătorii operativi au trecut la recrutări pe bază de sentimente patriotice a unor elemente cu trecut dubios, dând astfel prilejul la ratarea recrutărilor.

Astfel:

- Lt. major Bălescu Iancu, ofițer de contrainformații la U. M. nr. 03767 Bacău – și-a propus recrutarea pe bază de sentimente patriotice a unui angajat civil.

În timpul discuțiilor purtate în vederea recrutării, candidatul i-a povestit ofițerului o serie de fapte necunoscute până atunci, arătând că fiind membru al organizației legionare a participat în 1941 la rebeliune, ocupând împreună cu alți legionari Palatul Telefoanelor din Orașul Stalin. De asemenea, a arătat că înainte de 1944 pe când lucra la Uzinele „Voinea" în București, a primit din partea organelor S.S.I. propunerea să colaboreze ca informator, pe care pretinde că a refuzat-o.

- Lt. major Lupu Nicolae – șef de birou contrainformații la Divizia 37 Mecanizată – a propus pentru recrutare ca informator calificat, pe bază de sentimente patriotice, a unui element care în urma verificării s-a stabilit că în 1946 a făcut parte dintr-o organizație naționalistă, are rude în țări capitaliste cu care întreține legături prin corespondență și este în relații cu elemente suspecte, fără a se cunoaște caracterul acestor relații.

Cu toate ordinele date, verificarea candidaților la recrutare se face în multe cazuri superficial, fără simț de răspundere, întocmindu-se rapoarte de investigații și referate lipsite de obiectivitate, ceea ce face ca în rețeaua informativă să pătrundă elemente incapabile și lipsite de posibilități de informare, care după scurt timp trebuie abandonate ca balast.

Se constată uneori că lucrătorii operativi întocmesc referate lipsite de obiectivitate în mod artificial și mincinos candidaților la recrutare, atribuind însușiri și posibilități

pe care aceştia nu le au dintr-o dorinţă nejustificată de a face agentură, pe care apoi sunt nevoiţi să o abandoneze.

Astfel:

- Lt. major Rusnacenco Vladimir – şef de birou din aparatul central – a recrutat în anul 1954 pe bază de material compromiţător pe informatorul calificat „Paşcani" care a desfăşurat activitate legionară.

În referatul de aprobare, lucrătorul operativ a descris o serie de calităţi şi posibilităţi nereale ale candidatului, caracterizându-l pozitiv în vederea recrutării.

Fiind selecţionat în mod superficial, informatorul nu a dat material şi pentru slaba lui activitate, în luna noiembrie 1955 a fost propus pentru excludere din reţea. În referatul de abandonare arătându-se de această dată că nu are posibilităţi să ducă munca şi este necorespunzător, fapt care este în vădită contrazicere cu primul referat întocmit la recrutare.

- Rezidentul „K. 3" dintr-o unitate militară din Orăştie, în urma verificărilor efectuate după recrutare s-a constatat că în perioada 1940–1944 a făcut parte din poliţia hortistă şi a luptat împreună cu tatăl lui împotriva armatei române, ceea ce s-ar fi putut stabili înainte de recrutare.

Trebuie menţionat că o mare parte de vină pentru această stare de lucruri o poartă şefii organelor de contrainformaţii care aprobă de multe ori cu uşurinţă recrutarea informatorilor, fără să studieze temeinic materialul primit asupra lor şi nu adâncesc în măsura cuvenită studiul asupra candidaţilor.

Nu se depune stăruinţa necesară şi nu se duce o muncă perseverentă, de zi cu zi, pentru educarea şi instruirea informatorilor pentru dezvoltarea şi formarea însuşirilor corespunzătoare, a iscusinţei şi tactului necesar unui bun informator, pentru adevărata ridicare a calităţii agenturii, la nivelul sarcinilor ce-i revin.

Unii lucrători operativi nu se pregătesc cu grijă pentru întâlnirile cu agentura, nu studiază materialul primit la întâlnirea precedentă şi ca urmare, trasează informatorilor sarcini cu caracter formal şi fără un scop bine-determinat, cum ar fi de exemplu: „continuaţi să duceţi discuţii cu suspectul şi să ne semnalaţi rezultatul" etc., „căutaţi să aflaţi ce mai discută suspectul" etc.

În alte cazuri, se tolerează primirea de la agentură a unor materiale lipsite de orice valoare operativă, fără a se prelucra cu informatorii şi a li se arăta stilul acesta dăunător în muncă şi a li se trasa sarcini concrete.

Datorită formalismului şi atitudinii de nepăsare manifestat de aceşti lucrători operativi, chiar agentura de bună calitate îşi pierde timpul, calificarea şi odată cu aceasta în ochii informatorilor scade şi prestigiul organelor de securitate.

De cele mai multe ori sarcinile trasate informatorilor – în special acelora care lucrează în acţiuni informative concrete – nu sunt analizate şi aprofundate cu cea mai mare atenţie, astfel ca să ducă la scopul urmărit în etapa corespunzătoare acţiunii.

Lucrătorii operativi nu se preocupă îndeajuns de cunoașterea temeinică a suspectului urmărit, a gradului de apropiere și încredere de care se bucură informatorul respectiv din partea obiectivului.

Ca urmare, atunci când se trasează sarcinile informatorului, nu se ține seama de desfășurarea normală a relațiilor dintre informator și obiectiv, forțându-se uneori nota pentru obținerea materialului dorit și dându-se astfel posibilitatea deconspirării informatorului, fie că realizarea sarcinii sumar expuse este lăsată pe seama informatorului care folosește metode nejuste și uneori agresive în discuția cu suspectul sau recurge chiar la atitudini de provocare.

În alte cazuri, încălcând ordinele, lucrătorii operativi din proprie inițiativă dau informatorilor unele sarcini care depășesc competența lor fără a se consulta cu șefii ierarhici, lucru ce poate duce la ratarea acțiunilor informative și la prejudicii serioase pentru organele noastre.

Astfel a fost cazul cu lt. Manea Nicolae din cadrul unei unități militare din garnizoana Pitești, care a dat informatorului „Omega" sarcina să însoțească pe respectivul urmărit atunci când acesta se va duce la una din ambasadele străine din București. Sarcina a fost contramandată la timp de eșalonul superior, arătându-se ofițerului toate consecințele la care s-ar fi putut ajunge în cazul aducerii ei la îndeplinire.

Lipsuri serioase se constată și în asigurarea condițiilor de lucru cu agentura. Astfel, datorită nerespectării de către lucrătorii operativi a celor mai elementare reguli de conspirativitate, au fost semnalate cazuri de deconspirare a informatorilor și caselor de întâlniri.

De exemplu: La Serviciul 5 din aparatul central, lt. maj. Drăguț Ioan și lt. Teodorescu Constantin se întâlneau cu agentura personală în aceeași casă de întâlniri.

Datorită lipsei de instructaj și unei insuficiente munci educative, informatorul „Mircea" cu care ținea legătura lt. Teodorescu Constantin, a venit la întâlnire cu o întârziere de o oră față de timpul fixat, când în casă se găsea lt. maj. Drăguț Ion cu informatorul „Beny".

Găsind ușa descuiată, informatorul „Mircea" a intrat în odaie. Ambii informatori fiind din aceeași unitate, s-au deconspirat unul față de celălalt.

- La unitatea militară nr. 04512, ofițerul cu contrainformațiile, lt. Hentiu Mihai, se întâlnea cu informatorul „Argeșul" în incinta unității, lucru pe care l-au observat mai mulți militari comentând între ei cele văzute.

Informatorul a fost exclus din rețea, iar ofițerul de contrainformații a fost sancționat cu două zile de arest.

Graficele de întâlniri se întocmesc și ele formal, netinându-se seama de cele mai multe ori de necesitățile reale ale muncii și nici de timpul cel mai potrivit când agentura poate veni la întâlniri fără să se expună riscului unei deconspirări sau neplăcerilor de ordin familial.

Datorită ușurinței și comodității de care dau dovadă unii lucrători operativi în această problemă, agentura care se află în situația de mai sus, manifestă nervozitate,

grabă şi nu poate fi instruită la întâlnire în condiţiunile necesare, iar în alte cazuri se deconspiră în faţa rudelor.

Astfel:

La un Grup de Pază Contra Incendiilor din teritoriu, lt. major Bănăţeanu Marcel – ofiţer de contrainformaţii – a deconspirat pe informatoarea „Gica Popescu“ căreia i-a fixat întâlnirea la o oră nepotrivită pentru ea.

La stăruinţele soţului, informatoarea i-a destăinuit că are întâlnire cu organele de securitate de la care a primit unele sarcini, după care soţul a venit împreună cu ea la locul întâlnirii.

Numărul şi calitatea caselor de întâlniri şi a celor conspirative existente în momentul de faţă, nu asigură condiţiunile cele mai bune pentru legătura cu agentura în condiţiile unei stricte conspirativităţi şi pentru o temeinică instruire a acestora.

Acest lucru se răsfrânge atât asupra calităţii materialului informativ primit de la informatori cât şi asupra calificării şi creşterii agenturii.

Lipsurile arătate în procesul studierii, verificării şi recrutării informatorilor sunt la fel de valabile şi pentru casele de întâlniri şi gazdele lor, care în multe cazuri nu corespund scopului propus şi totuşi sunt folosite cu toate riscurile pe care le prezintă, fiind abandonate de multe ori abia după deconspirarea lor.

Astfel,

Lt. Sicrieru Marin de la o unitate militară din Călăraşi a introdus în casa de întâlniri nou înfiinţată agentura lui, fără să verifice în prealabil vecinii, fapt ce a determinat ca în timpul unei întâlniri, un vecin să se uite pe geam şi să aducă apoi miliţia sub pretextul că în casa respectivă se fac întâlniri suspecte.

Sunt cazuri de deconspirări când ofiţerii de contrainformaţii nu cercetează şi nici nu raportează.

Şefii organelor de contrainformaţii şi lucrătorii operativi nu s-au preocupat în suficientă măsură de înfiinţarea caselor de întâlniri, aşa după cum prevede Ordinul 90 al ministrului Afacerilor Interne.

Astfel, se explică faptul că până în momentul de faţă unii ofiţeri de contrainformaţii nu au case de întâlniri şi continuă să se întâlnească cu agentura pe străzi, prin parcuri, în incinta unităţilor sau chiar în biroul de contrainformaţii (cazul lt. major Cocriş Ştefan din U. M. 0449 Oraviţa).

Lipsuri serioase au fost semnalate şi în ce priveşte efectuarea investigaţiilor şi verificărilor oficiale şi prin agentură, precum şi în întocmirea dosarelor pentru casele de întâlniri şi cele conspirative (cazul lt. major Mocanu Ştefan şef de birou la o mare unitate din garnizoana Roman, care a recrutat ca gazdă a unei case de întâlniri un element cunoscut cu manifestări duşmănoase, lucru constatat abia la un control al eşalonului superior).

Cu toată importanţa deosebită şi ajutorul preţios pe care-l prezintă rezidenturile pentru legătura cu agentura din rândul militarilor în termen şi educarea ei, numărul rezidenturilor folosite în unităţile militare este insuficient iar calitatea muncii nesatisfăcătoare.

Nu s-a arătat nici o preocupare suficientă pentru alegerea şi promovarea pentru funcţia de rezidenţi a elementelor cele mai capabile, destoinice şi devotate.

Cu toate că din punct de vedere numeric rezidenţii reprezintă circa 11% din totalul agenturii existente, numai o mică parte din aceşti rezidenţi lucrează cu agentura, restul fiind folosiţi în mod nejust ca informatori calificaţi.

Lucrătorii operativi nu ţin seama de faptul că aceşti rezidenţi, în marea lor majoritate, membrii de partid şi U.T.M.-işti, nu au posibilitatea să pătrundă în mediul duşmănos din unitate şi prin urmare, legătura cu ei se menţine formal, aproape fără nici o utilitate de ordin operativ.

Din analiza modului cum se duce munca cu agentura se desprind şi alte aspecte negative, care arată că de multe ori lucrătorii operativi manifestă o atitudine de formalism şi în ce priveşte categorisirea informatorilor pe care-i recrutează.

Astfel, de multe ori, datorită studiului superficial şi pentru a se sustrage controlului, lucrătorii operativi recrutează elementele capabile şi apte de a deveni informatori calificaţi la categoria de necalificaţi, cu intenţia de a se putea mai uşor scăpa de ei, în cazuri când această agentură nu va corespunde în muncă, din cauza slabei lor conduceri.

La rândul lor – şi datorită aceleiaşi atitudini formale şefii de birou, care aveau dreptul să aprobe recrutările de informatori necalificaţi, cu condiţia să verifice personal posibilităţile reale ale candidaţilor, lăsau studiul acestora pe seama lucrătorilor operativi şi aprobau cu uşurinţă recrutarea.

Printre lipsurile principale care caracterizează munca cu agentura în armată – trebuie să arătăm slaba activitate informativă care se duce în comandamentele Mari Unităţi, State Majore, Direcţii Centrale ale Ministerului Forţelor Armate, Marele Stat Major şi în alte puncte vulnerabile de o importanţă deosebită pentru apărare.

Este cunoscut faptul că spionajul îşi îndreaptă în primul rând atenţia asupra forţelor de apărare a patriei noastre şi în special asupra comandamentelor militare, poate să intre în posesia unor date centralizate şi cât mai complete despre potenţialul nostru militar.

Cu toate acestea, nu am reuşit până în momentul de faţă să asigurăm în toate aceste sectoare – cheie, o agentură de bună calitate, capabilă să descopere şi să prevină pătrunderea spionajului imperialist în acest compartiment.

Cauza principală a defecţiunilor în munca cu agentura o constituie lipsa unui control sistematic şi a sprijinului permanent din partea şefilor ierarhici de contrainformaţii de la toate eşaloanele.

Mulţi dintre şefii birourilor de contrainformaţii nu se afirmă ca adevăraţi organizatori ai muncii cu agentura. Ei însăşi desfăşoară o muncă slabă cu agentura şi nu acordă ajutorul lor practic lucrătorilor din subordine în această privinţă.

Astfel, este cazul lt. Irimia Gheorghe – locţiitor şef birou la o unitate din Basarabi, care nu a controlat timp îndelungat munca la un batalion sub pretextul că nu are mijloace de transport, cu toate că unitatea se găsea la 3 Km. depărtare de birou.

De asemenea, din partea conducerii organelor ierarhice de contrainformații lipsește controlul necesar asupra activității șefilor de birouri, cărora nu li se acordă nici ajutorul necesar în muncă. Aceasta constituie una dintre lipsurile principale care influențează negativ asupra activității contrainformative în armată.

Se constată că mulți dintre șefii ierarhici ai organelor de contrainformații dau dovadă de o autoliniștire cu nimic justificată, de indiferență, atitudine birocratică și lipsă de exigență față de ei înșiși și față de subordonații lor.

Această lipsă de exigență și de atitudine combativă împotriva încălcărilor de ordine se reflectă în toate sectoarele de activitate contrainformativă și explică în mare parte defecțiunile constatate în munca noastră.

Se constată cazuri multiple de neexecutare a directivelor, care a avut ca urmare tărăgănarea acțiunilor informative peste termenele stabilite, la decalarea mecanică și nejustificată a sarcinilor prevăzute în planurile de acțiuni și la cazurile de încălcare grosolană a ordinelor conducerii Ministerului Afacerilor Interne.

De exemplu:

- La Regiunea a II-a Militară – locțiitorul șefului de serviciu lt. major Coifan – într-un caz de spionaj, planul întocmit la 14.01.1956 nu era realizat și nici atașat la dosarul de acțiune, aceasta constatându-se la 03.03.1956 de șeful nemijlocit.
- În cadrul serviciului 1 din aparatul central, într-un caz de acțiune informativă individuală, cu toate că în dosar existau problemele ce interesau pe lucrătorul operativ pentru continuarea acțiunii, conducerea serviciului fără a raporta și a cere aprobarea necesară, a procedat contrar ordinelor la efectuarea unei investigații suplimentare la domiciliul suspectului, cu alți lucrători incompetenți, creând astfel posibilitatea unei deconspirări a acțiunii.

Șefii ierarhici ai organelor de contrainformații nu-și îndreaptă efortul principal al activității contrainformative pentru depistarea și urmărirea elementelor suspecte concentrate în obiectivele militare importante și pentru descoperirea legăturilor lor din afară.

Planurile trimestriale întocmite de șefii birourilor și secțiilor, în loc să prevadă concret măsurile practice și utile pentru rezolvarea sarcinilor, au un caracter formal, rupt de realitate, iar unele sarcini constituie un scop în sine și nu urmăresc decât să arate o preocupare la fel de formală.

De exemplu:

– La secția unui corp armată – cpt. Olaru – în planul pe trimestrul în curs prevede recrutarea unui număr de 100 informatori, din care 90 necalificați, fără posibilitatea de a justifica scopul unor astfel de recrutări.

Nu se duce o luptă hotărâtă pentru rezolvarea la timp a sarcinilor prevăzute în planurile de acțiune și pentru clarificarea problemelor aflate în lucru.

Munca practică şi vie cu agentura este de multe ori înlocuită cu forme birocratice, dosarele de acţiune informativă cresc în volum şi conţin tot felul de materiale, investigaţii, procese verbale de interogatoriu a martorilor, verificări la arhivă şi un material informativ foarte puţin şi de slabă calitate.

Lucrătorii operativi şi şefii organelor de contrainformaţii dovedesc de cele mai multe ori că nu posedă un simţ de răspundere personal şi politic dezvoltat, dau dovadă de lipsa unei vigilenţe politice şi de clasă, pe care trebuie să le aibă un adevărat lucrător de securitate.

Datorită lipsei de îndrumare permanentă şi de sprijin din partea şefilor, o mare parte dintre lucrătorii operativi nu folosesc în mod judicios şi cu pricepere legendele şi combinaţiile în acţiuni, nu sunt capabili să-şi cristalizeze cu toată claritatea obiectivele principale ale muncii lor, iar planificarea activităţii lor zilnice, în loc să urmărească rezolvarea sarcinilor, capătă aspectul unui document formal şi lipsit de valoare.

Astfel, s-a constatat în cadrul Regiunii a III-a Militare că unii lucrători operativi prevăd în planurile zilnice de muncă, sarcini de felul acestora: „de la ora 7,30–11,00 rezolvarea corespondenţei, de la 11,00–14,30 clasarea corespondenţei vechi“, sistem care se practică de mai mult timp, iar locţiitorul şefului de birou pune rezoluţia: „n-aveţi ceva mai bun de făcut?“.

În relaţiile zilnice de serviciu, se constată de cele mai multe ori lipsa unei munci colective şi totuşi compartimentate – creatoare şi principiale, a unei colaborări tovărăşeşti corecte şi îndreptate spre realizarea sarcinilor.

Nu se urmăreşte cu toată stăruinţa şi perseverenţa cuvenită cunoaşterea sub toate aspectele a cadrelor noastre, nu se duce o muncă susţinută pentru formarea şi educarea lor atât sub raportul moralo-politic, cât şi profesional, pentru a face din ei lucrători de nădejde, devotaţi până la capăt partidului nostru şi capabili să rezolve cu pricepere sarcinile trasate de conducere.

În loc să-i ajute pe subalterni să-şi lichideze lipsurile, unii şefi ierarhici manifestă faţă de ei o atitudine de liberalism şi de îngăduinţă dăunătoare faţă de lipsuri, ceea ce scade spiritul de disciplină în muncă şi face uneori ca lucrătorii lipsiţi de experienţă să alunece pe panta descompunerii morale, iar în unele cazuri dau exemple proaste, cum ar fi: mr. Păcuraru Ion, cpt. Popa Ion.

Am avut cazuri când după ani de zile de muncă în organele de contrainformaţii, unii lucrători au fost scoşi din cadrele Ministerului Afacerilor Interne ca incapabili şi lipsiţi de perspective.

Analizând însă mai profund această problemă, trebuie să constatăm că cea mai mare parte din vină pentru această stare de lucruri o purtăm noi, pentru faptul că nu am muncit deajuns şi nu am reuşit să-i reeducăm şi să-i transformăm în factori pozitivi de muncă sau să ajungem din timp la concluzia asupra necorespunderii lor, evitându-se astfel o pierdere de timp, cheltuieli inutile şi întârzierea cu formarea cadrelor necesare.

Pentru o mai bună cunoaştere a efectivului operativ, a posibilităţilor şi perspectivelor sale de muncă, pentru o mai justă promovare şi repartizare a cadrelor, socotim necesară reluarea sistemului de notare anuală a cadrelor de către şefii ierarhici, în spiritul unei desăvârşite obiectivităţi şi cu toată răspunderea.

O analiză a compoziţiei grupurilor contrarevoluţionare lichidate de organele noastre în cadrul unităţilor militare, arată că elementele duşmănoase îşi desfăşoară activitatea lor criminală în strânsă legătură cu complicii lor din afară, din mediul civil.

Astfel:

- Organizaţia contrarevoluţionară „Mişcarea de rezistenţă naţională Andrei Mureşanu“ depistată în Unitatea Militară nr. 03781 Caracal, era compusă din 4 militari şi 26 elemente civile de diferite vârste şi profesiuni.
- Grupul contrarevoluţionar „Salvatorii României“, descoperit în Unitatea Militară 03464 Mizil, era constituit din 11 militari şi 13 civili, precum şi alte organizaţii de acest fel.

Toate acestea dovedesc necesitatea unui strâns contact operativ între Direcţia de Contrainformaţii cu celelalte direcţii din aparatul central şi organele M.A.I. de pe teritoriu.

În cadrul acestei colaborări, în interesele muncii operative şi în primul rând a luptei împotriva spionajului şi altor forme de activitate contrarevoluţionară, organele teritoriale M.A.I. trebuie să semnaleze la timp organelor de contrainformaţii despre toate legăturile suspecte dintre militari şi elementele civile şi în general, despre materialele compromiţătoare ce se referă la personalul militar şi angajaţii civili din serviciul armatei.

Practica muncii a dovedit că în perioada încorporărilor şi concentrărilor în armată, organele teritoriale trimit foarte rar materialul pe care-l posedă asupra elementelor suspecte şi dosarele de informatori chemaţi să-şi satisfacă serviciul militar.

Nu se poate concepe ca în rândurile tineretului chemat sub arme, să nu existe informatori de ai organelor teritoriale sau elemente suspecte care reuşesc să pătrundă în armată.

Cităm un exemplu: cazul unui căpitan din cadrul Regiunii a II-a Militare, care este în armată de câtiva ani şi care fiind luat în verificare în urma semnalării primite de la agentură, asupra lui s-a găsit la Regiunea M.A.I. Iaşi material compromiţător.

Primirea acestor dosare de informatori la organele de contrainformaţii ar contribui la folosirea acestei agenturi pe timpul serviciului militar, ne-ar face să evităm recrutările inutile şi deconspirarea metodelor noastre de muncă.

Necesitatea unor relaţii principiale de muncă între organele teritoriale M.A.I. şi cele de contrainformaţii este impusă şi de faptul că unele unităţi militare care prin specificul lor constituie obiective importante, folosesc mâna de lucru din rândul elementelor civile (angajaţi temporari, zilieri, la depozitele militare de muniţii şi materiale, ateliere, şantiere militare de construcţii etc.). Totuşi la solicitările adresate organelor teritoriale,

ofițerii noștri primesc numai rareori materialul existent asupra elementelor care-i interesează.

Cu prilejul lăsării la vatră a militarilor în termen, organele de contrainformații trimit dosarele de informatori regiunilor M.A.I. pe raza cărora își stabilesc ei domiciliul. Aceste dosare sunt retrimise de regiuni înapoi, cu mențiunea că nu au nevoie de informatorul respectiv, fără a analiza capacitatea informatorului și aportul pe care l-a adus în această calitate pe timpul cât a lucrat cu organele de contrainformații.

Astfel, dosarul informatorului „Cujbă“ care a depistat organizația subversivă „Luptătorii“, fiind trimis la regiunea M.A.I. București a fost restituit Serviciului de contrainformații al Regiunii a II-a Militare, cu mențiunea: „să fie abandonat, căci nu avem nevoie de el“.

Se semnalează cazuri când Secțiile „F“ ale regiunilor M.A.I. interceptează corespondența unor militari, pe care în loc s-o predea organelor de contrainformații o predau serviciilor operative ale regiunii respective, iar acestea încearcă să exploateze materialul.

Astfel, în decembrie 1955 la Regiunea M.A.I. Stalin a fost interceptată o scrisoare a unui militar pe care a ținut-o până la 10 martie 1956 când scrisoarea a fost predată organelor de contrainformații, după ce în prealabil serviciul regiunii încercase s-o exploateze. Menționăm că scrisoarea are un conținut interesant și dacă a fi fost predată la timp putea fi exploatată în bune condițiuni.

Atitudinea neprincipială a unor organe teritoriale se reflectă și în faptul că acestea nu acordă sprijin ofițerilor noștri în asigurarea condițiunilor de muncă cu agentura, cu toate posibilitățile largi de care dispun.

Astfel, la Raionul M.A.I. Câmpulung-Muscel, lt. Hristea – ofițer de contra-informații – a cerut relații asupra unui candidat la recrutare ca gazdă a casei de întâlniri. A primit răspunsul că cetățeanul respectiv are manifestări dușmănoase, ca după câteva zile aceeași casă să fie preluată de Raionul M.A.I.

Un caz asemănător s-a petrecut și la Direcția Regională M.A.I. Stalin.

Considerăm că pentru interesele muncii informativ-operative, între organele de contrainformații și cele teritoriale, trebuie să fie stabilite relații juste de colaborare care să ducă la îndeplinirea sarcinilor trasate de conducere, în vederea împiedicării pătrunderii dușmanului în armată și a influenței sale dăunătoare asupra militarilor.

Pe de altă parte, o astfel de colaborare va ajuta organelor teritoriale în urmărirea elementelor dușmănoase pe care le au în acțiune și care întrețin legături cu militarii.

Față de lipsurile constatate în activitatea organelor de contrainformații și ținând seama de obiectivele muncii contrainformative în cadrul Forțelor Armate, ne propunem:

1. De studiat în primul rând cu șefii organelor de contrainformații, spre a asigura de către ei întreg conținutul și sensul ordinelor tovarășului ministru al Afacerilor Interne, ca în practică să nu-l încalce, astfel că răspunderea șefilor de birou crește.

2. Ținând seama de specificul în armată, este necesar să determinăm cu precizie locurile unde se poate avea agentură cu posibilitățile limitate (depozite, birouri, documente secrete etc.) spre a evita încercările de a se înșela și de a introduce în cazuri.
3. Rolul șefului de birou în verificarea agenturii – personal – s-o studieze și nu după aspecte formale.
   Să mărim exigența și să intensificăm controlul asupra lucrătorilor operativi și răspunderii acestora pentru alegerea și studierea cât și efectuarea de noi recrutări, în scopul de a preveni pe viitor pătrunderea în rețeaua informativă a unor elemente inutile.
4. Să luăm măsurile cele mai categorice și imediate în cazurile excepțional de grave ca: deconspirări ale agenturii, caselor de întâlniri, acțiunile informative, a filajului și de luat măsuri severe față de vinovați.
5. Să intensificăm și să întărim controlul și sprijinul în muncă a organelor și ofițerilor din subordine.
6. Să ridicăm simțul datoriei și răspunderii lucrătorilor operativi.
7. Să asigurăm din partea noastră o colaborare rodnică cu organele teritoriale M.A.I., în scopul depistării și lichidării prin eforturi comune a acțiunilor contrarevoluționare.
8. Să educăm și să pregătim cadre devotate și capabile să ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin.

Șeful Direcției
General-maior Gr. Naum

Tovarășe ministru, trebuie să raportez că avem cazuri în care șefii de secții, locțiitorii șefilor de secții creează atmosferă de huliganism, se observă din partea lor un început de descompunere morală. La diferite întâlniri se leagă de soțiile ofițerilor, compromit organele noastre. În felul acesta pierd autoritatea față de lucrătorii de acolo și față de toți ofițerii. Astfel de tovarăși cu greu vor recruta agentură, cu greu o vor educa. Această agentură nu va avea încredere în ei. Trebuie terminat odată cu aceste manifestări, să nu uite că ei au venit aici pentru realizarea unor sarcini și nu pentru satisfacerea unor plăceri personale.

Am avut cazuri când după ani de zile de muncă în organele de C.I. unii lucrători au fost scoși din M.A.I. ca incapabili. Analizând mai profund această problemă constatăm că cea mai mare parte din vină o purtăm noi, conducerea direcției, pentru că nu am reușit să creăm din acești oameni lucrători bine calificați.

În legătură cu unele caracterizări care se fac unor lucrători trebuie să raportez că practic în momentul de față se face în felul următor. Se iau caracterizările din partea șefilor nemijlociți, se mai stă de vorbă cu locțiitorii politici, fac o caracterizare și de cele mai multe ori aceste documente se pun și zac într-un sertar, iar conducerea birourilor centrale și a serviciilor centrale nu cunosc cele constatate și pe de altă parte

șefii ierarhici care dau caracterizările consideră că prin aceasta se absolvă de sarcinile lor și că alte sarcini nu mai au.

În legătură cu abandonarea agenților.

După lăsarea la vatră a militarilor noi trimitem dosarelor informatorilor direcțiilor regionale, însă majoritatea acestora ni le trimit înapoi spunând că nu au nevoie de acești informatori, oameni care au fost militari în cadrul armatei și care se lasă la vatră.

Astfel, dosarul informatorului „Cujbă" care a depistat organizația subversivă „Luptătorii", fiind trimis la Regiunea M.A.I. București a fost restituit serviciului de contrainformații respectiv, cu mențiunea: „Că nu au nevoie de el și ca atare să fie abandonat".

Mai sunt și alte aspecte mărunte care în fond nu caracterizează relațiile între organele noastre, însă cred că trebuie arătate.

De multe ori ofițerii cer sprijin organelor teritoriale și în loc de sprijin primesc atitudine de neprincipialitate.

Dacă se duce la un raion și se cer relații despre un element care trebuie recrutat și dacă este bun ori nu pentru acest lucru, răspunsul este: „e element suspect", ca după câtva timp să aflăm că elementul respectiv a fost recrutat de raionul respectiv.

Tov. ministru ordinul de care am luat cunoștință creează toate condițiile obiective ca aceste lipsuri esențiale în munca cu agentura să fie înlăturate. Măsurile prevăzute în ordin pun un zăgaz puternic în fața practicii dăunătoare pe care am folosit-o până acum.

Pentru realizarea și transpunerea lui în viață, a acestui ordin, va trebui ca noi să studiem în primul rând acest ordin cu șefii serviciilor și birourilor ca în primul rând noi de aici și tovarășii de la regiunile militare, șefii să înțeleagă și să însușească în mod temeinic conținutul acestuia și sensul său. Astfel ca atunci când vom trece la aplicarea în practică a prevederilor ordinului respectiv să nu trecem la încălcări.

Este un punct acolo care vorbește despre agentura cu posibilități limitate. Acest lucru creează în organele de C. I. militare, dat fiind specificul militar, o încercare de a folosi această agentură nu numai acolo unde trebuie, dar să și fie trecută prin contrabandă, adică prin acțiuni.

În afară de aceasta, șefii de birouri trebuie să înțeleagă că aprobarea recrutării de informatori trece în sarcina șefului de direcție sau a regiunii militare, însă acest lucru nu înseamnă scăderea răspunderii lor personale ci din contră mărirea răspunderii lor.

În ce privește problema verificării agenturii conform ordinului, cred că șefii de birouri nu trebuie să se limiteze numai la simpla vedere a acțiunii informative. Termenul este 4 luni de zile și ei au timp pentru a verifica agentura. Va trebui ca întâi să verifice agentura din acțiuni și pe urmă restul agenturii.

Eu atât am avut de spus.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 103, f. 268–286.

115.

1956 decembrie 17. Notă referitoare la hotărârile luate în timpul celui de-al V-lea Congres al Uniunii Internaționale Țărănești care s-a desfășurat la Paris între 28–30 octombrie 1956.

17 XII 1956 Strict Secret

Notă

1. **Hotărârea Uniunii Internaționale Țărănești de a crea detașamente militare de emigranți**.

Între 28–30 octombrie a.c., a avut loc la Paris cel de-al V-lea Congres al Uniunii Internaționale Țărănești din Europa Răsăriteană. Delegația română era compusă din 50 persoane, printre care se numărau:

Augustin Popa, șeful delegației
Virgil Veniamin, reprezentând pe Vișoianu și C.N.R.
Rațiu Ion, raportorul Comisiei Politice a Congresului
Cazaban T., raportorul Comisiei culturale
Cornea V.
Ciorănescu Gheorghe
Buescu V.

Congresul a adoptat mai multe rezoluții, printre care cele mai importante:

a. Rezoluția asupra situației internaționale, prin care statele occidentale sunt puse în gardă împotriva politicii de coexistență pașnică. Afară de aceasta, se cere retragerea trupelor sovietice din țările de democrație populară, organizarea unor alegeri „libere“ și asocierea țărilor din Europa Răsăriteană în cadrul unei Uniuni europene confederative.

b. Rezoluția specială, prin care se solicită ajutorul politic, moral și material al țărilor capitaliste în favoarea Ungariei, precum și sprijinul lor pentru crearea unui corp expediționar de voluntari în sprijinul contrarevoluționarilor unguri.

Această rezoluție a fost propusă de Nagy Ferencz, sprijinită de Augustin Popa și votată în unanimitate.

În ceea ce privește crearea și folosirea unităților de voluntari, s-au stabilit următoarele amănunte:

a. Unitățile de voluntari vor fi create pe naționalități proporțional cu forțele de care dispune în emigrație fiecare din partidele țărăniste respective.

b. În ceea ce privește eventualitatea folosirii lor în Ungaria, s-a hotărât ca aceste unități să fie înglobate într-o brigadă internațională țărănistă sub comandament unic.

c. În cazul când contrarevoluția din Ungaria ar avea ecou și în țările vecine, aceste unități vor putea interveni direct în țara de origine respectivă.

d. S-a prevăzut ca unitățile să fie transportate în Austria și să fie echipate, armate și organizate clandestin la granița cu Ungaria. Se va căuta să nu se creeze dificultăți pe plan internațional guvernelor care vor participa la echiparea și înarmarea acestor unități în mod acoperit.

La congres s-a mai discutat despre „rezistența pasivă opusă de țărănime" în țările socialiste, precum și obiectivele mișcărilor țărănești în timpul și după „eliberarea țărilor de democrație populară".

Unul din conducătorii țărăniștilor români, care a participat la „congres", a făcut constatarea, într-o convorbire particulară, că emigrația țărănistă duce mare lipsă de tineret și că evenimentele din Ungaria i-a surprins nepregătiți și dezorganizați pentru eventualitatea unor evenimente similare în R.P.R. El a afirmat că țărăniștii nu dispun decât de câțiva soldați, dar că le lipsesc cadre de ofițeri tineri care să poată lupta pe teren. Potrivit spuselor sale, țărăniștii ar fi înjghebat în grabă o echipă de voluntari, care nu este însă instruită. El socotește că a doua intervenție a trupelor sovietice în Ungaria a constituit un „noroc" pentru țărăniști, deoarece nu au mai fost obligați să trimită această echipă. El a mai arătat că H. Comăniciu a ajutat pe țărăniști pentru organizarea grupei de luptă și că necesitatea momentului de față este unificarea grupărilor din emigrația română. Acest lucru va fi însă greu, deoarece chiar în sânul țărăniștilor există neînțelegeri. Astfel V. Veniamin s-a abținut la votarea rezoluției speciale, temându-se că „formarea unei unități expediționare românești în Ungaria ar putea pune pe Vișoianu într-o situație dificilă" la Washington.

Fugarul țărănist sus-amintit a pretins că în Transilvania sunt mișcări subversive, care mai curând sau mai târziu vor izbucni la suprafață. El a mai afirmat, că Uniunea Sovietică ar fi început să agite în mod clandestin problema acordării unei autonomii totale Transilvaniei.

Pe de altă parte, H. Comăniciu s-a lăudat că a organizat un detașament de 100 teroriști care erau gata să plece în Ungaria. Însă, când a primit vestea zdrobirii forțelor rebele din Ungaria, el a renunțat să-i trimită. Dacă rebeliunea ar fi reușit, așa cum se aștepta Comăniciu, „băieții" lui ar fi putut să plece direct în țară pentru a provoca mișcări la frontieră. Aceste „mișcări" s-ar fi putut – după părerea lui – întinde spre interior până în Regiunea Autonomă Maghiară și de acolo s-ar fi putut generaliza. El a pretins că în curând va avea din nou ocazia să se afirme, chiar cu mai multe șanse de succes.

Comăniciu a afirmat de asemenea, că Liga românilor liberi a fost ținută la curent cu mersul evenimentelor și, dacă rebeliunea din Ungaria reușea, M. Fărcășanu și B. Niculescu trebuiau să vină la Paris. Ei se află în prezent în S.U.A. și nu vor mai veni la Paris decât în ianuarie sau februarie 1957.

Ni se semnalează, că la pregătirea echipei de voluntari țărăniști au contribuit, pe lângă Comăniciu, Augustin Popa, Romulus Boilă, Ion Rațiu și Scoca, în timp ce V. Veniamin și V. Cornea, deși au fost de acord, au rămas pasivi.

2. Deplasările lui Horia Sima.

Potrivit unor informații din surse legionare, Horia Sima urmează să vină la Paris peste o săptămână în tranzit spre Spania. Cu acest prilej el va lua legătura cu Pamfil Șeicaru și alte vârfuri ale emigrației române.

În sânul simpatizanților legionari din Paris domnește convingerea că șefii legionari rămași în țară nu-l recunosc pe Sima drept comandant.

O delegație a legionarilor aflați în Spania s-a prezentat de curând la Franco pentru a-i cere sprijinul. Acesta l-a asigurat pe șeful delegației, preotul Alexandru Mircea, că posturile de radio spaniole vor sprijini campania de propagandă a legionarilor.

3. Sprijinul dat de Mihai de Hohenzollern lui Gafencu.

Din sursa fostei regine mamă Elena s-a aflat că Gr. Gafencu, dirijat de americani și cu consimțământul lui Mihai de Hohenzollern, pregătește terenul pentru a forma un nou „Comitet Național Român". Această acțiune ar fi fost începută de americani, deoarece s-a ajuns la concluzia că actualul C.N.R. în frunte cu Vișoianu este complet lipsit de popularitate.

Rezoluție: *Asemenea informații pe viitor trebuie repartizate la acele servicii care interesează pentru orientarea lor în muncă.*

[Indescifrabil] 17. XII. 1956

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 177, f. 159–163.

116.

1957 decembrie 2. Expunerea ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici, prezentată la ședința de analiză a muncii informativ-operative desfășurate la M.A.I. cu participarea directorilor din aparatul central și din regiuni, a șefilor de servicii și raioane de securitate.

Ministerul Afacerilor Interne

Stenograma
ședinței ce a avut loc în zilele de 2 și 3 decembrie 1957 la care au participat directorii centrali și din regiuni, șefii de servicii și raioane.

Ședința a fost deschisă la orele 9,05 în ziua de 2 decembrie 1957 de către tov. locțiitor al ministrului, general lt. Pintilie Gheorghe:

Declar ședința deschisă. La ședință au fost convocați directorii, șefii de servicii, șefii de raioane de la centrală și regiuni.

La ședință va fi analizată munca operativ-informativă pe baza ordinelor trasate de tov. ministru, ordinele 15, 70 și 95 și alte ordine operativ informative.

V-am convocat aici pentru a analiza întreaga muncă operativ-informativă, cum au fost aplicate ordinele în practică, cauzele care au determinat că nu am putut aplica în totul ordinele, mai ales ordinul nr. 15 care este baza muncii informative a noastră și a trecut de acum destul timp și la noi mai avem încă destule lipsuri în baza aplicării ordinului nu numai 15 dar și alte ordine.

Ne-am adunat aici să analizăm în fiecare regiune practic, care sunt cauzele neaplicării, să venim cu unele propuneri, să lărgim, să căutăm să vedem ce trebuie să facem în viitor pentru a putea în scurt timp să aplicăm ordinele cât mai bine și vom da roade mai frumoase în munca noastră.

În ceea ce privește tovarășii care vor lua cuvântul, șefi de regiuni și alți tovarăși, să caute azi în ședință să schimbe atitudinea, să schimbe complet. Tovarășii în vorbire să nu se prezinte așa cum s-au mai prezentat până acum că au atâtea și atâtea acțiuni încadrate, ci trebuie să atingă metodele și tactica dușmanilor, să nu începem că colindăm toate acțiunile noastre, tovarășii trebuie să fie mai concreți să vadă de ce nu le iese munca bine. Mult mai just ar fi din partea tov. care vor lua cuvântul să arate că avem în regiuni deschise de exemplu 100 de acțiuni și avem 200 de ofițeri și 3 informatori și am văzut care sunt cauzele muncii slabe. Trebuie să ne debarasăm de munca slabă pe care o facem și am făcut-o până acum. Trebuie să venim și să arătăm care sunt metodele noastre și tactica dușmanului, lucru peste care treceți foarte ușor.

Ordinea de zi va fi:

- Expunerea tov. ministru Drăghici;
- După aceea vor fi rapoarte ale unor tov. din regiuni, întrebări și după întrebări discuții.

La fiecare două ore va fi o pauză.

Ședința de azi o vom întrerupe la orele 14,00 și după-masă va fi reluată la orele 17,00.

Ședința de mâine dimineață va începe la orele 9,00 și credem că se va termina la orele 15,00.

Ședința de azi va fi pentru noi un instructaj și acesta de fapt este scopul ei, să facem un instructaj pentru întregul aparat din M.A.I.

Are cuvântul **tov. ministru Alexandru Drăghici**, care dă citire materialului [...]

Tovarăși,

Am convocat această ședință pentru a analiza împreună stadiul muncii noastre de asigurare a securității statului pe întreg teritoriul țării și a vedea cum se îndeplinesc sarcinile ce ne-au fost trasate de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și de guvernul Republicii Populare Române. În cadrul ședinței va trebui de

asemenea să scoatem la iveală lipsurile existente în activitatea noastră și să stabilim căile concrete de înlăturare a acestora.

[...]

În raportul la Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 23–25 martie 1956, cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul Gheorghiu-Dej spunea:

„...atâta vreme cât la noi în țară există rămășițe ale claselor exploatatoare, atâta vreme cât cercurile imperialiste agresive uneltesc împotriva păcii și independenței popoarelor, dușmanul de clasă va căuta și pe viitor să lovească în regimul democrat-popular și în interesele oamenilor muncii.

Aceasta cere o neslăbită vigilență organizațiilor noastre de partid și organelor de stat".

Ținând seama de aceste indicații ale tovarășului Gheorghiu-Dej, datoria noastră este să ne sporim continuu vigilența politică, să ținem o legătură mai strânsă cu masele muncitoare, să ducem o luptă dârză împotriva lipsurilor în muncă, să îmbunătățim cu tot mai multă hotărâre activitatea tuturor verigilor aparatului de securitate și să întărim organele Securității de stat, care reprezintă arma ascuțită a dictaturii proletariatului.

În țara noastră există încă numeroase rămășițe ale claselor exploatatoare, ale organizațiilor legionare – fasciste și partidelor burghezo-naționaliste, ofițeri deblocați, precum și agentura neidentificată până acum a spionajului țărilor imperialiste.

În evidențele operative ale organelor Securității Statului este ținut un mare număr de moșieri și fabricanți, chiaburi și comercianți, legionari și țărăniști, foști polițiști, jandarmi și colaboratori ai organelor burgheze de informații și contrainformații. La cele arătate trebuie să adăugăm de asemenea și existența unui anumit număr de elemente dușmănoase din rândurile intelectualității și studențimii.

Categoriile de persoane enumerate mai sus au constituit și vor continua să mai constituie încă vreme îndelungată o bază activă pentru organizațiile și grupările contrarevoluționare subversive. Ca urmare a intensificării acțiunilor de provocare întreprinse de reacțiunea mondială împotriva comunismului, elementele contrarevoluționare din țara noastră, pătrunse de ură față de regimul democrat-popular, urzesc planuri de răsturnare prin forță a puterii de stat din Republica Populară Română, contând în acest scop pe sprijinul puterilor capitaliste.

În octombrie 1956, în perioada evenimentelor contrarevoluționare din Ungaria, reacțiunea internă din țara noastră și-a intensificat activitatea, intenționând să creeze confuzii și să provoace dezordini.

Aceste manifestări ale reacțiunii interne s-au izbit de riposta hotărâtă a poporului condus de partid și guvernul țării, iar organele securității de stat și-au îndeplinit sarcinile ce le-au fost încredințate, dovedindu-și astfel atașamentul lor pentru cauza socialismului.

După loviturile primite, duşmanii regimului democrat-popular au intrat într-o adâncă ilegalitate, modificându-şi tactica, formele şi metodele activităţii lor subversive.

Din semnalările deţinute de Ministerul Afacerilor Interne, putem trage anumite concluzii cu privire la unele modificări survenite în activitatea subversivă desfăşurată de spionajul imperialist şi de către elementele reacţionare din interiorul ţării.

Serviciile de spionaj imperialiste – american, englez şi altele – încearcă să-şi îndrepte activitatea lor subversivă în special pe trei direcţii principale:

- În primul rând: pe linia pregătirii şi efectuării diferitelor acte de provocare pe plan internaţional, de felul complotului contrarevoluţionar din Ungaria şi manifestărilor reacţionare din Polonia, prin care se urmărea semănarea discordiei între ţările lagărului socialist, restaurarea în unele din aceste ţări a capitalismului şi implicit slăbirea unităţii ţărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.
- În al doilea rând: serviciile de spionaj ale ţărilor imperialiste îşi îndreaptă efortul lor principal în scopul culegerii de informaţii privind potenţialul militar şi economic al statelor lagărului socialist.
- În al treilea rând: imperialiştii caută să-şi creeze grupări subversive formate din rămăşiţele reacţiunii interne, cu participarea activă a centrelor de emigraţie aflate în străinătate.

În vederea desfăşurării activităţii subversive împotriva Republicii Populare Române, serviciile de spionaj imperialiste rezervă în planurile lor un loc tot mai important folosirii funcţionarilor de la diferitele ambasade şi misiuni capitaliste, în rândurile cărora se găsesc spioni cu experienţă, special pregătiţi în acest scop.

Cu prilejul diferitelor deplasări prin ţară, aceşti spioni caută să pătrundă în unităţile militare şi în alte obiective de importanţă republicană, unde cu ajutorul fotografierii şi folosirii unei aparaturi complicate, pe calea observării personale sau prin intermediul palavragiilor, urmăresc să obţină informaţiile necesare.

În ultimul timp, se constată o considerabilă sporire a numărului persoanelor ce frecventează misiunile diplomatice ale statelor capitaliste, fapt care oferă diplomaţilor străini posibilitatea să se întâlnească cu agentura lor, să recruteze noi agenţi şi să folosească „în orb“ unele elemente izolate din rândul vizitatorilor, în scopul culegerii de informaţii ce interesează spionajul imperialist.

Sub acoperirea calităţii de diplomaţi, agenţii statelor capitaliste desfăşoară o intensă activitate de spionaj prin intermediul reţelei informative ce şi-au creat-o. Faptul acesta este confirmat de grupurile de spioni demascaţi în decursul anului curent, din anchetarea cărora s-a stabilit că întreaga agentură a spionajului imperialist ţinea legătura cu personalul diferitelor misiuni diplomatice.

În afară de activitatea de spionaj sub masca diplomatică, serviciile de informaţii capitaliste, precum şi organizaţiile contrarevoluţionare ale emigranţilor aflate în străinătate, se folosesc în mod intens de canalul repatriaţilor şi turiştilor, în scopul strecurării în Republica Populară Română a agenturii lor, cu misiunea de a culege

informații secrete și de a constitui grupuri contrarevoluționare în vederea desfășurării activității subversive în interiorul țării.

În ultimii ani țara noastră este vizitată de un număr însemnat de cetățeni străini, dintre care cei mai mulți manifestă o atitudine pozitivă față de condițiunile de trai din Republica Populară Română, exprimându-și sentimentele lor de simpatie și respect față de poporul român și politica iubitoare de pace a guvernului nostru.

Cu toate acestea, trebuie să ținem seama că nu toți străinii ce vin în Republica Populară Română nutresc sentimente binevoitoare față de statul nostru. Unii dintre vizitatori folosesc perioada de ședere în țara noastră în scopuri dușmănoase, pentru culegerea de informații cu caracter de spionaj, răspândirea publicațiilor antidemocratice și a zvonurilor calomnioase.

Serviciile de spionaj imperialiste acordă de asemenea o mare atenție folosirii în scopuri subversive îndreptate împotriva Republicii Populare Române, a marinarilor de pe vasele comerciale ale statelor imperialiste ce acostează în porturile românești.

Trecând la analiza activității dușmănoase desfășurate de elementele antidemocratice din interiorul țării, trebuie să ne oprim mai mult asupra principalelor forțe reacționare, capabile să întreprindă anumite încercări și să treacă la acțiuni subversive concrete împotriva regimului democrat-popular.

Dușmanii cei mai înverșunați ai socialismului și ai regimului democrat popular sunt legionarii. De aceea Comitetul Central al partidului nostru a atras în repetate rânduri atenția organelor Securității Statului asupra necesității intensificării muncii informativ-operative în rândul legionarilor.

Organizație fascistă cu ideologie criminală, cu structură paramilitară și experiență în activitatea subversivă, a constituit și constituie în permanență un pericol deosebit. Cu toate loviturile primite legionarii continuă să acționeze activ, schimbându-și încontinuu tactica și metodele de activitate.

Datorită sistemului lor organizatoric, legionarii se pot ușor reconstitui în grupuri mici. Astfel, la București, Constanța și Iași au fost descoperite organizații legionare compuse din grupuri de câte 3–5 membri, constituite după sistemul „piramidă".

Se semnalează cazuri când legionarii copiază forma organizatorică a francmasonilor sau folosesc în mod direct pentru scopurile lor dușmănoase organizațiile cu caracter religios. În legătură cu această structură nouă trebuie să arătăm că în unele locuri legionarii au renunțat la vechile lor denumiri. Astfel, una din organizațiile lor, denumite convențional conducerea legionară „Sfat al bătrânilor", garnizoana „Cetate", iar cuibul a căpătat denumirea de „Râu".

La București și Suceava au fost descoperite grupuri legionare, în urma anchetării cărora s-a stabilit că sub acoperirea calității de călugări, legionarii își ascund aderenții în mănăstiri și schituri.

În ultimul timp se constată că uneori legionarii își duc activitatea subversivă în cercurile limitate ale elementelor de încredere, răspândesc în același timp ideologia

lor dușmănoasă în rândurile tineretului, fără să-i pună însă la curent pe aceștia despre existența organizației subversive. Această tactică este aplicată, în primul rând, în scopul păstrării cadrelor legionare, iar în al doilea rând, în vederea folosirii eventuale, la momentul oportun, a elementelor dinainte pregătite sub raport ideologic.

La București, Constanța și Galați au fost descoperite cazuri când legionarii, urmărind răspândirea ideologiei lor, lărgirea cercului de legături și recrutarea de noi membri, organizau reuniuni, sărbătoreau zile onomastice și se adunau cu prilejul sărbătorilor religioase, prelucrându-i cu această ocazie pe cei prezenți în spirit legionar.

Având în vedere faptul că în unele localități și uzine importante, organizațiile legionare vechi s-au păstrat aproape în întregime, iar în posturile de conducere au reușit să se strecoare elemente legionare active, acestea din urmă urmărind scopul concentrării într-un singur loc a cadrelor legionare, angajează adeseori în muncă pe aderenții lor.

Se semnalează de asemenea cazuri când legionarii din închisori caută să desfășoare activitate dușmănoasă și iau măsuri pentru a-și pune la adăpost cadrele lor de conducere. Acești legionari desfășoară o activitate intensă în scopul atragerii de noi membri chiar din rândul deținuților de drept comun, cărora la punerea lor în libertate le dau diferite sarcini pentru a fi transmise legionarilor aflați în afară. Au fost descoperite cazuri când legionarii s-au folosit de unele elemente dușmănoase strecurate în rândul personalului administrativ și de pază a penitenciarelor, în scopul de a stabili prin intermediul acestora, legătura cu legionarii aflați în libertate.

În cadrul urmăririi informativ-operative a elementelor de conducere din rândul țărăniștilor, liberalilor și social-democraților de dreapta, s-a constatat că după punerea lor în libertate în perioada anilor 1954–1955, aceste elemente nu și-au încetat totuși activitatea lor criminală.

Materialele informative și de anchetă ne arată că fosta conducere centrală a acestor partide, precum și conducătorii fostelor organizații județene și de plasă, au trecut la o activitate subversivă organizată, urmărind atât refacerea organelor superioare ale conducerii, cât și organizațiile județene de plasă, comunale etc. Faptul acesta s-a confirmat și în urma descoperirii grupărilor țărăniste, liberale și P.S.D.-iste din ultimul timp.

Astfel, foștii membri ai Comitetului Central P.N.Ț., Marinache Ion, Petrescu Gheorghe, Faina Licinius, Zăgan Ion și alții, după eliberarea lor din închisoare s-au stabilit în București reluându-și vechile legături, iar în cadrul unor întâlniri organizate s-au înțeles să constituie o conducere clandestină a partidului, în compunerea căreia trebuiau să intre în primul rând elementele devotate lui Marinache. Cu acest prilej ei au procedat la revederea statutului organizațiilor județene P.N.Ț. și au hotărât să completeze locurile vacante cu elemente capabile să desfășoare o activitate intensă.

De asemenea și foștii conducători ai partidului liberal eliberați din închisori, au trecut la reorganizarea conducerii lor centrale. O activitate deosebit de intensă în acest sens este desfășurată de foștii membri ai delegației permanente a C.C.-ului P.N.L.

anume: Sasu Vasile, Pop Valer, C.C. Zamfirescu, care încă de la începutul anului 1956 au luat hotărârea să creeze o conducere clandestină, purtând denumirea „locotenență“ și propunându-și ca sarcină activizarea fostelor comitete județene P.N.L. și stabilirea contactului cu elementele fugite peste graniță. După cum rezultă din materialele existente la direcțiile regionale M.A.I. Timișoara, Stalin și Iași, majoritatea conducătorilor de organizații județene P.N.L. au și fost puși în cunoștință despre aceste planuri.

O activitate pe linia reorganizării conducerii centrale se constată și din partea unora dintre foștii membri ai Comitetului Central al Partidului Social-Democrat Independent.

În ceea ce privește activitatea contrarevoluționară desfășurată împotriva statului nostru de către reacțiunea internă, un rol bine determinat în această direcție le revine rămășițelor partidelor și organizațiilor naționaliste, ce au existat în rândurile minorităților naționale. Acțiunea de regrupare a acestor elemente și de trecerea lor la o activitate subversivă organizată s-a făcut simțită în special în perioada evenimentelor din Ungaria, când naționaliștii burghezi din țara noastră au încercat să provoace dezordini.

În ultima perioadă de timp, pe teritoriul regiunilor Stalin și Hunedoara se constată existența unei activități dușmănoase desfășurate de naționaliștii burghezi de tot soiul. Primejdia acestei activități național-șoviniste se conturează mai ales în rândul minorității germane în ultimul timp. La această activitate participă un număr însemnat de clerici luterani, care prin organizațiile religioase „Brüderschaft“ și „Schwesterschaft“ și altele, educă tineretul în spiritul naționalismului și misticismului.

După cum se știe, una din formele organizate ale activității contrarevoluționare o constituie bandele înarmate ale căror rămășițe mai există pe teritoriile regiunilor Pitești, Suceava, Baia Mare și Cluj.

Atragem în mod deosebit atenția asupra activității antidemocratice a elementelor reacționare din rândul intelectualilor, care încearcă să influențeze tineretul de pe poziții dușmănoase.

Din datele de care dispune Ministerul Afacerilor Interne, rezultă că în rândul scriitorilor, pictorilor și artiștilor, se duc sub diverse forme anumite discuții, în cadrul cărora se propagă idei despre așa-numita „libertate a creației“, a „adevărului pur“, se întocmesc diferite lucrări cu caracter antidemocratic și sunt difuzate teorii „moderniste“ care denaturează adevărul și abate oamenii de la conținutul realismului socialist.

Activitatea dușmănoasă a clerului reacționar și a sectanților de toate felurile și nuanțele, este dusă în general pe linia atragerii de noi aderenți, în special din rândul tineretului, urmărind scopul unei mai strânse îmbinări a activității cultelor religioase și a naționaliștilor, a desfășurării printre credincioși a propagandei antidemocratice și stabilirii de legături cu străinătatea.

Tovarăși,

Din cele arătate mai sus rezultă unele forme și metode ale activității contrarevoluționare, dovedind că serviciile de spionaj ale statelor imperialiste și elementele

reacționare din interiorul țării, și-au intensificat în ultimul timp acțiunile lor dușmănoase împotriva Republicii Populare Române.

Faptul acesta ne obligă să procedăm la o analiză atentă a muncii informativ-operative desfășurate de organele Ministerului Afacerilor Interne în întreg complexul ei, în scopul de a contrapune acțiunilor mereu crescânde ale spionajului inamic și ale reacțiunii interne, activitatea contrainformativă a organelor noastre, care trebuie să capete în toate compartimentele sale un caracter ofensiv.

În general, cu prilejul îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și de guvern pentru asigurarea securității statului nostru, organele Ministerului Afacerilor Interne au desfășurat în cursul anului expirat o muncă rodnică și au obținut unele rezultate în domeniul demascării acțiunilor antidemocratice ale elementelor dușmănoase și zădărnicirii activității de spionaj a serviciilor de informații capitaliste.

Astfel, direcțiile centrale, organele regionale M.A.I. București, Ploiești, Stalin și altele, au descoperit o serie de organizații și grupări contrarevoluționare importante formate din legionari, P.N.Ț.-iști, naționaliști și sectanți.

Trebuie de asemenea să menționăm activitatea pozitivă depusă de Direcția a VIII-a, care a realizat anchete de bună calitate într-o serie de acțiuni de grup și a acordat în mod sistematic sprijinul practic necesar organelor de anchetă din teritoriu.

Lichidarea acestor organizații și grupări subversive, arată că direcțiile centrale și regionale au început să se preocupe mai intens de studierea bazei operative și de urmărirea informativă a elementelor luate în lucru, ceea ce a dat posibilitatea să se deschidă noi forme de evidență operativă asupra elementelor suspecte de activitate dușmănoasă. E suficient să arătăm că în decurs de 10 luni ale anului curent, numărul de acțiuni informative a crescut cu circa 180%.

După convocarea avută cu întregul efectiv de conducere al organelor Ministerului Afacerilor Interne, între 17–19 ianuarie a.c., aparatul ministerului a acordat un sprijin permanent direcțiilor regionale și raioanelor, în ceea ce privește organizarea și desfășurarea activității informativ-operative.

În intervalul de timp arătat, a fost controlată munca și s-a acordat sprijin la 10 direcții regionale, iar la 4 organe regionale și anume, Direcția regională M.A.I. Galați, Baia Mare, Ploiești, Hunedoara și într-o serie de raioane, au fost organizate convocări de către conducerea ministerului.

În același interval de timp, în ședințele Colegiului Ministerului Afacerilor Interne s-au dezbătut în repetate rânduri probleme legate de îmbunătățirea muncii informativ-operative. Astfel, au fost ascultate și analizate rapoartele prezentate de șefii direcțiilor regionale M.A.I. Bacău, Iași, Cluj, Regiunii Autonome Maghiare, Direcției a IV-a, Serviciului de contrainformații a Regiunii a III-a militare, precum și rapoartele cu privire la rezultatele muncii informativ-operative desfășurate în rândurile repatriaților și turiștilor pe teritoriul regiunilor Timișoara și Stalin.

Afară de aceasta, în cadrul ministerului s-a ținut o consfătuire specială cu șefii direcțiilor regionale M.A.I. Timișoara, Cluj și Direcția Securității București,

analizându-se problema îmbunătățirii muncii informativ-operative duse asupra elementelor dușmănoase din rândul intelectualilor și a tineretului studios.

În scopul acordării unui sprijin practic organelor teritoriale, conducerea ministerului și lucrătorii cu munci de răspundere din aparatul central, au analizat peste 1 000 dosare de evidență operativă luate în control, dându-se ajutorul necesar pentru elaborarea măsurilor operative concrete în cazurile respective.

În aceleași scopuri, precum și pentru exercitarea unui control asupra stadiului de îndeplinire a ordinelor și directivelor Ministerului Afacerilor Interne, lucrătorii din aparatul central au efectuat 428 de deplasări în teren, la direcțiile regionale și raioanele Ministerului Afacerilor Interne.

În decursul perioadei existente, efectivul operativ al organelor noastre și-a ridicat în general calificarea profesională, a trecut cu mai multă hotărâre la luarea unor măsuri mai complexe în cadrul acțiunilor informative și dovedește mai multă inițiativă creatoare în activitatea sa.

În mod vizibil s-a ameliorat și starea disciplinară, contribuind astfel la o îmbunătățire generală a muncii.

E de ajuns să arătăm că pentru îndeplinirea exemplară a misiunilor încredințate, 2 847 tovarăși au fost decorați de către guvernul Republicii Populare Române cu diferite ordine și medalii, pentru activitatea rodnică depusă 2 126 tovarăși au fost citați prin ordinul ministrului, iar 10 ofițeri au fost înaintați în mod excepțional în grad.

La creșterea profesională și politică a cadrelor noastre a contribuit și faptul că numai în decursul anului 1957, prin grija Direcției de Cadre a M.A.I., la toate categoriile de învățământ s-a realizat recalificarea profesională a 500 de ofițeri. În același interval de timp au fost promovați în muncă, începând de la funcția de șef de birou în sus, un număr de 180 lucrători operativi.

Totuși, în activitatea organelor Ministerului Afacerilor Interne mai persistă încă serioase lipsuri și defecțiuni, care împiedică o mai bună îndeplinire a sarcinilor puse de către Comitetul Central al partidului și guvernul Republicii Populare Române.

Una din condițiile principale pentru îmbunătățirea activității informativ-operative a organelor Ministerului Afacerilor Interne o constituie îndeplinirea întocmai și la timp a ordinelor de bază date de conducerea ministerului și anume ordinele nr. 15, 95 și 70.

Să vedem cum sunt aduse la îndeplinire aceste ordine.

După cum se știe, în martie **1956 a apărut ordinul nr. 15** cu privire la îmbunătățirea muncii cu agentura. Acest ordin a avut un efect pozitiv, contribuind la ridicarea nivelului muncii informative a tuturor organelor operative ale Ministerului Afacerilor Interne. Calitatea agenturii a fost substanțial îmbunătățită, fapt care ne permite să desfășurăm o urmărire informativă mai calificată a elementelor dușmănoase. Lucrătorii operativi au început să trateze cu mai mult simț de răspundere problema alegerii și pregătirii candidaților la recrutare, iar munca de educare a agenturii s-a îmbunătățit.

În urma controalelor efectuate se constată totuși că ordinul nu a fost nici până în prezent executat în întregime. Mulți dintre lucrătorii operativi mai continuă să desfășoare și în momentul de față o muncă nesatisfăcătoare cu agentura.

Cauza principală a acestei stări de lucruri constă în faptul că multe direcții regionale și raioane M.A.I. mai îndeplinesc încă formal și unilateral prevederile ordinului nr. 15. Lucrătorii operativi s-au limitat numai la excluderea agenturii din rețea, fără să ia măsurile cuvenite pentru recrutarea unei noi agenturi și pentru desfășurarea unei munci de mai bună calitate cu aceasta.

Cu toate că s-a procedat la excluderea unui număr mare de agenți, totuși datorită îndeplinirii formale a ordinului, în rețeaua informativă au mai rămas o serie de elemente incapabile de muncă, agenți dubli, provocatori și calomniatori.

Astfel, la Serviciul 3 al Direcției regionale M.A.I. Hunedoara, din 53 de agenți rămași în rețea după executarea ordinului nr. 15, 30 furnizează note lipsite de valoare operativă și numai 12 agenți dau material mai important, iar 11 sunt nesinceri sau refuză să colaboreze cu organele noastre.

În cadrul Biroului 1 din Serviciul 3 al Direcției regionale M.A.I. Cluj, există în total 15 agenți, dintre care numai 4 prezintă oarecare valoare, ceilalți fiind elemente lipsite de perspectivă sau dezinformatori. La fel se prezintă și agentura raionului M.A.I. Cluj, unde cu prilejul controlului s-a constatat că din totalul de 48 agenți numai 3 au furnizat material mai important. Ceea ce este mai rău, e faptul că înșiși lucrătorii operativi considerau această agentură ca balast și din această cauză, timp de luni de zile nu au ținut legătura cu 31 de agenți, păstrându-i totuși în rețeaua lor informativă.

Astfel, locotenentul Abrudan, care avea în total 14 agenți, ținea legătura în mod efectiv numai cu 4, menținând pe ceilalți în evidențele sale, probabil numai ca justificare numerică.

La raionul M.A.I. Bârlad, din 33 de agenți numai 4 prezintă perspective pentru munca informativă.

În luna iulie a anului curent, în cadrul Regiunii M.A.I. Baia Mare au fost verificați în total 315 agenți, dintre care 169 nu au prezentat nici un material.

O situație asemănătoare se constată și la alte organe operative, ceea ce dovedește că în ciuda procentului ridicat al elementelor excluse din agentură, rețeaua informativă mai conține balast și în momentul de față.

Ordinul nr. 15 prevedea, de asemenea, necesitatea completării rețelei informative prin noi recrutări. Cu toate acestea, lucrătorii operativi continuă să efectueze cu o încetineală inadmisibilă recrutările de agentură. Mai mult decât atât, printre agenții noi recrutați există destule elemente ce nu posedă calitățile necesare pentru această muncă.

Astfel, în regiunea Constanța au fost controlați 47 lucrători operativi, care până în luna mai a anului curent au exclus din rețea un număr de 500 informatori. Cu ocazia controlului s-a constatat că în același interval de timp, lucrătorii respectivi au recrutat

numai 49 de agenţi, dintre care numai 17 prezintă oarecari perspective, iar ceilalţi nu corespund scopului propus şi au fost recrutaţi fără rost.

La Regiunea M.A.I. Baia Mare, în luna iulie crt. s-a constatat că din totalul efectivului operativ, numai 19 ofiţeri ţin legătura cu câte 7–8 agenţi, în timp ce ceilalţi lucrători operativi, după primirea Ordinului 15, au efectuat abia între 1–3 recrutări, iar 10 lucrători nu au făcut nici o recrutare.

La Regiunea M.A.I. Bucureşti, 3 lucrători operativi ce asigură munca pe linia cultelor şi care nu aveau de fel agentură, până în luna mai a.c. nu recrutaseră încă nici un agent.

Ca urmare a neexecutării ordinului nr. 15, la raioanele Odorhei, Miercurea Ciucului şi Sf. Gheorghe, în 47 de comune unde sunt în total 101 dosare de evidenţă operativă, nu există nici măcar un singur agent.

Unii dintre şefii organelor Ministerului Afacerilor Interne, în loc să-şi mărească exigenţa faţă de lucrătorii operativi din subordine, pentru a-i determina să-şi recruteze o agentură nouă, au mers pe linia restabilirii legăturii cu agentura exclusă anterior din reţea pentru lipsa calităţilor necesare.

Astfel, în regiunea Galaţi, toţi 7 lucrători ai Biroului 1 din Serviciul 2, în decursul anului au reluat legătura cu 12 agenţi, dintre care 6 fuseseră excluşi ca nesinceri sau deconspiraţi, recrutând în schimb abia 6 agenţi noi.

Locotenentul major Sas Adalbert şi locotenenţii Kiss şi Santa Ion, toţi din raionul M.A.I. Sf. Gheorghe, au reactivizat pe agenţii „Mozes", „Creangă" şi „Bodi", care fuseseră excluşi din reţea pentru „nesinceritate şi atitudine duşmănoasă". După restabilirea legăturii, aceşti agenţi pe lângă faptul că nu furnizează cu obiectivitatea cuvenită materialul informativ dar se comportă ca provocatori şi agenţi dubli.

La raionul Câmpulung-Suceava a fost reluată legătura cu agentul „Popescu", care fusese scos din reţeaua informativă pentru „atitudine duşmănoasă şi manifestarea intenţiei de a-i omorî pe comunişti". În loc să fie trimis în justiţie, agentul a fost reintrodus în aparatul informativ.

Se naşte întrebarea, cum pot să explice şefii direcţiilor regionale această operaţiune continuă de excludere şi în acelaşi timp de reactivizare a balastului şi provocatorilor? Oare nu este destul de clar faptul că spionii şi elementele antidemocratice nu pot fi urmăriţi informativ cu ajutorul unei astfel de agenturi?

O asemenea „muncă cu agentura" nu face altceva, decât să sustragă efectivul operativ de la problemele importante legate de lupta împotriva duşmanilor adevăraţi ai statului nostru.

Un exemplu caracteristic în această privinţă îl constituie Direcţia regională M.A.I. Galaţi, unde în decursul unei perioade îndelungate de timp, se încalcă principiile elementare de muncă cu agentura. Astfel, încă pe baza prevederilor ordinelor M.A.I. nr. 811 şi 60, Direcţia regională M.A.I. Galaţi a scos din reţea la început 650, pe urmă 760 de informatori, restabilind după un timp legătura cu 550 dintre aceste

elemente, iar după apariția ordinului M.A.I. nr. 15, s-a procedat din nou la excluderea unui număr de 2 150 de informatori și la reactivizarea a 62 agenți.

La regiunea M.A.I. Bacău, în baza ordinului nr. 15, au fost excluși din rețea 1 634 informatori, restabilindu-se apoi din nou legătura cu 124 dintre ei.

La regiunea M.A.I. Craiova, din rețea au fost scoși 1 899 informatori, dintre care 116 au fost reactivizați din nou. A fost necesar ordinul conducerii Ministerului Afacerilor Interne în această problemă, pentru a pune capăt unei astfel de practici nejuste.

Șefii direcțiilor regionale și raioanelor M.A.I. trebuie să înceteze cu atitudinea lor împăciuitoristă față de lucrătorii operativi ce dovedesc lipsă de răspundere în munca cu agentura și să pretindă efectivului operativ din subordine executarea întocmai și la timp a ordinelor Ministerului Afacerilor Interne.

Trebuie să înțelegem că fără o agentură judicios aleasă și temeinic educată, nu vom putea asigura îndeplinirea directivelor trasate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la lupta hotărâtă pentru descoperirea și lichidarea organizațiilor contrarevoluționare și spionilor. Dacă vom reuși să rezolvăm în mod just problema creării unei agenturi calificate, vom realiza o cotitură radicală în munca noastră, iar multe dintre acțiunile noastre vor fi încununate de succes.

Să nu uităm nici o clipă că elementul principal în asigurarea securității statului îl formează o agentură calificată. Fără o agentură de calitate, nici lucrătorul operativ nu poate fi considerat bun.

Agentura constituie ochii și urechile noastre. Iată de ce nu este necesar ca această agentură să fie numeroasă, însă neapărat să fie capabilă de muncă, obiectivă și devotată Patriei noastre. Elementele deconspirate, dezinformatorii și calomniatorii trebuie imediat excluși din rețea.

Cum se efectuează la noi alegerea și studierea candidatului la recrutare?

Se procedează la alegerea unui individ cu trecut politic, după care se verifică în evidențele operative. Câteodată lucrătorul operativ se rezumă numai la studierea materialului de arhivă existent asupra candidatului, trimite o sarcină de investigații în scopul culegerii unor date „la fața locului“, iar după aceea întocmește referatul cu propunerea de recrutare. De multe ori se întâmplă ca lucrătorul operativ să nu poată da un răspuns satisfăcător cu privire la necesitatea recrutării candidatului propus și la posibilitatea acestei recrutări.

Cu toate că studierea candidaților constituie unul din mijloacele importante în vederea stabilirii calităților și perspectivelor în muncă ale viitorului agent, această studiere se efectuează de cele mai multe ori formal.

Se comit uneori și astfel de greșeli, când pentru alegerea candidatului la recrutare lucrătorii operativi nu se orientează după însușirile personale, legăturile și posibilitățile celui vizat pentru recrutare, ci se călăuzesc după semnalările existente asupra activității dușmănoase din trecut sau prezent a candidatului, propunându-și să efectueze recrutarea numai pe bază de material compromițător. Din această cauză, în rețeaua

informativă pătrund elemente duşmănoase active, care de fapt necesită să fie ele însele lucrate. Ca urmare, reţeaua informativă se aglomerează cu provocatori, agenţi dubli şi dezinformatori, care adesea, la adăpostul colaborării cu organele Ministerului Afacerilor Interne, desfăşoară ei înşişi o activitate criminală.

Trebuie să înţelegem că fără o minuţioasă studiere prealabilă a agentului, nu este admis să trecem la recrutarea lui. Pentru aceasta trebuie să-l cunoaştem pe candidatul ales pentru recrutare cât mai temeinic şi sub toate aspectele, atât din punct de vedere al dezvoltării sale intelectuale, fizice, politice, al relaţiilor sociale, a caracterului şi slăbiciunilor sale în prezent, pentru a avea toată garanţia că acest candidat posedă aptitudinile necesare şi poate să devină un bun agent.

Lucrătorul operativ trebuie să stabilească cu toată claritatea scopul pentru care este recrutat agentul respectiv şi posibilităţile sale de infiltrare pe lângă obiectiv, în ce măsură va putea acesta să îndreptăţească aşteptările noastre.

În legătură cu aceasta, este necesar ca tovarăşii din conducerea regiunii, înainte de a da aprobarea pentru efectuarea unei recrutări, să se convingă personal de utilitatea recrutării candidatului respectiv.

În multe cazuri, în procesul recrutării nu se ţine seama de rezultatul studiului făcut asupra candidatului, iar la întocmirea planului de recrutare propriu-zis, materialele obţinute despre viitorul agent sunt neglijate.

Datorită faptului că operaţiunea recrutării, care în multe privinţe determină comportarea ulterioară şi activitatea viitorului agent, se efectuează uneori în mod nejust, elementele recrutate consimt să colaboreze cu organele Ministerului Afacerilor Interne, fiind dinainte hotărâte să dezinformeze organele noastre.

Cu ocazia recrutărilor, unii dintre lucrătorii operativi obişnuiesc să făgăduiască agenturii tot felul de privilegii, înaintări în funcţii, sprijinirea rudelor, recompense băneşti etc. Asemenea cazuri nu trebuie să se mai repete pe viitor.

Aceeaşi importanţă o constituie în munca cu agentura şi problema conspirativităţii. Începând chiar din momentul studierii candidatului la recrutare, trebuie luate toate măsurile pentru asigurarea unei stricte conspirativităţi. Adeseori recrutările sunt efectuate de către 2, 3 sau chiar mai mulţi lucrători operativi, lucru care nici un caz nu-l poate convinge pe candidat despre o bună conspirativitate în muncă. După aceea, la întâlniri participă o altă serie de lucrători, iar ca urmare agentul devine cunoscut unui cerc larg de persoane începând de la şofer. La o întâlnire, unul dintre agenţi l-a întrebat pe un lucrător de răspundere din aparatul central: „până când va mai continua această situaţie? Dvs. sunteţi a 14-a persoană care mă cunoaşte“. Este normal ca o asemenea atitudine a noastră să-l pună în gardă pe agent şi să determine rezerve din partea lui.

Afară de aceasta, multe dintre întâlniri se efectuează în aşa-zisele „locuri dosnice“, sau chiar atunci când se fac în case de întâlniri, uneori nu se iau măsurile necesare pentru asigurarea corespunzătoare a păstrării conspirativităţii.

Alegerea locului de întâlnire cu agentura, constituie o problemă dificilă. Această problemă trebuie să fie soluționată ținându-se seama de mediul în care trăiește și își desfășoară activitatea fiecare agent în parte, evitându-se o rezolvare și atitudine șablonistă din partea lucrătorului operativ.

Multe dintre casele de întâlniri fiind folosite vreme îndelungată devin astfel cunoscute de agentura exclusă din rețea. De aceea se impune să se procedeze sistematic la verificarea acestor case și după caz – la înlocuirea lor.

Problema esențială în munca cu agentura o constituie educarea ei. Cu agenții trebuie dusă o muncă educativă minuțioasă și permanentă.

Noi, marxiștii, plecăm de la premisa că „nu conștiința oamenilor determină existența lor, ci invers, existența lor socială le determină conștiința". De aceea, chiar dacă agentul a fost recrutat dintr-un mediu dușmănos, un bun lucrător operativ va ști să-l reeduce, să-l apropie de noi, să-l facă cinstit, obiectiv și devotat cauzei noastre.

Rețeaua informativă necesită să fie în permanență reînnoită și completată. Nu trebuie să ne cramponăm numai de agenții vechi. Adeseori se întâmplă ca agentul să se epuizeze, să-și piardă legăturile și ca urmare să devină nefolositor în muncă.

Trebuie ținut bine minte că un astfel de lucrător operativ ce nu recrutează agenți noi și lucrează slab cu agentura existentă, este un rău lucrător de securitate.

Unii dintre lucrătorii operativi, în goana lor după cantitate și de teamă să nu li se reproșeze că au puțină agentură personală, nu depun stăruința necesară pentru studierea și recrutarea unor noi agenți. În loc de aceasta, tovarășii răscolesc de multe ori și ridică de la arhivă dosarele informatorilor excluși din rețea și restabilesc legătura cu această agentură. Desigur că reactivizarea agenturei vechi poate fi uneori utilă, în raport de o anumită situație concretă. Trebuie însă avut în vedere că un bun agent nu este niciodată exclus din rețea. De aceea lucrătorii care procedează astfel, merg pe linia celei mai slabe rezistențe și substituie munca concretă cu agentura, prin adoptarea unei poziții formale.

În cadrul educării agenturei, este necesar să ținem totdeauna seama de faptul că din însărcinarea noastră agentul vine în contact cu mediul dușmănos, format din elemente viclene și care adeseori în activitatea pe care o desfășoară, ating unele probleme esențiale ale vieții. De aceea când influența noastră politică asupra agentului devine mai slabă, acesta se va trăda în mod inevitabil, trecând de partea contrarevoluției și va deveni dezinformator și agent dublu. Și invers, atunci când un lucrător operativ încercat și bine pregătit, va stabili cu agentul relații principiale și va ști să exercite înrâurirea sa politică asupra lui, un astfel de agent devine devotat cauzei noastre, începe să-i urască pe dușmanii regimului democratic, dovedește inițiativă în muncă și ne furnizează informații valoroase și obiective. În procesul muncii educative cu agentura, trebuia să le formăm deprinderile necesare muncii contrainformative, fără să-i spunem însă agentului niciodată și nimic mai mult decât este necesar să cunoască. Trebuie să înrădăcinăm și să întreținem mereu trează în conștiința agentului necesitatea ca el să fie cinstit și obiectiv în prezentarea materialului informativ.

Un agent trebuie să fie cult, să posede o experienţă a vieţii, alături de un nivel corespunzător al cunoştinţelor generale şi politice. Un agent analfabet şi nepregătit nu va putea desfăşura în mod temeinic munca de urmărire informativă a duşmanilor şi nici nu va fi în stare să-i influenţeze pe aceştia în direcţia dorită de noi. În cazul cel mai bun, un astfel de agent va putea numai să observe şi să asculte.

Este necesar ca agentul să fie instruit asupra modului de întocmire a notelor informative. Aceste note nu trebuie să fie lungi dar să conţină, în limita posibilităţii, o reproducere exactă a discuţiunilor sau problemelor auzite sau văzute de agent şi care interesează organele noastre. Agenţii trebuie instruiţi astfel, ca niciodată în conţinutul notelor informative să nu facă generalizări, concluzii sau deducţii proprii.

Lucrătorii operativi trebuie să ştie că aprecierea materialelor informative constituie un proces mai complicat decât procurarea lor şi de aceea se impune ca ei să facă această apreciere luând în considerare toate materialele şi împrejurările legate de cazul respectiv.

Faţă de agentură trebuie să avem întotdeauna o atitudine atentă şi politicoasă, fără să ridicăm tonul sau să recurgem la ameninţări. Dacă lucrătorul operativ nu va şti să câştige simpatia agentului, acestuia are să-i fie teamă de el, iar experienţa ne-a dovedit că un agent care lucrează numai de frică, aduce prea puţin folos.

Discuţiile cu agentura trebuie să se desfăşoare amănunţit şi cu toată seriozitatea, notele furnizate de agent trebuie în mod obligatoriu citite în prezenţa sa, iar corecturile, precizările şi completările se vor face numai personal de către agent. Numai în cazuri foarte rare se pot lua de la agent informaţii verbale.

După ce a analizat materialul informativ primit, lucrătorul operativ trebuie să-i traseze agentului sarcini. Sarcinile trebuie să fie clar precise şi realmente realizabile adică la nivelul posibilităţilor agentului respectiv. Aceste sarcini trebuie schiţate de lucrătorul operativ la pregătirea întâlnirii şi definitivate în cadrul discuţiei cu agentul, ţinându-se totodată seama de conţinutul materialului adus de acesta.

Din nefericire mai există cazuri când lucrătorii operativi trasează agenţilor astfel de sarcini, care duc uneori la o comportare nejustă a agentului în cadrul acţiunii informative.

Agentului i se elaborează sarcini scrise numai în situaţii excepţionale şi anume: la plecarea lui în străinătate, cu prilejul marşrutizării agentului, la infiltrarea lui într-o bandă sau în alte împrejurări mai complexe, care necesită o analiză amănunţită a tuturor factorilor specifici unei anumite acţiuni concrete.

Marşrutizarea agenturii constituie adeseori o măsură complicată şi delicată în acelaşi timp. De aceea, această marşrutizare trebuie efectuată pe baza unui plan special întocmit, cu aprobarea şefului direcţiei la regiuni şi a ministrului adjunct în aparatul central. Marşrutizarea se va practica numai în cazuri bine precizate, trasându-se agentului sarcini concrete pentru stabilirea activităţii duşmănoase a unor elemente suspecte, pentru descoperirea activităţii lor practice şi a legăturilor, pentru urmărirea fugarilor ce se ascund de organele puterii de stat, precum şi în alte probleme.

Cu prilejul lichidării acțiunilor informative ni se întâmplă adeseori să întâlnim anumite situații, când agentura ce a lucrat în acțiunile respective este deconspirată ca urmare a unor măsuri neîndeajuns de chibzuite, pentru scoaterea ei din acțiune.

Printr-o bună organizare a muncii cu agentura, trebuie să asigurăm astfel securitatea statului nostru, ca toate intențiile criminale ale elementelor dușmănoase să fie descoperite și zădărnicite încă în embrion. Nu trebuie să admitem în nici un caz extinderea clandestinității contrarevoluționare și cu atât mai puțin înfăptuirea de către aceste elemente a intențiilor lor dușmănoase.

Trebuie să luptăm pentru a statornici o astfel de regulă, încât fiecare agent să lucreze într-o acțiune informativă concretă și să primească la fiecare întâlnire sarcini corespunzătoare posibilităților sale.

Se întâlnesc uneori cazuri când agentura refuză să colaboreze cu organele noastre. Aceasta nu constituie decât rezultatul unei slabe educări a agenturii de către lucrătorii operativi.

Prin **ordinul nr. 95** cu privire la îmbunătățirea muncii informativ-operative din raioane, se prevedea sarcina îmbunătățirii radicale a muncii informativ-operative în cadrul serviciilor și secțiilor raionale M.A.I.

Acest ordin obliga conducerea direcțiilor regionale și pe șefii organelor raionale să analizeze minuțios activitatea fiecărui lucrător operativ în parte și numai după aceasta să treacă la reorganizarea muncii în localitățile rurale. În multe cazuri, sarcina aceasta n-a fost adusă la îndeplinire, cu excepția direcțiilor regionale M.A.I. București, Craiova și Ploiești, care au dovedit o mai serioasă preocupare față de îndeplinirea ordinului nr. 95 și au repartizat lucrători operativi pe localități grupate, ținându-se seama de acțiunile aflate în lucru și de concentrările de elemente dușmănoase.

Datorită unei studieri insuficiente a ordinului nr. 95 conducerea Direcției regionale M.A.I. Suceava a dat dispoziții șefilor de raioane să repartizeze lucrători operativi pe localități în funcție de problemele pe care le deserveau și nu pe comune grupate teritorial, cuprinzând toate problemele muncii.

Astfel, lt. Moraru din raionul Vatra Dornei, care răspunde de problema legionară, P.N.Ț., P.N.L. și naționaliști, deși i s-au repartizat un număr de comune cu 5 acțiuni informative și 3 agenți, totuși nu i s-au luat cele 12 acțiuni și 17 agenți pe care le avusese în cadrul problemelor de care a răspuns. În acest fel lucrătorul a fost lăsat să răspundă și de probleme pe întreg raionul și de gruparea de comune repartizate conform ordinului nr. 95, denotând că ordinul nu a fost bine înțeles.

În raionul Rădăuți, lt. major Baciu Ioan, care a lucrat pe linia Serviciului 3, a primit de asemenea în deservire 3 comune împrăștiate pe teritoriul raionului, având în același timp 33 de acțiuni și 10 agenți în alte localități din raion. Astfel de cazuri au fost constatate în toate raioanele regiunii Suceava.

În urma controlului s-a stabilit că în regiunea Hunedoara și Pitești, ordinul nr. 95 a fost de asemenea îndeplinit greșit. Lucrătorilor operativi li s-au predat grupe de comune nu pentru scopul de a desfășura în cadrul acestor localități muncă informativă, ci pentru efectuarea investigațiilor, în timp ce munca informativă propriu-zisă era desfășurată în continuare după metoda veche. În astfel de condițiuni defectuoase s-a îndeplinit ordinul nr. 95 și în Regiunea Autonomă Maghiară, unde conducerea direcției s-a mărginit să prelucreze ordinul și să repartizeze în scris grupele de comune pe lucrători operativi. Această repartizare s-a făcut în așa fel încât i-a obligat pe lucrătorii operativi să se deplaseze dintr-un capăt al raionului în celălalt.

În unele regiuni, comunele au fost repartizate pe lucrători operativi, fără să se țină seama de specializarea și pregătirea acestora.

Exemplele arătate constituie o mărturie a faptului că în unele regiuni ordinul nr. 95 nu a fost îndeplinit nici până în momentul de față. Șefii de direcții trebuie să analizeze încă o dată și cu toată atenția organizarea muncii informative în raioane și să ia măsurile necesare pentru aducerea la îndeplinire a acestui ordin important.

Controlul efectuat de Ministerul Afacerilor Interne în cadrul direcțiilor regionale, a arătat că, în urma îndeplinirii **ordinului 70 din 17 ianuarie 1957** cu privire la „intensificarea muncii informativ-operative în rândul conducătorilor clandestinității legionare și a partidelor burgheze", organele securității statului au obținut unele rezultate pozitive. A fost îmbunătățită munca informativ-operativă în domeniul urmăririi elementelor de conducere, ale fostelor partide din interiorul țării. S-a introdus ordinea necesară în ce privește evidența acestor categorii de elemente, efectivul operativ a început să-și organizeze mai temeinic munca informativ-operativă și se constată o însemnată creștere numerică a acțiunilor informative cu perspective. În comparație cu situația din anul trecut, numărul acțiunilor informative a sporit cu circa 180%.

Trebuie arătat însă, că unele din acțiunile noi deschise nu sunt asigurate cu agentură. Astfel, în raionul Câmpina, din 55 de acțiuni existente 31 nu au agentură.

În raioanele Brăila, Tecuci, Focșani, Măcin și Filimon Sârbu precum și la Serviciul 3 al regiunii Galați, din 27 acțiuni informative aflate în lucru la data controlului, 18 nu aveau agenți.

În raioanele Sf. Gheorghe, Miercurea Ciuc, Odorhei și Cristurul Secuiesc, din 153 acțiuni deschise conform ordinului nr. 70, numai 42 sunt asigurate informativ.

Pe linia Direcției a VI-a, în baza ordinului nr. 70 au fost deschise 285 de acțiuni informative, dar numai puține dintre ele au agentură.

Direcția a III-a a deschis în problemele P.N.Ț., P.N.L. și P.S.D.I., 65 de acțiuni informative, dintre care în 17 acțiuni nu există deloc agenți.

În unele direcții regionale și servicii raionale M.A.I. se constată cazuri când elemente active și de conducere ale legionarilor și fostele partide politice burgheze, nu sunt lucrați informativ.

Astfel, la Cluj au fost identificați 260 fruntași legionari, dintre care au fost luați în acțiune informativă numai 45.

Din 122 conducători ce au existat înainte pe linia fostului partid fascist „Crucea cu săgeți“, au fost identificați numai 20, iar din 53 foști fruntași ai grupării denumite „Partidul ardelean“ au fost identificați numai 13 fruntași ai partidului.

În schelele petrolifere Băicoi au fost identificați 27 de șefi de cuiburi și garnizoane legionare. Până la data controlului, asupra acestor elemente n-au fost deschise acțiuni informative.

Din datele deținute de Direcția a III-a rezultă că pe teritoriul țării există peste 250 de foști membri ai C.C. – P.N.Ț. și 216 foști membri ai C.C. – P.N.L. Cu toate acestea, un mare număr dintre aceste elemente nu au fost luate în evidența organelor teritoriale M.A.I. și nu sunt urmărite informativ.

La Direcția regională M.A.I. Hunedoara a fost identificat un număr de 219 legionari ce au deținut funcții și grade în ierarhia legionară de la șefi de garnizoană în sus, dintre care abia 129 au fost luați în acțiune informativă și numai 28 sunt urmăriți informativ de organele securității.

Pe teritoriul regiunii Galați este stabilit cu domiciliu obligatoriu comandantul legionar I. V. V. (Ion Victor Vojen), care nu este lucrat informativ.

În raionul Turda, fostul conducător legionar P. H. A. (Pop Horațiu Amos) de asemenea nu este lucrat.

Direcția a III-a n-a luat măsuri pentru organizarea urmăririi conducătorilor P.N.Ț. și P.N.L. pe țară, nu se duce acțiune informativă asupra lui I. N. (Ionel Nicolescu), fost membru în Comitetul executiv P.N.L., care până în 1954 a fost internat în lagăr.

Exemplele arătate mai sus demonstrează faptul că un ordin atât de important cum este ordinul nr. 70, nu a fost complet adus la îndeplinire de unele organe ale Ministerului Afacerilor Interne.

Tovarăși! Din analiza modului cum au fost îndeplinite cele 3 ordine de bază arătate mai sus, se poate trage concluzia că prevederile lor n-au fost nici până în prezent executate în întregime, fapt care ne împiedică să ridicăm calitatea muncii informativ-operativă la un nivel mai înalt. Această situație ne obligă să depunem eforturi maxime pentru îndeplinire cât mai neîntârziată a măsurilor ordonate.

În acest scop, ar fi bine să analizăm mai amănunțit stadiul muncii informativ-operative pe liniile principale ale activității noastre.

În ultima perioadă de timp, Direcția a II-a și-a îmbunătățit într-o oarecare măsură munca și a obținut unele rezultate pozitive. Astfel au fost descoperite și lichidate 2 rezidențe franceze, iar în colaborare cu Direcția regională M.A.I. Constanța a fost demascată o rezidență italiană, care fusese creată de spioni, ce acționau sub acoperirea calității lor de diplomați.

Una din rezidențele franceze a fost condusă de numitul Cesianu [Constantin], în trecut ambasador al guvernelor burgheze în Franța. Cesianu a atras la activitatea în

folosul spionajului francez pe foștii generali ai armatei burgheze Potopeanu, Zamfirescu și alții. Din a doua rezidență condusă de țărănistul Bănescu, făcea de asemenea parte și fruntașul țărănist Teodorescu.

În cadrul rezidenței italiene, s-a stabilit că șeful ei anume Pratezi Ugo, cetățean italian domiciliat în Constanța, din ordinul spionilor ce lucrează la Misiunea Italiană din București, a cules informații asupra porturilor Constanța și Mangalia și a atras la activitatea sa de spionaj încă 4 elemente. Ancheta a stabilit până în prezent că unul dintre aceștia a colaborat în trecut și cu spionajul englez.

Au fost luate o serie de măsuri pozitive și în ce privește munca operativă în afara granițelor țării.

Ca urmare a folosirii mai judicioase a agenturii și a măsurilor informativ-operative luate de Direcția a II-a, au fost obținute materiale pe baza cărora s-au deschis câteva acțiuni informative cu perspective și s-au luat măsuri pentru documentarea activității dușmănoase a elementelor urmărite.

Pe linia Direcției a II-a au mai fost luate și o serie de alte măsuri informativ-operative importante.

Trebuie să arătăm totuși că în activitatea Direcției a II-a mai există încă lipsuri serioase.

Astfel nu este organizată încă îndeajuns munca împotriva inamicului nostru principal – spionajul american și englez. Ministerul Afacerilor Interne deține un important număr de semnalări cu privire la activitatea intensă desfășurată împotriva țării noastre de către serviciile de informații american și englez și de spionii din rândul diplomaților acestor țări. Cu toate acestea, în decursul unui timp îndelungat serviciile operative din Direcția a II-a n-au descoperit și demascat pe linia spionajului american și englez nici un agent care activează în momentul de față.

Situația de mai sus se explică în primul rând prin faptul că din lipsa unei agenturi de calitate pe linia acestor probleme, elementele suspecte de spionaj sunt lucrate slab. Diplomații și funcționarii reprezentanțelor americane și engleze, în majoritatea cazurilor nu sunt urmăriți cu ajutorul unei agenturi calificate, iar unii dintre agenții folosiți în problemele respective nu prezintă încredere.

Cu toată existența unei baze operative numeroase a spionajului american și englez, serviciile respective ce asigură munca pe linia Direcției a II-a au în lucru puține acțiuni de acest fel.

Astfel, pe linia spionajului englez există numai 10 acțiuni informative. În același timp, serviciul respectiv are tabele de evidență cuprinzând o serie de elemente despre care se știe că au colaborat în trecut cu spionajul englez. Totuși unele din aceste elemente nu sunt lucrate informativ.

Serviciul ce se ocupă cu problema spionajului englez ca și serviciul XI din Direcția a II-a nu inițiază măsuri importante în scopul pătrunderii în centrele de spionaj ale serviciului britanic de informații.

După cum s-a arătat înainte, pentru strecurarea agenturii lor în Republica Populară Română, serviciile de spionaj capitaliste folosesc în largă măsură canalele de repatriați și turiști. Conducerea Ministerului a cerut în repetate rânduri ca Direcția a II-a și direcțiile regionale M.A.I. să-și intensifice activitatea informativ-operativă în problema repatriaților și turiștilor. Cu toate acestea, munca pe această linie continuă să se desfășoare la un nivel scăzut.

Aceste lipsuri serioase în munca contrainformativă se explică în mare parte prin aceea că tovarășii din conducerea Direcției a II-a și direcțiile regionale nu dovedesc destulă exigență față de subordonații lor în ceea ce privește îndeplinirea ordinelor și directivelor conducerii Ministerului și în primul rând al ordinului nr. 15. Efectivul operativ ce lucrează pe linia serviciului II primește prea puțin ajutor practic; nu se procedează la o analiză temeinică a fondului acțiunilor aflate în lucru, iar controlul asupra îndeplinirii măsurilor preconizate se exercită slab.

Să luăm ca exemplu serviciul II al Direcției regionale M.A.I. Ploiești.

Este îndeobște cunoscut faptul că înaintea celui de-al doilea război mondial, capitalul monopolist englez ocupa un loc predominant în industria petroliferă din România.

În societățile petrolifere lucrau numeroși spioni englezi care, folosindu-se de acoperirea unor funcții administrative, își recrutau o agentură numeroasă. Nu există nici o îndoială că serviciul de informații englez se interesează și în prezent de industria noastră petroliferă.

Cu toate acestea, în cadrul Direcției regionale M.A.I. Ploiești munca informativ-operativă pe linia descoperirii agenturii spionajului englez este nesatisfăcătoare. Este suficient să arătăm în această privință că din cele 132 elemente suspecte de spionaj în favoarea englezilor și trecute în evidența serviciului II sunt lucrate de fapt numai 4. Aceasta explică de ce timp de mai mulți ani, organele Direcției regionale M.A.I. Ploiești n-au descoperit și n-au demascat activitatea prezentă a nici unui spion englez.

S-a arătat mai înainte că Direcția regională M.A.I. Constanța a descoperit și lichidat anul acesta o rezidență a spionajului italian. Fără îndoială că aceasta constituie un rezultat pozitiv. În același timp trebuie spus că activitatea serviciului II al Direcției Constanța nu corespunde cerințelor muncii. Pe teritoriul regiunii respective se găsesc două dintre cele mai mari porturi maritime ale țării și anume: Constanța și Sulina, precum și porturile dunărene Cernavodă, Hârșova și Tulcea. În aceste porturi acostează un număr însemnat de vase străine, ale căror marinari au legături multiple în rândurile populației locale.

Este cunoscut faptul că serviciile de informații imperialiste și în primul rând cel american și englez recrutează marinarii străini ce navighează pe Dunăre și Marea Neagră și îi folosesc intens în scopurile lor de spionaj. Există semnalări care arată că unii dintre acești marinari duc o activitate de spionaj, iar printre legăturile lor apar elemente care sunt de asemenea bănuite că desfășoară o astfel de activitate. Cu toate

acestea, urmărirea informativă a marinarilor străini şi a legăturilor lor suspecte nu este organizată.

Serviciul II nu are în lucru acţiuni care să prezinte interes operativ şi care să fie lucrate pe baza unor măsuri informativ-operative active.

Şi la Direcţia regională M.A.I. Galaţi munca serviciului II este slab organizată. Cu toate că în această regiune unde sunt situate porturi importante cum sunt localităţile Galaţi şi Brăila, au funcţionat în trecut o serie de consulate şi societăţi cu capital străin, iar în prezent pe teritoriul regiunii locuiesc numeroşi cetăţeni străini, apatrizi şi elemente ce apar ca legături ale diplomaţilor capitalişti, serviciul II nu a obţinut până în prezent rezultate concrete în muncă. Există semnalări din conţinutul cărora rezultă că unii marinari străini ce vizitează aceste porturi se ocupă cu spionajul, însă legăturile lor suspecte de această activitate nu sunt luate în lucru. Toată munca pe linia urmăririi informative a marinarilor străini se mărgineşte la organizarea supravegherii operative asupra unora dintre aceştia.

La fel de nesatisfăcător se desfăşoară activitatea serviciilor II din direcţiile regionale Timişoara, Stalin şi Craiova.

Cu toate că pe teritoriul acestor regiuni care prezintă un mare interes pentru serviciile de informaţii imperialiste există o bază operativă însemnată, serviciile II ale direcţiilor regionale respective n-au descoperit şi n-au demascat timp de mai mulţi ani nici un spion.

Cunoaştem cu toţii că teritoriul regiunilor Stalin şi Timişoara este populat de mulţi germani care în trecut au făcut parte din organizaţii fasciste, naţionaliste, din trupele S.S. şi au colaborat cu organele hitleriste de informaţii şi contrainformaţii. O mare parte dintre aceşti locuitori de origine germană au în străinătate numeroase rude sau alte legături, printre care şi elemente ce colaborează cu spionajul american, vest-german şi alte servicii de informaţii.

Se ştie de asemenea că serviciul de informaţii al Germaniei Occidentale desfăşoară o intensă activitate de spionaj împotriva ţărilor lagărului socialist şi implicit şi împotriva statului nostru.

Desigur că spionajul Republicii Federale Germane nu scapă din vedere posibilităţile mari pe care le oferă regiunile Stalin şi Timişoara. Suntem în posesia unor indicii concrete, când unii turişti veniţi în Republica Populară Română din Germania Occidentală, au luat legătura cu diferite elemente din fosta conducere şi dintre membrii activi ai organizaţiilor fasciste, prin intermediul cărora au cules informaţii de spionaj.

Astfel, în septembrie 1956, a sosit în Republica Populară Română din Germania Occidentală secretara societăţii „Saşii transilvăneni“ anume Wagner Imgardt, care a primit de la şeful acestei societăţi, Plesch Erhard, sarcina de a stabili legătura cu foştii agenţi ai Gestapoului şi cu membrii vechilor organizaţii fasciste. Executând această misiune, Wagner s-a întâlnit în regiunea Stalin cu numeroşi cetăţeni români, printre care şi cu foşti agenţi ai Gestapoului.

Șeful Direcției a II-a, locotenent-colonelul Holingher trebuie să organizez un control și să dea un sprijin mai efectiv direcțiilor regionale în efectuarea măsurilor mai importante și complexe în scopul descoperirii, demascării și zădărnicirii intențiilor criminale ale spionajului imperialist, precum și pentru pătrunderea în centrele de informații capitaliste.

Numai prin aplicarea unei tactici ofensive și prin luarea unor măsuri active, bine gândite și organizate pe baze reale, se va putea descoperi și demasca la timp agentura spionajului imperialist.

Direcția a II-a trebuie să-și intensifice cu hotărâre munca sa în ce privește pătrunderea în centrele de spionaj din străinătate, descoperirea și interceptarea canalelor de legătură, precum și plasarea în calea serviciilor de informații capitaliste a unor canale legendate.

Activitatea informativ-operativă trebuie să fie organizată în așa fel încât să putem pătrunde în oficiile de spionaj americane din Paris și Viena, precum și în centrul de spionaj englez din Turcia.

Șeful Direcției a II-a trebuie să orienteze în primul rând atenția aparatului de contraspionaj pe linia organizării unei munci calificate și intense împotriva dușmanului principal și anume – a spionajului american și englez. De asemenea, nu trebuie uitat că un însemnat rol în slujba acestora îl joacă și serviciile de spionaj ale statelor subordonate ca, Israelul, Turcia, Grecia și alte servicii asemănătoare, care nu sunt decât instrumente în rețeaua spionajului american și englez. În acest scop, trebuie să se procedeze la o îmbunătățire radicală a urmăririi informative a diplomaților americani și englezi, și să se creeze o astfel de agentură care să corespundă sarcinilor mereu crescânde care ne stau în față.

În decursul celor 11 luni ale anului curent, pe linia Direcției a III-a s-au descoperit și demascat circa 90 de organizații și grupări contrarevoluționare și s-au arestat peste 700 de membri ai acestora. În afară de aceasta au fost arestați peste 100 de autori de manifeste antipopulare și scrisori anonime, precum și elementele care le-au difuzat. Conform ordinului 70 au fost deschise un mare număr de acțiuni informative.

În București a fost lichidată organizația legionară „Partidul Național Creștin“, condusă de legionarii Caftangioglu, Porsena și Iacobescu, foști avocați. Membrii acestei organizații urmăreau ca în cazul complicării situației internaționale, să cucerească prin forță puterea și să extermine guvernul și conducerea de partid. În această acțiune au fost arestați 21 membri ai organizației.

În București a fost de asemenea descoperită și lichidată organizația contrarevoluționară formată din 28 de elemente, în majoritatea lor foști membri activi ai Partidului Social – Democrat Independent, care urmăreau răsturnarea regimului. La membrii acestei organizații s-au confiscat: o tipografie portativă, matrița cu textul unui apel contrarevoluționar, pregătite pentru difuzarea unor manifeste contrarevoluționare, precum și alte corpuri delicte.

Direcţia regională M.A.I. Iaşi a descoperit şi lichidat la Huşi organizaţia contrarevoluţionară „Vulturii Cruciadei Libertăţii" compusă din peste 50 membri legionari, naţional-ţărănişti şi alte elemente duşmănoase. Şefii acestei organizaţii constituiau în diferite localităţi grupe legionare conspirative, le pregăteau pentru acţiuni armate în caz de război, precum şi pentru cucerirea puterii. Au fost arestaţi şi traşi la răspundere penală 27 dintre cei mai activi membri ai acestei organizaţii. Pentru restul membrilor s-au luat măsuri profilactice.

Organele de securitate din regiunea Cluj au lichidat grupul de bandiţi format din: Şuşman Leon, şef de garnizoană legionară, fratele său Şuşman Gheorghe şi Roşa Simion, fost preot greco-catolic. Bandiţii şi-au creat o bază de sprijin numeroasă şi au desfăşurat o activitate duşmănoasă intensă în rândurile populaţiei. În această acţiune au fost arestate peste 70 de elemente. În timpul arestării lor s-au confiscat 5 arme militare, un automat, două pistolete cu muniţii, două grenade, precum şi diferite materiale cu caracter legionar.

În aceleaşi acţiuni a fost descoperit un grup clandestin de naţionalişti maghiari din rândul corpului didactic al institutelor de învăţământ superior din Cluj. Membrii acestui grup au compus un memoriu către O.N.U., în care cereau despărţirea Transilvaniei de România şi proclamarea independenţei acesteia, desfăşurând în acelaşi timp şi altă activitate duşmănoasă. În acţiunea respectivă au fost arestate 12 persoane.

În Regiunea Autonomă Maghiară a fost descoperit şi lichidat un grup naţionalist subversiv, format din elemente reacţionare de naţionalitate maghiară. În timpul rebeliunii din Ungaria membrii acestui grup au difuzat un manifest contrarevoluţionar prin care îndemnau cetăţenii să extermine pe comunişti, să zădărnicească măsurile guvernului şi să boicoteze alegerile din 3. II. 1957 pentru Marea Adunare Naţională. În acţiunea respectivă au fost arestate 5 elemente.

Direcţia regională M.A.I. Craiova a lichidat grupul de tineret denumit „Frăţia Nouă". Acest grup a fost constituit de Gulea Aurelian, student în anul IV la Institutul de Medicină, sub influenţa profesorului de istorie Bălănescu Petre. La intrarea în grup, membrii lui au depus jurământul „să lupte împotriva regimului democrat popular, comunismului şi Uniunii Sovietice". Membrii grupului au pregătit manifeste duşmănoase, pe care intenţionau să le difuzeze în ziua de 23 august. În acţiunea au fost arestate 7 elemente.

Cu toate rezultatele pozitive obţinute pe linia Direcţiei a III-a, trebuie arătat că în munca informativ-operativă a acesteia există o serie de lipsuri esenţiale, atât la centru, cât şi în regiuni.

Conducătorii direcţiei a III-a vorbesc de mult despre existenţa posibilă a unei conduceri legionare centrale şi despre legăturile legionarilor cu străinătatea, dar măsuri eficace pentru verificarea acestor semnalări importante nu s-au luat.

Se tergiversează munca pentru crearea unui aparat informativ capabil, în vederea urmăririi informative a fruntaşilor legionari.

Serviciul 1 din Direcția a III-a nu a luat suficiente măsuri pentru a descoperi eventualele canale de legătură între legionarii din țară și centrele legionare din străinătate, conduse de Papanace, Iasinschi, Comăniciu și Horia Sima.

Deși multor fruntași legionari li s-a fixat domiciliul obligatoriu și sunt semnalări că unii dintre ei desfășoară activitate dușmănoasă, serviciile 3 din direcțiile regionale nu iau suficiente măsuri pentru demascarea lor.

Una dintre lipsurile Direcției a III-a și a organelor sale exterioare constă în faptul că urmărirea informativă a conducătorilor legionari deținuți în închisori se face la întâmplare și fără contactul necesar cu Serviciul „D“.

În multe localități din regiunea Suceava, Hunedoara, Ploiești și altele, s-au păstrat aproape în întregime cuiburile și organizațiile legionare, ceea ce înlesnește fruntașilor legionari desfășurarea activității dușmănoase. Cu toate acestea direcțiile regionale n-au luat măsurile necesare pentru a verifica activitatea prezentă a membrilor acestor cuiburi.

Direcția a III-a și direcțiile regionale desfășoară o muncă informativă slabă în rândul țărăniștilor, liberalilor și social-democraților de dreapta. Un mare număr de acțiuni deschise pe aceste linii nu sunt asigurate cu agentură.

Este necesară o îmbunătățire serioasă în organizarea muncii informative în rândul naționaliștilor burghezi. Astfel, în Regiunea Autonomă Maghiară din cele 240 de acțiuni deschise asupra naționaliștilor burghezi maghiari, numai 104 acțiuni sunt încadrate cu agentură.

În aceeași problemă, la Direcția regională M.A.I. Baia Mare există 18 acțiuni dintre care sunt lucrate numai 4.

Direcțiile regionale M.A.I Cluj, Oradea, Hunedoara și Timișoara, au pierdut din vedere pe mulți fruntași naționaliști și nu au suficiente date despre comportarea lor actuală.

Urmărirea informativă a naționaliștilor germani, a fruntașilor fostului Grup Etnic German și ai fostelor partide hitleriste, se desfășoară slab. Aceste elemente nu sunt lucrate activ.

Este nesatisfăcătoare munca informativă ce se duce în rândul foștilor moșieri, fabricanți, ofițerilor deblocați și chiaburilor.

Astfel, în evidența Direcției regionale M.A.I. Pitești sunt trecuți 1 100 foști exploatatori, dar în problemă există numai 7 agenți. Direcția nu duce în rândul celor trecuți în evidență nici o acțiune informativă mai importantă.

În regiunea Suceava, pentru urmărirea a 600 foști exploatatori și chiaburi, nu există nici un agent.

O lipsă mare în munca Direcției a III-a și a organelor ei exterioare este organizarea slabă a muncii informativ-operative în problema clerului reacționar și a formațiunilor de sectanți.

În problema clerului catolic, în multe regiuni n-a fost creată o agentură serioasă din elementele ce se bucură de autoritate, capabilă să urmărească cu succes clerul reacționar și să îndeplinească alte misiuni din partea organelor M.A.I.

Direcția regională M.A.I. Oradea n-a reușit să pătrundă cu agentura ei pe lângă Schniper, vicarul fostei episcopii, iar Direcția regională M.A.I. Stalin n-a reușit să facă o astfel de pătrundere pe lângă episcopul clandestin Wasvary Ioan și episcopul luteran Muller.

Nu totdeauna se acordă în unele direcții regionale atenția cuvenită pregătirii corespunzătoare a muncii informative în rândul clerului ortodox. De aceea, agentura existentă pe această linie este slabă, iar acțiuni cu perspective aproape că nu există. Trebuie să înțelegem că fără o agentură de calitate, noi nu vom putea ridica nivelul muncii în această problemă.

Trebuie să ne gândim în mod serios la recrutarea unor elemente ce se bucură de autoritate în mediul religios, pentru a cunoaște la timp intențiile conducătorilor diferitelor culte.

Într-o serie de direcții regionale nu s-au luat măsuri pentru recrutarea de agenți din rândul călugărilor și călugărițelor din mănăstiri, unde conform semnalărilor existente se ascund fugari și alte elemente dușmănoase. Din cele 27 mănăstiri și schituri aflate în regiunea Bacău, numai în 8 există câte un agent. În regiunea Pitești există 33 de mănăstiri, dar agentură există numai în 13, iar în cele 7 mănăstiri din regiunea Constanța agentura lipsește cu desăvârșire.

Organele M.A.I. au dat lovituri puternice activității subversive a sectanților și mai ales iehoviștilor. În 1957 a fost descoperit un număr însemnat de grupuri și formațiuni ale sectanților, iar conducătorii și curierii acestora au fost arestați. A fost confiscată o cantitate mare de literatură reacționară. Cu toate acestea, munca informativ-operativă dusă pe linia sectelor nu corespunde încă cerințelor.

Tovarăși,

Un loc deosebit de important în activitatea Direcției a III-a și a organelor sale exterioare îl ocupă organizarea corespunzătoare a muncii informativ-operative pentru descoperirea și zădărnicirea acțiunilor dușmănoase a elementelor reacționare din rândul intelectualității și a tineretului studios.

În cadrul acestei probleme, este necesar să se acorde cea mai mare importanță descoperirii la timp și urmăririi informative a elementelor ce influențează de pe poziții dușmănoase tineretul studios.

Evenimentele din Ungaria și Polonia au demonstrat că din ordinul serviciilor de spionaj imperialiste, dușmanii regimului de democrație populară au mizat în special pe elementele reacționare din rândul vechilor intelectuali și tineretului.

În timpul acestor evenimente, pe teritoriul țării noastre, la București, Timișoara și Cluj, unde se află numeroase institute de învățământ superior, în rândurile tineretului studențesc, instigat de intelectualitatea reacționară, au fost unele încercări de a se organiza manifestări deschise.

Evenimentele au arătat de asemenea părţile slabe ale muncii noastre informative în această problemă, care nu ne-au dat posibilitatea să cunoaştem intenţiile elementelor reacţionare şi să informăm la timp organele de partid despre acestea.

În unele regiuni nu se acordă nici în prezent atenţia necesară problemei respective. Numai astfel se explică faptul că direcţiile M.A.I. din oraşul Bucureşti, Timişoara, Iaşi şi Autonomă Maghiară, nu desfăşoară încă o muncă informativă temeinică şi n-au recrutat în rândul intelectualităţii şi tineretului un număr suficient de agenţi capabili. În 7 din cele 10 institute de învăţământ superior, deservite de Direcţia Securităţii Bucureşti, în timpul controlului n-a existat nici un agent din rândul corpului didactic, iar agentura din rândul studenţilor este cu totul insuficientă.

Peste 40% din agenţii Direcţiei regionale Cluj, din rândul intelectualităţii şi tineretului sunt incapabili, iar din această cauză acţiunile informative se duc într-un mod nesatisfăcător. În cadrul corpului didactic al institutelor de învăţământ superior din Cluj există numai 2 agenţi.

Recrutarea agenţilor din mediul profesorilor şi studenţilor, în direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Timişoara, Bucureşti, Regiunea Autonomă Maghiară, se face fără o legătură strânsă cu baza operativă concretă. În timpul urmăririi informative a elementelor reacţionare nu se ţine seama de legăturile pe care le au studenţii cu legionarii, ţărăniştii şi membrii altor foste partide burgheze şi naţionaliste, deşi aceştia sunt de fapt inspiratorii diferitelor manifestări duşmănoase din rândul tineretului.

Şeful Direcţiei a III-a, locotenent colonel Budişteanu, trebuie să ia măsuri energice pentru lichidarea lipsurilor existente, să intensifice controlul şi ajutorul ce se acordă organelor locale în acţiunile cele mai importante; să obţină o îmbunătăţire radicală a întregii munci informativ-operative; să-şi concentreze atenţia în direcţia descoperirii şi curmării activităţii duşmănoase a legionarilor şi în primul rând a fruntaşilor lor; să ia măsuri active pentru infiltrarea agenturii verificate în centrele legionare şi în alte centre de emigranţi din străinătate, pentru a cunoaşte la timp intenţiile duşmanului împotriva ţării noastre; să intensifice munca de urmărire şi descoperire a autorilor manifestelor contrarevoluţionare şi altor documente anonime, precum şi a elementelor care le difuzează în aşa fel încât nici unul din aceştia să nu rămână nedescoperit, să lupte pentru descoperirea şi lichidarea la timp a activităţii clandestinităţii duşmane din rândul elementelor reacţionare.

În faţa lucrătorilor operativi ai Direcţiei a IV-a şi ai serviciilor 4 din regiuni stau sarcini mari şi de răspundere, pentru organizarea luptei împotriva spionajului economic, subminării, sabotajului şi altor forme de activitate duşmănoasă în obiectivele de apărare şi în alte întreprinderi industriale importante, precum şi pentru întărirea continuă a regimului de păstrare a secretului de stat.

Trebuie arătat că aparatul Direcţiei a IV-a şi unor direcţii regionale, a efectuat o anumită muncă pozitivă în acest sens, datorită căreia au fost demascate şi lichidate

organizații și grupuri subversive ce acționau în întreprinderile industriale ca cele de la uzinele „Mao Tze-Dun“, „Republica“ etc.

Ancheta a stabilit că activitatea formațiunilor subversive descoperite se caracterizează prin comiterea unor acte de diversiune, subminare și sabotaj.

Astfel, în orașul Baia Mare a fost descoperită și lichidată organizația subversivă „Partidul Unit Român“, având 102 membri, care acționau în Direcția Regională P. T. T. și care a comis unele acte de diversiune pe rețelele telefonice. În acțiune au fost arestați și condamnați 44 dintre cei mai activi membri ai organizației. De remarcat că Direcția regională M.A.I. Baia Mare, până la controlul nostru nu arestase decât un prim lot de 24 persoane și numai după ordinul dat a arestat un al doilea lot de 20 indivizi. Pentru membrii de rând ai acestei organizații se iau măsuri profilactice.

În cadrul uzinelor de apărare „6 martie“ din Tohan, Direcția regională M.A.I. Stalin a descoperit o organizație legionară formată din membrii unui cuib legionar ce s-a păstrat în această uzină. În cadrul ședințelor organizației se discutau probleme privitoare la activitatea practică de subminare din uzină și anume deteriorarea instalațiilor. Membrii organizației aveau intenții teroriste față de activiștii organelor de partid.

În luna martie a.c. Direcția regională M.A.I. Autonomă Maghiară a descoperit și lichidat la Târgu Mureș un grup naționalist compus din 5 elemente. Membrii acestui grup confecționau și difuzau manifeste contrarevoluționare, întreprindeau acțiuni pentru a procura armament și explozibil, în scopuri diversioniste. Din acest grup făcea parte fiica unui fost mare moșier – Teleki Elisabeta, care multiplica manifestele la mașină.

Trebuie arătat însă că Direcția a IV-a și organele ei locale duc încă o luptă insuficientă împotriva agenturii sabotajului dușman și activității de subminare desfășurate de elementele reacționare.

Efectivul operativ al direcției și serviciilor 4 nu depune eforturi suficiente pentru descoperirea și prevenirea la timp a activității dușmănoase organizate de reacțiunea internă în obiectivele de apărare și întreprinderile industriale importante, care constă în comiterea unor acțiuni de subminare și sabotaj de către intelectualitatea tehnică reacționară și alte elemente dușmănoase pătrunse în aceste întreprinderi.

Serviciile 4 din regiuni industriale atât de importante cum sunt Ploiești, Hunedoara, Timișoara și Stalin aproape că nu au acțiuni importante în probleme de spionaj economic, subminare și alte forme de activitate dușmănoasă organizată.

În întreprinderile industriale din aceste regiuni există o concentrare mare de legionari, foști membri ai diferitelor partide politice, repatriați și alte elemente dușmănoase.

La Combinatul metalurgic Reșița sunt trecute în evidență multe elemente suspecte, în uzinele de apărare Cugir din regiunea Hunedoara există 13 cuiburi legionare, care s-au păstrat din trecut împreună cu conducerea lor, iar 33 legionari din această uzină ocupă funcții de maiștri; uzinele de apărare din regiunea Stalin lucrează de asemenea câteva sute de legionari.

În cadrul rafinăriilor, în 7 schele petrolifere, precum și în alte obiective vulnerabile din regiunea Ploiești, au fost luate în evidență 838 elemente suspecte, în majoritatea

lor legionari. În același timp, din cele 107 acțiuni existente numai 9 sunt asigurate cu agentură.

Serviciul 4 din regiunea Ploiești nu ține seama în măsura cuvenită de faptul că pe teritoriul regiunii au existat în trecut un mare număr de societăți anonime, cum ar fi „Astra Română“, filială a concernului petrolifer „Royal Dutch“ și altele, sub acoperirea cărora au activat intens serviciile de spionaj englez, american și altele.

În cele mai importante sectoare industriale se produce un număr însemnat de avarii, explozii, surpări în mine și alte accidente grave însoțite de victime omenești. Se deteriorează în mod intenționat instalații industriale costisitoare, nu se asigură buna păstrare și întreținerea unor astfel de instalații, se comit furturi și delapidări. Toate acestea aduc mari prejudicii materiale statului, împiedică desfășurarea ritmului normal în munca întreprinderilor, scad calitatea producției și influențează în mod dăunător asupra stării de spirit a clasei muncitoare.

Cu toate acestea, Direcția a IV-a și serviciile 4 ce lucrează pe această linie, nu descoperă la timp cu ajutorul agenturii astfel de fapte, nu le previn și nu totdeauna informează asupra lor organele de partid.

Cercetarea accidentelor se efectuează superficial și cu întârziere, din care cauză nu se stabilesc motivele reale ale avariilor, iar vinovații reușesc de multe ori să se sustragă de la răspundere.

Este cu desăvârșire inadmisibilă pe viitor subaprecierea de către organele noastre a importanței pe care o are cercetarea temeinică a accidentelor extraordinare asupra cărora există bănuieli că ele se datorează unor acțiuni diversioniste.

În legătură cu aceasta pot fi arătate următoarele exemple:

În vara anului 1957, la mina Lupeni, elemente necunoscute au întrerupt de câteva ori funcționarea unui ventilator principal de aeraj. În urma acestui fapt muncitorii au fost intoxicați de gaze și s-a creat primejdia unei explozii.

La 27 iunie minerii au surprins la fața locului pe Manea Marin, soldat într-o unitate de muncă, în momentul când oprea ventilatorul. În perioada reținerii sale, infractorul a încercat să evadeze, iar ulterior, la interogatoriu a căutat să se dea drept altul.

S-ar fi părut normal ca organele securității din regiunea Hunedoara să acorde acestui caz o importanță deosebită și să organizeze în modul cel mai minuțios anchetarea lui Manea. În realitate însă lucrurile s-au petrecut altfel. După repetate reveniri din partea Direcției a IV-a, șeful Direcției regionale M.A.I. Hunedoara, maiorul Casza Ștefan, a raportat că Manea Marin a fost pedepsit cu 10 zile închisoare la arestul unității de muncă, întrucât fiind militar nu poate fi luat în urmărire penală de către organele M.A.I.

Cu prilejul cercetării furtului petrecut cu mai multe luni în urmă la mina Ghelari, unde au fost sustrase 9 kg explozibil și o mare cantitate de fitil și capse, la fața locului s-a deplasat locțiitorul șefului serviciului raional M.A.I. Hunedoara, căpitan Staicu Ion, care în loc să organizeze în mod just cercetarea acestui caz important și să ia măsurile informative corespunzătoare, a trecut la interogarea întregului personal,

anchetând peste 100 de oameni. Așa se explică că infractorul a fost descoperit de abia în ultimul timp, iar explozibilul sustras nu a fost găsit în întregime nici până în prezent.

Cazuri de diversiune s-au petrecut și în alte obiective industriale, dintre care cităm: noul laminor din Roman, mina Svinița din regiunea Timișoara, precum și obiective din alte regiuni, însă, cercetarea acestor acțiuni criminale nu s-a făcut cu atenția necesară, iar vinovații n-au fost descoperiți nici până astăzi.

Faptele arătate mai sus trebuie să-l determine pe colonelul Stoica N. și pe șefii direcțiilor regionale să îmbunătățească cu hotărâre munca informativ-operativă în cadrul obiectivelor de apărare și întreprinderilor industriale mai importante; să descopere la timp agentura spionajului inamic, să zădărnicească în fașă toate acțiunile criminale pregătite de elementele dușmănoase, să informeze la timp organele de partid despre toate semnalizările survenite la organele M.A.I. cu privire la anumite defecțiuni și stări de lucruri nesatisfăcătoare.

După cum știm cu toții, serviciile de informații ale statelor imperialiste consideră forțele militare ale Republicii Populare Române drept unul dintre obiectivele cele mai importante ale activității lor de spionaj, îndreptându-și în primul rând atenția asupra statelor majore și obiectivelor militare dotate cu tehnică modernă de luptă.

Cu toate că în munca organelor de contrainformații militare se constată o oarecare înviorare, acest aparat își duce încă slab la îndeplinire sarcina sa principală de descoperire a spionajului imperialist în armată.

Agentura organelor de contrainformații militare continuă să fie de slabă calitate și insuficientă din punct de vedere numeric. Nu se acordă încă atenția cuvenită muncii cu agentura în cadrul comandamentelor de mari unități militare, a punctelor radiotehnice și în locurile de concentrare a tehnicii noi de luptă. Lucrătorii operativi află de multe ori cu întârziere despre cazurile de dispariție a unor documente secrete din unitățile militare și nu procedează la o cercetare minuțioasă a acestor cazuri.

Cu toate că în condițiunile specifice muncii contrainformative în armată, organizarea agenturii pe rezidențe capătă o importanță deosebită, totuși crearea rezidențelor este tărăgănată într-un mod cu desăvârșire inadmisibil. Acest neajuns s-a făcut simțit îndeosebi în perioada aplicațiilor în teren, când legătura dintre lucrătorul operativ și agentură în condițiuni de campanie a fost mult îngreuiată.

Organele de contrainformații militare continuă să desfășoare și în prezent o muncă nesatisfăcătoare în mediul ce înconjoară unitățile militare, nu descoperă și nu demască la timp agentura serviciilor de spionaj imperialiste și alte elemente dușmănoase.

Nici până acum, Direcția a V-a nu a stabilit în întregime modul cum agenți ai unor servicii de spionaj capitalist au reușit să intre în posesia unor informații militare din unele state majore și unități, deși dețin de mai mult timp semnalări despre aceasta.

Cu toate greutățile existente și cunoscute conducerii în ce privește identificarea acestor elemente, trebuie să se mobilizeze toate forțele și să se ia măsuri hotărâte pentru descoperirea spionilor.

Tovarăşul general Naum trebuie să acorde mai multă atenţie problemelor esenţiale de organizare a muncii contrainformative în armată şi în primul rând sarcinii de descoperire a agenturii duşmanului.

Trebuie împiedicată transmiterea de informaţii secrete din cadrul statelor majore, a marilor unităţi şi unităţilor armatei noastre; să se taie posibilitatea pătrunderii în armată a elementelor duşmănoase şi să se prevină la timp cazurile de trădare de patrie din partea militarilor.

În comparaţie cu alte direcţii operative, munca informativ-operativă a Direcţiei a VI-a se află la un nivel mai scăzut.

Este adevărat că organele securităţii transporturilor au descoperit şi lichidat în ultimul timp activitatea contrarevoluţionară deosebit de intensă a unor elemente duşmănoase. Cu toate acestea însă, munca de descoperire şi urmărire informativă a elementelor ce desfăşoară activitatea lor de subminare în domeniul transporturilor, este dusă în condiţiuni rudimentare. În transporturi continuă să se producă diferite accidente suspecte de sabotaj şi diversiune şi totuşi, în decursul ultimului an organele Direcţiei a VI-a n-au descoperit şi demascat nici un sabotor sau diversionist. În obiectivele transporturilor feroviare, navale, aeriene şi rutiere sunt concentraţi numeroşi legionari, foşti membri ai diferitelor partide burgheze, ofiţeri deblocaţi etc., însă urmărirea lor informativă nu este organizată în modul cuvenit.

Munca de descoperire şi demascare a agenturii spionajului imperialist în obiectivele transporturilor, se desfăşoară într-un mod nesatisfăcător. Acţiunile asupra persoanelor suspecte de spionaj sunt lucrate necalificat şi nu sunt orientate într-un scop bine precizat; nu se iau suficiente măsuri operative complexe în vederea descoperirii la timp şi interceptării canalelor de spionaj ale duşmanului.

Nu se acordă importanţa cuvenită urmăririi elementelor vinovate de crime împotriva securităţii statului, a autorilor de anonime cu conţinut duşmănos şi persoanelor ce le difuzează.

Atragem în mod deosebit atenţia Serviciului 2 din Direcţia VI-a şi a organelor de contrainformaţii din transporturile navale, asupra activităţii lor nesatisfăcătoare.

Munca informativ-operativă în rândul echipajelor de pe vasele care navigă în străinătate se găseşte la un nivel scăzut, agentura existentă nu asigură în întregime îndeplinirea sarcinilor ce-i revin cu privire la supravegherea personalului de bord, descoperirea la timp a elementelor care au intenţii evazioniste, a legăturilor suspecte din ţările capitaliste şi persoanelor ce se ocupă cu contrabanda.

Această stare de lucruri este confirmată şi de faptul că în octombrie a.c., 3 oameni din echipajul motonavei „Transilvania“ nu s-au reîntors în patrie. Menţionăm că printre fugari se află un agent al Direcţiei a VI-a.

Încercările organelor Direcţiei a VI-a de a pătrunde informativ în centrele de spionaj şi în formaţiunile de emigranţi din străinătate, care desfăşoară activitatea lor de subminare împotriva Republicii Populare Române, sunt foarte timide. Direcţia a VI-a

deține unele materiale pe baza cărora s-ar fi putut desfășura o muncă mai activă în porturile străine, însă aceste materiale sunt slab folosite.

Nu este organizată urmărirea informativă a echipajelor de pe vasele capitaliste care acostează în porturile dunărene și maritime ale țării noastre, cu toate că se știe că sub masca de marinari în Republica Populară Română vin diferiți spioni și emisari ai organelor de informații, care desfășoară o activitate de subminare și spionaj împotriva statului nostru.

Organele M.A.I. din transporturile navale și în special cele ce asigură munca în portul Constanța, unde staționează zilnic câte 15–20 vase capitaliste, folosesc slab posibilitățile existente pentru supravegherea informativă și urmărirea marinarilor străini pe timpul aflării lor în țară și a elementelor ce întrețin legături cu acești marinari.

Lipsurile din munca organelor M.A.I. ce lucrează în transporturi, precum și cauzele acestor defecțiuni au fost analizate amănunțit în ședința Colegiului Ministerului Afacerilor Interne din aprilie a.c., după care a fost dat ordinul nr. 86 din 15 aprilie 1957.

Cu toate că acest ordin a pus în fața organelor M.A.I. din transporturi o serie de sarcini concrete, până în prezent în activitatea Direcției a VI-a nu se observă o îmbunătățire simțitoare.

Colonelul Aranici trebuie să pună accentul pe îmbunătățirea radicală a muncii informativ-operative, pentru descoperirea și lichidarea la timp a activității elementelor reacționare în sectorul transporturilor; să ia măsuri eficace pentru urmărirea activă a persoanelor bănuite ca agenți ai spionajului capitalist și să acorde în acest sens o atenție deosebită marinarilor, feroviarilor și personalului navigant al aviației civile, care fac deplasări în străinătate.

În colaborarea cu Direcția I și a II-a, în procesul muncii contrainformative trebuie căutate și folosite cu mai mult curaj și pe o scară mai largă posibilitățile de infiltrare a unei agenturi verificate în centrele de informații ale dușmanului și organizațiile emigranților naționaliști aflate în străinătate, pentru a intercepta agentura lor de spionaj și canalele de legătură cu Republica Populară Română.

Să se acorde mai multă atenție urmăririi elementelor ce uneltesc împotriva securității statului, precum și pentru descoperirea autorilor de fițuici cu conținut dușmănos ce sunt răspândite în diferite obiective ale transporturilor.

Am arătat mai sus că, în perioada de timp expirată, organele de anchetă au desfășurat o muncă pozitivă pentru demascarea agenturii serviciilor de informații imperialiste, inspiratorilor și organizatorilor clandestinității contrarevoluționare și a altor infractori la securitatea statului. Atât în centrală, cât și în regiuni, organele de anchetă au luptat cu mai multă hotărâre pentru respectarea și întărirea legalității populare.

Cu toate rezultatele obținute, în munca Direcției a VIII-a și a organelor ei exterioare mai continuă să aibă loc încălcări ale ordinelor Ministerului Afacerilor Interne și abateri de la prevederile Codului de procedură penală.

Unii anchetatori nu acționează încă suficient de calificat și energic la demascarea criminalilor, uneori apreciază într-un mod nejust materialele probatorii existente, tărăgănează efectuarea cercetărilor, iar în unele cazuri încalcă chiar legalitatea populară, nerespectând termenele de anchetă și fără să-i pună în cunoștință în timpul legal pe cei arestați asupra învinuirilor ce li se aduc.

Astfel, la Direcția Securității București, arestaților Popovici, Mironovici și altora, ordonanța de punere sub învinuire le-a fost adusă la cunoștință abia după 4 luni de la reținerea lor.

În cadrul Direcției regionale M.A.I. Craiova, după ce grupului subversiv condus de Paveliu Mihai i s-a adus la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire, nici unul dintre arestați n-a fost interogat asupra problemelor legate de învinuirea respectivă.

Astfel de cazuri au fost constatate și în cadrul direcțiilor regionale M.A.I. Stalin, Suceava și Baia Mare.

Cu toate că după prevederile legii nr. 3 arestații trebuie să fie anchetați în termen de 24 de ore din momentul reținerii lor, există numeroase cazuri când această dispoziție legală nu se respectă.

Astfel, în regiunea Stalin, Craiova, Suceava și București s-au stabilit cazuri când anchetarea celor reținuți se făcea după 5–10 zile de la data reținerii lor.

S-au constatat cazuri, când unii arestați n-au fost interogați timp de luni de zile și nu s-au efectuat nici alte măsuri de anchetă în problemele respective.

Mai există anchetatori care nu știu să folosească în mod corespunzător materialele probatorii pentru demascarea celor învinuiți, aduc în mod prematur la cunoștință arestaților conținutul datelor de care dispune ancheta cu privire la activitatea lor sau de multe ori pierd inițiativa și astfel dau posibilitatea celor arestați să îndrepte cercetările pe făgașul care le convine.

Astfel, lt. major Farcaș Cornel, din Serviciul de anchetă al Direcției regionale M.A.I. Baia Mare, a prezentat unui arestat ca materiale probatorii 12 scrisori dintr-o dată, cu toate că asupra acestor scrisori nu s-a efectuat nici o expertiză grafologică.

În cadrul Direcției regionale M.A.I. Suceava, în timpul interogării arestatului Pleșa Alex., anchetatorul i-a făcut cunoscut înainte de timp cele declarate de complicele lui, în care se arătau fapte concrete ale activității lor criminale desfășurate în comun, fără să-l ancheteze însă asupra conținutului acestor declarații.

Sunt cazuri când depozițiile arestaților cu privire la legăturile lor criminale se consemnează într-un mod incomplet, în linii generale, fără să se precizeze îndeajuns activitatea dușmănoasă concretă a fiecărei persoane implicate. Câte o dată anchetatorii trec în procesele verbale de interogatoriu numele unor persoane, care n-au nici o contingență cu cazul anchetat.

Astfel, lt. major Mihalcea Aurel, anchetator din Direcția regională M.A.I. Bacău, de la 14 februarie până la 8 martie a.c. l-a interogat pe arestatul Demetriade Alexandru despre 57 persoane, ce nu au avut nimic comun cu cazul respectiv.

Una dintre lipsurile muncii de anchetă constă în faptul că de multe ori, dosarele celor arestați se predau de la un anchetator la altul fără nici un fel de necesitate, ceea ce prejudiciază calitatea anchetei, duce la depășirea termenelor și scade răspunderea anchetatorilor.

Astfel, la Direcția regională M.A.I. Stalin, dosarul arestatului Salcă Alexandru a fost predat de 5 ori de la un anchetator la altul.

Controlul efectuat într-o serie de organe M.A.I. a arătat lipsa unui contact permanent în muncă între lucrătorii operativi și aparatul de anchetă. Organele de anchetă nu informează totdeauna la timp pe lucrătorii operativi despre declarațiile obținute de la arestați în problema respectivă, precum și despre noile forme și metode pe care le folosesc elementele dușmănoase în cadrul activității lor criminale.

În același timp, lucrătorii operativi nu țin totdeauna seama de faptul că ancheta constituie o continuare a acțiunii informative și o încununare a acesteia și ca urmare după terminarea acțiunii și arestarea infractorilor, întocmesc în grabă hotărârea privitoare la încetarea urmăririi informative și de aceea nu acordă în continuare sprijinul necesar anchetatorilor în vederea descoperirii activității criminale a celor arestați și verificării informative a materialelor de anchetă.

Cu toate că Ministerul Afacerilor Interne a interzis cu strictețe folosirea metodelor de constrângere fizică și a altor procedee ilegale, s-au constatat cazuri când unii anchetatori au întrebuințat față de arestați asemenea metode.

Astfel, fostul șef al Serviciului de anchetă din Direcția regională M.A.I. Ploiești, cpt. Ionescu Virgil, a aplicat față de arestatul Stanciu Nicolae metode de constrângere fizică, cerându-i să recunoască activitatea sa contrarevoluționară. În urma verificărilor s-a stabilit că Stanciu Nicolae nu era vinovat de acuzațiile ce i se puneau în sarcină, iar ca urmare a fost eliberat de sub arest.

La Direcția regională M.A.I. Suceava a fost arestat Gheorghiță Gheorghe, bănuit că face parte dintr-o organizație contrarevoluționară. În cadrul interogării arestatului, lucrătorul operativ Dorneanu Nicolae, dovedind incapacitate în anchetă, l-a maltratat și l-a forțat să facă declarații nereale. Ulterior s-a stabilit că arestarea lui Gheorghiță a fost neîntemeiată iar el a fost eliberat.

Atât cpt. Ionescu Virgil cât și lt. maj. Dorneanu Nicolae au fost aspru sancționați pentru folosirea unor astfel de metode nepermise.

Unii șefi ai direcțiilor regionale M.A.I. nu participă la munca de anchetă, nu studiază personal dosarele de anchetă, nu interoghează personal pe arestați și martori și nu pretind nici șefilor organelor de anchetă și locțiitorilor lor să participe efectiv la cercetări în cazurile mai importante.

Astfel, conducerea Direcției regionale M.A.I. Baia Mare, având în cercetare cazul organizației contrarevoluționare „Partidul Unit Român“, nu s-a interesat de această problemă importantă și n-a acordat sprijinul necesar anchetatorilor. Mai mult decât atât, chiar atunci când în decursul cercetărilor au fost descoperite legăturile criminale ale membrilor organizației, conducerea direcției regionale n-a luat măsurile necesare

pentru lichidarea activității lor criminale, dând dispozițiunea greșită ca ancheta să fie încheiată, iar dosarul să fie trimis în justiție. Nici până în prezent n-au fost anchetate toate persoanele implicate, dintre care 17 nici măcar n-au fost identificate până acum.

Avertizez pe șeful Direcției regionale M.A.I. Baia Mare că trebuie să lichideze odată cu acest stil de lucru lipsit de răspundere, care frânează dezvoltarea muncii. Altfel, vom fi nevoiți să luăm măsuri drastice, la această regiune.

Șefii organelor de anchetă și locțiitorii lor nu organizează munca cu agentura de cameră în scopuri bine determinate pentru a stabili adevărul în cazurile cercetate. Agenții de cameră sunt folosiți pentru urmărirea informativă a marii majorități a arestaților, cu toate că de multe ori acest lucru nu este necesar. Se semnalează cazuri când pentru munca de agenți de cameră sunt utilizați spioni, conducători ai grupurilor și organizațiilor fasciste și legionare sau alte elemente care au comis crime grave împotriva securității statului.

Uneori, ca agenți de cameră sunt folosiți arestații a căror anchetare nu a fost încheiată sau care nu au dat declarații sincere la cercetări.

Au fost descoperite cazuri de relații nejuste cu agenții de cameră, cărora li s-au făcut diferite promisiuni privitoare la ușurarea soartei lor. Au fost de asemenea scoase la iveală unele abateri cu desăvârșire inadmisibile, când șefii organelor de anchetă au încredințat secretarilor de la servicii munca cu agentura de cameră.

Atrag atenția colonelului Butyka și șefilor direcțiilor regionale M.A.I. să lichideze în termenul cel mai scurt lipsurile ce mai există în munca de anchetă, să organizeze un control corespunzător asupra modului de desfășurare a cercetărilor, să participe personal la interogarea arestaților – iar la nevoie și a martorilor, să intervină cu operativitatea necesară pentru a determina îmbunătățirea calitativă a muncii de anchetă și să nu admită încălcarea legalității populare.

În cadrul îndeplinirii sarcinilor încredințate organelor M.A.I. de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române în domeniul asigurării securității statului, un rol important revine Direcției a VII-a, Serviciului de tehnică operativă, Serviciului „F" și Serviciului 12 din Direcția a II-a, care au obținut unele rezultate pozitive în activitatea lor practică. În același timp trebuie arătat însă că munca acestor organe necesită o îmbunătățire radicală. Este de la sine înțeles că organizarea judicioasă a activității acestor organe operative ajută în mare măsură la demascarea cu succes și la timp a dușmanilor regimului nostru de democrație populară.

Locotenent-coloneii Dinescu, Szacsko, Panaitescu și Marinescu, trebuie să sprijine mai mult direcțiile informative, să îndeplinească la timp și în bune condițiuni cererile acestora, să nu admită pe viitor ratarea misiunilor sau deconspirarea măsurilor speciale cu caracter operativ.

Se impune ca tovarășii din conducerea acestor organe să îmbunătățească cu hotărâre disciplina și munca politico-educativă în rândurile aparatului din subordine; să-i

imprime acestuia cu mai multă hotărâre simțul răspunderii personale; să-i dezvolte prin toate mijloacele inițiativa creatoare și spiritul inventiv, astfel încât fiecare lucrător să ofere garanția unei juste îndepliniri a sarcinilor încredințate.

Toți lucrătorii ce încadrează serviciile de mai sus, trebuie să-și îmbunătățească necontenit metodele și mijloacele de muncă, precum și tehnica de care dispun. Pe calea raționalizărilor și invențiilor, această tehnică trebuie să fie îmbunătățită continuu, ridicându-se totodată în mod consecvent calificarea profesională a cadrelor.

Un rol deosebit de important în rezolvarea sarcinilor ce revin organelor M.A.I. îl are Direcția de cadre și serviciile sale din regiuni. Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc în luna iulie a.c., a arătat că datorită sprijinului permanent acordat de partid și guvern pentru întărirea organelor M.A.I. cu cadre din rândurile partidului, nivelul politic și profesional al majorității lucrătorilor M.A.I. a crescut, iar ca urmare se constată și o îmbunătățire generală a muncii operative.

În ultima perioadă de timp, Direcția de cadre și organele din subordinele sale au desfășurat o muncă rodnică și importantă pe linia studierii, educării și repartizării cadrelor, pe baza calităților lor politice și profesionale.

Verificarea efectuată de inspecția ministerului în septembrie-octombrie a.c. a arătat că, pe lângă părțile pozitive, în munca Direcției de cadre mai există și unele lipsuri.

Direcția cadre n-a reușit până în prezent să creeze rezerva necesară de cadre pentru munci de răspundere și din această cauză în decursul unei perioade îndelungate de timp, o serie de posturi de conducere continuă să fie ocupate de lucrători insuficient pregătiți sau necorespunzători acestor funcții sau se întâmplă ca unele din funcțiunile de acest fel să rămână vacante.

Adesea alegerea și repartizarea cadrelor se face numai pe baza dosarelor personale, fără să se țină seama de calitățile profesionale și politice ale tovarășilor respectivi.

Sarcina cea mai importantă a Direcției de cadre și a organelor sale este aceea de a studia cu toată scrupulozitatea însușirile profesionale și politice ale lucrătorilor, de a crea rezerva necesară de cadre, în vederea promovării în funcții de conducere a lucrătorilor celor mai devotați cauzei partidului, care dau dovadă de inițiativă creatoare și posedă o temeinică experiență în muncă. Direcția de cadre trebuie să desfășoare o activitate neobosită pentru creșterea politică și profesională a lucrătorilor, să lupte cu hotărâre împotriva lipsei de răspundere în muncă, împotriva pălăvrăgelii, indisciplinei și diferitelor abateri de la morală.

Tovarăși, analiza întregii noastre activități ne arată că, deși au fost date o serie de ordine importante, ca ordinul nr. 15, 70 și 95, care au avut ca scop ridicarea la o treaptă mai înaltă a muncii organelor securității statului, totuși munca noastră nu corespunde încă pe deplin sarcinilor de luptă încredințate de partid și guvern, Ministerului Afacerilor Interne.

Atrag în special atenția Direcției a III-a și organelor regionale să se preocupe în mod deosebit de urmărirea legionarilor, care rămân dușmanii cei mai înverșunați ai statului nostru.

Vigilența tuturor lucrătorilor trebuie să fie deosebit de ascuțită față de aceștia.

Direcțiile regionale să țină seama de lipsurile constatate în aplicarea întocmai a ordinelor 15, 70 și 95 și să ia măsuri urgente pentru remedierea defecțiunilor și greșelilor comise.

Țin să subliniez că una din cauzele principale ale lipsurilor arătate constă în faptul că tovarășii din conducerea organelor M.A.I. nu-și organizează suficient de temeinic munca în scopul de a controla modul de îndeplinire a ordinelor, nu instruiesc și nu educă pe subordonații lor în spiritul intransigenței față de lipsurile existente, nu studiază în cadrul activității lor zilnice formele și metodele de acțiune ale dușmanului și nu analizează munca efectivului operativ. Acest fel negativ de conducere a direcției, se remarcă, în afară de Baia Mare, și la celelalte direcții regionale. În mod deosebit atrag atenția asupra regiunii Galați, precum și regiunii Iași, colonelului Pandele, care nu-și țin aparatul operativ în mână, nu-l trag la răspundere și nu-l dinamizează.

În multe regiuni lipsește conducerea practică și controlul asupra îndeplinirii sarcinilor și de aceea lucrătorii de conducere nu totdeauna cunosc ce fac subalternii lor, tolerează neîndeplinirea la timp a ordinelor și încălcarea disciplinei.

Fără îndoială că un astfel de stil în muncă nu contribuie la îmbunătățirea hotărâtă a activității informativ-operative în toate domeniile ei. Efectivul operativ lipsit de control își împrăștie de multe ori atenția și nu se concentrează asupra problemelor principale, hotărâtoare, ale muncii.

Lipsa controlului necesar din partea cadrelor de conducere, face ca unii lucrători, cu toate că au un stagiu îndelungat de muncă în organele securității statului, să nu obțină rezultatele operative și să nu-și servească patria cu toată plenitudinea cunoștințelor și experienței pe care o au.

Șefii de direcții și servicii trebuie să scoată la iveală cu mai mult curaj lipsurile muncii noastre și să ia măsuri eficace pentru înlăturarea și prevenirea repetării lor, să ia atitudine hotărâtă împotriva elementelor care încalcă disciplina, a acelora care nu au atitudine justă față de muncă, să lupte cu toată tăria împotriva manifestărilor de automulțumire și tocire a simțului de vigilență politică.

Tovarăși,

Faptele arătate dovedesc că deși în activitatea organelor M.A.I. s-au obținut unele rezultate pozitive, totuși se mai constată lipsuri și defecțiuni serioase, care au o influență negativă asupra stării generale a muncii informativ-operative.

Iată de ce în această ședință noi trebuie să scoatem la iveală, cu intransigență partinică, lipsurile muncii noastre, pe baza unei critici și autocritici juste.

Munca în organele securității statului este multilaterală, complicată, grea și de răspundere, dar în același timp este o muncă înălțătoare și de mare cinste. De aceea, ea pretinde din partea lucrătorilor de securitate o temeinică pregătire culturală și profesională și mai ales o maturitate politică deosebită.

Lucrătorul care nu se îngrijește de pregătirea sa va bate în cel mai bun caz pasul pe loc, iar în condițiunile creșterii continui a cadrelor noastre, un astfel de lucrător

va rămâne în urmă şi, fără îndoială că nu va putea să asigure îndeplinirea corespunzătoare a sarcinii de apărare a securităţii de stat a patriei noastre.

Organizaţiile de partid au sarcina să mobilizeze şi să educe zi de zi pe lucrători în spiritul vigilenţei revoluţionare, să le dezvolte nivelul politico-ideologic, să combată cu tărie încălcările disciplinei, neexecutarea ordinelor, atitudinea de tărăgănare şi delăsare în muncă şi să-i sprijine pe şefii de direcţii şi servicii la înlăturarea şi la prevenirea lipsurilor în muncă, creând o opinie de dezaprobare a abaterilor de orice fel.

Aceasta e sarcina principală a lucrătorilor de conducere şi a organizaţiilor noastre de partid.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 114, f. 4–60.

117.

1958 ianuarie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Destrămarea“ pentru Fundaţia „Carol I“ din Paris.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I

Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi 28 ianuarie 1958, subsemnatul şef de birou căpitan Rujan Gheorghe, analizând materialul existent asupra „Fundaţiei Carol I“ din Paris.

Am găsit că acest institut funcţionează de prin anii 1949–1950 aprobat de autorităţile franceze. Este creat de Comitetul Naţional Român (C.N.R.) iar fondurile sunt acordate de S.U.A. Din conducerea Fundaţiei fac parte Veniamin Virgil, profesorul Sever Pop (Belgia), Busuioceanu [Alexandru] de la Madrid, Sabin Manuilă din S.U.A., Gigi Ionescu, reprezentantul C.N.R. în Italia, şi alţii.

Activitatea Fundaţiei este îndreptată împotriva ţării noastre prin desfăşurarea propagandei organizată în presă, conferinţe şi alte asemenea forme şi acţiuni.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Fundaţia Carol I“, numele conspirativ „Destrămarea“.

Şef birou
Căpitan Gh. Rujan

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 101, vol. 1, f. 6.

118.

1958 martie 24. Referat cu privire la unele aspecte nesatisfăcătoare din activitatea unor organe judecătorești, semnat de ministrul Afacerilor Interne, general-colonel Alexandru Drăghici.

Ministerul Afacerilor Interne

Strict Secret
24 martie 1958

Referat
cu privire la unele aspecte nesatisfăcătoare
din activitatea unor organe judecătorești

În ultimul timp, organele securității statului au trimis în judecată infractori contrarevoluționari, care au săvârșit fapte grave împotriva statului nostru democrat-popular. Analiza cazurilor judecate arată că unii dintre acești infractori au fost sancționați cu multă blândețe, indulgența mergând până la absolvirea de pedeapsă, deși vinovăția lor este evidentă, faptele fiind grave și dovedite cu probe incontestabile.

Această situație rezultă din modul cum au fost soluționate mai multe cazuri, dintre care relatăm următoarele:

Organele securității statului au arestat în luna aprilie 1957 un grup subversiv compus din 6 elemente în frunte cu Popovici Dumitru preot, legionar din anul 1937, care în trecut a participat la Congresul Studenților Legionari ținut la Craiova în anul 1937, a desfășurat o intensă propagandă în favoarea organizației legionare „Totul pentru țară“, iar în timpul guvernării legionare a ținut la domiciliul său ședințe, a participat la ceremoniile legionare și la rebeliunea legionară din anul 1941; Gherasimescu Toma, preot, legionar din anul 1935, care în perioada premergătoare guvernării legionare a tipărit în propria sa tipografie din orașul Bălți și a răspândit afișe și materiale legionare iar în timpul regimului fascisto-antonescian a desfășurat o intensă propagandă anticomunistă tipărind și răspândind broșuri antipopulare – de largă circulație, printre care broșurile: „Păziți-vă de comuniști“ și „Lucrătorii lui Dumnezeu“; Vasilescu Atanase, legionar din 1940 și colaborator apropiat al lui Popovici Dumitru, membru activ în asociația „Oastea Domnului“ până la desființarea acesteia; Mironovici Elena, soția condamnatului Radu Mironovici care a stat ascunsă timp de aproape 13 ani, fiind găzduită și sprijinită moral și material de elemente legionare; Stratulativ Noreta, legionară din 1940, șefă de cuib, și Rizescu Eugen, element dușmănos regimului democrat.

Ancheta penală a stabilit că începând din toamna anului 1952, elementele criminale mai sus-menționate s-au constituit într-o organizație contrarevoluționară fascistă denumită „Partidul Creștin Român“ pe care voiau să o lărgească prin recrutări de elemente legionare și unele elemente dușmănoase din rândul clericilor și credincioșilor.

Transformând biserica Domnița Bălașa în punct de întâlniri subversive, Popovici Dumitru, Vasilescu Atanase și Rizescu Eugen, în anul 1952, au ținut o ședință de constituire a organizației subversive denumită „Partidul Creștin Român". Recrutând pe Gherasimescu Toma, Mironovici Elena și Stratulativ Noreta, au ținut din 1953 până la arestare – aprilie 1957 – periodic, ședințe clandestin, în cadrul cărora au conceput și redactat trei manifeste antipopulare și antisovietice: unul redactat în anul 1952 în care sunt expuse bazele de constituire ale acestei organizații subversive; al doilea redactat în anul 1953 în care preconizează răsturnarea regimului democrat popular prin acțiuni violente; și al treilea redactat la sfârșitul anului 1953, în care prevedea înființarea de tribunale speciale pentru exterminarea comuniștilor și celorlalte elemente progresiste. Publicarea acestui manifest urma să se facă în momentul dezlănțuirii unui conflict armat între cele două lagăre.

În cadrul întâlnirilor subversive, membrii organizației – ca unii care-și pierduseră privilegiile și pozițiile materiale din trecut – au purtat discuții deosebit de veninoase la adresa regimului democrat-popular, ponegrind și defăimând realizările puterii populare. Împreună, au hotărât să lărgească organizația cu elemente vădit dușmănoase, baza constituind-o elementele legionare. De asemenea, de comun acord au hotărât ca în momentul eliberării condamnatului legionar Radu Mironovici să-i încredințeze conducerea acestei organizații subversive.

Camuflându-se sub masca fățarnică de duhovnic, preotul legionar Gherasimescu Toma a răspândit în rândurile credincioșilor, prin predicile ținute, calomnii cu privire la orânduirea democrat-populară, a propagat ideea „inevitabilității unui nou război mondial și distrugerea comunismului de către americani cu bomba atomică", instigând în același timp pe credincioși la nesupunere față de măsurile partidului și guvernului. De asemenea, cu orice prilej, a instigat pe țărani să nu urmeze calea cooperativizării agriculturii.

Activitatea criminală desfășurată de acest grup complotist este dovedită cu declarațiile lor de recunoaștere, care se coroborează între ele, cu depozițiile mai multor martori pentru fiecare inculpat în parte, confruntări pozitive și corpuri delicte ca „Programul Partidului Creștin Român" și manifestul „Frați români, Frați Creștini".

Cu toată gravitatea faptelor săvârșite de acești inculpați și cu toate probele de la dosar din care rezulta incontestabil vinovăția lor, totuși completul de judecată prezidat de cpt. Andrei Dumitru de la Tribunalul Militar București, prin sentința penală nr. 1089 din 31 octombrie 1957 – dosar nr. 973/1957 – a achitat de orice penalitate pe Stratulativ Noreta și Rizescu Eugen. Schimbând încadrarea juridică din infracțiunea de uneltire contra ordinei sociale – art. 209 C. P. – în infracțiune de agitație – vechiul art. 327 al. 3 C. P. – și apoi aplicând Decretul de grațiere și amnistie nr. 421 din 24 septembrie 1955, a încetat urmărirea penală pentru inculpații Gherasimescu Toma și Vasilescu Atanase, dispunând punerea lor în libertate.

La stăruințele organului M.A.I., organul procuraturii militare a declarat recurs împotriva sus-menționatei hotărâri. Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare, prin Decizia nr. 3043 din 6 martie 1958, a casat sentința trimițând cauza organului de anchetă pentru completarea cercetărilor.

Cât de slab își exercită unii judecători militari funcțiile ce le revin și câtă indulgență manifestă la aplicarea pedepselor împotriva infractorilor periculoși securității statutului, rezultă și din modul cum a fost soluționată următoarea cauză:

La 12 aprilie 1957, Direcția Regională M.A.I. Pitești a trimis în judecată pentru agitație contrarevoluționară pe numiții Predescu Ioan, moșier expropriat, cu domiciliu obligatoriu, și pe Diaconu Mircea, origine socială burgheză, de profesie medic. În sarcina lor s-a reținut faptul că, în scopul de a intimida și determina pe secretarul Raionului P.M.R. Muscel, regiunea Pitești, să înceteze munca politică, au conceput, redactat și trimis acestuia o anonimă cu următorul conținut:

„Basarabenii, care au partizani în munți și în regiuni, vă cer să nu mai luați măsuri împotriva chiaburilor pentru a nu vă trezi dispărut din sectorul Rucăr de care răspundeți. Numărul nostru este înzecit decât numărul activiștilor. Divulgarea secretului sau luarea de măsuri va fi pedepsită ca trădare. Trăiască România, trăiască Basarabia".

Deși inculpații, atât în faza anchetei, cât și în faza judecății, au recunoscut învinuirea precum și faptul că au săvârșit fapta din mobil politic în scopul de a intimida pe secretarul Raionului P.M.R. Muscel să-și înceteze activitatea politică și cu toate că activitatea lor dușmănoasă este dovedită cu declarațiile lor de recunoaștere, scrisoarea corp delict și concluziile raportului de expertiză grafică, totuși completul de judecată prezidat de căpitanul Mihai Mihail de la Tribunalul Militar Craiova, prin sentința penală nr. 335 din 23 iulie 1957 – dosar nr. 242/1957 – a schimbat încadrarea juridică din infracțiunea de agitație contrarevoluționară în infracțiunea de răspândire de știri false, condamnând pe ambii inculpați numai la câte 3 luni închisoare corecțională.

Considerăm că hotărârea este nejustă, deoarece pe de o parte schimbarea încadrării juridice este greșit făcută, iar pe de altă parte pedeapsa de 3 luni închisoare corecțională este prea mică în raport cu gravitatea faptei.

Aceeași atitudine de indulgență au manifestat-o și judecătorii care au judecat cauza privind pe inculpatul Racoviță Alexandru.

La 19 februarie 1957, Direcția Regională M.A.I. Iași a trimis în judecată pe inculpatul Racoviță Alexandru (exclus din P.M.R.) pentru motivul că în luna ianuarie 1957 a lipit pe zidul casei locuitorului Vicol Ioan din comuna Mălușteni, raionul Murgeni, două fițuici cu conținut injurios la adresa conducătorilor Partidului Muncitoresc Român și instigator împotriva puterii populare.

Fapta este dovedită cu declarațiile de recunoaștere ale inculpatului, menținute și în faza judecății, depozițiile a 5 martori, fițuicile corp delict și concluziile raportului de expertiză grafică.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de căpitanul Fechete Augustin de la Tribunalul Militar Iași, prin sentința penală nr. 140 din 19 martie 1957, a condamnat pe inculpatul Racoviță Alexandru la un an închisoare corecțională. Considerăm că și această pedeapsă nu este proporțională cu gravitatea faptei săvârșită de acest inculpat.

În cursul anului 1957, organele securității din Direcția Regională M.A.I. Craiova au trimis în judecată pentru uneltire contra ordinei sociale – art. 209, partea III-a C. P. – un grup de complotiști în frunte cu numitul Paveliu Mihai, avocat, fost proprietar a 40 ha teren arabil, deputat și senator în regimul burghezo-moșieresc, candidat din partea P.N.L. – Brătianu în alegerile din 1946; Popescu Gh., avocat, fost guvernator al Băncii din Odessa în timpul ocupației fasciste, fost primar al orașului Craiova în timpul guvernării antonesciene, membru în comitetul de conducere al P.N.Ț. – Maniu până la dizolvare; Turcu Ion, fost mare comerciant, membru în conducerea organizației P.N.Ț. – Maniu în funcția de casier, condamnat în anul 1948 la 22 ani muncă silnică pentru deținere ilegală de aur, apoi grațiat prin decretul nr. 421/1955; Mititelu Constantin, deputat P.N.Ț. – Maniu, profesor de limba engleză, proprietar a 15 ha de teren și un imobil; Rădulescu Gheorghe, zis Livezi, fost deputat din partea partidului averescan, iar după 1944 președintele organizației P.S.D.I. – Titel Petrescu pe regionala Oltenia; Tudor Gheorghe, avocat, legionar, iar după 1944 înscris în P.N.L. – Brătianu; Ionescu Ștefan, zis Bălcești, fost moșier și ofițer în armata burghezo-moșierească; Singureanu Constantin – fiu de chiabur, fost ofițer în armata burghezo-moșierească, proprietar al unui imobil naționalizat și alții.

În ancheta penală s-a stabilit că începând din anul 1955, elementele criminale mai sus-menționate s-au constituit într-un grup subversiv, în scopul de a acționa pentru schimbarea regimului democrat.

În vederea atingerii scopurilor lor, membrii acestui grup subversiv au ținut ședințe clandestine în cadrul cărora au întocmit un program politic denumit „Programul minimal“, în care preconizau schimbarea regimului democrat popular, fie pe calea presiunilor din afară a țărilor capitaliste și în urma acestor presiuni P.M.R. va face concesii fostelor partide burgheze pentru a participa la guvernare, fie pe cale violentă, prin dezlănțuirea unui război mondial.

Printre măsurile politice, economice și administrative prevăzute în program, erau: participarea la alegeri a tuturor fostelor partide burgheze; reprimarea cu toată asprimea a comuniștilor; restituirea averilor naționalizate; comerț particular; desființarea serviciilor de cadre, formarea unei armate și constituirea unui corp didactic care să nu facă politică; reforme judecătorești și administrative cu sisteme de conducere ca în regimul burghez etc. În afară de acestea, membrii acestui grup subversiv au hotărât ca, conducerea „Coaliției guvernamentale“ pe care o preconizau, să fie încredințată conducătorilor P.N.Ț. : Mihalache, Pop I. și Zane. Pe plan local au stabilit persoanele care urmau să ocupe funcții de răspundere politice și administrative. În

perioada evenimentelor din Ungaria au discutat dacă este oportun sau nu să treacă la manifestări publice și să ceară „alegeri libere". Concomitent cu aceste acțiuni, au întreprins măsuri de recrutări de elemente dușmănoase, au purtat discuții antipopulare, iar unii dintre ei au răspândit diferite cărți care tratează probleme de politică liberală.

Faptele sunt dovedite cu declarațiile de recunoaștere ale inculpaților, menținute în instanță și care se coroborează între ele, depozițiii de martori pentru fiecare inculpat în parte și „Programul minimal" – corp delict.

Cu toate că astfel de fapte reprezintă un pericol pentru securitatea statului, mai ales că au un caracter organizat, totuși completul de judecată prezidat de maiorul Semeniuc Vespasian de la Tribunalul Militar Craiova, a pronunțat pedepse blânde între 6 luni și un an și jumătate. Cât de mici au fost pedepsele se poate deduce și din faptul că după pronunțare inculpații și-au făcut cruce afirmând că se așteptau la pedepse peste 15 ani muncă silnică.

Credem că această atitudine a judecătorului, maior Semeniuc Vespasian, nu este întâmplătoare, deoarece după ce organul Procuraturii a declarat recurs împotriva hotărârii pronunțate, judecătorul a chemat pe principalul apărător, avocatul Georgescu Emanoil, și l-a sfătuit să declare, împreună cu toți ceilalți apărători ai cauzei, recursuri, pentru a contrabalansa recursul declarat de Procuratură. Completul de judecată prezidat de lt. col. Dumitrescu de la Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare prin decizia nr. 1893 din 21 septembrie 1957 a respins recursul părților.

Aceeași atitudine de indulgență au manifestat-o și judecătorii care au judecat cauza privind pe Epure Virgil, fost prefect legionar al fostului jud. Vaslui.

În luna noiembrie 1957, Direcția Regională M.A.I. Iași a trimis în judecată pe legionarul Epure Virgil pentru activitate contra mișcării revoluționare, stabilind în sarcina lui următoarele fapte:

S-a încadrat în organizația legionară din orașul Oravița în anul 1937. Pentru zelul depus în activitatea legionară, mai ales pe linie de propagandă, Epure Virgil a fost promovat în luna septembrie 1940 de către fostul ministru de Interne, legionarul Petrovicescu Constantin, în funcția de prefect al jud. Vaslui. În această calitate a dirijat și coordonat o serie de operațiuni întreprinse de poliția legionară și organele Siguranței burgheze pentru reprimarea elementelor comuniste sau a altor elemente progresiste. Astfel, în orașul Vaslui în luna octombrie 1940, din ordinul lui Epure Virgil a fost arestat, anchetat, maltratat și trimis în judecată pentru activitate comunistă un grup compus din: Candel Alfred, Gold Simion, Segal Zisu, Flis Adolf, Cahana Saia, Mendel Ana, Galfh Avram, Nestianu Constantin, Iancu Menahin și alții. De asemenea, Epure Virgil a dispus efectuarea de percheziții la persoanele suspecte de activitate comunistă. În ajunul zilei de 7 noiembrie 1940, Epure Virgil a ținut o ședință la sediul prefecturii din Vaslui, unde au participat comandantul de jandarmi, Gheorghiu Ion, șeful poliției de stat Zavlovski Adrian, șeful poliției legionare, Gheorghinescu

Constantin, și împreună au hotărât măsuri de supraveghere pentru a împiedica acțiunile ce eventual s-ar întreprinde de elementele comuniste ce prilejul zilei de 7 noiembrie ca: răspândiri de manifeste comuniste, arborări de steaguri roșii, întruniri zburătoare etc.

Faptele sunt dovedite cu declarațiile de recunoaștere ale învinuitului și depozițiile de la 12 martori, declarații care au fost menținute și în instanță.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de căpitanul Apostol Gheorghe, de la Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare, prin sentința nr. 10 din 7 februarie 1958 – dosar nr. 2734/1958 – a achitat de orice penalitate pe inculpatul Epure Virgil.

Considerăm că în rezolvarea acestui caz, completul de judecată s-a orientat greșit, întrucât nu a ținut seama de faptul că Epure Virgil este un vechi legionar, care a deținut funcții de răspundere în organizația legionară, care în afară de activitatea concretizată în faptele mai sus expuse, a desfășurat și o intensă activitate de propagandă legionară.

Organele de anchetă ale Direcției regionale M.A.I. Stalin, în luna octombrie 1957, au trimis în judecată pe Oancea Victor, în vârstă de 60 ani, legionar din 1929, fost delegat în 1946 la secția de votare a satului Breaza din partea P.N.Ț. – Maniu, pentru favorizare de infractor și deținere ilegală de armament și muniții. În sarcina acestui inculpat ancheta a stabilit că în perioada 1950–1952 a avut legături cu membrii bandei de fugari legionari din munții Făgărașului: Hașu Laurian, Hașu Gheorghe și Chiujdea Ioan, cărora le-a procurat cartușe pentru o armă Z. B. și pentru un pistolet și o raniță militară. La percheziția domiciliară a inculpatului Oancea Victor s-au găsit ascunse două pistoale și 83 de cartușe.

Faptele sunt dovedite cu declarațiile fugarilor legionari: Hașu Laurian, Hașu Gheorghe și Chiujdea Ioan și cu depoziția lui Oancea Virgil, fiul lui Oancea Victor, precum și cu corpurile delicte – două pistoale și cantitatea de muniție – găsite la percheziția domiciliară.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de maiorul Cojocaru Dragoș de la Tribunalul Militar Sibiu a achitat de orice penalitate pe Oancea Victor.

Considerăm că hotărârea de achitare este netemeinică deoarece din probele strânse de ancheta penală rezultă cu prisosință vinovăția sus-numitului inculpat.

Din analiza unor cazuri judecate în ultimul timp, rezultă că unii judecători admit cu multă ușurință mai întâi cererile de revizuire a proceselor, care sunt pur formale, iar în cele din urmă cu aceeași ușurință admit eliberarea provizorie a condamnaților respectivi, deși în mod evident aceștia au crime grave la activul lor. Datorită acestui fapt, elementele criminale aflându-se în stare de libertate, influențează negativ cursul normal al desfășurării și realizării justiției și în ultimă instanță reușesc să scape de pedeapsă.

Organele de anchetă ale Direcţiei Regionale M.A.I. Stalin au arestat pe legionarul Panciu Ioan şi Ciuculete Dumitru, student anul IV la Facultatea de Silvicultură, pentru uneltire contra ordinii sociale.

În sarcina inculpaţilor, ancheta a stabilit că Panciu Ioan s-a încadrat în organizaţia legionară în anul 1940, a participat la rebeliunea legionară, fapt pentru care a fost condamnat la 3 luni de închisoare corecţională, iar după 23 august 1944 a continuat să desfăşoare activitate legionară şi să săvârşească fapte de drept comun, fapt pentru care în 1948 a fost condamnat la 3 ani închisoare corecţională pentru activitate legionară, iar în 1952 la 2 ani închisoare corecţională pentru fals în acte publice. În închisoare a cunoscut pe studentul Ciuculete Dumitru, care ispăşea o pedeapsă de 10 luni pentru fals în acte publice. Observând că Ciuculete Dumitru are vederi antipopulare, Panciu Ioan a început treptat să şi-l apropie şi să-l ia în pregătire legionară. După ce s-au eliberat, Panciu Ioan şi Ciuculete Dumitru au continuat să păstreze legături şi să se reîntâlnească în mod organizat. În cadrul unei întâlniri din cursul anului 1955, Panciu Ioan i-a propus lui Ciuculete Dumitru – care între timp se înscrisese la facultate – să observe care studenţi au vederi antipopulare şi cei care corespund să-i recruteze şi să-i organizeze într-un grup subversiv, în scopul de a acţiona la „momentul potrivit“ împotriva regimului democrat popular din ţara noastră. În urma discuţiilor ostile regimului democrat popular şi a instructajului făcut de Panciu Ioan asupra modului cum să procedeze la constituirea grupului subversiv, Ciuculete Dumitru a acceptat sarcina dată.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile ambilor inculpaţi, menţinute şi în instanţa de judecată.

În cursul judecăţii, procurorul militar căpitan Ciunganu Liviu a cerut din oficiu – fără ca inculpatul să facă cerere – eliberarea provizorie a lui Ciuculete Dumitru. Completul de judecată prezidat de maiorul Cojocaru Dragoş, însuşindu-şi şi concluziile procurorului militar, a dispus prin încheierea nr. 1 din 11 februarie 1958, eliberarea provizorie a sus-numitului inculpat până la judecarea definitivă a cauzei.

Considerăm că această eliberare provizorie este netemeinică. Măsura eliberării provizorii se dispune atunci când din probele din dosar se desprinde că inculpatul la judecarea definitivă a cauzei nu va primi o pedeapsă mai mare decât timpul cât a stat în prevenţie. Ori, Ciuciulete Dumitru a stat în prevenţie 9 luni şi pedeapsa către care tinde instanţa – prin luarea măsurii de eliberare provizorie – este evident o pedeapsă blândă, prea mică în raport cu fapta – concretizată în iniţierea unui grup subversiv legionar, în cadrul unei întâlniri organizate şi în urma unor discuţii duşmănoase regimului democrat-popular – şi în raport cu circumstanţele personale, care sunt în defavoarea ambilor inculpaţi, deoarece Panciu Ioan este vechi legionar, participant la rebeliune, condamnat în mai multe rânduri înainte şi după 23 august 1944 pentru activitate legionară şi pentru fapte de drept comun, iar Ciuciulete Dumitru un infractor care a mai ispăşit o pedeapsă, după care i s-a dat posibilitatea să fie

reprimit în facultate și totuși a continuat mai departe să acționeze subversiv împotriva puterii populare.

Un alt caz care demonstrează ușurința cu care se dispune eliberarea provizorie, îl constituie cazul inculpatului Tănăsescu Dumitru, membru marcant în conducerea P.N.Ț.-Maniu.

La sfârșitul lunii octombrie 1957, Direcția de Anchete a arestat un grup subversiv în frunte cu Baziliu Nicolae fost colonel în armata statului burghezo-moșieresc. Ancheta a stabilit că Baziliu Nicolae în cursul anului 1957 a întocmit 2 planuri pentru constituirea unei organizații subversive denumită „Comitetul de Eliberare Națională a României", ai cărei membri în majoritatea lor urmau să fie recrutați din rândul ofițerilor deblocați, cu scopul de a răsturna prin violență orânduirea democrat-populară din țara noastră.

În planurile sale Baziliu Nicolae a prevăzut ocuparea cu forța a sediilor Miliției Capitalei și Penitenciarul Jilava, procurarea de armament și muniții, eliberarea deținuților și numirea lor ca conducători de grupuri ale rebelilor, arestarea membrilor de partid, asasinarea unor membri din guvern și săvârșirea de acte de teroare împotriva ostașilor armatei sovietice.

În vederea constituirii organizației proiectate, Baziliu Nicolae a început să viziteze o serie de foști ofițeri din armata burghezo-moșierească și prin discuții să-i tatoneze pentru a vedea dacă acceptă să întreprindă acțiuni dușmănoase împotriva regimului democrat popular din țara noastră. În afară de acestea Baziliu Nicolae a deținut și două pistoale și o cantitate de muniție, pe care le-a dat la începutul anului 1957 complicelui său Deleanu Nicolae, armament și muniție care au fost descoperite și ridicate la percheziția domiciliară a acestuia.

Faptele sunt dovedite cu declarațiile de recunoaștere ale inculpatului și corpurile delicte găsite la percheziția domiciliară ca: „lista guvernului socialist-creștin" unde Baziliu Nicolae figurează ca președinte al Consiliului de Miniștri și ministru de Finanțe, după care urmează numele persoanelor și funcțiile pe care urmau să le dețină în cazul când organizația subversivă și-ar fi realizat scopul: „lista membrilor Prezidiului Marii Adunări Naționale" care cuprinde numele persoanelor ce urmau să fie recrutate în organizație și funcțiile pe care trebuia să le primească în aparatul de stat; un document intitulat „Proclamație" scris în iunie 1957, pe care urma să o facă organizația subversivă după preluarea puterii, către statele imperialiste; „ordinul de operații nr. 3" cuprinde măsuri concrete în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat-popular; două documente, intitulate „Comunicat" – scrise în luna octombrie 1957, 3 pistoale și cantitatea de muniție găsită la percheziția domiciliară a complicelui Deleanu Nicolae, dintre care două au fost date spre păstrare de Baziliu Nicolae.

Printre elementele care au avut contingență infracțională cu inculpatul Baziliu Nicolae, a fost și Tănăsescu Dumitru, fiu de moșier, fost avocat, fost ajutor de primar, fost membru în consiliul de administrație al Soc. de Telefoane, fost membru marcant în conducerea P.N.Ț.-Maniu.

Acesta în luna iunie 1957, a fost trimis în judecată pentru agitație contrarevoluționară, însă a fost achitat de orice penalitate. Întrucât această hotărâre a fost nejustă, s-a introdus recurs în supraveghere, care a fost admis, cauza fiind în prezent în curs de rejudecare. După eliberarea sa din închisoare, Tănăsescu Dumitru a luat legătura cu fostul colonel Baziliu Nicolae și în casa acestuia din str. Țepeș Vodă nr. 52, împreună au purtat discuții dușmănoase la adresa regimului democrat popular, ambii manifestându-și dorința de răsturnare a orânduirii democrat populare pe calea dezlănțuirii unui război. În cadrul discuțiilor, Baziliu Nicolae i-a spus că este informat că în curând regimul democrat popular din țara noastră se va schimba și că de aceea s-a gândit să formeze un guvern din care să facă parte și el – Tănăsescu Dumitru. Față de cele propuse, Tănăsescu Dumitru nu a dat nici un răspuns, dar nici nu s-a desolidarizat și nu a denunțat organelor de stat. După această discuție, Baziliu Nicolae l-a trecut pe Tănăsescu Dumitru pe lista de guvern în funcția de ministru de Interne.

Pentru aceste fapte – săvârșite după eliberarea sa din închisoare – a fost din nou trimis în judecată. În cursul judecății, Tănăsescu Dumitru a introdus o cerere de eliberare provizorie, pe care completul de judecată prezidat de căpitanul Prună Liviu de la Tribunalul Militar București, prin încheierea din 5 februarie 1958 – dosar nr. 55/1958 – a admis-o dispunând punerea în libertate a lui Tănăsescu Dumitru.

Deoarece cererea de eliberare provizorie a lui Tănăsescu Dumitru este pur formală și deci eliberarea provizorie s-a făcut cu multă ușurință și în mod neîntemeiat, Procuratura Militară – la sesizarea noastră – a înaintat recurs, suspendându-se astfel punerea în libertate a celui în cauză până la judecarea fondului.

În timp ce unii dintre infractorii periculoși securității statului, care au săvârșit cu intenție contrarevoluționară crime grave împotriva statului nostru sunt sancționați – așa cum dovedesc exemplele expuse în acest material – cu multă blândețe, indulgența mergând uneori până la absolvirea lor de pedeapsă, în același timp unii lucrători din cadrele Ministerului Afacerilor Interne – Securitate sau Miliție – care au săvârșit fapte penale fără intenție contrarevoluționară, sunt pedepsiți cu toată asprimea, ajungându-se până la pedeapsa maximă prevăzută de textul de lege în care au fost încadrați. În fond, sancționarea unor asemenea lucrători din Ministerul Afacerilor Interne este justă, deoarece prin faptele lor au prejudiciat într-o formă sau alta interesele statului nostru. Însă, dacă în fond sancționarea acestora este justă, ceea ce considerăm nejust este faptul că nu cu aceeași severitate sunt pedepsiți dușmanii cei mai înrăiți ai regimului democrat-popular, care provin din rândurile foștilor exploatatori, acționează cu intenție direct contrarevoluționară, se pun în mod voit, conștient, de-a curmezișul construirii socialismului în țara noastră, în timp ce acei lucrători din M.A.I. care încalcă legile, sunt cazuri izolate, provin din rândurile muncitorilor și țăranilor muncitori, care au depus cât timp au funcționat în M.A.I. o oarecare activitate pentru reprimarea infractorilor contrarevoluționari, iar faptele penale ce li se impută le-au săvârșit fără intenție contrarevoluționară.

Această situație rezultă din modul cum au fost soluționate mai multe cazuri, dintre care relatăm următoarele:

În luna septembrie 1957, Direcția de Anchete Penale a Ministerului Afacerilor Interne a trimis în judecată pe lt. Constantinescu Marin din Unitatea de securitate nr. 0123/U, în vârstă de 23 de ani, originea socială muncitorească, pentru furt și deținere ilegală de armament și muniție.

În sarcina lui s-a reținut faptul că în luna aprilie 1957, în timp ce locuia la căminul M.A.I. a spart dulapul colegului său lt. Bordei Ion și și-a însușit un pistolet și câteva cartușe, pe care le-a deținut în continuare la domiciliul său fără autorizație.

Completul de judecată prezidat de către căpitanul Sitaru Valeriu de la Tribunalul Militar București, prin sentința nr. 999 din 7 octombrie 1957 – dosar nr. 970/1957 – a condamnat pe lt. Constantinescu Marin la 6 ani închisoare corecțională pentru furtul pistoletului, 6 ani închisoare corecțională pentru deținere ilegală de armament, 3 ani închisoare corecțională pentru deținere ilegală de muniții și 1 an interdicție corecțională.

Ulterior, lt. Constantinescu Marin a fost judecat și pentru distrugerea a 4 broșuri, lecții profesionale cu caracter secret. Judecând cauza, completul de judecată prezidat de lt. major Prună V. de la Tribunalul Militar București, l-a condamnat prin sentința penală nr. 1075 din 30 octombrie 1957 – dosar nr. 1120/1957 – la 6 ani de închisoare corecțională.

În luna august 1957, Direcția de Anchete Penale M.A.I. a trimis în judecată pe lt. major de securitate Smochină Nicolae, pentru abuz în serviciu, reținând în sarcina lui faptul că în calitate de ofițer activ în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după ce a efectuat legal arestarea infractorului contrarevoluționar Bondric Eugen, s-a prezentat în ziua de 14 februarie 1957 la domiciliul părinților acestuia cărora le-a cerut să-i predea suma de 1 515 lei găsită cu o zi înainte la percheziție, pe motivul că s-ar fi dispus confiscarea acestei sume. Sub acest pretext și-a însușit în mod fraudulos suma de bani mai sus-menționată.

Completul de judecată de la Tribunalul Militar București prin sentința penală nr. 1002 din 4 septembrie 1957 – dosar nr. 1020/1957 – a condamnat pe lt. major Smochină Nicolae la 3 ani închisoare corecțională pentru abuz în serviciu.

Considerăm că în ambele cazuri, hotărârile instanțelor de fond sunt deosebit de aspre, pedepsele fiind prea mari în raport cu faptele și cu circumstanțele personale ale inculpaților.

Cât privește judecarea și condamnarea unor lucrători de miliție, analiza unor cazuri judecate în cursul anului 1957, arată că există o situație și mai îngrijorătoare, severitatea în condamnare mergând aproape în toate cazurile, la pronunțări de pedepse maxime prevăzute de lege. Din zeci de cazuri, unde unii sergenți și ofițeri de miliție au fost pedepsiți cu toată asprimea, relatăm următoarele:

Organele Direcției Generale a Miliției au trimis în judecată pe lt. Ciobanu Ion de la Secția II-a Miliție București, pe motivul că acesta cercetând o cauză privind unele

sustrageri de produse alimentare de la laboratorul patiseriei din str. Buzești, a primit de la numita Zaharescu Alexandrina, responsabila unității, suma de 500 lei, în scopul de a tergiversa soluționarea cauzei până către sfârșitul lunii decembrie 1957, când se aștepta apariția legii de grațiere și amnistie.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de către căpitanul Apostol Gheorghe de la Tribunalul Militar București, prin sentința penală nr. 1250 din 20 decembrie 1957 – dosar nr. 1280/1957 – a condamnat pe lt. Ciobanu Ion la 10 ani închisoare corecțională și 6 ani degradare civică.

Considerăm că în raport cu fapta – 500 lei mită pentru a tergiversa soluționarea unui dosar – și cu circumstanțele personale ale inculpatului – element fără antecedente penale, sincer în cercetări și în fața justiției – pedeapsa de 10 ani închisoare corecțională este exagerată.

Completul de judecată prezidat de lt. maj. Prună Liviu, de la Tribunalul Militar București, a condamnat prin sentința penală nr. 1050 din 24 octombrie 1957 – dosar 839/1957 – pe slt. Dulama Gheorghe din Miliția T. F. Ploiești, la un an și 6 luni închisoare corecțională, pentru faptul că în timp ce era ofițer de serviciu pe secție, a consumat băuturi alcoolice.

Soluții asemănătoare au fost pronunțate uneori și de tribunalele militare din Craiova și Cluj. De exemplu:

Completul de judecată prezidat de căpitan Munteanu Viorel de la Tribunalul Militar Craiova, a condamnat prin sentința nr. 48 din 28 ianuarie 1957, la un an închisoare corecțională pe slt. Popovici Ion din raionul de Miliție Craiova, pentru faptul că în timp ce era de serviciu pe unitatea sa a ieșit în oraș să-și cumpere țigări, apoi a intrat într-un restaurant și a consumat băuturi alcoolice.

Prin sentința penală nr. 264 din 15 august 1957, completul de judecată de la Tribunalul Militar Cluj a condamnat la câte 6 luni de închisoare corecțională pe sergenții majori Kovacs Ștefan și Kovacs Francisc din Raionul de Miliție Gheorghieni. În sarcina lor s-a stabilit că paznicul de noapte Bege David a adus la postul de Miliție doi tineri: Gyorfi Emeric și Bajka Anton pe motivul că aceștia l-ar fi atacat pe stradă în dreptul căminului cultural (noaptea). Pe baza celor spuse de paznic, sergenții majori Kovacs Ștefan și Kovacs Francisc le-a dat 2–3 bastoane de cauciuc la spate și după 10 minute le-a dat drumul.

Pe lângă unele condamnări severe, se observă și alte aspecte nesatisfăcătoare în activitatea unor organe de procuratură și organe judecătorești. În cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt lucrători de miliție care luptă destoinic și hotărât împotriva infracționismului. Unii dintre acești lucrători de miliție – sergenți sau ofițeri – sunt chemați ulterior în judecată, uneori direct la tribunalele civile, fie de către rudele infractorului aflat în urmărire penală, fie de către infractor după ce și-a ispășit pedeapsa și s-a eliberat, sub pretextul că în timpul operațiilor sau în cursul cercetărilor acești lucrători au făcut diferite abuzuri. Dând curs unor asemenea reclamații fără a efectua verificările necesare și fără să se țină cont că deseori infractorii prinși încercând să

se sustragă, se opun cu îndârjire, ultragiază și chiar încearcă să lovească organele operative, instanțele judecătorești mai ales tribunalele civile, au făcut jocurile elementelor dușmănoase, condamnând nejustificat sau în unele cazuri cu toată asprimea pe lucrătorii de miliție reclamați.

În cursul anului 1957, numitul Rubingher Osias, secretarul Sfatului Popular al Raionului Tg. Neamț, a predat organelor Securității o anonimă prin care era amenințat că „dacă va continua să colaboreze cu comuniștii și nu va părăsi deîndată serviciul și localitatea, va fi asasinat de o bandă organizată și înarmată". La predarea anonimei, Rubingher Osias a indicat printre persoanele bănuite și pe numitul Fărcășanu Ion, funcționar la acel sfat popular, cu care anterior avusese dese neînțelegeri în serviciu, precum și pe fratele acestuia Fărcășanu Emil, avocat, asupra căruia organele securității posedau date că în cercurile restrânse se manifestă antipopular, iar față de o serie de persoane răspândește știri denaturate cu privire la unii activiști din aparatul de stat.

Pe baza unei expertize grafice, insuficient de precisă, dar care concludea în cele din urmă că proba de scris luată lui Fărcășanu Ion este identică cu scrisul din anonima corp-delict, Fărcășanu Ion a fost reținut și anchetat. După 66 ore, a fost pus în libertate întrucât nu s-a putut obține probe certe de vinovăție. În iulie 1957, Fărcășanu Emil – frate, avocat – a reclamat atât la Direcția Regională M.A.I. Bacău cât și la Procuratura Militară Bacău, că fratele său Fărcășanu Ion a fost insultat și bătut în așa fel, încât după ce a fost pus în libertate a fost internat în spital.

Cercetările întreprinse de către Direcția Cadre din Ministerul Afacerilor Interne și de către Procuratura Militară Bacău, au stabilit că învinuitul Fărcășanu Ion s-a internat în spital fiindcă suferea de nevroză cu luni de zile înainte de arestare, iar în timpul cercetărilor nu a fost nici amenințat și nici bătut. Reclamația fiind făcută în mod provocator Procuratura Militară a clasat cauza.

Cu toate acestea, Fărcășanu Emil – avocatul – a făcut demersuri pe lângă Procuratura Regiunii a II-a Militare București care analizând superficial cazul, a cerut Procuraturii Militare Bacău, să-și refacă concluziile și să dispună trimiterea în judecată pentru cercetări abuzive, a lt. maj. Gavrilă Nicolae, lt. Preoteasa Emil și lt. maj. Tătaru care au lucrat în acest caz.

La stăruința Direcției Cadre M.A.I. și organului Procuraturii Militare Bacău, care revenind au arătat că dispozițiunea de trimitere în judecată a ofițerilor mai susmenționați nu este justă, această măsură în cele din urmă a fost retrasă de către Procuratura Militară a Regiunii a II-a Militare București.

Un alt caz:

La începutul anului 1957, un grup de ofițeri de la Secția a 6-a Miliție a Capitalei, compus din lt. Armencea Savu, lt. Moldoveanu Horia, lt. Simion Ion împreună cu patru milițieni, au efectuat pe baza datelor obținute în prealabil, prinderea în flagrant delict a unei bande de spărgători cu chei potrivite, formată din: Continci Ion, Brajbaru Ion și Bocos Petre recidivist grațiat prin decretul 4 din 5 august 1954.

După ce infractorii au pătruns în locuință, au fost somați de lucrătorii mai sus-menționați, aflați la pândă, să se predea. Pentru a se putea sustrage, infractorii au opus rezistență încercând în cele din urmă să lovească pe unii din lucrătorii operativi.

Prin forța fizică li s-au răsucit mâinile și li s-au pus cătușele. După terminarea cercetărilor au fost trimiși în judecată și pentru faptele lor toți acești infractori au primit pedepse de la 5 ani în sus.

La terminarea anchetei, infractorii s-au plâns procurorului militar Motancea S. de la Procuratura Militară București – în prezent procuror civil la Procuratura de pe lângă Tribunalul Capitalei R.P.R. – că atât la locul prinderii cât și în timpul cercetărilor, au fost bătuți de organele miliției și ținuți sub regim sever de arest. Fără ca procurorul să epuizeze celelalte căi de verificare, a trecut de îndată la confruntarea banditților cu toți ofițerii și milițienii care au lucrat în această acțiune, afirmând că „nu se va lăsa până nu le va emite la toți mandate de arestare".

Considerăm acest procedeu nejust, atâta vreme cât infractorii au fost prinși în flagrant delict, au opus rezistență, au primit – la judecarea cauzei în cursul anului 1957 – pedepse serioase pentru faptele lor și nu au fost bătuți în cursul cercetărilor, cum au afirmat în mod mincinos, în fața instanței de judecată.

Întrucât asemenea soluții date de unele organe judecătorești aduc prejudicii intereselor Securității Statului, fiindcă după ce elementele contrarevoluționare sunt puse în libertate, ele își continuă mai departe activitatea lor subversivă, iar pe de altă parte soluțiile lipsite de obiectivitate revoluționară și orientare politică justă, nu fac altceva decât să încurajeze și alte elemente contrarevoluționare să desfășoare activitate clandestină, propunem să se ia măsuri pentru a se stabili care sunt cauzele pentru care unii judecători persistă încă să pronunțe astfel de hotărâri nejuste.

În același timp, să se treacă la revizuirea cazurilor considerate de noi ca nejust soluționate.

Ministrul Afacerilor Interne
General-colonel
Al. Drăghici

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 196, f. 76–92.

119.

1958 septembrie 16. Referatul ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici privind analiza muncii informativ-operative desfăşurată de organele Securităţii Statului, prezentat în deschiderea şedinţei cu directorii şi locţiitorii acestora din regiuni şi centrala ministerului.

Ministerul Afacerilor Interne

Stenograma

Şedinţei ce a avut loc în zilele de 16, 17 şi 18 septembrie 1958 şi la care au participat directorii şi locţiitorii lor din regiuni şi centrala ministerului.

Şedinţa a fost deschisă de tov. locţiitor al ministrului, general-locotenent Pintilie Gheorghe, în ziua de 16 septembrie orele 9,00 arătând că această şedinţă a fost convocată pentru a se face analiza muncii de la ultima şedinţă.

Are **cuvântul tovarăşul ministru Alexandru Drăghici** care expune referatul conducerii ministerului.

Tovarăşi,

[...]

Pentru a asigura îndeplinirea indicaţiilor Comitetului Central al partidului nostru, privind prevenirea şi reprimarea la timp a elementelor contrarevoluţionare şi a oricăror manifestări ale acestora, organele securităţii statului ale Republicii Populare Române trebuie să aplice în activitatea lor practică măsuri contrainformative chibzuite, ofensive. Pentru aceasta este necesară îmbunătăţirea radicală a muncii de punctare, dirijare şi educare a agenturii, care constituie mijlocul hotărâtor în lupta împotriva activităţii de subminare desfăşurată de elementele duşmănoase.

La şedinţa pe ţară a efectivului operativ de conducere, care a avut loc în decembrie 1957, s-a analizat starea muncii informativ-operative desfăşurată de organele securităţii statului în lupta împotriva agenturii serviciilor de spionaj imperialiste şi clandestinităţii reacţionare.

Lucrările şedinţei au arătat că în munca unor direcţii centrale şi regionale, precum şi a organelor raionale M.A.I., există lipsuri serioase, care se datoresc slabei executări a ordinelor conducerii ministerului şi în special a ordinelor **nr. 15, 70, 95** etc.

Au fost aspru criticate acele organe în a căror reţea secretă au existat mulţi agenţi incapabili să facă faţă muncii şi al căror efectiv operativ nu acordă atenţia cuvenită dirijării şi educării agenturii. Au fost, de asemenea, scoase la iveală lipsurile principale în urmărirea elementelor duşmănoase, în special a celor suspectate în activitatea

de spionaj, a celor care în trecut au ocupat funcții de conducere în organizațiile legionare și partidele politice burgheze, precum și a clericilor reacționari și sectanților.

Majoritatea lucrătorilor operativi au interpretat just critica constructivă ce le-a fost adusă și au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor ce au existat. Ofițerii de securitate au început să se pregătească tot mai temeinic pentru întâlnirile cu agentura. Descotorosindu-se de agenți incapabili de muncă, ei au efectuat o serie de recrutări valoroase, întreprind măsuri mai chibzuite și mai calificate pentru lucrarea elementelor dușmănoase și lichidarea activității lor criminale.

Îmbunătățirea serioasă obținută în munca operativă a organelor Ministerului Afacerilor Interne este documentată de faptul că, în perioada de la 1 ianuarie și până la 1 august a.c. au fost arestate pe întreaga țară 3 312 elemente dușmănoase, în special din rândul legionarilor, foștilor membri ai așa-ziselor partide „istorice", precum și din rândul elementelor provenite din clasele exploatatoare; 2 214 elemente arestate au făcut parte din grupări și organizații subversive.

Unele direcții centrale și regionale au îmbunătățit în ultima perioadă de timp, într-o oarecare măsură, munca de îndrumare a agenturii și de reprimare a elementelor contrarevoluționare. Rezultate destul de bune au fost obținute de direcțiile a II-a, a III-a și a IV-a din aparatul central, precum și direcțiile regionale M.A.I. Stalin, Suceava, Hunedoara și Pitești.

Astfel, în ultimul timp, Direcția a II-a și-a îmbunătățit, într-o oarecare măsură, munca pe linia corpului diplomatic. Au fost efectuate câteva recrutări din rândul funcționarilor. Efectivul operativ a început să întreprindă cu mai mult curaj măsuri informativ-operative pentru lucrarea spionilor camuflați sub acoperire diplomatică. Au fost obținute materiale operative importante de la agentura noastră din străinătate.

Cu câteva luni în urmă au fost arestați 2 agenți ai serviciului de spionaj american și anume Banu Nicolae și Caraten I., care în 1957 au fost recrutați de un fugar român, reprezentant al unuia dintre centrele de spionaj americane din Franța, venit ilegal în Republica Populară Română cu misiuni de spionaj. Recent a fost arestată o agentă a serviciului de spionaj francez, care a avut misiunea să transmită altor agenți aflați în țara noastră diferite mesagii dușmănoase și microfilme cu instrucțiuni criminale.

Direcția a II-a are în lucru unele acțiuni informative importante, care sunt lucrate mai activ. Unele servicii din cadrul direcției au reușit să recruteze unii agenți cu posibilități largi de informare și au în studiu o serie de candidați dintre elemente cu legături în rândul persoanelor care sunt în atenția operativă a direcției.

Direcția a III-a și-a îmbunătățit munca desfășurată în vederea descoperirii clandestinității contrarevoluționare. În februarie a.c. a fost lichidată o organizație legionară cu multe ramificații, din care făceau parte fruntași legionari, sub conducerea ajutorului de comandant Atanasiu Constantin. În afară de aceasta, s-a stabilit că, prin intermediul misiunii engleze din Republica Populară Română, Atanasiu a încercat să stabilească legături cu centrele legionare din străinătate.

În procesul acțiunii informative și a anchetei, s-a stabilit că Atanasiu Constantin a încercat să creeze în țară un centru legionar. În acest scop el a ținut în anul 1954 o ședință secretă a legionarilor care ocupau în trecut funcții de conducere în organizațiile fasciste, dându-le sarcini să atragă la activitate clandestină noi membri. Cei care lucrau în instituții și întreprinderi au primit sarcină să comită acte de sabotaj.

Direcția a IV-a a început să asigure mai bine securitatea statului în obiectivele industriei noastre de apărare. Lucrătorii acestei direcții au descoperit și arestat un grup de legionari care se ocupau cu subminarea economiei naționale și desfășurarea propagandei dușmănoase. Căpetenia grupului – inginerul Munteanu Mihai –, prin diferite vicleșuguri, a reușit să pătrundă în partid pentru a-și ascunde activitatea contrarevoluționară. Profitând de funcțiile ce le ocupau în producție, elementele dușmănoase, conduse de Munteanu, întocmeau planuri ireale privind reparațiile capitale ale utilajului, raportau forurilor superioare date false privind îndeplinirea planului, întocmeau devize umflate pentru obținerea unor investiții mari din bugetul statului, stocau rezerve uriașe de piese de schimb, care de fapt nu-și găseau întrebuințare, ceea ce a pricinuit mari prejudicii economiei naționale.

Membrii grupului calomniau în anturajul lor politica partidului nostru, preamăreau sistemul capitalist, își exprimau speranța în răsturnarea prin forță a regimului democrat-popular, cu ajutorul imperialiștilor și altele.

Datorită unor măsuri calificate și desfășurării cu succes a combinațiilor informativ-operative, organele de securitate din regiunea Pitești au reușit să lichideze o bandă teroristă condusă de Arnăuțoiu Toma, care acționa încă din anul 1949. Sprijiniți de legionari, chiaburi și alți dușmani, membrii acestei bande au comis 15 acte teroriste împotriva activiștilor de partid, lucrătorilor de securitate și miliție, au jefuit instituțiile de stat și gospodăriile agricole colective.

Lichidarea bandei a însănătoșit situația din raionul respectiv și a creat condițiuni normale pentru munca activului sătesc în vederea realizării măsurilor luate de partid și guvern.

Operativ și energic au acționat organele de securitate din regiunea Hunedoara, care au reținut 2 indivizi ce au asasinat pe Deatcu Cornel, paznic la întreprinderea I.S.E.M. Baia Mare din raionul Petroșani, pentru a pune mâna pe arma lui și a arunca în aer depozitul de explozibile. Ancheta a stabilit că acești teroriști au căutat să atragă la activitatea contrarevoluționară și alte elemente.

Direcția regională M.A.I. Suceava a lichidat un grup subversiv compus din legionari și alte elemente dușmănoase, care, paralel cu activitatea de instigare împotriva regimului de democrație populară, au încercat să submineze economia socialistă prin jefuirea avutului obștesc.

Direcția regională M.A.I. Hunedoara a descoperit și lichidat activitatea dușmănoasă a organizației contrarevoluționare „Garda Albă“, creată de legionari, țărăniști, liberali, social-democrați de dreapta și alți dușmani, încă în perioada 1949–1950. Această organizație a fost bine camuflată și era formată din grupe izolate. Cu ocazia

recrutării fiecare membru al organizației primea – ca semn de recunoaștere – o monedă în valoare de un ban, pe care era gravat un triunghi. Organizația avea ca scop să răstoarne la momentul potrivit, prin forță, regimul democrat-popular. Pentru a preîntâmpina căderea, membrii organizației nu aveau voie să-și exprime deschis sentimentele lor dușmănoase.

În decembrie 1957, Direcția regională M.A.I. Stalin a arestat un grup contrarevoluționar de naționaliști germani, condus de Horst Dephner, creat de Hano Haintz, care a vizitat țara noastră ca turist din Republica Federală Germană. Sub acoperirea bisericii evanghelice lutherane și cu sprijinul preotului Mokel Konrad, demascat ulterior ca agent al Gestapo-ului, aceste elemente au desfășurat activitate naționalistă, au propovăduit ideologia fascismului german, s-au pronunțat împotriva relațiilor tineretului german cu tineretul de alte naționalități, împotriva căsătoriei nemților cu reprezentanții altor naționalități, pentru a păstra puritatea rasei și pentru a asigura realizarea rolului istoric de „apărători ai Occidentului".

Organele de contrainformații militare au urmărit activ elementele dușmănoase identificate, în urma cărui fapt au fost arestate 93 elemente și luate măsuri pentru îndepărtarea din armată a unui număr de 1 530 militari, care nu prezentau încredere politică.

S-a îmbunătățit într-o anumită măsură munca organelor de securitate ale transporturilor. Cu ajutorul agenturii, ele au reușit să descopere și să lichideze activitatea criminală desfășurată de o serie de elemente dușmănoase din cadrul obiectivelor transporturilor.

Direcția securității transporturilor M.A.I. a efectuat o serie de recrutări cu perspectivă, a început să desfășoare cu mai mult curaj munca printre personalul navigant de pe vasele străine și să întreprindă măsuri de pătrundere în centrele de spionaj ale dușmanului, precum și în organizațiile naționaliste, care se ocupă cu prelucrarea dușmănoasă a marinarilor români ce fac curse în străinătate. Pe această linie, Direcția a VI-a a realizat unele măsuri atât în porturile Republicii Populare Române, cât și în străinătate.

S-au înregistrat progrese și în munca Direcției de anchete, care demască cu mai mult succes activitatea criminală desfășurată de dușmanii regimului democrat-popular.

Direcția a VIII-a a ridicat calitatea anchetelor, în multe cazuri reușind să descopere noi legături criminale ale celor arestați, despre care direcțiile operative aveau puține informații sau nu erau cunoscuți deloc.

Astfel, în februarie 1958, a fost arestat numitul Lucuță Traian, despre care erau semnalări că știe despre intenția conducătorului legionar Atanasiu de a lua legătura cu centrul legionar din străinătate printr-un funcționar al legației engleze. Studiind cu atenție puținele materiale din dosar, Direcția a VIII-a a făcut o anchetă calificată, reușind să obțină materiale pentru arestarea a încă 10 ingineri, toți legionari. Dintre cei arestați, unii nici n-au fost cunoscuți în evidențele securității, iar alții s-au strecurat în agentura Direcției a IV-a. Din interogatoriile luate, reiese că încă din 1949 acești legionari s-au constituit în grup, au purtat împreună discuții dușmănoase, au hotărât

să comită nereguli și acte de sabotaj în locurile lor de muncă și s-au întâlnit organizat de mai multe ori.

Serviciul I al Direcției a VIII-a a cercetat un grup de 15 liberali, în frunte cu Bentoiu Aurelian, care s-au constituit în grup ilegal și au urmărit să reorganizeze – în clandestinitate – Partidul Național Liberal. La început au fost arestate 4 elemente, despre care existau câteva semnalări că s-au întâlnit și ar desfășura activitate dușmănoasă.

Folosind cu pricepere puținele materiale avute la arestare și muncind cu răspundere, lucrătorii de anchetă au extins cercetările. Ei au reușit să aresteze încă 4 elemente dușmănoase și au documentat că învinuiții au dus activitate organizată, întâlnindu-se pentru acțiunile lor dușmănoase – în perioada 1952–1958 – într-un atelier de curățat pălării din Calea Griviței.

Succesele obținute sunt rezultatul unei munci migăloase depuse de întregul aparat al organelor M.A.I., care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, apără cu vigilență cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, în lupta împotriva claselor exploatatoare răsturnate și împotriva serviciilor de spionaj imperialiste.

Pentru meritele lor în lupta împotriva dușmanului de clasă, un număr de 259 ofițeri de securitate au fost decorați anul acesta de Prezidiul Marii Adunări Naționale cu ordine și medalii ale Republicii Populare Române. În afară de aceasta, un număr de 332 ofițeri au fost premiați, iar alții evidențiați pentru munca bună desfășurată.

Totuși, situația internațională și condițiunile operative existente în țara noastră pretind de la noi să nu ne mulțumim cu succesele obținute, ci să perfecționăm și mai mult munca noastră, pentru a descoperi și lichida la timp orice uneltire a agenturii dușmanului și a reacțiunii.

Mă voi opri în continuare asupra principalelor lipsuri din munca direcțiilor centrale și regionale M.A.I. și asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea lichidării acestora.

Lipsa esențială din munca majorității organelor M.A.I. constă în slăbiciunea aparatului informativ, atât din punct de vedere numeric cât și calitativ.

Într-o serie de cazuri, **ordinul 15** a fost realizat formal. Candidații punctați pentru recrutare nu sunt studiați cu minuțiozitate și, de aceea, în rețeaua informativă continuă să pătrundă elemente neverificate, care se dovedesc ulterior a fi incapabile, iar uneori agenți dubli.

De la începutul anului și până-n iunie a.c., la raionul M.A.I. Botoșani, 7 lucrători operativi au efectuat 8 recrutări, însă nici una din ele nu corespunde scopului urmărit, deoarece în rapoartele de recrutare erau arătate o serie de date ireale. Din 11 agenți recrutați în decursul anului 1958, la raionul M.A.I. Oradea, nici unul nu corespunde scopului pentru care a fost recrutat.

Există lipsuri grave și în munca de îndrumare a agenturii. N-a fost rezolvată nici până-n prezent, în întregime, problema conspirării întâlnirilor. Sunt multe cazuri când ofițerii se întâlnesc cu agentura lor în locuri interzise. Felul cum se duce munca cu agentura rezultă și din următorul exemplu:

Cu ocazia recrutării agentei „Ionescu Natalia“ din raionul Brănești, aceasta a cerut: „Sub nici un motiv să nu veniți la mine în incinta mănăstirii, ca să nu simtă celelalte călugărițe. Insist asupra acestui lucru, deoarece la noi aici mai aveți o femeie în aceeași situație ca și mine, despre care, atât eu cât și celelalte călugărițe, știm că din 1949 lucrează ca informatoare, deoarece a fost văzută deseori întâlnindu-se la mănăstire cu diferiți ofițeri de securitate“.

Controlul a arătat că, într-adevăr, călugărița respectivă era agenta „Pop Viorica“, recrutată în 1949 și care în decursul colaborării cu organele noastre a ținut legătura cu 12 lucrători operativi.

Sunt încă destui lucrători operativi care îndrumă extrem de superficial munca agenturii.

La ultima ședință am indicat ca șefii de direcții, servicii și birouri să se ocupe îndeaproape de problemele muncii cu agentura și să controleze în munca lor de zi cu zi activitatea efectivului operativ din subordine.

Cu toate că în această problemă au fost luate unele măsuri, controlul exercitat de conducerile direcțiilor, serviciilor și birourilor asupra felului cum muncesc lucrătorii operativi cu agentura continuă să rămână slab.

N-am ajuns încă la o astfel de situație ca șefii să cunoască nu numai cum lucrează fiecare lucrător operativ, ci și fiecare agent cu care ține legătura lucrătorul respectiv.

Lipsa unui astfel de control ne împiedică să cunoaștem temeinic starea muncii informative a ofițerilor din subordine, să descoperim la timp lipsurile și să luăm măsuri pentru lichidarea lor.

Sunt stabilite cazuri când unii conducători apreciază în mod formal activitatea efectivului operativ, adică din punctul de vedere al numărului de agenți pe care-l au lucrătorii, al numărului acțiunilor deschise, al întâlnirilor efectuate și materialelor informative primite.

Datorită acestui fel de a li se aprecia munca, ofițerii primesc multe note lipsite de conținut și încarcă acțiunile informative cu ele în așa măsură încât de multe ori îți vine greu să te descurci în ele. O astfel de muncă formală aduce daune mari, deoarece agentura își formează o impresie greșită despre activitatea organelor securității statului, iar unii agenți refuză chiar să colaboreze.

În ședința precedentă au fost criticate serios unele organe centrale și regionale de securitate pentru neîndeplinirea ordinului 15. Deși s-au obținut unele rezultate bune, totuși și în prezent ritmul noilor recrutări de agenți este lent, deși un număr însemnat de acțiuni și concentrări de elemente dușmănoase sunt neacoperite informativ.

Astfel, la Direcția regională Baia Mare, în perioada mai-august a.c., Biroul II n-a făcut nici o recrutare, iar cei 9 ofițeri de la Secția a III-a au recrutat numai 3 agenți. În aceeași perioadă, Serviciul II de la Regiunea Oradea, a făcut numai 5 recrutări, deși are o serie de acțiuni neîncadrate informativ.

La Direcția a III-a există astfel de lucrători, ca locotenentul major Iana Aurel, locotenentul major Bănuleasa Petre, locotenentul Buteica Mircea și alții, care n-au

efectuat de la începutul anului 1958 și până-n prezent nici o recrutare. Astfel de cazuri mai există și în alte direcții.

Din aceasta nu rezultă că rețeaua informativă trebuie umflată. E necesar să avem atâția agenți câți trebuie pentru a descoperi la timp și în fașă activitatea de subminare a elementelor dușmănoase.

Totodată este inadmisibilă o astfel de situație când, din cauza lipsei de agenți, multe elemente dușmănoase nu sunt lucrate timp îndelungat și își desfășoară astfel nepedepsite activitatea lor criminală.

După ședința din decembrie, până la 1 iulie 1958, organele M.A.I. au deschis 1 607 acțiuni informative, ceea ce creează aparența unei lărgiri a frontului de ofensivă împotriva dușmanului. În realitate situația se prezintă însă altfel, deoarece în prezent mai există foarte multe acțiuni care sunt încadrate formal cu agentură sau nu au deloc agenți.

Din datele pe care le deținea Serviciul „C" la 1 august 1958, rezultă că peste 45% din totalul acțiunilor pe țară nu sunt deloc acoperite cu agenți. Controalele făcute de Serviciul Inspecții și direcțiile centrale, au arătat că numărul acțiunilor în care nu se iau nici un fel de măsuri este în realitate cu mult mai mare, deoarece, datorită atitudinii împăciuitoriste a șefilor, mulți lucrători operativi ascund situația reală și încadrează formal acțiunile cu agenți ce nu au posibilități informative, sunt deconspirați, nesinceri, dușmănoși, dar ținuți în rețea ca să conteze ca număr.

Această situație inadmisibilă devine deosebit de gravă dacă ținem seama de faptul că peste 55% din agenți nu lucrează în acțiuni.

În această privință, situația se prezintă cel mai slab în următoarele direcții regionale: Ploiești, unde sunt 355 acțiuni neîncadrate cu agenți și 556 agenți care nu lucrează în acțiuni; Cluj, unde există 672 agenți care nu lucrează în acțiuni și 256 acțiuni neîncadrate informativ; Hunedoara, care are 297 agenți în afara acțiunilor și, în același timp, 296 acțiuni neasigurate informativ. Direcția a III-a are 463 acțiuni neîncadrate informativ, iar 404 agenți sunt folosiți „în general".

Este limpede că această practică nejustă nu poate contribui la clarificarea activității elementelor suspecte luate în lucru și cu toate că avem un număr însemnat de acțiuni acestea sunt formale. Din cele de mai sus, rezultă că șefii unităților n-au pretins cu exigența necesară ca subalternii să desfășoare în acțiunile informative o muncă concretă, cu scopuri precise. Mai mult, 438 ofițeri nu au nici o acțiune iar dintre aceștia 330 lucrează la Direcția a V-a, 41 la Direcția a III-a, 12 la Direcția a II-a etc.

Această situație trebuie remediată. Șefii direcțiilor centrale și regionale M.A.I. trebuie să analizeze temeinic acțiunile și să ajute în mod concret lucrătorii operativi pentru a descoperi cât mai curând activitatea de subminare pe care o desfășoară elementele urmărite.

Mai sunt cazuri când anumiți lucrători operativi tratează fără simț de răspundere lucrarea acțiunilor, comit în cadrul acestora greșeli grave, nu iau măsuri pentru a

documenta la timp acțiunile din punct de vedere operativ, nu acordă atenție semnalărilor privitoare la deconspirări sau trădări din partea agenturii etc.

Este cunoscut faptul că planurile multor acțiuni sunt întocmite într-un mod formal, dar sarcinile preconizate în acestea se repetă periodic și nu se îndeplinesc.

Mai grav este faptul că în unele cazuri organele noastre dau dovadă de împăciuitorism față de dușmanul de clasă, nu analizează materialele informative care indică activitatea contrarevoluționară a elementelor dușmănoase, tergiversează luarea unor măsuri calificate pentru verificarea și documentarea datelor obținute, în așa fel încât să pună capăt la timp activității criminale a dușmanului.

Astfel de fapte sunt inadmisibile și conducerile direcțiilor sunt obligate să ducă împotriva lor o luptă necruțătoare.

În evidența Direcției a II-a și a serviciilor II din regiuni figurează mii de persoane suspecte, însă numărul acțiunilor informative este foarte redus. Situația va fi și mai puțin atrăgătoare dacă vom adăuga la aceasta faptul că multe din acțiunile existente nu sunt asigurate cu agenți și că în cadrul lor nu se iau nici un fel de măsuri informativ-operative.

Urmărirea elementelor care vizitează sistematic legațiile și misiunile statelor capitaliste este organizată foarte slab. Este deajuns să arătăm că în perioada 1 ianuarie – 15 august 1958, legațiile statelor capitaliste au fost vizitate de 26 107 persoane dintre care:

Ambasada SUA de 1 905 persoane
Legația Franței de 6 151 persoane
Legația Israel de 5 000 persoane
Legația Austriei de 2 801 persoane

În rândul acestor persoane există un număr însemnat de elemente dușmănoase, însă nici Direcția a II-a, nici serviciile II din direcțiile regionale n-au făcut aproape nimic pentru verificarea lor.

Controlul a stabilit că serviciul VI din Direcția a II-a, având în evidență 2 125 vizitatori cunoscuți ai legației Israelului, a deschis numai 7 dosare de verificare, care au și acestea o vechime de la 11 luni la 3 ani.

Locotenent-major Ionescu din Serviciul V al Direcției a II-a, care urmărește informativ vizitatorii legației Austriei, în ziua controlului avea trecuți în evidență numai 5 vizitatori, dintre care nu este lucrat nici unul.

Din punct de vedere practic s-a făcut foarte puțin pentru recrutarea unor agenți din rândul vizitatorilor legațiilor străine, pentru ca aceștia să fie ulterior plasați spionilor care lucrează sub acoperire diplomatică. Dacă vom adăuga și faptul că la regiuni această muncă se află într-o stare nesatisfăcătoare, devine clar că este necesar să se ia măsuri serioase pentru lichidarea acestei lipse.

Supravegherea operativă a diplomaților și străinilor veniți din țările capitaliste, continuă să se desfășoare la un nivel scăzut. Se mai petrec în dese rânduri cazuri inadmisibile de deconspirare a filajului față de obiective, de pierdere a obiectivelor

de către lucrătorii de supraveghere, din care cauză legăturile lor rămân neidentificate. Serviciile operative din Direcţia a II-a folosesc slab posibilităţile supravegherii operative în măsurile informativ-operative ce se iau asupra diplomaţilor.

Nici în prezent nu există legătura operativă necesară între Direcţia a II-a şi celelalte direcţii operative – şi în primul rând cu Direcţia I şi a VI-a – pentru lucrarea turiştilor, membrilor diferitelor organizaţii şi marinarilor străini care sosesc la noi în ţară din statele capitaliste. Din această cauză, multe măsuri care se efectuează în prezent de Direcţia a II-a nu dau rezultatele necesare.

Lipsurile arătate împiedică îmbunătăţirea muncii contrainformative în ţară. Şeful Direcţiei a II-a, tovarăşul Holingher Isidor şi locţiitorii săi, tovarăşii Cosma, Ilie, Marinescu şi Bucur, trebuie să ia măsuri hotărâte pentru lichidarea acestor lipsuri.

Este necesar ca şi pe viitor atenţia principală să fie concentrată asupra organizării unei munci informative calificate pentru urmărirea corpului diplomatic, în aşa fel încât nici un spion care lucrează sub acoperire diplomatică să nu-şi poată desfăşura activitatea duşmănoasă pe teritoriul ţării noastre.

Cu mai mult curaj trebuie luate măsuri în vederea stabilirii unui contact operativ cu diplomaţii, iar acolo unde este posibil să se treacă cu mai multă hotărâre la recrutarea lor, pentru a ajuta practic în viitor Direcţia I, predându-i pe aceştia după plecarea lor din ţară.

Trebuie studiată şi bine cunoscută situaţia operativă din fiecare legaţie capitalistă, pentru ca să putem efectua cu mai multă hotărâre măsurile noastre.

De asemenea, trebuie intensificată studierea persoanelor care au posibilitatea de a îndeplini sarcinile noastre în străinătate, pentru ca în colaborare strânsă cu Direcţia I să fie trimişi peste graniţă, cu scopul infiltrării în centrele de spionaj ale duşmanului şi organizaţiile de emigranţi ce acţionează împotriva ţării noastre.

Trebuie acordat un ajutor sistematic şi concret în munca serviciilor II din direcţiile regionale, prin deplasarea unor lucrători din conducerea direcţiei la faţa locului, pentru a ridica în general nivelul muncii contrainformative din ţară.

Şi în munca Direcţiei a III-a sunt lipsuri grave. Principalele constă în faptul că activitatea organizaţiilor subversive legionare, ţărăniste şi a unor alte elemente duşmănoase, se descoperă – de multe ori – cu mari întârzieri, atunci când acestea s-au mărit, astfel încât prezintă un pericol grav.

Astfel, fruntaşul legionar Atanasiu Constantin a reuşit să atragă în organizaţia subversivă circa 100 de membri; în regiunea Galaţi, legionarul Lache şi complicii săi au recrutat peste 30 membri; în regiunea Constanţa, fruntaşul legionar Vătăşelu a creat o organizaţie subversivă compusă din 20 foşti legionari; în regiunea Hunedoara organizaţia „Garda Albă", creată de legionari, ţărănişti, liberali şi social-democraţi de dreapta, a activat din 1949 până-n 1958. Ce ne arată acest fapt?

Aceasta este o mărturie că noi întârziem într-un mod evident luarea unor măsuri operative pentru curmarea la timp a activităţii criminale a elementelor celor mai active a reacţiunii interne şi anume a legionarilor.

În astfel de condițiuni nu avem convingerea că legionarii și țărăniștii nu ne pot provoca inopinat neplăceri grave.

Cauzele întârzierii măsurilor pentru descoperirea formațiunilor dușmănoase subversive trebuie căutate în slaba activitate informativă dusă în rândul legionarilor. În cadrul acestora agentura noastră ne comunică numai despre elementele dușmănoase ce apar la suprafață, adică atunci când ei, simțind faptul că rămân nepedepsiți, trec de la forme de activitate bine conspirate la acțiuni mai deschise și active.

Unii lucrători din Direcția a III-a manifestă tărăgănare în soluționarea unor probleme operative, nu reacționează la timp în privința semnalărilor primite de la agentură, privitoare la activitatea criminală a elementelor dușmănoase.

Astfel, în luna iunie 1956, agentul „Caragea" a semnalat că în Capitală există o organizație subversivă contrarevoluționară numită „Partidul Democrat Radical". Cu toată importanța acestor semnalări, fosta direcție a securității București n-a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea lor. În luna mai a.c., acțiunea asupra acestei organizații subversive a fost predată Direcției a III-a, însă și aici nu s-a luat până-n prezent nici o măsură pentru urmărirea ei.

Tot la Direcția a III-a, în cadrul serviciului condus de tovarășul maior Anghelescu, prin acțiunea nr. 101, este urmărit un grup de elemente suspecte, despre care există semnalări că au trecut la reorganizarea Partidului Național țărănesc. Totuși acest grup nu este de fapt lucrat din iunie 1957.

Din semnalările agenturii și din materialele de anchetă asupra organizațiilor subversive legionare descoperite, rezultă că în lupta lor împotriva regimului democrat-popular, legionarii folosesc pretutindeni în activitatea lor de subminare forme și metode asemănătoare. Aceasta ne oferă posibilitatea să presupunem că activitatea dușmănoasă pe care o desfășoară legionarii este condusă de un centru unic. Totuși nici până-n prezent lucrătorii Direcției a III-a n-au luat măsuri eficace pentru studierea și verificarea acestei probleme importante.

Direcția a III-a, precum și serviciile III din direcțiile regionale M.A.I. nu iau măsuri bine chibzuite pentru urmărirea cu ajutorul agenturii existente a legăturilor legionarilor aflați în străinătate.

Deși sunt semnalări care dovedesc că legionarii din închisori întrețin legături cu cei din afară, munca informativă în rândul legionarilor aflați în detenție se desfășoară slab.

Nu se descoperă canalele de legătură a legionarilor din închisori cu cei din afară, nu se previne pătrunderea și ieșirea din închisori a materialului de propagandă reacționară și a instrucțiunilor de activitate criminală pe care aceștia și le transmit reciproc.

Trebuie subliniat faptul că Direcția a III-a continuă să exercite un control slab asupra îndeplinirii ordinului 70 de către direcțiile regionale. S-a stabilit, de asemenea, că unele direcții regionale M.A.I. nu au reușit să creeze o asemenea situație încât cadrele de conducere ale legionarilor, țărăniștilor și altor dușmani ai regimului democrat-popular să fie lucrate activ.

Astfel, Serviciul III din Direcția regională M.A.I. Iași are 30 acțiuni informative și dosare de verificare pe linia legionarilor, dintre care 12 acțiuni nu sunt încadrate cu agenți. La Direcția regională M.A.I. Oradea, din 316 acțiuni pe linie legionară, 184 nu sunt asigurate informativ.

Tovarăși,

Nu trebuie să uităm nici un moment faptul că legionarii, foștii membri ai partidelor politice burgheze, precum și naționaliștii burghezi, caută să desfășoare o activitate de subminare intensă pe frontul ideologic.

Avem destule exemple când anumiți reprezentanți ai intelectualității vechi, care activează în domeniul literaturii și artei, se ploconesc în fața literaturii burgheze din Apus, caută să minimalizeze și să calomnieze realizările obținute în anii regimului de democrație populară de arta și știința din Republica Populară Română. Ei ponegresc metoda realismului socialist, propagă tot felul de idei reacționare și revizioniste.

Influența exercitată de cultura putredă burgheză asupra unor activiști pe tărâmul artei, rezultă din apariția unor lucrări străine din punct de vedere ideologic, executate în stilul artei abstracționiste. Elementele dușmănoase caută să minimalizeze rolul conducător al partidului în literatură și artă, cerând așa-zisa „libertate a creației".

Sunt cazuri când elemente dușmănoase strecurate în corpul didactic educă tineretul în spiritul naționalismului, cultivându-i ura față de regimul nostru democrat-popular.

Direcția a III-a are încă prea puțini agenți valoroși în rândul artiștilor, scriitorilor, pictorilor, compozitorilor, și din această cauză nu întotdeauna are cunoștință de caracterul activității subversive desfășurate de elementele dușmănoase din rândul acestor persoane.

Trebuie să ținem seama că munca informativă în rândul intelectualității are particularitățile sale caracteristice. Nu trebuie să uităm că mulți activiști de frunte pe tărâmul artei și literaturii au fost educați în condițiunile regimului burghez și din această cauză în conștiința lor sunt încă puternic înrădăcinate rămășițele capitalismului.

Noi trebuie să deosebim unde avem de-a face cu dușmani înrăiți și unde este vorba de un om rătăcit, căzut sub influența forțelor reacționare. Și pe viitor trebuie să ne răfuim fără cruțare cu dușmanii înrăiți, potrivit legilor în vigoare. În ceea ce privește intelectualii care fac unele confuzii ideologice, trebuie să luăm – cu aprobarea organelor de partid – măsuri profilactice. După luarea unor asemenea măsuri, nu trebuie însă să întrerupem urmărirea informativă a persoanelor față de care au fost întreprinse măsuri profilactice, deoarece după discuția de prevenire unele elemente își reîncep activitatea dușmănoasă.

Vorbind despre lipsurile existente în activitatea Direcției a III-a și serviciilor III din direcțiile regionale, este necesar să ne oprim îndeosebi la măsurile ce se iau în problema cultelor și sectanților.

Potrivit informațiilor de care dispun organele de securitate, rezultă că elementele dușmănoase din rândul cultelor desfășoară o activitate intensă împotriva regimului nostru democrat popular.

Este cunoscut faptul că mulți clerici provin din clasele exploatatoare, în trecut au făcut parte din organele de conducere a legionarilor și partidelor politice burgheze.

Folosindu-se de amvonul bisericilor, clericii desfășoară, deseori, în rândul credincioșilor agitație dușmănoasă, destul de bine camuflată, împotriva măsurilor partidului și guvernului, răspândesc fel de fel de născociri calomnioase despre un război, chipurile, inevitabil între țările imperialiste și socialiste, se pronunță împotriva colectivizării gospodăriilor țărănești.

Sunt cunoscute cazuri când elementele dușmănoase din rândul clericilor caută posibilități de a-și procura arme cu scopul de a lupta împotriva puterii populare, creează organizații clandestine și pregătesc membrii organizațiilor, încercând să răstoarne cu forța regimul existent.

Clericii de toate nuanțele încearcă în ultimii ani să intensifice influența bisericii asupra maselor muncitoare, fapt care determină lărgirea propagandei religioase în țară. Ca dovadă, s-a mărit numărul bisericilor, mănăstirilor și călugărilor. S-a intensificat în mod deosebit activitatea legală și ilegală a sectelor. Astfel, în ultimii 5 ani, secta baptiștilor s-a mărit cu 26 000 oameni, secta adventiștilor de ziua 7-a cu 24 000, secta evangheliștilor cu 7 500, a penticostalilor cu 5 000 oameni. Numai în cadrul sectei adventiștilor de ziua a 7-a numărul predicatorilor a crescut în această perioadă de la 50 la 170. În ultimii trei ani această sectă și-a construit 50 case de rugăciuni.

Noi nu putem avea o atitudine indiferentă față de situația când ideologia dușmănoasă are tendințe să ia proporții în rândul maselor populare. Trebuie lichidată subaprecierea muncii în problema cultelor și sectelor.

Pe linia cultului ortodox este necesar să urmărim pe legionarii care acționează sub masca clericilor, să ne ocupăm serios de munca informativă în instituțiile teologice și mănăstiri, unde aceasta este aproape inexistentă.

În scopuri operative trebuie să folosim cu pricepere cazurile de comportare imorală, abaterile de la canoane a unor reprezentanți ai cultelor și alte materiale compromițătoare, astfel ca măsurile întreprinse de noi să fie îndreptate spre slăbirea influenței bisericii.

Trebuie să organizăm măsuri operative în vederea descompunerii rândurilor călugărilor și călugărițelor, pentru ca ei să părăsească mănăstirile. Toată această activitate trebuie dusă cu chibzuință.

Materialele primite de la agentură pe linia cultului catolic confirmă faptul că în rândul clericilor cultului respectiv există o serioasă nemulțumire din cauză că episcopul Marton Aron nu vrea să normalizeze relațiile cu statul. Această nemulțumire trebuie folosită în scopuri operative.

Conducerea Direcției a III-a, precum și direcțiile regionale M.A.I. Hunedoara, Stalin, Autonomă Maghiară, Baia Mare și altele, trebuiau să se gândească la crearea unui grup de elemente catolice cu influență și autoritate, care să se pronunțe împotriva

liniei lui Marton Aron și, prin autoritatea sa, să-l oblige să-și revizuiască atitudinea față de puterea populară, iar în caz de necesitate să desfășoare o activitate de creare în țară a unui organ de conducere al bisericii catolice, care să ducă la o politică loială în relațiile cu regimul de stat.

Pe linia sectelor legale și ilegale, trebuie să efectuăm măsuri mai active în vederea descompunerii lor. Pentru aceasta, este necesar să recrutăm cu mai mult curaj elemente cu autoritate din rândul sectanților și prin aceștia să influențăm membrii de rând ai sectelor în direcția dorită de noi.

Trebuie să atrag în mod serios atenția șefilor organelor regionale asupra îndeplinirii nesatisfăcătoare a **ordinului nr. 95**, privitor la organizarea muncii informativ-operative în mediul rural, unde elementele dușmănoase duc o intensă activitate de subminare împotriva transformărilor socialiste în agricultură.

În activitatea noastră noi nu ținem cont în suficientă măsură de faptul că în mediul rural există cea mai numeroasă clasă a burgheziei sătești – chiaburimea. Cu toate că baza economică a chiaburimii a fost îngustată considerabil datorită politicii de îngrădire dusă de partidul și guvernul nostru, totuși chiaburii se bucură încă de o influență mare în rândul țăranilor. Într-o serie de cazuri, aceștia reușesc să provoace o parte din țăranii inconștienți la acțiuni dușmănoase împotriva puterii populare.

Trebuie să subliniem ca un fapt caracteristic că la sate chiaburii se aliază cu legionarii, țărăniștii, liberalii, clericii, sectanții și alte elemente reacționare împotriva transformărilor socialiste.

În acele sate unde munca informativă este organizată slab, legionarii au reușit să pună la cale acțiuni grave. Astfel, în anul 1957, în comuna Meidanchioi din raionul Tulcea, regiunea Constanța, chiaburii și legionarii au organizat o acțiune dușmănoasă împotriva sfatului popular comunal și conducerii gospodăriei agricole colective, au strigat lozinci contrarevoluționare și au instigat pe țărani la luptă împotriva regimului popular.

La sfârșitul anului 1957, în regiunea Galați, legionarii și alte elemente dușmănoase, au reușit să instige un număr însemnat de țărani, pe care i-au atras la acțiuni de destrămare a gospodăriilor agricole colective, de împiedicare a creării de noi gospodării agricole colective, dedându-se la calomnii și amenințări a organelor de partid și de stat.

Acțiuni dușmănoase ale elementelor contrarevoluționare au avut loc și în alte regiuni ale țării. Analiza acestor acțiuni din mediul rural, a arătat că ele s-au putut produce numai datorită organizării nesatisfăcătoare a muncii informativ-operative la sate, ceea ce n-a permis să se descopere și să se reprime la timp intențiile criminale ale dușmanului de clasă.

Controlul a stabilit că o serie de lucrători operativi din cadrul organelor raionale M.A.I. n-au deloc agentură în unele comune, unde acționează elementele dușmănoase. Numai așa se explică faptul că acțiunile dușmănoase de la sate ne-au luat prin surprindere, n-au fost descoperite și reprimate în fașă.

Şefii direcţiilor regionale M.A.I. nu trebuie să uite nici un moment că ei răspund personal de descoperirea şi curmarea la timp a provocărilor duşmanului de clasă, indiferent de locul unde se pregătesc acestea.

Lucrătorii cu munci de răspundere din aparatul regional trebuie să îmbunătăţească îndrumarea muncii informativ-operative, să se deplaseze mai des la raioane, să discute cu lucrătorii operativi care lucrează la sate, să-i ajute pentru o mai bună organizare a muncii informative.

Trebuie să se ţină seama că în multe localităţi au rămas intacte diferite organizaţii locale ale legionarilor, ţărăniştilor, liberalilor, aşa cum au existat ele în timpul regimului burghez. Acestor elemente le vine mai uşor să se organizeze în lupta împotriva regimului democrat-popular, deoarece au mai fost constituite în organizaţii şi la primul semnal se pot ridica contra orânduirii noastre.

De aceea, sarcina principală a organelor de securitate constă în a urmări informativ activ astfel de concentrări de elemente duşmănoase, a avea în rândul acestora agenţi pentru cunoaşterea şi curmarea la timp a intenţiilor lor.

În munca informativ-operativă pe care o desfăşurăm la sate, trebuie să se aibă în vedere că elementele duşmănoase îşi schimbă tactica luptei împotriva colectivizării. Declarându-se formal de acord cu politica partidului la sat, ei caută să se strecoare în funcţii de conducere din gospodăriile agricole colective şi întovărăşiri pentru a le destrăma din interior. Astfel, în comuna Griviţa din raionul Bârlad, regiunea Iaşi, organele de securitate au arestat pe fostul legionar Porumb Dumitru, care, strecurându-se în funcţia de preşedinte al gospodăriei agricole colective, a instigat pe colectivişti la dizolvarea acesteia. În comuna Tudoreşti din raionul Segarcea, regiunea Craiova, a fost ales ca preşedinte al gospodăriei agricole colective fostul chiabur şi ţărănist Croitoru Marin, iar ca mecanic lucra preotul Nicolaescu Stelian. Aceştia au dezorganizat munca gospodăriei, au delapidat din avutul ei şi au instigat pe ţărani să părăsească gospodăria colectivă.

Lucrătorii operativi trebuie să descopere cu dibăcie tactica duşmanului, să demaşte la timp elementele criminale care încearcă să descompună gospodăriile agricole colective.

Sarcina noastră constă în aceea că munca informativ-operativă în mediul rural să fie îmbunătăţită considerabil, să fie efectuată urmărirea informativă a concentrărilor de legionari şi ţărănişti, să fie îmbunătăţită dirijarea agenturii, să se lucreze cu perseverenţă pentru a asigura întâlniri mai bune şi mai conspirative cu agenţii, să se acorde o atenţie serioasă educării agenturii.

În localităţile rurale se pot crea în caz de necesitate rezidenţe, alegând pentru munca de rezidenţi pe membrii de partid şi oamenii sinceri, cu sentimente patriotice, din rândul medicilor, învăţătorilor, veterinarilor etc.

Mai multe elemente suspecte, mai ales din mediul rural, continuă să deţină ilegal armament. Numai în prima jumătate a anului curent, organele de miliţie au confiscat 5 434 arme de foc, dintre care: 32 mitraliere, 126 pistoale automate, 2 134 puşti

militare și 3 142 pistolete. Aceste cifre trebui să dea de gândit mai ales acelor tovarăși care nu îndeplinesc în mod cuvenit ordinul nr. 130 din februarie 1958, privitor la intensificarea muncii de confiscare a armamentului de la populație și nu se angrenează în mod corespunzător în îndeplinirea acestei misiuni importante.

Șefii direcțiilor regionale și organelor raionale M.A.I. trebuie să înțeleagă cu toată fermitatea faptul că armamentul deținut în mod ilegal de populație trebuie confiscat în întregime.

Nivelul muncii informativ-operative desfășurată de Direcția a IV-a și de organele subordonate acesteia în regiuni, rămâne încă în urma sarcinilor trasate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român în această problemă.

Este cunoscut faptul că în întreprinderile de apărare și în alte obiective industriale importante lucrează persoane suspecte de spionaj, care au avut în trecut legături strânse cu acționarii americani, englezi, germani și s-au bucurat de încrederea acestora. Urmărirea informativă a unor astfel de elemente se desfășoară încă foarte pasiv. În loc ca acestor acțiuni să li se acorde o importanță de prim ordin, lucrătorii operativi le trec pe ultimul plan și se ocupă de acțiuni mai ușoare. Nu sunt lucrate încă elementele suspecte ce desfășoară acțiuni de subminare, diversiune și sabotaj. Urmărirea informativă temeinică a unor astfel de elemente se înlocuiește prin culegerea unor date oficiale, privitoare la lipsuri în producție, accidente și concluzii ale diferitelor comisii tehnice.

Munca informativă-operativă pentru prevenirea și cercetarea accidentelor extraordinare se află la un nivel scăzut. Acest fapt este oglindit și de numeroasele accidente, incendii, explozii și surpări ce continuă să aibă loc în industriile petroliferă, minieră și chimică. Astfel, în cursul anului 1957, la minele din Valea Jiului s-au petrecut 36 de accidente, iar în prima jumătate a anului curent la aceste mine au avut loc deja 24 de accidente. Multe dintre aceste accidente au cauzat victime omenești și mari daune materiale statului.

În procesul cercetării accidentelor nu se descoperă intențiile criminale ale elementelor implicate prin agentură și alte posibilități operative. Din această cauză, acțiunile respective își pierd aspectul politic și se termină prin aceea că vinovații sunt trași la răspundere pentru infracțiuni de serviciu.

Controlul a arătat că lucrătorii care deservesc operativ obiectivele industriale nu dispun de agentura necesară în unele sectoare deosebit de importante, dirijează slab pe agenți în vederea descoperirii la timp a încălcărilor grave de la regulile de protecția muncii și a stărilor periculoase. Nu este încă organizată satisfăcător informarea organelor de partid.

Munca informativă din întreprinderile deservite trebuie să fie îmbunătățită în mod considerabil, trebuie descoperiți la timp spionii și diversioniștii, lichidate cu fermitate cauzele care contribuie la producerea de explozii, incendii și alte accidente extraordinare.

Este cunoscut faptul că posturile de radio din străinătate aflate în slujba serviciilor de spionaj imperialiste instigă reacțiunea internă ca, o dată cu provocarea de explozii, incendii și alte acte dușmănoase, să submineze economia națională a țării noastre prin furturi, delapidări, înșelătorii, precum și prin folosirea nerentabilă a fondurilor și utilajului ce aparține statului.

Organele de miliție au stabilit că, în ultimul timp, s-au produs mai multe delapidări și furturi mari din avutul socialist, fapt care a provocat prejudicii însemnate statului nostru.

Din aceste considerente, Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din iunie 1958, a cerut organelor Ministerului Afacerilor Interne să ducă o luptă hotărâtă împotriva dușmanilor regimului democrat-popular care subminează economia națională.

De aceea, lucrătorii organelor de securitate care deservesc obiectivele economice trebuie să muncească perseverent și cu migală pentru a descoperi la timp elementele dușmănoase care subminează economia națională, în vederea reprimării cu hotărâre a activității lor criminale.

Serviciile IV trebuie să conlucreze mai strâns cu organele miliției economice în depistarea și cercetarea furturilor și delapidărilor mari.

Organele de contrainformații militare își îndeplinesc nesatisfăcător sarcina lor principală de a apăra armata de pătrunderea în rândurile ei a elementelor reacționare și agenților serviciilor de spionaj capitaliste și nu întreprind măsuri eficace în vederea preîntâmpinării divulgării secretelor militare.

Controlul a arătat că organele de contrainformații militare n-au organizat încă în modul cuvenit munca informativă în statele majore și depozitele militare, sectoare care atrag în mod deosebit atenția serviciilor de spionaj imperialiste, precum și în împrejurimile acestora.

Se constată lipsuri serioase în prevenirea și cercetarea cazurilor de dispariție a unor documente secrete din statele majore și unitățile militare.

Astfel, în cadrul statului major al Apărării Antiaeriene a Teritoriului, au dispărut trei documente strict secrete conținând date militare. Cu toate acestea nu s-au stabilit împrejurările dispariției acestor documente, iar vinovații n-au fost descoperiți nici până-n prezent.

Unii ofițeri de contrainformații lucrează încă insuficient de intens. Astfel, o sută de lucrători operativi țin legătura cu mai puțin de 5 agenți, iar recrutarea de agenți noi se face cu încetineală.

Trebuie să ținem minte că serviciile de spionaj imperialiste caută prin toate mijloacele să cunoască noutățile tehnice militare și tipurile noi de armament. De aceea, una din sarcinile cele mai importante ale ofițerilor de contrainformații militare constă în a nu permite agenturii dușmanului să pătrundă la aceste secrete.

Având în vedere informațiile privitoare la faptul că membrii unor organizații subversive caută să stabilească legături cu diferiții militari pentru a-i folosi în acțiunile

lor contrarevoluționare, munca organelor de contrainformații militare trebuie să fie organizată în așa fel încât să împiedice influența reacțiunii interne asupra militarilor armatei noastre.

Șeful Direcției a V-a, tovarășul general-maior Naum, trebuie să ia măsuri mai hotărâte pentru îmbunătățirea radicală a organizării muncii informativ-operative în cadrul armatei.

În obiectivele de transporturi feroviare, navale, aeriene și rutiere, există un număr însemnat de elemente dușmănoase și mai ales legionari. Mulți legionari lucrează în funcții de răspundere în cadrul transporturilor, mai ales la C.F.R., în sectoarele legate de siguranța circulației trenurilor, unde se știe că se produc accidente dese. Numai în ultimul an la C.F.R. au avut loc 88 de accidente, avarii grave, caramboale de cale ferată, dintre care unele au cauzat victime omenești și mari daune statului.

La atelierele de reparații se produc multe rebuturi. Astfel, în Atelierele centrale „Grivița Roșie", în decursul unui an, s-au defectat 175 de locomotive înaintea expirării termenului de garanție.

Cu toate acestea, urmărirea persoanelor suspecte de diversiune și subminare, precum și studierea informativă a elementelor dușmănoase se efectuează slab. Semnalările agenturii privind activitatea de subminare a unor elemente dușmănoase se verifică cu o încetineală inadmisibilă.

Continuă să persiste lipsuri grave în munca contrainformativă ce se desfășoară în rândul personalului din transporturi care se deplasează în țările capitaliste, precum și în rândul acelui personal care are contingență cu cetățenii străinii veniți în Republica Populară Română.

Se cunoaște faptul că, în ultima perioadă de timp, serviciile de spionaj capitaliste și-au intensificat activitatea de subminare împotriva țării noastre, folosindu-se de canalele legale de transport internațional.

De aceea, eforturile viitoare ale organelor securității transporturilor trebuie să fie îndreptate în vederea perfecționării muncii cu agentura care se deplasează peste graniță în cadrul echipelor de tren, echipajelor de pe vasele și avioanele cu rute în străinătate. Folosirea acestei agenturi trebuie să se afle sub un control deosebit din partea conducerii Direcției a VI-a și a direcțiilor regionale.

Nu ne putem împăca cu faptul că pe 145 de vase care ating porturile dunărene din Austria și Germania Occidentală există numai 18 agenți.

Direcția a VI-a trebuie să se ocupe serios de lucrarea informativă a persoanelor cu legături suspecte de spionaj în porturile străine și a marinarilor veniți în Republica Populară Română din țările capitaliste.

Șeful Direcției a VI-a și șefii direcțiilor regionale M.A.I., trebuie să organizeze mai bine munca informativ-operativă în transporturi, să intensifice controlul activității efectivului din subordine, să reacționeze la timp și operativ față de semnalările primite de la agentură.

Voi spune câteva cuvinte și despre tehnica operativă, care continuă să fie folosită irațional la noi. De multe ori, neavând agenți în acțiuni, direcțiile și serviciile operative

își pun speranțele pe tehnică. Tehnica montată la domiciliul obiectivului acțiunii, fără existența unor posibilități informative, zace o perioadă îndelungată fără să aducă foloase reale, stabilind numai discuțiile familiare ale celui urmărit.

E timpul să înțelegem că tehnica operativă nu poate înlocui agentura și că ea este eficace numai atunci când este folosită în acțiuni împreună cu agentura.

Unora dintre „amatorii“ de tehnică operativă trebuie să le aducem aminte că instalarea ei este legată de greutăți mari, de cheltuirea unor fonduri însemnate și, de aceea, ea trebuie folosită în mod eficace, pentru a corespunde menirii sale.

Lipsuri serioase mai există, de asemenea, și în munca organelor de anchetă.

Partidul și guvernul cer de la noi să anchetăm pe cei arestați în strictă conformitate cu legile Republicii Populare Române. Această sarcină a fost subliniată în repetate rânduri la ședințele pe care le-am avut. Cu toate acestea, în cadrul anchetei, unii lucrători comit și în prezent încălcări grave ale normelor procesuale penale.

În practica muncii operative și de anchetă mai sunt cazuri când arestările se fac în mod neîntemeiat și prematur.

Organele securității statului sunt paloșul ascuțit al dictaturii proletariatului, armă de încredere în mâinile partidului și poporului în lupta împotriva dușmanilor regimului de democrație populară. Această armă trebuie să fie însă folosită cu dibăcie, numai împotriva dușmanilor adevărați ai regimului democrat-popular și în strictă conformitate cu legea. Este necesar să ridicăm neîntrerupt calitatea anchetării criminalilor, să demascăm în întregime activitatea dușmănoasă a arestaților, să le identificăm complicii.

Trebuie condamnată cu hotărâre acea practică când, arestând elementele urmărite, lucrătorii operativi nu mai muncesc pentru demascarea lor, iar anchetatorii nu întotdeauna folosesc în cadrul muncii lor posibilitățile serviciilor operative. În condițiunile muncii noastre, ancheta este continuarea și desăvârșirea urmăririi informative a activității dușmănoase desfășurată de elementele reacționare. De aceea, după cum am arătat și mai sus, probele activității criminale a elementelor dușmănoase se strâng în cadrul urmăririi informative. Dacă probele au fost bine culese în procesul acțiunii informative, ele se documentează ușor, ceea ce ușurează cu mult munca de anchetă.

În cadrul organelor securității statului, cercetările trebuie să se facă într-o colaborarea strânsă a organelor de anchetă și a celor operative. Lucrătorii operativi trebuie să ajute în permanență pe anchetatori prin toate mijloacele pe care le au la îndemână, să culeagă probe, să verifice declarațiile arestaților ș.a.m.d.

Pentru verificarea sincerității cu care a lucrat agentura în acțiuni și a calității cercetărilor efectuate, este necesar ca pe viitor, în practica muncii noastre, rezultatele anchetei în cazurile cele mai importante să fie analizate în comun de către șeful direcției operative, șeful de serviciu și lucrătorul operativ împreună cu șeful Direcției a VIII-a, șeful de serviciu și anchetatorul care a avut spre rezolvare cazul respectiv.

Aceasta ne va permite să descoperim lipsurile și greșelile care s-au produs, atât în timpul acțiunii informative cât și a anchetei.

Tovarăşi,

La noi se iau încă măsuri insuficiente pentru a preveni cazurile de trădare de patrie comise de către elementele duşmănoase. Diferite elemente cu intenţii de trădare se strecoară adesea în delegaţii turistice, tehnico-ştiinţifice, sportive şi de altă natură, care pleacă în ţările capitaliste şi după aceea rămân în străinătate. Acolo ei divulgă secretele pe care le cunosc, sunt folosiţi de serviciile de spionaj imperialiste şi organizaţiile naţionaliste în scopuri de spionaj şi în alte acţiuni duşmănoase, iau cuvântul la radio şi în presă, făcând declaraţii calomnioase la adresa regimului democrat-popular din Republica Populară Română, fapt care aduce prejudicii importante statului nostru.

Aceste elemente reuşesc să-şi realizeze intenţiile criminale numai datorită faptului că organele securităţii statului verifică uneori superficial pe acei cetăţeni ai Republicii Populare Române care se deplasează în ţările capitaliste.

Ţinând seama de importanţa acestei munci este necesar să se atragă atenţia tuturor lucrătorilor operativi că în viitor verificarea persoanelor care pleacă în străinătate se va face nu numai prin evidenţele Serviciului „C“, dar şi pe baza studiului lor, prin agenţi şi alte posibilităţi, pentru a lichida cazurile de rămânere în străinătate.

Tovarăşi,

La această şedinţă trebuie să atragem atenţia şefilor direcţiilor centrale şi regionale că ei sprijină cu totul insuficient munca Direcţiei I. În această problemă s-au dat nenumărate indicaţii, însă ele se îndeplinesc nesatisfăcător. Nu sunt lichidate încă tendinţele de patriotism local, conform cărora direcţiile noastre centrale şi regionale, folosindu-se de diferite pretexte, nu vor să predea Direcţiei I agenţii cu posibilităţi de a îndeplini misiuni în străinătate sau încearcă să ascundă existenţa unor astfel de agenţi.

Este necesar ca şefii organelor securităţii statului, atât la centru cât şi la regiuni, să acorde o importanţă primordială alegerii agenţilor pentru Direcţia I. Trebuie stimulaţi acei lucrători operativi care, printr-o muncă chibzuită, educă agenţi capabili să îndeplinească misiunile noastre în afara graniţelor ţării.

Direcţia I trebuie să ţină la rândul ei o legătură mai strânsă cu direcţiile operative, atât în problemele punctării şi trimiterii de agenţi în străinătate, cât şi în ajutorarea acestor direcţii prin materiale privitoare la activitatea emigraţiei din străinătate şi intenţiilor ei împotriva Republicii Populare Române.

Tovarăşi,

În perioada ultimilor ani, organele de securitate au acumulat pe toate liniile muncii o experienţă foarte bogată în lupta împotriva activităţii de subminare desfăşurată de elementele duşmănoase, însă direcţiile operative centrale nu analizează în modul cuvenit această experienţă şi nu o generalizează, pentru intensificarea luptei

împotriva duşmanilor statului nostru şi creşterea nivelului de pregătire profesională a lucrătorilor operativi.

Recent, Direcţia a IV-a a pregătit o orientare destul de bună, privitoare la cercetarea accidentelor extraordinare în obiectivele de apărare şi întreprinderile industriale importante. Este necesar ca această experienţă pozitivă să fie urmată şi de alte direcţii din aparatul central. Conducătorii direcţiilor centrale trebuie să studieze în mod sistematic materialele obţinute pe diferite linii ale muncii şi pe baza analizei stării în care se află lupta împotriva duşmanului de clasă, să întocmească orientări sau sinteze, în care să expună tactica şi metodele luptei elementelor duşmănoase împotriva regimului de democraţie populară, şiretlicurile pe care le folosesc etc.

Tovarăşi,

În munca noastră ar fi existat mult mai puţine lipsuri, greşeli şi scăpări dacă cadrele de conducere ale organelor de securitate ar fi pătruns mai adânc şi cu mai multă pricepere în munca aparatului din subordine, l-ar fi dirijat mai bine, ar fi fost mai exigente şi ar fi intensificat controlul asupra îndeplinirii ordinelor M.A.I. şi indicaţiilor date.

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 9–13 iunie a.c. atrag atenţia asupra pericolului împăciuitorismului în viaţa de partid şi de stat, care manifestat în munca noastră înseamnă ajutor dat duşmanului.

Faptele expuse arată că mulţi ofiţeri de securitate au manifestat împăciuitorism faţă de duşman, prin aceea că nu au creat agentura necesară pentru a preveni şi descoperi în faşă acţiunile criminale ale elementelor duşmănoase, nu lucrează ofensiv, cu simţ de răspundere acţiunile informative, iar verificarea unor semnalări este tărăgănată.

La unele organe de securitate disciplina în muncă este slabă. În practica multor lucrători cu sarcini de răspundere nu s-a statornicit ca o regulă fermitatea în executarea ordinelor; ordinele se discută, lucru inadmisibil.

Unii ofiţeri de securitate manifestă liberalism faţă de îndeplinirea sarcinilor, caută fel de fel de pretexte pentru a justifica neîndeplinirea ordinelor şi lipsurile ce le au în muncă.

În loc să ia poziţie principială, să fie exigenţi şi să pretindă cu consecvenţă aplicarea ordinelor şi directivelor, unii şefi de direcţii, servicii şi birouri tolerează încălcarea ordinelor, se complac într-o atmosferă de autoliniştire, dovedind astfel împăciuitorism şi lipsă de răspundere în apărarea securităţii statului.

Ordinele M.A.I. **15, 70, 95** pun în faţa aparatului de securitate sarcini concrete, de îndeplinirea cărora depind rezultatele în lupta cu duşmanul.

Agentura este principala armă a organelor de securitate în lupta pentru prevenirea şi lichidarea activităţii criminale a agenţilor serviciilor de spionaj imperialiste, a emisarilor organizaţiilor şi centrelor naţionaliste ale emigraţiei reacţionare şi a contrarevoluţiei interne.

De aceea, principalul conținut al activității noastre este munca vie, calificată, de recrutare, educare și dirijare a agenturii, pentru apărarea securității statului democrat-popular.

Trebuie lichidată practica care mai dăinuie în activitatea unor lucrători de securitate de a lăsa agentura să muncească în general. Sub controlul și cu ajutorul permanent al șefilor, lucrătorii operativi trebuie să ridice calitatea instruirii și conducerii agenturii.

Fiecare agent trebuie să fie dirijat cu scop precis, în funcție de posibilitățile și calitățile personale și de necesitățile operative ale organelor de securitate. Pentru aceasta, lucrătorii operativi trebuie să cunoască temeinic calitățile și aptitudinile agenților, relațiile ce le au în mediul elementelor dușmănoase și în raport de aceasta să le fixeze linia de conduită.

Lucrătorii cu munci de răspundere trebuie să controleze pregătirea și desfășurarea întâlnirilor cu agentura, să studieze atent materialul furnizat de ea și să dea indicații concrete lucrătorilor în subordine.

În cazurile când agenții manifestă delăsare în muncă, șefii de birouri și de servicii trebuie să meargă personal la întâlnirile cu acești agenți, să stabilească cauzele comportării lor delăsătoare și să-i mobilizeze.

Trebuie dusă o muncă permanentă de educarea agenturii în spiritul cinstei și corectitudinii în colaborarea cu organele de securitate și al devotamentului față de patria socialistă. O atenție deosebită trebuie dată educării agenților care lucrează în clandestinitatea dușmănoasă, în rândul legionarilor, naționaliștilor, sectanților etc., pentru a preveni influența lor dușmănoasă asupra agenturii. Pentru aceasta, lucrătorii operativi trebuie să-și ridice neîncetat nivelul ideologic, politic și cultural, să fie capabili să dea răspunsuri juste asupra evenimentelor interne și internaționale și să aibă o înrâurire pozitivă asupra agenților.

Aparatul informativ trebuie verificat minuțios și permanent pentru a preveni cazurile de trădare, deconspirare și prăbușirea de acțiuni. De aceea, trebuie verificate urgent semnalările existente despre nesinceritatea unor agenți și luate măsurile corespunzătoare.

Paralel cu activitatea de instruire, educare, dirijare și verificare a agenturii existente, trebuie dusă o muncă permanentă pentru recrutarea de noi agenți. Faptele expuse arată că și în prezent ritmul noilor recrutări este lent, deși necesitățile operative cer imperios recrutarea a noi agenți.

Trebuie recrutați agenți capabili să pătrundă în clandestinitatea legionarilor, țărăniștilor, naționaliștilor, sectanților și altor categorii de elemente dușmănoase și să demaște activitatea lor criminală.

Să se recruteze agentură capabilă să lucreze informativ concentrările dușmănoase de la sate, să se încadreze informativ activ acțiunile deschise, care în prezent nu sunt lucrate din lipsă de agentură.

Șefii direcțiilor centrale și regionale trebuie să pretindă aparatului în subordine să muncească calificat și consecvent pentru recrutarea de agentură capabilă și să fie exigenți față de propunerile de recrutare ce se fac.

Este necesar ca șefii de birouri, servicii și direcții să fie pătrunși de faptul că în munca noastră nu se poate sta pe loc, fiind necesar ca metodele luptei noastre împotriva dușmanului să fie permanent îmbunătățite, ca efectivul din subordine să fie educat în spiritul devotamentului fără rezerve față de Partidul Muncitoresc Român și statul democrat-popular. Trebuie să fim intransigenți față de dușmanii partidului, să întărim disciplina de fier și să fim demni de încrederea pe care ne-o acordă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române.

Toți comandanții din centrală, regiuni și raioane trebuie să depună toate eforturile pentru lichidarea tuturor manifestărilor de tărăgănare a îndeplinirii ordinelor întocmai și la timp, iar față de acei ofițeri care nu-și îndeplinesc sarcinile să fie luate cele mai severe măsuri, mergând până la scoaterea lor din Ministerul Afacerilor Interne.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 105, f. 1–43.

120.

1958 decembrie 16. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Texas“ pentru A.C.E.N. (Adunarea Națiunilor Europene Captive).

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 16 decembrie 1958, subsemnatul lucr[ător] op[erativ] prim, maior Stroescu Constantin, analizând materialul existent asupra A.C.E.N.-ului (Adunarea Națiunilor Europene Captive).

Am găsit că această organizație este pusă în slujba americanilor. Prin elementele reacționare descompuse de teapa lui Constantin Vișoianu, Brutus Coste, Sabin Manuilă, Iancu Zissu, Alexandru Bunescu etc., A.C.E.N. desfășoară o activitate dușmănoasă împotriva R.P.R. Este unealta americanilor de care aceștia se folosesc pentru a discredita R.P.R. pe plan internațional (la O.N.U. sau cu ocazia congreselor acestei organizații).

Activitatea acestei organizații trebuie urmărită de noi pentru cunoașterea și contracararea acțiunilor pe care le-ar întreprinde împotriva R.P.R.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru A.C.E.N. (Adunarea Națiunilor Europene Captive), numele conspirativ „Texas“.

Lucr[ător] op[erativ] prim
Mr. Stroescu Constantin

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 113, f. 7.

121.

1958 decembrie 27. Hotărâre pentru închiderea dosarului de grup nr. 102, privind pe Bentoiu Aurelian, Ghiorghiu Georgel, Aznavorian Hurmuz, Papacostea Victor, Rădulescu Savel și Sibiceanu Niculae.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret
Direcția a 3-a
Serviciul 1
Biroul 2

Se aprobă
Al. Nicolschi

Hotărâre pentru închiderea dosarului de grup nr. 102
privind pe Bentoiu Aurelian, Ghiorghiu Georgel,
Hurmuz Aznavorian, Papacostea Victor, Savel Rădulescu și Sibiceanu Niculae
și clasarea lui la arhivă.

Dosarul s-a deschis la data 27 martie 1957

Ce mijloace s-au folosit (Informatorii se vor arăta cu numele și categ.) „Miron“, „Florescu Gheorghe“, „Mihăescu“, „Mureș“, anchete informative, supraveghere operativă și tehnică, interceptări și exploatarea arhivelor.

A. Caracterul materialelor compromițătoare existente în dosar (pe scurt). La începutul anului 1956, unele elemente fruntașe ale fostului Partid Național Liberal au hotărât să treacă la constituirea unei conduceri ilegale a P.N.L., denumind-o

„Locotenenţă“. Erau desemnaţi a face parte din această conducere următorii foşti membri în delegaţia permanentă a C.C. P.N.L. : Sasu Vasile – în prezent urmărit prin dosar de grup, Roman Valer în prezent decedat, Pop Valer în prezent de asemeni decedat şi Victor Stănescu, în prezent supravegheat şi urmărit prin dos. de grup. Toate aceste elemente au făcut parte din vechea ramură brătienistă din care cauză erau şi numite de restul liberalilor „bătrânii liberali“ ceea ce corespunde de altfel şi cu vârsta lor, toţi fiind trecuţi de 70 ani.

Auzind de această acţiune a „bătrânilor liberali“, unele elemente naţional liberale ce aveau legături între ele au hotărât să o contracareze trecând şi ele la formarea unei conduceri a P.N.L., care atunci „când condiţiunile vor permite“, să-şi intre gata în atribuţiuni. Aceste elemente iniţiatoare şi apoi organizatoare au fost: Bentoiu Aurelian, fost membru în delegaţia permanentă a C.C. P.N.L. ca şi Hurmuz Aznavorian, Zurăscu Ion, fost membru în C.C. P.N.L. şi redacţia ziarului „Liberalul“, Paul Dimitriu, Dan Lăzărescu, de asemeni membri în redacţia fostului ziar „Liberalul“ şi Georgel Ghiorghiu, fost membru în deleg. perm. a C.C. P.N.L.

Activitatea acestora a constat în ţinerea de şedinţe organizate unde analizau şi hotărau cum să-şi desfăşoare activitatea. Au numit ca viitor şef pe Bentoiu A. Printre problemele principale discutate sunt: organizarea tineretului liberal şi a presei, elaborarea unui proiect de constituţie.

Şi-au desfăşurat activitatea şi pe linia recrutării de noi elemente în acţiunea lor, cum au fost de ex. Cicei Romulus, Popescu Ion, Savel Rădulescu şi Bolintineanu, toţi foşti membri ai P.N.L. Unele din ele s-au angrenat în activitatea duşmănoasă, altele însă, nu.

B. Datele de identificare ale persoanei urmărite: [*])

1. Numele Bentoiu, pronumele Aurelian
născut la 29 iunie 1892 în com. Făcăeni – Ialomiţa
fiul lui Ion şi al Sorei, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Amzei, nr. 2, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: moşier
situaţia socială: moşier
alte date

Materialele compromiţătoare din vol. 1: 13–29, 65–213, 253 şi vol. 2 în întregime dovedesc că a dus activitate de reorganizarea P.N.L., el fiind socotit de elementele grupului ca viitor conducător al P.N.L. A participat la majoritatea şedinţelor ce s-au

[*] La dosarele de grup se completează atâtea pag. câţi indivizi sunt.

ținut cu scopul de a discuta diferite probleme legate de reorganizarea P.N.L. și activitatea de viitor a acestui partid. Din inițiativa lui personală s-au ținut câteva ședințe la domiciliul său și s-a trecut la întocmirea unui proiect de constituție.

Probele sunt alcătuite din materiale informative furnizate de agenții folosiți pentru urmărirea și supravegherea grupului, declarațiile personale și declarațiile date de celelalte elemente componente ale grupului.

Împotriva lui Bentoiu Aurelian s-au luat următoarele măsuri operative: a fost arestat și condamnat la 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea, 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii și obligat la 600 lei cheltuieli de judecată pt. infracțiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită de articolul 209 pct. 1 C. P. – prin hotărârea Trib. Militar, nr. 661 din 21. 06. 58. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pt. păstrare, cu ținerea individului în evidență.

2. Numele Ghiorghiu, prenumele Gheorghe zis George
născut la 14 febr. 1899 în Iași
fiul lui Atanasie și al Ortansei, naționalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. serg. P. Năstase 22, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: neîncadrat
apartenența politică (în prezent): neîncadrat
apartenența politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situația socială: burgheză

Materialele compromițătoare din vol. 1, pag. 2, 5, 9–11, 30–37, 65–217, 219–251, 254–255, 260–274, 277–292 dovedesc că a dus activitate de reorganizare a P.N.L. A avut legături cu celelalte elemente din cadrul grupului, participând la ședințele ce se organizau pentru a se hotărî ce trebuie întreprins în mod practic în prezent și viitor. Era socotit ca unul dintre cei mai pricepuți și mai activi. A avut îndeosebi un rol mobilizator și antrenant în toată activitatea desfășurată atât de el, cât și de celelalte elemente.

Probele sunt alcătuite din notele informative furnizate de agenții folosiți pentru supravegherea elementelor din grup, materialele de anchetă obținute de la celelalte elemente arestate odată cu el și chiar ale sale, prin care își recunoaște întreaga activitate dușmănoasă desfășurată.

Împotriva lui Georgel-Gheorghe Ghiorghiu s-au luat următoarele măsuri operative: Prin hotărârea Tribunalului Militar Buc., nr. 661 din 21. 06. 58 a fost condamnat la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică, și 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii și obligat la 600 lei cheltuieli de judecată pentru infracțiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită de articolul 209, al. 1, pct. 1 C. P. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pt. păstrare, cu ținerea individului în evidență.

3. Numele Aznavorian, prenumele Hurmuz
născut la 26–03–1888 în Or. Trebizonda-Turcia
fiul lui Betros și al Orusian, naționalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. Luigi Cazzavillan 31, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: neîncadrat
apartenența politică (în prezent): neîncadrat
apartenența politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situația socială: burgheză

Materialele compromițătoare din vol. 1, pag. 4, 38–41, 65–217 dovedesc că a dus activitate de reorganizare a P.N.L. împreună cu celelalte elemente din grup, participând activ la tot ceea ce se întreprindea pe linia desfășurării activității contrarevoluționare. A participat îndeosebi la discuțiile ce s-au dus cu privire la programul de viitor al P.N.L. și conducerii acestuia.

Probele sunt alcătuite din notele informative furnizate de agenții folosiți pentru supravegherea grupului și materialele obținute în decursul cercetărilor.

Împotriva lui Aznavorian Hurmuz s-au luat următoarele măsuri operative: Prin hotărârea Tribunalului Militar Buc., nr. 661 din 21. 06. 58 a fost condamnat la 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea și la 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii și obligat la 600 lei cheltuieli de judecată – pentru infracțiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prev. și ped. de articolul 209, al. 1, pct. 1 C. P. Materialele se predau la Sv. „C“ spre păstrare, cu ținerea individului în evidență.

4. Numele Papacostea, prenumele Victor
născut la 21 ianuarie 1900 în com. Viziru – Brăila
fiul lui Gum și al Teofana, naționalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Caragea Vodă 19, studii Fac. Filozofie, profesiunea prof. universitar
locul de muncă: neîncadrat
apartenența politică (în prezent): neîncadrat
apartenența politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situația socială: burgheză

Materialele compromițătoare din vol. 1, pag. 6–8, 65–217, 295–310 dovedesc că a avut legături cu unii membri ai grupului, discutând printre altele și probleme politice. Legăturile și discuțiile au avut un caracter dușmănos, însă nu întotdeauna. Întâlnirile aveau loc fie la domiciliul său, fie în altă parte. Unii membri ai grupului îl desemnase pe el ca unul din viitorii secretari generali ai P.N.L. Acest lucru nu s-a făcut în urma vreunei consultări prealabile a sa și nici nu i s-a adus la cunoștință.

Probele sunt alcătuite din materialele informative obținute de la agenții folosiți în cadrul acțiunii de grup și procesele verbale de interogatoriu obținute în urma anchetării celor din grup.

Împotriva lui Papacostea Victor s-au luat următoarele măsuri operative: a fost arestat şi cercetat timp de câteva luni de zile, după care a fost recrutat ca agent* şi pus în libertate. Materialele compromiţătoare se predau la Sv. „C“ pentru păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă.

5. Numele Rădulescu, prenumele Savel
născut la 1900 în Bucureşti
fiul lui Ion şi al Maria, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Caragiale 31, studii politehnice, profesiunea inginer
locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din vol. 1, pag. 3, 65–297 dovedesc că a avut legături cu unii fruntaşi naţ. liberali ce activau în grupul contrarevoluţionar condus de Bentoiu A. şi Ghiorghiu Gh., însă acestea nu au avut un caracter subversiv. A discutat şi el asupra situaţiei prezente şi de viitor a P.N.L. şi a unor cadre naţional liberale, însă nu a participat la acţiunea de refacere sau de reorganizare.

Probele sunt alcătuite din materialele informative obţinute de la agentura folosită pentru supravegherea elementelor din grup şi datele obţinute prin cercetările efectuate.

Împotriva lui Rădulescu Savel s-au luat următoarele măsuri operative: au fost luate măsuri de supravegherea lui informativă în continuare, fără însă a se obţine materiale din care să rezulte că desfăşoară sau intenţionează să desfăşoare activitate duşmănoasă. Se va scoate din cadrul dos. de grup şi va fi urmărit în continuare în cadrul dos. de prob. nr. 333.

6. Numele Sibiceanu, prenumele Niculae
născut la 30 martie 1907 în Bucureşti
fiul lui Romulus şi al Aritia, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Dr. Iantropol 33, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: Ministerul Construcţiilor Unitatea I.A.U.P.S., funcţia muncitor manual
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză

* În arhiva C.N.S.A.S., pentru Papacostea Victor există dosar de urmărire informativă (perioada mai 1959 – iunie 1962) şi dosar penal din care rezultă că a fost arestat şi reţinut între 6 mai 1950 – 17 septembrie 1955 şi 27 decembrie 1957 – 29 mai 1958. Până la data de 1 septembrie 2006 nu s-au primit documente care să probeze faptul că „a fost recrutat ca agent“ (nota autorilor).

Materialele compromițătoare din vol. 1, pag. : 3, 66–193 dovedesc că a avut legături cu unii membri ai grupului, discutând cu aceștia despre diverse evenimente politice și situația mai multor cunoscuți și prieteni național liberali. Sibiceanu Nic. nu s-a manifestat însă dușmănos și nici nu antrenat pe alții la vreo activitate dușmănoasă.

Probele sunt alcătuite din materiale informative și rezultatul anchetelor ce s-au efectuat.

Împotriva lui Sibiceanu Niculae până în prezent nu au fost luate măsuri de reținerea sau anchetarea sa. El a fost și este urmărit informativ în continuare. Se va scoate din cadrul dosarului de grup și urmări în continuare în cadrul dos. de problemă nr. 333.

C. **Motivarea amănunțită a închiderii dosarului**.

(Indivizii au fost condamnați, au decedat, materialele sunt de mică importanță, indivizii n-au avut legături organizate sau nu mai au astfel de legături):

După arestarea lui Bentoiu Aurelian, Georgel Ghiorghiu, Papacostea Victor și Hurmuz Aznavorian s-a continuat acțiunea de urmărire și supraveghere informativă a celorlalte elemente, respectiv a lui Sibiceanu Niculae și Rădulescu Savel.

Datele obținute dovedesc că Sibiceanu Nic. și Rădulescu Savel, imediat după arestarea celor trei, s-au speriat oarecum, așteptând să se ia eventuale măsuri și asupra lor. Această teamă și-o justificau nu prin aceea că ar fi participat la acțiunea de organizare a cadrelor național liberale, ci presupuneau că se va da o altă interpretare legăturilor pe care le-au avut cu cei arestați, legături care – așa cum de altfel a rezultat și din cercetări – nu au avut un caracter subversiv, ci se mențineau în virtutea vechii prietenii și cunoștințe.

Materialele informative obținute dovedesc că Sibiceanu Niculae și Rădulescu Savel au în general o atitudine mai prudentă, evitând să se antreneze în acțiuni cu un caracter vădit dușmănos.

În prezent, ei au devenit și mai prudenți. Primesc sau fac vizite foarte rar, se antrenează în discuții politice însă nu le dau nici o interpretare tendențioasă. Sunt preocupați îndeosebi de situațiile lor personale și a familiilor lor. Între Nic. Sibiceanu și Savel Rădulescu, în momentul de față nu sunt legături, cum de altfel nu au fost nici înainte, fiecare având relații mai apropiate cu alți membri ai grupului. Așa de ex., Sibiceanu Nic. a avut legături cu Victor Papacostea și Georgel Gh., iar S. Rădulescu cu Bentoiu A. Din această cauză s-au luat măsuri de încadrarea lor în același dosar de grup pentru urmărirea informativă.

Toate acestea fac ca situația elementelor din dosarul de grup nr. 102 să fie următoarea:

– Bentoiu Aurelian, Hurmuz Aznavorian și Geogel Ghiorghiu au fost arestați și condamnați;

– Papacostea V. a fost arestat și pus apoi în libertate, în prezent fiind agent în problemă;

– Savel Rădulescu și Sibiceanu Niculae – liberi – supravegheați informativ – fără însă să se obțină materiale din care să rezulte că desfășoară sau intenționează să desfășoare vreo activitate dușmănoasă.

Aceasta fiind situația, socotim necesar închiderea dos. de grup nr. 102.

D. Propuneri de închidere a dosarului.

(să se claseze, să fie distrus, să se separe materialele etc.)

Pe baza situației mai sus arătate, propunem a se aproba închiderea dosarului de grup nr. 102; materialele existente să fie astfel împărțite:

Cele cu privire la Bentoiu A., Hurmuz Aznavorian, Georgel Ghiorghiu să fie clasate la Sv. „C";

Cele cu privire la Rădulescu Savel și Sibiceanu Nic. să fie exploatate în continuare la dos. de problemă, capitolul 4; iar

Cele cu privire la Papacostea Victor să fie introduse la dosarul său personal de agent și să rămână în continuare în evidența dos. de grup care se predă la „C".

E. Cum să se procedeze cu fiecare persoană:

a) Se mențin în evidența operativă:

Se mențin în evidența operativă a dosarului de problemă, pentru a fi urmăriți informativ în continuare, Sibiceanu Nic. și Rădulescu Savel. Se mențin de asemeni, în evidența Serviciului „C" Bentoiu, Georgel Ghiorghiu și Hurmuz Aznavorian, precum și Victor Papacostea, acesta din urmă însă și în evidența operativă a dos. de problemă.

b) Se scot din evidența operativă. (Se arată motivul pentru fiecare)

Se vor scoate din evidența dos. de grup Sibiceanu Nic. și Rădulescu Savel și vor fi trecuți în evidența dosarului de problemă nr. 333 unde vor fi urmăriți în continuare.

F. Persoanele care au avut legături cu indivizii urmăriți:

A. Datele de identificare:

Numele: Popescu, prenumele Ion

născut la 6 ian. 1897 în Șarânga-Buzău

fiul lui Gheorghe și al Ecaterina, naționalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. Minotaurului 19, studii liceu, profesiunea funcționar

locul de muncă: neîncadrat

apartenența politică (în prezent): neîncadrat

apartenența politică (în trecut): P.N.L.

originea socială: burgheză

situația socială: burgheză

Datele compromițătoare (vol. și pag.): 117 volumul I, f. 118. A participat împreună cu ceilalți membri ai grupului și în special cu Bentoiu Aurelian la

activitatea subversivă dusă pe linia reorganizării P.N.L. A avut legături cu unele elemente din provincie.

Măsurile operative luate. (Reținere, acțiune informativă etc.)

A fost arestat și condamnat la 15 ani temniță grea, 5 ani degradare civică, confiscarea averii și obligat la 600 lei cheltuieli de judecată. Materialele se predau la arhiva Sv. „C“ pentru păstrare, cu menținerea individului în evidență.

B. Numele: Cicei, prenumele Romulus
născut la 30 sept. 1888 în com. Săcele-Codlea
fiul lui Radu și al Maria, naționalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Ștefan Furtună 108, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: neîncadrat
apartenența politică (în prezent): neîncadrat
apartenența politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situația socială: burgheză

Datele compromițătoare (vol. și pag.): volumul III, 74, 75, 76. A participat la acțiunea de reorganizare, făcând legătura lui Bentoiu A. cu mai multe elemente. A fost folosit o perioadă de timp a înlesni o înțelegere între Bentoiu și Sasu Vasile, care se presupunea că are și el o grupare de foști național liberali.

Măsurile operative luate. (Reținere, acțiune informativă etc.)

A fost arestat și condamnat la 15 ani temniță grea, 5 ani degradare civică, confiscarea averii și obligat la 600 lei cheltuieli de judecată. Materialele se predau la arhiva Sv. „C“ pentru păstrare, cu ținerea individului în evidență. Menționăm că, în cuprinsul dosarului, restul de persoane care mai apar nu se iau în evidență deoarece asupra lor nu posedăm material compromițător.

Rămân în evidența operativă pentru motivul: au fost arestați și condamnați.

Hotărârea s-a redactat în 1 exemplare, astăzi 27 XII 1958 în București, M.A.I. Direcția 3-a.

Șef de birou
(gradul, numele, semnătura)
Lt. maj. Chiriș Aurel

Lucrător operativ
(gradul, numele, funcția, semnătura)
Locț. șef birou
Lt. maj. Dumitru Vasile

De acord
(șeful dir. serviciu)
Indescifrabil

A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2384, vol. 3, f. 167–177.

122.

1960 ianuarie 12. Stenograma discuțiilor care au avut loc în ședința de analiză a activității Direcției regionale M.A.I. Galați.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Secretariat

Strict secret

Stenograma
ședinței de analiză a activității Direcției regionale M.A.I. Galați, ținută la Galați în ziua de 12 ianuarie 1960

Controlul a fost condus de către tov. secretar general Nicolschi Alex.

Ordinea de zi a ședinței a fost următoarea:

1. Prezentarea de către tov. colonel Vistig – șeful Direcției regionale M.A.I. Galați, a raportului de activitate al regiunii;
2. Coraportul Serv. Inspecții M.A.I., prezentat de tov. general-maior Demeter Alex.;
3. Discuții pe baza materialelor prezentate.

În urma concluziilor ce au fost trase de tov. secretar general Nicolschi Alex., ședința a luat sfârșit.

Discuții:

Tov. Iorga Marin – Șef Serv. raional Brăila

Tov. general,

Raportez felul cum tov. lucrători operativi din cadrul raionului Brăila au muncit în perioada anului 1959.

În perioada la care se referă raportul munca informativ-operativă s-a desfășurat conform sarcinilor prevăzute în planurile de măsuri pe 1959, axată fiind pe îndeplinirea ord. 15, 70, 95, precum și a ord. 155, în care s-au prevăzut:

1. Recrutarea de noi agenți atât la oraș cât și în teritoriu;
2. Contactarea și conducerea mai bine a agenturii noastre nou recrutată, cât și a celorlalți agenți mai vechi;
3. Deschiderea de noi acțiuni;
4. Lichidarea, prin luarea de măsuri operative, a acțiunilor deschise;
5. Identificarea de noi elemente dușmănoase.

În prezent, situația informativ operativă se prezintă astfel: avem 330 agenți și 20 de rezidenți, atât în raza orașului cât și în teritoriu. Avem 109 case de întâlniri, dintre care 40 pe teritoriu și 69 în oraș.

Tov. general, cele două planuri de muncă semestriale pe 1959, unde s-a prevăzut recrutarea a 170 de agenți, au fost îndeplinite numai parțial, în sensul că am recrutat

doar 130. De asemenea, am avut în plan să facem 5 rezidenți și am făcut 9. Din 55 case de întâlniri planificate am făcut doar 41.

În ceea ce privește deschiderea de noi acțiuni, ne-am axat pe executarea ord. 70 și am deschis 54 de acțiuni, 7 dosare de grup și 6 reactivizări. Lucrătorii operativi lucrează între 10–34 acțiuni. Avem un tov. în problema legionară care lucrează 34 de acțiuni.

Din numărul de 23 tov. lucrători în cadrul raionului, sunt 19 care lucrează cu 10–25 agenți și cei 3 șefi de birou care lucrează cu mai puțini agenți.

Munca în 1959 a fost orientată în sensul de a executa ordinele tov. ministru.

Pe lângă o serie de recrutări mai bune am avut și unele ratate. Am avut una în cazul locot. maj. Vasilescu, de la Bir. 4, care din slaba orientare și cu aprobarea mea, s-a trecut la recrutarea sa și s-a ratat. S-a constatat că principala cauză a acestei ratări este studiul superficial făcut asupra candidatului.

De asemenea, am avut un caz pe linie de 3. Această ratare s-a făcut din cauza lt. maj. Dișireanu, care a făcut un studiu superficial.

Trebuie să raportez că am avut și o serie de recrutări bune. Pe linie de 2 am recrutat – pe linia greacă – pe agentul „Stavru“ care ne-a furnizat informații despre legăturile diplomaților greci și despre o serie de vizitatori ai legației.

O altă recrutare bună a fost aceea a lui „Vica I. “. Acțiunea a fost a raionului nostru și acum este preluată de regiune.

Pe linie de 2 raportez că în cadrul executării măsurilor conform ord. 155, lt. maj. Bălan a muncit, a pus la punct planurile care se impuneau, s-au stabilit toate măsurile în legătură cu declarațiile angajament.

Pe linie de 3 s-au dat unele rezultate bune în problema legionari și a sectelor. Nu pot raporta că aici am făcut totuși treabă bună, mai stăm slab. Controlul ne-a indicat că din 78 de conducători P.N.L. și P.N.Ț. lucrăm numai 32.

Trebuie să raportez că un sprijin suficient nu am acordat tov. din probleme.

Pe linia industriei din Brăila mai sunt cuiburi legionare compacte. Avem acțiuni la uzina „Laminorul“, avem o acțiune importantă la Combinatul de la Chișcani, care nu sunt lucrate corespunzător. Aici ing. șef este legionar și a adus încă două elemente legionare lângă el. Abia în ultimul timp s-a întocmit un plan concret de măsuri.

O lipsă serioasă avem în problemele bir. 6. De abia în ultima lună a anului 1959 au fost predate legăturile marinarilor străini de la 6 la 2.

Realitatea este că nu am dus o muncă susținută, tov. nefiind ajutați efectiv de către noi. A fost o neînțelegere și neglijență în rezolvarea problemei legăturilor marinarilor străini, fiindcă avem peste 60 de legături identificate și nu am lucrat nici una.

În ce privește aspectele celelalte care s-au arătat în coraport, este real, tov. general, aspectul cu Manea. Vinovat de acest lucru mă fac eu. După ce mi-a fost adus la cunoștință și am fost sancționat mi-am dat seama că am făcut o greșeală.

Noi am făcut 78 de arestări în 1959 și aceasta a fost unica arestare făcută în mod abuziv.

În ceea ce privește problemele existente la Brăila, sunt – tovarășe general, materiale importante care nu sunt încă exploatate, atât pe linia biroului 3 cât și pe linie de 4 și 6.

În cadrul biroului 2 vreau să raportez că un sprijin calificat l-am primit de la Serv. 2 al regiunii. De asemenea, pe linii de muncă, au venit tov. de la 6 și anchete. Am fost sprijiniți în perioada anului 1959 și de către biroul org. de bază din cadrul serviciului raional Brăila. În toate problemele care le-am avut pe linie de partid, tov. prim secretar al orașului Brăila ne-a ajutat corespunzător.

Pentru viitor, eu personal, în numele colectivului de muncă, mă angajez ca din lipsurile pe 1959 să nu mai existe, pentru ca la analiza viitoare să nu mai apărem cu lipsuri fiindcă este rușine.

În cadrul raionului Brăila au fost trimiși în a doua jumătate a anului 1959 o serie de tovarăși buni, care au întărit compartimentele de muncă și avem toate condițiile să dăm rezultate bune în viitor.

Tov. maior Raceu – șeful Serv. raional Tecuci.

Tov. general, secția noastră raională este încadrată cu 10 ofițeri.

Baza operativă o formează circa 5 000 elemente dintre care luate în evidență avem peste 3 500. Avem încă o serie de materiale care n-au fost exploatate.

Cele mai importante elemente dușmănoase noi le-am luat în lucru în 127 acțiuni, dintre care 6 sunt de grup, 26 verificare, restul fiind acțiuni individuale.

În cursul anului am avut cazuri când elementele importante nu au fost luate în lucru, fiind luate, în schimb, alte elemente mai puțin importante, lucru ce ne-a fost arătat de control.

În 1959 am deschis 46 de acțiuni.

În problema legionară avem cele mai multe concentrări de elemente în raionul Tecuci. Avem 75 de acțiuni în care lucrează elemente legionare. Avem 3 șefi de sector, 5 șefi de garnizoană, lucrați în acțiune. Dintre celelalte elemente, majoritatea sunt șefi de cuib, lucrați în acțiuni.

În problema P.N.Ț. și P.N.L. am deschis acțiuni la șefii de org. însă nu am îndeplinit ord. 70 în întregime prin aceea că nu am deschis acțiuni la toate elementele.

În coraport s-a arătat că am dat ordin să nu se deschidă acțiuni la aceste elemente. Raportez că un astfel de ordin nu am dat și lucrătorul operativ este aici și poate fi întrebat.

Ca urmare a lipsurilor arătate în procesul-verbal de inspecție, noi am trecut la luarea de măsuri. Este adevărat că mai avem o serie de elemente care nu sunt lucrate însă în primul semestru al anului 1960 ne-am propus un plan de lucrarea tuturor elementelor dușmănoase.

În afară de acțiunile raportate mai sus, mai avem 10 acțiuni a elementelor fugite peste graniță și 18 cazuri de scrieri anonime.

În anul 1958 raionul Tecuci a avut mai multe acțiuni operative în sensul că a arestat o serie de elemente. În 1959 am avut mai puține rezultate în sensul că am lichidat ceea ce am avut din 1958.

Avem în lucru elemente P.N.Ț. și P.N.L., elemente fruntașe, care au legături între ei și se prevăd perspective pentru viitor. Pe linie P.N.L. avem acțiuni de grup a unor elemente foști prefecți, deputați, senatori, care au manifestări dușmănoase. Grupul P.N.L. este lucrat cu 4 agenți și cel P.N.Ț. cu 2. Agenții care lucrează aceste acțiuni sunt elemente din rândul lor, care au legături prezente între ei. Elementul principal este în vârstă, restul fiind elemente mai tinere.

În atenția noastră a stat și verificarea agenturii.

Tov. din inspecția Ministerului au găsit mai mulți agenți deconspirați, afară de acei pe care i-am știut noi, și pe care i-am abandonat. Agentura, în majoritatea cazurilor, este deconspirată din cauza lucrătorilor operativi, fiindcă nu au ținut legături în case de întâlniri și în mod organizat.

Tov. Rotaru ținea legătura la postul de miliție; Lt. maj. Leonte a mers pe la agent pe acasă, l-au văzut cetățenii și a deconspirat agentul.

Am avut și cazuri când agentul s-a deconspirat singur. El a mărturisit unui cetățean că a fost reținut și anchetat la miliție.

În procesul recrutării am avut două cazuri de ratări. Într-un caz elementul s-a dovedit bolnav de T. B. C. și nici nu știa carte. În al doilea caz era un element fanatic care a fost ținut timp de 7 zile la regiune și a spus că el nu-și trădează prietenii și a trebuit să-l abandonăm.

Pe linie de 2 s-a arătat că noi avem slabe rezultate, lucru care este foarte adevărat. Avem un caz de vizitarea unei legații străine din București și despre care nu putem raporta concret că sunt suspiciuni de spionaj.

În cadrul raionului avem o serie de acțiuni deschise în special în problema legionară, în care se întrevăd perspective. Pe linie legionară, avem unele elemente strecurate în secte și care caută să se împotrivească pentru intrarea în gospodăria colectivă.

Lipsurile arătate în raport și coraport sunt juste și eu mi le însușesc în întregime. Avem o serie de acțiuni de verificare al căror termen a expirat și noi am tărăgănat lichidarea lor. Lucrătorii operativi n-au recrutat agentură în aceste acțiuni și eu nu i-am tras la răspundere.

Pentru o serie de deficiențe în muncă, pentru neîndeplinirea planului pe primul semestru, mulți lucrători operativi au fost trași la răspundere și au fost sancționați pe linie de partid și U.T.M. Pe trimestrul 2 planul de muncă l-am îndeplinit în întregime.

Vinovat principal de lipsurile de acolo mă fac eu, fiindcă o serie de măsuri luate nu au avut drept scop îmbunătățirea muncii. Și eu și locțiitorul am mers cu lucrătorii pe teren să vedem cum fac întâlnirile și să-i ajutăm concret. În acțiunile mai principale lucrez personal și ajut și pe lucrătorii operativi. Control în muncă am făcut, însă nu

în măsură corespunzătoare, fiindcă munca necesita mai mult control. Când cineva din conducere mergea cu lucrătorul pe teren, se făceau recrutări și întâlniri de calitate, cum nu mai mergea, treaba decurgea iar prost. Eu, unde am știut abateri, am luat măsuri imediate, însă nu am cunoscut toate aceste cazuri despre care am aflat ulterior. Lucrătorii ne-au mințit pur și simplu.

Din partea regiunii am primit un control și ajutor suficient.

Pentru viitor, eu voi depune toate eforturile pentru ca să ne îndreptăm toată atenția înspre realizarea sarcinilor și să fiu foarte exigent cu oamenii din subordine.

Lt. col. Georgescu – Șeful Serv. 3

Tov. general,

Colectivul de muncă al Serv. 3, pe 1959, în ceea ce privește organizarea muncii a ținut seama și s-a călăuzit de ord. 15, 75 și 95 pentru teritoriu.

Noi, în ceea ce privește de acum preocuparea Serv. 3, ca factor de coordonare și dirijare a muncii, nu numai la regiune dar și în teritoriu, am ținut seama de munca desfășurată la un nivel mai calificat decât în trecut, fiindcă s-a constatat că munca se desfășoară la un nivel nesatisfăcător, mai ales în munca cu agentura. Deci, ținând seama de aceste principii de muncă, am căutat să le aplicăm.

Am să raportez ce am realizat.

Noi, de la început, chiar în ceea ce privește organizarea evidenței, trebuie să raportez că nu am stat prea strălucit, fiindcă atât în problema legionară cât și în celelalte categorii dușmănoase noi nu am avut o evidență organizată, din care cauză considerăm că nu am putut să trecem la măsuri concrete. Am luat această măsură, începând cu legionarii, fiindcă am considerat că este elementul cu activitatea cea mai periculoasă – chiar cu răzmerița care a fost aici. Am început cu reorganizarea evidenței și care, la ora actuală, este clarificată. Fiecare raion poate acum ști precis și să-ți prezinte cum au acționat legionarii, dacă este agent sau dacă este plecat de aici și unde anume este plecat. Acest lucru l-am făcut și în problema partidelor istorice. Fiecare raion are de acum o schemă nominală întocmită ca la legionari și ne propunem să întocmim pe mai departe și la celelalte categorii de elemente.

La capitolul agentură.

Aici am pornit de la faptul că munca lucrătorilor operativi se desfășoară într-un cerc vicios, de a recruta, ca după 3–4 luni să se facă constatarea că elementul nu mai corespunde și, deci, se impune abandonarea lui. Atunci, dacă facem această muncă stearpă, am spus să se pună capăt. Din acest punct de vedere eu aș aprecia că pe întreaga regiune s-au obținut unele rezultate. Lucrătorii operativi au înțeles mai bine acest lucru și au recrutat agentură de mai bună calitate. Cu aceasta însă nu am terminat cu problema agenturii și am să dau câteva exemple.

La Biroul 1 legionari, din cadrul Serv. 3, birou care are activitatea cea mai importantă din cadrul acestui serviciu și care concentrează o mare parte din munca regiunii.

Eu am chemat lucrătorii operativi de la acest birou și i-am întrebat despre unele elemente ce sunt în agentura noastră.

Lucrătorii operativi mi-au raportat că agentul respectiv – de la caz la caz – este disciplinat, se prezintă regulat la întâlniri și aduce materiale informative aproape întotdeauna. Citeam o satisfacție pe fața lor. Când am cerut să văd care este rezultatul materialului ce ne-a fost furnizat, am constatat că sunt agenți care foarte sporadic au dat materiale despre vreo semnalare dușmănoasă, dar foarte puțin despre elemente legionare.

Am mai constatat că ei au dat ceva despre alte categorii de elemente dar nu despre legionari. Atunci am făcut analiză în cadrul biroului și am subliniat aceste constatări.

Eu pot să afirm că în momentul de față pe întreaga regiune noi nu avem semnalări valoroase care să ne indice că elementul legionar se găsește într-o formă de activitate, că el se concentrează și activitatea sa se conturează într-o acțiune. Aceasta este realitatea.

Dv. cunoașteți că în 1958 noi am ridicat toate elementele din conducerea legionară, dar a rămas în schimb o foarte numeroasă bază de elemente dușmănoase din categoria celor eliberați din închisori din 1955 și până acum, elemente care n-au fost condamnate pentru activitate legionară dar care, fiind în închisoare cu elemente legionare au luat legătura cu ei și au aderat la ideile lor.

Realitatea este că agentura în problema legionară este slabă. Prin această filieră a agenturii au trecut foarte multe elemente legionare și care acum se știu în atenția organelor securității.

La Bir. 1 am făcut în ultima perioadă de timp câțiva agenți mai de calitate, dar departe de a fi o situație mulțumitoare. Noi nu am gândit niciodată că elementul legionar stă pasiv, dar dacă avem această convingere și dacă raportăm că în întreaga regiune avem sute de agenți legionari, se pune întrebarea, de ce nu dăm rezultate?

În regiune noi am avut focare ale activității legionare în trecut la: Tecuci, Panciu, Galați, Focșani. Suntem convinși că legionarii desfășoară activitate, dar totuși stăm pasivi. Acest lucru consider că constă în slaba muncă desfășurată de noi cu agentura, este vorba de o muncă necalificată.

Eu am să arăt din experiența noastră.

Noi ne-am gândit să recrutăm câțiva agenți din mijlocul legionarilor care au posibilitate de informare. Am recrutat câteva elemente cu posibilități și chiar eu mi-am pus în sarcină să țin legătura cu acești agenți. Rezultatul însă nu este mulțumitor și constatarea care am făcut-o este aceea că și aceste elemente sunt la fel ca și celelalte. S-a luat în studiu încă o dată această problemă și am ajuns la concluzia că se face un studiu superficial înainte de recrutarea elementului și pe parcurs o slabă dirijare și rezultatul e o slabă activitate.

În ceea ce privește raioanele.

Noi, de la regiune, după părerea mea, am dat un sprijin chiar calificat raioanelor, fie prin deplasări în raioane, fie că i-am chemat cu anumite dosare sau acțiuni atât

pe şefi cât şi pe lucrători. Am hotărât ca nici o acţiune sau dosar propus pentru recrutare să nu meargă mai departe până nu le vedem noi. În felul acesta eu vă pot raporta că Serv. 3 şi-a exercitat un control în ceea ce priveşte munca pe linie de jos până sus.

Dacă acest lucru s-a făcut mai puţin în trecut, acum putem face şi unele constatări, fiindcă în trecut noi am fost cam rupţi de munca din raioane. Acum putem spune că cunoaştem această muncă şi, în special pe linia Bir. 1, pe linie culte şi secte. Munca la raioane ne-a permis să vedem acum – şi aş răspunde tov. maior Raceu, pe care l-aţi întrebat, dacă face control de ce se menţin aceste lipsuri? – Eu raportez:

Face tovarăşul control şi ia măsuri, dar acest control şi măsurile luate nu sunt calificate. Raportez acest lucru cu toată răspunderea şi spun aceasta fiindcă noi avem mult de furcă cu tovarăşii de la Tecuci. De multe ori am stat de vorbă cu tov. Raceu şi l-am tras la răspundere. Dânsul nu se bucură de autoritatea subalternilor fiindcă nu este un organ competent.

Şi la raionul Vrancea se întâmplă asemenea lucruri, a cărui muncă se desfăşoară la un nivel slab. Tov. au foarte multe dosare respinse. La un dosar s-au găsit unele propuneri de-a dreptul năstruşnice. Sunt tov. care s-au supărat pe noi şi unii chiar au spus că vor face raport mai sus. Noi nu am permis ca în reţea să intre o serie de elemente care nu aveau ce căuta aici.

Printre raioanele a căror activitate am caracterizat-o ca slabă pe linia muncii noastre se mai poate enumera şi raionul Bereşti.

În ce priveşte lucrarea elementelor duşmănoase noi, aplicând ordinul 70, am cuprins mai larg aceste elemente şi în ce priveşte legionarii, în urma ordinelor date, la raioane pot raporta că toate aceste elemente, cu mici excepţii – care sunt bolnavi sau paralizaţi, restul elementelor care sunt pretabile la activitate, sunt lucraţi.

Cele consemnate în procesul verbal al Inspecţiei M.A.I. au stat în atenţia noastră, ţinând cont de ele şi am trecut la remedierea lor.

Tov. de la raionul Brăila spunea că un lucrător operativ are 34 de acţiuni. Eu am spus că decât un tov. să vină şi să-mi spună că are 7–8 acţiuni şi totuşi 20 de elemente scapă fără a fi urmărite, am spus să deschidă la toate aceste elemente dosar de acţiune şi chiar dacă din cele 34 acţiuni nu sunt lucrate decât 15–20 elemente nu este rău fiindcă altfel, materialul de la capitolul 2 sau 4 se dă uitării şi nimeni nu se mai interesează de el, pe cât timp dacă are acţiuni tot trebuie să se intereseze într-un fel şi deci elementul legionar nu scapă din atenţia noastră.

Tov. general, cum ne-am ocupat noi din punct de vedere al cadrelor.

La Serv. 3 avem un colectiv sănătos, ofiţeri vechi, cu experienţă, care – mobilizaţi – pot face treabă. Cu toate lipsurile raportate eu apreciez că munca s-a îmbunătăţit în această perioadă de timp şi sunt create posibilităţile ca atât la regiune cât şi în teritoriu să îmbunătăţim munca.

Noi ne-am sprijinit în mod deosebit pe grupa de partid. Săptămânal, pe linie de 3, au fost ţinute şedinţe de analiză asupra lipsurilor manifestate în acea perioadă şi

care au fost înfierate. Ori de câte ori au fost lipsuri noi am cerut sprijinul grupei de partid pentru a discuta aceste probleme.

În legătură cu tov. Raceu.

Noi am constatat că dacă te ții de o problemă nu se poate să nu ai rezultate. Noi am avut un caz când ne-au dispărut două elemente și preocupându-ne zi de zi, ceas de ceas, am reușit ca după câteva săptămâni să-i găsim și să-i prindem.

Dacă există perseverență nu se poate să nu reușești și dacă fiecare ar face acest lucru nu se poate să nu obținem rezultate și tocmai acest lucru îl recomand tov. Raceu.

Eu vreau să raportez că sprijin din partea conducerii direcției am primit. Tov. Vistig ne-a ajutat și, de asemenea, ne-a ajutat și tov. Huidan, care a venit în mijlocul nostru aproape în fiecare zi și ne-a ajutat în realizarea a ceea ce se cunoaște de către dv.

Cpt. Dumitriu – Șeful Serv. 2

În perioada la care se referă raportul și coraportul, în fața Serv. 2 au stat sarcini în sensul executării ordinelor: 15, 70, 155 și 460.

Axat pe aceste ordine de bază, colectivul nostru de muncă a avut de realizat probleme legate de munca cu agentura și lărgirea bazei de muncă în problemele de contraspionaj.

Începând cu prima perioadă a anului 1958 vreau să raportez că acțiunile existente atunci în lucru erau de ani de zile, acțiuni asupra unor elemente care au deținut funcții în timpul regimului burghezo-moșieresc, însă care nu mai acționau în mod concret. Bazați pe situația existentă, în urma unei analize făcută de către conducerea direcției, ni s-a indicat să trecem la lichidarea situației existente și să luăm în lucru o serie de elemente, ca legături ale diplomaților capitaliști, elemente care aveau rude fugite de regimul nostru, ori vizitatori ai legațiilor capitaliste din București. În această perioadă noi am luat în evidență elemente asupra cărora am deschis acțiuni.

Din punct de vedere al realizării ord. 15 s-a constatat că agentura nu este suficient legată de noi, avem încă balast, s-a căutat să se schimbe acest fel de a admite ca agenți o serie de elemente, s-au luat măsuri în ce privește studierea candidaților propuși pentru recrutare, iar în privința legendelor de aducere la recrutare s-au dat termene mai lungi, ceea ce ne-a permis recrutarea de agentură mai bună. S-au recrutat agenți ca: „Ică. I“, „ Paul Godeanu“ „Porumbel A. “, „Leonida S. “, „Paul Ionescu“ și alții.

Dacă am reușit să obținem unele rezultate în această perioadă, trebuie spus totuși că s-au manifestat și lipsuri grave. Volumul mare de probleme a făcut ca să nu vedem unele lipsuri. Din dorința de a realiza planul de măsuri, unii lucrători operativi au făcut unele propuneri ce s-a stabilit că nu sunt conforme cu realitatea.

Lt. Socolov a propus recrutarea unui individ care era prezentat cu lux de amănunte ca fiind corespunzător, ca în anchetă să stabilim că este cu totul altfel. Situații din acestea s-au mai perpetuat în cadrul serviciului și, ca măsură, am combătut în cadrul unei ședințe aceste probleme și lt. Socolov a fost pus în discuția adunării generale U.T.M. și criticat în ședința profesională. În urma măsurilor luate, el și-a schimbat felul de a munci. Aici nu este numai lipsa lucrătorului dar și a șefului de serviciu.

În ce privește ord. 70. În perioada la care se referă raportul noi am închis cu rezultate operative 15 acțiuni, am arestat 43 elemente dintre care 13 pe linia spionajului grec, 3 pe linia spionajului israelian, restul activitate sionistă clandestină, în solda legației și activitate contrarevoluționară.

Tov. general, o problemă importantă este aceea că până la obținerea acestor rezultate în cadrul Regiunii M.A.I. Galați pe linie de 2 nu au fost arestate elemente și noțiunea de spionaj era ceva simbolic.

Aș vrea să scot în evidență următorul lucru. Colectivul Serv. 2 mult timp a fost educat că este greu să prinzi spioni, însă dacă a fost antrenat în muncă zile întregi, s-au obținut rezultate și aici un rol important este ajutorul conducerii direcției și rog ca pe viitor tov. director să ne dea mai mult ajutor.

În legătură cu recrutările de agentură.

Lipsurile în ce privește recrutările de agentură s-au manifestat în sensul că se făceau studieri superficiale, care nu prezentau realitatea și când treceam la verificarea practică a elementului propus rezultă că avem balast în agentură și acest lucru a fost posibil datorită faptului că am fost indulgent cu subalternii. La un moment dat aveam în agentură 18 elemente balast.

O altă lipsă în munca cu agentura a fost dirijarea ei defectuoasă. Am avut cazuri când am văzut că nu-mi vine material informativ și am căutat să verific practic cauza. Am stabilit că tov. n-au case de întâlniri și din această cauză în acel sector de muncă se manifestă lipsă de educare a agenturii.

În urma măsurii luată pe linie greacă și israelită, lucrătorii operativi spun că în problemele respective este acalmie. Realitatea însă era că elementele dușmănoase de acum lucrau mai conspirat.

În problema greacă s-a manifestat același lucru și la Brăila, unde avem 900 elemente grecești dintre care 700 emigranți. După arestările efectuate, lucrătorul de acolo nu a văzut mai departe problemele, deși sunt mulți vizitatori de legații și elemente care ne interesează. În această problemă s-au marșrutizat câteva elemente la legație și se urmăresc câteva elemente mai de vârf, restul elementelor nefiind lucrate.

Dacă analizăm situația de la Brăila, unde sunt identificate 1 200 de elemente suspecte, bază lucrată cu 5 tov., fiind luate în lucru 33 de elemente, în afară de elementele urmărite pe țară.

Noi am analizat situația de la Brăila și am schimbat conducerea serviciului de acolo, însă tov. nou pus nu vrea să înțeleagă care este situația acolo. Noi am analizat munca în câteva rânduri, însă în urma controlului Inspecției s-a stabilit că însuși șeful biroului are lucrări sub nivelul lucrătorilor de rând.

De ce șeful de birou de la Brăila nu înțelege să-și facă datoria așa cum trebuie. Șeful raionului ar trebui să se ocupe în mai mare măsură.

Noi, la Serv. 2 de la Galați nu avem decât 820 de suspecți la 10 lucrători în timp ce la Brăila sunt 1 200 de suspecți la 5 lucrători. Aceasta ar fi o cauză obiectivă.

Au avut și ei acțiuni, a existat dorință și preocupare din partea lucrătorilor, însă a survenit la noi o situație.

S-au legat mai mult de acțiunile care prezentau mai multă perspectivă și paralel cu aceasta nu au fost lucrate și celelalte.

În ce privește situația de la Focșani. Acolo este un tov. pe linie de 2, are 130 suspecți și 6 acțiuni, dintre care unele de perspectivă. Are o acțiune care se poate solda cu rezultate operative.

În această perioadă el a lichidat 2 acțiuni.

În ceea ce privește situația de la Tecuci. Situația pe linie de 2 se prezintă prost. Există un agent recrutat pe linie de 2. S-a dat tov. acest agent să lucreze cu el însă n-au mai făcut nimic în plus, deși noi i-am ajutat.

Consider că tov. mr. Raceu ar trebui să înțeleagă că muncă de conducere nu înseamnă că trebuie să dai directive din birou.

Au avut o sesizare, vine la noi și facem demersurile necesare. Se trimite un lucrător la I și găsește acolo un material prin care erau sesizați că a venit în țară elementul respectiv încă din 1958 și tov. nu s-au gândit să ia măsuri operative.

Când s-a verificat și discutat cu lucrătorul operativ, el a spus că a primit nota în fața școlii și nu a avut timp să verifice și tot ce a primit a băgat la mapa anexă.

Controlul Inspecției a stabilit o serie de lipsuri la Serv. 2, legat de agentură, iar pe de altă parte lipsa canalelor de legătură cu centrele din străinătate, în ce privește aplicarea ord. tov. ministru cu privire la interceptarea de canale.

S-au stabilit lipsuri și în problema fugară.

După controlul conducerii ministerului, făcut prin Inspecția M.A.I., conducerea direcției ne-a chemat și ni s-a dat ordin să întocmim un plan de măsuri și să îndreptăm aceste lipsuri. Raportez că nu am reușit să lichidăm toate lipsurile arătate de control. Am reușit să scoatem o parte din agentura care a constituit balast (3 elemente) și 8 sunt în verificare pentru a vedea dacă au perspective de informare și nu vor să informeze, dacă n-au aceste perspective, ori nu s-a muncit suficient cu ei.

În ceea ce privește aprobarea de noi recrutări, se lucrează cu mai multă minuțiozitate și am preferat să avem mai puțină agentură dar să nu o mai încărcăm cu balast.

În privința ord. 155, până acum am reușit să cuprindem 4 raioane, unde am făcut planuri de alarmare. Avem vreo 400 de elemente formate din membri de partid, elemente din grupele de sprijin ale miliției, pădurari, o serie de elemente care prezintă încredere pentru noi. În orașul Galați și Brăila avem legături cu grănicerii.

În ceea ce privește încadrarea informativă am reușit să ne ocupăm de elementele mai principale și am reușit și unele rezultate.

În acțiunea privind pe trădătorul de patrie „E.D.“ din Brăila, în urma încadrării familiei am stabilit că urmează să vină în țară cu un alt element și că el a refuzat totuși să mai vină, venind numai elementul celălalt.

Am avut semnalare că un individ „S.A.“ ar fi venit în țară, problema fiind lucrată acum cu Dir. II-a.

În privința ord. 425.

În colaborare cu serv. 6 am preluat atât la Galați cât și la Brăila legăturile cu marinarii străini. Am început să trecem la clarificarea legăturilor, condițiile în care

au făcut întâlniri şi cine este marinarul respectiv, în care să vedem dacă este vorba de contrabandă sau legături sexuale, ori de spionaj.

În problema interceptărilor de canale cu străinătatea, de la control şi până acum, Serv. 2, am reuşit ca printr-un marinar străin să intrăm în legătură cu fratele unui element de la noi, element fugar. Această legătură se face prin corespondenţă. Fugarul trimisese o scrisoare printr-un marinar prin care cerea să-l scoată pe fratele său. Vine marinarul şi îl întreabă pe respectiv: „dumneata eşti x? Uite am venit de la fratele tău cu următorul scop“ şi îi explică pentru ce.

Prin recrutarea agentului „Godeanu“ există posibilitatea să formăm un canal cu străinătatea.

În R.F.G. a fost contactat un fugar român care intenţionează să vină în ţară. El s-a interesat de unele legături ale sale. Noi am marşrutizat agentul la rudele fugarului din Brăila şi există perspectiva de a crea un canal.

Noi am reuşit, în parte, să îndreptăm unele lipsuri însă mai sunt unele care nu le-am lichidat. În planul de măsuri pe semestrul I 1960 sunt trecute unele sarcini prin care considerăm că vom lichida unele din lipsurile care ne-au mai rămas în ce priveşte ordinul 15 şi 70. Vom căuta ca la toţi cei 17 lucrători existenţi pe linie de contraspionaj să ajungem ca fiecare să aibă 10 acţiuni informative şi să lichidăm unele acţiuni care prezintă perspectiva de a fi închise cu rezultate operative.

Există posibilitatea ca, tovarăşii, muncind cu mai mult simţ de răspundere, să facem treabă bună.

Vreau să reliefez sprijinul primit din partea conducerii de partid de la Galaţi şi de la Brăila.

Cu toate lipsurile existente la noi, org. de partid ne-a sprijinit în această perioadă, însă în ultimul timp tov. organizator de partid nu şi-a făcut pe deplin datoria şi va trebui ca pe viitor să-şi îndrepte această lipsă.

Tov. cpt. Samoilă – Raionul Făurei

Tov. general,

Colectivul de muncă este compus din 6 tov.

Noi ne-am axat activitatea pe baza ord. 15, 70 şi 95 şi am reuşit să identificăm 3 898 elemente suspecte, dintre care au fost luate în evidenţă 3116. S-au deschis 117 acţiuni informative urmărite prin 127 agenţi.

În acest timp, în urma dirijării agenturii informative, s-a reuşit ca în 1959 să realizăm 16 acţiuni informative. Din aceste acţiuni informative s-au arestat 30 de elemente dintre care 19 legionari, 5 chiaburi, 6 P.N.Ţ.-işti.

Forma de activitate a acestor elemente a fost bazată pe instigări împotriva formării de gospodării colective şi în acelaşi timp au dus activitate de destrămare a unor gospodării colective. Duşmanul căuta să îndemne ca membrii gospodăriilor colective să nu fie de acord cu încheierea de contracte cu statul.

Avem o serie de acțiuni informative ce urmează să fie prezentate conducerii direcției. Astfel, acțiunea de grup „B.N.“ din comuna Vișan și legătură al fostului președinte […][*] al Rm. Sărat. Înainte de a fi arestat, Dobre P. a invitat pe unul din elementele din această acțiune și i-a trasat sarcina să-și recruteze elemente din rândul „P.N.Ț.“ și când va fi nevoie să treacă la acțiune. Acest material se verifică. Rămâne în această acțiune ca noi să mai documentăm cu material activitatea elementelor din legătură, din comuna Vișan.

Mai am o acțiune de grup ce aparține șefului de cuib legionar din comuna Șuțu („O.M.“) care, deși este membru în gospodăria colectivă, și-a grupat o parte din elementele legionare în jurul său și în mai multe rânduri a amenințat cu moartea pe președintele gospodăriei colective.

În acest caz urmează să mai strângem vreo două declarații și să prezentăm dosarul spre arestare.

Mai sunt alte acțiuni în comuna Jugureanu unde un șef de cuib legionar și-a grupat o serie de legionari în echipa în care este încadrat, ducând activitate împotriva gospodăriei agricole colective, nefiind de acord să se facă contracte cu statul, nu este de acord să participe în unele cazuri la acțiuni voluntare pentru interesul obștesc. La această acțiune mai rezultă și aspect de instigare din partea lor.

Raportez că în acest timp activitatea elementelor dușmănoase din raza raionului Filimon Sârbu a constat în activitatea de instigare.

În comuna Amara am avut un caz când gruparea era condusă de un element de pe raza regiunii Constanța.

Ca măsuri pentru îmbunătățirea muncii, ne-am propus deschiderea de noi acțiuni, recrutarea de noi agenți și continuarea identificării elementelor suspecte, fiindcă nu am reușit să descoperim toate elementele.

Pe lângă realizările raportate pe linia muncii noastre, s-au constatat și lipsuri în muncă și aceste lipsuri au reieșit în privința nerespectării legalității populare.

În luna iulie 1959 s-a documentat o acțiune informativă în comuna Rușețu, deschisă asupra a 4 elemente legionare, 2 membri P.N.Ț. și un element „ostaș al Oastei Domnului“. Tov. lt. maj. Costache s-a orientat că ar fi bine să ancheteze și o serie de martori, care – fiind audiați – n-au vrut să declare nimic și atunci i-a lovit. Pe lângă aceștia a mai fost lovit și secretarul unei organizații P.M.R.

Eu mi-am dat seama de acest lucru și noi toți ne-am frământat și raportez că munca a suferit din această cauză.

Eu am fost plecat în concediu în acea perioadă însă nici eu nu pot fi scutit de această lipsă fiindcă subalternul meu trebuia să-mi urmeze felul meu de muncă.

În ce privește executarea ord. 95.

În privința ordinului 95 noi am acoperit în întregime toate comunele, conform ordinului. M-am orientat să recrutăm elemente din rândul concentrărilor existente în comune.

[*] Lipsă în text.

În comuna […][**] de pildă, sunt 4 elemente. Este un şef de garnizoană legionară şi 3 şefi de cuib legionar. Tuturor le-am deschis acţiune informativă, fiind lucraţi cu 4 agenţi, agenţi recrutaţi din rândul elementelor legionare.

Cele mai importante acţiuni pe care le avem sunt din rândul legionarilor.

Mai am două acţiuni pe linie P.N.Ţ. însă materialul este mai slab fiindcă nu rezultă activitate concretă.

În comuna Suţu avem 6 cuiburi de elemente legionare. Şeful de garnizoană este fugar din 1948. Am stabilit că ar fi pe la un minister. Acum avem un material cum că a trecut graniţa.

În această comună avem deschise 4 acţiuni informative asupra şefilor de cuib legionar, dintre care 1 – cea mai importantă – din care rezultă că şeful de cuib a mers la Brăila, înainte de a fi arestat un şef legionar.

Acest element a căutat să-şi apropie membrii legionari pe lângă el. El a ameninţat cu moartea pe preşedintele gospodăriei colective pentru faptul că face contract cu statul.

Tot în această comună mai avem două acţiuni pe linie P.N.Ţ. La aceste acţiuni avem material din care rezultă acţiunea de instigare împotriva gospodăriei colective. Aceste acţiuni le-am prezentat tov. colonel Huidan care ne-a dat ordin să documentăm şi să trimitem elementele în justiţie.

Vom căuta ca în activitatea noastră de viitor să lichidăm lipsurile manifestate până acum, în aşa fel încât să nu mai fim exemplu negativ.

Cpt. Ionescu – Raionul Panciu.

Tov. general,

Raionul Panciu ca număr de comune şi populaţie se numără printre cele mai mici raioane din cadrul regiunii noastre. Ca bază operativă se numără printre primele raioane.

Aici au activat cele două bande cunoscute „Vlad Ţ[epeş] II“ şi „Paragină“.

Tov. general, am arătat că raionul are 16 comune şi 64 sate. Sunt 800 de elemente suspecte pe linie legionară, 2 800 de elemente identificate şi luate în evidenţă 2 180. Noi lucrăm 50 de acţiuni. În cursul anului 1959 noi am făcut 86 de acţiuni dintre care s-au lichidat 12 acţiuni: 5 prin arestarea elementelor, două fără rezultate, 2 prin recrutare şi 3 trimise altor organe.

Aparatul lucrează cu 54 de agenţi. Noi ne conformăm ord. tov. ministru, fiindcă fiecare lucrează concret. Eu lucrez cu 5 agenţi şi urmăresc 7 acţiuni; cpt. P […][***] lucrează cu 5 agenţi şi urmăreşte 2 acţiuni; tov. Rusu are 15 agenţi şi urmăreşte 19 acţiuni; tov. Doropea are 15 agenţi şi 15 acţiuni.

[**] Lipsă în text.

[***] Lipsă în text.

Tov. general, noi avem în cadrul raionului destule acțiuni și aparatul este complet, așa cum prevede schema și consider că este de datoria noastră să lucrăm toate aceste elemente.

În anul 1959 noi am avut și unele realizări dar și lipsuri și chiar abateri.

Din cele 75 de acțiuni pe care le avem eu aş conta pe 8, în care sunt anumite semnalări privind activitatea lor concretă în momentul de față.

În acțiunea C.C. din comuna Străoani. Părerea mea este și nu știu dacă tov. col. Georgescu cunoaşte cazul, dar se vede activitate duşmănoasă. Din cele 5 elemente din acest caz, 4 sunt din fosta bandă „Paragină" și unul este chiabur și care are rude în America. Aceştia, sub masca unui pahar de vin, jocuri, se strâng și discută duşmănos, unul vine și spune ce a auzit la posturile străine de radio ş.a.m.d. Ei discută ce au pățit în închisoare și alte probleme. Dacă tov. Georgescu spune că nu se poate găsi nimic palpabil în cadrul raioanelor, să știe că totuşi sunt astfel de acțiuni și eu am caz concret.

O acțiune asemănătoare o avem în comuna Tibeşti, însă aici în sensul că şefii de cuib ajută familia unui şef de garnizoană, arestat de noi. Se întâlnesc și discută aspecte despre activitatea lor trecută, legionară.

Privind activitatea pe comune, raportez că avem 4 comune în care merită să dăm atenția cuvenită: com. Străoani, Soveja, Tibeşti și Mărăşeşti

În comune noi avem 4 acțiuni, dar avem 2–3 agenți. Prin acești agenți urmărim intercalat elementele din acțiuni. Noi căutăm să exploatăm și posibilitatea altor agenți pentru a-i folosi.

În comuna Mărăşeşti, pe lângă unele manifestări, elementele legionare ne „bombardează" cu anonime și scrisori cu caracter duşmănos. Avem 15 buc. și pe întreg raionul 20. Dintre acestea, în 1959 nu am reuşit să descoperim decât două elemente.

Părerea mea este că Mărăşeştii este un nod de cale ferată, cel mai mare din Moldova, și gândim ca nu cumva elemente din alte părți ale Moldovei, în treacăt pe aici, să pună asemenea scrisori.

Tov. general, în cadrul raionului am avut o serie de recrutări bune, dar am avut și 3 eşuări. Noi am avut în plan 7 acțiuni și am deschis 30, însă datorită studiului superficial am avut aceste eşuări.

Una din eşuări a fost în cazul lui Cercel V., care apărea ca legionar. Când am trecut la recrutarea lui am găsit materiale de multe pagini în care el se manifesta împotriva războiului împotriva Uniunii Sovietice, fapt pentru care a fost trimis pe linia I. În cazul acesta a trebuit să renunțăm.

Tov. col. Georgescu a arătat că a dat tot sprijinul la raioane.

De 6 luni de zile de când sunt venit din Uniunea Sovietică, nici un lucrător nu a venit la noi și nici echipa de inspecții. În anul 1957, în urma controlului Inspecției și a ajutorului dat de tov. col. Huidan, care a venit cam de 6 ori, am reuşit să lichidăm gruparea de legionari din comuna Răcoasa și cred că acest rezultat se datorește imboldului dat de echipa de inspecții care a trecut în procesul-verbal de inspecție că

această acțiune este cea mai importantă, deși nu exista prea mult material. Tov. col. Huidan nu a venit în 1959 decât o singură dată în timp ce în 1958 a venit de 6 ori. Nici tov. col. Vistig nu a venit decât la o întâlnire. După ce a plecat tov. col. agentul a spus: „dânsul este comandantul regiunii și a venit expres pentru mine! Lăsați tovarăși, nu trebuie să se deranjeze atât". Tov. colonel Vistig a venit la această întâlnire însă nu a făcut nimic altceva.

Pe viitor vom căuta să muncim mai bine și să terminăm cu lipsurile manifestate până acum.

Cpt. Bobi – Șef Sec. cadre

Raportul prezentat aici, în fața ofițerilor operativi, a oglindit în bună măsură activitatea desfășurată de ofițerii din cadrul acestei regiuni.

Din raport s-a desprins că în această perioadă, față de anii trecuți, îndrumați mai competent, ei au reușit să descopere o serie de elemente dușmănoase, lucru care în trecut nu prea s-a făcut. Toate aceste rezultate au fost obținute de către ofițerii noștri operativi datorită sârguinței lor și a șefilor, care s-au ocupat de această muncă. Noi, în această perioadă, am făcut un salt calitativ în raioane ca: Brăila, unde se cunoaște că în alți ani era dusă o muncă mai slabă și că disciplina era tot atât de slabă ca și munca. Prin măsurile luate în 1958–1959 munca s-a îmbunătățit simțitor față de ceea ce a fost la Brăila, tovarășii trezindu-se la realitate. De asemenea, o muncă mai bună în 1958–1959 s-a putut observa și la raionul Focșani, Liești, unde ne-am preocupat de încadrarea raioanelor respective cu oameni competenți.

Coraportul tovarășului general, în mod just a oglindit adevărata situație din cadrul regiunii noastre. Apreciem ca foarte juste cele arătate în legătură cu lipsurile din cadrul raionului Tecuci și Filimon Sârbu, unde personal am stabilit acest lucru.

Este foarte adevărat că aici tov. conducători nu sunt competenți să conducă aceste raioane și cred că nu greșesc când fac această afirmație, fiindcă ei nu știu cum să se ocupe pentru împingerea muncii înainte.

Cum poate tov. de la Tecuci să motiveze că a luat unele măsuri în timp ce munca stă pe loc?

Ca să mă conving de felul cum unii lucrători de aici muncesc, a trebuit să fac unele întâlniri cu agentura, în prezența lor, ca să constat că ei mult timp nu se întâlneau cu agentura. Am controlat personal cum se deplasează în sector tov. lucrători de la raioane și am văzut că nimeni nu le arată cum să-și rezolve asemenea probleme în sectoarele lor de activitate. S-a spus aici că pe linie de contraspionaj raionul Tecuci nu a dat rezultate și convingerea mea este că nici nu o să dea dacă acești oameni vor munci ca și până acum și dacă nu vor fi controlați de nimeni. Lucrătorul care răspunde de problema II trăiește fără ca să fie controlat și tras la răspundere de nimeni, aceasta este activitatea lt. maj. Chioreanu.

Nu s-a arătat aici cum ajută munca locțiitorul șef de la Tecuci. Acest om a fost găsit în timpul profesionalului bând. Acest om s-a compromis și contează ca fiind la fel ca și oricare lucrător de rând. Tov. Hariton trebuie să ia seama de ceea ce face.

Lipsuri serioase au fost la Tecuci și nu s-au putut îndrepta fiindcă le este frică să ia măsuri cu curaj, chiar pe linie de partid. Acolo s-au dat numai sancțiuni de arest cu păstrarea serviciului, au luat măsuri de suprafață, fără ca cei vinovați să fie trași la răspundere în mod serios. Când am fost la o ședință și le-am spus că ceea ce fac ei poate merge până la retrogradarea din funcție s-au simțit prost.

Același lucru se petrece la raionul Vrancea. Acolo sunt lucrători care pot face treabă însă datorită încăpățânării cpt. Crețu, care nu permite să se „treacă" peste el, nu ține cont de sugestiile tovarășilor și din această cauză mulți lucrători vor să plece de acolo.

Din ce cauză munca este slabă? Aceasta fiindcă șefii raioanelor nu se ocupă în mod suficient de creșterea cadrelor.

Am fost la unele ședințe și interesându-mă de felul cum se desfășoară învățământul mi s-a spus că tov. sunt încadrați la miliție. Noi am luat măsuri cu șefii de raioane, cu care ținem și lecții politice, dar la raioane lucrătorii operativi sunt lăsați în sarcina miliției pentru pregătirea politică.

Tov. colonel Vistig a ordonat să se facă un cerc politic unde să se discute problemele pe linia noastră și hotărârea a fost ca șefii de raioane să participe la ședințele politice la locul de muncă.

Mulți dintre șefii de raioane vor să fie buni cu primii secretari de la raioanele P.M.R. și acest lucru nu este principial.

Eu știu că linia ministerului nostru și a muncii noastre este de a sprijini raioanele de partid în activitatea lor, însă în multe rânduri, când îi tragi la răspundere pe tov. despre slaba muncă, spun că au fost trimiși de raionul de partid la alegeri, că a primit să rezolve sarcina cutare și cutare, motivând că sunt sarcini de partid și în felul acesta căutând un refugiu.

În ceea ce privește munca de educare a lucrătorilor, acest lucru nu s-a făcut în suficientă măsură și tocmai din cauza aceasta s-au comis ilegalități.

În cazul raionului Făurei, tov. Samoilă știe bine că lt. maj. Costache a crescut sub ochii lui, el l-a propus să fie locțiitorul său și când a făcut această propunere cred că l-a cunoscut bine.

Am avut o situație că până și dactilografa a cerut să plece de acolo din cauza lui Costache, fiindcă înjură și tov. Samoilă caută să cocoloșească lipsurile. Chestiuni din acestea de cocoloșire a lipsurilor mai sunt și cred că nu este politic ca tov. să ascundă în fața regiunii.

Am avut un caz la Focșani unde au fost arestați oameni nevinovați. S-a cunoscut de către tov. șef de acolo acest lucru dar nu a informat conducerea direcției. Lucrătorul și-a dat seama că sunt materiale ireale dar nu a raportat.

Tot la raionul Făurei. În acele momente grele când situația se verifica cu Rușețu, s-a stabilit că un lucrător bătea întotdeauna pe un agent. L-a bătut de la recrutare și până la abandonare. Cred că acest fel de a se comporta vine de undeva.

Tov. comandant întreabă ce întâlniri are săptămâna aceasta. Lucrătorul crede că șeful vrea să meargă la întâlnirile sale și caută să raporteze numai unele întâlniri bune. Cum este posibil că în 5–6 zile controlul de la București a putut să descopere o serie de agenți deconspirați și acțiuni deconspirate și șefii de raion nu pot acest lucru? Fiindcă nu coboară jos!

La raionul Călmățui am avut unele lipsuri mici, împotriva cărora s-au luat măsuri. În cadrul regiunii noastre nu s-a permis nici o lipsă, luându-se măsuri. Situația aceasta a dus la multe zile de arest și toate acestea s-au dat numai pentru muncă proastă, cazuri de beție având foarte puține.

Față de situația existentă avem și noi unele lipsuri.

Noi am căutat în primul rând să completăm locurile vacante la raioanele respective, ca munca să se poată îmbunătăți. La ora actuală din 11 raioane, numai 1 singur este descompletat. Noi ne luptăm să încadrăm 2 ofițeri pentru raionul Berești.

În privința prevenirii acestor lipsuri, noi nu am făcut totul. Lucrătorii de cadre nu s-au deplasat în raioane să discute cu șefii, să ținem ședințe cu tot aparatul operativ în care să prelucrăm materiale în sensul de a preveni alte abateri.

Principala mea vină și a tov. director este că nu am asigurat cu oameni competenți grupa de inspecții, fiindcă dacă aceasta funcționa așa cum trebuie nu aveam aceste lipsuri. Lipsa mea este că am folosit unii tovarăși de la grupa de inspecție de la un loc la altul. În momentul de față grupa de inspecții își face pe deplin datoria și socotesc că în 1960 vom avea mai multe rezultate pozitive și mai puține abateri în munca profesională.

În fața conducerii regiunii am prezentat și unele lipsuri și greutăți din unele raioane, care după părerea mea sunt juste și pe care vi le raportez.

Este vorba de raionul Focșani și Tecuci. Acestea sunt secții raionale și foste capitale de județ. Lucrătorii care lucrează în teritoriu au 8–9 comune. Eu cunosc munca de teritoriu și pot să spun că un singur om nu poate să cuprindă 8–9 comune și în același timp satele. Tecuciul are 130 sate plus comunele.

Cred că dacă dv. o să faceți o analiză și veți putea îmbunătăți situația de acolo, tov. ar face mai mult și în direcția aceasta consider că au dreptate.

Tov. general, pentru viitor noi ne vom ocupa mai intens de cadrele din regiunea Galați. Eu cunosc, personal, fiecare lucrător. Am să mă ocup mai mult de tov. Acei tov. care nu o să înțeleagă, fiindcă se cunoaște că din rândul nostru de aici s-au scos într-un an de zile peste 30 și ceva de elemente, s-au scos oamenii care nu au vrut să muncească, s-au scos hoții și nu este un secret pentru nimeni dacă spun că acei care nu vor munci acolo unde sunt puși vor fi trași la răspundere pe linie de cadre.

Eu asigur că în viitor vom da un sprijin mai mare conducerii regiunii și vom căuta să îmbunătățim munca, mult mai mult decât în 1959.

Maiorul Șișman – Serv. 6

Tov. general, raportul cât și coraportul au oglindit lipsurile existente în cadrul Serv. 6.

Raportez că în această perioadă Serv. 6 și-a îndreptat activitatea conform ord. 15, 70 și 86. S-a recrutat în această perioadă un număr de 61 agenți, de unde se poate desprinde că lucrătorii operativi au avut o orientare mai bună în ceea ce privește recrutarea de agenți, cât și în ce privește educarea agenturii.

Tot în cadrul acestei perioade Serv. 6 a lichidat 11 acțiuni care au totalizat 34 elemente, dintre care 29 legionare. Au fost 3 acțiuni de grup.

Din evidența operativă, împreună cu navigatorii străini, în cadrul serviciului avem 1 208 suspecți. Referitor la acești suspecți putem spune că dacă am ajuns în cadrul serv. să fie lucrați la capitolul 2, nu același lucru este în cadrul raioanelor Brăila, Focșani, Filimon Sârbu și Tecuci.

Avem 78 acțiuni dintre care 5 de grup, 54 individuale și 19 de verificare.

În urma coraportului cât și a constatărilor făcute la fața locului se poate vedea că nu, încă, toate acțiunile sunt lucrate în mod calificat, fiindcă sunt lucrători operativi care au 4–5–6 agenți ce n-au posibilități reale de a supraveghea elementele din acțiuni. Mai mult, sunt unele acțiuni care în problema legionară sunt dirijate elemente care nu sunt legionare și de aici se poate desprinde că legionarii au rețineri față de ei.

O parte negativă pe care o are serv. 6 este aceea că, cu toate că în această perioadă s-a străduit să creeze o agentură de 24 agenți care navigă pe linia de sus, nu ne-am preocupat de educarea și dirijarea ei pe bază de sarcini concrete.

Vreau să arăt situația de la Brăila, unde aproape toate vasele aparțin de regionala Navrom Brăila. De când am venit eu nu am văzut lucrând tot efectivul în cadrul biroului, agentura fiind transmisă de la un lucrător la altul. Tov. cpt., șeful biroului nu a dat importanță biroului 6, el privește superficial problema transportului.

Același lucru îl pot spune și despre Focșani, unde lucrătorul operativ are 7 agenți dintre care 3 sunt nesinceri. Cu toate că sunt legionari și sunt recrutați în problema legionară, ei nu arată nimic despre legionari.

La raionul Filimon Sârbu, părerea mea este că lucrătorul de acolo nu-și face datoria pe linie de 6.

În această perioadă s-a obținut și unele rezultate bune în ceea ce privește agenții care au fost dirijați și îndrumați la timp. În acest sens putem exemplifica agentul „Ioan Nicu“, dirijat cu ajutorul tov. colonel și care a dat rezultate bune în ce privește clarificarea a o serie de aspecte.

Tov. general, vreau să raportez că ord. 460 nu este executat cum trebuie. De ce? Fiindcă Serv. 2 cum a scăpat un obiectiv din legătură îl dă la 6. Posibilitățile Serv. 6 nu sunt ca să urmărească legăturile din oraș. Noi am primit aceste materiale și le-am ținut în fichet fără să fie lucrate.

Cu toate că tov. colonel ne-a dat ordin și ne-a sprijinit în această direcție, noi nu am ajuns să lucrăm problema navigatorilor străini conform ord. 460. Noi suntem datori să-i informăm pe tov. de la 2 despre cine urmează să vină și dânșii să-i lucreze.

Situația grea, așa cum a fost arătată în coraport, se manifestă și în problema navigatorilor români.

Până la controlul efectuat de serv. inspecții au existat o serie de vase care nu erau acoperite informativ. Noi dăm avizul ca o serie de elemente să plece fără a le cunoaște activitatea. În urma ordinului dat de tov. Vistig am ajuns să facem recrutări bune în această problemă a navigatorilor români.

Încă o lipsă pe care o avem este aceea că legătura cu Serv. 2 în problema navigatorilor nu se ține. Noi avem agentură care merge „sus“ și am putea face ceva.

Ce se observă în problema navigatorilor străini. Noi am lucrat timid în această problemă, cu toate că agentură avem creată și este agentură bună, totuși contactarea lor se face timid.

Pentru viitor, noi ne propunem dirijarea agenților către unele elemente fugare, prin familiile lor și cu sprijinul Dir. II.

În problema navigatorilor străini, cu ajutorul conducerii și a Direcției 6, ne-am propus ca în acest trimestru să contactăm 12 navigatori despre care avem materiale.

Raportez că din partea conducerii profesionale și pe linie de partid, am primit sprijin suficient și efectiv. Ca lipsă a conducerii, pot să spun că nu ne-a chemat într-o anumită problemă în care să ne dea ajutor efectiv.

Lt. maj. Pluteanu – Secretarul org. P.M.R.

Eu am să arăt mai puțin despre activitatea profesională și am să discut mai mult despre munca politică.

Tov. care au luat cuvântul au reliefat sarcinile date de grupele de partid și org. de bază în rezolvarea problemelor muncii informativ operative.

În perioada la care se referă raportul și coraportul, org. de partid și-a axat sarcinile îndeosebi pe mobilizarea lucrătorilor pentru îndeplinirea sarcinilor, întărirea disciplinei în muncă și comportarea lucrătorilor în afara muncii, comportarea lucrătorilor la nivelul sarcinilor ce stau în fața lor.

Pentru aceasta am întreprins o serie de măsuri cu sprijinul organelor de partid: organizarea învățământului de partid, o serie de conferințe și adunări cu caracter de partid care au contribuit întrucâtva la educarea lucrătorilor din cadrul regiunii.

Majoritatea lucrătorilor din direcția regională sunt membri și candidați de partid. Pentru aceștia s-au organizat adunări ale grupelor de partid în care s-a analizat felul cum membrii de partid își duc la îndeplinire sarcinile politice și profesionale. Biroul org. de bază a discutat diferite probleme legate de muncă, individual, cu diferiți tov. care au avut greșeli sau lipsuri. S-au ținut o serie de discuții cu tov. care au avut lipsuri în familie și în munca profesională de zi cu zi.

Vreau să raportez că în comparație cu situația existentă în 1958, în 1959 s-au obținut rezultate mult mai bune. S-au redus multe cazuri de indisciplină, lipsuri, greșeli și abateri în muncă. Dacă la 23 august 1958 aveam 18 ofițeri sancționați cu zile de arest

la garnizoană, la 23 august 1959 nu am avut nici un caz sancționat. Ordinul M.A.I. cu privire la încetarea prestării sancțiunilor, pentru noi nu a avut valabilitate.

În urma controlului efectuat, am luptat pentru lichidarea lipsurilor arătate în referat. Noi am făcut consfătuiri, analize, ședințe, unde s-au analizat lipsurile și s-au indicat măsuri pentru lichidarea lor. Ca rezultat, a fost lichidarea a o serie de acțiuni informative cu rezultate operative, sau recrutări bune. Au fost abandonați unii agenți, elemente fără posibilități sau care s-au dovedit elemente dușmănoase.

Eu nu vreau să mai repet ceea ce au arătat și tov. antevorbitori, probleme care interesează ședința noastră de astăzi.

Vreau să discut unele probleme care de fapt s-au ridicat atât în raport cât și în coraport.

Dacă raportul și coraportul prezentate au arătat în adevărata realitate rezultatele obținute și lipsurile constatate și nu contestăm aceasta fiindcă este o chestiune care s-a petrecut la noi, sunt lipsuri care ne aparțin și pe care le-am însușit imediat după terminarea controlului. Raportul nu a arătat și perspectivele de viitor în munca noastră informativ-operativă și îndeosebi la Serv. 3. Foarte mult s-a tratat problema serv. 2, 6 și 4 și mai puțin problema Serv. 3, aceasta nu pentru faptul că fac și eu parte din acest serviciu dar pentru că în urma controlului, tov. de la Serv. 3 au depus eforturi pentru lichidarea lipsurilor care au fost arătate la inspecție. Puțin a arătat și tov. col. Georgescu despre acest lucru și cred că aceasta nu constituie un imbold pentru viitor în munca acestui serviciu, ținând cont că este cel mai mare serv. cu cadre din Direcția reg. M.A.I. Galați.

Nu s-a arătat că, în perioada la care se analizează munca, o serie de tov. din Serv. 3, începând cu întreg birou 1, colectivul care se ocupă cu problemele culte și secte și celelalte probleme, o perioadă de timp s-au ocupat cu problemele de anchetă. În afară de mine și încă un tov., restul colectivului 6 luni de zile s-a ocupat de rezolvarea situației unor grupări care erau în anchetă. Consider că și acest lucru trebuie trecut ca o muncă depusă de tov.

Am arătat că nu contestăm lipsurile arătate dar nu trebuie neglijate nici realizările oamenilor. Eu nu vreau însă să discut prea mult despre rezultatele obținute.

Vreau să spun că în activitatea noastră de partid, în vederea mobilizării oamenilor la rezolvarea sarcinilor profesionale, mai sunt lipsuri. Nu am făcut totul ca oamenii să lichideze cu lipsurile care le mai au. Mai sunt oameni care merg uneori alături cu drumul. Mai sunt oameni care uită că sunt militari, că sunt membri de partid și își permit să facă abuzuri.

Lipsa noastră consider că constă în faptul că noi am discutat numai individual cu ei, fără ca să-i punem în discuția adunării generale, pentru a lua o hotărâre. Mai sunt tovarăși în cadrul direcției regionale și oameni cu munci de răspundere, care în multe cazuri se abat de la regulile și disciplina de partid, cum este cazul tov. Dumitriu A., șeful Serv. 2, care în multe cazuri face glume de prost gust nu numai cu subalternii dar și cu alți oameni cu care nu ar trebui să aibă relații nici chiar de serviciu. Tov.

Dumitriu a fost pus în discuția adunării de partid pentru aceste lucruri. El își permite să critice lucrătorii din subordine în fața șoferului. Este îmbucurător faptul că el a început de o bucată de timp să lichideze în mod simțitor cu aceste lipsuri. Rămâne în sarcina noastră să muncim cu el, ținând cont că este un element tânăr, capabil și cu posibilități de creștere.

Mai sunt și alți tov., tov. maior Aronescu – Șeful Serv. 8. Un tovarăș capabil, cu foarte multă experiență, membru de partid vechi. El a întreținut relații neprincipiale cu tovarășii din subordine. Subalternii discutau probleme la adresa conducerii profesionale în fața sa, făcând un fel de bârfă, aceasta pe de o parte, iar pe de altă parte dacă analizăm în mod partinic discuțiile neprincipiale, vedem că ele pot fi oricând sancționate pe linie de partid. A ajuns până acolo încât un grup din cadrul Serv. 8 să facă „bisericuță" împotriva celorlalți tov. din cadrul Serv. 8 și împotriva conducerii profesionale, până când noi am curmat acest lucru – cu foarte mare întârziere, este adevărat. Se vede că de atunci tov. Aronescu nu mai mobilizează oamenii cu intensitatea cu care îi mobiliza în trecut. Noi o să mai discutăm problema aceasta cu tov. Aronescu.

Vreau să arăt că la situația arătată în cazul tov. Aronescu, întrucâtva, se face părtaș și tov. colonel Vistig, fiindcă a tolerat-o. Noi am discutat cu tov. în mai multe rânduri și am discutat și cu Dumitriu în aceeași măsură. Noi i-am atras atenția tovarășului colonel că biroul org. de bază nu are drept de control asupra muncii profesionale însă are drept să sesizeze o serie de lipsuri din munca tovarășilor și să le rezolve în măsura posibilităților bir. org. de bază.

Îmbucurător este faptul că tov. Dumitriu s-a îndreptat.

Tov., biroul org. de bază a reușit în activitatea sa să realizeze o unitate de vederi și acțiuni între șefii de birou, servicii și organizatorii grupelor de partid.

Nu este necesar ca întotdeauna biroul org. de partid să mobilizeze oamenii pentru a discuta unele probleme din cadrul unui serviciu, fiindcă această sarcină revine grupelor de partid. Organizatorii de partid au primit un sprijin efectiv, lucru ce a fost subliniat în discuțiile tovarășilor ce au luat cuvântul.

Dacă îmi este permis, aș discuta și despre munca în raioane. Eu cunosc structura și sarcinile muncii de partid, ca lucrător operativ, fiindcă răspund de două raioane.

Am constatat – și o să mă folosesc de două aspecte concrete, care conduc la lipsurile grave în munca raioanelor noastre de securitate. Mă folosesc și de prilejul că tov. secretar al Comitetului regional P.M.R. Galați este în sală și poate lua măsurile cuvenite.

Printr-o hotărâre a Biroului Politic a C.C. al P.M.R., primii secretari de raioane răspund de munca organelor de securitate din raioanele respective. Raportez că în majoritatea cazurilor primii-secretari nu se ocupă de această muncă, nu merg în raioanele de securitate. Cred că și aceasta este o cauză a lipsurilor care s-au manifestat atât la Filimon Sârbu, Călmățui, Vrancea, cât și în alte părți.

Un astfel de aspect:

La raionul Călmățui a fost o ședință în care tov. Ivan a fost criticat foarte serios. Sunt de acord, Ivan are lipsuri. Ivan este un băiat tânăr. Tov. prim-secretar Zapeș a

descărcat toate focurile în această ședință asupra lui Ivan, dar tovarășul Zapeș nu-l cunoaște pe acest om, nu s-a dus să vadă cum muncește, ce greutăți are acolo.

Același lucru se întâmplă la raionul Filimon Sârbu. Acolo a fost tras la răspundere cpt. Samoilă despre faptul că s-au mobilizat 30 țărani la sediul raionului. Tov. prim-secretar nu a cunoscut despre acest lucru. Nu spun că ar fi lipsa tov. Dobre, fiindcă este lipsa tov. Costache că nu l-a informat, dar asemenea cazuri se întâmplă și datorită faptului că tov. prim-secretari nu se prea ocupă de munca organelor securității. Ceva mai mult, sunt cunoscute metodele de muncă acolo. Sunt de acord că la raioane sunt probleme multe însă de două ori pe săptămână se pot ocupa și de munca de securitate. Nu aș vrea să se creadă că eu dau sarcini organelor și secretarilor raionali de partid.

Nu sunt de acord cu poziția tov. Samoilă, despre felul cum a discutat el, venind cu o serie de lucruri mărunte, comparativ cu problemele ce le stau în față, lor cât și nouă, acelea de a descoperi elementele contrarevoluționare care uneltesc împotriva regimului democrat-popular. Cred că aceasta este o lipsă a tov. col. Vistig.

Nu există raion din regiune care să nu fie călcat de tov. col. Vistig sau tov. col. Huidan. Toți s-au interesat de munca de securitate însă nu a luat pe nici un lucrător și să-l întrebe cum se preocupă de învățământul de partid, cum se preocupă de ridicarea nivelului politic și cultural. Se poate spune cu toată răspunderea că în cadrul direcției noastre mai sunt astfel de oameni care nu se preocupă de pregătirea lor politico-ideologică și culturală și raportez că nu vom ceda până nu-i vom aduce pe linia de plutire.

Mai sunt în raioane ofițeri buni, citați în raport și coraport, de care nu se ocupă nimeni. Cazul tov. Stoica și Stănescu. Pe tov. Stănescu îl cunosc de vreo 10 ani de zile, fruntaș în munca de securitate, citat în raport și coraport, dar omul acesta a depășit vârsta de U.T.M. și nici până acum nu a fost îndrumat de nimeni să facă cerere de intrare în partid.

El nu este muncitor, dar Statutul partidului spune că acei care au merite deosebite, pot fi îndrumați să intre în partid. De ce nu a fost îndrumat să intre în partid tovarășul acesta? Eu l-am întrebat de ce nu s-a înscris în partid și mi-a răspuns că nimeni nu i-a spus despre acest lucru.

Vreau să mă mai leg de o chestiune. În discuția sa tov. Samoilă spunea: „eu am deschis atâtea acțiuni, am făcut atât, am recrutat atâția agenți“. Se minimalizează activitatea celorlalți tov. lucrători din cadrul colectivului.

Eu mă angajez în fața dv. că și pe viitor voi munci cu mai multă perseverență și voi lupta pentru îndeplinirea sarcinilor, pentru a ridica activitatea de partid la nivelul sarcinilor care se pun în fața noastră.

Cpt. Stoica P. – Raionul Focșani.

În perioada la care se referă raportul și coraportul în cadrul raionului Focșani s-au obținut unele rezultate pozitive de către lucrătorii operativi.

Baza muncii operative în cadrul secției noastre este compusă din 3 800 elemente dușmănoase luate în evidență. Avem 146 agenți cu care lucrăm informativ. În urma controlului efectuat a reieșit că 12 elemente din agentura raportată n-au furnizat informații de timp îndelungat. Cu toate că aceste elemente n-au furnizat informații, lucrătorii informativi și noi, conducerea raionului, nu am [luat] nici un fel de măsuri.

Cu toate că noi am căutat să aplicăm ordinul 95, în special în teritoriu, fiindcă la apariția sa aveam numai două, trei comune acoperite, nu am reușit să facem totul. S-a dus muncă pentru recrutarea de agenți în concentrările de elemente dușmănoase din cadrul comunelor. Noi avem 35 comune și 79 sate, sate care au fost înainte comune.

Noi, pe baza indicațiilor date de tov. colonel Vistig, nu am mai aprobat recrutarea de elemente cu 4 clase, ci ne-am orientat la elemente intelectuale și am reușit ca pe baza recrutărilor făcute să depistăm în această perioadă 54 elemente pe baza a 40 de acțiuni.

Mai caracteristice au fost două acțiuni de grup, unde elementele legionare s-au constituit în grupuri, posedând armament și cartușe. Un grup a fost condamnat și acum urmează să fie condamnat și cel de-al doilea.

Avem o serie de acțiuni importante care prezintă perspectivă pentru viitor. În total, la ora actuală, urmărim 4 acțiuni de grup de legionari. Avem în comuna Vânători o grupare de legionari urmărită de mult. În ultimul timp, prin anchetarea unui element condamnat pentru delapidare, am scos 3 pistolete în perfectă funcțiune, urmând să-l anchetăm în continuare.

De asemenea, mai avem un grup de preoți în orașul Focșani. S-a stabilit pe 4 linii informative că ei desfășoară activitate de ajutorare legionară. Avem 2 preoți care au deținut funcții de conducere în mișcarea legionară și restul de 8 au sprijinit cu alimente familiile celor arestați.

Tov. general, pe baza lipsurilor ce au reieșit de către controlul făcut de Inspecție, noi am ținut cont în întocmirea planului de măsuri pentru trimestrul I, pentru a îndrepta munca, în special lichidarea lipsurilor principale, legat de munca cu agentura în teritoriu.

Noi ne-am străduit să creăm condiții lucrătorilor operativi, să-i creăm câteva comune în jurul târgurilor, unde să-și facă casă de întâlnire. Mai sunt totuși lucrători operativi care mai fac întâlnirile din fugă. Mai avem acțiuni care nu sunt lucrate la un nivel calificat.

În ce privește aplicarea ord. 70, noi ne străduim să-l aplicăm. Avem un număr mare de conducători în cadrul raionului. Lucrătorii, afară de cel de la 2–6, restul au 24–25 de acțiuni.

Fiindcă numărul de elemente conducătoare este prea mare, am luat întâi elemente pretabile de activitate și cu o pregătire culturală. Pe parcurs ce-i verificăm vom stabili dacă activează sau nu. Avem 1 șef de garnizoană și 168 șefi de cuib, avem conducători P.N.Ț. și P.N.L.

Tov. general, în această perioadă, în afară de numărul de elemente arestate, am avut și lipsuri.

În ce privește arestarea lui Bobeică T. Acest element a fost arestat, condamnat, ca până la urmă să fie pus în libertate.

Lipsa noastră constă în faptul că acolo unde am muncit calificat rezultatele au fost bune, însă acolo unde am umblat după rezultate ieftine, ne-a dat peste cap. Procesele-verbale în cazul amintit ne-au fost prezentate de 2 membri de partid, împotriva cărora au fost luate măsuri.

În al doilea caz, cu banda de la Costești, s-a întâmplat ceva asemănător, ca până la urmă să se vadă că a fost pus la cale de un legionar strecurat în partid și care era și președintele sfatului popular. Lipsa noastră este că nu am lucrat calificat.

Eu am găsit, tov. general, că nu întotdeauna zilele de arestări date lucrătorilor au efectul necesar. De multe ori, după ce m-am documentat asupra faptului, am pus în discuția colectivului cazul respectiv, de multe ori am pus în discuția org. de bază și s-au luat măsuri corespunzătoare, reușind ca în cadrul raionului Focșani să nu mai avem abateri.

În ceea ce privește munca politică. S-a arătat aici că în alte raioane pregătirea politică se face împreună cu organele miliției. Noi am separat învățământul de partid de tov. de la miliție și particip personal la seminarii.

Eu promit, în fața ministerului, că voi ține cont de lipsurile reieșite aici și voi căuta să muncim mai mult pentru remedierea lor.

În ceea ce privește sprijinul din partea conducerii noastre, am fost sprijiniți suficient.

Tov. lt. maj. Caram – Raionul Liești.

Tov. general, raionul nostru este format din 18 comune și 32 de sate, este un raion agrar. Baza operativă o constituie cele 1 826 elemente identificate dintre care 1 626 au fost luate în evidență operativă. Din totalul de elemente identificate avem luate în lucru 51 de elemente, constituind 41 de acțiuni informative.

Aceste acțiuni sunt lucrate cu 60 de agenți.

Secțiunea noastră raională, la fel ca și celelalte raioane, în 1959 și-a desfășurat activitatea în baza ordinelor: 15, 70 și 95.

Începând cu anul 1959, respectiv în luna decembrie 1958 s-a făcut un control din partea conducerii regiunii în care ni s-au indicat măsuri concrete în urma lipsurilor reieșite din control. Respectiv, în cursul anului 1959 secțiunea noastră raională a fost deservită de 3 lucrători, inclusiv șeful de raion. Sarcinile care se impuneau, față de cei 3 lucrători operativi, uneori ne depășeau, totuși ne-am concentrat eforturile spre rezolvarea acțiunilor celor mai importate, arătate de control ca fiind cu perspectivă.

În 1959 am reușit să lichidăm 5 acțiuni; 2 de grup și 3 individuale, cu 11 elemente. Au mai fost arestate o serie de elemente izolate, pe bază de material.

Ca o sarcină, în baza ord. 15, în fața noastră a stat sarcina verificării agenturii existente, fiindcă o parte din ea se dovedise a fi necorespunzătoare și unele chiar elemente dușmănoase. În urma verificării acestora s-au scos 19 agenți, dintre care – parte au fost luați în lucru ca fiind elemente dușmănoase, o parte arestați și alții abandonați. Aceste elemente n-au adus un aport informativ pentru faptul că erau suspicionați ca fiind sprijinitori ai organelor noastre.

Paralel, am recrutat, în 1959, 10 agenți și în urma verificării de către inspecția ministerului, o parte a fost calificată ca fiind de calitate.

De asemenea, în baza ord. 70, elementele lichidate au fost înlocuite, deschizându-se 12 acțiuni. La începutul semestrului I 1959 mai existau câteva comune descoperite informativ și cu cei 10 agenți noi recrutați am acoperit toate comunele și satele.

Ca lipsuri constatate, așa după cum a reieșit și din coraportul tovarășului general, se desprinde faptul că a existat prea puțină preocupare în ceea ce privește educarea, instruirea și dirijarea agenturii. Au fost și cauze obiective, în sensul că fiind numai 3 lucrători și agentură cantitativ multă, nu am putut să ne ocupăm în mod organizat de problemele arătate ca constituind lipsuri.

Noi am ținut legătura permanent și ne-am concentrat atenția asupra acelor agenți care s-au dovedit a fi mai de valoare.

Lipsuri s-au mai manifestat în sensul că nu toată agentura s-a introdus în case de întâlniri, lucru pe care l-am constatat personal. Eu am indicat lt. Sandu ca agenții despre care nu suntem edificați ca fiind sinceri, să nu-i contacteze în case.

În legătură cu agentul care a spus că elementele dușmănoase vor să-l omoare pentru faptul că colaborează cu noi, raportez că nu s-a întâmplat acest lucru din vina noastră. El a fost recrutat pe bază de sentimente patriotice. Un semn de întrebare asupra lui s-a pus încă din momentul în care el a apărut în comună, știindu-se că el a fost arestat într-un grup. El a fost calificat de către organul de partid ca fiind folositor în munca de transformare socialistă a agriculturii, fapt pentru care și-a atras ura oamenilor din comună. Fiind la o nuntă, îmbătându-se, s-a certat cu unele elemente care l-au amenințat cu moartea și după aceea el vine și ne raportează nouă că elementele dușmănoase vor să-l omoare pentru că colaborează cu noi. Vinovat se mai face și lt. Sandu că l-a invitat o dată la miliție și pentru care a fost sancționat cu 5 zile de arest.

În momentul de față secția noastră raională, prin străduința serviciului de cadre, a reușit să aibă schema completă după 3 ani de zile. Serviciul nostru raional în prezent este încadrat cu cadre corespunzătoare, în majoritate având școala medie.

Noi, cu sprijinul org. de bază din cadrul unității noastre, ne vom strădui ca începând cu anul 1960 să contribuim din plin, cu forțele noastre existente, ca munca să decurgă în bune condițiuni.

Lipsuri, ca să raportez așa, nu am putut sesiza în sensul că nu a existat un efectiv complet, conform schemei și să-mi pot exercita funcția de șef, considerându-mă ca fiecare lucrător operativ. Pentru anul 1960 îmi voi putea exercita pe deplin funcția de șef de raion și voi dovedi că am depus mai mult efort pentru realizarea sarcinilor și îndrumarea oamenilor.

Lt. maj. Costache – Făurei.

Tov. general, eu sunt în securitate din anul 1956. Eu răspund de munca a 3 tov. ofițeri.

Despre felul cum s-a desfăşurat munca nu am să arăt. Am să arăt cum s-a petrecut cazul cu cei arestați în comuna Ruşețu.

Duceam acțiune asupra unui grup de elemente ce făceau parte din „Oastea Domnului". Din materialul dat de un agent rezulta că ei se adună şi discută împotriva regimului democrat-popular. Agentul ne-a dat material ireal şi vina noastră principală este că nu am căutat să verificăm pe două linii acest material. În baza aprobării avute, în iulie 1959 am căutat să trec la lichidarea acestei acțiuni. Pentru lichidarea ei am stat de vorbă cu un martor, care din inițiativa lui a venit la mine. Pe urmă am început audierea efectivă a celorlalți martori, pe care i-am lovit.

Să arăt cauza ce m-a determinat să-i lovesc.

Tov. general, raportez cinstit. Despre elementele care au fost audiate, toți stau la un loc şi despre care avem informații că sunt instigatori. Toți mi-au spus că nici n-au auzit de cutare în comuna respectivă, deşi erau vecini şi în momentul acela, enervându-mă, i-am lovit. După ce i-am lovit mi-au declarat că-i cunoaşte.

În cazul secretarului org. de bază.

În materialul nostru apărea că cunoaşte despre cazul care ne interesa. Am luat legătura cu secretarul raionului de partid pentru a discuta cu acest cetățean şi pe urmă să-l trimită să discutăm împreună. A discutat cu tov. Dobre şi după aceea a venit la mine. I-am spus pentru ce este chemat. Mi-a spus că el nu va da niciodată declarații. I-am reamintit că este secretar de partid şi ca atare ar fi normal ca el să ne sprijine în rezolvarea unui caz. Mi-a spus că el nu va da informații despre vecinii săi şi atunci m-am enervat şi l-am lovit.

Din 1954 [1956 – n. n.], de când sunt în securitate, raportez că nu am avut nici o zi de pedeapsă şi nici mustrare. Faptele care s-au petrecut şi care sunt incompatibile, socotesc că nu trebuia să se întâmple şi aceasta va trebui să fie exemplu pentru toată regiunea, fiindcă prin aceasta am pătat nu numai demnitatea mea ci şi a raionului de securitate Făurei şi a regiunii Galați. Din acest lucru am tras învățăminte şi dacă mi se va permite să mai muncesc în continuare, voi dovedi că a fost ceva întâmplător şi că nu se va mai întâmpla. Pentru munca de securitate eu de multe ori am avut discuții în familie, fiindcă eram în permanență la serviciu, afară de duminică după-amiaza.

Tov. maior Aronescu – Serv. 8.

Tov. general,

Este cunoscut că din moment ce la conducerea direcției noastre a venit tov. colonel Vistig situația muncii informativ-operative s-a schimbat în mod simțitor.

Tov. Vistig a reuşit să mobilizeze colectivul încât s-au obținut rezultate mai bune ca în anii precedenți.

La aceste rezultate bune care au fost arătate în raport şi coraport am adus şi noi, colectivul de anchete, un aport în sensul că s-au arestat în această perioadă 274 elemente. În afară de anchetarea acestor elemente, în anchetă s-a mai stabilit şi activitatea unora, necunoscută anterior.

Tov. general, problema principală care ne-a preocupat pe noi a fost problema legionară. Aceste elemente ne-au apărut în diverse forme de activitate contrarevoluţionară, fie sub formă de organizaţii subversive, fie în grupări de spionaj, fie în acţiuni de agitaţie, elementul legionar fiind prezent mai în toate acţiunile depistate pe raza regiunii Galaţi.

Este semnificativă următoarea situaţie:

Asemănarea activităţilor duşmănoase între ele, elementul legionar ne duce la concluzia logică că există un centru care dirijează. Ori, din anchetele pe care le-am făcut până acum acest fir ne duce întotdeauna în penitenciarul Aiud în mod special şi mai puţin în penitenciarul Tg. Ocna. Rezulta că elementele arestate în 1948 organizau o activitate mai conspirată şi prin care urmăreau să pregătească elemente pentru momentul considerat de ei ca oportun.

La ora actuală noi suntem în faza definitivării unei grupări legionare. Forma de activitate este aceeaşi însă rezultă că este vorba de o urmă mironovistă veche.

S-au arestat pe linie 6 câteva elemente legionare, iniţial arestate pentru agitaţie publică, activitate care era demonstrată în acţiunea informativă se referea la faptul că discuta duşmănos la adresa regimului democrat popular şi în diverse ocazii evoca despre activitatea lor trecută, legionară.

În anchetă un element arată că în 1952, fiind în Bucureşti pentru un seminar, se întâlneşte pe podul Grand cu fostul şef al C.M.L. – Galaţi, Nichita, care îi spune că are legătura cu H. Dorin, care are, la rândul său, legătura cu conducerea legionară şi îi dă explicaţii despre felul cum trebuie să fie comportarea lor de viitor. Deci sarcina era de reactivizarea unor elemente şi indicarea liniei pe care trebuie s-o urmeze în viitor.

Având această semnalare că acest H. are legături cu conducerea legionară, am raportat Direcţiei 3, fiindcă era agentul lor şi l-am arestat. Cazul este raportat la Direcţia 3-a.

El relatează că în 1947 şi la începutul anului 1948, fiind în centrul legionar, Mironovici, Noveanu etc., s-a discutat între Vojen şi Mironovici linia aceasta de activitate mironovistă şi că în urma indicaţiilor primite de la Vojen a transmis legionarilor, în jos, instrucţiuni de activitate legionară. Singurul care i-a transmis a fost Nichita N. şi a transmis şi altora din Bucureşti.

Am subliniat acest aspect al activităţii legionare fiindcă pentru mine este ceva nou, fiindcă până acum firele noastre au mers numai la penitenciar.

Am spus că, dat fiind faptul că există această asemănare între formele de activitate, concluzia este că ei au un centru care îi dirijează şi lipsa noastră este că nu am descoperit acest centru.

Tov. general, o altă lipsă a noastră socotesc că constă în aceea că în materie de anchete cu agitație nu în toate cazurile am acordat atenția cuvenită în sensul de a fi adâncite și nu este exclus ca o serie de elemente trimise în justiție pentru agitație să aibă și alte fapte.

În legătură cu unele încălcări ale legalității populare.

Pe raza regiunii Galați, în afară de faptul că organele informative au încercat să ne inducă în eroare prin materiale mincinoase, lucru pentru care se fac vinovați ei, dar lipsa noastră constă în faptul că noi nu am reușit să depistăm la timpul potrivit acest lucru, până a ajunge elementul în justiție, cum a fost cazul cu Chirilă Radu. În chestiunea aceasta suntem și noi vinovați.

În linii generale, consider că munca colectivului de anchetă în anul 1958–1959 a mers mai mult pe cantitate și mai puțin pe calitate. Este adevărat că noi am avut un număr mare de arestări însă am fi putut totuși, cu mai multă perseverență, să dăm calitate mai bună.

În legătură cu problemele ridicate în coraport cu privire la starea de spirit nesănătoasă între Serv. 2–8 și 8–2.

Acest lucru a existat și vinovat sunt eu, tov. Dumitrașcu și tov. col. Vistig, fiindcă tov. colonel nu trebuia să uite că așa cum există Serv. 2, există și Secția 8. Atunci când, din primele momente, s-au ivit asemenea deficiențe, care n-au ce căuta între noi, trebuia să ne ia pe amândoi și de la bun început să lămurim problema pentru a nu se perpetua mai departe. Tov. col. Vistig s-a lăsat oarecum influențat și poate pentru anumite simpatii personale pentru tov. Dumitrașcu și antipatii personale pentru mine și s-a dat naștere la lucruri nesănătoase. Eu am fost ajutat de biroul org. de bază și sunt hotărât ca să terminăm cu această problemă.

Tov. colonel Huidan

Tov. general, eu aș vrea să discut în special problema felului cum se lucrează cu agentura în cadrul Regiunii M.A.I. Galați.

Așa cum s-a arătat din coraportul tovarășului general Demeter, sunt câteva cifre care trebuie să ne îngrijoreze.

Este un număr însemnat de agenți care nu aduc nici un aport muncii de securitate și mulți agenți deconspirați.

Tov. general, mie îmi pare foarte rău că tov. noștri n-au arătat în această seară adevărata cauză pentru care munca cu agentura nu s-a desfășurat la nivelul cerut.

La noi se desfășoară un învățământ profesional. Tov. cunosc, teoretic, foarte bine lucrurile, iar cu prilejul unor propuneri pe care le fac în ce privește recrutările, s-a constatat că nu vor să aplice în practică cele învățate teoretic.

Nu întâmplător au fost respinse circa 40–50 dosare care nu corespundeau cu cele ce am învățat noi. Raioanele Vrancea, Liești și Tecuci sunt fruntașe în acest sens.

Eu am fost în control la toate raioanele și m-am interesat în mod deosebit despre felul cum se lucrează cu agentura. Am luat fiecare acțiune să văd cum lucrează cu

agentura. S-au găsit în multe raioane lucrători care ştiu să lucreze cu agentura şi nu întâmplător au fost rezultatele care au fost arătate. Sunt tovarăşi care se preocupă de muncă, dar faptul că există acel număr mare de agenţi care încă nu aduc aportul necesar dovedeşte că sunt şi mulţi care nu muncesc aşa cum ar trebui.

Eu am putut constata că după ce tov. care controlează munca şi mă refer la şefii de raioane sau la ajutorii respectivi, când controlează munca o fac în mod formal fiindcă din notele de întâlniri rezultă sarcinile date agentului şi care în multe cazuri sunt date formal.

Una dintre cauze pentru care s-au strecurat în agentura noastră elemente necorespunzătoare? Nu se ia în serios problemele trecute în planurile de măsuri şi la sfârşitul perioadei menţionată în plan vedem foarte mulţi lucrători operativi cu dosare care sunt făcute în pripă şi numai din dorinţa de a face recrutările menţionate, deci pentru a-şi face planul, iar după un timp tov. încep să se plângă că au în agentură balast. Toate acestea sunt posibile fiindcă tov. şefi de compartimente lasă să treacă cu uşurinţă peste munca calificată. Cazuri de felul cum se munceşte cu agentura a fost citat cel de la raionul Făurei.

Eu am stat de vorbă cu acel agent care a fost bătut de la recrutare şi până la abandonare. Când l-a adus la reactivizare ofiţerul a stat lângă el în tren şi l-a văzut toată lumea. Ofiţerul şi-a însuşit chiar din banii ce trebuia să-i dea agentului, încât a trebuit ca noi să-i dăm banii înapoi omului.

Agentul mi-a spus că cu asemenea oameni nu lucrează, deşi ar putea face ceva. El mi-a promis că va informa organele noastre despre tot ce va cunoaşte. Iată că mai sunt metode de recrutare nepermise. Eu personal am dat 10 zile arest pentru treaba aceasta.

S-a vorbit în coraport despre faptul că în unele întreprinderi din cadrul regiunii noastre sunt semnalate o serie de acţiuni de diversiune. Noi cunoaştem acest lucru şi am analizat cauzele pentru care tov. n-au reuşit să descopere acest aspect.

La Galaţi cât şi la Brăila se observă că se merge spre arestarea unor elemente pentru manifestări, fiindcă este mult mai uşor. Deşi s-a atras atenţia că legionarii care lucrează la întreprinderi să nu fie lucraţi numai în cadrul întreprinderilor respective, ci şi în afară, acest lucru nu se face. În ultimul timp a început să se aplice aceste măsuri şi sper că vor da rezultate bune. Pe baza acestor măsuri s-au rezolvat câteva grupări la Şantierul naval, la „Fabrica de lanţuri“, tocmai dându-se atenţie legăturilor lor din afară.

S-au luat în ultimul timp o serie de măsuri de preîntâmpinarea încălcării legalităţii populare. Eu, împreună cu dânşii, am hotărât o serie de măsuri şi consider că s-a pus capăt în felul acesta unor acţiuni dăunătoare muncii noastre.

În cazul Bobeică, care a căpătat 10 ani, cetăţeanul avea un fiu membru de partid, cpt. de unitate. Bănuiesc că şi fiul şi familia lui au început să ne urască. Fiul acestuia a umblat şi a făcut lumină în cauză.

Ce se întâmplă? Noi am luat o serie de măsuri şi personal am verificat, am stat de vorbă cu o serie de martori. Se observă parcă că noi am pus o frână şi nu de mult

am arătat că aceasta nu înseamnă frână în muncă ci împotriva lipsurilor și abuzurilor. Tov. Crețu, de la Vrancea, a spus că el vine la dv. fiindcă îl persecutăm. Tov. Iorga a țipat mult, spunând că cetățeanul Bobeică este vinovat. Astăzi văd că a luat poziție sănătoasă.

Noi nu spunem să nu lovim în dușman! Dar să nu ne facem dușmani artificiali.

Eu am fost criticat că nu merg mai mult pe teren. Raportez că nu este raion în care să nu fi fost de 2–3 ori. Eu consider că tov. cerându-ne ajutor, au încredere în noi și o să facem acest lucru.

Există la noi agentură serioasă și cu care se poate munci, avem oameni buni, muncitori care au dovedit în acțiuni mult mai grele că sunt capabili să lucreze și referitor la aceste lipsuri, eu am încrederea că colectivul nostru în scurt timp va lichida cele mai esențiale lipsuri care le avem.

Tov. secretar al Comit. Regional P.M.R. Galați.

Tovarăși,

În raportul prezentat aici de către tovarășul col. Vistig, sigur, pe perioadă mai îndelungată, cât și în coraportul prezentat în fața dv. de către tov. general din partea Inspecției, consider că au scos la iveală munca desfășurată de către Dir. Regională M.A.I. Galați în problemele concrete de care se ocupă.

A scos la iveală aici, materialul prezentat de către tov. col. Vistig, și anumite lipsuri și metode pe care le-a folosit în activitatea dușmănoasă și coraportul prezentat a reliefat anumite acțiuni întreprinse și duse până la capăt de tov. respectivi.

Ce aș vrea eu să arăt aici în câteva cuvinte.

Aș vrea să arăt că discuțiile purtate asupra materialului prezentat aici s-au făcut mai mult de pe poziția muncii profesionale. S-a vorbit aici cum se aplică ord. tov. ministru în munca cu agentura, s-a vorbit aici cum se recrutează agenții respectivi, cum se instruiesc și mai puțin s-a scos în evidență concluziile pe care le trag tov. comandanți de raioane în munca pe care trebuie să o desfășoare cu agentura și alte probleme.

Eu aș vrea să tratez aici în câteva cuvinte și să arăt că tov. noștri, organele raionale M.A.I. și ceilalți tovarăși, lucrează pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor și hotărârilor partidului și ord. tov. ministru, că această muncă se duce cu agentura, că ei lucrează cu oameni, mai bine sau mai puțin bine, dar că toate acțiunile dv. se fac cu oameni.

Am fost atent aici, în discuțiile purtate de către dv. s-a explicat forma și modul de recrutare a agenturii. S-a scos în evidență că se recrutează o serie de elemente legionare cu care lucrați. S-a scos în evidență că recrutați o serie de oameni, membri și nemembri de partid, cu care lucrați, dar mai puțin s-a scos în evidență – și aici am vrut să subliniez că atunci când primești informarea respectivă despre un cetățean trebuie să (nu) primești o bucată de hârtie (și) scris pe ea anumite probleme pe care le sesizează.

Eu, după câte știu, toți tovarășii noștri comandanți de raioane sunt membri de partid, unii mai vechi, alții mai tineri. Consider că tov. noștri comandanți, în discuțiile purtate aici, mai puțin au analizat munca desfășurată în raioanele respective, de pe poziția unui activist de partid. Dv. sunteți majoritatea membrii ai birourilor de partid raionale și discutați majoritatea problemelor de partid din raionul respectiv și căutați să găsiți formele și metodele cele mai bune de aplicarea hotărârilor partidului. Dv. primiți îndrumarea de partid în forma de învățământ politic. Oricât ai fi de bine calificat dacă nu împletești activitatea desfășurată în teren cu agentura, cu activitatea pe care trebuie să o desfășori pe linie de partid, deci să împletești munca teoretică cu cea practică, nu poți da rezultatele cele mai bune. Din această cauză consider că se petrec unele abateri.

Aș vrea să spun că noi avem unele cazuri – și aici nu au fost scoase în evidență – care și pe noi ne-au dus în eroare.

Dv. cunoașteți că la Comitetul Orășenesc P.M.R. Brăila am avut anumite acțiuni dușmănoase din partea unor elemente, cu privire la aplicarea Hot[ărârii] Partidului din 13–14 iulie 1959 și cu prilejul altor probleme, când eram obligați să aplicăm întocmai aceste hotărâri. Unele elemente dușmănoase au căutat să împroaște cu noroi aceste hotărâri. Noi am avut sarcina de a descoperi aceste elemente și am luat legătura cu tov. Vistig și am cerut ajutorul organelor de securitate pentru a depista aceste elemente.

Iată că tov. noștri de la Brăila ne-au prezentat unele documente care ne-au pus în situația să dăm o serie de oameni afară, ca după aceea să-i reprimim și să ne dăm seama că nu sunt lucruri reale.

Iată cum eram puși în situația de a ne prezenta în fața muncitorilor cu un material pentru a demasca aceste elemente și ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi ridicat nimeni să întărească cele arătate de noi. Personal, nu am dat voie să se facă la „Progresul" și în alte cazuri, ședințe de demascare, dat fiind că materialele nu erau reale. Iată cum organele dv. ne-au pus într-o situație critică. Pe de o parte, noi aveam încredere că tov. depistează elementele cele mai păcătoase, iar pe de altă parte, ne-am opus să-i dăm afară pe acei cetățeni despre care eram sesizați, fiindcă s-a constatat că materialele nu sunt reale.

Dușman[i] noi mai avem. Sunt o serie de elemente dușmănoase care sunt în fabrici. Aceste elemente nu peste tot sunt încadrate cu oameni de bază, care să ne sesizeze la timp manifestările ori acțiunile dușmanului, pentru a lua măsuri.

Avem la „Cristea N. " în Galați, elemente dușmănoase care au sustras din întreprindere cantități de tablă. Treaba aceasta putea fi descoperită mai din timp. Noi am descoperit-o cam târziu.

În domeniul transformării socialiste a agriculturii, s-a scos aici aspecte de la raionul Filimon Sârbu.

Consider că tov. trebuie să judece orice problemă de care este sesizat, de pe poziții de partid, pentru că atunci când luăm o măsură să fie luată justificat, bine analizat și atunci când se demască elementul respectiv, să nu-l compătimească nimeni în comună.

Iată, s-au dat cazuri de oameni nevinovați care au fost condamnați. Cetățenii din comună care au cunoscut că nu sunt vinovați, i-am făcut să-și îndrepte ura împotriva noastră. Am făcut acest lucru fiindcă tov. noștri nu se orientează. Am cerut aprobarea primului secretar, dar de multe ori fiind aglomerați de probleme, ei dau aprobări ușor, fiindcă au încredere în tovarășii noștri. Constați pe parcurs că sunt lucruri neclare, mergi la secretar și-i raportează acest lucru. Felul cum s-a procedat este un lucru condamnabil.

Sunt anumite cazuri când primul-secretar sau alți tov. secretari de org. de bază sau alte elemente, membri de partid, oameni cinstiți din comună sesizează o serie de probleme. Noi am luat de bun, să spunem, pentru un moment, însă comandantul de raion este obligat să se convingă dacă este în mod real dată această informație. De unde să știm noi că acel tov., membru sau nemembru de partid, nu are ură împotriva celui pe care-l sesizează și noi, având încredere în cel care a sesizat, luăm astfel de măsuri nedrepte. Sunt puține astfel de cazuri însă trebuie ca noi să nu luăm măsuri cu ușurință. Un astfel de fel de a gândi dovedește că acest comandant are nivel de partid și caută să nu devieze cu nimic de la linia partidului nostru.

Iată aspecte și metode de felul cum se lucrează de către dv. [care] nu s-au arătat aici!

Trebuie ca dv. să studiați ce forme și metode partinice trebuie să folosiți pentru descoperirea dușmanului și atunci sigur că autoritatea organelor de securitate în raioane va crește și atunci ele va putea ca masele mari de cetățeni să-i ajute.

Eu am văzut un film sovietic. În acest film se arăta cum s-a prins un grup de spioni. Spionul a spus la un moment dat: „voi m-ați prins pe mine dar în țară sunt sute de alți spioni". Ofițerul i-a spus spionului că ei sunt sute dar în țară sunt milioane de cetățeni care-i vor descoperi. Iată, asta este menirea dv., de a apăra unitatea poporului muncitor, să-i demaște pe acești dușmani ai țărănimii noastre muncitoare și în felul acesta să facem muncă de calitate, însă nu așa cum au procedat tov., de a îndepărta masele.

Dacă în comuna unde s-a petrecut acest lucru va merge un tov. ofițer, va fi văzut el bine? Nu. Iată aspectul politic și această problemă nu trebuie să scape din vedere ofițerilor noștri.

În gospodăriile de stat sunt o serie de elemente care n-au interes să muncească pentru a le face rentabile și organele noastre trebuie să vegheze și să-i încadreze cu agentura necesară. În felul acesta putem să ducem la îndeplinire cu mult succes ordinul tov. ministru și hotărârile partidului nostru.

Aici s-a scos în evidență și vreau să spun câteva cuvinte, faptul că comitetele raionale de partid puțin s-au ocupat să dea ajutor organelor noastre de securitate. Acest lucru este adevărat și vreau să vorbesc aici, în fața dv. că primii secretari ai birourilor comitetelor raionale de partid puțin s-au ocupat să dea ajutor organelor de securitate. Puțini din tov. noștri primi-secretari participă la ședințele organelor de partid, care sunt create de aparatul de securitate și miliție. Tov. noștri prim-secretari nu se consultă permanent să vadă cum lucrează tovarășii noștri în munca informativă, ei nu cer ca

comandanții de securitate să vină în ședințe de birou închise și să prezinte informări cum se desfășoară activitatea și să sprijine aceste acțiuni. Aceasta este lipsa noastră și a mea, că prea puțin am tras la răspundere în această direcție pe prim-secretari în ceea ce privește ajutorul ce trebuie să-l dea organelor de securitate. De multe ori ei lasă munca tov. de la raioane care se ocupă de probleme speciale și care de multe ori intră în probleme la care nu au dreptul. Tov. noștri de la raioane, care lucrează în această problemă, personal n-au dreptul să se amestece. Ei trebuie să se ocupe de munca politică, de problemele care se dezbat în adunări generale, despre învățământul de partid.

Același lucru este valabil și pentru regiune. Aici treaba aceasta în munca de control care trebuie s-o facă aparține tov. prim-secretar sau locțiitorului său.

Aici s-a criticat foarte puțin și conducerea direcției regionale a miliției. Eu consider că puteați, cu mai mult curaj, să scoateți în evidență în mod principial, ajutorul care l-ați primit din partea conducerii și în mod principial să criticați lipsurile respective, fiindcă această consfătuire are ca scop ca fiecare să tragă învățăminte asupra muncii desfășurate, asupra felului cum a făcut controlul și pe viitor să știm cum să muncim.

Atunci când vorbim despre activitatea noastră nu trebuie să uităm că toți suntem membri de partid și luptăm pentru aceeași cauză și aceasta nu trebuie să supere pe nimeni. Este adevărat că în armată se respectă gradul și funcția dar, ca membri de partid, trebuie să spunem în mod deschis ceea ce considerăm ca lipsă și o dată dat ordin el trebuie să fie executat fără discuții.

Dv. cunoașteți Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în ce privește munca politică în armată. Poate cunoașteți sau nu. Aici, noi ne-am trezit puțin la realitate în ce privește învățământul politic atât la dv. cât și în unitățile M.F.A. Comitetul regional P.M.R. Galați mai puțin s-a ocupat de această problemă.

Noi ne străduim să prezentăm lecții prin care să ridicăm din ce în ce mai mult nivelul politic și ideologic al cadrelor noastre din organele M.A.I. și unitățile M.F.A. Aici este în funcție și de munca pe care trebuie s-o desfășurați în plus, să vă străduiți să studiați materialul ideologic, fiindcă toate acestea contribuie la îmbunătățirea activității dv. și de conducere, orizontul va fi mai dezvoltat, orientarea poate fi mai bună și în același timp și rezultatele vor fi de mai bună calitate, iar pe de altă parte, veți putea să dați mai mult ajutor cadrelor din subordine. Dacă nu citești permanent, rămâi la un moment dat la un nivel mai jos decât ceilalți din jur și în loc să judeci cu capul judeci cu pumnul, cum au făcut unii tov., fiindcă ceea ce au făcut înseamnă slab nivel politic. Trebuia ca tov. să se gândească că este membru de partid și cu pumnul nu se rezolvă problema ce-l interesa. Unii tovarăși nu vor să înțeleagă și găsesc că cea mai ușoară formă este aceea a forței și aplicând-o, iată ce se întâmplă până la urmă.

În munca dv. trebuie să aveți mai multă încredere și să puneți bază permanentă în educarea lucrătorilor de securitate, pe org. noastră de partid, în ce privește educarea și după aceea pe sancțiunile administrative.

La o ședință avută la București, tov. Ceaușescu ne explica că, pe țară, noi avem membri și candidați de partid, peste 50%, sancționați pe linie administrativă și organizațiile de partid parcă nici nu ar exista. Iată, organizațiile de partid nu intervin pentru a-i educa, ci trece la sancționare.

Unul din mijloacele de educare este organizația de partid și U.T.M. Aceste organizații trebuie să-l tragă la răspundere pe tov. respectiv, să-l critice și dacă vede că nu se îndreaptă să se treacă la sancționare

Dezbătând cazul prelucrat, din acesta învață și ceilalți participanți la adunarea generală, decât în cazul când comandantul l-a chemat și l-a sancționat. Adunarea de partid are forța cea mai mare pentru a face educația tov. respectiv.

Și eu am tras o serie de învățăminte. Am tras învățământul că ne-am ocupat insuficient de organizația de partid din aparatul de securitate, atât la regiune cât și în teritoriu.

1. Primii secretari nu merg în raioane și să discute o serie de probleme care frământă organizațiile de partid.

2. Nu se analizează diferite informări în cadrul birourilor raionale sau orășenesc de partid, pentru ca biroul să ia măsuri pentru ajutarea tovarășilor.

3. Învățământul politic nu este controlat în măsură suficientă de către comitetul regional P.M.R., de tov. competenți în această problemă, să fie ajutați tov. jos, pentru că munca aceasta este munca noastră, a tuturor, este sarcina noastră de a înăbuși în fașă elementul dușmănos, care vrea să lovească în cuceririle clasei muncitoare.

Eu mă angajez în fața dv. să pun în cunoștință biroul Comitetului regional P.M.R. despre această consfătuire și să luăm măsuri pentru a pune în fața birourilor comitetelor raionale să se ocupe cu mai mult simț de răspundere de organele M.A.I. și să avem rezultate mult mai bune, fiindcă față de sarcinile puse în față de partidul nostru nu stăm prea bine în ce privește descoperirea dușmanului.

Eu vă rog pe dv. să fiți atenți și să sesizați pe primii secretari în ce privește legionarii, de asemenea alte abateri care sunt în cadrul raioanelor și sunt cu caracter nu profesional ci politic. Nu este oprit nici un cetățean sau membru de partid să nu informeze organele de partid despre o abatere politică și dacă nu se ia măsuri să fie informate organele de partid superioare, pentru ca să putem lua măsuri din timp, pentru a preveni acțiuni de sabotaj.

Eu am încredere că dv. știți ce aveți de făcut în munca pe care o aveți și că la analiza viitoare ne vom prezenta mai bine.

Tov. Nicolschi Alex.

Tovarăși,

Ascultând raportul direcției și coraportul Serviciului de Inspecții M.A.I., expunerile făcute de tovarășii care au luat cuvântul la discuții, apreciez că în perioada pe care a fost analizată munca direcției în cadrul acestei ședințe, că s-au obținut unele rezultate operative îndeosebi pe linia 2 și 3 și, de asemenea, pe linie de 4 și 6.

Duşmanul, cu această ocazie, a primit lovituri simţitoare. În felul acesta aparatul nostru şi-a dat contribuţia în apărarea securităţii R.P.R. şi a cuceririlor regimului de democraţie populară.

Se înţelege că pentru a putea obţine asemenea rezultate aparatul nostru a trebuit – şi a reuşit – să dea dovadă de mai multă combativitate, în comparaţie cu perioada precedentă. Aparatul în această perioadă a dat dovadă de mai multă maturitate, de conştiinţă politică şi în felul acesta s-au obţinut aceste realizări în activitatea noastră.

Timpul însă nu stă pe loc, sarcinile care se pun de către partid şi guvern, de către conducerea ministerului nostru, cresc, creşte exigenţa şi deci şi obligaţiile noastre sunt mai mari şi de aceea se cere din partea noastră un efort mai mare pentru a putea face faţă sarcinilor. De altfel, dacă am fi depus eforturi mai mari în perioada aceasta, nu am fi manifestat acele lipsuri serioase, unele chiar grave, despre care s-a vorbit aici şi rezultatele noastre ar fi fost mai importante şi duşmanul ar fi primit lovituri mai simţitoare şi acest lucru este necesar.

Să trecem, în scurt, în revistă, în ce constă baza operativă a duşmanului în această regiune. Aici s-au citat cifre de sute şi mii de elemente capabile să se dedea la acte de trădare şi spionaj, pe diferite linii. Avem membri ai fostelor organizaţii fasciste, în special legionari (10 000–12 000, dau date aproximative), elemente care sunt deja cunoscute şi luate în evidenţele regiunii. La fel se prezintă situaţia cu membrii celorlalte partide politice burgheze (circa 7–10 mii elemente).

Vorbind despre această bază operativă trebuie menţionat că, într-adevăr, în perioada aceasta s-au identificat noi elemente cunoscute cu activitate din trecut şi pot spune, ţinând cont de anumiţi factori, că cifrele care reprezintă evidenţa sunt pe departe de a prezenta realitatea. Sunt multe elemente care n-au fost identificate şi se înţelege că în această situaţie atenţia organelor noastre nu cuprinde în întregime aceste elemente şi o parte din ele pot acţiona nestingherit.

Vorbind despre această bază operativă trebuie înţeles că în viitor este necesar să identificăm continuu aceste elemente, ca să avem o oglindă reală a bazei operative, a tuturor elementelor duşmănoase prezente în regiunea aceasta.

Vorbind de activitatea organelor noastre operative cât şi rezultatele obţinute, trebuie să subliniem problema agenturii.

Vorbind de obligaţiile pe care le avem, de a da lovituri duşmanului, de a preveni în faşă activitatea duşmănoasă a acestuia, se înţelege că aceasta o vom putea face numai dacă vom îmbunătăţi munca cu agentura. Este limpede pentru fiecare că în această direcţie trebuie îndreptate eforturile aparatului nostru.

Dacă vorbim despre lipsurile din munca noastră, este limpede că aceste lipsuri îşi au baza în munca cu agentura şi în lucrarea acţiunilor.

În referatul prezentat rezultă că astăzi în cadrul regiunii aveţi aproximativ 1 700 agenţi. În perioada de la 1 ianuarie 1958 până acum, după datele dv., rezultă că aţi recrutat în jurul a 1 100 agenţi. Deci, în perioada care se analizează acum aţi recrutat

2/3 din agentura dv. Aceasta înseamnă că 2/3 din agentură este tânără și că – indiferent de stagiul de vechime al ei și în mod deosebit pentru aceea tânără – necesită o îndrumare, instruire și educație mai substanțială din partea organelor noastre.

Trebuie să avem în vedere că o parte din agentura noastră provine din mediul elementelor dușmănoase. Deci, este nevoie ca ea să fie ruptă de influența mediului din care provine.

Trebuie să spunem că una din cauzele faptului că noi am primit unele informații tendențioase, neoperative se datoresc și faptului că o parte din agentura noastră care provine din mediul dușmănos, câteodată informațiile lor le prezintă de pe poziția unui element care vede lucrurile ca dușman, deși este agentul nostru. Elementul este în mediul dușmănos, noi îi dăm sarcini de a acționa împotriva elementelor din jurul său și în el, în asemenea situații, se dă o luptă, de aceea sarcina noastră foarte importantă este aceea de a îndruma și educa agentul nostru pentru a dovedi devotament și a se devota regimului nostru, așa încât, fără șovăire, să poată lovi în dușman.

Tocmai datorită faptului că noi nu am reușit acest lucru se explică de ce avem elemente care nu ne dau informații, ne duc în eroare și caută să ascundă activitatea dușmanului. Lucrătorii noștri operativi au obligația ca materialul informativ care îl primesc să-l verifice. Fiindcă acest lucru nu se face în toate ocaziile, a permis să se întâmple ceea ce s-a arătat aici, că pe baza unor materiale neverificate s-a trecut la măsuri operative.

Ceea ce v-am spus eu dv. cunoașteți, fie din școlile care le-ați urmat, fie din cadrul învățământului profesional și în alt mod, din activitatea practică de zi cu zi. Partea proastă este că deși în mod teoretic tovarășii noștri cunosc acest lucru, nu-l aplică în practică și roadele acestui lucru noi le cunoaștem, ele reflectându-se în lipsurile despre care s-a vorbit.

Se cere ca în viitor, pentru a putea face față sarcinilor mari ce stau în fața organelor de securitate, trebuie să punem accent pe educarea agenturii, dirijarea ei către obiectivele care interesează organele noastre.

În același timp, vorbind despre educarea agenturii, va trebui dusă activitate pentru mărirea ei calitativ și cantitativ, fiindcă o parte din elementele dușmănoase care trebuie lucrate nu sunt cuprinse de organele noastre prin agentură. Deci, mărirea cantitativă și în același timp dusă o muncă pentru ridicarea calitativă a agenturii.

În munca noastră informativă noi ne conducem astăzi prin ordinele de bază: 15, 70 și 95.

Un tov. vorbind de ordinul 15 spunea ca despre ceva de acum realizat și îndeplinit, înțelegând că prin înlăturarea balastului agenturii ca cel din 1956 și recrutarea de ceva agentură nouă, s-a rezolvat totul.

Noi înțelegem ord. 15 ca un proces continuu pentru îmbunătățirea agenturii noastre, eliminarea în mod treptat a elementelor care nu corespund, încadrarea acțiunilor cu agentură capabilă.

Noi înțelegem prin aplicarea ord. 15, conspirarea agenturii. Aici s-au dat diferite exemple din care rezultă că nu se respectă ord. tov. ministru în ceea ce privește conspirarea agenturii, contactarea lor în case de întâlniri, pentru a se crea posibilitatea de a-i instrui și îndruma și în felul acesta de a-i feri de ochii dușmanului.

Chiar dacă nu este întocmai așa cum arată referatul Inspecției Ministerului – mă refer la cele spuse de tov. de la Liești – cred că fiecare ar putea să dea destule exemple care să confirme cu prisosință cele arătate de Inspecție, că nu se respectă ordinul tov. ministru în ce privește întâlnirea cu agentura în case de întâlnire.

Și în aplicarea ord. 70, deși în discuții nu a rezultat destul acest lucru, sunt destule cazuri când încadrarea și deschiderea acțiunilor pe această linie se face în mod formal.

Cunoașteți fiecare despre suficiente cazuri când sunt deschise acțiuni fără a exista agentură, ori există agentură însă nu este încadrată în acțiuni. Tovarăși, această situație trebuie lichidată.

Din cele ce au arătat aici tov. care au luat cuvântul, rezultă un anumit număr de elemente dușmănoase din bazele operative (care) deși se încadrează în ordinul 70, nu sunt luați în lucru. Unii tovarăși au arătat aici că baza operativă depășește posibilitatea de cuprindere a lucrătorilor. Noi credem că printr-un efort mai mare – și nimeni nu o să spună că au depus maximum de efort – se poate spori numărul elementelor care să fie lucrate în cadrul ord. 70 și a celorlalte ordine. Faptul că multe elemente dușmănoase și în special șefi de cuiburi, nu sunt încadrate informativ și lucrate activ, face să constituie un pericol pentru securitatea noastră.

Atrag atenția să nu se interpreteze mecanic ord. 70 care, chiar dacă prevede să fie luate în lucru elemente numai de la șefi de sector în sus, el nu interzice să fie luați în evidență și șefi de cuiburi și dacă situația cere acest lucru, să ia măsuri operative. Este necesar ca în această perioadă în cadrul planului semestrial să se prevadă deschiderea de noi acțiuni. Analizând situația operativă a acțiunilor veți stabili singuri câți agenți aveți, care nu lucrează în cadrul unor acțiuni și puteți lua măsuri ca să-i dirijați către elementele care nu sunt urmărite cu agentură, ori să recrutați agentură nouă, cu care să încadrați acțiunile ce se găsesc descoperite informativ. Va trebui lărgită baza elementelor dușmănoase care să fie lucrate în acțiuni.

În ce privește ord. 95 am făcut o remarcă, că în raportul prezentat se vorbește de acoperirea informativă a comunelor. Eu aș fi bucuros dacă aceasta ar fi numai o exprimare greșită, însă noi știm că nu este vorba numai de o exprimare, dar că în mintea unor tov. există confuzie în ce privește concentrările dușmănoase – cu comunele și din această cauză sunt cazuri când în unele comune există elemente dușmănoase multe la număr și tov. noștri încadrează comuna cu un agent și prin aceasta consideră că poate urmări elementele suspecte. Acest fel de a se munci înseamnă aplicarea formală a ordinului și nu poate da rezultate. Trebuie ca pe baza studierii bazei dușmănoase din comunele respective să se deschidă acțiuni, să fie creată agentură și să se asigure lucrarea informativă a acestor acțiuni. În felul acesta înțelegem noi

aplicarea ord. 95. În viitor este bine să nu se mai facă nici măcar exprimări greșite, ca aceasta exemplificată.

Se înțelege, pentru a lichida cu lipsurile, așa cum s-a arătat aici – unele chiar grave – este necesară îmbunătățirea metodelor de conducere și îndrumare a unităților din subordine, pe diferite eșaloane, fiindcă este limpede că lipsurile arătate aici se datoresc deficiențelor în îndrumarea concretă, exigența sporită, fiindcă astfel suntem convinși cu toții că multe din aceste lipsuri, ca: existența unor agenți necorespunzători, propuneri de candidați necorespunzători pentru recrutare, prezentarea denaturată a unor fapte, ar putea fi lichidate din timp și ar produce daune mai mici.

Așa cum a rezultat din cele arătate aici de tov. col. Georgescu, de tov. de la 2, rezultă că de data aceasta serviciile de la regiune, conducerile lor în special, și-au exercitat mai eficace rolul de organe de coordonare și îndrumare, pe linia respectivă, a serviciilor raionale. Fără discuție, s-a făcut mai mult. Dar din situația existentă rezultă clar că trebuie perfecționată această muncă.

Aici, tovarășul Georgescu, analizând rezultatele sau constatările făcute pe linia muncii de control și coordonare, referindu-se la problema legionară a arătat că nu a reușit să desprindă elementul organizat ș.a.m.d. În această privință trebuie să fim atenți. Tov. maior Aronescu a încercat să teoretizeze această problemă. Trebuie avut în vedere că elementul legionar are o practică îndelungată în activitatea subversivă. Avem, deci, de-a face cu elemente perfide, elemente care primesc indicații, prin diferite canale, de la centrele naționaliste din străinătate.

În al doilea rând. Dacă nu stabilim formele organizate ale acestor elemente, aceasta se datorește deficiențelor în ceea ce privește calitatea agenturii noastre și mai puțin sunt de acord cu ce a spus tov. Georgescu, că aceasta s-ar datora faptului că, cândva, aceste elemente au fost agenți ai organelor noastre de securitate. Chiar dacă ele n-au fost în rândul agenturii au fost totuși în pușcărie, au fost anchetate și mai au experiența lor proprie.

Vorbind despre munca de îndrumare și coordonare și de deficiențele manifestate în aparatul operativ de la raioane, trebuie arătat că unii șefi de raioane au dat dovadă de orientare mai justă, de calități de comandant care știe să lucreze și prin măsurile organizatorice să imprime aparatului o conducere fermă. Acolo unde a existat o conducere fermă am văzut că au existat și rezultate mai bune în muncă.

Nu putem generaliza acest lucru pentru toate raioanele, să dăm tuturor șefilor același calificativ de conducători exigenți. Nu putem da acest calificativ tov. maior Raceu, tov. Samoilă și tov. Crețu – care lipsește. Ei au dovedit că nu fac față sarcinilor și trebuie să analizeze bine de tot felul lor de a munci, fiindcă altfel nu vor putea face față sarcinilor.

Aș dori să spun câteva cuvinte în legătură cu orientarea greșită a unor tov. de ai noștri în ceea ce privește atitudinea pe care trebuie să o avem față de unele elemente din mediul rural în ce privește poziția lor față de transformarea socialistă a agriculturii.

După câte ştiţi, majoritatea gospodăriilor sunt colectivizate şi organele politice ştiu că a fost nu numai uşor, ci şi greu de tot câteodată de realizat aceasta. A trebuit muncă multă, răbdare, fiindcă nu toţi înţeleg just acest lucru. Au fost cazuri când unii tov. de ai noştri, de la securitate, tocmai datorită nivelului politic scăzut, netratând problema de pe poziţiile unui membru de partid, n-au reuşit să deosebească întotdeauna unde este vorba de neînţelegerea unui om simplu, de atitudinea duşmănoasă a unui element rău intenţionat. Au fost cazuri când, dat fiind şovăiala unora, ei au fost calificaţi ca contrarevoluţionari şi au fost luate măsuri operative, tratându-i ca contrarevoluţionari. Reamintesc ceea ce a arătat tov. Demeter şi tov. Aronescu în cazul unui element. Fiindu-i pusă o întrebare în legătură cu intrarea lui în G.A.C. şi neprimind un răspuns satisfăcător, a fost calificat ca fiind element contrarevoluţionar şi condamnat ca atare.

Organele noastre trebuie să dea dovadă de mai multă maturitate politică, ca elemente duşmănoase, care într-adevăr instigă, să-şi primească ceea ce merită însă elementele cinstite – care mai şovăie – să fie sesizate organele de partid, să fie prelucrate pe linie obştească şi dacă nu se astâmpără, rămâne să se ia şi alte măsuri. Dar, pentru a se orienta, tovarăşii noştri, în afara faptului că trebuie să analizeze problemele de pe poziţia membrilor de partid, trebuie să-şi ridice continuu nivelul politic şi ideologic, fiindcă altfel este greu să ia o poziţie justă în asemenea situaţii.

Al doilea aspect al problemei.

Vreau să spun câteva cuvinte în legătură cu cele câtva cazuri grave de încălcare a legalităţii populare.

Este adevărat că aceste încălcări nu reflectă munca aparatului nostru, sunt cazuri izolate, însă noi nu vrem să ne împăcăm nici cu cazuri izolate. Legile sunt făcute de partidul şi statul nostru şi dacă se pune problema necesităţii respectării stricte a acestora, sarcina revine în primul rând aparatului nostru.

Aceste abateri se datorează în bună parte şi faptului că atunci când au apărut unele manifestări de felul acesta, conducerea direcţiei şi celelalte organe de conducere din eşalonul ierarhic al regiunii M.A.I. Galaţi n-au luat măsuri de combatere şi unii şefi de raioane s-au complăcut şi probabil ei consideră că aceasta este metoda noastră de lucru. Acest lucru este valabil în special pentru tovarăşul Samoilă. Aceste abateri trebuie curmate definitiv.

Tovarăşul Vistig a arătat că pentru aceste abateri unii tov. au primit unele sancţiuni. În ce priveşte abaterea aceasta şi mai gravă a tov. Costache, în această privinţă conducerea ministerului a ordonat unele măsuri de sancţionare, care vor fi comunicate.

Mă refer la cele sesizate de tov. Huidan, că sunt unii lucrători care interpretează aceste măsuri ca o frână în elanul de muncă al lucrătorilor noştri. Este o părere complet falsă şi dăunătoare şi eu nu o pot interpreta decât ca un fapt prin care se încearcă să justifice anumite abuzuri. Respectarea legalităţii populare în primul rând ne ajută de a lovi fără greşeală în elementele duşmănoase. Orice măsură luată împotriva cetăţenilor ataşaţi patriei lor duce la şubrezirea legăturii strânse ce trebuie să existe

între organele securității și masele largi, pe care să se sprijine. Eu cred că tov. care au făcut această afirmație nici nu cred în ea dar au spus-o așa, fiindcă au urmărit să justifice eventualele lor abateri.

Suntem convinși că aceste măsuri vor fi un învățământ pentru lucrătorii noștri și vor mobiliza cadrele din aparatul nostru ca să ducă o muncă mai hotărâtă pentru a lovi în dușman.

Este necesar ca în viitor să tragem învățăminte din aceste lipsuri, având în vedere și sarcinile care stau în fața organelor securității statului, ca conducerea regiunii, locțiitorul său și ceilalți tov. din conducere să dea dovadă în această direcție de mai multă fermitate în ceea ce privește aplicarea ordinelor conducerii ministerului.

Părerea mea este că deficiențele care s-au manifestat în muncă în ceea ce privește agentura și lucrarea acțiunilor, în parte, se datoresc faptului că au fost cazuri când conducerea nu a fost suficient de fermă în tragerea la răspundere și acordarea de îndrumare concretă.

Reprezentând aici conducerea ministerului, noi ne exprimăm încrederea că aparatul regiunii, ținând cont de pregătirea care o are, experiența acumulată, mobilizat și sprijinindu-se pe organizațiile de partid, va putea duce la îndeplinire sarcinile importante pe care le-a pus în fața noastră partidul și guvernul nostru, prin conducerea ministerului.

Tov. col. Vistig.

Tov. general, vreau să arăt tovarășilor, cu această ocazie, că conducerea [își] însușește toate criticile aduse atât în ce privește coraportul cât și discuțiile purtate. În schimb, asigur conducerea ministerului, prin tov. general, că lipsurile ieșite în evidență aici nu vor întuneca activitatea direcției pe viitor.

Așa cum au arătat tov. noștri, avem forțe suficiente și destulă hotărâre pentru a ne face datoria cu prisosință.

Eu asigur conducerea ministerului că așa cum am lucrat până acum am lucrat nu cu suficientă fermitate, dar cu această ședință noi vom căuta să facem o cotitură în muncă de așa manieră încât să corespundem sarcinilor trasate de partid și să dovedim că, calitatea de membri ai partidului și oameni de securitate o merităm cu prisosință.

Stenografiat și transcris
Locotenent Ioniță Nicolae

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 115, f. 2–58.

123.

1960 octombrie 25. Lucrare privind organizația „Adunarea Națiunilor Europene Captive“ (A.N.E.C.) – Filiala din Anglia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I
„132“

Strict secret
25 oct. 1960

Lucrare de bază
privind organizația internațională a fugarilor
„Adunarea Națiunilor Europene Captive“ (A.N.E.C.) – Filiala din Anglia

Elementele fugare care s-au grupat în organizația A.N.E.C. au declarat încă de la ședința plenară de constituire din 20 septembrie 1954 scopul dușmănos al organizației.

Redăm textul declarației făcute în ședința de constituire:

„Noi reprezentanții democrați ai popoarelor Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Estoniei, Lituaniei, Letoniei, Poloniei, României și Ungariei aservite de către Uniunea Sovietică și supuse la exploatarea dictaturii comuniste, ne-am constituit în Adunarea Națiunilor Europene Captive.

Grupurile noastre politice în exil reprezintă voința de neclintit de a redobândi independența, libertatea și o formă de guvernământ democratică. Ele întruchipează convingerile și aspirațiile democratice care persistă în Națiunile din Centrul și Estul Europei pe plan spiritual, politic și social.

Noi declarăm solemn că scopurile pe care le urmărim și principiile de care ne ghidăm în acțiunea noastră pentru libertatea patriei noastre, sunt următoarele:

1. Dictatura totalitară a comuniștilor, sub aspectul său național, cât și internațional, a lipsit Națiunile Europei Centrale și Orientale de toate libertățile lor fundamentale.

Noi știm că este de datoria noastră de a ridica vocile în numele lor pentru ca scopurile adevărate la care ele tind și le revendică că ele au drept de a le formula, nu trebuiesc ignorate și trecute cu tăcerea.

De asemenea noi vrem a supune fără întârziere aceste scopuri și revendicări unei considerații serioase a autorităților lumii libere.

Noi facem apel la toate autoritățile democratice, naționale și internaționale, și în primul loc a celui mai înalt for, Națiunile Unite, cerându-le de a ne acorda bunăvoința lor și aprobarea în vederea liberării națiunilor noastre subjugate.

2. Noi suntem ferm hotărâți de a rămâne uniți în serviciul celor mai mari valori umane: demnitatea de a fi om, drepturile sale esențiale, independența și libertatea.

Nu poate exista coexistență în lume atât timp cât sensul real și respectul acestor valori supreme nu vor fi asigurate în cele două tabere care se opun astăzi.

Experiența istorică acumulată în secolul XX arată că o ordine internațională justă și o pace durabilă, nu vor putea fi stabilite pentru o perioadă mai îndelungată, atâta timp cât națiunile noastre nu vor înceta a fi obiectul tocmelilor internaționale pentru a deveni factori activi ai vieții internaționale.

Acțiunea noastră este în consecință destinată a servi interesele generale ale lumii libere prin integrarea țărilor noastre într-o Europă unită.

3. Conștienți de faptul că civilizația creștină la fel ca toate celelalte civilizații va fi amenințată cu distrugerea dacă domnia violenței și a măsurilor ipocrite se vor generaliza, noi refuzăm de a limita acțiunea noastră la cauza singurelor noastre popoare. Noi ne declarăm solidari cu toți oprimații, cu toți aceia care sunt persecutați, exploatați, călcați în picioare, trădați.

Noi ne angajăm a le purta de grijă din toate puterile noastre.

Disprețul pe care opresiunea comunistă internațională îl arată față de aspirațiile naționale și sociale cele mai justificate, trebuie să înceteze cât mai repede posibil.

Trebuie găsite remedii și soluții echitabile care printr-o cooperare internațională regulată, să pună capăt pericolului care apasă asupra umanității pentru a face loc unei păci durabile, bazată pe libertate, democrație, justiție și respect omenesc".

Această declarație a fost completată ulterior cu „noi" elemente enunțate în diverse ocazii sub formă de apel sau rezoluții de natură a face vâlvă în rândul fugarilor în scopul menținerii stării lor de spirit cât și pentru a justifica activitatea conducătorilor organizației față de elementele care subvenționează cu fonduri.

*

Adunarea Națiunilor Captive din Europa a fost creată în Statele Unite ale Americii ca o „organizație internațională" care unește pe „adevărații" reprezentanți ai emigrației din Europa Centrală și Răsăriteană și are menirea să completeze activitatea O.N.U. în domeniul „apărării intereselor popoarelor subjugate" din Europa.

În realitate este o organizație reacționară a emigranților finanțată de către Departamentul de Stat al S.U.A. și care duce o largă activitate de subminare împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, redactând materiale calomnioase de propagandă împotriva țărilor lagărului socialist.

În componența ei în afară de reprezentanții fugarilor din cele nouă țări socialiste mai intră și reprezentanții diferitelor uniuni și organizații internaționale reacționare sprijinite de către imperialiștii din S.U.A., Anglia și Franța.

Adunarea Națiunilor Europene Captive primește un sprijin politic și material permanent din partea a o serie de personalități de stat și ai vieții publice din S.U.A., Anglia, Franța, Germania Occidentală, Belgia și din alte țări imperialiste.

Dintre „personalități“ fac parte:

În S.U.A.:

Hubert Humphrey, senator democrat, membru al Comisiei Senatoriale pentru afacerile externe;

John Kennedy, senator democrat, membru al Comisiei Senatoriale pentru afacerile externe;

Thomas Morgan, membru al Camerei Reprezentanților;

John Mc Cormac, membru al Comisiei [Camerei] Reprezentanților;

Edna Key, membru al Camerei Reprezentanților;

Elvin Bentley, membru al Camerei Reprezentanților;

George Minie, președintele Federației Americane a Muncii a Congresului Sindicatelor de Producție;

În Anglia:

St. Oswald, membru al Camerei Lorzilor;

Young Kenneth și Robert Boutby, deputați în Parlament;

În Franța:

Bidault și Pflimlin, foști prim-miniștri;

Block Ascar, secretar general al Comitetului francez „Europa Liberă“;

Neigelain, socialist;

În R.F. Germană:

Georg Kitzinger președintele comisiei de politică externă a Bundestagului și Ernst Paul, deputat în Bundestag din partea P.S.D.G.;

[În alte țări]

Uistrend, deputat în parlamentul suedez;

F. J. Gerhard, deputat în parlamentul olandez;

Fernon Geuss, președintele Adunării Consultative a Consiliului Europei;

Oldenbruck, secretar general al Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere și alții.

Președinte al Adunării Națiunilor Captive este unul din conducătorii emigrației reacționare* anume* însă în realitate activitatea acestei organizații este condusă de Departamentul de Stat al S.U.A. prin intermediul reprezentantului său, anume Mc Karger.

Conform statutului organizația are scopul de a întreprinde, prin intermediul O.N.U. și a altor organizații internaționale aflate sub influența S.U.A., măsuri îndreptate împotriva politicii U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară din Europa.

---

* lipsă în text

Una din laturile principale ale activității de subminare o constituie redactarea și răspândirea prin intermediul O.N.U. și altor organizații internaționale aflate sub influența S.U.A. a materialelor calomnioase menite să submineze prestigiul național al U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

După cum recunosc conducătorii sarcina acestei organizații este de a „contracara" activitatea reprezentanților U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară în organizațiile internaționale. Îndeplinirea hotărârilor „organizației" este urmărită de o „comisie generală" creată special pentru aceasta.

Prima etapă a realizării hotărârilor luate constă în aducerea lor la cunoștința Președintelui Adunării Generale O.N.U., secretarului ei general și delegațiilor țărilor capitaliste din O.N.U.

Hotărârile care au mai ales un caracter politic, sunt aduse la cunoștința guvernului S.U.A. și misiunilor diplomatice ale țărilor capitaliste acreditate la Washington.

După aceia membrii și colaboratorii „organizației" trebuie să lupte pentru realizarea în practică a acestor hotărâri prin stabilirea de contacte personale cu reprezentanții țărilor amintite la O.N.U.

Printre acțiunile dușmănoase întreprinse de Adunarea Națiunilor Europene Captive sunt:

– colaborarea la excluderea Republicii Socialiste Cehoslovace în octombrie 1954 din fondul internațional de valută;

– pregătirea „materialelor cu privire la munca forțată" din U.R.S.S. și țările de democrație populară din Europa;

– pronunțarea împotriva proiectului tratatului de stat cu Austria propus de către Uniunea Sovietică, împotriva propunerii sovietice de se a încheia un pact de securitate europeană;

– împiedicarea primirii în O.N.U. a Albaniei, Bulgariei, României și Ungariei în 1955;

– trimiterea către secretarul general al O.N.U. și președintelui S.U.A. a unor referate și teme ca:

– „Ilegalitatea reprezentării în O.N.U. a țărilor din blocul sovietic";

– „Imperialismul sovietic";

– „Încălcarea obligațiunilor și tratatelor internaționale de către țările blocului sovietic";

– „Lipsa de drepturi a sindicatelor din țările de democrație populară";

– „Situația bisericii în țările Europei Centrale și Răsăritene";

– „Tratatul de la Varșovia, ca instrument de subjugare" etc.

La sesiunile speciale ale A.N.E.C. ținute la Strassbourg (Franța) au fost dezbătute următoarele probleme de bază:

1. La sesiunea I specială din iulie 1955:

– „Integrarea europeană";

– „Apărarea patrimoniului cultural al Națiunilor subjugate".

1. La sesiunea II-a specială din aprilie 1956:
– „Integrarea Europeană și colaborarea cu Consiliul European“;
– „Problema refugiaților și propaganda sovietică pentru repatriere“;
– „Imperialismul sovietic“

1. La sesiunea III-a specială din aprilie 1958:
– „Ultimele evenimente din țările subjugate și influența lor asupra politicii puterilor occidentale“;
– „Integrarea europeană și politica Consiliului European“;
– „Aspecte actuale ale problemei refugiaților“;
– „Includerea problemei maghiare pe ordinea de zi a conferinței la nivel înalt“.

La Sesiunea IV-a specială, s-au adoptat hotărâri îndeosebi în următoarele probleme:
– „Interzicerea vizitării centrelor de refugiați de către reprezentanții diplomatici ai puterilor comuniste“;
– „Cererea ca organizația refugiaților să fie recunoscută de către O.N.U. (prin participarea refugiaților în cadrul Serviciilor administrative ale Înaltului Comisariat al O.N.U. în problemele refugiaților)“;
– „Crearea fondului internațional pentru ajutorarea refugiaților“;
– „Proclamarea eliberării popoarelor subjugate ca scop al politicii externe a țărilor lumii libere“;
– „Recunoașterea reprezentaților politici și diplomatici ai emigranților în calitate de reprezentanți ai popoarelor subjugate din Europa“.

Dacă în prima etapă a existenței sale conducătorii A.N.E.C. acționau numai prin intermediul O.N.U. depunând toate eforturile pentru a-și consolida poziția de reprezentanți „adevărați“ ai emigrației din țările Europei Centrale și Răsăritene, ulterior ei au început să-și îndrepte eforturile pentru ca hotărârile sesiunilor să fie răspândite de asemeni prin intermediul consiliului european N.A.T.O. și altor organizații internaționale agresive a căror activitate este îndreptată împotriva țărilor lagărului socialist.

Activitatea „Adunării Națiunilor Europene Captive“ a fost deosebit de intensă în perioada evenimentelor din Ungaria.

În octombrie 1956 ea a adoptat o rezoluție prin care se cerea ca comisia internațională a O.N.U. să intervină în evenimentele din Ungaria.

Adunarea Națiunilor Europene Captive are un secretariat permanent la Strassbourg în Franța care editează buletine, în limbile franceză, engleză și germană, buletine în care se publică materialele sesiunilor organizației, referate, memorii și alte materiale menite să submineze prestigiul Uniuni Sovietice și al țărilor de democrație populară.

În cadrul Organizației lucrează peste 200 de colaboratori permanenți care sunt în același timp membri și conducători ai delegațiilor din partea Organizațiilor naționale de emigranți precum și ai uniunilor și asociațiilor internaționale reacționare.

Adunarea Națiunilor Europene Captive caută să-și adopte structura organizatorică, după structura organelor O.N.U.

La sesiunea a IV-a care a avut loc în aprilie 1958 la Strassbourg, au fost aleşi din partea emigrației românești în organele de conducere următorii fugari:

– Romulus Boilă

– Ionescu Vladimir

– Rațiu Iancu

– Veniamin Virgil

– De asemenea au fost aleşi reprezentanți ai tuturor țărilor reprezentate de fugari în A.N.E.C.

Din partea Uniunii și Asociațiilor Internaționale reacționare au fost aleşi:

Din partea Centrului Internațional al Sindicatelor Libere din exil (C. I. S. L.).

– Frantisek Billas, preşedintele comitetului executiv al C. I. S. L.

– Arno Hais – vicepreşedintele acestui comitet

– Șerban Voinea, membru al Comitetului Executiv al „Partidului Socialist".

În componența Adunării Națiunilor Europene Captive mai intră comitetele: „politic", „social" și „general", diferite „comisii" și servicii generale și speciale; organele principale sunt comitetul politic, social și general și secretariatul.

Din secretariatul general fac parte următorii:

– Brutus Coste (fugar român), secretar general al A.N.E.C.

– Antoni Dargas, directorul biroului „Organizației" la Bonn.

– Louis Babici, intendentul clădirilor „Organizației".

– Georg Ferdinand, șeful cancelariei.

– Simona Bei și Betty Leteridge, secretare dactilografe.

Din serviciul presei face parte în calitate de corespondent Ion Ureche (fugar român din Paris).

Edmond Renak directorul biroului organizației la Paris.

Din inițiativa O.N.U. (reprezentanții țărilor imperialiste în frunte cu S.U.A.), la 5 decembrie 1958 s-a adoptat rezoluția adunării generale cu 59 de voturi în vederea organizării „anului mondial al refugiaților".

Scopurile „anului mondial al refugiaților" prevăzute în rezoluție sunt următoarele:

a/ atragerea atenției opiniei publice asupra refugiaților;

b/ să se facă presiuni asupra guvernelor pentru ca acestea să-și aducă contribuția din punct de vedere financiar și să adune fonduri de la organizațiile filantropice și de la public în general.

În perioada iulie 1959–31 iunie 1960, O.N.U. a organizat „anul mondial al refugiatului“ cu scopul de a atrage atenția opiniei publice asupra problemei fugarilor și exilaților din fiecare țară de orice tendință politică, de orice religie.

În prezent la „anul mondial al refugiatului“ participă 76 de state dintre care 21 din Europa, 22 din America Latină, 20 din Asia, 11 din Africa, 2 din Australia.

Pentru atingerea scopurilor prevăzute în rezoluția O.N.U. diferite țări vor lua inițiative în diferite feluri fie acordând fonduri organizațiilor recunoscute, fie primind noi fugari pe teritoriul lor, fie adoptând un statut mai larg satisfăcător pentru refugiați.

Astfel, în Italia s-a înființat un comitet de onoare în vederea sprijinirii rezoluției O.N.U. sub președinția lui Carla Gronchi. Acest comitet este format din anumite personalități (membri din guvern, înalți magistrați, exponenți calificați ai celor mai mari întreprinderi comerciale) alese pentru posibilitățile lor de colaborare și ajutor când este vorba de strângerea fondurilor.

Printr-un decret ministerial din 30 iunie 1959 s-a instituit un comitet executiv pentru probleme juridico-administrative. Membrii comitetului au fost desemnați de Ministerul Afacerilor Externe, reprezentând ministerele direct interesate precum și întreprinderi și organizații guvernamentale sau particulare. Instituțiile din Italia, interesate în sprijinul rezoluției O.N.U. sunt: Ministerul de Interne, Ministerul Muncii, Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, Ministerul Tezaurului, Opera de Asistență a Vaticanului, Radio-Televiziunea italiană, Societatea italiană pentru organizația internațională, misiunea italiană „Conferința Națională pentru bunăstarea catolicilor“, Comitetul Catolic pentru emigrație, opera de asistență „Iuliani și Dalmati“, Crucea Roșie Italiană, Activități de Asistență Italiene și Internaționale (A. A. I. I.).

În vederea rezolvării treptate a problemei fugarilor și refugiaților în spiritul rezoluției O.N.U. s-au format patru organisme însărcinate să se ocupe direct sau indirect de această problemă. Acestea sunt:

– Biroul de lucru și ajutor al Națiunilor Unite pentru fugarii din Palestina și Orientul Apropiat, Organizația Națiunilor Unite pentru Renașterea Coreei, Comitetul Interguvernamental pentru emigrările din Europa și Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru refugiați.

Independent de aceste organizații există o altă organizație, Consiliul Europei care, fiind creat cu scopuri diferite, se găsește astăzi în situația de a aborda și rezolva împreună cu membrii săi problema fugarilor. În aprilie 1956 s-a instituit un fond de restabilire al Consiliului Europei cu un capital inițial de 10 milioane de dolari cu scopul de a emite sau garanta împrumuturi destinate să finanțeze toate acele proiecte care tind, fie să găsească de lucru pe loc celor interesați, fie să le ușureze emigrarea. Sunt 8 țări care au aderat la fond și care au subscris jumătate din capitalul inițial: Belgia, Franța, Grecia, Islanda, Italia, Luxemburg, Germania, Turcia.

Alături de organismele mai sus arătate, trebuie menționată activitatea desfășurată de organizațiile (agențiile) voluntare, deci de societăți filantropice formate din diferite țări. Suma care se cheltuiește anual de către organizațiile filantropice pentru servicii și proiecte destinate fugarilor se ridică la 200 (două sute milioane) dolari. Mare parte din această sumă se varsă la termenele contractului încheiat cu Fondul Națiunilor Unite, cu Planul Statelor Unite pentru Ajutorul Fugarilor și cu Comitetul Interguvernamental pentru emigrările din Europa.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, vol. 1, f. 9–18.

124.

1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Adunarea Națiunilor Europene Captive" filiala – Londra, nume conspirativ „Piccadily".

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Aprobat
Șeful direcției
N. Doicaru

Hotărâre
de deschiderea dosarului de obiectiv
„Adunarea Națiunilor Europene Captive" filiala – Londra

Azi, 28 oct. 1960, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] p[rim] căpitan Loghin Ioan, analizând materialul existent asupra organizației „Adunarea Națiunilor Europene Captive" filiala – Londra.

Am găsit că A.N.E.C. a fost creată în S.U.A. ca o „organizație internațională", care unește pe „adevărații" reprezentanți ai emigrației din Europa Centrală și Răsăriteană și are menirea să completeze activitatea O.N.U. în domeniul „apărării intereselor popoarelor subjugate". În realitate este o org[anizație] reacționară cu filiale în Franța, Anglia, Italia etc. finanțată de către Departamentul de Stat al S.U.A. și care duce o largă activitate de subminare împotriva U.R.S.S. și țărilor socialiste, redactând mat[eriale] calomnioase de propagandă împotriva acestor țări. Filiala din Anglia a „A.N.E.C. " este condusă de fugarul Gogu Constantinescu și I. Rațiu.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru organizația „Adunarea Națiunilor Europene Captive“, filiala – Londra – Anglia, numele conspirativ „Piccadily“*.

L[ucrător] op[erativ]
Cpt. Ioan Loghin

„De acord“	„De acord“
Șef birou	Șef serviciu
[indescifrabil]	[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, vol. 1, f. 7.

125.

1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Lăcusta“ pentru Grupul legionar din Italia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Aprobat,
Șeful Direcției I
N. Doicaru

Hotărâre
de deschiderea dosarului de obiectiv

Astăzi, 28 octombrie 1960, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] mr. Georgescu Constantin, analizând materialul existent asupra grupului legionar din Italia.

Am găsit că, deși acest grup este mic ca număr, totuși prezintă importanță în special pentru faptul că în rândurile lor se află unii conducători ai organizației legionare cum sunt: Papanace Constantin, Bujin Nicolae, Roșu Octavian și alții. Acest grup este împărțit în două fracțiuni care reprezintă de fapt cele două tabere ale legionarilor la ora actuală: una condusă de Papanace Constantin care este cea mai activă și mai numeroasă, având

* Dosarul de obiectiv nr. 2390 al organizației „A.N.E.C.“ filiala din Anglia a fost închis la 7 aprilie 1963 *(A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, vol. 1, f. 8)*

și o fițuică intitulată „Vatra“, redactată de Vălimăreanu Petre și cealaltă, mai puțin numeroasă, adeptă a lui Horia Sima, care este condusă de Roșu Octavian.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru Grupul legionar din Italia, numele conspirativ „Lăcusta“.

Lucr[ător] op[erativ]
Mr. Georgescu Constantin — Șeful Biroului II
Cpt. [indescifrabil]
„De acord“
Șeful Serviciului III
Lt.-col. [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 114, f. 7.

126.

1961 ianuarie 25. Sinteză referitoare la neînțelegerile și schimbările de personal din cadrul postului Radio „Europa Liberă“, transmisă ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici de către omologul său polonez Vladislav Viha.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict Secret
Nr. 14/61/OC — Varșovia
25 ianuarie 1961

Către
Tovarășul ministru al Afacerilor Interne al Republicii Populare Române
Alexandru Drăghici
București

Stimate tovarășe ministru,

Vă trimitem alăturat o informație privind neînțelegerile și schimbările de personal petrecute în cadrul postului de radio „Radio Europa Liberă“ (München).

Cu salutări tovărășești

Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Populare Polone
Vladislav Viha

Neînțelegerile și schimbările de personal petrecute în cadrul postului de radio „Radio Europa Liberă“ (München)

„Radio Europa Liberă“ (München), Englischer Garten 1 este un serviciu al Comitetului pentru Europa liberă din New York. Începând cu luna iulie 1950 adică din momentul apariției sale postul desfășoară activitate propagandistică și de diversiune anticomunistă, îndreptată împotriva țărilor de democrație populară. Radio „Europa Liberă“ și aparatul lui foarte dezvoltat sunt finanțate de organizația influentă americană „Cruciada Libertății“ – organizație anticomunistă și de guvernul Statelor Unite ale Americii. Pe teritoriul Europei Occidentale radio „Europa Liberă“ dispune de 30 de posturi de radio-emisie cu o putere de 12 000 kw care transmit pentru Polonia, Cehoslovacia și Ungaria câte 20 de ore pe zi iar pentru România și Bulgaria câte 6 ore pe zi.

În cadrul postului de radio din München unde lucrează în prezent circa 1 300 salariați, inclusiv 700 cetățeni din R.F.G., 130 de cetățeni americani, peste 100 emigranți polonezi și peste 350 emigranți din alte țări, au început de mai mult timp dușmăniile, intrigile și discuțiile în probleme politice și naționale. Destul de des apar contrazicerile legate de problemele, metodelor și căilor „unei lupte eficace împotriva comunismului“. În pofida tuturor eforturilor și ordinelor oficiale ale conducerii, care au drept scop de a nu descoperi în fața unor persoane străine problemele interne ale reprezentanței, conflictele apărute în ultimul timp în cadrul radioului „Europa Liberă“ n-au putut fi tăinuite. Cercurile vest-germane și organele de presă au oglindit pe larg acest eveniment. Cauza imediată a campaniei de presă îndreptată împotriva radio „Europa Liberă“ a constat în concedierea în luna octombrie 1960 a redactorului H. Winterschteigher (cetățean al R.F.G.), „pentru călcarea disciplinei și liniștii interne“ care în același timp îndeplinea și funcția persoanei de încredere a sindicatelor. În fața instanței de judecată a R.F.G. la care a apelat Winterschteigher, care a lucrat la radio „Europa Liberă“ 9 ani, s-a descoperit că acesta a fost concediat pentru faptul că la lista emisiunilor zilnice el a adăugat la numele orașului polonez Opole și vechea denumire germană (Opelln).

Acest fapt a provocat nemulțumirea funcționarilor secției poloneze care s-au simțit „jigniți politic“. Îndepărtarea lui Winterschteiger a provocat protestele unor cercuri și reviste vest-germane, indignate de „bătaia de joc față de teritoriul R.F.G., față de un cetățean german, pentru faptul că acesta a îndrăznit să folosească numele german și nu acela fals polonez pentru denumirea corespunzătoare a unui oraș“.

La sfârșitul lunii octombrie anul trecut au avut loc, de asemenea, discuții serioase între funcționarii secției poloneze și conducerea americană a radio „Europa Liberă“ care nu a fost de acord să se transmită un program special, privind conținutul rezoluției Congresului coloniei americane în problema frontierei pe Oder și Neise. În semn de protest secția poloneză a declarat că își va înceta activitatea și va începe greva. În afară de aceasta unul din redactori a plecat la New York la centrala Comitetului pentru

„Europa Liberă“ unde a obținut aprobarea pentru emisiunea respectivă, după cunoscuta declarație a lui R. Nixon în problema frontierei de vest poloneză. Datorită acestui fapt declarația privind greva a fost retrasă.

Din informații secrete rezultă că certurile cu conducerea radio „Europa Liberă“ au contribuit la adâncirea intrigilor din cadrul secției poloneze, a discuțiilor politice și a tendințelor antisemite, care s-au intensificat datorită zvonurilor despre reducerea personalului radio „Europa Liberă“, care s-ar datora unor intenții ale noii administrații Kennedy de a-și limita cheltuielile pentru „Europa Liberă“. O parte dintre funcționarii secției poloneze caută să-l înlăture pe J. Novak (Z. Ezeranski) de la funcția de conducător al secției pe care o ocupă din 1952.

Situația grea existentă în cadrul radio „Europa Liberă“ a intensificat discuțiile dure, care se duc în cadrul secției cehoslovace formată din circa 120 persoane. În luna noiembrie 1960, un grup de funcționari din această secție, compus din 18 persoane, a trimis un protest conducerii Comitetului pentru „Europa Liberă“ din New York în legătură cu schimbările de programe și de personal introduse de O. Kostrba, numit șef al acestei secții în august 1960. Acest grup a refuzat să colaboreze cu Kostrba și cu locțiitorul acestuia V. Granetz, pe care l-a acuzat că l-a primit în calitate de crainic pe „fostul colaborator (până în 1956) al organului sindicatelor comuniste din Bratislava – E. Mako)“. Directorul radio „Europa Liberă“ – E. Haselhoff (american de origine olandeză) a luat, în legătură cu aceasta, măsuri hotărâte concediind pe cei 18 „rebeli“. Cu toate acestea conducerea din New York a „Europei Libere“ nu a fost de acord cu această soluție. Drept răspuns, Haselhoff, care – după părerea cercurilor apropiate de radio „Europa Liberă“ – „n-a reușit să țină cum trebuie în mână frânele conducerii pentru a nu admite certurile și discuțiile permanente în rândul personalului“ a renunțat la funcția sa în semn de protest.

Împreună cu acesta au demisionat și următoarele persoane: directorul adjunct al radio „Europa Liberă“ Charles Mc Neal, consilierul politic – David Penn și O. Kostrba. La începutul lunii decembrie cercurile americane au numit în pripă o nouă conducere provizorie la radio „Europa Liberă“ compusă din următoarele persoane:

- Director al radio „Europa Liberă“ – Tomas Brown (locțiitor al președintelui Comitetului pentru „Europa Liberă“ din New York);
- Director adjunct – John Dunning (radio „Europa Liberă“ – New York);
- Consilier politic – Rodney Smith (director administrativ al Comitetului pentru „Europa Liberă“ din New York).

Au fost schimbați și unii șefi de servicii ai radio „Europa Liberă“.

Cercurile revizioniste de transfugi au avut o atitudine foarte negativă în legătură cu cele petrecute la postul de radio München. Aceste cercuri sunt mult interesate ca guvernul R.F.G. să anuleze aprobarea dată activității radio „Europa Liberă“ și să organizeze emisiuni de radio proprii în limbile est-europene.

Licența vest-germană acordată radio „Europa Liberă“ al cărei termen a expirat în iulie 1960 s-a prelungit automat cu 1 an. În legătură cu aceasta Ministerul Afacerilor

Externe de la Bonn a declarat că autoritățile R.F.G. nu intenționează într-un viitor apropiat să anuleze acordul încheiat în 1953 cu „Europa Liberă".

La mijlocul lunii decembrie 1960 problemele postului de radio „Europa Liberă" din München au constituit obiectul unei interpelări și a unor discuții aprigi în parlamentul landului Bavaria. Deputații din partea partidului strămutaților V.N.E. – Hertler (decedat) și Reichschtein au criticat autoritățile guvernamentale ale R.F.G. pentru atitudinea lor pasivă față de concedierea lui Winterschteiger și pentru faptul că aceste autorități nu s-au interesat de politica personalului în cadrul radio „Europa Liberă" „neconformă dreptului de ospitalitate". Ei au cerut ca acordul încheiat cu „Europa Liberă" să fie revizuit în sensul că autoritățile R.F.G. să aibă asigurată o influență mai mare asupra politicii personalului și să nu mai admită în viitor astfel de cazuri. Împotriva radio „Europa Liberă" a luat poziție, atât în landtagul bavarez, cât și în presă, deputatul Partidului Democrat Creștin – Hacsch. El a declarat: „Noi nu cunoaștem câți comuniști, titoiști și intelectualiști radicali de stânga lucrează în cadrul postului de radio «Europa Liberă». În această problemă se poate ajunge la oarecare concluzie numai pe baza emisiunilor… Dacă acest post de radio nu-și îndeplinește atribuțiile, el nu are drept la existență". În afară de aceasta Hacsch a acuzat pe redactorul radio „Europa Liberă" și pe redactorul ziarului emigranților „Cuvântul ceh" (München) – E. Peiscar – că „desfășoară activitate de instigații împotriva germanilor și că abuzează în mod scandalos de dreptul de ospitalitate".

Răspunzând la acuzațiile aduse de către deputați, locțiitorul secretarului de stat al Ministerului de Externe bavarez – Junker – a declarat că linia politică a radio „Europa Liberă" poate fi analizată numai de Ministerul de Externe de la Bonn. În afară de aceasta Junker a comunicat că, în 1958, autoritățile bavareze și Ministerul Afacerilor Externe de la Bonn și-au asigurat posibilitatea de a influența politica personalului postului de radio. Aceasta se referă numai la angajarea noilor funcționari ai radio „Europa Liberă".

Din comunicatele autorităților vest-germane rezultă că unele cercuri guvernamentale de la Bonn „n-ar fi împotrivă ca să se elibereze de o ipotecă atât de grea cum este radio «Europa Liberă»".

Din inițiativa Comitetului pentru „Europa Liberă", în decembrie anul trecut la Bruxelles (str. Moliere nr. 213) a fost creat așa numitul „centru cultural european pentru transfugi" care va servi drept „loc pentru întâlnirile emigranților și transfugilor de după cortina de fier în scopul cunoașterii de către aceștia a condițiilor de viață din Occident și a problemelor Europei Unite".

Astfel de centre, finanțate de serviciul radio „Europa Liberă" și care apar sub denumirea „organizațiile și publicațiile Europei Libere" (Free Europe Organizations and Publications – FEOP) acționează de acum într-o serie de alte orașe vest-germane și anume: Hamburg și München, precum și la: Copenhaga, Paris, Innsbruck și Viena. Aceste reprezentanțe ale Comitetului pentru „Europa Liberă" servesc de asemenea pentru atragerea cetățenilor din țările socialiste, care vizitează statele occidentale sub

pretextul activității culturale, precum și pentru folosirea lor în scopuri de diversiune și spionaj.

La deschiderea festivă a centrului din Bruxelles care a avut loc la 6 decembrie 1960 au participat: conducătorul „biroului de coordonare“ a Comitetului pentru „Europa Liberă“ de la Londra – generalul de rezervă M. Delgado și funcționarul Comitetului pentru „Europa Liberă“ – E. Metz (fostul director al Universității „Europa Liberă“ din Strasburg). Au participat de asemenea reprezentanții cercurilor politice și religioase belgiene, delegatul comisarului suprem al O.N.U. în problema transfugilor din Belgia – De Roover – precum și activiști emigranți din unele țări ale Europei Răsăritene. Emigrația poloneză a fost reprezentată de: activistul Partidului Muncii – Popel, profesorul S. Glazer, rectorul misiunii catolice poloneze din Belgia – Csendz K. Kubș, directorul Institutului științific polonez din Belgia – contele T. Ziberg-Plater și reprezentantul comitetului de emigrație polonezo-american, colaborator al organelor de contrainformații belgiene – St. Merlo.

Funcția de director al „Centrului“ este ocupată de colonelul P. Hannut, fost loctiitor al directorului general al Crucii Roșii belgiene.

Din informații secrete rezultă că Metz se ocupă cu culegerea informațiilor cu caracter de spionaj de la fugari, pe care le transmite șefului său de la Londra – generalul Delgado. El menține relații apropiate cu fruntașii emigrației reacționare și îndeosebi cu șeful filialei din Paris al A.C.E.N.-ului, profesorul V. Veniamin (român). Metz are de asemenea o cartotecă a absolvenților și foștilor bursieri (aflați în Occident) ai Universității „Europa Liberă“ dizolvată în 1958, pentru unirea și includerea lor în activitatea intensă de diversiune desfășurată împotriva țărilor socialiste. El organizează destul de des consfătuiri cu foștii bursieri ai Comitetului pentru „Europa Liberă“ și cu activiștii organizațiilor de tineret ale emigranților din Londra, Bruxelles și Paris.

[Rezoluție]

02. 03. 1961
Tov. Moiș
Studiați și dvs materialul anexat.
Să-l cunoască apoi tov. de la emigr[ație] și Gregorian și să-l compare cu ce avem și noi.
Se va supune analizei numai aspectele ce eventual ar mai interesa a fi exploatate în sinteza ns. către conducere.
N. Doicaru

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 3, f. 30–37.

127.

1961 februarie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv privind „Comitetul Național pentru Europa Liberă“, nume conspirativ „Tebas“.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv „Tebas“.

Azi, 20 februarie 1961, subsemnatul lucrător operativ cpt. Aldescu Grigore analizând materialul existent asupra C.N.E.L. „Comitetul Național pentru Europa Liberă“.

Am găsit că această organizație americană a luat ființă în anul 1949 din inițiativa Departamentului de Stat al S.U.A.

Pentru a camufla pe adevăratul inițiator, Departamentul de Stat s-a folosit de generalul Lucius D. Clay fost înalt comisar american în R.F.G. și alți cetățeni americani (industriași, diplomați, ofițeri etc.). Comitetul de conducere al C.N.E.L. este compus din 58 de persoane, are sediul la New York în 2 Park Avenue NY16, președinte de onoare este Joseph C. Grew, iar președintele activ este Archibald Alexander.

Întreaga activitate a C.N.E.L. este îndrumată și controlată de serviciul de spionaj american în colaborarea cu Departamentul de Stat. După cum se arată în însuși statutul ei de organizare, această organizație întreprinde acțiuni în vederea „eliberării popoarelor subjugate de dominația sovietică“. Are filiale „în majoritatea țărilor capitaliste, este susținută financiar de guvernul S.U.A. și moralicește de organizațiile reacționare ale emigrației“. Activitatea acestei organizații internaționale prezintă interes, acțiunile ei trebuie cunoscute și trebuie urmărită de noi.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru C.N.E.L. „Comitetul Național pentru Europa Liberă“, numele conspirativ „Tebas“.

Lucrător operativ
Cpt. Aldescu Grigore

„De acord“
Șef serviciu
Cpt. [indescifrabil.]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 6, f. 5.

128.

1961 martie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Cleveland“ pentru Colonia română din America de Nord.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 20 martie 1961, subsemnatul cpt. Dorobanțu Lazăr, luc[rător] op[erativ], analizând materialul existent asupra obiectivului Colonia română din America de Nord.

Am găsit că în America de Nord se află o emigrație de circa 500 000 români americani care au plecat pe acest continent înainte de 23 august 1944 din cauza condițiilor economice grele din România burgheză.

În ultimul timp din partea fugarilor politici români se fac tot mai multe încercări pentru a subordona colonia română intereselor lor dușmănoase îndreptate împotriva statului nostru.

Pentru noi este foarte necesar a se transforma colonia într-o colonie română progresistă în care scop urmează a fi luate măsuri corespunzătoare pentru realizarea celor ce ne propunem.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru Colonia română din America de Nord, numele conspirativ „Cleveland“*.

Luc[rător] op[erativ] prim
Cpt. Dorobanțu Lazăr

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 90, f. 8.

* Dosarul de obiectiv „Cleveland“ a fost închis la 25 noiembrie 1963 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 90, f. 240)

129.

1961 aprilie 10. Tabel cuprinzând numele și adresele unor studenți care au legături cu „Europa Liberă“, transmis ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, de către ministrul Afacerilor Interne din R.P. Albania.

Ministerul Afacerilor Interne al
Republicii Populare Albania
Nr. 03/6–32

Strict Secret
Tirana 10. IV. 1961

[Către]
Ministrul Afacerilor Interne al R.P.R.
– Tov. Alexandru Drăghici –

București

Stimate tovarășe Drăghici,

În cadrul informării reciproce, vă trimitem alăturat un tabel cuprinzând numele și adresele unor studenți ai fostului colegiu de la Strassbourg, care în momentul de față întrețin legături cu organizația „Europa Liberă“.

Ținând seama de faptul că între aceștia există și câteva persoane de origine română, considerăm că materialul prezintă interes pentru organele Dv.

Cu salutări tovărășești
Ministrul Afacerilor Interne al R.P. Albania
Kadri Hazbiu

Tabel cuprinzând numele și adresele unor studenți ai fostului colegiu de la Strassbourg.

Cehoslovaci:
- Stefan Chripko – 17, rue Jean Mermoz, Joinville le Pont-France
- Jean Janoviak – 17, rue Marius Jacobot Puteaux (Seine), France
- Joseph Leoszko – 20, rue de la Bienfainsance, Paris VIII
- Thomas Lowit – 106 Boulevard Saint – Germain, Paris 5
- Marijan Struma – Domaine de la Cote Noire Bât. 23 Rueil Malmaison (Seine), France.

- Libor Sir – 25, rue Monge, Paris
- Bohusllava Zerjav – 18, rue Dannou, Paris 2
- Svetlana Lafont (nee Valentova) – 72 rue de Flore, Le mans (Sarthe), France

Polonezi:
- Stefan Malinowski – 83 rue de Crmee Paris 19, France
- Mathias Morawski – 174 rue de l'Universite, Paris VII
- Zbigniev Olszewski – 5 rue Fresnel, Paris XVI
- Mieczyslaw Werno – 22, Avenue Emile Deschanel Paris VII

Unguri:
- Tibor Kormendi – 36, rue Paul Barruel, Paris XV
- Robert Egon Rehner – I, rue des Ecoles, Paris

Români:
- Zeno Alexandru Vlad – 20, rue des Ecoles, Paris V
- Ion Cușa – 46, rue Mary Besseyre Vanvea (Seine), France
- Mircea Catană – 18, rue Franklin, Paris XVI

Bulgari:
- Ivan Choroulinkov – II, rue Elysee Menilmontant, Paris XX
- Vasil Niagoloff – 15 Villa Duthy, Paris 14
- Chirsto Tchoreloff – 14, rue Noyer Renard, Athis-Mona (Seine-Etoise)
- Pierre Schischmanoff – I, Boulevard de Courcelles, Paris VIII

U.R.S.S. – lituanieni
- Vytautas Kasiulis – 42 bis Avenue de Suffren, Paris XV
- Pierre Klimas – 26, rue de Navarin, Paris 9

Informația este exactă.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 49.

130.

1961 iunie 23. Notă primită de adjunctul ministrului Afacerilor Interne, general-locotenent Pintilie Gheorghe, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Populare Polone referitoare la recrutarea de către americani a unor emigranţi din Europa Răsăriteană.

Ministerul Afacerilor Interne
al Republicii Populare Polone
Nr. ODD-13/23/61

Strict Secret
Varşovia, 23 iunie 1961

Către,
Adjunctul ministrului Afacerilor Interne al Republicii Populare Române
Tovarăşul general-locotenent Pintilie Gheorghe

Bucureşti

Stimate tovarăşe,

Am primit semnalări dintr-o sursă demnă de încredere că în ultimul timp americanii manifestă un interes deosebit faţă de mediul emigranţilor din Europa Răsăriteană. Din rândul acestora se recrutează elemente destinate să lucreze în centrele de apreciere a informaţiilor.

Centrul de apreciere a informaţiilor referitoare la Europa Răsăriteană se află într-una din ţările Europei Occidentale şi se subordonează serviciului de spionaj american şi Departamentului de Stat al S.U.A.

În ultima vreme, în cadrul centrului de apreciere a informaţiilor cu privire la Europa Răsăriteană s-au produs mari schimbări în rândul cadrelor şi ca urmare există multe posturi vacante. Şi faptul acesta explică activitatea intensificată a americanilor pentru căutarea de noi lucrători.

Candidaţii pentru posturile de funcţionari ai centrului de apreciere a informaţiilor trebuie să aibă cunoştinţe temeinice asupra teritoriului şi situaţiei ţărilor din Estul Europei, fiindcă sarcina lor va fi să aprecieze informaţiile primite de acolo.

Înainte de angajare, aceştia sunt verificaţi cu minuţiozitate şi timpul de verificare poate să dureze până la 6 luni. Trebuie subliniat că în această muncă pot fi primite nu numai elementele fugare din vechea emigraţie dar şi cei veniţi de curând în Occident. În acest mediu spionajul american îşi recrutează oamenii, în primul rând din rândul tineretului, şi pentru munca informativă. Merită atenţie faptul că persoanele nou recrutate nu se pun îndată la lucru. După pregătire, ei pleacă în misiune, sub o formă legală ca turişti în ţările de unde provin. Numai după câteva călătorii

de acest fel și după ce sunt suficient de orientați asupra situației, ei își încep activitatea corespunzătoare la centrul de informații sau punctele acestuia situate pe teritoriul continentului european.

Mcislav Moczar

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 52–53.

131.

1962 martie 2. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Volnay" pentru filiala „Europa Liberă" din Paris.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict Secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv al filialei Comitetului Europei Libere din Paris „Volnay".

Azi, 2 martie 1962, subsemnatul cpt. Plăiașu Florian locțiitor șef birou, analizând materialul existent asupra Filialei Comitetului Europei Libere din Paris – Franța.

Am găsit că este necesar ca materialele existente în evidențele noastre precum și cele ce vor fi obținute în viitor asupra acestei organizații care privesc activitatea membrilor ei să fie comasate într-un dosar de obiectiv.

Scopul concentrării materialelor este de a facilita urmărirea activității acestei organizații în vederea întreprinderii de măsuri menite să ducă la contracararea acțiunilor acestei organizații.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru filiala „Europa Liberă" din Paris – Franța, numele conspirativ „Volnay".

Locțiitor șef birou
Cpt. Plăiașu Florian

De acord
Șef serviciu
Lt. col.
[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 9.

132.

1962 iunie 11. Notă-sinteză privind organizația „Liga Românilor Liberi" (L.R.L.)

Ministerul Afacerilor Interne | Strict Secret
Direcția I | 11 iunie 1962
„131"

Notă sinteză
privind organizația
„Liga Românilor Liberi" (L. R. L.)

La New York există un grup de elemente fugare din R.P. Română, condus de Mihail Fărcășanu, Niculescu Barbu și Ivanovici Dan, care se intitulează „Liga Românilor Liberi".

Organizația este înființată de fostul general N. Rădescu în 1949 sub denumirea de Comitetul Național Român, iar după moartea lui Rădescu în 1953, ivindu-se neînțelegeri asupra șefiei, cei trei de mai sus s-au constituit în organizația cu denumirea L. R. L.

Această organizație ca și C.N.R. are elemente de sprijin în mai multe țări din America Latină și Europa, însă gruparea cea mai puternică și numeroasă este în R.F.G. în frunte cu Ion Gheorghe, fost general și ambasador al regimului antonescian în Germania fascistă.

Ca acțiuni puse la cale de L. R. L. cea mai importantă este atacul de la Berna din 14–15 februarie 1955 pe care L. R. L. și l-a atribuit ca inspirat și pus în aplicare de oamenii ei.

O altă acțiune a mai întreprins în 1961, prin intervenția lui M. Fărcășanu, la organele guvernului S.U.A. de a înființa unități militare de șoc dintre fugari care să fie instruite și pregătite pentru a interveni în cazul unui conflict înarmat. Această acțiune a fost luată după modelul fugarilor unguri cărora guvernul S.U.A. le-a admis o asemenea cerere.

De asemenea, tot în 1961, L. R. L. prin Dan Ivanovici, iniția instruirea unui grup de șapte-opt fugari tineri de la care primise scrisori că vor să treacă la acțiuni concrete împotriva regimului din țară și că cer în acest scop ajutorul L. R. L.

Dan Ivanovici spera că prin concursul organelor de informații ale S.U.A. să realizeze o asemenea acțiune, dar până la urmă fie neprimind încuviințarea organelor S.U.A., fie convingându-se de neseriozitatea elementelor pe care avea să le folosească într-o asemenea acțiune, nu a mai avansat în planurile sale, până în prezent.

Dan Ivanovici editează o fițuică șapirografiată intitulată „Buletinul Militar" care apare o dată la două luni și în care se debitează cunoscutele calomnii la adresa R.P. Române.

Fițuica este apreciată însă de alți fugari că nu are importanță prin materialele pe care le publică, iar pe Dan Ivanovici îl desconsideră că este bătrân și ramolit. De altfel, L. R. L. nu are un sediu la New York așa cum are C.N.R., toată activitatea și în special șapirografierea „Buletinului" se face la domiciliul lui Dan Ivanovici din New York, de unde se și expediază la alți fugari.

Barbu Niculescu, deși locuiește în New York, se ocupă mai mult de afaceri, îndeplinind în același timp și unele sarcini ale C.I.A. al cărei colaborator este (ex. trimiterea lui în Cuba înainte de agresiunea din aprilie 1961).

Mihail Fărcășanu locuiește de fapt la Washington la Gather (soția fostului ambasador american care a decedat la București în 1941) care-l finanțează și se ocupă foarte puțin de activitatea organizației. Activitatea lui se concretizează prin unele materiale [pe] care le scrie pentru fițuica „Românul" care apare ca purtător de cuvânt al L. R. L. De fapt fițuica se pregătește și tipărește în Germania Federală și are o apariție neregulată.

Dan Ivanovici se plânge în scrisorile sale către unele elemente din Europa că „Mihail Fărcășanu și Barbu Niculescu nu se ocupă mai deloc de activitatea organizației și că nu se vede cu ei luni de zile – fapt care se confirmă și prin alte surse – și din această cauză activitatea L.R.L. este redusă".

Trebuie ținut cont de faptul că L.R.L. își păstrează caracterul subversiv diversionist prin legăturile pe care Barbu Niculescu și Mihail Fărcășanu le au cu C.I.A., deoarece este posibil ca D. Ivanovici să fie ținut la distanță de asemenea acțiuni pe care Barbu Niculescu le întreprinde în secret la ordinele C.I.A.

Până în prezent agentura noastră nu a reușit să clarifice definitiv care este de fapt activitatea L.R.L. la New York și în ce constă ea în afară de ceea ce spune Dan Ivanovici, care este încadrat cu un agent.

O importanță deosebită prezintă urmărirea informativă a lui Barbu Niculescu, care, așa cum am arătat, este agent al C.I.A. și care poate întreprinde acțiuni deosebite, precum și M. Fărcășanu.

În acest scop, trebuie identificat cercul lor de relații pentru a stabili care dintre agenții noștri sau elementele în studiu au posibilități de a-i urmări și a cunoaște activitatea lor subversivă.

Sarcini corespunzătoare au fost prevăzute prin planul de muncă pe semestrul II/ 1962.

Lucrător operativ
Căpitan Aldescu Grigore

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 127–129.

133.

1962 octombrie 8. Notă privind organizația B.B.C. – Secția română din Anglia.

Ministerul Afacerilor Interne
Serviciul III — Strict Secret
132 — 8 octombrie 1962

Se aprobă
Șeful Direcției I
General-maior Doicaru Nicolae

Notă de stadiu nr. 1
privind obiectivul „Organizații internaționale" ale fugarilor din Anglia

În Anglia urmărim informativ 4 organizații internaționale ale fugarilor și anume:

- British Broad Casting Corporation (B.B.C.) – Secția Română;
- Adunarea Națiunilor Europene Captive (A.N.E.C.) filiala pentru Anglia;
- „Free Europe" cu filiala la Londra
- Blocul Antibolșevic al Națiunilor – filiala Anglia.

- **B.B.C. – Secția română**.

A început să lucreze din anul 1941. De la început a fost încadrată cu personal din rândul românilor stabiliți în Anglia prin diverse împrejurări.

Secția română face parte din serviciul programelor pentru străinătate, serviciu care aparține numai formal de B.B.C. el fiind dirijat direct de către M. A. E. englez, iar fondurile necesare acestui serviciu provin în întregime din alocații de stat.

Secția română face parte din departamentul Europa de Sud-Est condus de englezul Latey, iar materialele transmise de fugarii români în cadrul emisiunilor respective sunt primite de către șeful Departamentului de care aparține secția română, direct de la M. A. E. – englez.

Șeful Secției române este o englezoaică necăsătorită cu numele de Berry, iar ca loctiitor al acesteia este Zussman – numit recent în locul lui Liviu Cristea. Zussman a lucrat până recent la legația britanică din București.

În prezent, în cadrul secției române lucrează următorii fugari români: Liviu Cristea, Nicolae Gheorghiu, Ion Podea, Clarance Galea, Mihai Niculescu, Mircea Store și soția sa, Victor Sircea, Victor Cornea (temporar), Maria Prodan și Ileana Herescu.

B.B.C. – Secția română formează cel mai compact grup de fugari români din Londra. Salariile acestora sunt foarte bune. Gheorghiu și Cristea care lucrează în acest loc de la înființare, primesc salarii care depășesc 300 lire sterline pe lună.

Până în prezent în cadrul obiectivului nu avem nici un agent. Din obiectiv se obțin însă unele informații în special prin exploatarea lui V. Cornea de către agentul „Stanciu".

Din cadrul obiectivului avem însă în studiu cazul „Rusu“ care urmează să fie contactat după reîntoarcerea ofițerului la post. În acest scop s-a obținut deja un pachet și o scrisoare de contactare din partea rudelor lui „Rusu“.

Pentru acoperirea informativă a acestui obiectiv ne propunem ca până la sfârșitul ordinului de misiune să definitivăm cazul „Rusu“ și să intensificăm munca cu agenții „Stanciu“ și „Sandu“ în vederea obținerii de informații asupra activității fugarilor din acest obiectiv.

Agenții „Stanciu“ și „Sandu“ vor fi dirijați să culeagă date de studiu și să întocmească fișe asupra tuturor fugarilor români din acest obiectiv pe baza cărora să ne putem fixa asupra elementelor care merită să fie luate în lucru în vederea recrutării.

În Centrală, se vor lua măsuri pentru studierea dosarului de acțiune dusă de organele noastre asupra lui Zussman – care până la plecarea sa din țară a avut legături cu legația britanică din București, cu scopul de a stabili posibilitatea inițierii unor acțiuni asupra sa.

De asemenea, în țară se vor lua măsurile de verificare asupra elementelor ce lucrează în acest obiectiv și în special asupra lui M. Niculescu și Gheorghiu Nicolae, pe care îi vom studia în vederea recrutării.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 98–100.

134.

1963 ianuarie 5. Raport de închidere a dosarului de obiectiv „Lena“ privind colonia românească din Berlinul de Vest.

Ministerul Afacerilor Interne | Strict Secret
Direcția I | Exemplar unic
133 | 5 I 1963

Se aprobă
Șeful Direcției I
General-maior,
Doicaru Nicolae

Raport
Privește colonia română din
Berlin Vest, conspirativ „Lena“

După cel de-al doilea război mondial numărul cetățenilor români aflați în Berlin se ridică la circa 300.

În septembrie 1947 în rândul acestor elemente a fost reînființată organizația coloniei române, care și-a stabilit sediul în sectorul britanic din Berlin-Vest Kürfürstendamm, nr. 54–55.

Partea cea mai mare a membrilor activi din această organizație era formată din fugari, îndeosebi legionari, care desfășurau activitate dușmănoasă împotriva țării noastre.

Pentru contracararea activității acestei grupări de fugari, organele noastre au întreprins o serie de măsuri informativ-operative.

În urma acestor măsuri și a evenimentelor petrecute în Berlin-Vest, majoritatea fugarilor români activi au părăsit Berlinul Occidental, stabilindu-se în R.F.G. sau alte țări capitaliste.

Din verificările întreprinse prin rezidența Berlin, rezultă că organizația coloniei române din Berlin-Vest s-a autodizolvat nemaiavând o activitate organizată și nici un sediu propriu.

Raportăm că în prezent principalele organizații active pe linie de emigrație din Berlin-Vest, care desfășoară activitatea dușmănoasă împotriva țării noastre, sunt asociațiile nemților emigranți, originari din Ardeal, Bucovina și Banat.

Aceste organizații funcționează ca filiale ale celor trei principale Asociații federale din R.F.G., respectiv Asociația sașilor transilvăneni, Asociația șvabilor bănățeni și Asociația nemților bucovineni, toate cu sediile centrale în München.

Întrucât în prezent obiectivul „Lena“ nu mai prezintă interes operativ deosebit pentru organele noastre pe linie de emigrație, în scopul concentrării forțelor de care dispunem pentru lucrarea activă a obiectivului Voldsdeutsche din Berlin-Vest,

Propunem

Să se aprobe închiderea și predarea la arhivă a dosarului de obiectiv nr. 400 conspirativ „Lena“.

Șeful Serviciului III	Șeful Biroului III
Locotenent-colonel	Căpitan
Bodor Petre	Duma Teodor

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 92, f. 132–133.

135.

1963 martie 7. Notă referitoare la filiala „Europei Libere“ din Viena.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I — Strict Secret
„131“ — 7 martie 1963

Lucrarea de bază
privește obiectivul filialele „Europei Libere“ din Austria

Din inițiativa Departamentului de Stat al S.U.A. în luna ianuarie 1949 a fost creat „Comitetul Național pentru Europa Liberă“ (C.N.E.L.) cu sediul în 2 Park Avenue New York 16 N.Y.

Scopul acestei organizații și principala sa direcție de activitate sunt menționate în însuși statutul ei de organizare, în care se precizează, printre altele, că rolul ei este de a întreprinde acțiuni în vederea „eliberării popoarelor subjugate de dominația sovietică“.

În anul 1955, la propunerea fostului președinte al S.U.A., Eisenhower, congresul american a aprobat suma de 125 000 000, drept fond de susținere a activității „C.N.E.L.“

„Comitetul Național pentru Europa Liberă“ a luat măsuri și și-a creat filiale în mai multe state capitaliste din Europa ca R.F.G., Anglia, Franța, Norvegia, Belgia, Austria, Italia, Spania, Portugalia, Grecia, Turcia, Suedia, precum și în Orientul Mijlociu.

Din datele ce le deținem rezultă că în Austria „C.N.E.L.“ și-a creat filiale în orașele Viena, Linz, Gratz, Salzburg și Innsbruck.

În urma verificărilor întreprinse de organele noastre până în prezent s-a stabilit că filiala „Europei Libere“ din Viena este situată pe Markt Platz nr. 2.

Această filială este încadrată cu 9 funcționari de diferite naționalități fugiți din țările socialiste. Pentru problema românească nu este încadrat nici un funcționar. Ca [și] colaborator extern al filialei lucrează fugarul Eftimie Gherman care s-a stabilit la Viena.

Filiala „Europei Libere“ din Viena folosește colaboratorii săi în desfășurarea unei activități dușmănoase intense împotriva țărilor de democrație populară. Materialele cu caracter dușmănos sunt trimise filialei din R.F.G. și difuzate la postul de radio al „Europei Libere“ din München.

Colaboratorii filialei din Viena contactează în scopul exploatării informative diferite persoane din țările socialiste în trecere prin Austria. Ei caută să determine persoanele cu care stau de vorbă, să ceară azil politic autorităților austriece. În cazul când nu reușesc se încearcă compromiterea persoanei respective.

Filiala din Viena a „Europei Libere“ finanțează organizația de fugari români și prin intermediul lor inițiază diferite acțiuni propagandistice dușmănoase împotriva țării.

Activitatea filialei din Viena este coordonată de spionul american Thomas Hodje care lucrează sub acoperirea de funcționar al Ambasadei americane din Austria. Prin intermediul fugarului Eftimie Gherman și Crețu Vasile (și el colaborator extern al filialei „Europa Liberă“ din Viena), Thomas Hodje a reușit să intensifice activitatea fugarilor români grupați în „Asociația Creștină“ organizând cu membrii acesteia diferite manifestații cu caracter dușmănos la adresa țării noastre.

Fugarul Eftimie Gherman se ocupă și de culegerea de informații cu caracter dușmănos, exploatând în orb fugarii români pe care-i plătește cu mici sume de bani. Cu ajutorul lui Crețu Vasile și a altor elemente din cadrul „Asociației Creștine“, Eftimie Gherman contactează fugarii, persoanele trimise la tratament, marinarii flotei comerciale care atinge porturile austriece, elementele Volksdeutsche și chiar unele delegații oficiale ale țării noastre.

Eftimie Gherman a reușit să determine pe numitul Popa Vasile (trimis la tratament în Austria) să trădeze țara și să ceară azil politic guvernului austriac. Ulterior fugarul Popa Vasile a fost atras în cadrul „Asociației Creștine“ unde desfășoară activitate dușmănoasă împotriva țării noastre. De asemenea, Eftimie Gherman îl folosește pe Popa Vasile și în contactarea persoanelor care trec prin Viena și în special a celor care emigrează în Israel exploatându-i informativ.

În toamna anului 1962 Eftimie Gherman a procedat la fel ca în cazul fugarului Popa Vasile și cu trădătorul de patrie Socaci Ionel.

Din materialele informative pe care le deținem rezultă că fugarul Eftimie Gherman dă spre completare persoanelor contactate un formular cu întrebări, iar în funcție de informațiile obținute îi recompensează cu mici sume de bani.

În discuții cu elementele contactate Eftimie Gherman se interesează despre situația rudelor pe care aceștia le au în țară, activitatea politică și alte date ce prezintă interes pentru a fi difuzate de postul de radio „Europa Liberă“.

Tot în scopul obținerii de date cu caracter dușmănos fugarul Eftimie Gherman se deplasează în diferite lagăre de fugari de pe teritoriul Austriei. De asemenea, el face deplasări în Iugoslavia în vederea contactării unor persoane din Banatul Sârbesc, elemente ce au legături cu țara în scopul exploatării informative.

Din datele ce le deținem rezultă că Thomas Hodje mai folosește în culegerea de informații pentru filiala „Europa Liberă“ și pe soția legionarului Marinescu Nicolae din Innsbruck.

Șeful biroului
Căpitan Dorobanțu Lazăr

Lucrător operativ prim
Căpitan Ungureanu Alex.

De acord
Șeful Serviciului III
Locot. colonel Bodor Petre

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 15, f. 114–117.

136.

1963 martie 25. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Comitetul Național Român" și „Adunarea Națiunilor Europene Captive", nume conspirativ „Măgura" („Cameleonul").

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I

Strict secret

Hotărâre
de deschiderea dosarului de obiectiv

[Azi], 25 martie 1963, subsemnatul luc[rător] de inf[ormații] căpitan Marta Florian, analizând materialul existent asupra organizației naționale de fugari denumită „Comitetul Național Român" și a organizației internaționale de fugari denumită „Adunarea Națiunilor Europene Captive", sub conducerea căreia își desfășoară activitatea „Comitetul Național Român".

Am găsit necesar constituirea unui dosar unic pentru urmărirea activității acestor organizații de fugari, în conformitate cu ordinul conducerii direcției și a instrucțiunilor nr. 4 privind restructurarea dosarelor de obiectiv.

Pe baza celor de mai sus, am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Comitetul Național Român" și „Adunarea Națiunilor Europene Captive", numele conspirativ „Măgura" („Cameleonul")*.

Luc[rător] de inf[ormații]
Cpt. Marta Florian

Șef birou
Cpt. Dorobanțu

Șef Serv. III
Lt. col. Bodor P.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 103, vol. 1, f. 251.

---

* Dosarul de obiectiv „Cameleonul" nr. 3594 a fost închis în 1972 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 103, vol. 2, f. 146)

137.

1963 aprilie 13. Plan de măsuri ce urmează a fi realizate în acțiunea de grup Dimitriu Adrian și alții.

Se aprobă
[Indescifrabil]
16. 4. 63

312/HG/13 aprilie 1963
Strict secret
Ex. nr. 1

Plan de măsuri ce urmează a fi realizate în acțiunea de grup Adrian Dimitriu și alții.

Față de situația operativă existentă în acțiunea informativă, apreciem că este necesar a se lua următoarele măsuri informativ-operative:

1. Dirijarea în continuare pe lângă Dimitriu Adrian, fost secretar general al P.S.D.I., a agenților „Dumil" și „Prahoveanu Paul" din problemă.

Prin agentul „Prahoveanu Paul", vom urmări să aflăm poziția și manifestările concrete ale lui Dimitriu Adrian în diferite situații politice și dacă nu cumva acesta caută, cu toată prudența de care dă dovadă, să facă cunoscut și altor membri P.S.D.I. părerile și poziția sa prin care să-i îndemne să urmeze aceeași linie.

Atât prin agentul „Dumil", cât și prin agentul „Prahoveanu Paul", vom căuta să stabilim dacă Dimitriu Adrian se interesează sau nu de unele elemente mai tinere foste în P.S.D.I., cu scopul de le pregăti pentru „a duce mai departe ideile social-democrate de dreapta". De cine anume se preocupă și ce mijloace folosește.

Avem în vedere acest lucru, cu toate că nu deținem nici o semnalare, întrucât Dimitriu Adrian este un înfocat adept al concepțiilor sale, iar cu ocazia morții lui C. T. Petrescu, a afirmat că „prin pierderea unui om nu se pierde ideea politică a P.S.D.I., că această idee va continua să existe".

De asemenea, prin acești agenți, vom urmări în continuare și legăturile lui Dimitriu Adrian cu ceilalți fruntași P.S.D.I. ca: Romulus Dan, Arhip Jean, Stănescu Paul și cu alte elemente P.S.D.I. în libertate sau care se vor elibera pe parcurs.

Sarcină permanentă
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

2. Dirijarea pe lângă Romulus Dan, fost secretar general adjunct al P.S.D.I. a agenților „Roman David", „Dunăreanu" și „Nae Olănescu" cu scopul de a-i stabili atitudinea prezentă și dacă împărtășește și altor elemente social-democrate de dreapta concepțiile sale politice.

Întrucât Dimitriu Adrian îl vizitează periodic pe Romulus Dan, agenții vor fi dirijați să afle de la acesta ce anume discută cu Dimitriu Adrian și cum apreciază ei diferitele evenimente interne și internaționale.

Deoarece agentul „Roman David“ are cele mai bune posibilități pe lângă Romulus Dan, îl vom dirija pentru a stabili dacă acesta manifestă sau nu interes față de elementele social-democrate de dreapta din străinătate, cunoscut fiind faptul că înainte de a fi arestat, în 1949, a întreținut relații prin corespondență cu Eftimie Gherman.

Sarcină permanentă
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

3. Pe lângă Arhip Jean, fost membru în C.C. – P.S.D.I., vor fi dirijați în continuare agenții „Cîmpineanu“, „Paul Prahoveanu“ și „Liviu“. Prin dirijarea acestor agenți vom urmări să cunoaștem cu ce elemente P.S.D.I. din capitală și Galați întreține relații Arhip Jean și natura acestor relații.

Având în vedere că Arhip Jean cunoaște multe elemente P.S.D.I. din Galați unde și-a desfășurat o bună parte din activitatea sa politică, în colaborare cu lucrătorul care răspunde de această regiune, vom lua legătura cu Dir. Reg. M.A.I. – Galați pentru a stabili dacă pe raza acestei regiuni există agenți care să-l cunoască pe Arhip Jean, în vederea unei marșrutizări la București. Prin aceasta vom urmări să cunoaștem dacă Arhip Jean manifestă interes față de situația foștilor membri P.S.D.I. din Galați, cunoscut fiind faptul că el a întreținut legături strânse cu fruntași P.S.D.I. din această regiune, cărora le-a dat instrucțiuni de reorganizare și cu privire la modul cum să se comporte.

Deoarece Dimitriu Adrian îl vizitează și pe Jean Arhip, din când în când, agenții vor fi dirijați și în direcția stabilirii relațiilor dintre aceștia și dacă Arhip Jean cunoaște sau nu faptul că Dimitriu Adrian vizitează pe Romulus Dan și Stănescu Paul și discuțiile pe care le poartă cu aceștia.

Sarcină permanentă
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

4. În privința lui Stănescu Paul fost membru în C.C. – P.S.D.I., vom avea în vedere dirijarea agenților „Elena Marinescu“ și „Rodion“, care ne-au mai furnizat materiale despre el.

Prin „Elena Marinescu“, care a desfășurat activitate politică împreună cu Stănescu Paul, vom urmări să cunoaștem îndeaproape relațiile acestuia cu fiul său, Stănescu A., plecat în S.U.A. imediat după 23 august 1944. Agenta poate să realizeze această sarcină deoarece soții Stănescu i-au vorbit de mai multe ori despre fiul lor și preocupările lui.

Agentul „Rodion“ va fi dirijat pe lângă Stănescu Paul pentru a ne informa ce anume lucrări de specialitate are acesta și care sunt motivele concrete pentru care nu le poate publica.

Pentru a cunoaşte mai bine manifestările şi concepțiile lui Stănescu Paul, va fi dirijat pe lângă acesta şi agentul „Călinescu" din problemele P.N.Ţ., cu care locuieşte pe aceeaşi stradă şi cu care se vizitează.

Sarcină permanentă
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

5. Pe lângă Stambuleanu Adrian, va fi dirijat agentul „Popescu Dumitru" al Serviciului VI, împreună cu care lucrează la acelaşi loc de muncă. Prin acest agent vom urmări să cunoaştem comportarea și atitudinea lui Stambuleanu Adrian faţă de sarcinile lui pe linia învăţământului superior, întrucât el este încadrat conferenţiar la Institutul Politehnic Bucureşti. Pe măsură ce relaţiile dintre agent şi Stambuleanu Adrian se vor îmbunătăţi, acesta va fi dirijat să stabilească şi eventualele relaţii ale lui Stambuleanu Adrian cu elemente fruntaşe P.S.D.I.

În legătură cu agentul „Dumitrescu" din problema P.N.L., care a mai furnizat materiale despre Stambuleanu Adrian, acesta va fi instruit să menţină legătura cu el pentru a-şi permanentiza relaţiile întrucât, până în prezent, s-au văzut numai întâmplător după o perioadă îndelungată de timp.

Cu ajutorul acestor agenţi, urmărim să cunoaştem dacă Stambuleanu Adrian continuă să adopte mai departe o atitudine pozitivă, aşa cum ne-a fost semnalat până în prezent.

Sarcină permanentă
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

6. Având în vedere că Dimitriu Adrian îl vizitează periodic pe Romulus Dan, Stănescu Paul şi Arhip Jean cu care poartă discuţii al căror conţinut n-am reuşit să-l cunoaştem prin agentură, apreciem că este necesar instalarea tehnicii operative la locuinţele lui Romulus Dan şi Stănescu Paul. Ne-am orientat asupra locuinţelor acestor două elemente deoarece Dimitriu Adrian face cele mai multe vizite la acestea.

Prin instalarea tehnicii operative vom putea verifica şi sinceritatea agenţilor dirijaţi pe lângă Romulus Dan şi Stănescu Paul.

Termen: 25 mai
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

7. Întrucât Dimitriu Adrian este foarte prudent şi nu spune agenţilor cu cine întreţine relaţii, considerăm că este util să fie pus sub supraveghere operativă pe timp de 15 zile, cu scopul de a stabili dacă întreţine legături şi cu alte persoane în afară de Romulus Dan, Stănescu Paul, cu cine anume şi în ce scop. Aici avem în vedere şi faptul că s-ar putea să menţină legătura directă cu unele elemente foste în P.S.D.I. din provincie.

Termen 20 mai
Răspunde lt. maj. Horotan Gh.

8. Se vor intercepta convorbirile telefonice ale lui Stambuleanu Adrian pentru a se stabili și pe această cale legăturile mai apropiate și cine sunt acestea.

Termen: 15 mai
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

9. Se va intercepta corespondența lui Dimitriu Adrian, Romulus Dan, Arhip Jean, Stănescu Paul și Adrian Stambuleanu, cu scopul de a cunoaște cu ce persoane din țară și străinătate întrețin relații și natura acestora.

Termen: 1 mai
Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

Lt. maj. Horotan Gh.

[Rezoluție:]

Supravegherea operativă a lui D. A.
se va efectua mai repede în așa fel
încât să cuprindă și zilele de 1 și 2 mai.
Cpt. [Indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2549, vol. 1, f. 217–221.

138.

1963 august 9. Notă privind acțiunile C.I.A. și „Europa Liberă“ de reorganizare a „Comitetului Național Român“.

Ministerul Afacerilor Interne
U. M. 0123/I

Strict Secret
9 august 1963

Notă nr. 148
privește acțiunile C.I.A. și „Europa Liberă“ de reorganizare a „Comitetului Național Român“.

În ultimul timp elemente conducătoare din C.I.A., „Europa Liberă“ și unii congresmeni ai S.U.A. ridică tot mai des problema incompetenței C.N.R. de a îndeplini cu randament acțiunile dușmănoase ce le pun la cale împotriva R.P.R.

Organele noastre dețin informații ca în urma discuțiilor ce au avut loc între reprezentanții organizațiilor de mai sus, s-a ajuns la concluzia ca să se reorganizeze C.N.R., înlăturându-se în acest sens elementele în vârstă și compromise, care să fie înlocuite cu cadre tinere, dinamice și apropiate lor.

În acest scop a fost prelucrat sistematic agentul lor Ion Rațiu, colaborator activ al „Europei Libere“ din Londra care a fost îndemnat să-l atragă pe Romulus Boilă, actualul membru C.N.R. și George Serdici, membru al „C.C. al P.N.Ț. în exil“ pentru a forma un „guvern românesc în exil“, care ar urma să fie apoi recunoscut de principalele guverne imperialiste aflate sub influența S.U.A.

În acest scop Ion Rațiu a întreprins o serie de măsuri.

Astfel:

Începând din luna martie a.c. Ion Rațiu a contactat pe „conducătorii“ mai multor organizații de fugari români din Europa, cu care ocazie le-a expus planul său și le-a cerut sprijinul necesar.

Primind consimțământul lor și stabilind că în general există dorința pentru unirea actualelor organizații sub o conducere unică, Ion Rațiu a hotărât intensificarea măsurilor de înlăturarea a actualei conduceri a C.N.R. în frunte cu Vișoianu Constantin.

Pentru reușita acțiuni, Ion Rațiu a recurs la următoarea tactică:

La începutul lunii mai a.c. el s-a întâlnit la Londra cu Romulus Boilă și George Serdici unde au hotărât ca Romulus Boilă să demisioneze din C.N.R. în semn de protest împotriva inactivității actualei conduceri și apoi împreună să meargă în audiență la Mihai de Hohenzollern pentru a-i explica situația de fapt și să-i ceară pe cale „constituțională“ înlăturarea din C.N.R. a actualei conduceri în frunte cu Vișoianu.

În cadrul unor discuții cu un grup de fugari Iancu Rațiu a afirmat că la întrevederea cu Mihai va ridica următoarele probleme:

„În sânul exilului politic există o dorință de unitate însă în calea acestei realizări un obstacol serios îl reprezintă Constantin Vișoianu împreună cu alți câțiva îmbătrâniți pensionari care se consideră membri pe viață în Comitet și au monopolizat, cu concursul anumitor cercuri politice americane, dreptul de reprezentanță și luptă anticomunistă în exil.

Intenția noastră nu este de a despărți activitatea viitorului Comitet Național de ajutorul moral și material primit în prezent de la Departamentul de Stat și Europa Liberă, ci numai de a înlătura pe cale constituțională anumite elemente obosite fizic și complet aservite politicii actuale de zig-zag americane care, în mod natural nu este întotdeauna în unison cu interesele fugarilor.

Asemenea elemente obosite și îmbătrânite, în frunte cu Vișoianu Constantin, sunt obsedate de grija de a-și permanentiza privilegiile de care se bucură în prezent și ca atare sunt înclinate să accepte orbește directivele americane fără protest și aceasta pentru a-și asigura pensia de la Europa Liberă.

O remaniere drastică a actualei conduceri a C.N.R. va infuza sânge tânăr în sânul acestei organizații, va permite o cât mai mare unitate cu celelalte organizații

opoziționiste și va garanta o atitudine demnă de rezistență contra tuturor directivelor americane ce nu corespund cu interesele național-românești".

Grupul Rațiu-Serdici-Boilă nu a putut obține audiența respectivă la Mihai, din cauza fostului general Petre Lazăr, așa-zisul șef al protocolului Curții regale, care aflând de intenția lor, a întârziat sub diferite pretexte întrevederea și între timp l-a informat pe Vișoianu de ceea ce se pune la cale împotriva lui în Europa.

Pus în fața acestei situații, Vișoianu a venit de urgență la Londra, unde a discutat cu Mihai cerându-i să nu accepte propunerile lui Rațiu.

Mihai, pentru a evita cearta, i-a promis lui Vișoianu că nu îl va primi în audiență pe Rațiu și l-a sfătuit să aplaneze situația creată în C.N.R.

În timpul șederii la Londra Vișoianu a avut întrevederi cu V. Tilea și sperând că va aplana situația creată a luat legătura cu I. Rațiu căruia i-a propus să se înscrie în C.N.R. promițându-i o situație avantajoasă din punct de vedere politic și material, propunere pe care însă Ion Rațiu a refuzat-o.

De la Londra Vișoianu s-a deplasat la Paris pentru a-l convinge pe Romulus Boilă să-și retragă demisia însă acesta s-a menținut pe poziția sa, susținând punctul de vedere al lui I. Rațiu.

Fiind informat de Vișoianu referitor la insuccesul înregistrat de el la Londra și Paris, Mihai a plecat cu „treburi urgente" în Elveția pentru a nu-l primi pe I. Rațiu, iar fostul general Petre Lazăr a plecat la Paris pentru a stabili la fața locului poziția celorlalți membri ai C.N.R. și să comunice lui Romulus Boilă că „regele" nu-i aprobă demisia.

Acest sprijin moral acordat de Mihai lui Vișoianu și greutățile pe care le întâmpină Rațiu în vederea întâlnirii cu Mihai, a determinat grupul Rațiu-Boilă-Serdici să ceară public înlăturarea actualei conduceri a C.N.R. și formarea unui „guvern" capabil să realizeze „unitatea de acțiune națională în exil".

În acest scop George Serdici în calitate de membru al așa-zisului Comitet Executiv al P.N.Ț. în exil, a dat publicității două scrisori intitulate „Până când?" și „Punerea la punct", iar prin fițuica „Buletinul informativ al românilor din exil" (B.I.R.E.), începând din 1 iunie 1963, s-a dat publicității un număr de trei articole pe tema:

„Ineficacitatea actualei conduceri a C. N. R"; „Necesitatea formării unui nou guvern român în exil" și „Obiectivele și sarcinile ce trebuie să stea în fața guvernului", făcându-se referiri directe la Mihai de Hohenzollern căruia i se cere să sprijine acțiunea respectivă.

Această măsură propagandistică are drept scop să demaște inactivitatea actualei conduceri a C.N.R. în frunte cu Vișoianu, să intimideze pe Mihai, să popularizeze în rândul fugarilor „meritele" unor elemente active cu pretenții la acapararea conducerii emigrației române, printre care se numără îndeosebi I. Rațiu.

Deși I. Rațiu și-a manifestat hotărârea să înlăture actuala conducere a C.N.R. și fără asentimentul lui Mihai, Rațiu continuă să încerce obținerea unei întâlniri cu Mihai pentru a-i explica situația creată și punctul lui de vedere.

Astfel, în cursul lunii iulie a.c., I. Rațiu, sub pretextul că participă ca observator al organizației „Europa Liberă“ la o conferință la Geneva, a plecat în Elveția pentru a se întâlni cu G. Serdici, pentru ca împreună să ia legătura cu Mihai care se găsește tot în Elveția, în scopul de a discuta problemele actualei conduceri a C.N.R. și reorganizarea fugarilor români sub o conducere unică.

Potrivit unor informații recent primite rezultă că I. Rațiu a reușit să mai atragă de partea sa pe Brutus Coste, secretar general al A.N.E.C. și pe alți câțiva legionari cu funcții, stabiliți la Paris.

Din informațiile pe care le deținem rezultă că I. Rațiu subvenționează acțiunea pentru înlăturarea lui Vișoianu din C.N.R. și formarea unui „guvern“ în exil, din banii primiți de la C.I.A. prin intermediul generalului american M. F. Delgado, cadru al acestui serviciu de spionaj, care lucrează la Londra ca șef al organizației „Europa Liberă“. Banii sunt depuși pe numele lui I. Rațiu la sucursala „Kurts Bank London“ din Piccadily Street. Grupul Rațiu-Serdici-Boilă intenționează ca după formarea „guvernului“ respectiv, în care I. Rațiu va ocupa postul de „prim-ministru“, să se ceară recunoașterea lui de către puterile imperialiste ca singurul „reprezentant legal“ al poporului român în diferite organisme internaționale.

Ecoul acțiunii propagandistice inițiate de grupul Rațiu-Serdici-Boilă, în Europa, s-a făcut simțit și în S.U.A. ca urmare a difuzării celor două scrisori ale lui Serdici, tuturor organizațiile de fugari din S.U.A.

Ideea eliminării actualei conduceri a C.N.R., reorganizarea lui și pe această bază „realizarea unității naționale de acțiune“ sub un „guvern“ format din elemente tinere a fost îmbrățișată și de trădătorii de patrie: Emil Onaca, președintele „Comitetului Central al Tineretului din Țările Captive“, Viorel Trifa, conducătorul grupului de biserici ortodoxe românești aflate sub influența fugarilor și conducătorul organizației de tineret „Aroy“, Pătru Mircea, agent provocator al F.B.I., Smărăndescu Nicolae, Hațeganu V., Petre Nicoară și alții.

De menționat este faptul că începând de la 22 iunie a.c., fostul comandor Pătru Mircea s-a deplasat prin S.U.A., unde sunt concentrați fugarii români, cu misiunea de a discuta cu fugarii și mai ales cu legionarii, care țin sub influență organizațiile și asociațiile românești în scopul de a stabili cine se pronunță pentru C.N.R. în forma actuală și cine se pronunță pentru reorganizarea comitetului și alcătuirea lui pe baze noi.

Pătru Mircea face acest sondaj pentru a stabili punctele de vedere ale fugarilor după care îl va informa pe Vișoianu.

O astfel de acțiune întreprinde printre fugarii români și trădătorul Butariu Miron în scopul de a-l informa la rândul său pe Vișoianu.

Un alt grup, în frunte cu legionarul Aristide Nicolae, șef de garnizoană și Lucia Trandafir, comandant legionar, nu se arată de acord cu nici una dintre formulele ce se discută. Ei susțin că emigrația trebuie constituită din acele organizații naționale care să fie afiliate la organizațiile politice autohtone și care în decursul activității lor

s-au dovedit cele mai consecvente în lupta împotriva comunismului și pentru „eliberarea“ țărilor socialiste.

Unii legionari, ca de exemplu Roman Gheorghe, înclină spre un C.N.R. reorganizat, unde legionarii să aibă rolul conducător.

În zilele de 4, 5 și 7 iulie a.c., la Detroit a avut loc o convorbire a șefilor grupurilor legionare din S.U.A. și Canada, pe această temă, cei mai mulți dintre ei fiind de părere că nu trebuie să sprijine acțiunea lui Serdici George și Onaca Emil de a elimina actualii conducători ai C.N.R. Aceștia consideră că C.N.R. și așa este compromis iar elementele tinere din S.U.A. și Canada trebuie recrutate și educate în spirit legionar pentru a fi capabile de acțiuni concrete împotriva țării noastre.

Organele noastre urmăresc evoluția acțiunii preconizate și vor întreprinde noi măsuri pentru adâncirea contradicțiilor și dezmembrarea organizațiilor fugarilor români.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol 3, p. 191–196.

139.

1963 septembrie 4. Nota sinteză privind acțiuni ale organizațiilor „Europa Liberă“ și „A.N.E.C. – Adunarea Națiunilor Europene Captive“.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția I — Strict secret
„132“ — 4 septembrie 1963

Nota sinteză privind acțiuni ale organizațiilor „Europa Liberă“ și A.N.E.C. (Adunarea Națiunilor Europene Captive)

Organele noastre au obținut date din care rezultă că organizația „Europa Liberă“ din S.U.A. are în Austria, la Viena, o filială în cadrul căreia funcționează o secție care se ocupă cu culegerea de informații. Această secție reprezintă în realitate un serviciu propriu de informații a cărui activitate este foarte costisitoare pentru organizația „Europa Liberă“. Informațiile culese de acest serviciu sunt folosite pentru propagandă dușmănoasă la adresa țărilor socialiste, după ce sunt verificate și completate cu informațiile culese de agenți ai serviciului de spionaj al S.U.A.

Ajungându-se la concluzia că în fond activează două servicii de informații pentru postul de radio al „Europei Libere“ din Viena, în S.U.A. s-a hotărât desființarea

serviciului de informații al „Europei Libere“ din Viena, urmând ca postul de radio să fie alimentat cu materiale de propagandă pentru emisiunile sale numai de către serviciul de spionaj al S.U.A.

În mod concret s-a hotărât concedierea unui număr mare de colaboratori ai biroului „Europa Liberă“ din Viena, rămânând numai personalul tehnic de serviciu.

După restructurarea făcută, biroul „Europa Liberă“ din Viena funcționează sub denumirea de biroul „Știri“ (News). A primit dispoziții de la Centrala „Europei Libere“ din München să evite culegerea de informații de la agenții din țările socialiste care au declarat în fața autorităților austriece că se vor abține de la orice activitate politică. În schimb, biroul a primit asigurări că va primi informații de la alte organe. Colaboratorii care au rămas la biroul din Viena și lucrează sub acoperirea de ziariști, au primit indicații să-și axeze activitatea pe „actualități“, sub formă de reportaje imprimate pe bandă de magnetofon. Aceste reportaje urmează să fie trimise la Centrala din München, unde, în vederea transmisiei, se va construi un studio cu aparatură modernă. Se intenționează ca în viitor, Centrala de la München să-și întărească postul de radio. Totodată, organizația „Europa Liberă“ a încheiat un acord cu Portugalia pentru folosirea unor posturi de radio puternice existente în această țară în vederea asigurării transmisiunilor radio spre țările din răsăritul Europei. Se intenționează, de asemenea, instalarea unui post de radio-emisie în orașul Tanger din Maroc.

*
* *

Referitor la activitatea secției române de radio din cadrul centralei de la München, deținem date din care rezultă că americanii au făcut unele verificări cu privire la eficacitatea practică a emisiunilor în limba română și au ajuns la concluzia că acestea nu-și ating scopul.

Astfel, în urma cercetărilor întreprinse cu privire la rezonanța transmisiunilor au constatat că sunt total ineficace.

Dacă acestea ar fi avut o oarece importanță sau ar fi prezentat vreun interes deosebit, atunci după părerea americanilor, oamenii de stat din R.P. Română și presa ar fi luat atitudine împotriva emisiunilor respective.

În această situație, conducerea centralei „Europei Libere“ din München a găsit de cuviință să destituie din funcția de șef al secției române pe fugarul Ghiță Ionescu ca fiind incapabil și numind în mod provizoriu în locul său pe fugarul Marius Bunescu. Aceasta s-a petrecut la 10 august 1963.

După destituire, Ghiță Ionescu pare a fi resemnat, însă în sinea lui este complet nemulțumit deoarece, după cât se știe, până în prezent n-au mai avut loc destituiri din funcțiile de șefi de secții, ci atunci când se ajungea la o astfel de situație, erau sfătuiți în prealabil să-și ceară demisia.

În prezent el se află tot la München unde lucrează la ultima parte a unei cărți intitulată „România sub comuniști" pe care intenționează să o publice în anul 1964 la Londra și New York.

Din materialele pe care le deținem rezultă că centrala organizației „Europa Liberă" a dat dispoziții filialelor sale din Europa să-și intensifice activitatea în rândul fugarilor, explicându-le poziția pe care trebuie s-o adopte în legătură cu activitatea în cadrul acestei organizații. Se constată că problemele ridicate de conducătorii organizației „Europa Liberă" sunt oarecum similare cu acelea ridicate de A.N.E.C. (Adunarea Națiunilor Europene Captive) la sesiunea din 3–7 mai 1963 la Strassbourg.

În prezent elemente fugare din cadrul A.N.E.C. cât și din C.N.R. (Comitetul Național Român) fac deplasări în Europa Occidentală, S. U. A și America Latină, vizitând membrii guvernelor din aceste țări și diverși parlamentari cărora le prezintă concluziile și propunerile adoptate la sesiunea A.N.E.C. din mai 1963.

În discuțiile ce le au cu personalitățile respective, delegații A.N.E.C. recomandă guvernelor puterilor occidentale să evite „acomodarea iluzorie" cu țările socialiste și să ajute așa-zisele națiuni captive pentru câștigarea „independenței". La baza discuțiilor lor stau cele cinci puncte formulate în programul adoptat la sesiunea din mai de la Strassbourg în care se arată:

– Să se mențină principiile declarației consiliului N.A.T.O. (Organizația pactului nord atlantic) din decembrie 1956 privind politica N.A.T.O. față de țările din Europa Răsăriteană.

– Să se ridice la conferințele la nivel înalt cu conducătorii U.R.S.S. problema restaurării dreptului la autodeterminare al popoarelor din Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, Estonia, Letonia, Polonia, Ungaria și România.

– Contracararea cererii U.R.S.S. privind Berlinul Occidental și soluționarea problemei germane.

– Înscrierea pe ordinea de zi a sesiunii O.N.U. a problemei negării dreptului la autodeterminare a națiunilor captive, din estul și centrul Europei și cererea ca principiile declarației O.N.U. din 14 decembrie 1960 privind garantarea drepturilor de independență a țărilor coloniale și prevederile formulate de comitetul celor 24 al O.N.U. să fie extinsă și asupra „națiunilor captive".

– Abținerea de la orice acțiune sau mișcare care ar putea da respectabilitate regimurilor socialiste sau care ar indica din partea puterilor occidentale recunoașterea lor și statul-quo instituit.

– Semnarea unui pact de neagresiune între N.A.T.O. și Tratatul de la Varșovia ar constitui o abandonare a poziției puterilor occidentale și ar fi în mod sigur interpretat ca atare de către U.R.S.S. și celelalte țări socialiste.

Problemele de mai sus constituie planul de acțiune politic al organizației A.N.E.C., pe care conducătorii ei îl susțin în fața guvernelor occidentale, cerându-le să-l admită ca principiu de bază al politicii lor externe și să-l prezinte la viitoarea sesiune a O.N.U.

Acest plen a fost însuşit în întregime de un grup de fugari din ţările socialiste ce activează în cadrul filialei „Europa Liberă“ din Paris. Ei l-au completat cu încă trei puncte şi l-au intitulat memorandum, în preambulul căruia au menţionat următoarele:

„Pentru a pune în practică politica popoarelor din Occident, politică care coincide cu dorinţa organizaţiilor de emigranţi din ţările socialiste, guvernul Statelor Unite ale Americii şi al principalelor ţări aliate S.U.A. trebuie să acţioneze după cum urmează…“ şi se dau punctele din programul adoptat la sesiunea A.N.E.C. la care se adaugă celelalte trei puncte şi anume:

„– să se susţină menţinerea pe ordinea de zi a şedinţelor O.N.U. aşa-zisa problemă din ţară;

– să se asigure poporului albanez integritatea teritorială în ciuda intervenţiilor expansioniste ale vecinilor săi;

– să nu se recunoască integrarea „forţată“ a ţărilor Baltice la U.R.S.S. “

Memorandumul a fost redactat sub conducerea fugarului lituanian Vaclavas Sidaikauskas în ziua de 2 iulie în sala Jena din Paris cu ocazia unei conferinţe organizată de către americanul Eugen Metz, şef al filialei „Europa Liberă“ din Paris.

La această conferinţă Eugen Metz a încercat să explice reprezentanţilor organizaţiilor de fugari din Franţa, politica ţărilor occidentale faţă de ţările din Europa răsăriteană. Astfel, el a arătat că politica acestor ţări urmăreşte în principal două aspecte:

1. „Independenţa“ completă a ţărilor din Europa Centrală şi Răsăriteană.

Lupta pentru realizarea acestei „independenţe“ este obiectivul principal al politicii S.U.A. Acest obiectiv va fi îndeplinit în mod treptat prin punerea în practică a unei politici de extindere a influenţei americane şi occidentale, concretizată prin dezvoltarea relaţiilor cu ţările socialiste. Această dezvoltare a relaţiilor va avea loc fără a se renunţa la principiile politice de bază şi fără a se recunoaşte „Statul-quo“ în Europa Răsăriteană.

2. „Independenţa şi libertatea“ ţărilor socialiste este un domeniu al unei politici de ordin moral.

În susţinerea acestui aspect a arătat că relaţiile comerciale ale ţărilor capitaliste cu cele socialiste prezintă pentru toate ţările un interes naţional şi practic. În privinţa orânduirii politice din ţările socialiste, a arătat că aceasta va fi subordonată unui proiect pe termen lung al Occidentului care prevede o Europă Continentală de la Oceanul Atlantic până la Munţii Urali. A adăugat apoi că acest lucru corespunde de fapt proiectului De Gaulle.

Pentru a ajunge la realizarea acestui proiect a menţionat că situaţia actuală din ţările socialiste nu poate fi modificată decât cu preţul unui război care, în momentul de faţă, a devenit inevitabil. Dacă Occidentul ar acţiona altfel, se apreciază că nu şi-ar da seama de responsabilitatea pe care o are asupra destinelor popoarelor din ţările socialiste.

Dacă se va merge numai pe insistență în ceea ce privește asigurarea „independenței" țărilor socialiste și se va scăpa din vedere aspectul declanșării unui război, atunci nu se va face altceva decât compromiterea tendințelor de oarecare libertate care au început să se facă simțite în țările socialiste.

Afirmațiile americanului Eugen Metz n-au fost în întregime pe placul fugarilor care au ripostat pe loc afirmând următoarele: „politica Occidentului este o politică de conciliere pe care o duce guvernul fiecărei țări capitaliste, însă popoarele acestor țări nu sunt de acord cu politica guvernelor lor în privința soartei popoarelor din țările socialiste. De aceea, popoarele din Occident, în deplin acord cu organizațiile de fugari au întocmit memorandumul de față".

Printre fugarii români participanți la conferința organizată de directorul „Europei Libere" filiala Paris și la redactarea memorandumului menționat mai sus, au fost următorii:

– Lt.-col. Ionescu Ioan, șef al biroului Europa Liberă Paris, secția română.

– Arsene Constantin, redactor al fițuicii reacționare „Curierul Român".

– Theodosiadis René redactor al fițuicii reacționare B.I.R.E. (Buletin de Informații pentru Românii din Exil).

– [Răut] George șef al organizației de fugari L.R.L. (Liga Românilor Liberi) filiala Paris.

– Cazaban Theodor, secretar general al organizației de fugari „Fundația Carol I" din Paris.

– Comandor Bailă Eugen, legionar simist, membru în organizația de fugari „Asociația foștilor combatanți".

*
* *

În data de 22 iulie a.c., la invitația directorului „Europei Libere" din Franța, Eugen Metz, corul și echipa de dansuri „Carmen" de pe lângă biserica ortodoxă din Paris a dat un spectacol la castelul Pourtalez, de pe lângă Strassbourg pentru „cursurile de vară" ale colegiului american (Europa Liberă). Au participat studenți de toate naționalitățile care se aflau la „cursuri".

Urmare succesului realizat de către corala „Carmen" americanul Eugen Metz și-a creat relații și prieteni în rândul membrilor coralei, promițând mărirea numărului de burse pentru cei care vor să devină studenți. A reamintit cu această ocazie în discuțiile pe care le-a avut cu legionarul Cușa Ion responsabil administrativ al coralei „Carmen" că în anul școlar 1962–1963 a pus la dispoziție burse pentru fugarii Chiriac Nic., Răsvan Noica și pentru cei trei copii ai fugarului Veniamin Virgil, director al organizației „Fundația Carol I" din Paris. A promis că va spori numărul de burse din partea organizației „Europa Liberă" pentru fugarii sau copii fugarilor români care vor face dovada că sunt studenți și nu au alte mijloace materiale.

Pentru deplasarea coralei „Carmen“ la Strassbourg, în vederea spectacolului menționat, Eugen Metz a acordat organizatorilor suma de 500 dolari S.U.A. și totodată a promis ajutor pentru deplasarea coralei în anul viitor în Canada și S.U.A.

Rezultă din cele de mai sus că organizația „Europa Liberă“ – filiala Franța, de sub conducerea americanului Eugen Metz își intensifică activitatea și își face tot mai mult simțită prezența în rândul fugarilor români prin conferințe, spectacole, ajutorare de studii (burse) etc.

Organele noastre au luat măsuri de a urmări în continuare acțiunile organizațiilor „Europa Liberă“ și A.N.E.C., urmând a raporta noile aspecte.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 97–103.

140.

1963 noiembrie 8. Referat privind activitatea desfășurată de Serviciul și birourile K. pe perioada 1 noiembrie 1962–1 noiembrie 1963.

Ministerul Afacerilor Interne
– Serviciul K.-

Strict secret
08.11.1963

Referat
privind activitatea desfășurată de Serviciul și birourile K. pe perioada 01 noiembrie 1962–01 noiembrie 1963

În această perioadă Serviciul și birourile K. și-au desfășurat activitatea pe baza sarcinilor ordonate de conducerea ministerului din 23 octombrie 1962, a ordinului M.A.I. nr. 87 privind munca informativ-operativă în unitățile de detenție, lucrarea informativă a unităților economice M.A.I. și îndeplinirea ordinelor privind munca de reeducare în rândul deținuților.

În această perioadă conducerea serviciului a luat măsuri pentru ridicarea calității agenturii în vederea îndeplinirii sarcinilor în condiții cât mai bune, așa cum prevede ordinul din 23 octombrie 1962.

Dirijarea, instruirea și educarea agenturii s-a făcut în mai bune condițiuni, în urma cărui fapt aportul adus în muncă de agenți a fost mai calitativ.

Noile recrutări făcute sunt mai bune. Alegerea, studierea și recrutarea candidaților s-a făcut cu mai mult simț de răspundere și s-a avut în vedere necesitățile operative privind încadrarea informativă a acțiunilor, a dosarelor de semnalare și acoperirea informativă a punctelor vulnerabile.

În urma măsurilor luate pentru îmbunătățirea muncii, un număr mare de agenți au furnizat materiale importante pe baza cărora au fost clarificate și definitivate mai multe dosare de semnalare cât și unele acțiuni.

Totodată, pe baza informațiilor primite de la agentură, au fost deschise noi dosare de semnalare.

Cu ajutorul agenturii au fost clarificate și definitivate mai multe materiale existente asupra unor cadre din obiectivele ce le deservim, semnalate cu diferite aspecte negative, fiind luate măsuri pe linie de cadre de sancționare sau îndepărtare din M.A.I.

Pe baza unui plan, în această perioadă s-a analizat aportul fiecărui agent în munca informativă în funcție de scopul recrutării, calitățile personale și posibilitățile de informare. Asupra agenților corespunzători care au rămas în rețeaua serviciului, s-au întocmit caracterizări.

Întâlnirile cu cea mai mare parte din agenți se efectuează la 10 zile cu agenții ce lucrează în acțiuni și la 2 săptămâni cu ceilalți agenți, ele efectuându-se în case de întâlniri.

Întâlnirile cu agentura din rândul deținuților se efectuează în raport de posibilitățile de legendare pentru scoaterea din camere de detenție, preocupându-se de găsirea legendelor verosimile care să asigure conspirativitatea întâlnirilor. Majoritatea întâlnirilor cu agenții deținuți se fac aproximativ o dată pe lună.

Serviciul și birourile K., desfășurând o activitate mai organizată și mai calificată, au obținut unele rezultate în lucrarea informativ-operativă a elementelor din obiectivele ce le deservim.

Astfel, la semnalarea organelor de miliție căpitanul Barbus Gheorghe a deschis dosar de verificare asupra deținuților Murgoci Gheorghe și Ioniță Constantin, suspecți de comiterea unei crime. Prin măsurile informativ-operative luate, s-a stabilit că autorul crimei este deținutul Murgoci Gheorghe.

În penitenciarul Văcărești au fost lucrați prin dosar de verificare de către căpitanul Adomniței Dumitru numiții Prună Constantin, Sburlea Ion și alții, care au fost semnalați că sustrag alimente din magazia penitenciarului.

În timpul verificării, materialele informative s-au confirmat.

Documentându-se activitatea infracționistă a celor arătați, au fost îndepărtați din M.A.I. și luați în ancheta procuraturii.

Acțiunea de verificare deschisă asupra fostului locotenent major Scurtu Aurel, lucrată de căpitanul Kiss Iuliu pentru favorizare de infractori și luare de mită, a fost închisă prin demascarea și scoaterea acestuia din M.A.I.

Acțiunea deschisă asupra unui ofițer dintr-un obiectiv lucrată de căpitanul Vasiliu Aristide pentru favorizare de infractori, a fost închisă prin semnalarea acestuia la Direcția de cadre care a luat măsuri de sancționarea lui pe linie de comandă.

Conform ordinului conducerii ministerului, Serviciul K. pe lângă acțiunile arătate mai sus, a lucrat în această perioadă unele elemente pe bază de dosare de semnalare.

Astfel, căpitanul Popa Gheorghe a deschis dosare de semnalare asupra unui număr de trei salariați de la G. A. S. Periș. La deschiderea lor au stat materiale informative furnizate de unii agenți din care rezulta că aceste elemente nu-și îndeplinesc îndatoririle de serviciu din sectoarele importante de care răspund, datorită cărui fapt au loc pierderi de animale și pagube, prejudiciind în acest fel avutul obștesc.

În urma măsurilor luate, au fost documentate abaterile și abuzurile comise și s-a raportat organelor superioare care au dispus măsuri împotriva celor vinovați și măsuri de îmbunătățirea muncii în aceste sectoare.

Căpitanul Roateș Ioan a deschis dosar de semnalare asupra unei angajate civile din Direcția Evidenței Populației care inițial era semnalată numai cu abateri de la morală, iar în urma măsurilor luate în cadrul dosarului de semnalare s-a stabilit că aceasta a intervenit pentru eliberarea unui carnet de conducere, mutații și vize pe biroul populației pentru Capitală în schimbul unor avantaje materiale. De asemenea, a lucrat pe căpitanul Toma Aron, care a fost semnalat că favorizează diferite elemente suspecte prin acordarea de autorizații de port-armă și mașini de scris în schimbul unor avantaje materiale și că este descompus din punct de vedere moral.

În urma verificărilor, materialele furnizate de agent s-au confirmat și ofițerul a fost scos din cadrele M.A.I. și sancționat pe linie de partid.

Căpitanul Ioniță Stelian pe baza materialelor primite de la agentură a stabilit că sergentul major Șerban Constantin de la penitenciarul Văcărești, mijlocește legătura unor deținuți cu unele elemente din exterior pentru aranjarea unor afaceri judiciare.

În urma măsurilor luate materialele informative s-au verificat în întregime și cu aprobarea conducerii ministerului s-a luat măsuri de demascarea sergentului major Șerban Constantin în fața întregului personal al penitenciarului Văcărești și a fost îndepărtat din M.A.I.

Pe baza unor semnalări primite de la agentură a fost lucrată prin dosar de semnalare de către locotenentul major Rabacel Ion, numita Barna Elena, angajată civilă la D.M.C., stabilindu-se că aceasta este un element afacerist și descompusă moralicește. Pe baza acestor materiale a fost îndepărtată din M.A.I.

Agentul „Zotta Aurel“ de la D.G.P.C.M. din legătura locotenentului Dănescu Marin, în cursul lunii iulie 1963, ne-a semnalat că șeful serviciului agricol din cadrul D.G.P.C.M., prin întocmirea unor rapoarte eronate către conducerea ministerului, urmărea să obțină aprobare pentru primirea unei sume importante de la Banca de Stat care urma să fie folosită nu în conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri la

care se referea, ci în scopul acoperirii lipsurilor în îndeplinirea planului în problema furnizării cărnii către stat.

Raportându-se conducerii ministerului, materialul s-a dovedit a fi real şi s-au luat măsuri pentru împiedicarea comiterii unei ilegalităţi grave.

În această perioadă agentura de la Clubul sportiv „Dinamo“ a fost dirijată în problemele specifice acestui obiectiv, obţinându-se materiale informative de valoare.

S-a acordat o atenţie mai mare supravegherii informative a sportivilor ce fac deplasări în ţările capitaliste, pentru stabilirea persoanelor cu care intră în contact în străinătate, natura relaţiilor cu acestea, dacă duc şi aduc corespondenţă suspectă, pachete şi alte obiecte cât şi aspecte de contrabandă.

Agentura care face deplasări în străinătate a fost folosită şi pentru rezolvarea unor combinaţii operative împreună cu organele Direcţiei a II-a M.A.I. aşa cum a fost cazul agentului „Pătraşcu“ dirijat pe lângă un fugar român din R.F. Germană.

Pe baza materialelor furnizate de agentura din rândul sportivilor din legătura maiorului Badea Constantin, a fost documentată în colaborare cu Direcţia a IV-a, activitatea de contrabandă a doi sportivi care au aprobarea conducerii M.A.I., au fost demascaţi, luându-se măsuri disciplinare împotriva lor.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Galaţi a lucrat pe bază de acţiune pe numitul Samoilă Constantin, fost şef al biroului de evidenţă la penitenciarul Tecuci, stabilind că acesta a falsificat fişe cu zile muncite ale deţinuţilor, a sustras mandate de executarea pedepsei şi a pus în libertate înainte de termen pe unii deţinuţi. În urma documentării acţiunii, a fost trimis în justiţie şi condamnat pentru favorizarea deţinuţilor şi luare de mită. A lucrat pe deţinutul Caracaleanu Ion care a făcut un canal de legătură cu exteriorul prin intermediul unor cadre. Tot în această perioadă a lucrat doi salariaţi de la gospodăria agricolă M.A.I. Tichileşti care au furat cereale.

Documentându-se activitatea acestora, au fost luate măsurile corespunzătoare.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Dobrogea, a obţinut în această perioadă unele rezultate. Astfel, a documentat activitatea a.c. Marcovici Reghina de la colonia Peninsula care a făcut legătura unor deţinuţi cu exteriorul, a demascat şi au fost îndepărtaţi din M.A.I. sergentul major Manea Stratulat de la colonia Poarta Albă şi sergentul major Eftimie Teodor de la penitenciarul Tulcea care au favorizat pe unii deţinuţi făcându-le legătura cu exteriorul.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Bucureşti, a documentat activitatea de favorizare a unor deţinuţi de către plutonierul Penda Marin şi Radu Gheorghe, împotriva cărora s-a luat măsuri de sancţionare. De asemenea, au documentat activitatea sergentului major Cristea Marin care a favorizat pe un deţinut mergând până acolo încât a creat deţinutului posibilitatea de a vorbi la telefon cu sora sa, fapt pentru care a fost scos din M.A.I.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Iaşi, a lucrat pe sergentul major Bucătaru Gheorghe de la miliţia raionului Paşcani, care, transferând o reţinută de la arestul miliţiei Paşcani la regiunea Crişana, a mers împreună cu reţinuta la domiciliul părinţilor

ei unde a petrecut o noapte. Documentându-se abaterile comise, acesta a fost scos din M.A.I. A mai lucrat pe locotenentul major Piseru Nicolae și locotenentul major Maftei Gheorghe, ofițeri de miliție care au favorizat diferiți infractori. Pe baza materialelor strânse, a fost sesizată conducerea regiunii de miliție care a luat măsuri disciplinare împotriva ofițerilor. De asemenea, a mai informat Direcția regională de miliție Iași despre abaterile și abuzurile comise de către unii ofițeri și subofițeri împotriva cărora s-au luat diferite măsuri disciplinare.

Birourile și grupele K. din regiuni au deschis în cursul acestui an dosare de semnalare asupra unor cadre din miliție care erau semnalate cu diferite aspecte negative, reușind să lămurească o mare parte din materialele ce le dețineau.

Birourile K. din regiunile: Hunedoara, Argeș și Galați, care au pe raza lor centre de instrucții și operații de miliție, au organizat munca informativă în aceste obiective în așa fel încât au reușit să cunoască o serie de abateri și abuzuri comise de unele cadre din aceste obiective. Materialele privind problemele respective au fost raportate conducerii ministerului care a ordonat măsuri de verificare și tragere la răspundere a celor vinovați.

În cursul acestui an munca de reeducare în rândul deținuților contrarevoluționari s-a desfășurat pe baza unor planuri de măsuri în vederea îndeplinirii în cât mai bune condițiuni a acestei sarcini și ca urmare a unei munci mai calificate în această perioadă au fost obținute unele rezultate.

Din materialul informativ furnizat de agentura folosită în acest scop rezultă că majoritatea deținuților contrarevoluționari manifestă interes față de activitățile culturale ce se duc cu ei (citirea de cărți, citirea zilnică a presei și a unor reviste, vizionarea de filme și diafilme, conferințe și altele), mulți manifestă admirație față de realizările regimului.

Datorită muncii de reeducare dusă cu deținuții contrarevoluționari, s-a ajuns la situații când cu ocazia ținerii unor conferințe sau alte activități în care sunt pe de o parte arătate realizările regimului nostru, iar pe de altă parte se demască activitatea trădătoare a fostelor partide și grupări politice din trecut, unii deținuți contrarevoluționari din proprie inițiativă – în astfel de ocazii – cer cuvântul și-și manifestă deschis admirația față de regimul nostru și realizările sale, iau atitudine față de gruparea politică din care au făcut parte și dezaprobă acțiunile dușmănoase întreprinse de ei.

De asemenea, ca urmare a unei munci individuale dusă cu unii deținuți contrarevoluționari de la penitenciarul Jilava și Botoșani, care au deținut funcții în vechile partide „istorice", s-a reușit ca unii din ei să părăsească pozițiile reacționare, să ia atitudine și să demaște propria activitate dușmănoasă a lor și a grupării politice din care au făcut parte, să se desolidarizeze de vechile concepții politice, să recunoască trăinicia regimului democrat popular din țara noastră și să se încadreze necondiționat în noua orânduire de stat.

Unii din aceștia au fost recrutați ca agenți, grațiați de restul pedepsei și puși în libertate.

Dacă acestea au fost în linii mari unele rezultate pozitive obținute în munca noastră, analizând însă munca desfășurată de Serviciul și birourile K. din regiuni în această perioadă, rezultă că în activitatea noastră au avut loc și serioase lipsuri care au făcut ca sarcinile ce ne revin să nu fie îndeplinite în cele mai bune condițiuni.

S-a stabilit că în rețeaua noastră informativă era un număr însemnat de agenți care nu corespundeau sarcinilor pentru care au fost recrutați și care constituiau un balast, fapt pentru care s-au luat măsuri de excluderea lor din rețeaua informativă și prelucrarea cazurilor respective cu lucrătorii operativi pentru a trage învățăminte.

Astfel, agenții deținuți „Claudiu Ionescu" și „Radu Ionescu" din legătura căpitanului Telenche Florea; agentul deținut „Vlad Ion" din legătura căpitanului Popa Gheorghe; agentul cadru „Năstase I. " din legătura căpitanului Kiss Iuliu și alții, s-au dovedit a fi nesinceri prin aceea că deși cunoșteau despre activitatea unor elemente urmărite de către noi, fiind dirijați pe lângă aceștia, nu ne-au semnalat nimic.

Din verificările făcute s-a stabilit că agenții: „Cristea" din legătura căpitanului Nicolae Vasile, „Sârbu Ion" din legătura căpitanului Vasiliu Aristide, au fost deconspirați cu ocazia unor anchete efectuate de alte organe în verificarea sesizărilor făcute de agenți.

Cu ocazia verificării agenturii s-a mai stabilit că un număr de 16 agenți s-au sustras în mod sistematic de la colaborarea cu organele noastre, iar un număr de 23 agenți nu aveau calități pentru munca informativă și posibilități de informare.

Analizând cauzele existenței acestor agenți în rețeaua informativă, s-a stabilit că în munca noastră s-a manifestat formalism în ceea ce privește punctarea, studierea și recrutarea lor. Lucrătorii operativi, în scopul obținerii aprobării de recrutare, au exagerat în propunerile de recrutare calitățile personale ale candidaților, iar șefii de birouri și conducerea serviciului au aprobat astfel de recrutări cu ușurință.

Menținerea unor agenți necorespunzători în rețeaua informativă s-a datorat și faptului că nu s-au luat măsuri de verificarea acestora pe timpul colaborării pentru a fi excluși la timp din rețea.

Unii agenți nu au fost instruiți, educați și dirijați în mod concret de către lucrătorii operativi din care cauză randamentul în munca informativă a devenit din ce în ce mai scăzut, fapt care a făcut ca aceștia mai târziu să se eschiveze de la muncă.

Astfel de lipsuri s-au manifestat la căpitanul Nicolae Vasile, căpitanul Mocan Gheorghe, căpitanul Mutiu Ilie, căpitanul Pod Ion și alții.

Din analiza materialului informativ furnizat de unii agenți pe o perioadă mai îndelungată s-a constatat că sunt lucrători operativi care iau de la agenți note fără valoare operativă pentru organele de securitate. Se iau, de exemplu, de la agenți cadre note care cuprind diferite aspecte negative cunoscute pe linie de cadre de șefii profesionali asupra cărora s-au luat măsuri disciplinare: mahalagisme, intrigi și chiar unele note informative privind aspecte de nemulțumire din partea unor agenți și unor cadre sau interpretări greșite a unor ordine date de conducerea profesională din obiectivele respective.

Astfel, căpitanul Drăgulin Gheorghe a luat materiale informative de la agentura de la spitalul „V. Babeş“ şi policlinica M.A.I., care conţin certuri între salariaţi, nemulţumiri din punct de vedere profesional ale unor medici, aspecte de indisciplină profesională din partea unor medici, manifestări împotriva ordinelor date de către şefii profesionali. În urma informărilor pe care noi le-am făcut, practic organele competente nu au avut ce măsuri să ia.

La 1 octombrie 1963, căpitanul Vasiliu Aristide, a luat de la agentul „Dragnea“ o notă informativă din care rezultă aspecte dintr-o şedinţă profesională din cadrul obiectivului. În această şedinţă şeful direcţiei a criticat şi a tras la răspundere pe mai mulţi ofiţeri din subordine pentru lipsuri în munca profesională.

În realitate aceste aspecte nu fac obiectul muncii noastre şi datoria ofiţerului era de a instrui şi combate pe agent şi să-i explice că nu ne interesează ceea ce se discută în şedinţe, că comandantul este competent să aprecieze ce măsuri trebuie să ia. Lucrătorul n-a făcut acest lucru din care cauză un alt agent „Vasilescu Ion“ tot din legătura acestui ofiţer, la data de 10 mai 1963, semnalează că un ofiţer de miliţie din D. G. M., fiind în misiune la Vatra Dornei, a frecventat unele localuri şi că a avut o discuţie „tare“ cu o ospătară.

Agentul „Tudor Vasile“ din legătura locotenentului major Cosmescu Gh. a semnalat că un subofiţer din D. G. M. după ce a fost promovat în funcţie a căzut pe panta îngâmfării. Agentul „Ilie Alexandru“ din legătura aceluiaşi ofiţer, a semnalat printr-o notă informativă că un plutonier din obiectiv, găsind o femeie dormind pe iarbă, a ameninţat-o că o amendează.

Agentul „Vara Alexandru“ din legătura locotenentului major Bobos Liviu, într-o notă informativă semnalează că un ostaş în termen din batalionul sportiv „Dinamo“ „este un tip de băiat şmecher şi descurcăreţ, acesta se consideră că are trecere la femei“.

Căpitanul Csergö Ion de la Regiunea Mureş Autonomă Maghiară, pe baza unor materiale informative primite de la agentură a deschis trei dosare de verificare privind unii ofiţeri de miliţie în care şi-a propus ca sarcină principală să stabilească activitatea profesională necorespunzătoare, luându-i în evidenţă ca suspecţi.

Tot la această regiune s-a deschis dosar de verificare asupra unui ofiţer de miliţie pentru a stabili, printre altele, dacă acesta a luat în mod abuziv 3 kg de ardei.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Bacău, a trimis în luna martie 1963, la Direcţia a IV-a un dosar privind pe un subofiţer de miliţie cu propunerea de a se aproba demascarea lui pentru unele fapte necinstite pe care le-a comis, printre altele, punându-i-se în sarcină că în perioada anilor 1943–1944 a urmat o şcoală de subofiţeri de jandarmi. Materialele privind unele fapte necinstite se refereau la aspecte petrecute cu mulţi ani în urmă (1955–1956), iar altele nu prezentau aspecte deosebite dar nici nu erau documentate.

În aceste condiţiuni dosarul a fost restituit, propunerea fiind neîntemeiată.

Lipsă de orientare a dovedit şi fostul şef al Biroului K. de la Regiunea M.A.I. Ploieşti – locotenent major Matei Aurel – în documentarea unei sesizări privind un

ofițer de miliție, când a audiat împotriva ofițerului rude ale unui infractor care fusese anchetat de acest ofițer și acestea au dat declarații împotriva ofițerului.

Direcția de cadre făcând o verificare în acest caz a stabilit că declarațiile sunt mincinoase, iar ofițerul este nevinovat.

Căpitanul Nacu Victor de la Biroul K. al regiunii M.A.I. Iași, a dovedit superficialitate în executarea ordinului dat privind lucrarea unor cadre pe bază de dosare de semnalare. Deși în ordin este precizat că dosare de semnalare se deschid numai asupra cadrelor, el a deschis dosar de semnalare asupra deținutului de drept comun Popa Vasile pentru a-i stabili activitatea dușmănoasă în detenție.

Șeful Biroului K. de la Regiunea M.A.I. Brașov, căpitanul Czeinczok Mihai, în luna octombrie 1963, ne trimite un tabel cu mai multe elemente legionare în care apărea și numele de Duzinchevici. Întrucât la arhivele statului de la Regiunea Brașov, există un salariat cu nume asemănător, ne-a trimis acest tabel pentru a-l înainta la Direcția de cadre fără să ia nici un fel de măsuri în identificarea și verificarea celui de la arhivele statului din Sibiu – obiectiv deservit de Biroul K. Brașov.

Din cele de mai sus rezultă că unii lucrători operativi au dirijat agentura în mod superficial și au luat materiale informative care nu fac obiectul muncii noastre. Astfel de lucrători nu înțeleg că muncind în felul acesta cu agentura o distrag de la sarcinile și problemele importante ale muncii noastre.

Prin luarea materialelor de felul celor arătate mai sus, lucrătorii au dat de înțeles agenților că sunt mulțumiți de munca lor, iar agenții care dau astfel de materiale sunt și ei mulțumiți că nu sunt dirijați către probleme mai grele care incumbă și o răspundere mai mare din partea lor.

Acest lucru se petrece în timp ce în evidențele noastre se mai găsesc materiale care nu au fost clarificate.

O altă lipsă serioasă care dăinuie în activitatea noastră în mod deosebit la lucrătorii care lucrează cu agentura din rândul deținuților, constă în aceea că ei nu se ocupă permanent de educarea agenturii pentru a o scoate de sub influența elementelor dușmănoase și, totodată, agenții nu sunt educați pentru a înțelege în mod just colaborarea cu organele noastre.

Una din cauzele acestor lipsuri o constituie lipsa de control din partea șefilor profesionali.

Șefii de birou din centrală și regiuni, nu au controlat cum instruiesc și dirijează agentura existentă lucrătorii operativi, nu au participat în măsură suficientă la întâlniri de control cu unii agenți, iar atunci când au stabilit unele lipsuri în munca cu agentura nu au luat măsuri pentru îmbunătățirea muncii.

În această perioadă în fața serviciului K. și a birourilor din regiunile Dobrogea, București și Galați, a stat sarcina de a lucra informativ gospodăriile agricole M.A.I., de a depista activitatea dușmănoasă a unor elemente, descoperirea și prevenirea unor furturi și abuzuri care prejudiciază avutul obștesc, semnalarea abaterilor de la ordinele conducerii ministerului privind producția agricolă, cazuri de indolență și altele.

Menționăm că s-au obținut unele rezultate pe această linie la G. A. S-M.A.I. Periș și la G. A. S.-M.A.I. Tichilești din cadrul regiunii Galați.

Din cele șapte gospodării agricole ale ministerului, patru sunt pe teritoriul regiunii Dobrogea și două pe teritoriul regiunii București. Birourile K. care răspund de aceste obiective, în această perioadă au dovedit lipsuri serioase în îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Din unele controale efectuate la aceste gospodării s-a stabilit că în cursul acestui an s-au produs pagube însemnate avutului de stat printre care citâm următoarele:

– La Gospodăria M.A.I. Periș, au murit: 10 450 păsări, 90 taurine și 146 porci;

– La Gospodăria Tichilești, au murit: 1 373 păsări, 410 porci, 16 taurine și 78 oi. Tot la această gospodărie au murit 1 292 boboci din cauza lipsei de alimentație corespunzătoare.

– La Gospodăria Vlădeni, au murit: 255 porci, 210 oi, 17 taurine și 30 păsări, iar la Luciu-Giurgeni au murit 301 păsări, 27 taurine și 453 porci;

– La Gospodăria Saligny, au murit: 611 păsări, 219 oi, 46 porci și 14 taurine;

– La Gospodăria Salcia, au murit: 1 215 păsări, 1 055 porci, 408 oi, 17 taurine. Tot la această gospodărie, cu ocazia unui transport a unui însemnat număr de boboci, au murit prin sufocare 260 de capete. Dintr-un incubator din 4 397 de ouă, au scos doar 350 boboci și aceștia neviabili.

– La Gospodăria Chilia-Veche, au murit: 350 păsări, 1 041 porci, 735 oi și 19 taurine. La Periprava – datorită lipsurilor în îngrijirea și alimentarea purceilor – în lunile ianuarie-martie, au murit 191 purcei și tot din aceleași motive la Chilia Veche au murit 133 purcei și 241 capete viței.

Pe lângă aceste pagube provocate de mortalități, s-au semnalat lipsuri în ce privește îngrijirea și alimentația animalelor. Lipsuri grave s-au stabilit și în ceea ce privește executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole cât și în ceea ce privește folosirea în cele mai bune condițiuni a brațelor de muncă din rândul deținuților.

Din controlul și analiza făcută a mai rezultat că multe gospodării nu au îndeplinit la timp planul de investiții la construcții și din această cauză s-au creat greutăți în adăpostirea și îngrijirea animalelor.

Nici una din lipsurile arătate, n-au fost sesizate și raportate pe linia noastră conducerii ministerului pentru a se lua măsuri de prevenire.

Șefii de birouri poartă o vină foarte mare deoarece n-au luat toate măsurile de încadrarea principalelor obiective cu agentură calificată, capabilă să semnaleze la timp lipsurile grave ce au loc în întreprinderile noastre economice, n-au controlat îndeaproape în ce fel lucrează ofițerii cu agentura, în ce probleme și cum o dirijează.

Este cazul să întrebăm pe cpt. Ivașcu Ion, șeful biroului K. din regiunea Dobrogea, în ce probleme sunt dirijați cei 243 de agenți deținuți și 153 agenți cadre din colonii și gospodării, dacă în gospodăriile de pe teritoriul regiunii Dobrogea au fost constatate lipsuri atât de mari?

Birourile K. deşi au avut unele materiale informative, n-au considerat însă de datoria lor să raporteze şi numai după ce au primit ordinul nostru din iulie 1963, au raportat unele lipsuri din obiectivele economice. Multe din ele sunt importante şi au fost raportate conducerii ministerului şi s-au ordonat măsuri de verificare.

Mă întreb cui folosesc materialele închise în fichetele birourilor K. în care sunt semnalate lipsurile?

Regiunea Banat, printre altele, a raportat că în depozitele întreprinderii industriale de pe lângă penitenciarul Arad sunt mărfuri refuzate de beneficiar în valoare de peste 100 000 lei şi nu se ia nici o măsură pentru valorificarea lor.

Asemenea informaţii care nu au fost raportate au avut şi birourile K. de la regiunile Ploieşti, Argeş, Galaţi şi Dobrogea.

De asemenea, maiorul Vişan N., şeful Biroului K. din Regiunea Bucureşti, n-a luat măsurile cuvenite pentru a asigura cu agentură cele două gospodării agricole unde s-au constatat lipsuri serioase ce au adus pagube materiale statului.

Mai grav este faptul că în toate gospodăriile şi coloniile există câte un lucrător operativ, în unele obiective există şi agentură numeroasă, însă aceasta după cum am arătat este dirijată formal sau nu este dirijată deloc în problemele cele mai importante. Altfel nu se explică de ce avem atâtea lipsuri şi în domeniile atât de importante la activitatea economică.

Din analiza efectuată de către conducerea Serviciului K. în cursul lunii septembrie 1963, cu şefii de birouri din regiunile: Dobrogea, Bucureşti, Suceava, Cluj, Mureş Autonomă Maghiară şi Crişana, asupra felului cum se desfăşoară munca de reeducare a rezultat că unele birouri desfăşoară această muncă cu multe lipsuri.

Şeful Biroului K. de la Regiunea Cluj, căpitanul Pop Alexandru deşi a fost sprijinit în mai multe rânduri în vederea desfăşurării muncii de reeducare cu deţinuţii din penitenciarul Gherla, unde este încarcerat un număr însemnat de deţinuţi contrarevoluţionari, desfăşoară o muncă cu multe lipsuri. Nu s-a studiat temeinic activitatea elementelor încarcerate în acest penitenciar şi necunoscând aceasta, munca a fost dusă în general. De asemenea, cei doi lucrători care deservesc penitenciarul Gherla nu s-au ocupat în mod individual de prelucrarea şi demascarea activităţii unor deţinuţi care au avut diferite funcţii de răspundere în trecut şi nu au urmărit cum sunt îndeplinite sarcinile reeducării de către conducerea penitenciarului. Agentura existentă nu este judicios folosită în această acţiune.

Lipsuri mai grave au şeful biroului K. Dobrogea, căpitanul Ivaşcu Ion şi locţiitorul său, maior Ene Constantin, în munca de reeducare a deţinuţilor contrarevoluţionari de la coloniile Periprava şi Salcia.

Deşi Biroul K. din regiunea Dobrogea, a fost printre primele care a început această muncă de reeducare din ordinul conducerii ministerului, la sfârşitul anului 1960, cu sprijinul direct al conducerii Serviciului K. a reuşit să obţină primele rezultate de început, pe baza cărora s-a extins această muncă şi în alte penitenciare, însă nu a

continuat munca în acelaşi ritm, nu au dezvoltat-o conform sarcinilor şi ordinelor date de conducerea ministerului.

La şedinţa din 6 decembrie 1962, când s-a analizat şi felul cum se execută acest ordin, conducerea ministerului a criticat în mod deosebit pe tovarăşii de la Biroul K. Dobrogea, care nu au obţinut rezultatele la nivelul cerinţelor muncii şi posibilităţilor lor.

Agentura din rândul deţinuţilor contrarevoluţionari în număr de 33 agenţi, este cu totul insuficientă pentru supravegherea informativ-operativă a celor cca. 2 900 deţinuţi contrarevoluţionari, pentru susţinerea muncii de reeducare. În regiunea Dobrogea nu s-a făcut aproape nimic în ce priveşte munca individuală de prelucrare a unor deţinuţi ce au avut funcţii de răspundere în trecut. Materialul informativ în problema reeducării este confuz şi prezintă unele manifestări pozitive şi negative ale unor deţinuţi care nu prezintă mare importanţă în acţiunea de reeducare.

Căpitanul Ivaşcu Ion trebuie să lichideze cu lipsurile şi să treacă la executarea ordinelor conducerii ministerului în ce priveşte sarcinile ce ne revin în munca de reeducare.

Tovarăşul Ivaşcu trebuie să analizeze situaţia de pe următoarea poziţie:

a) în reg. Dobrogea este concentrat cel mai mare număr de deţinuţi;

b) aproape toţi deţinuţii din regiunea lor muncesc în unităţile productive ale ministerului;

c) din totalul gospodăriilor agricole M.A.I., cel mai mare număr se află pe teritoriul Dobrogei. Iar ponderea economică a acestor gospodării este foarte mare;

d) numeric, biroul K. Dobrogea este cel mai mare în comparaţie cu celelalte birouri K. din ţară.

Consider că tovarăşul Ivaşcu Ion trebuie să judece lucrurile în felul acesta înainte de toate.

Locţiitorul său, maiorul Ene Constantin, care a condus biroul un an de zile, timp în care tovarăşul Ivaşcu a fost la şcoală, a lucrat foarte prost, a dat dovadă de multe lipsuri.

După părerea mea, maiorul Ene Constantin, ori este un leneş, ori un incapabil.

Pentru îndreptarea muncii, tovarăşul Ivaşcu, printre alte măsuri, trebuie să analizeze serios dacă maiorul Ene poate să îndeplinească mai departe funcţia de locţiitor şef birou.

Însă nu aceasta este cauza principală a lipsurilor biroului. Principalul este că în birou n-a fost imprimată răspunderea, simţul datoriei, n-a fost exercitat un control sistematic pe baza ordinelor conducerii ministerului.

Din analizele făcute a rezultat că majoritatea lucrătorilor operativi depun eforturi pentru îndeplinirea în condiţiuni cât mai bune a sarcinilor profesionale de care răspund, ceea ce a făcut ca în comparaţie cu situaţia din trecut starea disciplinară din muncă să se îmbunătăţească.

Totuşi, în cadrul serviciului au fost cazuri când datorită unor abateri de la disciplina în muncă şi disciplina militară, am luat măsuri de sancţionare.

Astfel, căpitanul Mocan Gheorghe a fost sancționat pentru superficialitate și lipsă de răspundere în executarea unei lucrări, căpitanul Barbus Gheorghe a fost sancționat cu zile de garnizoană și retrogradat de la funcția de locțiitor șef birou la funcția de lucrător operativ prim, deoarece a dovedit că nu este corespunzător acestei funcții, căpitanul Mutiu Ilie, sancționat pentru comentarii de ordine; locotenent Dănescu Marin, pentru că a invitat un cetățean ca să-l audieze și a uitat de această audiere.

În urma măsurilor de sancționare a acestor ofițeri și prelucrarea lor în cadrul birourilor, starea disciplinară în unitatea noastră s-a îmbunătățit.

*

*   *

Analizând felul cum sunt îndeplinite ordinele conducerii ministerului, rezultă că în această perioadă Serviciul K. și birourile din regiuni și-au îndreptat activitatea pentru realizarea sarcinilor și putem spune că ele au fost îndeplinite în bună parte, calitatea muncii a crescut simțitor.

Recrutarea, dirijarea și instruirea agenturii se face mai calificat, o bună parte din agentură atât din rândul cadrelor cât și din rândul deținuților, a furnizat materiale importante asupra unor probleme și elemente care prezentau interes pentru organele noastre.

Pe de altă parte, agenții slabi și fără perspective au fost abandonați, în locul lor fiind recrutați agenți cu posibilități de informare.

Prin lucrarea mai calificată a acțiunilor și dosarelor de semnalare atât serviciul cât și birourile K. din regiuni au reușit să clarifice diferite materiale existente cu privire la activitatea necinstită a unor elemente.

De asemenea, apreciez că într-o bună măsură am reușit să îndeplinim sarcinile privind munca de reeducare cât și prevederile ordinului nr. 87.

Din analiza făcută a rezultat însă că în munca noastră se mai manifestă lipsuri în organizarea și desfășurarea muncii informative în obiectivele de care răspundem.

Unii lucrători operativi au dovedit superficialitate, lipsă de orientare, lipsă de răspundere și formalism în muncă, datorită acestui fapt nu au reușit să-și axeze munca pe principalele sarcini din activitatea lor concretă ci dimpotrivă s-au ocupat de probleme care le-au îngreunat activitatea și care nu prezintă importanță pentru munca noastră.

Una din cauzele principale care a contribuit la aceste lipsuri o constituie lipsa de control permanent atât din partea șefilor de birou cât și din partea conducerii serviciului.

Consider că lipsurile manifestate în activitatea noastră pot fi lichidate, iar munca să fie dusă la un nivel mai înalt dacă toți lucrătorii se vor ocupa în mod serios și permanent de îndeplinirea sarcinilor sub toate aspectele de care am vorbit.

Pentru îndeplinirea ordinelor conducerii ministerului și pentru îmbunătățirea muncii, în fața serviciului și a birourilor K. din regiuni, stau următoarele sarcini mai importante:

-Executarea sarcinilor prevăzute în ordinele conducerii ministerului din 23 octombrie 1962 și 21 octombrie 1963;

-Lucrarea informativ-operativă activă a gospodăriilor agricole și întreprinderilor industriale M.A.I. în scopul de a preveni daunele care se aduc statului prin sacrificări de animale și mortalități, furturi, neglijențe și alte ilegalități comise în procesul de producție.

Ca urmare a lipsurilor existente în gospodăriile agricole și cele industriale ce aparțin M.A.I.-ului, tovarășul vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne, general colonel Alexandru Drăghici, a ordonat ca de aceste obiective, în afară de organele K. să se ocupe și organele de miliție pentru lichidarea stării infracționale pe linie economică.

În vederea executării acestui ordin, Serviciul K. a dat instrucțiuni birourilor și grupelor K. asupra modului cum trebuie să procedeze în viitor în lucrarea obiectivelor menționate mai sus, atât de lucrătorii pe linie de K. cât și de lucrătorii pe linie de miliție, care au primit ordin de la D. G. M. în acest sens.

Atragem atenția că prin lucrarea acestor obiective și de către organele de miliție nu înseamnă că lucrătorii operativi care deservesc astfel de obiective nu trebuie să se mai ocupe de ele. Ordinele conducerii ministerului în legătură cu lucrarea informativ-operativă a acestor obiective de către organele K. rămân în vigoare și birourile K. trebuie să se ocupe mai departe și de problemele economice. Unele din ele și anume acelea care sunt justițiabile sau necesită control sau anchete care nu pot fi făcute de organele K. din motive de conspirativitate, se vor preda organelor de miliție.

Alte materiale privind diferite lipsuri ale conducerii întreprinderilor, conducătorilor diferitelor sectoare ca: indolența, abateri de la ordine, lipsa de răspundere și de preocupare, imoralități și alte asemenea fapte trebuie să fie raportate ministerului, verificându-le în prealabil temeinic.

Pentru aceasta este necesar să creăm agentură în toate unitățile de detenție și producție așa cum prevede ordinul M.A.I. nr. 87, să încadrăm informativ toate camerele de detenție și toate sectoarele unităților de producție, în scopul prevenirii pagubelor materiale în gospodării și a activității dușmănoase în detenție.

– Intensificarea muncii informativ-operative în procesul muncii de reeducare cu deținuții contrarevoluționari și îndeosebi recrutarea de agentură în vederea susținerii muncii de reeducare;

– Lucrarea informativ-operativă a obiectivelor de miliție, spate și penitenciare în scopul descoperirii și prevenirii activități necinstite din partea unor cadre;

– La unele secții ale Arhivelor Statului au pătruns elemente străine regimului nostru pentru a consulta documente istorice, care apoi să le interpreteze în mod naționalist-șovin, cu scopul să alimenteze politica revizionistă privind apartenența Ardealului.

De asemenea, la Arhivele Statului din București au venit unii cetățeni polonezi să studieze documente privind tezaurul polonez furat de hitleriști, pretinzând că în arhivele noastre s-ar găsi documente din care să rezulte că acesta a fost depus în țara noastră și în felul acesta să ridice pretenții materiale neîntemeiate față de statul român.

Pentru a preveni în viitor astfel de situații, suntem obligați de a ne ocupa îndeaproape de aceste obiective prin crearea de agentură care să ne poată informa la timp asupra tuturor încercărilor din partea unor elemente dușmănoase și necinstite.

Pentru șefii de birouri și conducerea Serviciului K. sarcina principală este de a ne ocupa concret de problemele muncii pentru a ne achita cu cinste de sarcinile încredințate.

Șeful Serviciului K
Colonel de securitate Petruc Mihai

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 106, f. 29–46.

141.

1963 noiembrie 11. Concluziile adjunctului ministrului Afacerilor Interne, Negrea Vasile, în urma ședinței de analiză a activității Serviciului K.

Concluziile
Tov. adj. Negrea Vasile, la ședința cu Serviciul K

Tovarăși,

S-au înscris și au luat cuvântul la discuții 7 tovarăși: 5 din regiuni și 2 din centrală.

Cred că s-au dezbătut toate problemele puse aici în discuție, în baza materialului prezentat de tov. col. Petruc. Analiza care a fost făcută în materialul prezentat a cuprins aproape toate problemele necesare a fi puse în fața dvs. și cu completarea care s-a făcut în discuție, se poate spune că s-a întregit materialul tov. col. Petruc.

Se poate aprecia că Serviciul K în perioada care s-a scurs, și-a îmbunătățit munca atât cu agentura, în dosarele de semnalare, în dosarele de verificare pe care le lucrează. În sectoare ca: miliție, spate, arhive – unde s-au făcut mai puțin decât în celelalte sectoare – și penitenciare s-au făcut multe lucruri bune în perioada la care se referă analiza noastră. Materialele prezentate de tov. col. Petruc conducerii ministerului în cursul acestui an, mare parte au fost corespunzătoare, de valoare, în baza lor fiind luate măsuri de direcțiile noastre informative.

Tovarăşii din Serviciul K au sprijinit munca şi altor sectoare din minister prin aceea că o serie de agenţi eliberaţi din puşcărie au fost predaţi, pentru a se continua munca cu ei, direcţiilor a II-a şi a III-a: de asemenea, au mai fost predaţi agenţi şi la unele regiuni.

Trebuie spus, tot ca parte pozitivă, că Serviciul K a semnalat multe lucruri privind elementele contrarevoluţionare existente în detenţie, precum şi cele de drept comun, materiale în baza cărora au fost întreprinse acţiuni corespunzătoare.

Ţin să mai subliniez faptul că faţă de trecut – pe când era la conducerea serviciului, Barbu – s-au lichidat multe lipsuri care dăinuiau de multă vreme.

Noi am vrut ca în şedinţa de astăzi, în afară de părţile pozitive, să vedem totuşi lipsurile manifestate în munca acestui serviciu.

De la început pot face o apreciere în sensul că discuţiile purtate aici au fost deficitare la capitolul autocritică, tovarăşii (aproape toţi care au luat cuvântul) au ţinut să arate mai mult cum şi-au organizat munca, cum au deschis dosare de semnalare şi verificare etc., dar au vorbit mai puţin de lipsurile din Serviciul K şi a birourilor din regiuni.

Iată, eu am să arăt un aspect al muncii care constituie o lipsă gravă. Noi avem foarte multe gospodării agricole în cadrul Ministerului şi în mod deosebit în regiunile Dobrogea şi Bucureşti, dar avem şi în celelalte regiuni unele întreprinderi industriale, care aduc un aport economiei noastre naţionale. Dacă Serviciul K ar fi luat mai din timp măsuri să sesizeze lipsurile de organizare care se manifestă în aceste gospodării agricole, risipa de braţe de muncă care s-a constatat în activitatea lor, multe lucruri ar fi fost prevenite. De asemenea, n-a fost sesizat aspectul acesta de dezinformare, de minciună, practicat în gospodăriile noastre. Spun acest lucru fiindcă am avut multe gospodării agricole care în acest an au obţinut produse însemnate. Noi trebuia să dăm către stat o cantitate mai mare de produse agricole decât aceea contractată iniţial. Ce se întâmplă însă? Directorii gospodăriilor şi unii colaboratori ai lor raportează D.G.P.C.M cifre ireale privind situaţia din gospodării, iar penitenciarele – la rândul lor – ne raportează nouă aceste inexactităţi, iar noi – luându-le drept reale – le raportăm la partid şi pentru acest fapt nu de mult am fost martorii unui lucru destul de neplăcut. Despre ce este vorba.

Acum o lună s-a făcut o situaţie a existentului de cereale din gospodăriile noastre, pentru a raporta organelor de partid cu cât putem suplimenta planul de contractări pentru stat.

Pe baza celor ce ni s-a raportat, am arătat că nu putem furniza decât 4 000 t. porumb, ca să meargă după aceea în teren o comisie din partea secţiei de partid şi să constate că de fapt avem posibilitatea să dăm încă 12 000 t. în plus.

Acest exemplu dovedeşte că unii oameni ascund adevărul, că vroiau să folosească acest porumb în alte scopuri. În felul acesta a pus într-o situaţie proastă conducerea ministerului în faţa conducerii de partid, raportând o altă situaţie decât cea reală.

Dacă organul nostru contrainformativ de la regiunea Dobrogea avea în vedere acest lucru, fără îndoială că am fi putut evita din timp aceste lucruri neplăcute.

La fel stau lucrurile și în ce privește producția noastră de carne. Noi avem un mare număr de porci, oi, păsări aduse din import, plătite cu valută, pe care le-am dat pe la toate gospodăriile noastre. Am adus porci rasă Landras, vaci de mare productivitate, găini care fac 260 ouă pe an, toate acestea cumpărate cu valută. S-a avut în atenție dotarea gospodăriilor noastre cu aceste animale și păsări tocmai în scopul ridicării economiei noastre naționale.

Unii din directorii noștri de gospodării lucrează bine, îndeosebi cel de la Tichilești, care se îngrijește cu pasiune de toate animalele ce i se trimit acolo. La fel trebuie apreciat și directorul de la Periș, în afară de defecțiunile care s-au întâmplat acolo.

Avem în subordine o serie de întreprinderi industriale create pe lângă penitenciarele: Gherla, Mislea, Mărgineni, Târgșor și în multe alte locuri.

O primă sarcină a Serviciului K ar fi aceea ca, cu ajutorul agenturii informative creată din rândul deținuților, să cunoască ce pun elementele din detenție la cale, dacă nu cumva unele din aceste elemente intenționează să saboteze activitatea întreprinderii, dar, în același timp să vadă și aspectele celelalte, fiindcă ei tot contrainformativ lucrează în rândul cadrelor din penitenciare și miliție. Degeaba vom avea noi agentură în rândul deținuților contrarevoluționari, degeaba vom ști ce fac ori ce intenționează să facă aceștia dacă în rândul cadrelor din penitenciare, acolo unde de fapt se organizează munca, nu știm care este situația reală. Nu este suficient ca într-o parte să lucrezi bine și în alta prost. Noi trebuie să lucrăm peste tot bine, să vedem ce aport aduc economiei noastre naționale sectoarele acestea din subordinea M.A.I.

Executând așa cum se cuvine și la timp aceste atribuțiuni, se poate spune că aparatul nostru de contrainformații al serviciului K își aduce pe de-a întregul aportul său.

Așa cum de altfel rezultă și din discuțiile făcute aici, dv. v-ați ocupat puțin de problemele economice, doar pe ici pe colo, mai sesizați că la Arad au fost stricate niște mașini aducându-se un prejudiciu de 100 000 lei. Aici însă nu v-ați ocupat să vedeți care sunt totuși cauzele acestei defecțiuni. Uitați, așa se petrec lucrurile și cu gospodăriile noastre din baltă, mai ales că ei au și unele motive pentru a justifica incorectitudinile ce se comit aducând ca argument unele inundații ce se produc. În felul acesta nelucrarea la timp și în condiții corespunzătoare a unui teren, fapt ce duce la compromiterea recoltei, este aruncat pe seama „inundațiilor" ori a altor factori naturali.

Probabil că vreunul din lucrătorii pe linie de K care sunt mai mereu în jurul acestor salariați din gospodării, scapă din atenție să ne sesizeze aceste aspecte necorespunzătoare, având în vedere că și el a mai „ciupit" câte ceva de pe acolo și că dacă va da în vileag realitatea din gospodărie s-ar putea să fie și el luat la rost.

Totodată trebuie arătat că aceste aspecte negative se mai petrec și datorită faptului că unii lucrători de ai noștri lucrează slab cu agentura.

Este cunoscut că agentura din rândul deținuților trebuie să fie bine aleasă, conspirată, sinceră față de noi, pe care s-o creștem zi de zi așa încât, la ieșirea din detenție, ea să poată fi folosită în continuare de organele noastre contrainformative. Dar, trebuie spus că din cauza lipsei de educație, această agentură în general e slabă, nu se prezintă la nivelul cerințelor muncii noastre prezente.

În trecut în munca Serviciului K au existat multe provocări. Eu vă reamintesc de cazul de la Brăila – datând de pe timpul când era Barbu șeful acestui organ – când s-a venit cu un singur referat în care se spunea că șeful securității de la raionul Brăila împreună cu alți ofițeri au furat, au făcut contrabandă și – după mintea lui Barbu – se arăta că sunt în legătură cu marinari străini. I-am ținut 6 luni de zile arestați, ca în cele din urmă să le dăm drumul. De ce s-a întâmplat așa ceva?

Pentru că un ticălos ca Barbu ne-a prezentat un referat denaturat.

Eu v-am atras atenția în timpul ședinței și vă atrag din nou, foarte serios, că dacă se va continua a se munci fără simț de răspundere, ca în trecut, cei ce se vor face vinovați vor fi făcuți răspunzători. Noi nu avem nevoie de așa ceva. Avem nevoie în cadrul acestui sector de muncă de oameni serioși, obiectivi. Noi lucrăm cu oameni și nu avem nici un interes să ne creăm dușmani artificiali.

Mai există în capul unor lucrători anumite fantezii privind lupta împotriva dușmanului și tovarășul vicepreședinte a atras atenția foarte serios la recenta ședință ținută pe minister, asupra acestui lucru. Eu țin să atrag din nou atenția asupra acestui lucru, să vă feriți de provocări. Noi trebuie să educăm aparatul din subordine pentru a-l determina să lucreze și să acționeze numai pe bază de documente neîndoielnice, bine verificate, nu la întâmplare.

S-a arătat aici despre un cadru de la miliție că a schimbat 3 case. Nu este bine să ne pierdem vremea cu fel de fel de nimicuri și mai ales nu este bine să se ia drept bună orice sesizare. Sesizarea să fie bine verificată și numai după aceea să se facă caz. Și despre voi vin multe materiale prin care sunt sesizate diverse lucruri. Dacă și noi am lua de bun toate aceste lucruri ar însemna să luăm multe măsuri negândite. Vedeți însă că nu ne lăsăm induși în eroare, le dăm spre verificare mai întâi.

Din penitenciare vin fel de fel de sesizări din partea deținuților și voi vă bucurați că ați descoperit cine știe ce. În realitate, sunt multe minciuni în care voi vă risipiți, consumându-vă toată energia în a le verifica.

Un ticălos de la Sighet a trimis tovarășului ministru o sesizare prin care arăta că directorul penitenciarului de acolo „mănâncă“ oameni, că a „îngropat“ nu știu câți oameni; că lucrătorul politic nu știu ce a mai făcut. Cum citeai scrisoarea îți dădeai seama că este ceva ireal. Am trimis un om acolo și când a verificat și-a dat seama că este făcută de un provocator.

Am ordonat atunci să-l izoleze ca să ne pomenească până s-o libera din pușcărie. Așa trebuie procedat cu asemenea elemente ticăloase, care caută să ne saboteze.

Voi aveți foarte mult material de felul acesta. Eu vă atrag atenția ca și organele noastre informative să lucreze cu mai multă grijă, să vadă ce este adevăr și ce este minciună.

Sigur, mai sunt foarte mulți condamnați contrarevoluționari sau de drept comun care n-au spus totul în timpul anchetei. În arest, prin agentura informativă, noi putem să scoatem ceea ce nu au dat în anchetă, să descoperiți elementele contrarevoluționare rămase în libertate; se pot descoperi, de asemenea, valori care se mai păstrează ascunse. Aceasta trebuie să fie o preocupare de seamă pentru ofițerii noștri care lucrează pe linie de K.

La Galați avem pe fostul fabricant de șampanie. El a fost agentul nostru, ca să primim sesizare pe linie de miliție că el are valută acasă. S-a trecut la verificarea informației și când o anchetează pe sora lui și încă un element, a rezultat că dețin valută. Atunci am dat dispoziție să-l aresteze.

Mai sunt asemenea elemente în pușcărie care dețin valută, de care statul nostru are nevoie. Dacă organele noastre K ar avea în atenția lor toate aceste probleme, sigur că ar putea să aducă un aport mai mare muncii.

În ce privește problema reeducării.

S-a vorbit mult aici în sensul că în această direcție au fost realizate multe lucruri. Eu consider că nu s-a făcut chiar mult. Într-adevăr, la Aiud s-a făcut mult fiindcă s-au creat și condiții, a fost trimis acolo un fost șef de regiune, tovarășul ministru i-a dat ordin să se ocupe de vârfurile legionare și el, într-adevăr, a făcut treabă bună în sensul că din rândul vârfurilor legionare a reușit să obțină o serie de note informative, și-a creat agentură, a introdus-o în rândul elementelor urmărite – care implorau toată ziua pe „sfinți“ să-i scape de pușcărie – iar după ce a cunoscut întreaga lor activitate a început ofensiva împotriva lor, a urmărit să vadă care sunt mai puțin rezistenți concepțiilor ideologiei vechi și a găsit foarte mulți din aceștia.

Așa a fost posibil, după cum ați văzut, ca noi să grațiem pe Nichifor Crainic, preotul Borșa și pe Budișteanu. Au fost puși unii din ei să scrie la „Glasul Patriei“, articole ce au ajuns în mâna legionarilor transfugi care, firește, n-au privit cu ochi buni – nici chiar Horia Sima – tot ce a scris părintele Borșa, unul dintre legionarii fruntași din țara noastră și, totuși, printr-o temeinică muncă de reeducare, cu ajutorul nostru, prin felul de a munci al tov. Crăciun, s-a reușit un lucru bun.

A reușit ca și pe Petrașcu, care este înlocuitorul lui Horia Sima, să-l determine să vorbească într-o sală mare, în fața a peste 200 de deținuți, arătând că: „gata, s-a terminat cu Garda de Fier“ și după felul cum a vorbit, unii legionari au afirmat că „Petrașcu a înmormântat Garda de Fier“.

Iată, s-au obținut unele rezultate bune dar noi nu ne facem iluzii. Noi nu spunem că de acum, scoțându-i din închisoare pe Radu Gyr, pe Budișteanu, Borșa și Nichifor Crainic, am terminat cu ei, pentru că legionarii sunt legionari și pot să întreprindă acțiuni, chiar dacă nu ei, pot îndemna pe alții.

Elementele legionare există nu numai la Aiud ci şi la Botoşani. Tovarăşul de la Suceava a prezentat un raport bun şi bine pregătit. El cunoaşte situaţia de la Botoşani. Şi tovarăşii de acolo au făcut un pas bun în această muncă, dar puteau face şi mai mult. Acolo sunt multe epave, bolnavi, dar sunt şi elemente sănătoase, capabile, sunt şi câteva vârfuri naţional-ţărăniste acolo şi ar fi putut face mai mult în această muncă. Pot să-şi spună şi ei părerea, să ia atitudine faţă de conducerea lor, dar în scris, nu în vorbe. Putem realiza acest lucru fără însă a le spune că după aceea le vom da drumul, pentru că nu facem târg cu ei. Noi trebuie să le demonstrăm că statul nostru democrat-popular este un stat care construieşte socialismul, care şi-a construit o industrie, lucru ce n-a fost realizat în sute de ani de burghezie, că toate aceste succese au fost obţinute numai în 19–20 ani de noi. În felul acesta a procedat Crăciun cu cei de la Aiud, ba i-a luat şi i-a plimbat peste tot, completând discuţia cu observarea pe viu a realităţii.

Eu îl cunosc pe Penescu, îl cunosc pe Lazăr Ştefănescu pentru că l-am anchetat în 1950. Penescu poate să ne păcălească. Lazăr Ştefănescu este un păcătos de profesor care a reuşit să strângă în jurul lui unele elemente care spuneau că sunt apropiate nouă. Acum îi este greu să vină şi să ne declare nouă că a terminat cu trecutul lui. Va trebui să-l verificăm bine, să nu ne înşele el pe noi, ci noi pe el. Tov. Petruc a venit la mine şi mi-a raportat că Penescu nu este cinstit. Să luăm măsurile corespunzătoare.

Cunosc un caz. Un element scos din puşcărie, care în timpul detenţiei a avut o comportare bună, a început de acum să oscileze. Ce se întâmplase? Întâlnindu-se cu unul de ai lor, a fost avertizat, spunându-i-se că ei s-au angajat să meargă pe un drum şi dacă nu va continua va fi rău de ei.

S-ar putea ca în munca noastră să întâlnim şi elemente care nu ştiu încotro s-o apuce. Aceasta nu înseamnă că nu va trebui să muncim cu ei. Va trebui să muncim şi să-i determinăm aşa cum dorim noi.

Apreciez că la regiunea Dobrogea şi în mod special la Periprava s-a lucrat slab. Acolo avem majoritatea elementelor transferate de la Aiud, care în penitenciar au avut o atitudine păcătoasă. Nu ne-am mai ocupat însă de ele pe motiv că au fost aruncate de la Aiud. Nu este bine să fie privită aşa problema, trebuie să vă ocupaţi de ei, iar dacă vreunii din ei reuşesc să iasă afară fără ca noi să-i convingem, atunci să-i predăm aparatului informativ, ca să clarifice ei problema.

Se vede treaba că tov. Ivaşcu – de la Dobrogea, care spune că este nou – nu a vrut să aibă o poziţie bună iar noi nu ne putem declara de acord cu ceea ce a spus. Tovarăşul a ridicat problema ajutorului pe care trebuie să-l primească. Acest lucru însă nu-l scuteşte de muncă. Biroul acesta trebuie să lucreze, să vină deci cu măsuri. Nu trebuie să aruncaţi totul numai pe Serviciul K, cum că nu v-a ajutat, fiindcă acolo aveţi şef de regiune, sunt acolo doi locţiitori care au experienţă în munca informativă şi puteaţi cere ajutor în problema de reeducare a acestor deţinuţi. Tovarăşul în loc să analizeze lucrurile aşa cum se prezintă ele, a spus că vina o poartă tov. col. Petruc, care nu l-a ajutat.

Trebuie avut în vedere că în regiunea Dobrogea, în baltă, există în detenţie un număr mare de legionari, mai mulţi chiar cât toţi ceilalţi deţinuţi legionari din alte penitenciare din ţară şi ca atare, trebuie să ne îndreptăm atenţia asupra problemei reeducării lor. Este foarte important să cunoaştem ce se petrece în rândul lor.

Când a luat fiinţă Serviciul K s-a analizat cu multă răspundere, pentru că ei au de-a face pe lângă deţinuţi şi cu cadrele M.A.I. din sectoarele de: spate, miliţie, arhive, penitenciare. Luându-se exemplu numai miliţia, s-a avut în vedere că ea cuprinde un aparat mare, cu posibilităţi mari de a scăpa de sub control, că acolo se efectuează o muncă care prezintă multe tentaţii spre lucruri necinstite; s-a ţinut seamă că oamenii din acest sector de muncă vin în contact cu foarte multe probleme, cu elemente de tot felul şi că oamenii slabi îşi pot pierde controlul. Dv. aţi întâlnit de fapt foarte multe cazuri de elemente care au luat mită, care au comis acte de imoralitate, unele devenind chiar elemente contrarevoluţionare (exemplul fostului şef al Direcţiei financiare – Neagu Ovidiu, care împreună cu alte câteva elemente – tot salariaţi M.A.I. – au adus elogii capitalismului şi au denigrat regimul nostru. El a fost arestat, condamnat. Iată cum acesta, din director în M.A.I. a fost trimis în detenţie ca duşman).

Pentru a cunoaşte toate aceste aspecte negative din activitatea acestor unităţi noi punem problema ca organul K să lucreze mult mai bine, să recruteze o agentură cât mai capabilă. Numai în felul acesta va putea să desfăşoare o muncă corespunzătoare sarcinilor ordonate.

Este just ce s-a arătat aici. Să prevenim o serie de elemente care sunt tentate la apucături necorecte. Am avut nu de mult un caz în Capitală, un salariat de al nostru care obişnuia să meargă mereu pe la magazinul corpului diplomatic. I s-a atras atenţia că dacă mai umblă pe acolo nu are ce căuta la noi şi sperăm să-l îndreptăm. În felul acesta l-am prevenit de a comite un lucru poate şi mai grav. Nu i-am deschis acţiune informativă pentru că el a fost acolo după băutură şi ţigări şi nicidecum după altceva. Noi am socotit că este bine să prevenim omul şi s-a dat ordin ca cineva competent să discute cu el.

Noi avem agentură şi pe alte linii şi oricum ar încerca să ne păcălească, tot cade într-un loc şi atunci va fi tras la răspundere cu toată seriozitatea.

La fel ca în cazul exemplificat, şi în aparatul de miliţie şi spate sunt unii oameni care se lasă tentaţi de anumite elemente cu care vin în contact.

Trebuie spus că Serviciul K nu s-a ocupat de Arhive. S-a spus că aceşti oameni prelucrează material istoric şi de arhivă, că la ei mai vin unii istorici, filozofi şi că este puţin probabil ca aici să intre elementele contrarevoluţionare, ipoteză care s-a dovedit a fi nejustă.

Din documentele existente în arhivele statului, unele prezintă importanţă foarte mare şi spre asemenea documente caută să-şi croiască drum unele persoane care vor să întocmească o istorie aşa cum vor ele şi când spun aceasta mă refer în primul rând la unele elemente din afara ţării. De pildă, din Polonia a venit o echipă de arhivişti care intenţionau să studieze documente legate de materialele intrate în ţara noastră

în anul 1939, odată cu refugierea unor polonezi la noi, fiindcă – spuneau ei – sunt „informați" că acești polonezi în anul 1939 au adus în România „tezaur", cu toate că noi știm că acești polonezi au venit nu cu averi ci cu picioarele goale, dezbrăcați, așa încât a trebuit să-i îmbrace statul român. Unii tovarăși polonezi au pierdut din memorie aceste realități triste ale istoriei și pretind că s-ar fi adus la noi „tezaur".

Tezaurul, burghezia poloneză l-au dus acolo unde știau că n-au să ajungă fasciștii, l-au trecut în Apus.

Tovarășii noștri de la Arhive erau cât pe aici să caute acolo asemenea „documente". S-a dat ordin să nu le fie satisfăcută o asemenea cerere, nejustă, de altfel.

Sau, de pildă, vin unii din Ungaria – care vor să se documenteze despre trecutul istoric al Transilvaniei. Unii vin pe linie turistică, alții pe linia Academiei R.P.R. și alții ca invitați ai Ministerului Învățământului. Aceștia încearcă să arate că ar fi mai justă existența unui Ardeal autonom, ori a reîntregirii Ardealului cu „Ungaria mare" etc., căutând să convingă pe alții că istoria a început de când Austro-Ungaria a ocupat Transilvania. Ei de fapt încearcă fel de fel de jonglerii tocmai în scopul de a falsifica istoria.

Au fost luate măsuri de către noi și s-a oprit intrarea unor asemenea elemente la Arhive.

Dacă ei vor să demonstreze pe linie de partid acest lucru, n-au decât să-l facă, dar nu le admitem să vină aici pentru a strânge documente de a falsifica istoria. Dacă ar spune cel puțin adevărul nimeni nu s-ar opune, dar ei mint.

Dacă ați citit bine o istorie scrisă de un neamț din R.F.G. intitulată „Istoria muncii", o să vedeți acolo o teză cum că nemții „care au venit la noi de peste 800 de ani, ar fi stăpânii de drept ai unei părți din pământul nostru, că acest pământ ar fi de fapt pământ nemțesc". Iată ce inepții pot debita unii, deși ei vorbesc despre niște cetățeni ai statului nostru. S-a luat atitudine și oamenii au început să-și revină la realitate.

Trebuie să rețineți că sunteți obligați să lucrați acest aparat de la arhive pentru că acolo sunt elemente vechi, buni arhiviști, care se pricep să păstreze această avuție a statului nostru și noi nu avem nimic cu ei atâta timp cât sunt corecți.

Voi trebuie să știți tot ce se face acolo și în momentul când vin asemenea elemente necinstite și caută să se introducă în arhivă, să fim încunoștiințați și-i vom da imediat afară.

Acum, tovarăși, în legătură cu o problemă care a fost ridicată aici, referitor la conducerea Serviciului K, problemă pe care o apreciez ca fiind justă.

Cu toate îmbunătățirile care au fost aduse muncii de tovarășii Petruc și Tiriachiu, ei scapă un lucru foarte principal, adică ajutorarea mai consistentă a regiunilor. Ei au căutat să facă treabă și au mers mai mult în jurul ministerului, la Jilava, la Văcărăști, dar nu și-au luat rolul lor de coordonatori ai muncii K în regiuni, așa cum de fapt fac alte direcții din aparatul nostru central. Tovarășii s-au mulțumit numai să ceară unele lucrări prin adrese, în cel mai rău caz au chemat și câte un om aici, în loc să vadă cum muncesc oamenii în teren, ce materiale au acolo și dacă eventual este nevoie de un ajutor concret. Rămâne ca tovarășii Petruc și Tiriachiu să meargă jos și eu le

recomand să-şi facă un plan de muncă care să cuprindă nu numai aparatul de aici ci şi aparatul din regiuni, să ajute aparatul de la regiunea Dobrogea cât şi din celelalte regiuni. Să vadă ce se petrece jos, să ia legătura cu agentura, să vadă dacă nu se fac provocări; să urmărească la aparatul de miliţie ce agentură există, munceşte ea cu dragoste şi să facă un plan de felul cum pot raporta într-un termen scurt, măsurile pe care le-am ordonat în legătură cu controlul şi sprijinul.

O altă problemă este legată de disciplină.

Vedeţi, disciplina la noi ar trebui să fie un lucru foarte serios, de care să fie pătruns fiecare din ofiţerii noştri.

Aţi observat şi dv. în şedinţa de astăzi un lucru foarte neplăcut. Fiind pusă întrebarea cine doreşte să se înscrie la discuţii, se ridica câte un tovarăş, spunea „eu“ şi se aşeza jos. Este un lucru în aparenţă minor, dar destul de semnificativ, în ce priveşte disciplina de care sunt pătrunşi unii tovarăşi ofiţeri.

Tov. col. Petruc foarte anemic a prins în analiză problema disciplinei. Trebuie reţinut că problema aceasta este pentru noi de o foarte mare importanţă fiindcă de ea depinde mult realizarea sarcinilor noastre, de ea depinde mult executarea ordinelor, fiindcă dacă nu există disciplină degeaba discutăm noi zile întregi.

Dacă nu recrutaţi agentură corespunzătoare, dacă nu deschideţi la timp acţiuni şi dosare de semnalare, dacă nu faceţi legende corespunzătoare în acţiuni, toate acestea se datoresc în primul rând lipsei de disciplină, fiindcă toate aspectele muncii noastre sunt legate de disciplină aşa încât tov. col. Petruc şi col. Tiriachiu precum şi ceilalţi tovarăşi, trebuie să fie foarte exigenţi în privinţa disciplinei, să ia măsuri severe împotriva celor care dau dovadă de indisciplină, fiindcă astfel nu va exista o garanţie că lipsurile analizate astăzi aici se vor îndrepta. Astfel, ne vom trezi din nou cu agentură slabă, cu provocatori şi multe alte necazuri în muncă, vom fi puşi să facem autocritică, cum face tov. Matei, pentru un ticălos de şofer care fiind beat, a lovit stâlpul electric de la Periş, din care cauză s-a întrerupt curentul electric la incubatoare şi au murit 1 050 pui. Aici nu e vina tovarăşului Matei ci a şoferului. Noi nu putem pune un grup electrogen pentru fiecare întreprindere în parte. Noi nu-l vom critica pe tov. Matei din această cauză. Îl vom critica însă pe tov. Matei când păsările vor muri din cauză că nu li se dă mâncare la timp, ori nu sunt îngrijite cum trebuie.

Este bine să analizăm cu răspundere atunci când ne facem autocritica şi când criticăm pe alţii fiindcă această critică şi autocritică are un rol foarte important în viaţa noastră şi dacă arunci o vorbă şi când trebuie şi când nu trebuie, ajunge omul să se întrebe, este oare serios ori nu cel care foloseşte această critică sau autocritică?

Eu am pus problema nu fiindcă tov. Matei nu este om serios, fiindcă ştiu că este serios, dar ca să fiţi atenţi în general atunci când folosiţi critica şi autocritica.

Eu am convingerea că, cu aparatul care este acum aici şi cu ajutorul conducerii serviciului, lucrurile pot fi îndreptate şi că la viitoarea analiză a muncii Serviciului K nu vom avea de discutat atâtea lipsuri.

A.C.N.S.A.S, fond documentar, dosar nr. 106, f. 16–28.

142.

1964 martie 5. Plan de măsuri în acțiunea de grup deschisă asupra unor fruntași ai P.S.D.I.

Se aprobă
[Indescifrabil]
10. 03. 64

302/2/RP/5 martie 64
Strict secret
Ex. nr. 1

Plan de măsuri în acțiunea de grup nr. 90, deschisă asupra unor foști fruntași ai P.S.D.I.

Ca urmare a analizei ce s-a făcut în ziua de 18. II. 1964 la conducerea direcției, s-a stabilit că până în prezent în această acțiune nu am reușit să stabilim:

– Caracterul legăturilor dintre elementele urmărite prin acest dosar și ce probleme pun în discuție când se întâlnesc, dacă s-a format un nucleu care să conducă activitatea fostului P.S.D.I. sau fiecare își menține concepțiile lui în mod izolat.

– Dacă și-au pus problema să atragă în activitatea lor elemente mai tinere capabile să desfășoare activitate dușmănoasă.

– Ce părere au despre social-democrații de dreapta fugiți în străinătate și dacă s-au gândit sau se gândesc să-și reia legăturile cu ei, pe ce cale și în ce scop.

– Dacă întrețin legături cu elemente social-democrate de dreapta din provincie și dau indicații în legătură cu atitudinea pe care s-o adopte împotriva regimului.

– Documentarea activității acestor elemente.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini în viitor se vor lua următoarele măsuri:

1. Dirijarea în continuare pe lângă Dimitriu Adrian a agenților „Prahoveanu Paul“ și „Dumil“ din problema P.S.D.I.

Prin agentul „Prahoveanu P. “ care se află în relații bune cu Dimitriu Adrian și este apreciat, vom urmări să aflăm poziția și manifestările, dacă acesta caută, cu toată prudența de care dă dovadă, să facă cunoscut și altor membri P.S.D.I. părerile și poziția sa prin care să-i îndemne să nu renunțe la concepțiile lor (agentului „Dumil“ i-a reproșat că de ce a cerut pensia, deoarece nu murea, ci trebuia să aștepte, deoarece lui i s-au oferit posturi bune, însă a refuzat să primească de la comuniști și se mulțumește cu câteva sute pe care le câștigă prin traduceri), natura legăturilor cu Arhip Jean și în același timp, dacă Arhip Jean mai întreține legături cu elemente P.S.D.I. din fosta organizație Galați, unde el și-a desfășurat activitatea.

Pentru ca să stabilească cele de mai sus, agentul îi va spune lui Dimitriu Adrian că el, cu ocazia deplasărilor pe care le-a făcut în interes de serviciu în diferite localităţi, şi-a dat seama că unii P.S.D.I.-şti sunt oarecum dezorientaţi şi chiar îl întreabă ce atitudine să adopte, însă fiind în necunoştinţă de cauză, nu a răspuns la asemenea întrebări. Îi pune în acest fel problema pentru a vedea cum reacţionează Dimitriu Adrian şi ce anume răspunsuri dă la problemele pe care agentul le pune în discuţie.

În ce priveşte pe Arhip Jean, dirijarea se va face şi în direcţia de a stabili pe cine consideră el în prezent că ar merita să înlocuiască pe C. T. Petrescu şi cu asentimentul căror elemente a fost ales. (Vrem să vedem dacă şi acesta îşi îndreaptă atenţia tot spre Dimitriu Adrian sau înspre alt element). Aceasta pentru că, prin 1959–1960, Arhip Jean a afirmat că nu Dimitriu Adrian ar fi cel mai indicat, ci alt element, chiar unul din străinătate.

Pentru ca să stabilească cele de mai sus, agentul, în discuţiile cu Arhip Jean, va analiza situaţia prezentă a unor foşti conductori ai P.S.D.I. din Bucureşti şi provincie, pe care îi cunoaşte, urmând ca apoi să canalizeze discuţiile şi pe linia de a stabili dacă s-a luat vreo măsură de realegerea unui nou element care să conducă fostul P.S.D.I., cine este acesta, dacă măsura luată a fost adusă şi la cunoştinţa celorlalţi fruntaşi P.S.D.I., care a fost poziţia lor.

Agentul „Dumil“, fost din biroul politic al fostului P.S.D.I., va fi dirijat cu scopul să stabilim dacă Dimitriu Adrian se interesează sau nu de unele elemente mai tinere foste membre P.S.D.I., pe care să le pregătească pentru a duce mai departe ideile social-democrate de dreapta. De cine anume se preocupă şi de ce mijloace se foloseşte.

Avem în vedere acest lucru, cu toate că nu deţinem nici o semnalare în acest sens, întrucât Dimitriu Adrian este un înfocat adept al concepţiilor sale, iar cu ocazia morţii lui C.T. Petrescu a afirmat că „prin pierderea unui om nu se pierde ideea politică a P.S.D.I. “, că această idee va continua să existe.

De asemenea, agentul „Dumil“ va fi dirijat şi cu scopul de a stabili natura legăturilor dintre Dimitriu Adrian şi dr. Turcu Ion şi dacă nu cumva chiar pe acesta îl pregăteşte pentru viitor, având în vedere vizitele repetate pe care i le face, lucru rezultat din supravegherea operativă din 1963 şi că este mai tânăr ca vârstă (născut 1924). Pentru ca să stabilim acest lucru, agentului îi indicăm ca atunci când discută cu Dimitriu Adrian, să-i spună că este bolnav şi ar vrea să caute pe dr. Turcu să-i recomande sau să-l ducă la un medic specialist şi chiar să-i ceară să vorbească el (Dimitriu Adrian) cu dr. Turcu Ion, pe care-l cunoaşte din activitatea trecută. Agentul va motiva această cerere a lui, prin aceea că a auzit că Turcu I. este foarte rezervat şi evită să ajute pe vechii lui cunoscuţi, în special din P.S.D.I. Indicăm agentului să procedeze aşa pentru a vedea ce zice Dimitriu Adrian despre Turcu I. şi eventual, prin Adrian Dimitriu, agentul să intre în contact cu dr. Turcu pentru a vedea poziţia pe care o adoptă.

Agentul „Dumil“ va fi dirijat şi pe lângă Romulus Dan cu scopul de a-i stabili pe mai departe atitudinea pe care o adoptă acesta şi în special de unde primeşte el

ziarele germane pe care mai înainte i le-a arătat agentului. Totodată, agentul va căuta să stabilească ce informații mai deține acesta despre social-democrații de dreapta fugiți în străinătate și în special despre Eftimie Gherman căruia, în anul 1949 i-a dat mandat să reprezinte P.S.D.I.-ul în străinătate.

Pentru ca să stabilească acest aspect, agentul îi va spune lui Romulus Dan că deși el a cunoscut puțin pe Eftimie Gherman, este de părere că mai indicat ar fi fost altul să reprezinte P.S.D.I.-ul, spunându-i chiar numele lui Butler pe care agentul îl cunoaște foarte bine și este mai tânăr decât Eftimie Gherman. Îi pune așa problema pentru a vedea cum reacționează Romulus Dan și ce argument aduce în susținerea părerilor sale, în cazul când susține pe mai departe pe Eftimie Gherman.

– Sarcină permanentă
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

2. Agentul „Liviu" va fi dirijat în continuare pe lângă Arhip Jean și va relua discuțiile referitoare la „reînființarea P.S.D. " din toamna 1963, cu scopul de a stabili concret de unde deține această știre, dacă a mai discutat-o și cu alți social-democrați, cine sunt, ce părere au avut și în special care a fost părerea lui Dimitriu Adrian. Va căuta prin discuțiile pe care le poartă să stabilească în ce scop îl vizitează Dimitriu Adrian pe el și pe ceilalți foști fruntași ai P.S.D.I.-ului și îi va spune că a auzit că Dimitriu Adrian se consideră șeful P.S.D.I.-ului. Pune în acest fel problema pentru a vedea părerea lui Arhip Jean, având în vedere faptul că și agentul cunoaște atât pe Dimitriu Adrian, cât și pe alți foști conducători P.S.D.I., însă pe ultimul nu poate să-l contacteze deoarece este suspicionat. Agentul poate să stabilească problemele de mai sus pentru că se află în relații apropiate cu Arhip și totdeauna i-a dat sfaturi juridice care i-au ajutat lui Arhip.

– Sarcină permanentă
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

3. Pe lângă Stănescu Paul vor fi dirijați în continuare agenții „Rodion" și „Elena Marinescu".

Prin agentul „Rodion", urmărim să stabilim poziția lui Stănescu Paul și pe ce cale întreține legături cu fiul său care se află în străinătate, dacă este ajutat de acesta și caracterul legăturilor lui cu Motaș Constantin. Agentul poate să stabilească aceste lucruri deoarece îl cunoaște bine pe Stănescu Paul, pentru că au stat în închisoare mai mulți ani.

Prin agenta „Elena Marinescu" urmărim să stabilim cu ce persoane face Stănescu Paul excursii în jurul Bucureștiului, precum și în ce scop este vizitat de Dimitriu A., ce discuții poartă împreună și ce părere are el despre situația fostului P.S.D.I. Menționez că agenta poate să discute aceste probleme cu Stănescu P. deoarece ea a făcut parte din C.C. al P.S.D.I. și îl cunoaște și pe Dimitriu Adrian.

– Sarcină permanentă
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

4. În scopul de a stabili activitatea pe care eventual o desfăşoară Arhip Jean şi ceilalţi foşti conducători ai P.S.D.I. din Bucureşti şi dacă se interesează de situaţia social-democraţilor din provincie se vor lua măsuri de verificarea situaţiei prezente şi posibilităţi de marşrutizare la Bucureşti a agenţilor „Mihăilescu Ion“ al Dir. Reg. M.A.I.-Dobrogea şi „Mihăilescu Ghiţă“ al Dir. Reg. M.A.I.-Galaţi, agenţi care, prin 1959–1960 au furnizat materiale importante referitoare la atitudinea şi legăturile lui Arhip Jean. Apreciem că prin aceste marşrutizări ne putem da seama dacă Arhip Jean şi ceilalţi foşti conducători ai P.S.D.I. din Bucureşti intenţionează ca prin agenţii respectivi să facă cunoscut elementelor social-democrate din provincie părerile şi poziţia lor prezentă.

– Termen 15 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

În acelaşi scop se va folosi şi agentul nostru „Enăchiţă“ ce se află în relaţii foarte apropiate cu Novac Traian, fost în C.C. al P.S.D.I. şi şeful organizaţiei judeţene din fostul judeţ Timiş-Torontal, în prezent urmărit de către Dir. Reg. M.A.I.-Banat şi cunoscut că întreţine legături cu Dimitriu Adrian. Agentul va fi marşrutizat la Timişoara pe lângă Novac şi alte elemente social-democrate pe care le cunoaşte pentru a stabili atitudinea pe care aceştia o adoptă.

Cu ocazia marşrutizării, va pune în discuţie problema fostului P.S.D.I. după moartea lui Titel Petrescu şi va căuta să afle cine este socotit în prezent conducător al fostului P.S.D.I.

De asemeni, agentul îl va întreba pe Novac Traian ce mai ştie despre Eftimie Gherman, fugit în străinătate, dacă a mai primit sau nu veşti de la el, pe ce cale şi ce anume comunică acesta. Menţionez că, în principiu, am stat de vorbă cu agentul şi mi-a comunicat că poate să discute cu Novac Traian orice problemă pentru că l-a ajutat şi în scrisorile pe care i le trimite îi spune că îl aşteaptă să vină la Timişoara pentru că şi-a dat seama că este cu adevărat socialist.

– Termen 1 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

5. Vom lua măsuri de verificarea anturajului de la locul de muncă al dr. Turcu Ion, iar pentru cel mai corespunzător vom face propuneri de recrutare pentru a ne semnala atitudinea pe care acesta o adoptă. Este necesar acest lucru, având în vedere că este un element tânăr care nu a renunţat la concepţiile sale social-democrate de dreapta şi este des vizitat de Dimitriu Adrian, fără ca să cunoaştem scopul acestor vizite. Faptul că dr. Turcu Ion nu a renunţat la concepţiile sale a fost stabilit cu ocazia contactărilor pe care le-am făcut în vederea recrutării, când el a refuzat, susţinând că nu-i stă în caracter să-şi trădeze prietenii.

– Termen 1 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

6. Vom lua măsuri de supravegherea informativă a elementelor care au apărut sau vor apare ca legături a elementelor urmărite prin acest dosar, cu scopul de a stabili atitudinea pe care o adoptă şi dacă eventual au cunoştinţă de activitatea duşmănoasă pe care aceste elemente o desfăşoară. Aceste elemente sunt: Benderil Manole, Romaşcanu Constantin, Mitulescu Alexandru, Săvulescu Ion, Botezat Eugen şi Antonescu Gheorghe, toţi apăruţi în supravegherea operativă efectuată în 1963 asupra lui Dimitriu Adrian. Supravegherea acestor elemente se va face atât la locul de muncă, cât şi la domiciliu.

– Sarcină permanentă
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

7. Întrucât prin supravegherea operativă s-a stabilit că Dimitriu Adrian vizitează la domiciliu pe dr. Turcu Ion, iar noi nu cunoaştem în ce scop şi ce discuţii poartă împreună, plus persoana acestuia, cum s-a menţionat mai sus, vom lua măsuri de instalarea T. O. la domiciliul lui Turcu Ion.

– Termen 1 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

8. Instalarea T. O. se va face şi la domiciliul lui Stănescu Paul, tot pe considerentul că este des vizitat de Dimitriu Adrian şi nu ştim ce se discută. Cu ocazia instalării T. O. îi vom face şi percheziţie, iar în cazul că vom găsi materiale care ne interesează, acestea vor fi fotocopiate pe loc. Aceasta deoarece arestata Chiriţescu Sanda a declarat că Stănescu P. a trimis prin ea şi ea la rândul ei printr-o diplomată de la Legaţia Greciei, dr. Raftopol din Grecia, scrisori şi chiar unele poezii, al căror conţinut nu ne este cunoscut.

– Termen 15 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

9. Vom lua măsuri de supravegherea operativă a numitului Dimitriu Adrian, dr. Turcu Ion, Arhip Jean şi Stănescu Paul pentru a vedea elementele cu care întreţine legături, precum şi pentru verificarea agenţilor ce sunt dirijaţi pe lângă aceste elemente. Supravegherea operativă se va face periodic, în funcţie de necesităţi şi în special atunci când, pe linie informativă, rezultă că elementul respectiv are preocupări mai deosebite (deplasarea în provincie, caută să contacteze un element etc.).

– Sarcină permanentă
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

10. Vom face deplasare la Penitenciarul Botoşani unde se află arestat Krasnoselschi Vladimir şi vom sta de vorbă cu el să ne spună concret ce anume a cunoscut Dimitriu Adrian şi alţi conducători P.S.D.I. despre activitatea pe care el cu cei de la Craiova au desfăşurat-o. Totodată, vom căuta să stabilim concret posibilităţile pe care le-ar

avea pe lângă diferiți conducători P.S.D.I. și în special pe lângă Dimitriu Adrian, în cazul când ar fi eliberat și recrutat. Considerăm că acesta, acum, va spune tot despre Dimitriu Adrian deoarece adoptă o poziție bună. De altfel și în 1958 când a fost arestat, în anchetă a spus că el și-a continuat activitatea deoarece și-a dat seama, prin discuțiile purtate cu Dimitriu A., că acesta se menține pe poziția dușmănoasă.

– Termen 1 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

11. Dat fiind că în 1959 arestata Chirițescu Sanda a declarat în anchetă că Stănescu P. a trimis prin secretara Legației Greciei din București, numitului Raftopol Spiru din Grecia, scrisori și chiar unele poezii al căror conținut nu ne este cunoscut, se vor lua măsuri de reanchetarea acesteia pentru a ne da noi amănunte în această problemă, în scopul de a ne edifica mai precis asupra persoanei lui Stănescu P. și a legăturilor sale. După audieri, vom cere Serv. K să ia măsuri de supravegherea ei pentru a vedea ce anume vorbește.

– Termen 1 aprilie 1964
– Răspunde: cpt. Rădulescu P.

La data de 15 iunie 1964 vom raporta conducerii direcției rezultatele pe care le vom obține ca urmare a executării măsurilor de mai sus.

Cpt. de securitate,
Rădulescu P.

De acord,

Șef birou,
[Indescifrabil]

Șef serviciu,
[Indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2549, vol. 1, f. 214–216.

143.

1964 aprilie 15. Hotărâre de închidere a dosarului de obiectiv „Hook“ al filialei „Europei Libere“ din Viena.

Direcția C 21 — Strict Secret

16. 04. 1964

Se aprobă
Lt. col. [Indescifrabil]

Hotărâre
de închiderea dosarului de obiectiv* și predarea lui în păstrare la arhivă.

Azi 15 aprilie 1964 subsemnatul cpt. Dorobanțu Lazăr analizând materialul din dosarul de obiectiv am găsit că acesta fiind vechi și deschizându-se noi dosare conform ordinului conducerii Direcției Generale, materialele nu ne mai sunt necesare în rezolvarea problemelor actuale din acest obiectiv.

Pe baza celor de mai sus am hotărât închiderea dosarului de obiectiv „Hook“ nr. 2520, filiala „Europei Libere“ din Viena și predarea lui la arhivă.

Cpt. Dorobanțu Lazăr

„De acord“
Șef serviciu
Cpt. [Indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr 15, f. 286.

---

* Dosarul de obiectiv „Hook“ a fost deschis la 8 februarie 1961 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 15, f. 5)

144.

1964 noiembrie 17. Expunerea ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, referitoare la munca organelor de securitate în perioada octombrie 1963–octombrie 1964, cu prilejul ședinței organizată la minister cu toate cadrele de conducere din aparatul central și regional M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Secretariat

Strict secret

Stenograma
ședinței din 17 noiembrie 1964

-Ședința a fost deschisă de tov. adjunct al ministrului general-locotenent Negrea Vasile, care dă **cuvântul tovarășului vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne, general-colonel Alexandru Drăghici**, pentru a prezenta expunerea cu privire la munca organelor de securitate pe perioada octombrie 1963–noiembrie 1964.

[...]

Tovarăși,

De la ultima noastră analiză pe țară a trecut un an de zile, perioadă în care, pentru asigurarea securității statului nostru, aparatul de securitate a executat importante sarcini operative izvorâte din Hotărârile de partid și de stat.

Apreciem că după convocarea din octombrie 1963, în urma îndeplinirii în mai bune condițiuni a ordinelor, s-a realizat o creștere a calității, operativității și eficacității măsurilor întreprinse, precum și o cunoaștere mai reală a poziției multor elemente aflate în atenția organelor noastre.

Măsurile luate pe linie de comandă, sprijinite efectiv prin munca politică a organizațiilor de partid, au avut ca rezultat faptul că în prezent aparatul operativ, în ansamblul său, muncește cu mai multă pasiune și simț de răspundere, depune eforturi pentru executarea la un nivel tot mai calificat a ordinelor. Starea disciplinară este mai bună și în continuă creștere, fiind tot mai frecvente cazurile când, paralel cu evidențierea ofițerilor merituoși și a metodelor bune de muncă, sunt combătute și se creează opinie colectivă împotriva neajunsurilor și abaterilor constatate în activitatea și conduita ofițerilor.

Executând ordinele în vigoare, cadrele de conducere, în majoritatea lor, și-au perfecționat stilul de muncă, sesizează mai bine situațiile operative ivite și le soluționează mai competent, se ocupă mai mult și mai organizat de creșterea pregătirii profesionale a ofițerilor operativi, de analiza agenților, a materialelor din acțiuni și

din mapele de evidență activă, participă mai activ la realizarea în practică a multor sarcini concrete.

Controlul executării sarcinilor este în general mai de calitate, mai legat de realități și termene, mai eficient. Cadrele din conducerea unităților centrale și regionale de securitate au îndeplinit cu mai mult simț de răspundere obligațiile lor profesionale, au depus un volum mai mare de muncă, mobilizând și sprijinind efectiv ofițerii operativi.

-O activitate importantă s-a depus pentru îmbunătățirea muncii cu agentura. Cu o bună parte din agenți se desfășoară o muncă mai calificată, li se dau periodic sarcini pe măsura posibilităților, au continuitate și furnizează informații utile.

A fost restabilită legătura întreruptă cu un mare număr de agenți. În prezent mulți din aceștia, fiind antrenați în lucrări concrete, își aduc aportul la rezolvarea unor sarcini operative.

Față de perioadele anterioare, analiza și aprecierea agenților s-a făcut mai temeinic și cu mai multă obiectivitate. Ca urmare a studierii cu atenție a dosarelor agenților, cadrele de conducere cunosc mai bine potențialul informativ al compartimentelor pe care le conduc și au luat măsuri pentru activizarea multor agenți. În urma analizei făcute, precum și cu prilejul altor verificări, s-a stabilit că în agentură figurează numeroase elemente complet inutile sau dubioase, din care peste 11 400 au fost excluse până la 30 septembrie 1964.

Nevoile operative specifice fiecărei direcții au impus ca în perioada la care ne referim să se recruteze un număr mare de agenți, cele mai multe recrutări fiind făcute de către direcțiile a III-a și a V-a, direcțiile regionale M.A.I. Banat, Bacău, Cluj, Ploiești și Crișana. Ca urmare, în prezent agentura prezintă o ușoară creștere numerică (3%).

Din controalele și analizele făcute rezultă că unele unități sau compartimente au lichidat multe din lipsurile criticate anterior în legătură cu punctarea, verificarea și studierea candidaților la recrutare. În pregătirea și desfășurarea procesului de recrutare, de regulă se folosesc cu pricepere condițiile reale și particularitățile fiecărui candidat, o extindere tot mai mare căpătând metoda atragerii treptate la colaborare. Mulți agenți noi folosiți în acțiuni au posibilități mai bune decât alții care erau considerați că lucrează pe lângă elementele urmărite și sunt perspective ca prin instruirea lor sistematică să se asigure clarificarea mai operativă a multor acțiuni informative.

-Participarea șefilor de post la activitatea organelor de securitate este tot mai de conținut. Conducerea direcțiilor regionale, ocupându-se de verificarea cazurilor în care șefii de post aveau în legătură un număr de agenți mai mare decât cel prevăzut de ordin, a luat măsuri de a pune de acord posibilitățile reale de lucru ale milițienilor cu situația operativă. În prezent, șefii de post au în legătură aproape 45% din agentura direcțiilor regionale, revenind fiecăruia în medie 7 agenți și au în lucru peste 54% din totalul dosarelor de verificare deschise de unitățile de teritoriu.

-Spre deosebire de analizele anterioare, în prezent se constată că organele de securitate, mai ales Direcţia a II-a şi direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Ploieşti şi Mureş-Autonomă Maghiară, eliminând în mare măsură practicile criticate anterior şi conformându-se indicaţiilor date, studiază şi folosesc mai mult posibilităţile multor agenţi de a rezolva anumite sarcini concrete ale acţiunilor informative deschise pentru urmărirea unor elemente din străinătate.

-Pe baza ordinelor date, unele cadre din Direcţia a II-a, direcţiile regionale M.A.I. Ploieşti, Bacău, Dobrogea, Galaţi şi Hunedoara au folosit diferite împrejurări naturale sau pretexte pentru contactarea, studierea şi atragerea treptată la colaborare a unor cetăţeni străini. Cu prilejul controalelor făcute au fost constatate cazuri de contactări în care unii ofiţeri cunoscuţi ca atare sau sub diferite acoperiri, acţionând cu pricepere, au reuşit să aprofundeze calităţile şi posibilităţile de informare ale unora dintre cetăţenii străini, să obţină de la ei materiale utile pentru organele de securitate şi instituţiile economice.

-După convocarea din octombrie 1963 aparatul de securitate a muncit pentru a executa ordinele date în legătură cu baza operativă. S-a continuat cu operaţiunea de verificare a materialelor îndoielnice şi mai ales cu identificarea persoanelor cu trecut politic necunoscut şi neprinse în evidenţă.

Se constată, de asemenea, un mai mare interes pentru cunoaşterea şi stabilirea pericolului social real al elementelor cuprinse în evidenţa operativă activă de la dosarele de obiectiv sau problemă. Sunt folosite mai bine posibilităţile agenţilor de a da relaţii despre activitatea, poziţia şi conduita prezentă a elementelor supuse verificării.

Cadrele de conducere au analizat atât materialele neîndoielnice ce formau baza luării în evidenţă pentru corespondenţă suspectă, cât şi materialele provenite de la agentură şi din alte surse, fiind selecţionate şi puse în lucru multe informaţii ce se refereau la acţiuni şi relaţii suspecte. Aceste date cât şi altele au constituit temei pentru a se deschide 1 153 dosare informative şi 4 576 dosare de verificare, iar 5 953 persoane sunt în verificări prealabile, existând perspective ca în baza materialelor strânse la multe din mapele de evidenţă activă să se deschidă alte dosare de verificare.

-Şi în aplicarea ordinelor privind modul de a începe, lucra şi închide acţiunile informative s-au obţinut îmbunătăţiri. Multe din acţiunile informative existente şi mai ales cele deschise în ultimul an, au bază mai reală de lucru. Majoritatea cadrelor medii, respectând ordinul dat, analizează săptămânal 3 acţiuni informative, iar cadrele din conducerea direcţiilor au în control şi analizează periodic principalele dosare informative, contribuind la o mai bună orientare a ofiţerilor în lucrarea acţiunilor şi la grăbirea ritmului de rezolvare a sarcinilor propuse în ele.

-Acţiunile informative duse asupra unor diplomaţi sunt lucrate mai calificat, se folosesc surse de informare mai corespunzătoare şi ca urmare dispunem de informaţii din care rezultă neîndoielnic că culeg date secrete cu caracter militar, economic, social, politic şi ştiinţific, folosind în acest scop legăturile oficiale sau particulare create în

rândul cetăţenilor români şi străini, observarea directă cu ocazia deselor deplasări pe diferite itinerarii, fotografierea sau filmarea în secret a aspectelor ce-i interesează, exploatarea publicaţiilor oficiale şi alte posibilităţi. În munca de urmărire a diplomaţilor sunt unele progrese pe linia conlucrării dintre Direcţia a II-a şi Direcţia a V-a.

-Cu ajutorul agenturii şi a altor surse de informare, Direcţia a II-a a stabilit că unii comercianţi străini recurg la activităţi duşmănoase, corupând în acest scop diferiţi salariaţi ai organizaţiilor de comerţ române, de la care au obţinut informaţii cu ajutorul cărora au încheiat contracte prin care statul nostru a fost păgubit cu zeci de milioane lei valută.

-Pentru sezonul de vară din anul trecut şi din acest an, Direcţia a II-a şi Direcţia regională M.A.I. Dobrogea au luat din timp unele măsuri organizatorice mai bune, asigurând o permanentă muncă de informare şi de studiu asupra turiştilor cazaţi la staţiunile de pe litoralul Mării Negre în vederea selecţionării şi lucrării mai active a acelora care prezintă interes operativ. Asemenea măsuri au luat şi alte unităţi pe raza cărora se stabilesc, staţionează sau circulă turişti.

-Direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Banat şi Crişana, organizând mai bine munca de urmărire a unor cetăţeni străini şi acţionând cu operativitate în vederea documentării semnalărilor primite, au lichidat activitatea duşmănoasă şi de contrabandă dusă de ei şi au propus ridicarea dreptului de şedere în ţară unor turişti de la care s-au confiscat materiale de propagandă, însemnate sume de bani şi alte valori.

-Prin recrutarea unor agenţi valoroşi care cunosc limbi străine şi au o pregătire generală corespunzătoare, Direcţia a II-a şi direcţiile regionale M.A.I. Iași, Braşov, Ploieşti, Bacău, Hunedoara, Argeş, Bucureşti şi Galaţi au obţinut rezultate mai bune în supravegherea specialiştilor şi tehnicienilor străini, în cunoaşterea poziţiei lor, iar prin contactarea unora din ei organele noastre au intrat în posesia unor materiale importante pentru economie.

-Studiind cu atenţie unele obiective şi asigurând din timp condiţiile necesare, Direcţia a II-a a iniţiat şi realizat în colaborare cu direcţiile a VII-a şi „T“ mai multe măsuri speciale complexe soldate cu obţinerea de materiale importante pentru informarea conducerii superioare, pentru organele de securitate şi economia naţională. Asemenea măsuri au fost aplicate şi de către direcţiile regionale, mai ales la Ploieşti şi Bacău.

-Ca urmare a muncii mai calificate dusă cu unii agenţi cât şi prin recrutarea unor persoane care se bucură în mod real de încrederea foştilor legionari pe lângă care au fost dirijaţi, direcţiile regionale M.A.I. Argeş, Bacău, Oltenia, Ploieşti şi Suceava posedă în prezent mai multe materiale importante. De asemenea, au închis acţiuni informative prin arestarea, demascarea sau avertizarea celor urmăriţi deoarece s-a stabilit că aceştia aveau repetate şi grave manifestări duşmănoase, interpretau de pe poziţie legionară evenimentele politice interne şi externe, instigau pe unii colectivişti să nu se prezinte la muncă şi prin exploatarea tendenţioasă a unor lipsuri creau o stare de spirit nefavorabilă.

-Intensificând în ultima vreme munca de urmărire, Direcția a III-a și regiunile de securitate Cluj, Crișana, Banat și Brașov au obținut și au în lucru informații din care rezultă că elementele naționaliste germane, maghiare și ucrainiene, îndeosebi cele provenite din rândul intelectualilor și funcționarilor, și-au intensificat acțiunile de propagandă naționalistă, fiind deseori sprijinite sau instigate de clericii reacționari care deservesc cultele din care fac parte minoritățile naționale menționate.

Direcția regională M.A.I. Crișana a descoperit o organizație subversivă formată din 30 elemente din care 13 au fost arestate și judecate, iar 17 avertizate. Membrii acestei organizații au confecționat și difuzat manifeste cu conținut naționalist, prin care cereau alipirea Ardealului la Ungaria și se interesau de procurarea de armament și explozibil în vederea întreprinderii unor acte de teroare.

Se cunoaște, de asemenea, că din proprie inițiativă sau la sugestia unor elemente reacționare din R.P. Ungară unii cetățeni români de naționalitate maghiară întocmesc lucrări etnografice, istorice și de altă natură prin care falsifică realitățile istorice, încercând să dovedească, chipurile, originea maghiară a Transilvaniei, lucrări care să fie apoi publicate în străinătate. Acționând operativ și eficace, direcțiile regionale M.A.I. Cluj și Banat au prevenit trecerea peste graniță a unor materiale în care se descria de pe poziții dușmănoase situația minorității naționale maghiare din România.

– Cu ajutorul unor agenți infiltrați în conducerea centrală sau regională a unor secte interzise, Direcția a III-a și direcțiile regionale M.A.I. Crișana și Mureș-Autonomă Maghiară au reușit să cunoască mai bine activitatea acestora, să intercepteze unele materiale propagandistice și instrucțiuni transmise din străinătate prin diferiți emisari pătrunși în țară îndeosebi ca turiști. Direcția a III-a și direcțiile regionale M.A.I. Brașov, Maramureș, Galați, Bacău și Crișana, în baza materialelor documentare strânse, au închis cu rezultate operative unele acțiuni și au descoperit importante cantități de materiale propagandistice, precum și mijloace tehnice de multiplicare.

-Munca informativă din obiectivele de învățământ, știință, artă și cultură este organizată mai bine. După ordinul dat în octombrie 1962 s-au recrutat ca agenți persoane cu calități și reale posibilități de informare de la care s-au obținut materiale despre o serie de acțiuni dușmănoase și huliganice, iar în urma verificărilor făcute unele acțiuni au fost finalizate prin măsuri cu caracter educativ și s-au făcut informări către forurile competente, cu mai multe aspecte negative din aceste obiective.

-Respectând ordinul dat, cadrele care muncesc pe linie de manifeste și șefii de post, depunând o muncă mai organizată și mai calificată, studiind cu mai multă atenție înscrisurile și folosind cu mai multă pricepere și mai operativ indicii rezultați, au reușit să descopere autorii unor fițuici și scrisori anonime dușmănoase confecționate și difuzate în numele unor grupuri sau organizații.

În perioada 1 noiembrie 1963–30 septembrie 1964 Direcția a III-a și direcțiile regionale, având sprijinul calificat al organelor Direcției „T“ și Serviciului „F“, au descoperit autorii unui număr de 617 fițuici și scrisori anonime, împotriva cărora au

fost luate măsuri de avertizare sau demascare. Cele mai bune rezultate au fost obținute de către organele de securitate din Capitală și din regiunile Oltenia, Banat, Bacău, Mureș-Autonomă Maghiară, Argeș, București și Suceava.

-Organele de contrasabotaj au manifestat mai multă preocupare pentru îmbunătățirea muncii informativ-operative din instituții, întreprinderi, șantiere și alte unități economice, au asigurat mai bine din punct de vedere informativ diferite sectoare vulnerabile, au acordat mai multă atenție recrutării unor agenți din rândul inginerilor, tehnicienilor și altor specialiști cu înaltă calificare.

Ofițerii care deservesc informativ obiectivele economice, cunoscând mai bine politica economică a statului nostru și procesul de producție, reușesc să dirijeze agentura mai calificat, sesizează din timp unele fenomene negative și informează organele de partid și de stat pentru luarea unor măsuri de prevenire. Se constată, de asemenea, mai mult interes pentru cercetarea și clarificarea operativă a unor evenimente extraordinare și acte suspecte de diversiune.

-Pe linia apărării secretului de stat, direcțiile informative centrale și regionale au depus un mare volum de muncă pentru verificarea și avizarea persoanelor propuse a avea acces la documente secrete și au executat mai multe controale de fond și inopinate la unele obiective economice ale administrației de stat și militare, semnalând conducerii acestora o serie de încălcări ale normelor legale și propunând măsuri de îmbunătățire a muncii.

-Aparatul Direcției a V-a, în urma muncii depuse, a completat în această perioadă rețeaua cu agenți care, prin funcție, loc de muncă, relații și calități personale, au posibilități să contribuie activ la prevenirea și descoperirea eventualelor încercări de a se culege informații din compartimentele militare în care sunt concentrate și folosite curent date de interes deosebit. Progrese au fost realizate și pe linia folosirii în scop contrainformativ a agenților care fac deplasări în alte state, precum și în identificarea și supravegherea mai activă a militarilor sau foștilor militari semnalați că au furnizat date unor servicii de informații străine.

În ultima vreme, organele de contrainformații au obținut materiale informative despre atitudinea necorespunzătoare și adesea reacționară a mai multor militari proveniți din rândul minorităților naționale, având în lucru mai multe dosare de verificare deschise pe baza unor astfel de semnalări.

Prin munca depusă de organele de contrainformații cu agentura și verificările efectuate mai bine și mai operativ în perioada la care ne referim au fost demascați, prelucrați sau scoși din armată un număr de 300 militari și angajați civili pentru diverse fapte, ca: divulgări de secrete militare, aprecieri calomnioase la adresa unor hotărâri ale partidului și guvernului, activitate de contrabandă, manifestări naționalist-șovine și legături suspecte.

-Pe linia Serviciului K, datorită îmbunătățirilor realizate în organizarea și conducerea agenturii precum și a verificărilor efectuate cu mai multă atenție, s-au întocmit și prezentat materiale cuprinzând diferite aspecte importante din obiectivele

de care răspund. Unele rezultate au fost obținute și în munca desfășurată în locurile de detenție, mai ales în privința reeducării celor condamnați.

-Ca urmare a unei mai bune organizări a muncii, a creșterii exigenței, îmbunătățirii controlului, a conținutului analizelor și îndrumării ofițerilor, Direcția I a realizat o creștere a eficacității muncii concretizată prin obținerea unor rezultate mai bune față de trecut.

Sunt tot mai mulți ofițeri care au reușit să realizeze pătrunderi informative în principalele obiective ale dușmanului, ceea ce a permis să cunoaștem la timp acțiunile întreprinse de statele capitaliste pe plan politic, militar și economic, să obținem mai multe date despre intențiile și acțiunile organelor de spionaj și contraspionaj dușmane.

Totodată s-a îmbunătățit munca informativă în rândul organizațiilor reacționare ale emigrației, obținându-se rezultate pe linia destrămării acestora și a compromiterii unor conducători.

La rezultatele obținute pe linie de emigrație o bună contribuție o are ziarul „Glasul Patriei", a cărui eficacitate a crescut ca urmare a propagandei ce o face prin popularizarea realizărilor din țara noastră. Materialele publicate în acest ziar au contribuit la ruperea elementelor de rând de vârfurile reacționare ale emigrației și la compromiterea acestor vârfuri.

S-a înregistrat, de asemenea, o creștere a activității pe linia problemelor tehnico-științifice, obținându-se un număr însemnat de documente și documentații tehnice ce au ajutat la rezolvarea unor probleme complexe ale industriei și agriculturii și la realizarea de economii importante în lei și valută.

Cadrele repartizate în ultima perioadă au fost mai bine selecționate și, în marea lor majoritate, s-au încadrat mai repede în muncă.

În această perioadă a existat o preocupare mai mare pentru îndrumarea și sprijinirea muncii pe linia Direcției I duse în direcțiile regionale M.A.I. cărora li s-au trimis instrucțiuni privind sarcinile ce le revin și modul în care să le îndeplinească.

La o serie de regiuni, printre care Ploiești, Galați, Brașov, Banat, Dobrogea și Cluj, echipe conduse de șefii de direcții și locțiitorii lor au analizat modul în care au fost însușite și aplicate prevederile acestor instrucțiuni și au întocmit planuri cu măsuri concrete pentru dezvoltarea muncii.

Ca urmare, s-a constatat mai multă preocupare din partea conducerii unor regiuni pentru îmbunătățirea activității pe linia birourilor I. Astfel, conducerea Direcției regionale M.A.I. Ploiești, acordând atenție și sprijin corespunzător muncii biroului I, a reușit să obțină unele rezultate pozitive îndeosebi pe linia specialiștilor străini existenți pe șantierele de pe teritoriul regiunii.

Direcțiile regionale M.A.I. Galați, Banat și Brașov au obținut unele rezultate în pregătirea și verificarea temeinică a unor agenți interni cu reale posibilități, care au fost instruiți și trimiși definitiv cu sarcini informative în exterior.

Direcţiile regionale M.A.I. Banat, Braşov şi Oltenia au reuşit să contribuie în mod efectiv la aducerea în ţară a unor însemnate cantităţi de valută.

-Progresele realizate în consolidarea agenturii şi îmbunătăţirea muncii informative rezultă şi din aceea că într-o perioadă de 11 luni organele de securitate din Capitală şi teritoriu au clarificat, documentat şi închis 8 035 dosare. Din acest total, 6 618 acţiuni au fost închise deoarece în urma verificărilor făcute, în sarcina persoanelor urmărite nu s-au stabilit fapte cu caracter penal sau alte activităţi dăunătoare statului, astfel că n-a mai existat motiv pentru continuarea urmăririi; 50 dosare au fost închise prin arestare; 146 prin demascare şi 598 prin prelucrare şi avertizare.

Anchetatorii penali de securitate, ca şi ofiţerii operativi, au muncit cu mai mult interes şi simţ de răspundere pentru respectarea legalităţii populare, fiind preocupaţi să execute cercetări de calitate, multilaterale şi obiective, să aplice în viaţă ordinele date.

De exemplu. Direcţia regională M.A.I. Suceava, în urma verificărilor şi cercetărilor efectuate a stabilit că în oraşul Câmpulung s-a înfiinţat o grupare subversivă denumită „Partidul creştin democrat“ ai cărei membri au „depus jurământ într-un cadru mistic“. Scopul organizaţiei era să recruteze noi membri dintre persoanele cu vederi duşmănoase sau nemulţumite, să confecţioneze şi difuzeze fiţuici antipopulare, să procure arme şi explozibili şi să se retragă în munţi, de unde să întreprindă acţiuni de teroare şi diversiune. Cu ocazia percheziţiei au fost găsite şi ridicate mai multe materiale din care rezultă activitatea grupului duşmănos în cele 10 luni de existenţă.

În oraşul Curtea de Argeş, într-o adunare publică de 800 oameni, mulţi cu antecedente politice, a fost demascat protoiereul raionului, care a polarizat în jurul său o serie de elemente împreună cu care purta discuţii duşmănoase la adresa statului şi denaturau sensul unor evenimente interne şi externe. Atât în timpul şedinţei cât şi după aceea, o serie de cetăţeni printre care preoţi, funcţionari şi muncitori, au luat atitudine împotriva faptelor protoiereului şi a celorlalte elemente şi au apreciat rolul educativ-instructiv al unor asemenea măsuri.

Atenţia mereu crescândă manifestată pentru realizarea cauzelor în lucru în conformitate cu indicaţiile conducerii partidului, modul cum organele de securitate au aplicat în practică măsura de prelucrare şi avertizare şi felul cum au decurs adunările publice de demascare au influenţat pozitiv asupra creşterii vigilenţei revoluţionare a oamenilor muncii, au creat premise mai bune pentru prevenirea şi curmarea din timp a manifestărilor duşmănoase făţişe şi a altor stări infracţionale sau dăunătoare statului.

-Ţinând seama de neajunsurile manifestate în trecut, organele de securitate au organizat mai bine munca de informare a organelor de partid şi de stat asupra celor mai principale aspecte negative din activitatea curentă a unor obiective economice şi militare, instituţii ale administraţiei de stat, de învăţământ, ştiinţifice şi cultural-artistice, precum şi despre unele evenimente şi comentarii negative din mediul rural. Informarea a avut un conţinut mai concret şi mai operativ, permiţând organelor de

partid şi conducătorilor de întreprinderi, instituţii şi unităţi socialiste agricole să preîntâmpine sau să înlăture din vreme unele anomalii ce puteau periclita ducerea unei activităţi normale.

-Rezultate pozitive au fost obţinute şi în problemele muncii de cadre, fiind eliminate unele lipsuri criticate la analiza din anul trecut. Dintre măsurile bune realizate subliniem introducerea nomenclaturii conducerii ministerului şi a şefilor de unităţi, cu ajutorul căreia s-au redus unele din aspectele de centralism excesiv şi de birocratism, întărind rolul şi răspunderea comandanţilor.

Conducerea unităţilor şi organele de cadre s-au ocupat mai mult de completarea funcţiilor vacante şi înlocuirea din funcţii a multor cadre necorespunzătoare. Pozitiv este că majoritatea ofiţerilor promovaţi au fost aleşi din rezerva de cadre, ceea ce dovedeşte că şefii de unităţi şi organele de cadre au acordat faţă de trecut o atenţie mai mare acestei sarcini importante şi actuale.

În urma încadrărilor făcute a crescut numărul celor care au pregătire generală superioară, iar în aparatul operativ de securitate predomină elementul provenit din mediul muncitoresc cu pregătire culturală corespunzătoare.

Cu mai mult simţ de răspundere s-a muncit şi pentru aplicarea măsurilor ordonate cu privire la organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional la locul de muncă. Activităţile de învăţământ au fost orientate într-o măsură mai mare spre însuşirea esenţei ordinelor, dezbaterea problemelor concrete şi legarea teoriei de activitatea practică, iar cadrele de conducere au manifestat exigenţă sporită faţă de conţinutul învăţământului profesional.

Conducerea unităţilor, preocupându-se de stimularea cadrelor merituoase, a obţinut un efect pozitiv şi mobilizator mai ales acolo unde măsurile de stimulare au avut la bază o analiză obiectivă a meritelor obţinute în muncă. La propunerea comandanţilor, în deplin acord cu organele de partid, pe lângă promovările în funcţie, în perioada aceasta multe cadre au fost decorate cu ordine şi medalii ale R.P.R., avansate în grad la excepţional sau premiate.

-O contribuţie importantă la buna desfăşurare a muncii operative în unităţile şi subunităţile de securitate a avut-o activitatea dusă de organele şi organizaţiile de partid. Prin măsurile întreprinse pe linia educaţiei comuniste, pregătirea şi ţinerea unor şedinţe şi adunări generale cu teme legate de atitudinea comuniştilor în activitatea concretă şi în comportare, organele şi organizaţiile de partid au contribuit la ridicarea simţului de răspundere în muncă, formarea unei atitudini disciplinate faţă de obligaţiile profesionale, dezvoltarea simţului vigilenţei revoluţionare şi al conspirativităţii. Toate acestea au constituit un sprijin preţios pentru şefii profesionali în mobilizarea ofiţerilor la executarea cu mai multă hotărâre a ordinelor şi sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa organelor de securitate.

Este necesar ca şi în viitor organele şi organizaţiile de partid, folosind metode mai eficiente, să lege munca politică de activitatea profesională practică, să analizeze obiectiv, principial şi multilateral modul cum ofiţerii se achită de sarcinile lor curente,

cum respectă ordinele, scoțând în evidență mai ales aspectele esențiale și caracteristice, cauzele ce generează neajunsurile și determină persistența unor lipsuri și fenomene negative.

*
*   *

Tovarăși,

În activitatea aparatului de securitate sunt, desigur, și alte aspecte pozitive, mai ales acolo unde șefii de unități și ofițerii din subordine au înțeles și executat ordinele așa cum au fost date. Nu este însă mai puțin adevărat că în munca practică depusă în perioada la care ne referim s-au manifestat o serie de lipsuri; unele persistă de mai multă vreme, iar altele au apărut în procesul muncii, dar care, în fond, sunt tot o continuare a unor deficiențe vechi, criticate în dese rânduri.

Din controalele și analizele făcute rezultă că în activitatea practică a organelor de securitate se mai ivesc lipsuri organizatorice cu urmări negative asupra calității muncii, acte de indisciplină, superficialitate, ușurință și metode înapoiate în rezolvarea lucrărilor. Aceste aspecte negative, unele caracteristice întregii activități iar altele prezente în proporții diferite la unități și subunități, au diminuat posibilitățile noastre de a dezvolta activitatea organelor de securitate.

-În activitatea de supraveghere a diplomaților capitaliști, Direcția a II-a a făcut progrese evidente față de anii anteriori, dar n-a reușit încă să stabilească și să documenteze decât în puține cazuri formele, metodele, mijloacele și mai ales legăturile ilegale pe care le folosesc aceștia în activitatea lor secretă de informare.

Multe din acțiunile informative deschise diplomaților sunt lucrate simplist și au o dezvoltare lentă întrucât nu se depune suficient efort pentru a iniția măsuri calificate și a documenta și exploata la nevoie în interes operativ unele informații, situații favorabile, trăsături negative, ori interese personale ale celor urmăriți.

Mulți ofițeri nici în prezent nu respectă întotdeauna ordinul dat ca o dată cu sosirea diplomaților străini în țară să folosească agentura și alte mijloace informativ-operative deja existente pentru a-i studia și a identifica din rândul lor elementele venite cu misiuni subversive, în vederea lucrării lor mai active. Ca urmare, deși posedăm date sigure că unii colaboratori străini ai misiunilor diplomatice obișnuiesc să plece de la locul de muncă sau de la domiciliu cu mașina ori pe jos, putând realiza contacte în scop de spionaj – totuși nu se cunoaște unde au fost și legăturile create.

Neajunsurile existente în munca de urmărire a diplomaților se datoresc atât insuficientei preocupări pentru folosirea cu randament crescut a filajului, cât mai ales valorii reduse a multora din agenții dirijați spre asemenea elemente.

Interesul pentru a interpune agenți a crescut, însă numai o mică parte din ei au continuitate în menținerea legăturii și furnizează unele date de studiu, celelalte încercări de contact rezumându-se la 1–2 întâlniri fără rezultat. Nereușita majorității încercărilor

de interpunere se datorește mai multor cauze, între care: alegerea unor agenți care nu suscită interes măcar din punct de vedere al trăsăturilor comune cu ale urmăriților; comportarea contraindicată, de curiozitate și insistență fără motive plauzibile în prelungirea contactului; folosirea unor legende, metode șablon și locuri de contactare necorespunzătoare și utilizarea de agenți a căror sinceritate n-a fost suficient verificată.

-Prin măsuri informativ-operative luate, organele de securitate reușesc să identifice majoritatea elementelor care vizitează misiunile diplomatice și de multe ori stabilesc și motivul real al vizitei. Se constată însă că Direcția a II-a nu are suficiente posibilități de informare în cadrul unor misiuni diplomatice, iar în altele n-a acordat atenția cuvenită selecționării și supravegherii informative a vizitatorilor semnalați că s-au întreținut numai cu diplomații.

Mulți dintre vizitatori, ca de altfel și legături ale diplomaților, sunt domiciliați pe raza regiunilor, dar organele de securitate regionale nu se ocupă în suficientă măsură de stabilirea motivului real pentru care s-a realizat contactul. Formalismul existent în urmărirea vizitatorilor se datorește și Direcției a II-a care, pe de o parte, nu urmărește cu perseverență și nu studiază sistematic rezultatele muncii în această problemă și pe de altă parte în comunicările făcute la regiuni de obicei nu atrage atenția asupra vizitatorilor care, datorită suspiciunilor concrete ce planează asupra lor, trebuie să fie lucrați activ.

-Din materialele ce se dețin rezultă neîndoielnic că serviciile de spionaj, transfugii români cunoscuți cu activități dușmănoase și reprezentanții unor firme capitaliste folosesc relațiile comerciale, științifice, culturale și turistice pentru a culege, completa sau verifica anumite informații, a studia și corupe unii cetățeni români, a face propagandă reacționară sau a desfășura alte acțiuni dăunătoare.

Deși se cunoaște că unii diplomați folosesc pentru culegerea de informații cetățeni străini veniți în țara noastră, totuși Direcția a II-a, lucrând superficial, n-a stabilit caracterul legăturilor dintre membrii misiunilor diplomatice și diverși cetățeni străini contactați în cadrul reprezentanțelor sau în alte locuri.

Direcția a II-a cunoaște din timp comercianții capitaliști care vin în România, însă s-a ocupat insuficient de selecționarea elementelor care prezintă interes operativ și mai ales de urmărirea lor calificată, neglijând organizarea muncii informativ-operative pentru a le cunoaște activitatea și relațiile în afara întreprinderilor de comerț exterior.

Din studierea materialelor existente în dosarele de obiectiv „Mașinimport“, „Chimimport“, „Prodexport“ și „Românoexport“ rezultă că cca 50 cetățeni români au fost contactați de comercianți în împrejurări deosebite sau în locuri dosnice, cu unii făcând schimb de materiale, însă nu s-au luat suficiente măsuri de verificare și în funcție de rezultat să fie luați în lucru ca legături ale comercianților în cauză.

Prin măsurile luate, Direcția a II-a și direcțiile regionale au identificat mulți turiști cu activitate suspectă și un mare număr de legături, dar, exceptând unele cazuri, nu

s-a acționat operativ și calificat pentru a stabili activitatea, comportarea și natura legăturilor realizate de străini.

De exemplu, la Direcția a II-a se găsesc materiale despre cca 60 de turiști care prin activitatea și comportarea lor prezintă interes pentru organele noastre, dar în majoritatea acestor cazuri s-a acționat cu măsuri simpliste, insuficient analizate, iar ofițerii lasă agentura să-și piardă timpul cu orice străin, despre care de obicei furnizează informații fără valoare.

O situație și mai negativă există în supravegherea turiștilor și vizitatorilor sosiți pe raza unor regiuni, ca: Brașov, Dobrogea, Mureș-Autonomă Maghiară, Crișana și Bacău, unde se manifestă delăsare și lipsă de operativitate atât în ce privește exploatarea unor împrejurări favorabile de a intra în contact cu persoane pretabile pentru recrutare, cât și în privința selecționării și lucrării active a turiștilor care desfășoară activitate ostilă țării noastre. Sunt multe cazuri când elementele despre care se dețin informații că folosesc calea turismului în scopuri dușmănoase, nu sunt încadrate cu agentură care să le suscite interesul datorită neluării unor măsuri pregătitoare mai înainte de sosirea lor pe raza regiunilor.

Conform convențiilor încheiate între România și unele state capitaliste, au venit în țara noastră mulți specialiști și tehnicieni străini, însă, datorită faptului că Direcția a II-a, Direcția a III-a și direcțiile regionale Galați, Iași, Brașov, Bacău, București, Oltenia, Cluj și Ploiești s-au limitat de obicei la urmărirea lor unilaterală și sporadică, nu s-a reușit să se facă o selecționare certă a elementelor suspecte asupra cărora să se întreprindă măsuri de lucrare activă.

Neajunsurile existente în urmărirea specialiștilor și tehnicienilor străini se datoresc și faptului că nu există o colaborare corespunzătoare între Direcțiile a II-a și a III-a deși în planurile de muncă ale ambelor unități sunt prevăzute măsuri în acest sens, problema fiind lăsată de cele mai multe ori la latitudinea ofițerilor operativi.

În activitatea Direcției a II-a și a direcțiilor regionale M.A.I. Dobrogea, Galați, Oltenia și București sunt serioase deficiențe pe linia problemei navigatori străini, mai ales în privința interpunerii și încadrării cu agentură corespunzătoare a marinarilor capitaliști sosiți în porturile românești, în scopul identificării și supravegherii elementelor care se dedau la activități interzise de legile statului nostru. Unele din acțiunile deschise cu ani în urmă navigatorilor străini cunoscuți ca agenți ai serviciilor de spionaj continuă să fie lucrate în mod defectuos.

-Deținem date că pentru a obține mai ales informații politice și economice, organele de spionaj contactează unii specialiști români prin cadre și agenți trimiși în țara noastră sub diferite acoperiri sau cu ocazia deplasărilor pe care le fac specialiștii noștri în străinătate.

Deși se cunoaște această situație, direcțiile centrale și regionale n-au asigurat executarea în bune condițiuni a ordinului privind asigurarea cu agentură a delegațiilor științifice, culturale, sportive și de altă natură plecate în străinătate în interese oficiale, unele nefiind încadrate deloc, iar altele încadrate formal.

O slabă activitate se depune și în rândul marinarilor români care ating porturile străine, din care motiv nu se pot cunoaște acțiunile dușmănoase realizate prin intermediul unor astfel de persoane și nu s-au putut elucida satisfăcător sursele de aprovizionare cu valută românească a unor traficanți din exterior.

-Spre deosebire de trecut, sunt tot mai dese cazurile când organele noastre folosesc agenți care fac deplasări în străinătate pentru a realiza sarcini contrainformative sau chiar informative, în care sens au fost obținute unele rezultate. Cu toate acestea, mai sunt agenți verificați și capabili care, deși au mers în exterior, n-au fost folosiți pentru a realiza unele sarcini ale acțiunilor informative deschise transfugilor, comercianților, turiștilor și altor elemente aflate în atenția organelor de securitate.

Insuficientele rezultate obținute pe această linie se datoresc și faptului că unele din instructaje și combinații au avut un caracter șablon, mulți din agenți devenind simpli intermediari între fugari și rudele lor din țară.

-Pentru a rezolva sarcini cu caracter contrainformativ în exterior de o certă valoare sunt agenții recrutați din rândul cetățenilor străini veniți cu diferite treburi oficiale în țara noastră, dar realizările de până acum în privința contactării și recrutării unora din ei sunt reduse.

Analizând utilitatea agenților recrutați de Direcția a II-a și direcțiile regionale Oltenia și Galați dintre cetățenii străini a rezultat că mulți din aceștia n-au adus și nu aduc nici un aport concret muncii noastre, deși apar în rețea de câțiva ani.

Verificând contactele începute sau continuate de către Direcția a II-a și direcțiile regionale în acest an, reiese că în unele cazuri s-au obținut progrese și ca urmare unii străini pot fi socotiți ca agenți, dar se constată că multe din ele sunt formale datorită îndeosebi ușurinței cu care unii ofițeri au privit realizarea acestei sarcini.

Așa, de exemplu, în aprilie 1963 și aprilie 1964, un ofițer din Direcția a II-a, sub acoperirea de funcționar la Ministerul Comerțului Exterior, a contactat un diplomat, dar din cauză că în acest cadru oficial i s-au cerut date despre unii compatrioți a refuzat să se mai prezinte la alte întâlniri. În acest caz s-a comis și imprudența de a da diplomatului numărul de telefon de la securitate, ceea ce permite acestuia să stabilească cu ușurință că funcționarul nu aparține de Ministerul Comerțului Exterior.

Un comerciant vest-german a fost contactat de un ofițer sub legenda de funcționar la C. S. P., dar atunci când din inițiativa străinului au început discuțiile în legătură cu unii conducători ai instituției noastre amintite, a rezultat că ofițerul n-a fost pregătit ca să întrețină o asemenea discuție, necunoscând cel puțin amplasarea birourilor și numele unor șefi ai instituției.

Au existat, de asemenea, cazuri, ca de exemplu în lucrările „Ilie“ și „Mariana“, când ofițerii interpuși, nerespectând normele muncii, și-au declinat calitatea de ofițeri de securitate, deși până atunci erau acoperiți, sau cum sunt cazurile „Tomescu“ și „Halter“ când ofițerii au trecut la rezolvarea unor sarcini operative fără a lua măsuri de a menține secretul legendei, deconspirând astfel metoda de lucru.

O răspundere principală pentru neajunsurile existente în contactarea şi recrutarea cetăţenilor străini revine conducerii direcţiilor care au aprobat sau tolerat folosirea unor legende şi împrejurări necorespunzătoare, n-a urmărit pe parcurs desfăşurarea procesului de contactare, n-a sesizat şi prevenit unele greşeli în elaborarea liniei de conduită, iar cu prilejul multor analize de contactări s-a mărginit la înregistrarea faptelor, necontribuind la stabilirea pasului următor în raport de situaţia operativă dată şi scopul urmărit.

Sunt şi cazuri din care rezultă că unele organe de securitate, ca de exemplu Direcţia regională M.A.I. Hunedoara, continuă cu metodele de şicanare a străinilor. Aşa a procedat, spre exemplu, şeful raionului Sebeş, care, luând cunoştinţă că un turist vest-german s-a oprit să viziteze biserica lutherană din oraşul Sebeş, s-a dus la biserică şi după ce i-a spus că nu are voie să viziteze oraşul l-a întrebat de unde vine, unde se duce, de unde este originar etc., fapt ce a indignat pe turist. Un alt caz este cel din comuna Gârbova, unde şeful de post, pe baza instrucţiunilor primite de la secţia raională de securitate Sebeş, a ridicat actele unui turist pe motiv că s-a abătut de la traseu şi nu i le-a eliberat deşi cunoştea că turistul trebuia să meargă la Sibiu. A doua zi s-a prezentat la postul de miliţie fratele turistului pentru a ridica actele, dar nu i s-au dat, explicându-i-se că nu se pot elibera decât posesorului. Prezentându-se la postul de miliţie, turistul a fost contactat de un ofiţer de securitate care l-a întrebat în ce scop s-a abătut de la traseu, la cine a mers, dacă cunoaşte legile noastre pe linia turismului etc.

Deşi în ultimul timp pe linia Direcţiei a V-a s-au luat unele măsuri şi s-au obţinut rezultate pozitive, totuşi mai sunt compartimente de muncă în care persistă lipsuri.

Datorită neajunsurilor existente în munca de creare şi instruire a reţelei informative, organele de contrainformaţii n-au reuşit să asigure până în prezent cu suficienţi agenţi de calitate unele obiective deosebit de importante, cum sunt: comandamentele, direcţiile centrale, statele majore şi unităţile speciale şi ca urmare nu pot sesiza din timp unele situaţii ce ar putea favoriza scurgerea unor informaţii.

Nu se desfăşoară o muncă temeinică nici pe linia clarificării împrejurărilor în care au dispărut unele documente secrete din armată. În multe situaţii ofiţerii operativi ajung la concluzia că documentele s-au distrus din greşeală sau sunt „rătăcite“, în loc să desfăşoare o muncă calificată cu agentura ca să stabilească împrejurările ce au favorizat dispariţia documentelor, iar atunci când sunt găsite se abandonează munca informativă pentru a stabili în posesia cui au fost documentele pe timpul dispariţiei.

De exemplu, Biroul de contrainformaţii al garnizoanei Sibiu, în urma dispariţiei unei hărţi „Gauss Kruger“ a deschis dosar de caz, iar după două luni a fost închis întrucât harta s-a găsit după un difuzor dintr-un dormitor al militarilor, fără însă a se stabili împrejurările în care ea a dispărut.

În ultima vreme au apărut multe semnalări din care rezultă că unii militari din rândul minorităţilor naţionale maghiare au manifestări naţionalist-iredentiste, caută

să atragă în discuții dușmănoase pe alți militari din unitățile din care fac parte și mențin legături cu diferite elemente dușmănoase din mediul civil, însă din lipsa unei agenturi capabile multe semnalări rămân neclarificate.

Sunt frecvente cazurile când unii ofițeri de contrainformații, dovedind o slabă orientare și formalism, încearcă fără succes clarificarea unor asemenea semnalări cu agenți din rândul militarilor de altă naționalitate decât a elementelor urmărite.

*

-În ultimul timp, dar mai ales în cursul anului 1964 au fost eliberate în termen sau grațiate de restul pedepsei numeroase persoane condamnate pentru infracțiuni contra securității statului.

Activitatea pozitivă desfășurată în penitenciare și colonii de muncă pentru reeducarea deținuților și contactul lor direct cu realitățile din țară au influențat asupra concepției și atitudinii multor foști condamnați. Din materialele pe care le posedăm rezultă, totodată, că o parte din foștii condamnați continuă să se mențină pe poziție dușmănoasă, încearcă să restabilească legături suspecte și să reorganizeze acțiuni subversive, defăimează și răstălmăcesc sensul măsurii de grațiere, denigrează realizările și colportează zvonuri tendențioase, ceea ce demonstrează încă o dată că dușmanul, deși dezorganizat, dezarmat din punct de vedere ideologic, cu convingerile politice zdruncinate și fără putere de influențare, nu renunță ușor la luptă căutând să-și arate prezența prin felurite activități antipopulare.

Apreciind pericolul social al foștilor condamnați, conducerea ministerului a atras atenția în repetate rânduri asupra necesității urmăririi informative active a acestora. În baza ordinelor date s-a creat în decursul timpului o agentură numeroasă, cu ajutorul căreia se poate asigura supravegherea informativă a multor foști condamnați chiar din momentul părăsirii locurilor de detenție. Din controalele efectuate a rezultat că, în general, munca de supraveghere a foștilor condamnați de către Direcția a III-a și direcțiile regionale se desfășoară cu serioase lipsuri.

Continuă să se manifeste o slabă preocupare pentru identificarea, luarea în evidență și mai ales supravegherea informativă a foștilor condamnați.

De exemplu, la Direcția a III-a, în serviciul care se ocupă de problema legionară și serviciul care se ocupă de problema partide burgheze, apar cca 2 000 foști condamnați necuprinși în evidență, deși mulți din ei au fost eliberați cu mult înainte de ultimele grațieri. Verificând la Direcția a III-a marea majoritate a mapelor aparținând foștilor condamnați luați în evidență la diferite obiective sau probleme, s-a stabilit că numai despre 35% din aceștia sunt unele materiale informative, dar și acestea superficiale, fiind de obicei furnizate de către agentura de investigații.

Direcția regională M.A.I. Oltenia nu deține nici un fel de material despre poziția prezentă a 33% din totalul celor eliberați din detenție în perioada 1962–1964. Direcția regională M.A.I. Galați n-a identificat încă un mare număr de foști condamnați, iar

din totalul celor luați în evidență de către Serviciul III numai despre 42% s-au primit unele note informative de suprafață. La regiunea Mureș-Autonomă Maghiară n-au fost identificați mulți din foștii condamnați eliberați cu 4–5 ani în urmă, iar din totalul acestor elemente luate în evidență doar despre aproximativ 50% se dețin unele materiale.

Direcția regională M.A.I. Suceava nu avea la data controlului o evidență completă cu foștii condamnați, tărăgăna identificarea și luarea lor în evidență, iar încadrarea informativă se făcea cu întârziere și de multe ori formal. Raionul de securitate Rădăuți, de exemplu, nu luase în evidență aproximativ 90 de foști condamnați stabiliți pe raza lui de activitate, iar munca de urmărire este organizată defectuos și ineficace.

Un slab interes a existat și pentru încadrarea informativă a multor foști condamnați cunoscuți că în trecut au deținut funcții de conducere în fostele organizații fasciste și partide burgheze, sau că în timpul detenției și după punerea lor în libertate au continuat să aibă poziție dușmănoasă, recalcitrantă, fățarnică. Pe lângă faptul că n-au fost luate în lucru prin dosare de verificare elementele semnalate cu relații și comportare suspectă, de obicei și față de acțiunile informative în lucru se manifestă lipsă de răspundere, din care motiv sunt tărăgănate ori s-a abandonat lucrarea lor.

La 30 septembrie 1964, pe întreaga țară, erau deschise 1 943 dosare informative și 437 dosare de verificare prin care se urmăreau foștii condamnați, un număr redus având direcțiile regionale M.A.I. Hunedoara (7), Maramureș (16), Mureș-Autonomă Maghiară (32), Argeș (46), Crișana (53), Cluj (58), Iași (59). Din totalul acestor acțiuni, aproape 4% nu sunt încadrate informativ, iar în peste 18% se prevede dirijarea a câte unui agent, dar și acesta este de multe ori necorespunzător. Cele mai multe acțiuni neîncadrate sau încadrate cu un singur agent sunt în evidența direcțiilor regionale M.A.I. Brașov, Oltenia, Dobrogea și a Direcției a III-a.

Formalismul și superficialitatea de care dau dovadă mulți ofițeri în verificarea activității foștilor condamnați se datorește în principal atitudinii lipsite de exigență a multor cadre de conducere care n-au pretins activizarea muncii mai ales în jurul persoanelor cu poziție consecvent dușmănoasă, n-au cerut să se studieze și exploateze cu pricepere posibilitățile agenților existenți în rețea sau de a se efectua recrutările necesare cunoașterii poziției acestor elemente și n-au folosit toate mijloacele ce ne stau la dispoziție.

-Dintre categoriile de elemente luate în evidență pentru antecedente politice, numărul cel mai mare îl formează foștii legionari, care, datorită organizării, ideologiei, metodelor și acțiunilor întreprinse, au fost și rămân unul din principalele obiective ale organelor de securitate. Este adevărat că uriașele transformări înfăptuite în țara noastră au produs anumite schimbări în concepțiile și conduita unui mare număr de foști legionari, dar cu toate acestea din rândul lor apar cele mai multe elemente care desfășoară acțiuni ostile, dovadă fiind faptul că din totalul elementelor cu antecedente politice arestate, demascate sau avertizate, numărul cel mai mare provine din rândul foștilor legionari.

Fără a diminua rezultatele pozitive obținute, trebuie să subliniem că munca informativă în problema legionară atât la Direcția a III-a cât și în regiuni continuă să se desfășoare cu serioase lipsuri, mulți ofițeri se rezumă la măsuri simpliste, lipsite de profunzime și ca urmare nu dispunem de materiale suficiente și verificate pentru a putea aprecia cu răspundere situația operativă din problemă.

În urma studierii unui număr de peste 5 400 mape întocmite de Serviciul I din Direcția a III-a pentru foștii legionari, s-a stabilit că în anii 1963–1964 nu s-a obținut nici un fel de material despre cca. 91% din totalul acestor elemente luate în evidență. Nu s-au luat măsuri în vederea activizării muncii de urmărire a foștilor legionari nici după ce cadrele de conducere au analizat mapele de evidență și aceasta din cauză că, de fapt, n-au făcut o analiză, ci doar o simplă lectură de formă a puținelor materiale strânse în mape, pentru a se putea raporta executarea ordinului.

O situație asemănătoare în privința supravegherii foștilor legionari și stabilirea poziției lor prezente se constată și la direcțiile regionale. Astfel, direcțiile regionale M.A.I. Galați și Suceava nu dețin nici un fel de materiale despre cca 50% din totalul foștilor legionari trecuți în evidență. La analiza făcută în luna mai de Direcția regională M.A.I. Argeș s-a stabilit că în urma verificării unui număr de 5 550 mape de evidență din problema legionară, numai pentru aproximativ 20% erau informații pe baza cărora putem cunoaște într-o măsură oarecare poziția celor urmăriți, despre ceilalți foști legionari, de timp îndelungat nu se obținuseră nici un fel de informații sau se dețineau câteva note nesemnificative.

În problema legionară, pe întreaga țară, sunt 4 358 dosare informative deschise de regulă elementelor care au avut grade și funcții, marea lor majoritate având o vechime de peste 3 ani. Cu toate indicațiile date de a se grăbi clarificarea dosarelor vechi, se constată că multe din aceste acțiuni sunt tărăgănate sau nu conțin nici un fel de material informativ cu privire la natura activității prezente a persoanelor în cauză. În loc să execute ordinele ce li s-au încredințat, mulți ofițeri operativi, cu aprobarea tacită a șefilor, pentru a prezenta o situație operativă pozitivă, obișnuiesc să raporteze în ședințe profesionale sau prin situații statistice date ireale privind încadrarea acțiunilor cu agentură.

Multe din acțiunile informative deschise în baza ordinului 70 puteau fi terminate, însă șefii direcțiilor, în mod nejustificat, nu aprobă închiderea dosarelor, lăsând aparatul în subordine să depună o muncă în gol, fără perspectivă.

Această stare de lucruri se datorește indisciplinei, rutinei și formalismului în muncă. Ne întrebăm de ce nu se pretinde ofițerilor să execute ordinele, ce fac șefii lor direcți, de ce se tolerează minciuna și dezinformarea?

Aceeași atitudine lipsită de simțul răspunderii s-a manifestat și pentru clarificarea informațiilor obținute despre activitatea și legăturile suspecte ale foștilor legionari. La 30 septembrie 1964, pe întreaga țară, în problema legionară erau deschise 690 dosare de verificare, din care la Direcția a III-a numai 23, situație ce se datorește și faptului că unele cadre de conducere, analizând superficial mapele de evidență și

dosarele agenților, n-au sesizat și pus în lucru multe informații în care se vorbește despre activitatea dușmănoasă prezentă. Totodată, s-a constatat că unii ofițeri, dovedind un slab simț de răspundere, n-au lucrat cu atenție și operativ măcar dosarele prin care sunt acționate elemente semnalate cu activități și relații suspecte sau cu intenții de a desfășura activitate subversivă organizată.

Așa, de exemplu, într-o acțiune informativă dusă de Direcția a III-a apar informații că un anume Puiu a primit dispoziții de la Ilie Gârneață să organizeze și orienteze activitatea legionară din țară în direcția menținerii moralului legionar prin legătura de la om la om. Începând din 1962, în această acțiune s-au întocmit mai multe note-sinteze și planuri de măsuri, de fiecare dată fiind prevăzută și necesitatea de a fi identificat numitul Puiu, dar fără nici un rezultat. De asemenea, dosarul a fost analizat în repetate rânduri, însă datorită modului superficial în care s-a făcut analiza, nu s-a sesizat că Puiu a fost anchetat în anul 1958 și apare chiar în rețeaua informativă activă a Serviciului I care are și acțiunea.

Pe baza unui dosar de grup, Direcția regională M.A.I. Argeș urmărește pe doi foști instructori legionari despre care sunt unele materiale obținute cu ani în urmă că intenționează să treacă la reorganizarea foștilor legionari. Această acțiune este tărăgănată deoarece în loc să se folosească agenți cu posibilități reale de informare, se dirijează formal un agent care este evitat de cei urmăriți.

Nivelul necorespunzător al muncii din problema legionară se datorește atât folosirii unor practici birocratice și lipsei de răspundere în munca informativă, cât și slabului control exercitat de cadrele de conducere. În afară de aceasta mulți ofițeri, în loc să se ocupe cu grijă și consecvent de formarea și instruirea agenturii, se complac în situația nepermisă de a primi de la agenți note cu tot felul de banalități sau le indică o asemenea linie de conduită încât atrag asupra lor suspiciunea celor puși în supraveghere.

-În ultimii ani unii ziariști și mai ales fugari maghiari, reactualizând întregul arsenal al propagandei horthiste, întrețin prin intermediul presei o campanie împotriva țării noastre pe seama unei pretinse persecutări a minorității maghiare și cu tendințe revizioniste privind teritoriul Transilvaniei. Paralel cu această campanie o parte din vizitatorii maghiari care vin în țara noastră continuă să agite și să mențină vechile concepții iredentiste.

Ca urmare a situației create și a influenței ce se exercită asupra multor maghiari de cetățenie română care au mers în vizită în R.P. Ungară constatăm pe plan intern o intensificare a manifestărilor naționalist-șovine, o atmosferă de tensiune și suspiciune crescândă în rândul locuitorilor din Transilvania.

Analizând noua situație operativă din problema naționaliștilor maghiari, organele de securitate au luat unele măsuri pentru a împiedica acțiunile iresponsabile ale unor elemente interesate în răscolirea și ațâțarea sentimentelor șovine. Totuși pe această linie, precum și în rândul clericilor care deservesc această minoritate, preocupați tot

mai mult de a face agitație naționalist-șovină, munca informativă continuă să se desfășoare cu numeroase lipsuri.

Nici până în prezent Direcția a III-a și regiunile de securitate Crișana, Mureș-Autonomă Maghiară, Maramureș, Brașov și altele n-au identificat toate persoanele care au făcut parte din fostele organizații naționalist-maghiare, baza operativă nu este supravegheată corespunzător, iar multe acțiuni sunt lucrate fără continuitate și insuficient de calificat, din care motiv mai sunt dosare deschise cu 4–7 ani în urmă, a căror clarificare este tărăgănată.

Se constată, de asemenea, că organele de securitate realizează puține măsuri calificate împotriva acelor elemente care se folosesc de calea vizitelor reciproce cu R.P. Ungară pentru a desfășura activitatea de propagandă dușmănoasă. Necunoscându-se din timp activitatea unor elemente naționaliste, nu s-a putut preveni plecarea acestora în vizită în R.P. Ungară, unde au realizat contacte cu elemente reacționare și reprezentanți ai cultului romano-catolic, iar la întoarcere și-au intensificat activitatea ostilă regimului nostru.

Toate acestea sunt și o consecință a faptului că Direcția a III-a nu s-a ocupat de coordonarea celor mai importante acțiuni, iar regiunile care au problema naționaliștilor maghiari nu dispun de o agentură corespunzătoare calitativ.

-Și pe linia problemei naționaliști germani și a cultului lutheran se manifestă multe neajunsuri atât în ce privește supravegherea bazei, cât și în contracararea activității dușmănoase a unor elemente care au făcut parte din fostele partide și organizații naționaliste, care, încurajate de unii reprezentanți ai emigrației sașilor și șvabilor din R.F.G. și Austria și de unii turiști cu care vin în contact, continuă să propage ideea emigrării și de rezistență față de politica partidului și statului nostru.

-Nu s-au lucrat în suficientă măsură nici sectele interzise și asociațiile religioase tolerate, ale căror dogme, precepte și acțiuni au un pronunțat caracter dăunător intereselor statului. Direcția regională M.A.I. Suceava, de exemplu, are o bază numeroasă de iehoviști, adventiști-reformiști, penticostali-disidenți și membri ai asociației „Oastea Domnului“, dar în loc să ia măsuri pentru a pătrunde cu agentură valoroasă în grupările sectanților și cunoașterea întregii lor activități, a mers pe linia greșită de a nu dirija spre ei nici măcar agenții care erau atrași în secte, interzicând agenților noștri să accepte cererea unor sectanți de a se încadra sau de a ocupa funcții în cadrul sectei.

Și pe raza regiunilor de securitate Mureș-Autonomă Maghiară, Hunedoara, Cluj, Crișana, Maramureș, îndeosebi în mediul rural, sunt concentrați numeroși sectanți ilegali – mai ales iehoviști –, dar mulți din agenții recrutați pentru urmărirea lor nu sunt dirijați și instruiți cu sarcini concrete, s-a pierdut controlul prin agentură asupra unor grupări și se inițiază puține măsuri de avertizare, demascare sau compromitere cu scopul de a-i dezorganiza și fărâmița, ceea ce dovedește că organele noastre nu execută cu răspundere sarcinile ce le revin pe această linie.

-Cu toate că s-a atras atenția asupra importanței ce trebuie acordată urmăririi elementelor dușmănoase din instituțiile de învățământ și din domeniul artei, culturii, științei, se constată că și în prezent în activitatea informativ-operativă ce se desfășoară pe această linie continuă să se manifeste numeroase lipsuri, mai ales în munca cu agentura.

Și acum sunt ofițeri care, neînțelegând sarcinile organelor de securitate în asemenea obiective, superficiali și insuficient preocupați de muncă, în loc să dirijeze agenții spre elementele dușmănoase care prezintă interes, pretind sau acceptă informații despre diferite nemulțumiri personale, animozități în rândul salariaților, elevilor sau studenților, date tehnice și tot felul de note prin care sunt caracterizate diferite persoane, relații, atitudini, obiective și metode de lucru profesionale, transformându-se în niște înregistratori de fapte, sugestii și mahalagisme.

La Direcția a III-a este caracteristic faptul că pe de o parte în multe facultăți sunt puțini agenți în raport cu nevoile operative și aceasta din cauză că nu se are în vedere specificul instituțiilor de învățământ superior unde numărul de recrutări nu depinde exclusiv de numărul elementelor luate în evidență, ci și de necesitatea de a cunoaște elementele care pot provoca dezordini și influența negativ starea de spirit, iar pe de altă parte întâlnirile cu mulți agenți se fac de regulă la intervale mari.

În activitatea unor ofițeri din regiunile Cluj, Iași, Banat etc., care au în răspundere școli și facultăți, se remarcă tendința de a aplica în mod rigid prevederile ordinelor în vigoare, în sensul că și-au planificat să recruteze agenți separat pentru fiecare grupă de învățământ, dormitor, clasă, an de studiu, deși în urma unei analize mai profunde se putea asigura deservirea informativă în condițiuni corespunzătoare prin recrutarea unui număr mai redus de agenți, dar care să fie astfel plasați încât să avem asigurate informativ toate locurile unde studenții pot fi atrași la diferite manifestări negative și pentru a cunoaște starea de spirit din rândul lor.

-Deși față de perioada anterioară există o îmbunătățire a muncii în obiectivele economice, totuși se constată că unele cadre de conducere din aparatul central și cel regional nu întreprind măsuri eficiente pentru cunoașterea din timp a cauzelor ce pot provoca pagube economiei naționale, iar în anumite situații iau cunoștință cu întârziere de producerea unor acte suspecte. Și în prezent sunt cazuri când cercetarea la fața locului se face cu întârziere și necalificat, din care motiv nu se cunosc împrejurările în care s-a produs accidentul suspect, nu sunt valorificate operativ unele informații întemeiate și nu se stabilesc ipotezele cele mai verosimile care să ducă la descoperirea adevăratelor cauze și a vinovaților.

De exemplu, în lunile noiembrie și decembrie 1963, la uzina „Danubiana", autori necunoscuți au deteriorat unii condensatori de la tabloul de comandă de la secția profilare și au introdus un corp străin în cutia de alimentare a tubingului, care, dacă n-ar fi fost descoperite la timp, ar fi produs scoaterea din funcțiune a instalațiilor. În ambele cazuri ofițerul a fost sesizat cu întârziere, din care cauză cercetările la fața locului au fost ineficace.

În perioada martie-mai 1964, pe calea ferată în apropierea stației Herăstrău, în trei rânduri au fost așezați saboți, dar despre aceste tentative de diversiune organele noastre n-au cunoscut decât după aproape o lună de zile, din care motiv nu s-au mai putut efectua cercetări la fața locului.

În luna aprilie 1964, Direcția regională M.A.I. Hunedoara a primit informații din care rezulta că la exploatarea minieră „Vulcan", în două rânduri s-au introdus în vagoneți tuburi încărcate cu oxigen și acetilenă, care, dacă nu erau observate, puteau provoca mari explozii, dar cu toate că informația conținea date ce puteau ajuta la identificarea autorilor, nu s-au luat măsuri pentru clarificarea semnalării.

La ședința din anul trecut s-a criticat că se tărăgănează de ani de zile clarificarea cazurilor suspecte de diversiune de la C.F.R. Jilava-Abator, fabrica „Răscoala din 1907", tentativele de diversiune de la depoul Petroșani, stația C.F.R. Târgoviște și altele, dar cadrele de conducere n-au privit cu răspundere critica făcută și ca urmare n-au luat măsuri pentru clarificarea cazurilor menționate.

În privința avizării pentru acces la munci și documente secrete de stat mai sunt cazuri de tărăgănare și formalism, multe avize având la bază numai rezultatul căutării în evidențele M.A.I., fără a se cere de la agentura deja existentă în obiective relații cu privire la poziția și legăturile prezente ale persoanelor supuse verificării.

După trimiterea avizului – pozitiv și negativ – se abandonează de regulă cunoașterea activității și comportării persoanelor în cauză, deoarece acestea nu sunt cunoscute de ofițerii care au în răspundere deservirea informativă a obiectivelor. Din aceleași considerente nu se întreprind măsuri operative pentru a clarifica motivele și vinovații de pierderea ori distrugerea documentelor secrete sau încălcarea regulilor de manipulare a acestora.

Așa, de exemplu, Serviciul XII din Direcția a III-a, în urma controalelor făcute în anii 1962–1963, a stabilit că lipsesc 25 documente secrete redactate în 72 exemplare, iar 67 documente, însumând 741 exemplare, apar ca distruse fără forme legale. Clarificarea acestora a fost însă practic abandonată din cauză că conducerea direcției n-a luat măsuri ca asemenea cazuri să fie aduse la cunoștința ofițerilor din serviciile care deservesc informativ obiectivele unde ele s-au petrecut.

-Din datele pe care le posedăm rezultă că și în perioada la care se referă analiza numărul cazurilor de înscrisuri dușmănoase și inscripții antipopulare noi apărute continuă să se mențină la nivelul anilor anteriori și în general au același conținut de calomniere și defăimare și uneori se îndeamnă la acțiuni teroriste și huliganice, mai ales în mediul rural.

La începutul lunii octombrie 1964, în problema manifeste erau deschise 2 505 dosare de caz pentru scrisori anonime și 1 753 dosare pentru fițuici, cele mai multe aflându-se în evidența Direcției a III-a și a direcțiilor regionale M.A.I. București, Oltenia, Banat, Suceava, Iași, Ploiești, Bacău și Argeș. Cu toate că în ultima perioadă numărul identificărilor a depășit pe cel al difuzărilor, totuși se constată că în prezent se mai folosesc metode învechite.

Slaba muncă desfăşurată de unii ofiţeri din cadrul Direcţiei a III-a şi din regiuni este reflectată şi de faptul că nu s-a reuşit să se descopere autorii unor documente duşmănoase importante difuzate de mai multe ori şi care sunt semnate în numele unor organizaţii şi grupări subversive, cum sunt de exemplu: cazul „P. C. I. “, „Vrem dreptate“, „Banu Manta“, „Hoinarul“, toate din Bucureşti, „Vrem Ardealul“ difuzate pe raza regiunii Mureş-Autonomă Maghiară, „Preaslăvită securitate“ – în regiunea Crişana, „Comandamentul H. “ apărute în mai multe rânduri pe raza regiunii Bacău, „Frontul de eliberare al românilor“ pe raza regiunii Braşov şi altele.

Au fost cazuri în care deşi situaţia operativă impunea folosirea de agenţi pe lângă persoanele bănuite că au redactat sau difuzat înscrisuri duşmănoase, totuşi unii ofiţeri din Direcţia a III-a şi direcţiile regionale M.A.I. Banat, Galaţi, Bacău, Bucureşti, Braşov şi altele, din comoditate şi lipsă de răspundere, n-au luat această măsură, iar ca urmare se tărăgănează descoperirea autorilor.

Lipsurile existente pe această linie se datoresc în mare măsură cadrelor de conducere care nu se ocupă cu seriozitate şi răspundere de lucrarea calificată a dosarelor de caz deschise pentru înscrisuri duşmănoase mai vechi şi cu conţinut mai deosebit, nu sprijină pe ofiţerii operativi cu indicaţii concrete în vederea îndeplinirii măsurilor planificate.

Şi în activitatea contrainformativă desfăşurată pe linia Serviciului K în Capitală şi în teritoriu continuă să se manifeste serioase neajunsuri, îndeosebi în munca cu agentura şi în exploatarea şi verificarea informaţiilor.

În reţeaua informativă a Serviciului K şi a direcţiilor regionale se mai introduc şi menţin persoane necorespunzătoare atât din punct de vedere al posibilităţilor de informare, cât mai ales al calităţilor personale şi al conduitei la locul de muncă.

Serviciul K şi unele direcţii regionale, ca: Maramureş, Ploieşti, Cluj, Crişana, Banat şi altele nu lucrează întotdeauna cu suficientă răspundere pentru a verifica operativ şi obiectiv semnalările obţinute despre fenomenele negative ce au loc în obiectivele de care răspund. La regiunile de securitate Bucureşti şi Dobrogea sunt serioase lipsuri în ce priveşte munca informativă din unităţile agricole, nu se urmăresc problemele economice ale acestora şi se face puţin pentru a se preveni unele aspecte dăunătoare.

Au fost şi cazuri când materialele întocmite şi prezentate conducerii ministerului spre informare şi luare de măsuri n-au fost verificate în prealabil, iar uneori au conţinut date eronate.

Cu toate că pe linia Direcţiei I s-au obţinut unele progrese în îmbunătăţirea muncii, acestea nu sunt încă la nivelul cerinţelor. Principalul neajuns constă în faptul că mai sunt obiective care, deşi prezintă interes pentru organele noastre, n-au fost încă studiate temeinic pentru a se găsi metodele cele mai eficiente în vederea realizării de pătrunderi informative. În unele sectoare ale direcţiei eficacitatea muncii continuă să fie necorespunzătoare datorită neexecutării ordinelor.

Cauza principală a acestor neajunsuri constă în faptul că din partea unor cadre cu munci de răspundere – şefi de birouri, şefi de servicii, locţiitori de directori şi

directori – nu se exercită un control sistematic și eficace asupra activității subordonaților și nu se manifestă exigență la nivelul cerințelor sarcinilor puse în fața acestei unități. Ca urmare, în unele unități sunt încă ofițeri care nu îndeplinesc ordinele primite cu simț de răspundere, întocmai și la timp, complăcându-se de vreme îndelungată într-o activitate sterilă, fără rezultate corespunzătoare.

Deși au fost luate măsuri pentru întărirea disciplinei mai sunt încă ofițeri în conduita cărora continuă să persiste apucături străine de morala și disciplina noastră, care aduc daune însemnate muncii în exterior. De exemplu, foștii ofițeri Dumbravă Ion, Vasiliu Gheorghe și Stroescu Constantin, și-au însușit bani din fondul operativ, ajungând la un grad înaintat de descompunere morală; Ciolac Ion, pentru a-și ascunde inactivitatea, ticluia material informativ; Borzechian Arsene, element mic burghez, laş, în loc să muncească a folosit timpul petrecut în exterior pentru chefuri și căpătuială, iar când se găsea în țară pălăvrăgea despre munca noastră.

Conducerea Direcției I trebuie să ia măsuri eficace pentru remedierea lipsurilor existente. Să se pună accent deosebit pe îmbunătățirea controlului și îndrumarea subalternilor, pe cunoașterea profundă a fiecărui ofițer în procesul muncii și pe creșterea permanentă a exigenței cadrelor de conducere.

-Mai sunt încă o serie de direcții regionale M.A.I. care nu contribuie, corespunzător cu posibilitățile lor, la activitatea pe linia Direcției I. Astfel, șefii direcțiilor regionale M.A.I. Iași, Cluj, Suceava, Crișana și Bacău n-au luat măsuri eficace pentru a îndeplini ordinele date cu privire la analiza bazei operative și a posibilităților reale existente pe teritoriul regiunilor. Din această cauză, contribuția lor pe linia muncii de informații externe este nesatisfăcătoare. Ei n-au reușit să selecționeze și să pregătească agenți capabili, temeinic verificați și devotați organelor noastre pentru a fi trimiși cu sarcini informative în exterior.

De multe ori n-au acordat atenția cuvenită nici măcar folosirii corespunzătoare a agenților din rândul persoanelor trimise temporar în străinătate, din care cauză unii dintre ei, în loc să-și aducă aportul la munca de informare, au comis abateri și încălcări de la normele de conduită și chiar de la legile R.P.R.

Șefii acestor direcții regionale M.A.I. n-au reușit să-și aducă contribuția nici la acțiunile pentru dezmembrarea și descompunerea organizațiilor emigrației reacționare, deși pe teritoriul fiecărei regiuni există bază operativă care putea fi folosită.

Aceste neajunsuri și multe altele dovedesc că nu toți șefii direcțiilor regionale M.A.I. tratează cu răspunderea cuvenită sarcinile importante ce le revin pe linia muncii de informații externe. Este necesar ca fiecare șef de direcție regională să depună eforturi pentru a îndeplini cât mai competent ordinele și instrucțiunile ce au fost date pe linia Direcției I.

Tovarăși,

Din cele expuse până acum reiese că organele de securitate centrale și regionale dețin informații din care rezultă că dușmanul și în prezent acționează prin diferite

mijloace şi procedee. Totodată, constatăm că în munca ce este dusă pentru clarificarea unor asemenea materiale persistă serioase neajunsuri determinate în special de neexecutarea întocmai şi cu simţ de răspundere a ordinelor date.

-Este cunoscut faptul că rezultatele muncii noastre depind în primul rând de modul cum reuşim să formăm o agentură devotată şi capabilă cu ajutorul căreia să putem preveni şi curma orice activitate îndreptată împotriva securităţii statului.

Organele de securitate centrale şi teritoriale dispun de numeroşi agenţi utili, însă sunt insuficiente cazurile când ei îşi aduc contribuţia necesară la definitivarea verificărilor ce le executăm. Această situaţie se datoreşte faptului că mulţi ofiţeri nu se ocupă permanent, cu grijă şi calificat, de a cultiva la agenţi deprinderile necesare muncii de informare, nu exploatează cu pricepere posibilităţile agenţilor, nu le cer să-şi lărgească şi consolideze legăturile în rândul elementelor care prezintă interes operativ, nu pregătesc cu atenţie agenţii asupra modului de rezolvare a sarcinilor şi n-au în vedere ca acestea să fie astfel stabilite de la o întâlnire la alta încât să contribuie treptat la elucidarea completă a scopului urmărit.

Cadrele de conducere permit ofiţerilor să traseze multor agenţi luni de-a rândul una şi aceeaşi sarcină generală, să insiste pe lângă unele elemente cu întrebări şi discuţii deja suspectate şi respinse de cei urmăriţi, să stabilească linii de conduită contraindicate şi uneori chiar cu caracter provocator.

Aşa, de exemplu, un agent al raionului Tulcea, de profesie preot, a semnalat că într-o discuţie avută cu un fost legionar cunoscut cu manifestări duşmănoase, n-a aprobat punctul de vedere că partidul e vinovat de abuzurile unor elemente necinstite din G.A.C., spunându-i că nu trebuie făcut vinovat partidul de comportarea necinstită sau acţiunile inconştiente ale unor oameni. Primind această notă, ofiţerul operativ, în loc să aprecieze poziţia corectă adoptată de agent, i-a atras atenţia că n-a procedat bine pe motivul că în felul acesta se poate izola de cel urmărit. Asemenea exemple se găsesc şi în cadrul altor unităţi, ele reflectând concepţia înapoiată a unor ofiţeri rupţi de realitate care socotesc că agenţii în discuţiile ce le poartă cu persoanele urmărite trebuie să susţină cu orice preţ părerile negative ale acestora, indiferent de natura şi gravitatea lor.

O parte din agentura regiunilor de securitate Maramureş şi Mureş-Autonomă Maghiară, în loc să fie folosită în scopul pentru care a fost recrutată, a fost lăsată să muncească întâmplător şi la general, mulţi ofiţeri făcând observaţii scrise de genul următor: „agentul a prezentat nota din proprie iniţiativă“, „sarcini de viitor nu i s-au dat“, sau „rămân spre rezolvare sarcinile date anterior“, deşi în realitate nu i se dăduse nici un fel de sarcini. Cazurile de acest fel ilustrează nepăsarea ce mai continuă să se manifeste în munca cu agentura şi incapacitatea unor cadre de conducere de a pretinde şi impune executarea ordinelor.

Sunt încă situaţii când unii ofiţeri, pentru a-şi activiza agenţii, recurg la practici greşite, soldate de multe ori cu efecte contrare celor preconizate. Aşa, de pildă, agenţii sunt prelucraţi că nu sunt sinceri în colaborarea lor cu securitatea sau că nu vor să

ajute la stabilirea poziției dușmănoase a urmăritului, spunându-li-se despre obiectiv că este un dușman, un bandit etc. Asemenea epitete la adresa elementelor luate în verificare sau reproșuri la adresa activității agenților sugerează acestora cam ce anume să ne spună despre obiectiv, îi determină să facă provocări, să trădeze sau să deformeze realitatea.

-Din controalele făcute a rezultat că în unele unități de securitate îndeplinirea sarcinilor privind analiza agenților n-a fost bine organizată deoarece șefii de direcții și celelalte cadre de conducere n-au planificat astfel munca încât operațiunea să se desfășoare ritmic pe toată perioada de un an.

La Direcția regională M.A.I. Hunedoara, din cauză că șeful direcției n-a stabilit în funcție de situația operativă concretă câți agenți vor trebui analizați lunar, într-o perioadă de 11 luni s-a analizat doar 69% din totalul agenților, neexistând astfel garanția că această operațiune va fi îndeplinită la termen, în condițiuni de lucru normale și la un nivel calitativ.

La raionul M.A.I. Medgidia, regiunea Dobrogea, s-au analizat în perioada 1 noiembrie 1963–16 martie 1964 doar 45 de agenți și era planificat ca restul de 200 de agenți din evidența raionului să fie analizați până la sfârșitul lunii aprilie. Raioanele Moinești și Bacău într-o perioadă de patru luni au analizat doar 51 agenți, ca apoi în numai 3 luni să analizeze 400 de agenți. Este clar că, făcând o campanie din analiza agenților nu se pot obține rezultate satisfăcătoare. Ritm lent în executarea acestui ordin se constată și la direcțiile regionale M.A.I. Oltenia, Brașov, Ploiești, Galați, Argeș și Mureș-Autonomă Maghiară.

S-a stabilit, de asemenea, că multe din aprecierile făcute nu reflectă realitatea din dosarele personale și anexă ale agenților, fiind exagerată utilitatea și diminuate neajunsurile. Pe de altă parte, cadrele de conducere, muncind formal, n-au luat măsurile necesare valorificării în mai bune condițiuni a posibilităților multor agenți, remedierii lipsurilor constatate în munca cu aceștia, lichidării balastului și stabilirii poziției agenților cu situații neclare, suspecți de nesinceritate sau dezinformatori.

Lipsurile manifestate în aplicarea acestei măsuri n-au fost înlăturate mai ales acolo unde conducerea direcțiilor n-a urmărit modul cum se desfășoară operațiunea de analiză și obiectivitatea aprecierilor întocmite de cadrele medii, pentru ca în funcție de constatări să se inițieze măsuri concrete menite să ducă la realizarea în termen și în bune condițiuni a prevederilor ordinului.

-Faptul că și după analizele din acest an avem în rețeaua informativă numeroși agenți care refuză colaborarea, au trădat legătura sau cu alte probleme negative neclarificate dovedește că șefii de direcții și celelalte cadre de conducere subapreciază necesitatea ca în agentură să existe numai persoane devotate organelor noastre și capabile să contribuie la clarificarea lucrărilor în care sunt utilizați.

Despre această atitudine, cauzele și urmările ei negative s-a discutat și cu alte ocazii, dar se vede că șefii de unități nu acționează cu suficientă hotărâre pentru lichidarea ei, punând mai presus interesele egoiste și subiective de a avea în evidență un anumit

număr de agenţi, deşi constată inutilitatea multora din ei. Că aşa stau lucrurile reiese şi din practica majorităţii cadrelor de conducere care lunar urmăresc ca numărul abandonărilor să concorde cu numărul recrutărilor, calcul lipsit de sens operativ deoarece neaprobarea propunerilor de abandonare şi menţinerea balastului nu poate aduce decât daune muncii noastre şi consumarea unui timp preţios în activităţi nefolositoare.

-În munca desfăşurată cu agentura mai persistă şi alte neajunsuri ce aduc prejudicii calităţii şi conspirativităţii activităţii noastre, pot determina ratări şi activităţi inutile.

Aşa, de exemplu, graficele de întâlniri au de multe ori un pronunţat caracter formal, manifestat prin stabilirea arbitrară – la începutul lunii – a tuturor întâlnirilor ce urmează să se ţină în luna respectivă, prin planificarea de întâlniri la aceeaşi oră şi în acelaşi loc ori în loc diferit cu doi agenţi şi prin acordarea unui timp redus pentru realizarea întâlnirii.

Cu toate că în repetate rânduri s-a criticat, totuşi şi în prezent se fac întâlniri pe stradă, la locul de muncă al agentului şi în alte locuri ce nu asigură conspirativitatea necesară şi nici condiţii optime de instruire şi educare, iar unii ofiţeri lipsiţi de simţul răspunderii dezinformează şefii ierarhici, consemnând ireal pe notele informative că agentul a fost contactat în casă de întâlnire.

Se folosesc case de întâlniri create cu ani de zile în urmă şi în care au fost introduşi mulţi agenţi, dar nu s-au făcut verificările ordonate cu privire la conspirativitatea caselor nici măcar atunci când s-au primit semnalări că sunt deconspirate, ori unii agenţi au fost abandonaţi pentru nesinceritate, trădare etc.

Sunt frecvente cazurile când într-o casă se introduc 8, 10, 12 şi chiar 16 agenţi, deşi s-a atras atenţia că o asemenea practică pune în pericol conspirativitatea locului de întâlnire şi a agenţilor, atrage după sine nemulţumirea şi uneori chiar refuzul gazdei de a ne ajuta în continuare.

Nu s-a creat peste tot o evidenţă clară cu agenţii introduşi în fiecare casă şi legenda de care aceştia se folosesc, nu sunt organizate sistematic discuţii utile din punct de vedere operativ cu gazdele caselor, iar uneori, contrar ordinului dat, acestea sunt folosite şi ca locuri de recrutare.

Şi acum se mai manifestă o slabă preocupare pentru verificarea sincerităţii agenţilor, a obiectivităţii informaţiilor furnizate de aceştia şi a propriei lor activităţi. Această lacună este de obicei explicată prin formula „noi cunoaştem pe agent" fără ca această „cunoaştere" să aibă la bază materiale concrete şi sigure, fără ca în timpul întâlnirilor şi în procesul muncii, prin folosirea de metode şi procedee variate, agenţii să fie supuşi unei verificări continue.

În prezent, cu agenţii se realizează, de regulă, întâlniri la 10 zile sau la două săptămâni, după cum sunt dirijaţi în acţiuni informative sau pe lângă elemente luate în evidenţă. În practica muncii se constată însă că apar cazuri când pe de o parte întâlnirile trebuie să se facă la intervale mai scurte, dar acest lucru nu se realizează

decât rareori. Pe de altă parte sunt situații când în perioada de 10 sau 14 zile agenții nu pot îndeplini sarcinile ce li s-au încredințat, la un nivel calificat și în mod conspirat, din care motiv nu se prezintă la întâlniri sau nu aduc material. Este evident că nici unul din aceste procedee nu este folositor muncii noastre operative, din care cauză se impune ca intervalul dintre întâlniri să fie stabilit în raport de timpul necesar pentru rezolvarea sarcinilor date.

Pentru supravegherea străinilor au fost recrutați agenți din rândul personalului de deservire al hotelurilor, restaurantelor, barurilor, cofetăriilor sau frizeriilor de lux, cât și din rândul altor cetățeni români care vin în contact oficial cu străinii, dar din analizarea randamentului acestora rezultă că înregistrarea lor ca agenți nu este corespunzătoare, fiind mai mult indicată folosirea lor în calitate de colaboratori, în funcție de necesitățile operative. Într-o situație identică se prezintă și agentura folosită pe linia Direcției a VII-a, Direcției „T", Serviciului „F", pe linia organelor de contrainformații în rândul militarilor în termen și cea din instituțiile învățământului de stat.

-Cu prilejul analizelor făcute în anii trecuți s-a apreciat că, de obicei, se considerau ca dușmănoase sau suspecte toate elementele cu trecut politic, deși nu se dețineau informații verificate despre poziția lor prezentă. Pentru a lichida cu această apreciere deformată au fost ordonate treptat o serie de măsuri, ca de pildă: creșterea numărului și posibilităților de informare ale agenturii, lucrarea prin dosare informative a persoanelor care au deținut funcții de conducere în fostele partide burgheze și organizații fasciste, reverificarea seriozității materialelor neîndoielnice și crearea celor două compartimente (activ și pasiv) ale evidenței operative în cadrul dosarelor de obiectiv sau problemă.

Trebuie să subliniem însă că ceea ce s-a obținut până în prezent în aprecierea obiectivă a elementelor aflate în evidențele noastre nu este la nivelul cerințelor ordinelor date, a capacității aparatului nostru de securitate și a rețelei informative de care dispunem.

Astfel, ca urmare a muncii depuse după convocarea din octombrie 1960 și până la 1 octombrie 1964, agentura organelor de securitate a înregistrat o creștere de 168%. Aceasta înseamnă că posibilitățile de cuprindere în supraveghere informativă a elementelor aflate în evidență cu materiale neîndoielnice sunt mult mai mari decât în anii trecuți. În plus de aceasta, șefii de post au fost antrenați să rezolve și ei sarcini de securitate în mediul rural.

Cu toate că a trecut atâta timp de la aplicarea măsurilor amintite, totuși nu s-a reușit să se pună ordine pe această linie, nu s-a grăbit așa cum s-a ordonat ritmul pentru stabilirea poziției prezente a elementelor care figurează în evidența operativă activă, despre un mare număr din acestea neexistând nici un fel de informații sau doar câteva note neconcludente.

Această activitate defectuoasă se explică în principal prin modul unilateral şi superficial în care au fost executate ordinele date în ultimii ani, prin munca în gol, fără scop precis desfăşurată cu reţeaua informativă, prin modul neorganizat în care a lucrat şi încă mai lucrează majoritatea ofiţerilor operativi. Conducerea direcţiilor şi cadrele medii nu s-au ocupat decât sporadic de organizarea muncii de urmărire a elementelor din evidenţa activă, n-au controlat sistematic şi permanent îndeplinirea ordinelor date în această privinţă, fiind dese cazurile când s-au complăcut în activităţi formale şi au admis tot felul de explicaţii.

Este caracteristic în această privinţă faptul că într-o perioadă de 11 luni la Direcţiile regionale M.A.I. Galaţi, Suceava şi Hunedoara nu s-au analizat decât aproximativ 50% din totalul mapelor de la evidenţa operativă activă, regiunile de securitate Maramureş şi Bucureşti doar între 25–27%, iar la Direcţia regională Braşov numai 8%.

Aceeaşi superficialitate s-a manifestat din partea majorităţii cadrelor de conducere şi cu ocazia analizării mapelor de la evidenţa activă, operaţiune terminată de obicei fără măsuri concrete pentru activizarea muncii de urmărire, iar în cazurile când au fost prevăzute unele sarcini nu s-a urmărit executarea lor.

Una din consecinţele neajunsurilor ce persistă în munca de urmărire a bazei operative este aceea că nici acum nu s-au trecut la pasiv toate elementele care nu prezintă pericol social, ceea ce îngreunează organizarea unei activităţi mai susţinute şi mai de conţinut în jurul persoanelor care trebuie să stea permanent în atenţia organelor de securitate. In decurs de doi ani în evidenţa pasivă au fost trecuţi doar 12,5% din indivizii luaţi în evidenţă, dar numai pentru circa jumătate din aceştia erau necesare materiale verificate recent deoarece ceilalţi sunt agenţi sau membri de partid şi trebuiau scoşi din oficiu din evidenţa operativă activă.

Analizând din acest punct de vedere radamentul aparatului operativ, constatăm că în aceeaşi perioadă un ofiţer de securitate, având sprijinul şefilor de post sau al rezidenţilor, conduce aproximativ 27 agenţi, dar cu toate acestea n-a clarificat şi trecut la pasiv în medie decât 13 elemente.

Ritmul lent de trecere la evidenţa pasivă este explicat uneori şi prin greutatea procurării de materiale care să ateste renunţarea la convingerile trecute. In acest scop multe cadre adoptă o atitudine rigidă şi fără a exista împrejurări favorabile, îndrumă agenţii să iniţieze cu elementele supravegheate informativ discuţii despre trecutul lor. Acest procedeu, pe lângă faptul că poate provoca suspicionarea agentului şi redeşteptarea sentimentelor vechi, nu aduce nici rezultatele operative scontate, deoarece hotărârea de trecere la pasiv se ia în funcţie de rezultatul studierii materialelor obţinute în timp despre natura activităţii, poziţiei şi relaţiilor celor supuşi verificării, iar declaraţiile lor de renunţare la vechile concepţii nu pot avea decât un caracter relativ, ca orice altă informaţie neverificată.

Este necesar ca şefii direcţiilor şi celelalte cadre cu munci de conducere să ia măsuri pentru combaterea şi lichidarea acestei practici şi pentru grăbirea clarificării bazei operative. Atragem însă atenţia ca fiecare hotărâre să fie izvorâtă şi bazată pe materiale

obiective, nu așa cum s-a procedat la unele direcții regionale, unde, pentru a crește numărul celor trecuți la pasiv, o bună perioadă de timp mulți ofițeri au folosit practica dăunătoare de a orienta unilateral agentura, îndeosebi spre a culege informații despre atitudinea pozitivă a persoanelor din evidență.

-Neajunsuri serioase se manifestă și în executarea ordinului dat cu privire la verificările prealabile. Așa, de exemplu, în multe cazuri începerea verificării prealabile se face numai pentru antecedente politice, deși s-a indicat ca măsura să fie aplicată exclusiv pentru persoanele semnalate cu relații sau poziție suspectă prezentă.

Evidența cu mapele în care s-a dispus această măsură și în care trebuie concentrate datele rezultate din verificări nu este ținută de către șefii nemijlociți, ci se întocmesc unele evidențe greoaie, cu aspect birocratic la organul „C" sau la secretariatele unităților.

În loc ca șefii de birouri sau servicii să pună rezoluții cu termene care să nu depășească 3 luni, se pretinde întocmirea de referate cu motivarea necesității verificării prealabile, ca și când acest lucru nu reiese din conținutul informației.

În multe unități verificarea prealabilă are ca scop principal mărirea perioadei dosarelor de verificare, deși s-a atras atenția că prin acest ordin se urmărește îndeosebi evitarea acțiunilor fără bază și a muncii inutile, precum și crearea premiselor necesare unei verificări operative și de calitate.

Sunt foarte frecvente cazurile când, datorită slabei activități depuse de ofițeri, verificările prealabile depășesc cu mult perioada de 3 luni fixată prin ordin, fapt ce determină tărăgănarea formării unei concluzii cu privire la obiectivitatea sursei de informații și a veracității semnalării, imprimând astfel muncii un caracter birocratic și neoperativ.

Neajunsuri continuă să se manifeste și în munca cu acțiunile informative. Unele cadre de conducere, contrar ordinelor date, aprobă deschiderea sau preschimbarea dosarelor de verificare fără o bază serioasă, tolerează slaba activitate a multor subordonați.

Unul din aspectele cele mai negative este timpul exagerat de lung cât durează verificarea sau documentarea semnalării de bază. Este concludent în acest sens faptul că din totalul dosarelor informative individuale și de grup existente la 30 septembrie 1964, numai 25% sunt deschise după 1 ianuarie 1963, celelalte datând de ani de zile; 127 din perioada 1953–1956; 2. 813 din 1957–1959, 3 141 din 1960–1961 și 1 252 din 1962. Ponderea dosarelor informative cu o vechime mai mare de doi ani este la Direcția a III-a și direcțiile regionale M.A.I. Oltenia, Banat, Galați, Ploiești și Brașov.

Nici termenul de 6 luni stabilit pentru clarificarea dosarelor de verificare nu este respectat, astfel că la 1 octombrie a.c. din totalul acestor acțiuni informative numai un procent de 65% se încadrează în perioada de verificare stabilită, celelalte având depășiri ce ajung până la trei ani și uneori chiar mai mult.

Din analizele făcute a rezultat că în desfășurarea acțiunilor informative continuă să se manifeste o serie de lipsuri criticate și cu alte ocazii, cum sunt de exemplu: neexploatarea operativă a unor situații ivite în procesul muncii; rezumarea activității la investigații, căutări în evidență, interceptări telefonice și de trimiteri poștale, neexecutarea unor măsuri bune stabilite cu prilejul analizelor; neasigurarea cu agentură sau raportarea de date ireale cu privire la încadrarea informativă a acțiunilor; slabul control executat de cadrele de conducere între datele când au loc analizele.

Persistența în aceste lipsuri nu poate fi cu nimic justificată, mai ales că rețeaua informativă este destul de numeroasă, iar în rapoarte și la ședințele de analiză din unități se vorbește frecvent despre îmbunătățirile realizate în munca cu agentura și în rezolvarea sarcinilor acțiunilor informative. Fapt este însă că existența lipsurilor menționate a determinat un randament scăzut, fiecare ofițer rezolvând în medie după analiza trecută, cel mult trei dosare.

Multe din acțiunile înregistrate n-au o bază reală de lucru, fiind evidentă netemeinicia continuării muncii de supraveghere, dar cu toate acestea nu se iau măsuri pentru încetarea urmăririi. Această stare negativă își are izvorul în mentalitatea înapoiată a multor ofițeri și mai ales șefilor ierarhici, care, pentru a raporta că au un număr mare de acțiuni în lucru, mențin în evidență multe dosare numai de formă, subapreciind faptul că fiecare categorie de acțiune informativă are o anumită importanță practică și pe baza ei se trag concluzii operative.

Despre toate aceste probleme ale muncii în acțiuni s-a discutat de mai multe ori, dar constatăm și de această dată că șefii de direcții, locțiitorii lor și celelalte cadre de conducere n-au luptat cu suficientă hotărâre pentru respectarea ordinelor și indicaților. Este cu totul inexplicabil de ce trebuie să discutăm mereu despre lipsuri ce pot fi evitate, de ce nu se organizează controlul pe parcursul executării sarcinilor, de ce nu se pretinde cu fermitate respectarea măsurilor planificate și a termenelor stabilite, de ce nu se luptă pentru înțelegerea și îndeplinirea ordinelor așa cum sunt ele date. În cuvântul lor, șefii unităților informativ-operative, pe baza analizării cu răspundere a muncii lor, să arate ce au de gând să facă în viitor.

Cu toate că există o reală îmbunătățire pe linia respectării legalității populare și a finalizării muncii noastre prin măsuri de arestare, demascare sau avertizare, totuși se constată că și acum în activitatea organelor de securitate centrale și regionale mai persistă unele deficiențe care influențează negativ asupra obiectivității și eficacității măsurilor operative întreprinse.

Așa, de pildă, sunt situații când unii ofițeri operativi și anchetatori penali nu urmăresc perseverent stabilirea faptelor care să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii sau să prezinte interes operativ concret, nu adoptă de la început poziție critică față de materialele obținute prin mijloacele informativ-operative sau prin verificări și audieri. În activitatea unor organe informative se mai manifestă tendința greșită de a ridica artificial numărul dosarelor închise prin rezultatele operative, propunând avertizarea celor urmăriți, deși din verificarea și documentarea făcută rezultă evident că nu sunt fapte compromițătoare.

Primind pentru analiză dosarele cu propuneri de avertizare şi demascare, organele de anchetă au dovedit exigenţă în analizarea materialelor, dar au fost şi cazuri când anchetatorii privind cu uşurinţă măsura avertizării, au efectuat verificări superficiale şi unilaterale, ceea ce a determinat ca uneori avertizarea să nu aibă efect şi să existe pericolul deconspirării agenţilor.

La regiunea Crişana, de exemplu, din 93 dosare prezentate de organul informativ, 50 au fost respinse deoarece problemele erau neclare, materialele erau contradictorii, martorii indicaţi nu cunoşteau activitatea obiectivului, ofiţerii orientându-se numai după faptul că cel în cauză a fost văzut discutând cu alte persoane.

Cu aprobarea şefului regiunii Cluj, maiorul Zăpârţan Nicolae şi locotenentul Ene Iordan de la raionul Bistriţa, au invitat la sediul raionului pe un cetăţean şi în scop de intimidare i-au pus în vedere că este arestat. După aceea au efectuat avertizarea pe baza unor materiale obţinute în anul 1962, din care rezulta că a colportat ştirile calomnioase ale posturilor de radio imperialiste. În dosar existau însă materiale de documentare obţinute în cursul anului 1963 din care rezulta numai faptul că elementul în cauză n-a vrut să se înscrie printre primii locuitori ai comunei în colectiv, dar după ce s-a înscris a devenit fruntaş în muncă.

Formalismul şi superficialitatea din activitatea unor anchetatori rezultă şi din modul cum conduc interogatoriile şi cum întocmesc formele procedurale. În aparatul de anchetă al direcţiilor regionale M.A.I. Bucureşti, Crişana, Bacău şi Oltenia sunt ofiţeri care au formulat întrebări lungi, încâlcite şi uneori sugestive, din care motiv şi răspunsurile consemnate aveau un conţinut general şi neclar. Ordonanţele de pornire a procesului penal şi de punere sub învinuire sunt întocmite cu motivări sumare, telegrafic, necorespunzător şi uneori chiar neconform cu prevederile legale.

Asemenea neajunsuri se datoresc în principal conducerii direcţiilor şi şefilor organelor de anchetă care nu întotdeauna pretind subordonaţilor să execute cercetările în termen şi calificat, n-au sprijinit suficient rezolvarea cauzelor în lucru şi uneori n-au manifestat exigenţă faţă de lipsurile ivite în procesul muncii.

Tovarăşi,

Aparatul de securitate este încadrat cu un mare număr de cadre care îndeplinesc sarcini cu conţinut tehnic-operativ, mai ales pe linia Direcţiei a VII-a, Direcţiei „T“ şi Serviciului „F“. Din şedinţele de colegiu ţinute în acest an cât şi din alte date de care dispunem reiese că datorită îmbunătăţirilor obţinute în dotarea unităţilor, organizarea muncii, în perfecţionarea aparatului şi întărirea disciplinei în muncă, aceste organe de securitate au contribuit la realizarea de măsuri speciale, la cunoaşterea unor aspecte importante din activitatea şi relaţiile unui mare număr de elemente supravegheate informativ, la documentarea operativă secretă şi la executarea conspirată a multor sarcini ale acţiunilor în lucru.

Totuşi constatăm că în procesul muncii acestor organe se manifestă multe neajunsuri cu serioase urmări negative asupra realizării unor sarcini şi măsuri operative la un nivel calificat.

-Aşa, de exemplu, datorită neatenţiei unor cadre din Direcţia „T“, unele din lucrările de instalare a mijloacelor tehnice au fost executate în condiţiuni de slabă conspirativitate, fiind lăsate urme în camera intermediară sau în camera-obiectiv.

Au existat, de asemenea, cazuri când echipele de ofiţeri plecate în regiuni pentru efectuarea operaţiunilor de instalare au stat mult timp degeaba deoarece organul informativ care i-a solicitat nu avea stabilită camera-obiectiv sau nu pregătise condiţii optime de pătrundere pe durata necesară unei bune execuţii. Într-o lucrare solicitată de Serviciul de contrainformaţii Cluj şi executată la Oradea, o persoană din familia obiectivului a surprins pe ofiţeri în locuinţă.

Au existat şi alte cazuri, ca de exemplu la Direcţia a II-a şi regiunea M. A. I Hunedoara, când, datorită unor neajunsuri în organizarea pătrunderilor şi a neatenţiei ofiţerilor, obiectivele au sesizat că în camerele lor au pătruns persoane străine, ceea ce poate aduce daune muncii noastre.

În munca de exploatare a benzilor şi de expediere a materialelor se constată că mai sunt ofiţeri care nu lucrează întotdeauna cu toată răspunderea, fapt ce obligă organele informative să ceară aprofundarea materialelor rezultate din interceptare, iar la unele direcţii de securitate se întârzie cu prelucrarea materialelor din cauză că n-au ofiţeri cunoscători de limbi străine.

-În activitatea de cenzură şi interceptare a trimiterilor poştale, datorită superficialităţii unor cadre şi a slabului control exercitat de şefi, se manifestă unele lipsuri, cum sunt: punerea în lucru cu întârziere a cererilor de interceptare, nedepistarea unor scrisori aparţinând persoanelor supravegheate, trimiterea cu întârziere la organele în drept a unor informaţii importante rezultate din scrisori şi alte asemenea aspecte.

Un neajuns deosebit de grav rezultat cu prilejul analizării muncii duse pe linie de „F“ este acela că organele noastre procedează la confiscarea fără discernământ a multor trimiteri poştale, uneori chiar expediate sau adresate persoanelor care fac obiectul urmăririi informative. Această măsură nechibzuită, pe lângă faptul că obligă statul să achite despăgubiri în lei româneşti şi valută străină, influenţează negativ asupra desfăşurării muncii operative şi permite cercurilor reacţionare din străinătate să iniţieze comentarii negative la adresa regimului nostru. Starea negativă menţionată este o urmare a faptului că măsura confiscării trimiterilor poştale n-a stat în atenţia cadrelor de conducere de la organele informative şi a conducerii Serviciului „F“, ci a fost lăsată la discreţia unor ofiţeri nepregătiţi care au denaturat şi exagerat conţinutul multor scrisori.

Tot cu prilejul analizei s-a stabilit că, datorită unui stil de muncă învechit, în activitatea Serviciului „F“ există o slabă operativitate în mânuirea trimiterilor poştale externe, deşi s-a atras atenţia în repetate rânduri că cea mai mică întârziere în expedierea scrisorilor va fi suspectată de indivizii urmăriţi şi provoacă nemulţumirea cetăţenilor cinstiţi. O întârziere mare s-a înregistrat îndeosebi la scrisorile trimise spre studiu organelor informative centrale şi regionale care au cerut interceptarea corespondenţei.

-În activitatea Direcţiei a VII-a au fost scoase din nou la iveală o serie de neajunsuri şi abateri deosebit de grave, ca de pildă: formalism în organizarea şi desfăşurarea

filajului, procedee rudimentare în activitatea practică, întocmirea de rapoarte ireale, coalizare la minciună, o slabă disciplină în muncă, abuzuri în folosirea maşinilor, relaţii neprincipiale, de tolerare reciprocă a lipsurilor şi abaterilor de la regulile muncii şi de la conduita militară.

Asemenea aspecte negative au avut ca urmare o slabă calitate a muncii, descoperirea filajului de către multe obiective sau legături, scăparea de sub control pe diferite intervale a multor persoane filate, plasarea greşită a unor legături şi vizitatori, furnizarea de informaţii eronate sau ireale organelor care au cerut filajul sau investigaţia, aspecte ce au provocat greutăţi în realizarea de către organele informative a unor sarcini operative şi uneori chiar ratarea măsurilor întreprinse.

Neajunsurile şi urmările lor se datoresc desigur şi ofiţerilor filori sau investigatori, dar cauza principală constă în faptul că la Direcţia a VII-a n-a existat o conducere fermă, activă, operativă şi exigentă, n-a existat o comandă unică şi nici un colectiv de comandă în acţiune.

-O altă problemă la care trebuie să ne referim este în legătură cu modul în care unităţile informative folosesc posibilităţile de care dispun organele de securitate tehnico-operative. În ultima vreme, ca urmare a unei mai bune dotări materiale şi a creşterii numărului şi calificării cadrelor acestor organe, se pot rezolva comparativ cu perioadele anterioare un număr sporit de lucrări.

Se constată însă că la majoritatea unităţilor informative se accentuează tot mai mult tendinţa de a se cere investigaţii, interceptarea trimiterilor poştale, ascultarea prin diferite surse tehnice şi uneori chiar efectuarea filajului, cu scopul evident de a se putea raporta că s-a făcut ceva şi de a se acoperi slaba activitatea cu agentura.

Pe viitor trebuie să se manifeste exigenţă sporită faţă de propunerile ofiţerilor pentru folosirea mijloacelor auxiliare deoarece abuzurile în utilizarea mijloacelor tehnico-operative provoacă deseori deconspirări şi duc în ultimă analiză la ineficacitatea folosirii lor.

Şi în munca de cadre, cu toate progresele obţinute, s-au manifestat o serie de deficienţe atât în activitatea de completare a aparatului de securitate cu noi ofiţeri şi scoaterea cadrelor pentru muncă necorespunzătoare sau abateri, cât şi în legarea învăţământului profesional la locul de muncă de activitatea operativă concretă şi în practica disciplinară.

Ordinul de a fi înlocuite din funcţii cadrele necorespunzătoare şi completarea funcţiilor disponibile n-a fost îndeplinit în totalitate din cauză că şefii de unităţi şi aparatul de cadre nu dispun încă de o rezervă de cadre corespunzătoare şi selecţionate pentru toate categoriile de funcţii din nomenclatură, iar din cauza necunoaşterii oamenilor există nesiguranţă şi se tărăgănează definitivarea propunerilor. Au fost şi cazuri când, datorită neselecţionării celor mai bune cadre, unele din propunerile făcute au fost respinse sau a fost necesar să se revină după scurt timp de la numire cu ordin de retrogradare din funcţie şi chiar scoaterea din M.A.I.

Această stare anormală şi dăunătoare muncii se datoreşte în principal faptului că în crearea şi formarea rezervei de cadre se lucrează formal. Mulţi ofiţeri selecţionaţi

n-au perspective apropiate de promovare, iar unii, deşi n-au calităţile necesare, continuă să fie ţinuţi în evidenţă. Şefii de unităţi nu îndrumă şi nu controlează modul cum cadrele de conducere care au în răspundere ofiţeri luaţi în rezervă se ocupă de cunoaşterea, formarea şi dezvoltarea la aceştia a capacităţii profesionale, a calităţilor organizatorice şi a trăsăturilor moral-politice, iar organele de cadre se rezumă uneori la o activitate birocratică. Întrucât un astfel de stil de lucru nu este eficace, se impune ca şefii de unităţi, în prezenţa şi cu sprijinul organului de cadre, să analizeze semestrial evoluţia ofiţerilor selecţionaţi pentru rezerva de cadre şi în funcţie de constatări să ia măsuri de îmbunătăţire.

Datorită uşurinţei manifestate de unele cadre de conducere, majoritatea unităţilor au prelungit nejustificat acţiunea de notare a ofiţerilor. Unii şefi cu drept de notare din direcţiile a II-a, a III-a, „T“, Suceava, Mureş-Autonomă Maghiară, serviciile „F“ şi „B“, dovedind slab simţ de răspundere, în loc să folosească această acţiune ca un prilej de analiză a muncii ofiţerilor, au redactat pentru subordonaţi foi de notare de slabă calitate, pozitiviste, neanalitice şi chiar neobiective, iar la Direcţia a VII-a au fost făcute propuneri de trecere în rezervă fără să existe motive bine întemeiate. Se constată, de asemenea, că actualul sistem de aprobare a notării şi calificativului de către o comisie condusă de şeful unităţii este neoperativ şi răpeşte mult timp cadrelor de conducere, din care motiv se impune necesitatea de a fi îmbunătăţit.

În ultimii ani aparatul de securitate a fost completat cu mulţi ofiţeri bine pregătiţi politic, cultural şi profesional, care, fiind sprijiniţi, îndrumaţi şi controlaţi sistematic, au reuşit să rezolve în bune condiţiuni sarcinile profesionale ce li s-au încredinţat. Totuşi au fost recrutate şi cadre care, după ce au luat cunoştinţă de particularităţile muncii de securitate, au trebuit să fie mutate dintr-un compartiment în altul sau scoase din M.A.I. la cerere ori pentru abateri.

Încadrarea unor astfel de ofiţeri nestatornici, neataşaţi muncii sau descompuşi se datoreşte îndeosebi organelor de cadre în a căror activitate de selecţionare, verificare şi cunoaştere au persistat serioase neajunsuri. Atrage în mod deosebit atenţia faptul că şi în ultimii ani unii ofiţeri de cadre lipsiţi de simţul răspunderii, pentru a obţine aprobarea de încadrare, au întocmit dosare în baza unor verificări superficiale şi uneori chiar fără să consemneze în referate materialele din care rezulta despre candidat că este uşuratic, neserios, beţiv, anarhic, leneş sau delăsător.

O altă problemă ce trebuie să preocupe mai mult comandanţii şi organele de cadre este stabilirea ofiţerilor, mai ales în munca operativă. În perioada la care ne referim, din aparatul operativ de securitate au fost scoşi 244 ofiţeri, în locul cărora lucrează acum alte cadre. O mare fluctuaţie s-a produs din cauza mutărilor ce au avut loc între direcţii şi mai ales în cadrul unităţilor, de la un birou la altul, de la o problemă la alta.

Desigur, nu putem ţine în aparat elemente descompuse, anarhice, abuzive şi nici nu trebuie să renunţăm la mutări în interesul muncii, însă este necesar să existe o atenţie mai mare când se analizează şi hotărăşte scoaterea din cadrele M.A.I. sau mutarea în alt loc de muncă, deoarece fluctuaţiile neîntemeiate aduc prejudicii muncii de securitate prin faptul că obligă la predarea-primirea agenţilor, acţiunilor,

problemelor, obiectivelor și lucrărilor curente, cu toate neajunsurile ce decurg dintr-o asemenea situație. Este, de asemenea, necesar să se organizeze o muncă de prevenire mai eficace și mai concretă, să existe mai multă grijă față de ofițeri, acordând atenția cuvenită problemelor ce-i frământă și sprijinindu-i în toate cazurile justificate.

În ultimii ani, conform indicațiilor date, organele de securitate au făcut progrese importante pe linia lichidării multor fenomene de centralism excesiv și de birocratism, care obligau ofițerii să realizeze o serie de lucrări și operații nefolositoare. Se constată totuși că mai sunt și în prezent forme și metode de muncă ce nu-și dovedesc utilitatea, au caracter birocratic, nu mai corespund condițiilor și nevoilor muncii operative.

De exemplu, la deschiderea și închiderea dosarelor informative, dosarelor de verificare și altor forme de evidență ale acțiunii informative se întocmesc de fiecare dată câte două materiale; un referat bătut la mașină în care sunt prezentate date biografice despre obiectiv, baza deschiderii, evoluția lucrării, situația legăturilor, concluzia și propunerea și o hotărâre tip, multiplicată și difuzată de Serviciul „C" în care apar în esență aceleași date dar redate mai pe scurt și scrisă cu mâna. Este clar că aceste două materiale trebuie unificate, evitând astfel un mare volum de muncă inutil.

Când direcțiile regionale închid dosarele informative deschise în special pe baza unor materiale prezente, indiferent dacă sunt sau nu în controlul organelor centrale, acestea obișnuiesc să le trimită spre aprobare direcției centrale pe linia căreia obiectivele apar în evidență. Aici sunt repartizate spre studiu unui ofițer operativ, care întocmește și el un referat, apoi sunt prezentate șefului de birou, șefului de serviciu, loctiitorului director și directorului spre studiu, aviz sau aprobare, după care dosarele sunt restituite. Această practică nu-și are justificarea operativă decât în cazurile în care este vorba de o acțiune informativă luată în control, când șeful direcției regionale, înainte de a hotărî încetarea, trebuie să primească și avizul organului central de resort.

Și în sistemul de planificare a muncii apar aspecte inutile. Așa, de exemplu, planurile întocmite de conducerea serviciilor, în loc să cuprindă sarcinile pe care le va rezolva nemijlocit și eventuale indicații de orientare, cuprind o serie de amănunte prevăzute în planurile de muncă ale birourilor, fiind de fapt o centralizare a acestora.

Ofițerii întocmesc pentru agenții din legătură plan de dirijare sau plan de lucru, dar se constată că asemenea măsură are un caracter formal, întrucât conduita și mai ales sarcinile agenților evoluează în raport cu situația operativă specifică, evoluție ce este consemnată pe scurt în planurile de muncă din acțiuni, în caracterizările scrise și în alte materiale.

În multe compartimente se obișnuiește ca de fiecare dată când se întocmește un plan de muncă în acțiune să se descrie istoricul cazului și să se repete măsurile nerealizate, adică se copiază diferite pasaje sau pagini de la un plan la altul fără nici un rost. Aspecte similare sunt și la întocmirea materialelor de sinteză în vederea analizării acțiunilor informative, în care se consemnează de fiecare dată toată evoluția lucrării, deși de la ultima analiză nu trecuseră decât câteva luni. Toate aceste activități n-au utilitate, cer multă muncă de birou și duc la birocratizarea aparatului.

La Direcția a III-a există introdusă regula ca fiecare ofițer să-și procure pe cont propriu câte un carnețel de buzunar pentru fiecare agent, cu scopul de a consemna în el, pe scurt, problemele stabilite la întâlniri. Caracterul birocratic al acestei măsuri rezultă atât din faptul că mulți ofițeri n-au respectat întocmai ordinul dat, cât mai ales din aceea că rezultatul întâlnirilor și sarcinile date agenților rezultă din dosarul anexă sau din alte materiale existente în lucrări. În plus de aceasta, unii ofițeri operativi de la Direcția a III-a folosesc pentru evidența întâlnirilor pe lângă graficul tip multiplicat și difuzat de către Serviciul „C" și alte carnete tipărite, iar șefii de birou au asupra lor un grafic scris la mașină sau cu mâna, cuprinzând evidența întâlnirilor programate și realizate cu toți agenții din cadrul biroului, evidență care din punct de vedere practic nu este necesară deoarece graficul ofițerilor operativi poate fi utilizat la nevoie și de către șefii de birou.

La Direcția regională M.A.I. Ploiești un mare volum de muncă este irosit pentru întocmirea a fel de fel de situații statistice, planuri de muncă anuale, semestriale și lunare, pe direcție, servicii și birouri, planuri de folosință pentru toți agenții pe perioade de 3–6 luni și câte o schemă cu legăturile fiecărui agent. Șefii de birouri consemnează zilnic în cataloage sau foi volante întâlnirile cu agentura, notele informative aduse și alte date ce, de fapt, sunt cuprinse și în graficele ofițerilor. Verificările prealabile se încep numai pe baza unui referat aprobat exclusiv de conducerea direcției regionale și a căror evidență este ținută la organul „C" pe bază de fișe și registru special. Același sistem de evidență s-a introdus și pentru candidații luați în studiu pentru recrutare.

La Direcția regională M.A.I. București, în loc să se organizeze un control permanent și eficace, s-a pretins raioanelor să țină și să raporteze tot felul de situații statistice pentru întocmirea cărora ofițerii consumau mult timp, dând evidenței și urmăririi executării sarcinilor un caracter neoperativ. Ca urmare a instrucțiunilor date, conducerea raioanelor de securitate a fost nevoită să întocmească planuri de muncă pe câte 50–60 de pagini, cuprinzând adesea sarcini formale. Biroul de inspecții, în loc să fie folosit pentru controale și verificări în teren, întocmea instrucțiuni, îndrumări și formulare statistice, primea și centraliza datele raportate de raioane, ceea ce imprima muncii un aspect birocratic.

La Direcția regională M.A.I. Galați s-a întocmit în luna iunie 1964 și difuzat la subunități un ordin circular al șefului direcției în care sunt prezentate pe scurt multe din măsurile ordonate la ultimele convocări și pentru îndeplinirea cărora s-au întocmit planuri de muncă. Sunt numeroase cazurile când controlul concret pentru executarea ordinelor este înlocuit cu asemenea ordine circulare. Cu ocazia primirii unor adrese ale direcțiilor centrale prin care se solicită efectuarea de investigații și alte verificări, se procedează fără nici un rost la copierea acestora și transmiterea lor ca ordin al direcției, deși era mai indicat să se trimită acestea direct spre executare compartimentelor de resort, menționând doar data până la care să fie rezolvată lucrarea.

Asemenea aspecte de natură birocratică sunt şi la alte unităţi de securitate, ceea ce dovedeşte că unii şefi de direcţii, în loc să îmbunătăţească sistemul de lucru, îl complică şi sustrag pe subordonaţi de la executarea unor sarcini utile. De aceea este necesar ca şefii de direcţii şi locţiitorii lor, în baza unui studiu atent, să procedeze la simplificarea şi îmbunătăţirea sistemului de muncă introdus din proprie iniţiativă.

Tovarăşi,

Acestea sunt problemele pozitive şi negative la care am considerat necesar să ne referim. Urmează ca prin discuţiile pe care le veţi face să contribuiţi ca analiza de faţă să aibă un nivel ridicat. Va trebui să raportaţi despre felul cum aţi organizat şi condus aparatul din subordine şi despre stadiul muncii de securitate în problemele şi obiectivele pe care le aveţi în deservire informativă. Un loc principal să acordaţi cauzelor ce fac să persiste de timp îndelungat aceleaşi lipsuri, motivele pentru care nu se ţine cont în măsura necesară de observaţiile ce se fac la diferite analize şi cu prilejul controalelor.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 102, f. 86–140.

145.

1965 februarie 17. Notă referitoare la sectoarele politic, informativ şi cultural din cadrul postului „Europa Liberă“.

Ministerul Afacerilor Interne
D.G.I. Direcţia „C“ 17. II. 1965

Notă

extras din raportul agentului 1163 sosit prin curierul din 11 II 1965 de la Paris

Organizarea lui „Free Europe“ în Europa

„Europa Liberă“ a cărei centrală se află în Washington, în Europa are următoarele sectoare:

a. În Anglia, sectorul politic
b. În Franţa:
– sectorul informativ
– sectorul cultural
– biroul de burse studenţi în Europa.

c. În R.F.G. :
   - Postul de radio de la München

d. În Austria:
   - Un birou informativ la Viena

1. Sectorul politic: are sediul în Londra.

Conducător al acestui sector este numitul Delgado american, originar din America de Sud.

Ajutor al acestuia este Leich de asemenea cetățean S.U.A. și conducătorul activ al sectorului politic.

Sub conducerea sectorului politic se află postul de radio Free Europe din München – RFG.

2. Sectorul informativ are sediul în 33 Avenue Champs Elisee Paris 8-eme.

Conducătorul acestui sector este generalul Schmidt cetățean al S.U.A.

Ajutorul acestuia pentru problemele românești este fugarul român Ionescu Ion.

Sarcinile acestui sector sunt pur informative, activitatea pentru postul de radio „Europa Liberă" din München nefiind decât o activitate de acoperire.

De felul cum își desfășoară activitatea Ionescu Ion în problemele românești, acest sector are următoarele sarcini:

a. de a culege informații despre „adevărata situație" din țările lagărului socialist, pe plan politic, economic, social, cultural, științific.

Aceste informații sunt culese de funcționarii sectorului informativ prin:

- studiindu-se cu foarte multă atenție presa țărilor socialiste, precum și toate articolele ce apar în presa franceză privind țara respectivă;
- interogarea direct de către funcționarii acestui serviciu sau de către agenții lor a persoanelor venite din țările socialiste, în Franța, fie definitiv, fie numai în trecere. Aceste interogatorii nu se fac sub forma unor anchete ci în discuții libere, folosindu-se tot felul de acoperiri (că au rude în țară sau că au fost ca turiști sau negustori în R.P.R. sau că vor să voiajeze în R.P.R.).

Persoanele ce rămân definitiv în Franța sau altă țară capitalistă, după ce se capătă primele date de la ele, cu acoperire diversă, sunt solicitate ulterior să dea interviuri, fie prin presă, fie pentru postul de radio „Europa Liberă".

- discuții cu autohtoni care au fost în vizită în R.P.R. ca turiști, comercianți, invitați pe diferite linii.

Datele obținute sunt exploatate astfel:

- cele ce au un caracter pur informativ se trimit în S.U.A. la centrala C.I.A.
- cele ce nu au o valoare informativă ci sunt generale se trimit la postul de radio „Free Europe".

În ultimul timp, la postul de radio Free Europe se trimit materiale mai puțin voluminoase, dat fiind instrucțiunile primite de la Washington – ca postul de radio „Free Europe" să nu se mai dea la atacuri la adresa țărilor socialiste. Mai mult, ultimele

instrucţiuni cer a se lăuda unele acţiuni din ţările socialiste care se înscriu pe linia independenţei faţă de U.R.S.S.

b. Sectorul informativ mai are ca sarcină de a face verificarea persoanelor venite din ţările socialiste în misiuni oficiale, în interese particulare sau pentru a se stabili definitiv în Occident, în vederea depistării celor care sunt trimişi cu sarcini informative sau cu numele schimbate.

Pentru realizarea acestor sarcini funcţionarii sectorului de informaţii au legătură cu şeful biroului din Prefectura poliţiei din Paris, care se ocupă cu ţările socialiste. Aşa de exemplu, Ionescu Ion are legătura cu Jean Deau. De la aceştia ştiu ce români au venit în Franţa sau urmează să vină.

Verificările propriu-zise se fac:

- prin investigaţii, cerându-se date de la fugarii existenţi în Franţa;
- prin personalul hotelurilor unde sunt cazaţi românii respectivi şi a personalului restaurantelor, cantinelor unde aceştia iau masa.
- verifică prin discuţii directe, funcţionarul „Free Europe“ uzând de diferite acoperiri.

Datele obţinute se comunică şi prefecturii de poliţie.

3. **Sectorul cultural** are sediul în 18-eme Volney Paris 2-eme. Şeful sectorului este Louis Eugen Metz.

Metz este de origine franceză, este căsătorit, în vârstă de circa 55–60 de ani. Are 3 copii, locuieşte în Paris.

Acest sector are ca sarcină să coordoneze activitatea desfăşurată de aşa-zisele organizaţii culturale ale fugarilor.

În cadrul sectorului funcţionează biroul burse, condus de fugarul maghiar Albrecht Dezideriu.

Principala sarcină a sectorului condus de Metz Eugen este munca în rândul tineretului, venit din ţările socialiste precum şi a tineretului din Africa, Asia, ţările capitaliste din Europa.

Forma de activitate în rândul tineretului este propagarea modului de viaţă american.

Anual, sectorul condus de Metz organizează la Strasbourg seminarii pentru tineret, seminarii la care participă timp de 3 luni (pe timpul vacanţei de vară), în serii de câte 2 săptămâni, tineri din ţările socialiste (fugari), Asia, Africa, Europa.

Bursele ce se dau de către „Free Europe“ tinerilor fugari din ţările socialiste sunt date în urma unor verificări efectuate de serviciul informativ.

[Rezoluţie:]
19. 02. 65
Se va exploata într-o notă sinteză privind aspecte legate de „Europa Liberă“.
Mr. N. Sporiş

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 126–129.

146.

1965 martie 27. Notă referitoare la „măsurile de influențare obștească“ luate în cazul celor care au avut „activitate dușmănoasă“.

Ministerul Afacerilor Interne

Strict secret
București, 27 martie 1965

Notă
Privește:
activitatea dușmănoasă a unor elemente asupra cărora s-au luat măsuri de influențare obștească precum și a unor condamnați grațiați în ultimii ani.

În baza directivelor Conducerii de partid și de stat, începând din anul 1962, organele Ministerului Afacerilor Interne, pe lângă arestarea și trimiterea în judecată a unor elemente, au înlocuit răspunderea penală cu măsuri de influențare obștească – avertizări și demascări publice – în acele cazuri unde faptele săvârșite au prezentat un pericol social mai redus.

În ultimii doi ani au fost efectuate demascări cu participarea directă a unor mase largi de oameni ai muncii, într-un număr de 300 cazuri.

În discuțiile care au avut loc cu prilejul demascărilor, participanții au înfierat faptele acestora, creând o atmosferă de intoleranță față de elementele care acționează dușmănos și au trezit la realitate o serie de persoane predispuse la activitate antisocială, prevenindu-le asupra consecințelor.

Pe lângă demascările publice, organele Ministerului Afacerilor Interne au avertizat, în aceeași perioadă 1 600 elemente, care prin discuții dușmănoase creau o atmosferă negativă în rândul persoanelor cu care veneau în contact.

Menționăm că în afară de cei demascați sau avertizați, au existat în această perioadă, un număr însemnat de elemente, care s-au manifestat dușmănos datorită unor nemulțumiri personale generate de faptul că au primit produse puține la ziua de muncă, lotul ajutător ar fi insuficient față de numărul membrilor din familie, pensiile sau salariile primite ar fi mici față de greutățile familiare, nu ar avea încă asigurată o locuință ori nu ar fi încadrați într-un serviciu corespunzător pregătirii lor și alte cauze de acest gen.

Pentru ca această măsură să fie cât mai eficace, în multe cazuri avertizările au fost efectuate în fața unor activiști de partid și de stat, sindicali sau U.T.M. conducători de întreprinderi și instituții sau membrii de familie.

Majoritatea și-au recunoscut vinovăția, au regretat faptele comise și s-au angajat ca în viitor să nu mai săvârșească fapte dăunătoare relațiilor de conviețuire socialistă.

Măsurile de influențare obștească au fost extinse an de an, fiind avertizate și demascate în anul 1963 – 300 elemente, în 1964 – 1 100, iar numai în primele două luni ale anului curent peste 500 de persoane.

Se constată că 45% din cei avertizați sau demascați sunt din mediul urban și 55% din mediul rural; aproape 450 sunt intelectuali, circa 800 sunt țărani, 600 muncitori iar restul de 50 fără profesie.

În ce privește apartenența politică 40% din aceste elemente au făcut parte din diferite formațiuni politice burgheze, dintre care 400 sunt foști legionari, 170 peneliști, 160 penețiști.

Cu toate acestea, o mare parte din elementele dușmănoase active – majoritatea având antecedente politice și penale – sfidând măsurile luate au continuat să desfășoare acțiuni ostile.

Deținem materiale din care rezultă că, din 1 900 elemente demascate sau avertizate de la începutul anului 1963 până în prezent, un număr de 524 desfășoară și în prezent activitate dușmănoasă.

Din aceste cazuri redăm următoarele:

– Stănculescu Ștefan din București, jurist-consult, fost legionar, a fost avertizat pentru manifestări dușmănoase la 23 ianuarie 1965.

Anterior acestei date, fiind întrebat de o persoană din anturajul său, dacă nu îi este teamă de eventuale neplăceri ce ar putea să le aibă datorită manifestărilor sale ostile, a afirmat: „...Nu-mi este teamă deoarece au mai fost chemați și alți avocați, cărora pentru aceleași fapte li s-au dat doar un simplu avertisment ... Astăzi numai o activitate dusă de un grup organizat mai poate fi sancționată“.

Având convingerea că pentru astfel de fapte nu poate fi decât avertizat, el a continuat și după această măsură, să se mențină pe aceeași poziție.

Comentând evenimentele din Vietnam, a spus: „...Se vede clar, că nu este posibilă coexistența pașnică. Ea se va sfârși foarte curând. Atunci se va aprecia ce am făcut eu azi și la câte m-am expus“.

– Hotăranu Emil din București, contabil, fost legionar șef de cuib, a fost avertizat la 19 martie 1964 pentru agitație antipopulară.

El însă a continuat să se manifeste dușmănos. În același timp, a instigat alte persoane, care urmau să fie anchetate pentru fapte asemănătoare, să nu recunoască nimic, deoarece: „...organele securității statului nu mai au voie să aresteze pe nimeni, iar prin anchetele ce le fac nu urmăresc decât intimidarea elementelor fricoase, celor demni dându-le drumul acasă“.

– Tulică Ion, legionar din regiunea Dobrogea, a fost avertizat la 14 noiembrie 1964, pentru defăimări și calomnii grave la adresa orânduirii democrat populare.

După 3 luni – 12 februarie 1965 – în bufetul din comuna Cogealac, raionul Istria, față de mai mulți cetățeni, a afirmat: „...nu-mi este frică de comuniști, deși am fost

avertizat de organele Securității. Le fuge pământul de sub picioare. Cât de curând, îmi vine și mie rândul, să mă răzbun pe ei".

– Postolache S. Ștefan din regiunea Bacău, fost legionar, a fost avertizat la 20 martie 1963, pentru că timp îndelungat a adus injurii și calomnii grave conducerii de partid și de stat, defăimând orânduirea democrat populară.

La 9 august 1964, față de mai mulți cetățeni s-a manifestat din nou dușmănos afirmând: „...mi-am notat într-un caiet mai mulți membri de partid pe care atunci când îmi va veni timpul am să-i spânzur".

La 6 septembrie și 8 decembrie 1964, în discuțiile avute cu alți cetățeni, la care a participat și tatăl său Postolache I. Ștefan, fost legionar șef de garnizoană, grațiat în 1963, a afirmat: „...suntem cei mai vechi legionari din Moldova și nu ne vom schimba convingerile, fiindcă regimul se va prăbuși ... va veni în curând în țară Horia Sima și fostul rege Mihai, care vor trage la răspundere pe comuniști".

– Constantinescu Gheorghe din regiunea Bacău, preot, fost legionar șef de garnizoană, condamnat în anul 1952, pentru uneltire contra statului.

După ce a ieșit din închisoare, s-a manifestat dușmănos în repetate rânduri. Ca urmare, în mai 1963, a fost avertizat. El a continuat și după această dată să preconizeze schimbarea regimului din țara noastră.

Astfel, la 25 februarie 1965, în cercul său de cunoscuți a afirmat: „sunt fericit că toate cultele religioase își strâng rândurile, sunt la datorie și își spun cuvântul în congrese și mari adunări... comunismul a pierdut frâna... nu mai este în stare să se impună în lume, pentru că în sânul lui există neînțelegeri"...

– Cichinschi Ioan din regiunea Suceava, fost membru P.N.L. a fost avertizat, la 12 noiembrie 1964, pentru agitație dușmănoasă. La scurt timp, față de mai multe persoane, s-a exprimat: „...nu mai este mult până la căderea regimului, când am să tai în carne vie".

În decembrie 1964, a instigat la acte de teroare pe un cetățean spunându-i: „...Ce stai, îndeamnă lumea să sară cu coase, topoare, furci, să scăpăm de ăștia...".

– Ciceu Teodor din București, preot, după ce a fost avertizat în august 1963 a continuat să se manifeste dușmănos, susținând în mod calomnios față de unii cunoscuți următoarele: „...în statul socialist există o mizerie cumplită, o cruntă sărăcie materială și culturală... în țara noastră este un regim de teroare. Socialismul nu poate asigura pâinea și libertatea poporului... S.U.A. vor salva această parte a lumii".

Punând un accent deosebit pe forța de înrâurire a colectivității și urmărind să determine elementele dușmănoase să înceteze cu acțiunile antipopulare și să se integreze în viața socială normală, organele Ministerului Afacerilor Interne au recurs în mai multe cazuri la avertizarea acelorași persoane de două sau mai multe ori.

Cu toate acestea, multe elemente fiind stăpânite de concepții profund dușmănoase, au continuat să desfășoare activitate potrivnică regimului democrat popular.

– Petroiu Ioan din Bacău, funcționar, a fost avertizat în anul 1963 pentru injurii și calomnii grave la adresa Conducerii de partid și de stat. În anul 1964 a fost descoperit ca autor al unor scrisori anonime care amenință cu moartea pe unii activiști ai raionului Moinești. Ca urmare, la 12 ianuarie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară.

Se cunoaște că și în prezent defăimează realizările regimului. Față de alegerile recente a avut o poziție net dușmănoasă.

– Apetre Victor, din regiunea Suceava, fost ofițer în armata burgheză, a fost avertizat la 29 iulie 1963, pentru că, în repetate rânduri și în public a preconizat dezlănțuirea unui nou război mondial și schimbarea regimului.

Continuând să calomnieze grav organele locale de partid și de stat, la 23 septembrie 1964, a fost avertizat pentru a doua oară.

– Stan Constantin din regiunea Galați, fost membru P.N.Ț., a fost avertizat pentru agitație antipopulară la 15 martie 1963. După trei luni a început din nou să se manifeste dușmănos. Ca urmare, la 12 ianuarie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară.

– Glava Dumitru din regiunea Argeș, fost legionar, a fost avertizat o dată în anul 1963, și a doua oară în anul 1964. Cu toate acestea continuă și în prezent să se manifeste dușmănos, afirmând: „...deși organele Securității mi-au atras atenția să încetez activitatea dușmănoasă, totuși nu-mi este frică, fiindcă în curând vor veni la putere legionarii și mă voi răzbuna crunt pe comuniști".

– Ciuciureanu Constantin din regiunea Iași, fost legionar șef de cuib, a continuat să se manifeste dușmănos și după ce a ieșit din închisoare. Ca urmare, în anul 1962 a fost demascat public.

Cu toate că s-a angajat să renunțe la activitatea ostilă, totuși a continuat să se mențină pe aceeași poziție. De aceea în cursul anului 1963 a fost avertizat în două rânduri. Fiind un element fanatic, desfășoară agitație antipopulară și în prezent.

– Zagan Sirghie din Suceava, fost legionar șef de cuib, după ce a fost grațiat în 1963, a continuat să se manifeste dușmănos afirmând: „...am fost și rămân legionar... regimul se va schimba".

Într-una din zile amenințând un membru de partid i-a spus: „...am să te spânzur și nu mă voi lăsa până nu voi bea sânge de comunist".

Cu toate că a mai fost în închisoare, iar la 3 decembrie 1964, a fost avertizat, totuși are și în prezent, aceeași atitudine.

– Licinius Faina din București, fost membru al C.C. al P.N.Ț., în detenție permanent s-a manifestat dușmănos, iar la ieșirea din închisoare a avut o atitudine net ostilă regimului nostru.

Continuând să se mențină pe aceeași poziție dușmănoasă, la 15 martie 1965, într-o discuție a afirmat: „... Avem datoria morală față de popor să nu ne compromitem. Trebuie să mai jucăm un rol în țara aceasta...Spui că ne vor aresta. Te înșeli. Iată ce mi-a spus Dan Alecu: Un preot – fost legionar, s-a îmbătat și într-o seară a început să cânte, într-un bufet, sfântă tinerețe legionară. Preotul a fost chemat la Interne și i s-a pus în vedere să nu mai repete greșeala, după care a fost trimis acasă. Preotul

se îmbată din nou şi face acelaşi lucru într-un alt bufet. Internele procedează cu el la fel. Dar preotul nu se astâmpără şi comite aceeaşi infracţiune pentru a treia oară. De data aceasta Internele l-au arestat şi l-au ţinut închis vreo două luni“ (fiind trimis în justiţie a fost condamnat la un an cu suspendare).

*

Sunt cunoscute situaţii când unele elemente duşmănoase caută să atragă la acţiuni subversive chiar şi pe aceia care în timpul detenţiei au participat la acţiunea cultural educativă şi au avut o poziţie corespunzătoare.

La sfârşitul anului 1963 şi prima jumătate a anului 1964, au fost puşi în libertate 10 014 condamnaţi.

Majoritatea dintre aceştia s-au integrat sau îşi manifestă intenţia de a participa efectiv la viaţa socială.

Alţii au adoptat o poziţie de expectativă şi izolare, evitând a mai veni în contact cu persoane suspecte şi a purta discuţii cu caracter politic din teama de a nu atrage atenţia organelor noastre asupra lor.

Spre deosebire de aceştia, 1 028 elemente graţiate au continuat să se situeze şi după ieşirea din închisoare, pe o poziţie ostilă orânduirii noastre, desfăşurând şi în prezent activitate duşmănoasă sau instigă pe alţii la acţiuni antipopulare.

De altfel, la emiterea decretului 411 din iulie 1964, se cunoştea că din 3 244 condamnaţi propuşi pentru graţiere, un număr de 738 elemente – legionari, ţărănişti, membrii ai unor organizaţii subversive şi teroriste, foşti funcţionari ai aparatului de represiune burghezo-moşieresc, nu renunţaseră la activitate duşmănoasă.

Dintre aceştia, 208 condamnaţi, la punerea în libertate au declarat că vor continua să desfăşoare activitate contrarevoluţionară.

Din aceste cazuri, expunem următoarele:

– Petraşcu Nicolae, fost secretar general al organizaţiei legionare, condamnat la muncă silnică pe viaţă, graţiat în iulie 1964, după ieşirea din detenţie s-a situat pe o poziţie de duplicitate. Pe de o parte urmăreşte să apară în postura unui cetăţean „loial“, care ar fi lichidat cu trecutul său politic. În acest scop, în corespondenţa ce o poartă cu diferite persoane elogiază regimul nostru, subliniind, că s-a „dezis“ de vechile sale concepţii.

Această atitudine este doar o manevră. Deţinem date certe, că faţă de persoanele apropiate în care are deplină încredere se manifestă net duşmănos la adresa statului nostru, afirmând: „… momentan vremurile sunt împotriva noastră şi deci trebuie să aşteptăm schimbarea lor …“.

Referindu-se la o lucrare întocmită în penitenciarul Aiud, în care este demascată organizaţia legionară, Petraşcu Nicolae a afirmat, faţă de prietenii şi cunoscuţii săi mai apropiaţi: „… în acea lucrare s-au trecut lucruri îngrozitoare, care au putut fi ticluite numai de o minte bolnavă. Eu am semnat-o numai în urma unor repetate insistenţe, fără a avea convingerea că cele scrise corespund adevărului“.

Recent, el a fost vizitat de legionarul Trâmbițaș Nicolae din Brașov. Acesta i-a prezentat o scrisoare de justificare privind unele fonduri legionare din perioada 1940–1944, pentru care fusese acuzat de unii legionari din închisoare că și le-ar fi însușit.

Expunându-i pe larg modul în care au fost cheltuite aceste fonduri și căutând să demonstreze că disensiunile dintre legionari sunt dăunătoare „idealurilor lor" Trâmbițaș Nicolae s-a exprimat: „...m-aș prezenta fericit în fața unui tribunal de onoare pentru a limpezi această chestiune, dar deocamdată nu o pot face... Orice preocupare trebuie smulsă fără nici o reticență din inimile noastre pentru a nu cheltui energia de care avem nevoie pentru ziua de mâine".

Petrașcu Nicolae declarându-se de acord cu cele afirmate de Trâmbițaș Nicolae a adăugat: „...viitorul va rezolva și aceste probleme".

– Gabudeanu Dumitru din București, legionar, condamnat în anul 1957 la 15 ani pentru activitate subversivă organizată și grațiat în anul 1964, referindu-se la poziția adoptată de unii legionari în detenție față de acțiunile cultural-educative întreprinse, a afirmat: „...o parte din ei au acceptat să participe din instinct de conservare și dorința de a scăpa din închisoare".

Preocupându-se de îndoctrinarea unor elemente în spirit legionar, Gabudeanu Dumitru i-a vorbit inginerului Mateescu Eugen – care a absolvit de curând Institutul Politehnic – despre organizație și foștii săi conducători, iar fiilor săi le-a relatat acțiuni din activitatea sa legionară, despre „legiune și căpitan" și „idealurile lor".

Chiar din primele zile, după ieșirea din detenție, Gabudeanu Dumitru a acuzat de lașitate pe legionarii din anturajul său care au renunțat la activitatea și concepțiile legionare.

Se cunoaște că Gabudeanu Dumitru imediat după ce s-a stabilit cu domiciliul în București a restabilit legături cu un mare număr de foști condamnați, întâlnindu-se la Biserica „Domnița Bălașa" cu Anderca Traian – fost conducător al Corpului studențesc legionar, Turtureanu Valeriu, Petrișor Marcel, Toma Victor – toți din București, Duma Elena, Andrubovici Ioan – din Ploiești și alți legionari din diferite localități din țară.

– Pe aceeași poziție s-a situat imediat după ce a ieșit din închisoare și inginerul Grama Mihai din București, fost conducător al unei organizații subversive legionare. Punându-și speranța în schimbarea regimului democrat popular, a afirmat: „...rămân tot legionar... viitorul ne aparține nouă, care am rămas pe o poziție fermă ca a mea, a lui Gabudeanu, Stoenescu Dionisie, Petrișor Marcel, Andronescu...".

Vojen Victor, fost comandant legionar și ministru plenipotențiar la Roma – în timpul guvernării legionare –, grațiat în ianuarie 1963, deși în cadrul penitenciarului a participat la acțiunile cultural educative, după ieșirea din închisoare s-a situat pe o poziție net dușmănoasă, afirmând: „...am fost constrâns să accept această activitate – din speculație politică – deoarece, în ultimă instanță am urmărit ca prin aceasta să scap atât eu cât și alți legionari din detenție ... nu am băgat oameni la pușcărie, în schimb i-am ajutat să iasă, orientându-i spre așa-zisa reeducare".

Recent, s-au obținut materiale neîndoielnice din care rezultă că Vojen Victor este vizitat la domiciliul său de diverși legionari cu care se manifestă dușmănos, antrenând în această activitate și pe rudele sale.

– Miloiu Nicolae, fost legionar șef de sector, grațiat în iulie 1964, în cercul său de cunoscuți – printre altele – a dezaprobat acțiunile cultural-educative din timpul detenției.

Reafirmându-și credința în organizația legionară a susținut: „...activitatea cultural educativă a fost o tragedie istorică pentru organizația legionară, dar cu toate acestea cred în afirmarea legionarilor pe plan politic".

– Boncotă Gheorghe din regiunea Dobrogea, inginer, fost legionar șef de sector, fiu de moșier, grațiat în 1963, continuă să se mențină pe poziție legionară.

Într-o scrisoare expediată la 15 iunie 1964, de fosta sa soție, către un frate al acestuia, referindu-se la Boncotă Gheorghe scrie: „...Am deschis discuția în fața tatii și a declarat că el nu renunță la politică, iar dacă nu-mi convine să mă duc să-l denunț la Securitate ... Mi-a spus că lui îi surâde viitorul și va încerca a doua manifestare politică, pentru că este un crez al lui și nu renunță la el".

În altă scrisoare, trimisă de Boncotă Gheorghe legionarului Popescu Ilie din București, printre altele îi comunică: „...Te consider sursa cea mai competentă la ora actuală pentru a furniza idei și argumente pentru faptele pe care trebuie să le facem noi românii, de a nu sucomba asfixiați... Trimite-mi material de luptă pe plan de idei... Îmi datorezi un imn închinat libertății. Încearcă, fă-l și trimite-mi-l".

– Anca Victor, fost membru în C.C. al Partidului Național Țărănesc, la scurt timp după grațiere, într-o discuție cu unii cunoscuți ai săi, i-a sfătuit să ia contact prin oameni de încredere cu intelectuali mai în vârstă, mai ales cu cei din armată, să le sondeze părerile cu privire la politica externă și internă și să afle ce nemulțumiri au. Recomandându-le precauție, i-a instruit spunându-le: „...în eventualitatea când vom fi dibuiți să negăm totul, cuvântul nostru de ordine fiind nu știu nimic".

– Tamaș Adalbert Bela, fost ofițer în armata hortistă, după ieșirea din închisoare, menținându-se pe o poziție potrivnică regimului, a afirmat: „...voi căuta să găsesc elemente cu aceleași idei dușmănoase, cu care voi pleca în munți unde vom organiza un complot contra statului... sunt dispus în orice moment să omor un conducător de stat dacă aș ști că în urma unei astfel de acțiuni s-ar rezolva favorabil autonomia Ardealului".

– Mitucă Ioan din Turnu Severin, fost ofițer în armata burgheză, condamnat pentru trădare de patrie, după grațiere, a restabilit legături cu unele elemente ce le cunoscuse în detenție, față de care și-a exprimat intenția de a desfășura împreună în viitor activitate subversivă organizată.

„...Comunică oamenilor noștri politici – a cerut Mitucă Ioan unui prieten apropiat – să fie liniștiți, să nu se dezbine, deoarece timpul nostru s-a apropiat și în curând vom veni la guvernare...".

– Ciuperceanu Mircea, fost francmason, condamnat la muncă silnică pe viață pentru trădare de patrie, grațiat în 1964, exprimându-și intențiile sale de viitor a afirmat: „…este momentul de a se strânge rândurile pentru a se asigura schimbul de mâine. Va trebui ca acum cu experiența pe care o avem fiecare din noi, să ne îndreptăm spre cei care nu au fost înregimentați politic, dar simt românește și să-i chemăm la noi… Eu nu pot uita trecutul și acum nu pot rămâne un simplu personaj. Trebuie menținut contactul de la om la om pentru a ști fiecare ce gândim…“

– Tomaziu Gheorghe, pictor, condamnat la 15 ani închisoare pentru spionaj în favoarea statului englez, după punerea în libertate a stabilit și permanentizat legături cu diplomații Ambasadei Angliei la București și cu alți cetățeni străini. S-a stabilit că în cadrul întâlnirilor avute cu aceștia, Tomaziu Gheorghe le-a comunicat unele informații.

Astfel, în cursul lunii octombrie 1964 la una din recepțiile date de Ambasada Engleză, întâlnindu-se cu un ziarist englez – venit în R.P.R. din partea Organizației Internaționale de amnistie, pentru a se interesa de situația foștilor deținuți politici – Tomaziu Gheorghe l-a informat pe acesta că: „…la noi nu s-a făcut nici o amnistie pe această linie, ci doar o grațiere. Singurii deținuți care au mai rămas în închisoare, sunt niște evrei care au lucrat la Ministerul Comerțului Exterior… Nu știu ce s-a întâmplat cu condamnații la moarte… Bătrânii puși în libertate trăiesc în condiții mizere, nu au ce mânca, nu li se dau pensii, iar ceilalți foști deținuți au condiții materiale slabe“.

La 27 februarie a.c. Tomaziu Gheorghe, fiind vizitat la domiciliu de Murray Dalton, ambasadorul Marii Britanii la București, l-a informat pe acesta despre explozia ce a avut loc la Institutul de Cercetări Energetice și despre lucrările Conferinței Uniunii Scriitorilor, exprimându-și părerea că: „…și în pictură se va produce o schimbare întrucât se tinde spre abstracționism“.

Discutând cu Murray Dalton despre interesul Angliei de a scoate din țara noastră o parte din foștii deținuți politici, Tomaziu Gheorghe a sugerat ideea ca statul englez să condiționeze încheierea unor contracte economice de eliberarea de pașapoarte acestor persoane, metodă pe care ar fi folosit-o și ministrul de Finanțe al Franței, în timpul vizitei în țara noastră.

În discuțiile ce le poartă cu alte elemente recent ieșite de curând din închisoare, fără reținere le informează despre vizitele și discuțiile pe care le are cu diplomații.

Bucurându-se de influență în rândul foștilor deținuți, întreține în mijlocul lor o atmosferă ostilă regimului nostru, în care sens le oferă ziare și reviste occidentale și-i ține la curent cu problemele pe care le află de la diplomații capitaliști.

Și alți foști deținuți, după ieșirea din închisoare au luat legătura cu diplomații occidentali, cu care prilej au discutat despre timpul cât au stat în detenție și intențiile lor de viitor.

Unii dintre aceștia s-au dedat la manifestări dușmănoase grave, fapt comentat ulterior de diplomați.

De exemplu:

– Carusi Spiridon, condamnat în anul 1958 la 15 ani trădare de patrie, la scurt timp după ieșirea din închisoare a mers la Ambasada Greciei, unde a avut o serie de manifestări dușmănoase.

Ca urmare a comportării sale, Cuiumdzelis Teodor, secretar III la această reprezentanță a afirmat: „...dacă Carusi Spiridon nu-și va ține gura, va intra din nou în pușcărie".

– Asemănător a procedat și Naghi Gheorghe, condamnat 25 ani pentru trădare de patrie, care după grațiere a vizitat în mai multe rânduri Ambasada S.U.A. cu scopul de a solicita sprijin material și ajutor pentru a putea emigra din țara noastră.

A stabilit legătură prin corespondență cu foștii săi colaboratori din Occident, cărora le cere să intervină pentru a reuși să se stabilească într-o țară capitalistă.

În ultimul timp, organele Ministerului Afacerilor Interne au descoperit multe grupuri dușmănoase formate din membrii unor culte și secte ilegale.

Inițiatorii și organizatorii acestora sunt în majoritate elemente deosebit de fanatice ieșite din detenție.

Această situație rezultă dintr-un mare număr de cazuri, dintre care notăm următoarele:

- Majoritatea preoților romano-catolici, mai ales cei din dieceza de la Alba Iulia, îndată după ieșirea din penitenciare au restabilit legături organizatorice cu episcopul Marton Aron, de la care au primit instrucțiuni și îndemn la rezistență, față de regimul democrat-popular.
- Todea Alexandru, episcop greco-catolic clandestin, din Reghin, după ieșirea din detenție a fost semnalat cu manifestări și activitate dușmănoasă în rândul foștilor laici greco-catolici.
- Hugeanu Dumitru, călugăr stilist a afirmat în mai multe rânduri că, prezența organelor de miliție și ale Departamentului Cultelor la mănăstirea Slătioara, nu trebuie să-i sperie, deoarece în prezent organele de stat „nu mai au voie să ia măsuri represive împotriva lor".
- Antal Jakab Andrei, iehovist, fost serv al regiunii Brașov, folosind în calitate de curier pe fiul său a stabilit legături cu servii de circuit și grupe de pe raza regiunii Brașov, reactivizând până în august 1964 cinci circuite iehoviste, cuprinzând 33 de grupe cu peste 300 de membri.

Aceștia au ținut adunări clandestine, au citit materiale de propagandă iehovistă îndemnând la nesupunere față de legile și autoritățile statului, hotărând să nu participe la alegeri, la acțiunile obștești, să refuze satisfacerea serviciului militar și să nu se înscrie în organizațiile de masă.

Prin intermediul iehovistului Ludwig Mihail au stabilit legături cu iehoviștii din Cehoslovacia de la care au primit materiale de propagandă iehovistă.

Din urmărirea unor astfel de cazuri s-a stabilit că unii turiști străini – din însărcinarea unor centre iehoviste – introduc în țara noastră materiale propagandistice.

- Recent, a fost descoperită pe raza regiunii Ploiești o grupare dușmănoasă formată din membrii sectei ilegale „inochentist-stilistă“, care a convertit un număr mare de fete tinere, instigându-le la acțiuni antisociale.
- Pe raza regiunilor București, Argeș și Bacău a fost descoperit, în toamna anului 1964 un grup de elemente dușmănoase din secta ilegală „Oastea Domnului“ cu ramificații în multe localități din țară, care aveau depozitate în diferite centre din țară peste 15 tone de publicații interzise.
- Chiriță Marin, adventist-refomist, la scurt timp după ieșirea din închisoare a reluat activitatea dușmănoasă. Împreună cu numitul Boian Gheorghe au organizat adunări clandestine îmbărbătând pe foștii deținuți la acțiuni antipopulare.

Astfel de cazuri sunt numeroase, iar prin acțiunile lor aceste elemente reușesc deseori să zdruncine încrederea în regimul nostru, a unor persoane cu o slabă pregătire, să le mențină în obscurantism și apoi să le atragă ușor la activități antisociale.

În ultimul timp a crescut numărul elementelor care săvârșesc fapte de agitație și propagandă dușmănoasă prin redactarea de fițuici, cărți poștale, scrisori anonime, desene și inscripții cu caracter contrarevoluționar.

Numai în ultimele 6 luni au fost înregistrate 179 de cazuri de răspândiri de fițuici cu conținut dușmănos.

Această concluzie se desprinde și din următoarea comparație:

În 1961 în preajma și în timpul alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare au fost înregistrate 36 cazuri de difuzări de fițuici, dintre care numai 6 se refereau la acest eveniment.

În anul 1965, pe o perioadă de timp egală cu cea din 1961 și în legătură cu același eveniment politic, s-au descoperit 50 de cazuri, dintre care 36 au avut un caracter net dușmănos cu privire la alegerile din țara noastră.

În plus, au mai fost găsite în urnele de votare circa 150 buletine pe care au fost scrise cuvinte și lozinci dușmănoase.

Fițuicile și scrisorile anonime cu conținut calomnios și defăimător, au fost în majoritatea lor expediate prin poștă, unor conducători ai Partidului și statului nostru, activiști de partid și de stat, lucrători pe tărâm obștesc, unor redacții de ziare, întreprinderi și instituții de importanță republicană.

O parte din aceste fițuici au fost răspândite în locuri care prin destinația lor sunt publice, vizibile și frecventate curent de un mare număr de persoane.

Din astfel de cazuri, descoperite în ultimul timp redăm următoarele:

– În regiunea Suceava s-a descoperit că Foiciuc Gheorghe, fost gardian public la Poliția din Odessa în anii 1942–1944, legionar șef de cuib, condamnat între anii 1949–1957 de două ori pentru port ilegal de armă și furt, a redactat două fițuici având suprafața de peste 0,50 m. p.

Pe acestea el a scris cu litere mari instigări la acțiuni de răzvrătire împotriva comuniștilor.

O fițuică a fixat-o pe peretele stației C.F.R. Dănila din raionul Rădăuți, iar alta a așezat-o pe iarbă, lângă o cărare ce pleca din stația sus-menționată spre orașul Suceava.

– La 1 și 7 martie 1965 au fost răspândite în mai multe cartiere din București 18 fițuici cu conținut dușmănos, iar pe strada Țepeș Vodă, 33 de fițuici cu injurii grave – ce nu pot fi redate, la adresa Conducerii de partid și de stat.

– În dimineața zilei de 8 martie, în comuna Stoilești, raionul Rm. Vâlcea au fost difuzate 39 fițuici cu caracter calomnios și de amenințări la adresa organelor locale ale puterii de stat.

– În cutiile poștale din București, s-au descoperit la 2 martie 1965, 54 fițuici, iar la 7 martie, 10 fițuici în conținutul cărora autorii s-au dedat la injurii și calomnii la adresa organelor de partid și de stat.

– Bulhai Gheorghe din regiunea Bacău, a fost avertizat în mai 1963, deoarece a fost descoperit ca autor al unei scrisori anonime calomnioase trimise pe adresa conducerii statului nostru.

La 5 martie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară, fiindcă a redactat și trimis pe adresa Ministerului Afacerilor Interne o altă scrisoare anonimă, în care se deda la amenințări grave, instiga la dezordini și revoltă.

– Recent numitul Bolohan Dragoș, de 44 ani, fost maior M.F.A., exclus din partid din 1959 pentru activitate legionară, a fost prins în flagrant delict, în timp ce răspândea fițuici cu zvastici la intrările în sediul C.C. al P.M.R.

În anchetă s-a stabilit că acesta desenase zvastici și pe zidurile mai multor imobile din București.

– De curând a fost descoperit numitul Badea Gheorghe, membru P.M.R., pensionar militar, care între anii 1963–1965 a expediat pe adresa C.C. al Partidului Muncitoresc Român, 6 scrisori anonime în care defăima politica partidului nostru în diverse domenii de activitate.

*

Măsurile de influențare obștească prin avertizări și demascări publice efectuate până în prezent au exercitat o influență pozitivă în educarea unor elemente care au comis acțiuni antipopulare, precum și a celor predispuse la astfel de fapte, rolul colectivității contribuind la combaterea fenomenului infracțional.

Totodată, se constată că aceste măsuri au fost ineficace asupra unui însemnat număr de elemente înrăite și fanatice, care au fost avertizate sau demascate ori au beneficiat de grațierea pedepselor.

Unii din foștii condamnați politici sub masca „recunoașterii și regretării“ faptelor s-au angajat formal să devină cetățeni loiali față de statul nostru.

Această situație este dovedită de faptul că un număr apreciabil de elemente continuă să acționeze dușmănos, atrăgând la activitate antipopulară și alte persoane – parte din ele naive – pe care le asigură că organele de stat nu au voie să le aresteze.

Invocând același motiv unele elemente dușmănoase active au atitudini de-a dreptul provocatoare și huliganice, sfidând în felul acesta legile statului.

Pornind de la această realitate, se impune să se continue a se înlocui răspunderea penală cu măsuri de influențare obștească, acolo unde faptele prezintă un pericol social redus și nu sunt urmarea unor concepții dușmănoase, însă în acele cazuri, unde măsurile de influență obștească se dovedesc ineficace, unde avem de-a face cu elemente fanatice, profund dușmănoase, care săvârșesc fapte datorită concepțiilor și convingerilor lor dușmănoase, la care nu vor să renunțe, să se treacă la arestarea și trimiterea lor în judecată după o temeinică documentare și analiză.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 196, f. 243–261.

147.

1965 mai 12. Sinteză întocmită de Ministerul Afacerilor Interne privitoare la acțiunea de reorganizare preconizată de grupul Rațiu-Serdici în cadrul „Comitetului Național Român", cu intenția de a unifica emigrația română.

Ministerul Afacerilor Interne
-Cabinetul Ministrului-
12 mai 1965

Strict secret
Ex. nr. 2

Sinteza nr. 8
Privește: acțiunea de reorganizare preconizată de grupul Rațiu-Serdici în cadrul „Comitetului Național Român" cu intenția de a unifica emigrația română.

În ultimele luni, organele americane au întreprins o serie de măsuri față de organizațiile fugarilor români și filialele acestora din Europa, cum sunt: „Comitetul Național Român" și „Asociația Națiunilor Europene Captive" (A.N.E.C.) în care este reprezentat și C.N.R.

Astfel, organele americane au dispus reducerea alocațiilor de fonduri pentru C.N.R. și pentru A.N.E.C. și au dat instrucțiuni categorice fugarilor români de la postul de radio „Europa Liberă" de a respecta cu strictețe programul dat de centrala org[anizației] Europa Liberă de la New York.

Neconcordanța dintre poziția politică a conducătorilor organizației „Comitetul Național Român" și politica promovată de S.U.A., la care se adaugă și disensiunile

de ordin personal între căpeteniile fugarilor români, a creat puternice reacții interne în sânul acestei organizații, care au avut, în cele din urmă, ca rezultat formarea unui grup disident, ce își atribuie sarcina de a reorganiza „Comitetul Național Român".

Această tendință de reorganizare s-a manifestat la scurt timp după Declarația Plenarei C.C. al P.M.R. din aprilie 1964, luând forme concrete în toamna anului 1964, când un grup de foști politicieni, membri ai „Comitetului Central Executiv al P.N.Ț. în exil", printre care George Serdici, Emil Ghilezan, V. Georgescu, Alexandru Ghica, George Popescu-Botoșani, Traian Radovan, Anton Crihan și alții, au luat poziție împotriva lui C. Vișoianu, actualul președinte al C.N.R. și împotriva elementelor atașate acestuia, acuzându-i de inactivitate și rigiditate în concepțiile politice, precum și de faptul de a fi transformat C.N.R. într-o „întreprindere personală".

Este de remarcat că acest grup disident din cadrul C.N.R. s-a format din inițiativa fugarului I. Rațiu de la Londra, care nu este membru al „C.C. al P.N.Ț. ".

Acțiunile de compromitere și de înlăturare a lui C. Vișoianu de la conducerea C.N.R. s-au lovit și se lovesc însă de susținătorii acestuia, respectiv Augustin Popa, Alexandru Cretzianu, Virgil Veniamin, șeful Filialei C.N.R. din Franța, Titus Mihăilescu, reprezentantul C.N.R. din America Latină și Augustin Hila, șeful filialei C.N.R. din Brazilia. Toți aceștia se bucură de sprijinul lui Mihai de Hohenzollern, care patronează C.N.R.

Cu toate acestea, grupul disident din C.N.R. și-a continuat acțiunile de înlăturare a lui C. Vișoianu de la conducerea organizației, manifestându-și intenția de a imprima unui eventual nou „Comitet Național" o linie politică care să corespundă atât orientării fixate de americani față de țara noastră, cât și „intereselor actuale ale emigrației române".

Pentru aceasta, grupul respectiv nu s-a adresat însă lui Mihai de Hohenzollern, ci forurilor americane, care susțin moralmente și mai ales materialicește C.N.R.

Astfel, în luna iunie 1964, George Serdici a purtat discuții la Londra cu generalul M. F. Delgado și John Leigh, conducătorii filialei organizației „Europa Liberă" din Anglia (cunoscuți ca fiind cadre ale serviciului de spionaj american), cărora le-a expus activitatea și situația actuală a C.N.R., precum și intențiile grupului său de a reorganiza C.N.R. pe baze noi, iar apoi, într-o fază ulterioară și „exilul" românesc.

După discuțiile purtate G. Serdici a întocmit un „memorandum" pe care l-a difuzat în rândul unor vârfuri ale fugarilor români.

Acest „memorandum" constituie „programul" politic al lui G. Serdici și al grupului disident, iar punctele cuprinse în el au fost și sunt folosite în orice prilej de discuție.

În „memorandumul" său, G. Serdici expune la început necesitatea ca fugarii să privească realitatea și faptele din R.P. Română așa cum sunt ele, dacă vor să acționeze pentru schimbarea regimului din țară.

„Pentru a mai avea o șansă – arată Serdici – să lăsăm trecutul la o parte și să privim viitorul în față. Numai astfel vom putea readuce România de sub jugul sovieto-comunist în marea familie a lumii libere".

După această orientare cu caracter general dată fugarilor, „memorandumul" prezintă scopul noului C.N.R. proiectat și tactica pe care grupul disident intenționează

să o adopte în activitatea politică de viitor a organizației, trădându-și, totodată, intenția de a fi pe placul și pe linia politicii americane.

În legătură cu aceasta se arată:

„Susținem că a venit timpul să dăm la o parte toate declarațiile sforăitoare și să trecem la treabă pe baze practice, acceptabile marilor puteri din ambele părți ale cortinei de fier, fără a abandona totuși, în nici un fel, scopul final, realizarea independenței României și libertatea internă".

Ultima parte a „memorandumului", care vorbește despre „programul politic" al grupului, este și mai elocventă în această privință. Din acest „program" prezentăm câteva puncte mai interesante:

„Programul nostru față de România trebuie:

-să fie în conformitate cu scopurile naționale permanente pentru o țară liberă și suverană, dar trebuie să examinăm atent posibilitatea neutralității, ca pe o soluție acceptabilă;

-să recunoască noua situație internațională, noii oameni care conduc lumea occidentală și să înțeleagă propriile lor probleme și scopuri. **Noi trebuie să adoptăm o astfel de politică de bază, care să continue scopurile noastre, dar să servească și interesele partenerilor noștri occidentali** (sublinierea noastră);

-lumea occidentală, de exemplu, este angajată azi într-un proces de coexistență pașnică cu lumea sovietică. Față de aceasta, noi trebuie să adoptăm o poziție pozitivă...De aceea considerăm că este de o importanță capitală să promovăm o politică, care fiind provestică, să fie totuși acceptabilă sovieticilor".

Având de acum orientarea politică în urma „recomandărilor" făcute de oficialitățile de la „Europa Liberă" din Londra, Iancu Rațiu și G. Serdici s-au adresat, în luna septembrie 1964, lui E. Yarrow, vicepreședintele „Comitetului Național pentru Europa Liberă", iar în luna decembrie 1964, I. Rațiu s-a deplasat la New York și Washington, unde a înmânat un „memorandum", aproape identic cu cel întocmit în iunie 1964 de G. Serdici, lui J. Richardson, președintele executiv al „Comitetului Național pentru Europa Liberă" și lui Harold Vedeler, șeful Direcției pentru problemele Europei de Est din cadrul Departamentului de Stat.

În discuția avută de I. Rațiu cu Harold Vedeler, acesta a manifestat interes pentru acțiunea întreprinsă de grupul disident din C.N.R. și a remarcat „justețea" unor teze din „memorandum", dar nu s-a angajat să sprijine direct acțiunile lui.

Cu privire la discuțiile purtate cu J. Richardson, I. Rațiu a relatat că acesta i-a prezentat poziția „Comitetului Național pentru Europa Liberă" față de intențiile sale și a grupului disident de a reorganiza C.N.R., precizându-i că actuala conducere a „Comitetului Național pentru Europa Liberă" acceptă propunerea de a se crea o nouă organizație a fugarilor români în locul C.N.R., cu condiția ca această organizație să continue colaborarea cu „Europa Liberă" (în prezent secțiile românești ale postului de radio „Europa Liberă" sunt încadrate cu elemente recomandate de C.N.R.).

I. Rațiu pretinde că în timpul discuțiilor ar fi precizat lui J. Richardson că pentru a imprima „seriozitatea“ necesară noii organizații, atât în țară cât și în „exil“, se impune ca această organizație să apară ca fiind complet independentă de orice instituție guvernamentală sau oficiu de propagandă cunoscut ca aparținând S.U.A.

În ciuda pretinsei idei de „independență“ față de instituțiile guvernamentale sau oficiale de propagandă americane, grupul disident a solicitat autorităților S.U.A. – prin „Europa Liberă“ – un buget anual menit să-i permită organizarea pe cont propriu a unui șir de măsuri de propagandă. În mod concret, I. Rațiu a solicitat un fond de 20 000 de lire sterline în vederea organizării congresului de constituire a noii organizații.

Față de doleanțele lui I. Rațiu, J. Richardson nu a dat un răspuns concret. El a lăsat să se înțeleagă că autoritățile americane ar fi dispuse să finanțeze doar acțiuni concrete de propagandă, convenabile S.U.A., cum ar fi: tipărirea unor broșuri și publicații în limba română, care să fie introduse în R.P.R. pe calea poștei sau orice altă cale, închirierea de emisiuni la posturile de radio din Occident și de spații în ziarele occidentale etc.

Aceste acțiuni a arătat J. Richardson, trebuie să aibă menirea de a încuraja tendințele R.P.R. de îmbunătățire a relațiilor sale cu țările occidentale și în special cu S.U.A. și să scoată în evidență avantajele pe care România le-ar avea prin dezvoltarea unor astfel de relații.

În același timp, pentru a-și crea un sprijin politic în rândul organizațiilor de fugari, grupul disident a elaborat la începutul lunii ianuarie a.c. o hotărâre, ca fiind din partea „Comitetului Central Executiv al P.N.Ț.“, prin care făcea cunoscut retragerea mandatelor de reprezentare a delegaților P.N.Ț. în C.N.R. și anume: Alexandru Bunescu, Cornel Bianu, Augustin Popa și Virgil Veniamin. Totodată, Anton Crihan a fost determinat să demisioneze din C.N.R.

Concomitent cu încercarea de retragere a celor de mai sus din C.N.R., grupul Rațiu-Serdici preconizează numirea altor „reprezentanți ai P.N.Ț.,“ care să reprezinte vederile acestui grup și să creeze o opoziție organizată în cadrul C.N.R., în primul rând împotriva lui C. Vișoianu, pentru a pregăti înlăturarea lui și implicit desființarea actualului C.N.R.

Acest lucru este apreciat de grupul Rațiu-Serdici ca un prim pas concret pentru crearea condițiilor de convocare a unui „Congres“, în septembrie 1965, la Viena sau la Paris, care să unească „exilul“. Pentru a face cunoscută convocarea „Congresului“ și pentru a tatona poziția fugarilor, I. Rațiu și G. Serdici au întocmit și difuzat în câteva mii de exemplare un buletin considerat „vot“. În esență, „buletinul“ cere emigranților să răspundă la câteva întrebări prin care să-și fixeze poziția față de actualul C.N.R. și, dacă dorește, reorganizarea acestuia.

În vederea asigurării unei participări masive a fugarilor la proiectatul „congres“, membrii grupului de inițiativă s-au deplasat în diferite țări din Europa Occidentală pentru a discuta și determina căpeteniile unor organizații de fugari, inclusiv cele legionare, să susțină ideea reorganizării emigrației și să ia parte la „congres“.

Astfel, în cursul vizitei pe care a făcut-o în S.U.A., Iancu Rațiu a contactat pe preotul Florian Gâldau din New York, unul din consilierii așa-zisului episcop V. Trifa, pentru a-l determina pe acesta din urmă să sprijine acțiunile de reorganizare în rândul fugarilor din S.U.A. Trifa a acceptat propunerea făcută și, la rândul său, l-a asigurat pe I. Rațiu de tot sprijinul.

Urmărind a realiza nu numai reorganizarea C.N.R.-ului, ci și „unificarea exilului", I. Rațiu s-a adresat și căpeteniilor legionare din grupările simistă și antisimistă, pentru a le obține sprijinul.

În legătură cu discuțiile purtate în acest sens, I. Rațiu a pretins față de fugari, contrar realității, că a putut ajunge la o înțelegere cu Horia Sima și că gruparea legionarilor simiști urmează să fie reprezentată la „congres" și să fie acceptată ca „grupare politică" în noua organizație ce se va crea, cu condiția ca legionarii să ia poziție împotriva lui C. Vișoianu.

În realitate, grupul simist și-a făcut cunoscut în mod public poziția sa negativă față de acțiunea de reorganizare și unificare a emigrației române inițiată de Rațiu-Serdici.

În acest sens, în fițuica „țara și exilul", din luna ianuarie a.c., Horia Sima arată că acțiunile grupului Rațiu-Serdici sunt sortite eșecului, deoarece acesta vrea să-și asigure sprijinul moral și material al acelorași cercuri „care țin în servitute comitetul Vișoianu" (n.n. – se face aluzie la forurile americane).

Horia Sima consideră programul politic al lui I. Rațiu ca fiind „clădit pe nisip", atât timp cât el susține că: „exilul trebuie să sprijine schimburile culturale și economice ale R.P.R. cu străinătatea…adică exilul să devină un fel de filială a guvernului de la București".

Deși într-o formă mai atenuată și gruparea legionară antisimistă, condusă de C. Papanace, a respins aderarea la acțiunea întreprinsă de grupul Rațiu-Serdici. Într-o „orientare" sub formă de concluzie asupra situației din emigrație, expediată membrilor din grupul său, Papanace recomanda următoarele:

„Cu toate că acțiunea din interiorul C.N.R., desfășurată de Rațiu-Serdici, trebuie privită cu simpatie, conducerea legionară apreciază că nu este momentul a se alătura acestei acțiuni și recomandă o poziție de rezervă pentru ca organizația să nu se expună prematur".

În cursul lunii ianuarie 1965, George Serdici s-a deplasat la München, în R.F.G., unde a avut discuții cu fostul general Ion Gheorghe, încercând să-l atragă de partea grupului sus-menționat. Această întrevedere nu a avut însă efectul scontat întrucât Ion Gheorghe, cunoscând intențiile lui Rațiu și Serdici, de acaparare a conducerii emigrației, a grăbit punerea în aplicare a unui alt plan – mai vechi – de constituire a „Uniunii Creștin-Sociale a Emigrației Românești", la conducerea căreia, în afară de Ion Gheorghe, au fost atrași Ilie Gârneață, Boeru Traian, Racoveanu Gheorghe (legionari antisimiști) și Păunescu Alexandru (fost ofițer, actualul președinte al Uniunii Asociațiilor Românești din R.F.G.). Ion Gheorghe intenționează să țină un „congres" la Baden-Baden, la 13 iunie a.c., la care să participe și delegați ai fugarilor români din Franța, Elveția, Spania și Italia, țări în care așa-zisa Uniune urmează să-și creeze filiale.

Pentru a-și întări poziția de conducător principal al fugarilor, I. Rațiu a inițiat înființarea în Anglia a unei organizații a fugarilor români, pe care a denumit-o „Asociația culturală a românilor din Anglia".

În acest sens el a obținut sprijinul fugarilor din grupul disident al C.N.R., al „Asociației femeilor ortodoxe române" din Londra, precum și al altora, urmând ca la 15 mai a.c. să aibă loc ședința de constituire a „asociației".

În statutul care a și fost întocmit, se prevedea, printre altele, ca scop:

„Promovarea și apărarea tradițiilor și intereselor permanente românești pentru asigurarea continuității istorice a neamului";

„Luarea de cuvânt – în cadrul Asociației – cu românii care vin în Anglia pentru un timp determinat și care se interesează de problemele culturale, economice, sociale și religioase românești, în scopul de a avea un schimb de păreri asupra acestor chestiuni";

„Intervenirea prin presă, contacte cu personalități marcante și prin orice alte mijloace disponibile, ori de câte ori cultura, civilizația, religia și structura etnică românească ar fi afectată".

Față de acțiunile întreprinse de Rațiu-Serdici împotriva C.N.R., membrii acestuia, în frunte cu C. Vișoianu, au reacționat inițial, destul de timid. Acțiuni mai importante întreprinse pe această linie de C. Vișoianu au fost:

-denunțul făcut la Departamentul de Stat al S.U.A. împotriva grupului Rațiu-Serdici, pretinzând că „acțiunea celor doi este inspirată de guvernul R.P. Române", cu care Serdici ar fi, chipurile, în legătură și

-o intervenție cerută printr-o scrisoare adresată lui Gon Constantinescu, reprezentantul C.N.R. la „Europa Liberă" din Londra, ca să demaște pe I. Rațiu, în cadrul constituirii la 15 mai a.c. a „Asociației culturale a românilor din Anglia", ca pe un element care „trădează interesele poporului român".

Este de remarcat că acțiunea grupului Rațiu-Serdici întâmpină rezistență și în sânul conducerii P.N.Ț., în numele căreia aceștia pretind că lucrează. Astfel, după ce în fițuica „B.I.R.E. " din 2 aprilie a.c. a apărut „Comunicatul Comitetului Executiv al P.N.Ț. " cu privire la retragerea mandatelor membrilor din C.N.R., Augustin Popa și Veniamin Virgil (al cărui mandat din C.N.R. s-a dovedit că a fost retras fără știrea lui), au trecut la acțiuni menite să dejoace intențiile grupului I. Rațiu și G. Serdici.

Astfel, făcând uz de unele „prevederi statutare" ei vor contesta hotărârea Comitetului Executiv al P.N.Ț., pe următoarele baze:

„-membrii C.N.R. sunt numiți de rege și nu pot fi revocați de partidul din care fac parte. Ei nu pot fi nici excluși din P.N.Ț., deoarece calitatea lor de membri ai P.N.Ț. nu le-a fost decernată de Comitetul Executiv;

(n. n. – de altfel chiar G. Serdici, recunoscând șubrezenia manevrei grupului său, a scris recent lui Veniamin Virgil, arătându-i că „buletinele de vot" constituie mai mult o invitație la întrunirea „Comitetului Executiv" și la dezbateri);"

-„numai patru din cei șapte, care au votat mai sunt cetățeni români și acest lucru ar duce automat la pierderea calității de membru al „Comitetului Executiv";

-„votul nu a urmat unei dezbateri în cadrul comitetului, iar cei despre care se declară că s-au abținut, nu au fost întrebați. Unul dintre membrii comitetului executiv nici nu a fost enumerat printre votanți“ (n. n. – acesta este Micu Virgil, directorul fițuicii «La Nation Roumaine», care a afirmat că ar vota împotriva hotărârii)“.

Luări de poziție împotriva grupului Rațiu-Serdici s-au remarcat și la alți fugari de vârf, printre care menționăm pe Pamfil Șeicaru, care, față de propunerea ce i s-a făcut de a deveni membru al viitorului „comitet“, s-a declarat împotrivă, arătând într-o scrisoare:

„Ideea de a mă include în comitet o găsesc ofensatoare. Cum pot eu să mă asociez cu oamenii care-și prezintă autoritatea politică în exil ca reprezentanți ai P.N.Ț.-ului și ai lui Maniu?

Ce importanță poate să aibă Comitetul Executiv al P.N.Ț. în prezent? Pe cine mai reprezintă în țară? Ce idei reprezintă afară? Exact ca și Maniu, Rațiu nu înțelege nimic din situația internațională. Mă întreb, ce calitate are Departamentul de Stat să căftănească așa-zisele comitete naționale? Acțiunea națională cu criterii engleze-americane este de la sine înțeles că apare ca o batjocură a ideii naționale“.

Aceeași atitudine este exprimată și de unii fugari în fițuica „Curierul Românesc“ de la Paris.

Răspunzând atacurilor publicate de „Curierul Românesc“, George Serdici se află într-o continuă polemică cu adversarii ideii de reorganizare a emigrației române.

Disputa dintre adepții și adversarii grupului Rațiu-Serdici este urmărită cu atenție și de către conducătorii altor organizații reacționare.

Astfel, Paul Deak, vicepreședinte executiv al „Federației Grupurilor Etnice Naționale din S.U.A. “, a declarat că [în] cazul eșuării acțiunilor grupului Rațiu-Serdici, el va trece la constituirea unui „Comitet Național Român“ sub auspiciile organizației sale. Intenții asemănătoare există și față de „Comitetele Naționale“ cehe și maghiare din S.U.A.

Față de încercările de reorganizare ale emigrației române, de neînțelegerile între organizațiile fugarilor și starea de spirit existentă în rândul acesteia, organele noastre întreprind măsuri de adâncire a disensiunilor, în vederea contracarării încercărilor de a crea o organizație unificată a emigrației române și pentru atragerea acesteia pe poziții loiale țării noastre.

Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri
și
Ministru al Afacerilor Interne
Alexandru Drăghici

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 103, vol. 2, f. 148–159.

148.

1965 august 9. Notă a D.G.I., Direcţia „C" privind activitatea de reorganizare a emigraţiei româneşti de către Iancu (Ion) Raţiu şi contramăsurile iniţiate de Constantin Vişoianu.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict Secret
D.G.I. – Direcţia „C" — 9 august 1965

Nota nr. 112

Priveşte: – Noi aspecte cu privire la activitatea de reorganizare a fugarilor români desfăşurată de fugarul Iancu Raţiu.
– Măsurile întreprinse de Constantin Vişoianu pentru a contracara influenţa grupului disident a lui I. Raţiu

În cadrul acţiunii sale, de polarizare a fugarilor români într-o singură organizaţie, I. Raţiu a continuat să depună în ultima perioadă o activitate intensă, atât în rândul emigranţilor români, cât şi în rândul unor personalităţi din Anglia.

Cunoscând străduinţa majorităţii fugarilor români de a stabili contacte cu ţara, I. Raţiu a luat iniţiativa înfiinţării unor asociaţii culturale care să cuprindă, pe ţări, elementele fugare de orice culoare politică, dornice să realizeze asemenea contacte.

În ceea ce-l priveşte, I. Raţiu apreciază că, având ca sprijin o bună parte din masa fugarilor, precum şi asentimentul unor personalităţi din Occident, el va putea să se erijeze în purtător de cuvânt al „exilului" în contactele pe care le preconizează cu ţara.

În ideea celor de mai sus, el a întreprins o călătorie în perioada 20 aprilie – 7 mai a.c., la New York. Aici, împreună cu mai mulţi fugari, printre care şi principalul său colaborator în S.U.A., George Popescu-Botoşani, membru în Comitetul executiv al P.N.Ţ. în exil, I. Raţiu a formulat viitoarele „cereri ale exilului către ţară".

El intenţionează ca atunci când va fi în situaţia de conducător al „exilului", să prezinte aceste cereri unor personalităţi oficiale româneşti cu care să intre în contact la momentul oportun.

Cererile respective urmează să fie aprobate de un „for al emigraţiei" cuprinzând, printre altele, următoarele puncte:

- „legalizarea P.N.Ţ. sau al unui alt partid de opoziţie ceea ce ar dovedi că România promovează într-adevăr o politică diferită de cea a U.R.S.S.;
- reducerea activităţii de educare comunistă a maselor, urmând să participe la aceasta numai cei ce vor ;
- admiterea micilor liberi profesionişti care să nu fie încadraţi în cooperative meşteşugăreşti;

- acordarea pentru țărani a unor suprafețe de pământ în folosință proprie (1–2 ha) pentru a li se îmbunătăți nivelul de trai".

Tot cu ocazia prezenței sale la New York, I. Rațiu a reușit să atragă de partea sa și pe Basil Mossou, președintele „organizației grecilor originari din România", cu sediul la New York.

În prezent, fițuica „Vocea Libertății", care apare în Grecia, finanțată în bună măsură de organizația lui Mossou, publică articole care susțin ideile lui I. Rațiu.

După reîntoarcerea lui I. Rațiu în Anglia, comitetul de inițiativă, format încă la sfârșitul anului 1964 din Tilea Viorel, Crăciunaş Silviu, Georgescu Horia și Gladys Gibson, președinta „Asociației femeilor ortodoxe române", a trecut la înființarea la Londra, la 14 mai 1965, a „Asociației culturale a românilor din Anglia".

În cadrul ședinței de constituire a asociației, s-a comunicat totodată autodizolvarea „Asociației femeilor ortodoxe române", prin contopirea ei cu noua asociație.

După cum rezultă din prevederile statutului elaborat de comitetul de inițiativă, asociația urmărește, pe lângă „promovarea și apărarea tradițiilor și intereselor permanente românești" și contactul cu românii „care vin în Anglia pe timp determinat în probleme culturale, economice, religioase și sociale", prevederi care țin cont tocmai de cerințele arzătoare ale emigranților.

La ședința de constituire n-au lipsit însă nici disensiunile pe care unii fugari fanatici le-au creat prin poziția lor potrivnică de a se lua legătura cu țara.

Astfel, fugarul Balaban Iulian, fost comandor, a cerut ca noua organizație să poarte denumirea de „Asociația culturală a românilor liberi din Anglia", deoarece altfel s-ar putea înțelege că asociația primește ca membri și persoane din cadrul ambasadei române de la Londra.

Apoi, același fugar a arătat că românii care pleacă din țară oficial sunt „înalți funcționari comuniști", iar contactele cu aceștia nu vor avea alt rezultat decât „o înțelegere cu actualul regim, în consecință, o capitulare; în speranța că pe această cale anumite persoane (n. n. – făcând aluzie la I. Rațiu) vor putea ajunge să obțină privilegii afaceriste sau chiar slujbe".

Împotriva lui Balaban s-a pronunțat, printre alții, numita Pochin Roxana (fostă Petrescu, sosită în Anglia de cca patru luni, în urma căsătoriei ei în țară cu un cetățean englez), care a spus: „în țară sunt un milion de comuniști. Să nu uităm însă de restul celor 17 milioane de români care nu sunt comuniști și cărora nimeni în lume nu are dreptul să le ceară să fugă din țară sau să moară de foame numai ca să refuze de a se încadra în sistemul unei vieți economice, sociale și politice pe care Anglia, America și Franța, nu numai că-l acceptă, dar îl și ajută să se consolideze, prin relațiile actuale pe care le are cu România".

Apoi, fugarul Michale Titus a cerut ca asociația să-și propună ca scop și ajutorarea elementelor care fug din țară în Anglia, însă el a fost combătut în adunare, arătându-se că în acest fel asociația ar lua un caracter politic ceea ce ar fi în contradicție cu statutul asociației.

După aceste dezbateri cei prezenți au ales un comitet executiv în frunte cu I. Rațiu ca președinte, și Ecaterina Iliescu, Gladys Gibson, Mihai Cârciog, Silviu Crăciunaș, vicepreședinți.

Acesta din urmă, necunoscând intențiile lui I. Rațiu cu privire la „contactele cu țara", a relatat unui fugar în timpul ședinței că găsește întemeiată bănuiala și poziția lui Balaban Iulian și că a acceptat funcția de vicepreședinte al asociației numai pentru a-l putea controla pe I. Rațiu în acțiunile sale.

Au mai fost alese două comitete „de onoare", unul format din 20 de membri, cuprinzând elemente din „exil" și emigrație, printre care Tilea Viorel, Berry Doreen, șefa secției române la postul de radio B.B.C. din Londra, Ion Murgu, Sanda Cârciog ș. a., iar cel de-al doilea format din 12 membri „susținători străini", printre care Gordon Walker, fost ministru laburist, Richard Shapless, fost ministru conservator, William Teeling, deputat conservator ș. a.

Prima acțiune a lui I. Rațiu, în noua sa calitate de președinte, a fost cea legată de plecarea arhiepiscopului de Canterbury, Ramsey, în R.P.R.

Împreună cu Silviu Crăciunaș și Gladys Gibson, I. Rațiu s-a prezentat la sfârșitul lunii mai a.c., în numele asociației, la Ramsey însă nu a fost primit decât de secretarul arhiepiscopului. I. Rațiu a prezentat acestuia un memoriu în care îl informa despre „situația grea" a bisericilor din România, solicitându-i totodată să intervină în țară pentru eliberarea din închisoare a episcopului Hossu Iuliu.

În acest memoriu el a prezentat în mod eronat situația cultului religios greco-catolic din țară pentru a contracara, pe cât posibil, vizita lui Ramsey în România.

Acțiunea lui I. Rațiu a eșuat, deoarece arhiepiscopul englez nu numai că nu a ținut cont de „informarea" primită, ci la sfârșitul vizitei sale în România, a făcut în presă declarații favorabile țării noastre.

La mijlocul lunii iunie a.c., I. Rațiu însoțit de Tilea Viorel a întreprins o călătorie în Spania, tot în vederea reorganizării fugarilor.

În acest sens el a ținut la Madrid o consfătuire la care au participat, printre alții, Chendi Ștefan, Răuță Aurel, Traian Popescu și Mariția Nicolae.

I. Rațiu a explicat și acestora necesitatea contactului cu țara, precum și faptul că pentru a se proceda la reorganizarea „exilului" este necesar ca fugarii să fie organizați, pe țări, într-o singură organizație asemănătoare celei din Anglia.

După această consfătuire, în Spania a fost înființată, la sfârșitul lunii iunie a.c., asociația culturală a fugarilor români denumită „Astra".

Cu toate lămuririle date de Rațiu și V. Tilea lui Horia Sima, acesta a refuzat să participe la înființarea asociației, afirmând că preferă să susțină poziția anticomunistă a lui C. Vișoianu, decât să participe la o organizație „bănuită ca fiind inspirată de autoritățile R.P.R. ".

Din comitetul de conducere al asociației „Astra" fac parte legionarul Chendi Ștefan, ca președinte, iar Uscătescu George, Răuță Aurel și Mariția Nicolae, membri ai comitetului.

Urmează ca în scurt timp I. Rațiu să procedeze la înființarea unor asociații culturale și în R.F.G. și Franța.

Pentru a ridica prestigiul acțiunilor sale, I. Rațiu și-a îndreptat apoi atenția asupra personalităților engleze din comitetul de „onoare".

În acest sens, el a organizat la 1 iulie a.c., un cocteil la care au participat, pe lângă cca 60 de fugari români, și 30 de invitați englezi, printre care cunoscuți activiști ai Partidului conservator ca sir Victor Raikes, membru în comitetul pentru politică externă, sir Thomas Petre, lordul Ian Lloyd și lideri ai Partidului laburist ca lordul Arthur Hendersen, Sidney Silverman, deputat laburist, precum și câțiva ziariști.

După cocteil, I. Rațiu, Tilea Viorel și Serdici George au analizat modul în care a decurs contactul cu personalitățile engleze și mai ales rezultatul obținut, apreciind că acțiunea a avut succes și că există posibilități ca aceștia să fie folosiți „pe linia sprijinirii acțiunilor românești".

Întrucât în aceeași zi, la Londra, sosise ministrul de externe al R.P. Ungare, Rațiu și grupul său, discutând despre acest eveniment, au apreciat că și „românii din exil trebuie să facă ceva pentru țara lor" și că „nu trebuie să se lase mai prejos decât fugarii maghiari".

Tilea Viorel a făcut în acest sens următoarea remarcă:

„Balog și Kaldor (n. n consilieri ai premierului englez Harold Wilson, ambii de origine maghiară) l-au adus pe ministrul de Externe maghiar la Londra. Când vor veni conservatorii la putere o să-l aducem pe ministrul de Externe român".

I. Rațiu a cerut apoi ca membrii din conducerea asociației să acorde mai multă atenție sprijinirii acțiunilor organizate de Biserica ortodoxă română, deschisă de curând la Londra, al cărui preot a fost trimis de Patriarhia din București.

El a apreciat că această biserică poate servi ca „punte de legătură" între fugarii români stabiliți în Anglia și țară.

După acțiunile întreprinse în primele patru luni ale acestui an de grupul disident Rațiu – Serdici, pentru a reorganiza emigrația română și după avertismentele primite de la Departamentul de Stat cu privire la reducerea fondurilor pentru activitatea necorespunzătoare a sa și a C.N.R., C. Vișoianu, președintele acestei organizații, a luat măsuri menite să „învioreze" activitatea membrilor din conducerea organizației și să contracareze influența grupului disident.

Totodată, el a întreprins în perioada aprilie – mai o călătorie pe continentul european, la Paris, Strasbourg, Bonn, Geneva, Copenhaga și Londra pentru a putea stabili în ce măsură acțiunea de reorganizare a C.N.R. inițiată de I. Rațiu a găsit aderenți printre căpeteniile fugarilor.

Paralel cu aceasta, elemente din conducerea C.N.R. credincioase lui C. Vișoianu, au lansat zvonul în rândul fugarilor că nici unul din guvernele și serviciile de spionaj capitaliste, care cunosc și susțin materialicește organizația C.N.R. nu sunt dispuse să-l înlocuiască pe C. Vișoianu.

În cursul călătoriei sale prin Europa, C. Vișoianu a purtat discuții cu șeful Departamentului Europei de Răsărit din cadrul „Foreign Office“ din Londra, cu secretarul general de la Ministerul Afacerilor Externe, Carbonel, cu oficialități ale M. A. E. din Bonn și șefii de partide din R.F.G., participând și la o ședință a „Asociației Națiunilor Europene Captive“, ținută la Strasbourg.

La toate aceste întrevederi, erijându-se în cunoscător al situației din țară, C. Vișoianu a căutat să convingă interlocutorii săi despre „lipsa de libertate“ și „nivelul de trai scăzut“ din țară, susținând că actuala politică promovată de guvernul român ar fi numai o problemă de conjunctură. Lipsa de interes cu care a fost ascultat și mai ales faptul că n-a mai primit orientări din partea interlocutorilor săi ca în alți ani, a creat lui C. Vișoianu convingerea – așa după cum a afirmat chiar el în mod confidențial unor fugari – că de fapt convorbirile sale au fost numai o chestiune de rutină.

La Londra, C. Vișoianu a avut contacte și cu cadre ale serviciului de spionaj englez, care, aflând că intenționează să ia legătura cu V. Tilea, l-au sfătuit să renunțe la aceasta.

Deși a luat legătura cu o mulțime de oficialități străine, el nu a putut să se adreseze tocmai lui Mihai de Hohenzollern, patronul C.N.R., deoarece, acesta aflând de ziua sosirii lui C. Vișoianu la Geneva, a plecat cu două zile înainte la Copenhaga.

Reîntors la Paris, și descurajat, C. Vișoianu a organizat, la 19 mai a.c., la „Fundația Carol I“ o conferință în care a prezentat „situația internațională“, dând apoi și unele îndrumări fugarilor.

În general, el a apreciat cu amărăciune că situația emigrației este „excepțional de gravă“, deoarece: „lumea liberă nu pare a voi lichidarea comunismului din România, ba din contră, marile puteri occidentale sunt cele care bat astăzi la porțile întredeschise ale comunismului“.

În orientarea pe care a dat-o fugarilor, Vișoianu a cerut ca aceștia să continue totuși și să susțină linia politică a S.U.A., deoarece, a afirmat el, „numai Statele Unite ne mai oferă posibilitatea materială de a putea să existăm politic și să ne mișcăm în afara hotarelor țării“.

Cu toate acestea, într-un moment când se afla în mijlocul unor elemente apropiate lui, C. Vișoianu a relatat acestora cu amărăciune faptul că a întâmpinat o poziție de indiferență față de „treburile exilului“, atât din partea autorităților americane, cât și a celor din Europa Occidentală cu care a luat contact.

Față de această situație el s-a văzut nevoit să comunice la New York, lui Popa Augustin, că să încerce să pună de acord „poziția C.N.R. cu opinia generală existentă în rândul emigrației în problema R.P.R. “, arătând totodată că în Europa C.N.R. pierde tot mai mulți adepți.

Menționăm că la scurt timp, conducerea C.N.R. din New York a primit încă o „orientare“ din partea Departamentului de Stat al S.U.A., care printr-o scrisoare făcea cunoscut că pentru manifestarea organizată cu prilejul zilei de 10 mai 1965, conferința fugarului N. Marinescu nu poate fi ținută, deoarece „nu corespunde cu linia

politică promovată de S.U.A. față de România", iar conferința lui Popa Augustin va trebui refăcută în spirit mai realist.

C. Vișoianu a organizat la Paris o consfătuire cu redacția fițuicii sale „La Nation Roumaine", la care au participat Veniamin Virgil, Micu Virgil, Theodor Cazaban, Ierunca Virgil și Monica Lovinescu, pentru a schimba orientarea „ziarului". El a dispus ca, pe viitor, materialele publicate să scoată în evidență manifestările culturale românești atât din emigrație, cât și din țară, punându-se accent pe laturile pozitive ale acestora. În acest fel, a menționat C. Vișoianu, ziarul nostru trebuie să devină un „organ de informare obiectivă și de afirmare a culturii românești".

El a criticat apoi stilul de muncă defectuos al lui Amăriuței Constantin, care a întocmit un reportaj negativ cu privire la activitatea Teatrului de Comedie din București, aflat la Paris, arătând că „La Nation Roumaine" trebuia să evidențieze părțile pozitive și nu cele negative.

Menționăm că la scurt timp după întoarcerea lui C. Vișoianu în S.U.A., fugarii români din Paris Cazaban Teodor, Amăriuței Constantin, Virgil Ierunca și Monica Lovinescu, toți membri ai C.N.R., au început să se preocupe de crearea unei organizații a fugarilor intelectuali, care să cuprindă îndeosebi scriitorii.

Scopul pe care aceștia și l-au propus este ca organizația să editeze și să difuzeze atât în Occident, cât mai ales în cadrul instituțiilor de cultură din țară o revistă literară. Finanțarea acestei reviste urmează s-o facă fugarul Mămăligă Leonid, membru în C.N.R.

În prezent se duc dispute între cei de mai sus pe tema statutului.

Analizând acțiunile întreprinse în ultima perioadă de grupul Rațiu – Serdici și de C.N.R., rezultă următoarele aspecte importante:

I. Rațiu, folosind în mod subtil dorința fugarilor de a lua contact cu țara și ținând cont de actuala conjunctură politică, favorabilă relațiilor și contactelor, încearcă să procedeze la reorganizarea fugarilor, cuprinzându-i într-o asociație care să nu țină cont de păreri politice și care să permită contacte cu țara.

În acest fel, I. Rațiu satisface dorințele majorității fugarilor de rând, îi cointeresează pentru a se grupa sub firma asociației sale și își creează sieși o poziție net favorabilă față de C. Vișoianu și alte căpetenii compromise, care sub vechile lozinci dușmănoase față de țară, cu greu își mai mențin șefia vreunei organizații.

La rândul său, C. Vișoianu, văzând că este depășit de evenimente și constrâns atât de către americani, cât și de atitudinea fugarilor din emigrație, caută să dea C.N.R. o orientare mai realistă față de țară, pentru a evita izolarea sa și destrămarea totală a organizației C.N.R.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, vol. I, f. 91–99.

149.

1966 ianuarie 10. Notă privitoare la activitatea desfăşurată în cea de-a doua parte a anului 1965 de către organizaţia „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă“ şi organizaţia „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive“, remisă de ministrul român al Afacerilor Interne omologului său ungar.

Republica Socialistă România
Ministerul Afacerilor Interne
– Cabinetul Ministrului –

Strict secret
10 ianuarie 1966

Către
Tovarăşul Benko Andras
Ministru al Afacerilor Interne
al
Republicii Populare Ungare

Stimate tovarăşe ministru,

Vă trimitem alăturat o notă cu privire la activitatea duşmănoasă desfăşurată în cea de-a doua parte a anului 1965 de către organizaţia „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă“ şi organizaţia „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive“.

Cu salutări tovărăşeşti
Ministrul Afacerilor Interne al R.S. România
C. Onescu

Strict secret

Notă

Potrivit relatărilor făcute de şeful filialei din Londra al C.N.E.L., generalul Mucio F. Delgado, guvernul american a hotărât să reorganizeze C.N.E.L. şi să-i reorienteze activitatea în conformitate cu politica promovată de administraţia S.U.A. faţă de ţările socialiste.

Conform unei dispoziţii date de către Departamentul de Stat al S.U.A. la centrala C.N.E.L. din New York se studiază posibilitatea desfiinţării unor filiale ale „Europei Libere“ din Europa.

De asemenea, se studiază modalitatea ca treptat S.U.A. să-şi retragă personalul de la unele birouri şi posturi de radio „Europa Liberă“, rezervându-şi dreptul de a dispune de unii emigranţi politici din ţările socialiste angajaţi la München. Autorităţile

S.U.A. au în vedere că şi dintre aceştia câţiva vor fi aduşi la centrala C.N.E.L. din New York.

O parte din personalul american al acestor filiale a şi primit deja indicaţii să se retragă în S.U.A., unde vor ocupa alte posturi, iar personalul autohton şi emigranţii politici au fost sfătuiţi să-şi găsească alte servicii.

În privinţa postului de radio „Europa Liberă“ de la München se preconizează ca acesta să fie predat R.F. Germane. Intenţia guvernului vest-german este ca, preluând postul de la München, să-l contopească cu postul de la Köln.

Administraţia Statelor Unite motivează restrângerea filialelor C.N.E.L. din Europa prin necesitatea unor economii bugetare, iar pe de altă parte prin aceea că activitatea acestor filiale poate fi desfăşurată şi din S.U.A. O dată cu închiderea acestor filiale îşi reduc sau îşi încetează activitatea din lipsă de fonduri şi unele organizaţii ale emigraţiei politice reacţionare.

Cunoaştem în acest sens că salariile unor vârfuri ale fugarilor români, angajaţi ai organizaţiilor din care fac parte au fost reduse la jumătate şi că tot din cauza reducerii de fonduri aceste organizaţii nu-şi mai pot edita fiţuicile decât în perioade neregulate sau trebuind să renunţe la unele din ele.

În legătură cu sarcinile postului de radio „Europa Liberă“, pentru perioada ce urmează, R. V. Burks, directorul politic al acestui post, a arătat în şedinţa ţinută de conducerea organizaţiei C.N.E.L. la 25 august 1965 următoarele:

„Sarcina Secţiei Europa Răsăriteană din cadrul postului de radio „Europa Liberă“ este să analizeze situaţia din ţările socialiste şi să stabilească modul de stimulare a situaţiilor favorabile (n.n. pentru Occident) şi întârzierea dezvoltării situaţiilor nefavorabile. Trebuie să se acţioneze asupra subconştientului ascultătorilor în scopul modificării atitudinii lor faţă de totalitarism şi dictatură“.

*

Începând cu luna iulie 1965, administraţia S.U.A. a redus fondurile alocate A.N.E.C. şi a dispus măsuri de reorganizarea activităţii acestei organizaţii în conformitate cu obiectivele de politica externă a S.U.A.

O parte din vârfurile emigraţiei reacţionare ce încadrau A.N.E.C. şi în special Brutus Coste, fost secretar general al organizaţiei, a încercat să se opună măsurilor recomandate de administraţia Johnson. Din această cauză, începând de la 1 septembrie 1965, Brutus Coste a fost înlăturat din A.N.E.C. prin desfiinţarea funcţiei pe care a deţinut-o.

Pentru a „legaliza“ hotărârea Departamentului de Stat al S.U.A. cu privire la îndepărtarea lui Brutus Coste, A.N.E.C.-ul a ţinut o şedinţă extraordinară unde s-a pus la vot scoaterea lui.

Între 21–22 septembrie 1965 a avut loc la New York cea de-a XII-a sesiune A.N.E.C., încheiată cu un eşec total.

Discursurile „reprezentanților“ așa-numitelor Comitete naționale ce fac parte din A.N.E.C., au conținut atacuri la adresa administrației Johnson, învinuită de a fi renunțat la lupta pentru doborârea regimurilor comuniste din țările socialiste europene.

Petrov, reprezentant al emigrației bulgare, și-a încheiat discursul arătând că „față de poziția adoptată de S.U.A. privind A.N.E.C. nu-i mai rămâne nimic de făcut decât să se înapoieze în Bulgaria spre a fi înmormântat alături de strămoși“.

La insistențele vârfurilor emigrației reacționare, un grup de congresmeni americani, printre care Gerald R. Ford jr., Daniel J. Flood, Jacob Javits, John Mc. Cormac și alții, au hotărât să înscrie problema A.N.E.C., pentru dezbatere de către congresul S.U.A. în luna februarie 1966.

Vasile Germenji, președintele A.N.E.C., a întocmit în acest sens un memoriu care să constituie o bază pentru dezbateri. Memoriul cuprinde în linii mari următoarele probleme:

-Măsura luată de administrația Johnson de a reduce bugetul A.N.E.C. – a fost neinspirată;

-Întărirea organizației A.N.E.C. este necesară, având în vedere că în S.U.A. au apărut organizații ce se opun războiului din Vietnam și propaganda acestora trebuie contracarată;

-Activizarea A.N.E.C. ar fi de actualitate mai ales acum, când într-o serie de țări socialiste din Europa de Est se manifestă tendințe de liberalizare care reduc influența U.R.S.S.;

-Crearea de urgență în cadrul Congresului S.U.A. a Comitetului special pentru națiunile captive, propus de un număr de 28 congresmeni încă în luna iulie 1965;

-Administrația S.U.A. să-și respecte angajamentele luate de a elibera de comunism „națiunile captive“ așa cum își respectă angajamentul luat față de „guvernul“ de la Saigon;

La cererea congresmenilor amintiți mai sus, A.N.E.C.-ul pregătește acum un document privind cauzele care au determinat ineficiența organizației.

Printre principalele cauze scoase în evidență până în prezent se menționează următoarele:

-Organizația a fost invadată de agenți comuniști și pentru aceasta se cere concursul F.B.I.;

-Politica S.U.A. de a „întinde poduri“ către țările Europei Răsăritene, a descurajat foarte mult comitetul de conducere al A.N.E.C.;

-Fostul secretar general Brutus Coste a folosit fondurile organizației în alte scopuri și nu pentru acțiunile organizației. Ca urmare, se preconizează a se cere instituirea unei comisii a C.I.A. sau F.B.I. care să cerceteze activitatea lui Brutus Coste.

Din câte cunoaștem, Departamentul de Stat al S.U.A., în afară de instrucțiunile transmise Comitetului „Europei Libere“ din New York, privind programele de propagandă, nu manifestă vreun interes deosebit de a reactiviza organizația A.N.E.C.

În opoziție cu senatorii americani menționați mai sus, unii politicieni americani apreciază că scopurile politicii externe a S.U.A. nu pot fi îndeplinite în țările Europei Răsăritene prin organizații depășite de tipul A.N.E.C.

În locul A.N.E.C.-ului se elaborează acțiuni cu caracter general anticomunist, care au în vedere nu numai țările socialiste din Europa, ci în general toate țările și teritoriile unde s-au instaurat regimuri socialiste.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 4, f. 70–74.

150.

1966 iunie 18. Notă cu privire la activitatea postului de radio „Europa Liberă".

18 iunie 1966

Notă
cu privire la activitatea postului de radio
„Europa Liberă"

Postul de radio „Europa Liberă", care funcționează din anul 1950, este în prezent una din rețelele principale ale propagandei burgheze privind țara noastră.

Misiunea acestui post de radio, după cum declara în 1961 unul din directorii săi este următoarea:

1. „Contracarând propaganda comunistă, relatând evenimentele în mod faptic și furnizând popoarelor captive material interzis de comuniști, radio «Europa Liberă» a dat posibilitatea acestor popoare să rămână cu judecata limpede și să reziste presiunilor comunismului".

2. „Punând accentul asupra culturilor și tradițiilor est-europene, radio «Europa Liberă» reamintește popoarelor captive legăturile lor cu lumea occidentală".

3. „Împiedicând pe comuniști de a domina în mod total inimile și mințile popoarelor pe care le țin în captivitate, radio «Europa Liberă» a ajutat la stăvilirea răspândirii comunismului într-o regiune vitală pentru apărarea lumii libere".

4. „Criticând metodele comuniste, radio «Europa Liberă» a impus adoptarea de reforme, a pus accentul asupra nedreptăților și a făcut ca popoarele captive să fie conștiente de ceea ce li se întâmplă".

Față de perioada anului 1962 și începutul anului 1963, când propaganda dusă de acest post de radio era net ostilă la adresa țării noastre, de negare totală a realizărilor în construirea socialismului sau de denigrare a acestor realizări, în prezent se constată

folosirea unor metode de propagandă mai subtile care potrivit declarațiilor acestui post ar fi mult mai eficace.

Într-o emisiune a postului de la sfârșitul anului 1963, se preciza: „În ultimul timp am făcut mari eforturi pentru a îmbunătăți programele noastre, pentru a le îmbogăți cu tot felul de rubrici noi și a le face cât mai atrăgătoare. Programele au fost lărgite pentru a pune pe ascultători la curent cu tot ce se petrece în lumea întreagă și în toate domeniile: politic, economic, social, cultural, artistic și sportiv".

Într-o emisiune din cursul anului 1964, postul sublinia: „În prezent urmărim cu cea mai mare atenție desfășurările din România și ecourile pe care ele le stârnesc în lume. Este absolut necesar ca să fiți la curent cu felul cum este privită România astăzi peste hotare, așa cum trebuie să fiți la curent cu tot ce se întâmplă în lume și în toate domeniile. Faptul politic, comentariile noastre politice rămân pe primul plan al preocupărilor noastre".

Din programele prezentate de acest post în ultimii doi ani reiese că nu a mai transmis comentarii în genul celor redactate de Marcel Fontaine, Ghiță Ionescu, Preda Bunescu și alții care foloseau tot felul de epitete cu caracter foarte calomnios la adresa țării noastre. De pildă, s-a observat că nu se mai folosește termenul de „stat polițist". Aprecierile sunt mai realiste, comentariile sunt mai bine documentate, folosindu-se citate din presa noastră.

În ce privește dezvoltarea economică a țării noastre, postul este nevoit să recunoască în materialele sale realizările importante, dar continuă să scoată în evidență unele critici publicate în presa noastră cu privire la unele deficiențe constatate. În general se merge pe linia recomandărilor, adoptându-se un ton sfătuitor.

Postul trece însă sub tăcere unele succese obținute în unele domenii ale vieții economice cum ar fi, de pildă, construcția de locuințe. În domeniul agriculturii, postul scoate în evidență aspectele negative încercând să atribuie aceste lipsuri pe seama faptului că producția agricolă din țara noastră nu se mai bazează pe proprietatea individuală. Postul recomandă chiar să se dea țăranilor loturi cât mai mari de pământ în folosință individuală.

Postul folosește mai puțin epitete la adresa conducătorilor de partid, continuând însă să facă unele insinuări privitoare la activitatea conducerii de partid.

Postul continuă să minimalizeze trecutul de luptă al partidului și rolul partidului în organizarea bătăliilor de clasă din țara noastră, încercând să prezinte într-o lumină falsă unele documente privitoare la activitatea partidului nostru.

În cadrul comentariilor transmise de post, în prezent a căpătat o pondere mai mare următoarele teme: politica externă a României, relațiile țării noastre cu celelalte țări socialiste și îndeosebi cu Uniunea Sovietică, poziția partidului nostru față de problemele mișcării comuniste internaționale, relațiile României cu țările occidentale. În tratarea acestor teme, radio „Europa Liberă" abordează problema independenței țării noastre manifestând o atitudine de „aprobare și încurajare", insinuând existența unor fisuri între România și celelalte țări socialiste, căutând să exploateze în acest

sens documentele şi declaraţiile de partid şi de stat. Din limbajul postului a dispărut termenul de „satelit“ atribuit ţării noastre. Totuşi, postul încearcă într-un mod subtil să deformeze unele aspecte ale relaţiilor ţării noastre cu unele ţări socialiste, reluând în mod trunchiat unele citate din presă sau din materiale transmise de posturile de radio ale acestor ţări pe care le prezintă într-o lumină falsă. Postul încearcă în permanenţă să recomande României „să meargă mai departe“, să se îndepărteze de U.R.S.S., să se apropie tot mai mult de lumea occidentală. În acest sens postul se face ecoul speculaţiilor din presa occidentală privind o serie de aspecte ale politicii externe româneşti, în special relaţiile României în cadrul C. A. E. R., Tratatului de la Varşovia, în cadrul mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Se observă o concentrare a atenţiei propagandei ostile la adresa ţării noastre în următoarele direcţii: literatură, artă, ideologie, învăţământ şi ştiinţă. În această direcţie se porneşte de la ideea că în timp ce în politica externă România a făcut paşi pe linia independenţei, în domeniul artei, literaturii, „nu există libertate de creaţie“, libertatea individuală ar fi restrânsă (se spune chiar că România, pe plan intern, practică încă măsuri staliniste). Postul duce o campanie sistematică de denigrare a unor valoroşi reprezentanţi ai artei şi literaturii noastre, în special a creatorilor din generaţia vârstnică, opunându-le o serie de tineri autori în a căror creaţie se vădesc aşa-numite tendinţe „neconformiste“, „moderniste“.

Postul duce o campanie polemică împotriva activităţii pe tărâmul ştiinţelor sociale din ţara noastră. În ultimul timp se duce o campanie în legătură cu modul cum noi punem problema statului şi naţiunii. Postul pretinde că „naţionalismul“ nostru este „fals“ şi ar avea ca scop doar câştigarea de „aderenţi“ în sânul poporului. Postul încearcă să deschidă o polemică cu unele publicaţii – „Scânteia“, „Gazeta literară“, „Contemporanul“, „Luceafărul“, care au publicat şi publică articole pe teme de etică, morală, artă, ştiinţă şi cultură.

Postul foloseşte un ton apologetic pentru realizările culturii şi artei occidentale.

În afară de comentariile referitoare la ţara noastră, postul mai transmite materiale privind diferite aspecte din celelalte ţări socialiste, mergând pe linia comparaţiei, materiale privind aspecte ale modului de viaţă din ţările capitaliste, comentarii despre situaţia din ţările slab dezvoltate precum şi ştiri şi comentarii privind principalele evenimente internaţionale.

În prezentarea materialelor referitoare la ţara noastră se observă, din ce în ce mai mult, că redactorii de la acest post de radio vorbesc de pe o poziţie internă folosind termenii de „ţara noastră“, „noi românii“ etc. Specificăm că în trecut aceşti termeni nu erau folosiţi, comentatorii acestui post de radio situându-se pe o poziţie exterioară ţării noastre.

În ce priveşte stilul de muncă al postului de radio „Europa Liberă“, se constată în general o mare operativitate în sensul că un eveniment petrecut în ţara noastră sau în altă parte a lumii este anunţat în timpul cel mai scurt şi chiar comentat. De asemenea,

postul reia în mod operativ articole despre țara noastră publicate în presa occidentală sau semnalează articole apărute în presa țărilor socialiste.

În ultimii doi ani postul și-a mărit orele de emisiune. Dacă la începutul anului 1964 totalul emisiunilor zilnice era de cinci ore, în prezent programul acestor emisiuni cuprinde 12 ore pe zi. Programele au fost îmbogățite cu noi rubrici cum ar fi cronici tehnico-științifice, cronici medicale, sportive, artistice, precum și cu programe muzicale (muzică clasică și de jazz).

Postul face încercări de a stabili legături cu ascultătorii; se transmit foarte des anunțuri în care se specifică adresa postului de radio unde ascultătorii pot trimite scrisori. Se face apel la ascultători de a veni cu sugestii privind îmbunătățirea programelor cu caracter cultural, artistic și sportiv. Până în prezent nu s-a constatat organizarea de concursuri în rândul ascultătorilor, așa cum a făcut de pildă postul de radio Londra.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 4, f. 75–80.

151.

1967 martie 30. Notă privind „Asociația culturală a românilor din Anglia".

Ministerul Afacerilor Interne
D.G.I. Direcția C
– 22 –

Strict secret
exemplar unic
30 martie 1967

Notă
privind „Asociația culturală a românilor din Anglia"

La data de 15 mai 1965 a luat ființă la Londra, „Asociația culturală a românilor din Anglia", organizație creată cu concursul Serviciului de contrainformații englez, având ca scop, gruparea fugarilor români din Anglia pentru ca sub această formă să-i poată ține sub control și la îndemâna intereselor lor. Această asociație are sediul în Londra, W. 1, Wimpole Street – 9 și numără circa 200 membri înscriși, dar efectiv nu participă decât 40–50 membri.

În ședința de constituire din 1965, s-a ales un „Comitet executiv", în frunte cu Rațiu Iancu – cunoscut de noi ca agent al organelor C. I. engleze, Iliescu Ecaterina, Mihai Cârciog, Gladys Gibson, Silviu Crăciunaș, Horia Georgescu și D. Daponte,

precum și un comitet cu membri de onoare: unul cuprinzând elemente din rândul fugarilor români (ex. Petre Lazăr, Gogu Constantinescu, Sanda Cârciog), iar cel de-al doilea cuprinzând personalități din cercurile politice ale aristocrației engleze, considerate ca „sprijinitori ai acțiunilor românești".

Înființarea asociației a apărut ca fiind inițiativa lui Iliescu Ecaterina dar din informațiile ce le avem rezultă că ea nu a fost decât o mijlocitoare a serviciului M.I. 5 englez.

Pentru a putea atrage cât mai mulți emigranți români din Anglia, sesizând dorința manifestată de majoritatea lor de a stabili contacte cu țara, au recurs la formularea în statutul „asociației" a unor principii care să fie în concordanță cu această tendință.

Astfel, ca principalele prevederi ale statutului, se consideră „promovarea și apărarea tradițiilor și intereselor permanente românești"; „organizarea de contacte cu românii care vin în Anglia pe timp determinat în cadrul unor delegații economice, culturale, religioase etc."; „intervenirea prin presă, contacte cu personalități marcante și prin orice alte mijloace posibile și de câte ori cultura, civilizația, religia și structura etnică românească ar fi afectate".

În realitate, sub denumirea de „asociație culturală" se ascund noi forme de activitate cu conținut dușmănos [la adresa] orânduirii socialiste din țara noastră.

Astfel, una din principalele acțiuni ale lui Rațiu Iancu în numele asociației a fost înmânarea, în luna mai 1966, arhiepiscopului M. Ramsey – care urma să viziteze țara – unui „memoriu" prin care îl informa cu date eronate despre „situația" bisericii din România, solicitându-i să intervină pentru eliberarea episcopului greco-catolic Iuliu Hossu – considerat de ei „exilat". În același „memoriu" au încercat să-l convingă pe Ramsey că preotul român de la Londra ar fi „trimisul guvernului" și ar trebui ca să înainte de numire să fie „acceptat" de românii din Anglia.

De asemenea, în luna ianuarie 1966 s-a redactat un alt memoriu și a fost trimis în numele asociației la ministrul de Externe englez, înaintea vizitei în Marea Britanie a delegației române condusă de tov. Alexandru Bârlădeanu, cu scopul de a influența negativ rezultatele acestei delegații, cerând guvernului britanic să condiționeze dezvoltarea relațiilor cu țara noastră de „liberalizarea și mai mare a politicii interne".

Pentru a-și motiva acțiunile sale politice cu caracter dușmănos, Rațiu Iancu dă explicații în sensul că activitatea sa nu ar urmări răsturnarea regimului din țară ci să determine guvernul român să acorde mai multe libertăți și să îmbunătățească nivelul de viață al poporului.

Prin organizarea unor reuniuni, „tedeum"-uri sau conferințe cu membri asociației la diferite date legate de evenimentele istorice ale țării noastre (ex. 24 ianuarie, 10 mai) se urmărește propagarea unui fals patriotism, interpretări dușmănoase și denigrarea realizărilor regimului nostru.

Spre exemplu, la recepția dată de asociație pentru sărbătorirea zilei de „10 mai", Rațiu I. a ținut o cuvântare în care „a subliniat importanța istorică și simbolică a acestei date și în final a atras atenția că, până și conducătorii vremelnici ai regimului actual

din țară sunt obligați să țină seamă de importanța acestei date", dând interpretări eronate unor texte din documentele partidului nostru ce se referă la continuarea operei de dezvoltare a societății românești.

La atmosfera de neîncredere și ostilitate față de orânduirea socialistă din țara noastră, ce se întreține în rândul membrilor asociației, o contribuție însemnată o are difuzarea fițuicii dușmănoase „Free Romanian Press" editată sub directa „îngrijire" a lui Rațiu Iancu.

De remarcat că această fițuică se distribuie chiar și în mod gratuit pentru a-i putea da o mai largă difuzare, afirmându-se că în conținut se prezintă știrile „așa cum sunt în realitate", fără interpretări, dar în fapt, majoritatea articolelor sunt însoțite de comentarii calomnioase. Sunt incluse și unele știri despre realizări din țara noastră dar redate așa încât să minimalizeze importanța lor.

Cu toate strădauințele lui Rațiu Iancu și a celorlalți din fugarii români care încă nu au renunțat la poziția dușmănoasă față de țară, rezultatele acțiunilor lor sunt din ce în ce mai slabe. Există frecvente neînțelegeri în sânul conducerii „asociației" sau între conducere și membri ei, unii refuză să mai participe (ex. Tilea Viorel, Michael Titus) iar alții participă din ce în ce mai puțin.

Îngrijorată, pe de o parte, de această situație, iar pe de alta de numărul crescând al celor care participă la acțiunile organizate pe linie oficială de ambasada noastră sau de Biserica ortodoxă din Londra, conducerea asociației recent a hotărât să-și intensifice activitatea.

În luna martie a.c., într-o ședință a „Comitetului executiv" al asociației s-a luat în discuție realegerea conducerii, pentru înlocuirea celor „inactivi" și introducerea în statutul asociației a unei noi prevederi care să împuternicească „Comitetul executiv" cu verificarea membrilor, pentru „a împiedica eventualele infiltrări din rândul acelora care sunt prieteni ai ambasadei sau alte elemente".

Pentru contracararea acțiunilor dușmănoase ce se desfășoară sub paravanul acestei „asociații", noi avem în prezent, în desfășurare, un plan de măsuri pentru neutralizarea și anihilarea activității lui Rațiu Iancu și am luat măsuri pentru orientarea muncii spre lucrarea informativă a fugarilor activi, în vederea descoperirii la timp și prevenirii planurilor dușmănoase ce le pun la cale.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, vol. 1, f. 139–142.

152.

1967 aprilie 3. Plan privind măsurile ce se vor lua în cadrul obiectivului „Dunărea“ până la data de 30 decembrie 1967.

Ministerul Afacerilor Interne
D.G.I. Direcția C
– 22 -

Strict secret
3 aprilie 1967

Plan
privind măsurile ce se vor lua în cadrul obiectivului „Dunărea“ până la data de 30 decembrie 1967*.

Analizând materialele existente în cadrul acestui obiectiv, se constată că stadiul muncii informativ-operative în prezent nu este la nivelul cerințelor, întrucât nu s-a reușit să se realizeze o cunoaștere satisfăcătoare a principalelor aspecte ce caracterizează obiectivul, cauză ce a făcut ca nici măsurile întreprinse să nu atingă eficiența scontată.

Având în vedere importanța ce o prezintă acest obiectiv, care funcționează ca un organism în directă subordonare a Ministerului de Externe englez și folosit drept instrument de propagandă dușmănoasă împotriva țării noastre, unde sunt angajați numeroși emigranți români și ținând cont de situația operativă existentă, este necesar ca munca să fie orientată spre rezolvarea următoarelor sarcini:

I. Cunoașterea activității concrete ce se desfășoară în cadrul obiectivului și a intențiilor de viitor în legătură cu planurile dușmănoase regimului nostru ce ar urma să fie puse în aplicare:

-modalitatea de obținere a informațiilor și circuitul acestora în sfera de prelucrare până la difuzare;

-organizare, regulamente interioare, personal etc.

II. Stabilirea cercului de elemente angajate în activitatea de culegere, prelucrare și difuzare a știrilor, cunoașterea lor sub aspectul poziției politice și al influenței de care se bucură în rândul emigranților români. În acest cadru se va avea în vedere studierea și a unor elemente dintre autohtoni, care prezintă interes operativ.

III. Inițierea unor măsuri menite să ducă la contracararea încercărilor de a se acționa împotriva statului nostru, la compromiterea și anihilarea elementelor cu influență negativă în rândul emigranților români.

---

* Dosarul de obiectiv „Dunărea“ pentru Secția română a B.B.C. (Londra), a fost deschis la 1 aprilie 1957 *(A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 6).*

Pentru îndeplinirea acestor sarcini se vor lua următoarele măsuri:

1. Agentură

a) Continuarea studiilor începute asupra lui „Bill“ şi „Rusu“ în aşa fel încât până la sfârşitul anului 1967 să se poată preciza utilitatea şi oportunitatea trecerii la recrutarea lor*. Pentru aceasta vom studia materialele existente în centrală asupra lor şi vom întocmi şi transmite la rezidenţă planurile de măsuri care să ducă la clarificarea aspectelor ridicate de fiecare caz în parte.

Execută: lt. maj. Băjenaru St.
Termen: 10 aprilie 1967

b) Vom lua în studiu noi elemente ca Podea Ion, Dorren Berry**, Brâncoveanu Constantin asupra cărora vor fi dirijaţi agenţii „Ion“, „Stanciu“, „Kurt“, în funcţie de posibilităţile de cunoaştere care le au. În acest sens vom analiza materialele existente în centrală, se va face mapă separată pentru fiecare element în parte şi vom indica rezidenţei măsurile ce trebuie să le ia pentru studierea lor.

Execută: lt. maj. Băjenaru St.
şi lt. maj. Afrim Adrian
Termen: 1 mai 1967

c) Dirijarea agentului „Stanciu“ pentru a culege informaţii concrete despre activitatea ce se desfăşoară în cadrul obiectivului cu privire la ţara noastră. Agentul va fi instruit să stabilească precis, cărui serviciu din M. A. E. englez (sau eventual alt organ de stat) se subordonează „Dunărea“, schema organizatorică, metodele şi sursele prin care procură materialul informativ necesar pentru întocmirea programului, de către cine, pe ce criterii şi din rândul căror elemente se face recrutare personalului.

Pentru aceasta agentul va fi consultat asupra cunoştinţelor ce le are în prezent la „Dunărea“ prin care ar putea obţine datele de mai sus, după care vom indica noi elemente asupra cărora să acţioneze şi cum să procedeze.

Execută: lt. maj. Afrim Adrian
Termen: 1 octombrie 1967

d) De la agentul „Sandu“ se vor lua informaţii cu toate datele ce le cunoaşte în prezent asupra personalului din acest obiectiv şi va fi dirijat să urmărească în mod concret elementele pe lângă care are mai bune posibilităţi de informare şi prezintă interes pentru noi.

Execută: maior Sporiş Nicolae
Termen: 1 iunie 1967

Adnotări pe marginea documentului

* „De acord cu Bill. «Rusu» să fie urmărit activ“ – N. Sporiş

** „Fără D. Berry“ – N. Sporiş

2. Baza operativă

a) Stabilirea schemei actuale de încadrare la „Dunărea“ a emigranților români, întocmirea fișelor personale ale fiecăruia și lucrarea lor organizată în cadrul capitolului III al dosarului de obiectiv. În funcție de importanța ce o prezintă unele elemente, pe baza datelor ce se obțin, vom lua măsuri de urmărirea lor în mod activ.

Execută: lt. maj. Afrim Adrian
și lt. maj. Băjenaru Ștefan
Termen: 1 septembrie 1967

b) Vom intensifica urmărirea informativă a fugarului Cristea Liviu*** pentru a verifica și stabili activitatea prezentă și intențiile sale. Acesta este cunoscut de noi că în urmă cu câțiva ani a desfășurat activitatea dușmănoasă împotriva țării noastre și a fost folosit ca agent recrutor de către organele engleze. În ultimul timp ne-a fost semnalat că are o poziție bună și manifestă interes de a veni în țară, având rude apropiate.

Execută: lt. major Afrim Adrian
și lt. major Băjenaru Ștefan
Termen: Întreaga perioadă

c) Agenții „Ion“ și „Kurt“ vor fi instruiți ca în activitatea […]**** elemente din obiectivul „Dunărea“ știind că la „Unirea“ s-au creat condițiile de stimulare a sentimentelor bune față de țara noastră.

În mod special agentul „Ion“ va fi instruit să ia legătura cu Doreen Berry, șefa secției române de la „Dunărea“, față de care să-și exprime părerea că, dintre românii din subordinea ei, ar fi mai mulți care doresc să participe la manifestările de la „Unirea“, dar probabil le este teamă de consecințe. „Ion“ să arate că, în ceea ce îl privește, nu crede că li se impun restricții și tocmai de aceea, consideră că ar fi bine să li se explice oficial acest lucru, solicitând-o astfel pe Doreen Berry care într-o asemenea situație va fi greu să-l refuze.

Urmărind efectul ce-l va produce intervenția lui „Ion“, vom putea verifica totodată și atitudinea autorităților engleze față de „Unirea“.

„Ion“ și „Kurt“ vor avea ca sarcină permanentă studiul (sub aspectul comportării, relațiilor și atitudinii) numiților Doreen Berry, „Laura“, „Rusu“, „Bill“ și celelalte elemente care frecventează „Unirea“.

Execută: lt. maj. Afrim Adrian
Termen: 15 iunie 1967

*** „Va veni în țară în mai 1967. Să-l încadrăm cu agentură“ – N. Sporiș

**** Un rând din text este ilizibil.

d) Fiind în curs de definitivare trimiterea temporară în Anglia a agentului intern „Petroniu“, îl vom instrui cu sarcini concrete de a contacta pe Lieven Alexandru – subdirector pentru Europa Răsăriteană de la B.B.C., Doreen Berry, Podea Ion şi „Bill“.

Execută: lt. col. Săndulescu P.
Termen: 30 aprilie 1967

Pe măsură ce prin desfăşurarea prezentului plan, vor interveni schimbări în situaţia operativă, măsurile prevăzute vor fi completate sau modificate, după cerinţe.

Lt. maj. Băjenaru Ştefan

[Rezoluţie]
04. 04. 1967
Se aprobă planul cu obs[ervaţiile] din cuprins.
Maior N. Sporiş

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 106–109.

153.

1967 aprilie 26. Notă referitoare la activitatea firmei „Intora“ din Viena, remisă de ministrul Afacerilor Interne, Cornel Onescu, preşedintelui Comitetului Securităţii Statului din Bulgaria.

Ministerul Afacerilor Interne
al
Republicii Socialiste România

Strict secret
18 aprilie 1967

Nr. 392 din 26. 04. 1967

Către
Preşedintele Comitetului Securităţii Statului
al
Republicii Populare Bulgaria
Tov. Solacov Anghel
– Sofia -

Stimate tovarăşe Solacov,
În cadrul schimbului de informaţii, vă trimitem alăturat următoarele materiale:

-O notă referitoare la activitatea firmei „Intora“ din Viena, depistată ca filială a Comitetului Național pentru „Europa Liberă“. „Intora“ se ocupă cu culegerea de informații din R.P. Bulgaria și alte țări socialiste, contactând cetățeni ai acestor state care se deplasează oficial sau în interes particular în Austria.

În anexă vă prezentăm și un tabel nominal cu colaboratorii folosiți de firma „Intora“pe linia țării dv.

-Un document intitulat „Ghid pentru orientare în probleme de securitate“, destinat educării și instruirii.

Acest material a fost întocmit de biroul pentru operațiuni și informații al Departamentului naval al S.U.A.

Cu salutări tovărășești,

Ministru al Afacerilor Interne
C. Onescu

Ministerul Afacerilor Interne

Strict secret
16 martie 1967

Nota

Privește: depistarea la Viena a unui birou acoperit al Serviciului de informații al S.U.A. și al „Comitetului Național pentru Europa Liberă“

În luna septembrie 1966, organele noastre au primit o semnalare din Austria, potrivit căreia la Viena funcționează o firmă denumită „Intora“, care solicită cetățenilor ce cunosc România, să se prezinte pentru a-și oferi serviciile în schimbul unor remunerări.

Pentru adâncirea acestei semnalări, organele noastre au folosit un agent din obiectivul contrainformativ existent la Viena, care a stabilit inițial următoarele:

Firma „Intora“ își desfășoară activitatea la Viena, Zinkgasse nr. 18, pe baza unei autorizații de funcționare eliberate de autoritățile austriece în anul 1964. Firma are ca obiectiv declarat al activității sale, „cercetarea și prospectarea pieței“ și este condusă de un oarecare Aigner Helmuth, cetățean austriac, în vârstă de 29 de ani, absolvent al Academiei comerciale, ajutat de un oarecare Doguslav Leszynsky și de o secretară.

Ulterior a reieșit că firma respectivă reprezintă, de fapt, un centru acoperit al „Comitetului Național pentru Europa Liberă“, folosit pentru culegerea de informații din toate domeniile cu privire la țările socialiste. În acest scop, firma în cauză atrage cetățenii țărilor socialiste aflați în delegație, în vizită la rude, ca turiști sau emigrați recent, precum și persoanele care au făcut vizite la rudele lor din România.

Din instrucțiunile firmei rezultă că cetățenii statelor socialiste trebuie intervievați imediat ce au sosit în Austria și în nici un caz mai târziu de trei luni de la plecarea din România.

Firma „Intora“ își desfășoară activitatea pe baza unui plan general, conform orientărilor pe care le primește din R.F.G. Colaboratorii firmei sunt instruiți în mod periodic asupra metodelor de muncă pe care trebuie să le folosească pentru a obține cele mai bune rezultate.

În instrucțiunile obținute de noi se menționează necesitatea câștigării încrederii persoanelor audiate, abținerea de la acțiuni de influențare sau discuții contradictorii, organizarea discuțiilor pe baze amicale, fără nuanțe de inchiziție.

În discuțiile purtate cu cetățenii ce se prezintă la firma „Intora“, Aigner Helmuth și colaboratorii săi le comunică, la început, că „firma sa, ca și alte instituții, se ocupă cu sondarea opiniei publice pentru a afla părerea diverselor persoane despre deosebirile ce există între unele țări în ceea ce privește turismul, vama și condițiile în care pot fi audiate emisiunile posturilor de radio B.B.C., „Vocea Americii“ și „Europa Liberă“.

Pentru aceasta, funcționarii de la „Intora“ se folosesc de un chestionar cuprinzând 35 de întrebări. Prin răspunsurile primite la aceste întrebări, ei obțin date de studiu despre persoana chestionată și unele informații cu caracter politic.

Dintre acestea din urmă menționăm următoarele:

– „Credeți că conflictul chino-sovietic prezintă avantaje pentru țara dv. și de ce?

– Se afirmă că P.C. din țara dv. este în prezent mai independent decât în trecut. Este adevărat acest lucru? Ați putea afirma că P. C. folosește această independență?

– Se spune că multe partide comuniste din Est și Vest susțin că Moscova nu se amestecă în treburile lor interne. Este acest lucru adevărat?“

Din materiale recent obținute rezultă că cercul de interese al firmei „Intora“ a crescut, iar în ceea ce privește țara noastră firma se interesează să obțină date și informații referitoare la următoarele probleme:

Problema vietnameză: părerea persoanei chestionate privind justețea sau injustețea politicii americane în Vietnam; ajutorul pe care țara noastră ar trebui să-l acorde Vienamului, cărei părți din Vietnam și sub ce formă?

Reforme economice în România: dacă se consideră necesar a se efectua unele reforme în economia țării. Ce avantaje sau dezavantaje ar aduce acestea țărănimii, muncitorimii, intelectualității și altor pături sociale. Motivele care determină astfel de reforme. Dacă radio „Europa Liberă“ ar trebui să acorde mai multă atenție acestui aspect, aprecieri asupra tonului emisiunilor cu privire la reforme, dacă este prea optimist, prea critic sau în conformitate cu necesitățile. Dacă este nevoie să se prezinte exemple de reforme și din alte țări.

Evenimente politico-sociale: date despre condițiile economice și politice existente în țară, forma de guvernământ dorită de cetățenii români, evenimente politice

mai importante, ce au avut loc în România în ultimul timp și sursa de la care persoanele audiate au aflat despre acestea; părerea populației în legătură cu sistemul comunist.

Problema tineretului: preocuparea față de educarea și formarea tinerei generații, modul în care se realizează acest lucru, măsura în care familia, școala, biserica sau organizațiile de tineret influențează la educarea tineretului din țara noastră.

Menționăm că și Serviciul de informații vest-german manifestă un interes deosebit față de problema formării tineretului din țara noastră, culegând în acest sens informații și date.

De altfel, „Intora", în instrucțiunile sale către colaboratori, subliniază necesitatea de a se acorda prioritate contactării și exploatării informative a persoanelor tinere până la 20 de ani.

Alte probleme: date cu privire la poziția actuală a evreilor, opinii privitoare la politica față de rase, starea socială a femeii.

O altă problemă căreia i se acordă importanță în exploatarea informativă a persoanelor se referă la modul și contribuția posturilor de radio „Europa Liberă" la schimbarea convingerilor și opiniei ascultătorilor din țările socialiste.

De la caz la caz, Aigner Helmuth și colaboratorii săi pun întrebări suplimentare celor chestionați cu privire la regiunile de importanță strategică din România, baze pentru rachete, aerodromuri militare, uzine de armament, noi obiective economice importante etc.

Răspunsurile la întrebările mai importante sunt înregistrate pe bandă și trimise numitului Hardt Henry, șeful secției „cercetarea ascultătorilor" din cadrul postului de radio „Europa Liberă" din München.

Pentru stimularea și cointeresarea celor chestionați, Helmuth Aigner le eliberează câte un cec în valoare de 90 de șilingi, solvabil la banca „American Express" din Viena. Informațiile suplimentare furnizate în afara chestionarului, sunt plătite aparte.

În situația când cei chestionați își dau seama de caracterul de spionaj al întrebărilor puse și protestează, funcționarii „firmei" încearcă să-i lămurească că activitatea lor este cunoscută și aprobată de autoritățile austriece.

Prin intermediul aceluiași agent, s-a reușit atragerea și exploatarea informativă a portăresei blocului, folosită uneori de firma „Intora", pentru curățenie, cu ajutorul căreia s-au obținut mai multe materiale, în ciornă, ale „firmei" respective. Din studierea lor au putut fi depistați 41 de colaboratori, dintre care 11 culeg informații despre R.S. România, 13 despre R.P. Ungară, 7 despre R.S. Cehoslovacă, 6 despre R.P. Polonă și 4 despre R.P. Bulgaria.

Dintre cei 11 colaboratori care lucrează în problema română au putut fi identificați și verificați 5, despre care se cunosc următoarele:

– Nicolova Catilieva Felicia, de origine bulgară, fostă agentă a Serviciului de Informații bulgar, aflată în România în perioada 1939–1941, apoi folosită de organele contrainformative ale Regimentului 5 jandarmi din Constanța, în problema comunistă;

– Berger Ion, originar din comuna Sângeorgiu Nou, raionul Beclean, fost cadru în trupele „S. S“. În 1960 a venit în vizită în țară;

– Galfy Desideriu, originar din Odorhei, avocat, fost prefectul orașului Cluj în perioada ocupației Transilvaniei de Nord de către regimul maghiar horthyst, fost membru al Partidului fascist „Crucea cu săgeți“, condamnat în contumacie, în 1946, de Tribunalul Poporului din Cluj, la 12 ani închisoare pentru crime de război;

– Keltermann Gerhardt Gunther, originar din Brașov, emigrat în 1960, în Austria. În țară a fost student la Facultatea de Medicină din Cluj. El a declarat organelor austriece că în România a fost exclus din învățământ pentru activitate dușmănoasă (verificările efectuate în țară nu au confirmat afirmațiile sus-numitului);

– Frankiewicz Ion, inginer, originar din Bucovina, stabilit în Austria din 1940, a fost membru în conducerea organizației reacționare „Asociația Creștină a Românilor“ din Austria (în prezent destrămată).

De asemenea, s-a stabilit că firma „Intora“ are în Austria, la Graz, în landul Steiermark, o filială condusă de cetățeana austriacă Ernestine Vorhauer, ajutată de un oarecare Ambrozie Imre.

În legătură cu activitatea colaboratorilor de la „Intora“ cunoaștem că aceștia se deplasează la locurile frecventate în Viena de cetățenii țărilor socialiste (aeroporturi, hoteluri, gări etc.) acostându-i în vedere chestionării lor.

*

Organele noastre vor continua să întreprindă măsuri informativ-operative pentru depistarea elementelor folosite de firma „Intora“ în activitatea de culegere de informații și pentru a intra în posesia rapoartelor și a altor materiale întocmite de acest centru de informații.

Totodată, vom studia posibilitatea dirijării din țară a unor agenți spre „Intora“ în vederea desfășurării unor acțiuni de dezinformare.

A.C.N.S.A.S., fond S. I. E, dosar nr. 15, f. 226–230, 238.

FIȘE BIOGRAFICE

Convinși fiind de rolul important al personalităților (malefice sau nu) în desfășurarea evenimentelor istorice, am considerat util să însoțim prezentul volum de documente de câteva repere biografice ale unor personaje care au deținut, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă, roluri importante în mecanismele opresive ale regimului comunist.

Întreprinderea s-a dovedit, după cum era de așteptat, dificilă. Formați, cei mai mulți dintre ei, în anii ilegalității, aceştia şi-au însuşit pentru întreaga viață o conduită conspirativă. Ca atare, anumite aspecte biografice au fost învăluite în mister, cu atât mai mult cu cât numeroase acțiuni desfășurate în slujba Moscovei erau sinonime cu trădarea de patrie. După preluarea puterii, liderii comuniști s-au îngrijit să elimine martorii incomozi, precum și documentele care atestau anumite aspecte ale activității lor din ilegalitate.

Transparența nu a caracterizat nici activitatea de după instaurarea „democrației populare". Detaliile biografice destinate publicității erau destul de sumare și de o factură hagiografică. Singurele structuri abilitate să „scormonească" în trecutul unuia sau altuia dintre liderii momentului erau serviciile de cadre ale partidului. Grație referatelor și fișelor întocmite de aceste servicii și mărturiilor unor contemporani pot fi reconstituite, cu inerente lacune, destinele unor personaje cheie ale regimului.

În cazul de față, am optat pentru o „standardizare" a acestor biografii, prin elaborarea unei structuri cadru care să cuprindă data și locul nașterii și al decesului, studiile, profesia de bază, activitatea și funcțiile deținute în Securitate și/sau partid.

În ceea ce privește activitatea unuia sau altuia, ne-am rezumat la a aminti implicarea în unele acțiuni de primă importanță, fără a detalia această implicare, pentru că numărul de abuzuri și crime pe care istoria le reține în sarcina acestora ar depăși cu mult cadrul unei fișe biografice. Pentru cititorii dornici să afle detalii despre aceste aspecte, am adăugat o bibliografie selectivă a lucrărilor utilizate în redactarea prezentelor fișe, bibliografie de natură să completeze portretele schițate de noi.

Florian BANU

BIRTAȘ, GAVRIL(Ă)

Data și locul nașterii: 12 octombrie 1905, Baia Mare
Studii: patru clase de liceu
Profesia de bază: tâmplar
Activitate și funcții:

A intrat în M.A.I. în 1946, fiind numit, în scurt timp, şef al Poliției de Siguranță din Oradea. Apreciat ca „element devotat, capabil, energic“ şi având „spirit de inițiativă, mare putere de muncă, spirit de observație dezvoltat, inteligență vioaie“, este numit, la 28 august 1948, director al Direcției I Informații interne din proaspăt creata Direcție Generală a Securității Poporului, având grad de colonel. În această calitate, a coordonat activități specifice, precum supravegherea nunțiaturii papale din Bucureşti, supravegherea şi reprimarea mişcării sioniste ş.a.m.d.

A îndeplinit şi o serie de misiuni cu un caracter delicat, cum ar fi, de exemplu, asigurarea urmăririi informative a unor figuri importante din nomenclatura comunistă, precum Ion Gh. Maurer.

După îndepărtarea lui Teohari Georgescu din funcția de ministru de Interne, Birtaş a fost trimis ca director al Direcției Regionale de Securitate Oradea, pentru ca în a doua jumătate a anului 1952 să fie scos din rândul cadrelor de securitate. După 1952 ocupă funcția de director al Corpului de Control în Ministerul Gospodăririi Locale. În 1955 a fost înaintat la gradul de general-maior în rezervă.

BUTYKA, FRANCISC ANDREI

Data și locul nașterii: 15 iulie 1920, Cluj
Profesia de bază: lăcătuș
Activitate și funcții:

Din 1951 activa la Secția Organizatorică a C.C. al P.M.R., răspunzând, printre altele, şi de verificarea cadrelor de partid propuse pentru încadrarea în Securitate. Implicat în anchetarea „pe linie de partid“ a „deviatorilor de dreapta“, este remarcat de Alexandru Drăghici şi este numit, în iulie 1952, în funcția de locțiitor director şi, ulterior, în 16 octombrie 1952, director al Direcției a VIII-a Anchete din Securitate.

A coordonat ancheta „lotului de la Finanțe“, în frunte cu Vasile Luca, pe care l-a cercetat personal, precum şi anchetarea „conspiratorilor şi deviatorilor din M.A.I.“. L-a interogat în perioada 1952–1955 pe predecesorul său în fruntea Direcției Anchete, Mişu Dulgheru, şi a fost cel care „în grabă a propus trimiterea lui în judecată sub acuzația de «duşman al poporului»“. A impus, ca regulă, folosirea mijloacelor brutale în efectuarea anchetelor.

Deşi unele surse îl menționează în 1958 ca fiind şef al Anchetelor la Securitatea Municipiului Bucureşti (M. Oprea, *Banalitatea…*, p. 546), un stat de organizare din 1960 îl indică pe **B.F**. în funcția de şef al Direcției a VIII-a Anchete, cu grad de colonel, pe funcție de general-colonel şi cu un salariu de 4.860 lei.

Făcând parte din „dinozaurii“ perioadei staliniste, **B.F.** intră în anul 1963 în colimatorul celor care se ocupau cu înlăturarea cadrelor prea compromise, astfel că la 15 ianuarie 1963, generalul-locotenent Vasile Negrea propunea scoaterea lui **B.F.** din funcția de şef al Direcției

a VIII-a și punerea sa la dispoziția Ministerului Afacerilor Interne, apreciind că acesta manifestă o poziție „șovăielnică, oscilantă și lipsită de hotărâre“, precum și „serioase tendințe de supraapreciere“. În scurt timp, la 13 noiembrie 1963, **B.F.** își încheie cariera de securist, fiind trecut în rezervă. În 1968, când este anchetat pentru abuzurile comise în timpul carierei sale de anchetator, lucra ca inspector la Vama Poștelor.

DRĂGHICI, ALEXANDRU

Data și locul nașterii: 27 septembrie 1913, Tisău, jud. Buzău
Data și locul decesului: 12 decembrie 1993, Budapesta
Studii: școala primară (patru clase), Școala profesională C.F.R. (patru clase).
Profesia de bază: lăcătuș mecanic.
Activitate și funcții:

După ce a deținut o serie de funcții pe linie de stat (acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului în perioada 2 mai 1945–28 iun. 1946) și de partid (adjunct al șefului - până în aug. 1948 - și șef al Secției Politice și Administrative a C.C. al P.M.R. în perioada aug. 1948–1949, apoi prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București - 1949–30 dec. 1950), Drăghici a fost chemat în „câmpul muncii“ la Trupele M.A.I. cu gradul de general-maior (30 dec. 1950) și numit, în locul generalului Mihail Burcă, șef al Direcției Generale Politice din M.A.I. (30 dec. 1950–28 mai 1952); ministru adjunct al Afacerilor Interne (11 ian. 1951–28 mai 1952), Gheorghi-Dej pregătind prin numirea sa în această funcție înlăturarea titularului Ministerului Afacerilor Interne – Teohari Georgescu; ministru al Afacerilor Interne (28 mai-20 sept. 1952); ministrul Securității Statului (20 sept. 1952–sept. 1953); general-locotenent (6 oct. 1952); șef al Departamentului Securității Statului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (sept. 1953–28 mart. 1957); general-colonel (20 aug. 1955); ministrul Afacerilor Interne (28 mart. 1957–24 iul. 1965).

A fost eliminat din funcțiile pe care le ocupa de către Nicolae Ceaușescu, vechi rival în lupta pentru putere, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 469 din 24 iulie 1965 fiind eliberat din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne. Este menținut în funcția de secretar al C.C. al P.C.R. până la adunarea probelor zdrobitoare asupra crimelor patronate de el, probe prezentate în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 22–25 aprilie 1968 de către Nicolae Ceaușescu. Cu această ocazie, a fost exclus din partid, fiind numit ulterior director la o fermă de la Buftea. În scurt timp a fost pensionat.

La 14 noiembrie 1968, Nicolae Ceaușescu a semnat Decretul nr. 1065 prin care i se retrăgea lui Alexandru Drăghici gradul de general-colonel, acesta fiind trecut în evidența rezerviștilor cu gradul de soldat. În expunerea de motive se preciza că „Alexandru Drăghici, în funcția de ministru al Afacerilor Interne, s-a făcut vinovat de încălcarea legalității, de practicarea abuzurilor în activitatea organelor de Securitate, de sustragerea organelor M.A.I. de sub controlul de partid, de o serie de abuzuri în politica de cadre“.

Între numeroasele acțiuni de care se leagă numele lui Alexandru Drăghici pot fi amintite arestările și procesele sioniștilor, arestarea „deviatorilor de dreapta“, ancheta și condamnarea lui Lucrețiu Pătrășcanu, procesele „sabotorilor de la Canalul Dunăre-Marea Neagră“,

internările abuzive în unitățile și coloniile de muncă, lichidarea „organizațiilor contra-revoluționare“ și a „bandelor“ din munți.

Enumerarea este mai mult decât succintă, „meritele“ lui Alexandru Drăghici în consolidarea regimului comunist și lichidarea oricărei forme de rezistență fiind mult mai numeroase, el fiind implicat, practic, timp de 15 ani de zile în tot ceea ce s-a numit poliție politică în România.

Dintre puținele sale acțiuni cu conotații pozitive unii autori menționează faptul că el ar fi stopat fenomenul reeducării prin tortură de la Pitești, precum și rapoartele realiste pe care acesta le prezenta de la sfârșitul anilor ’50 lui Gheorghiu-Dej despre situația țărilor socialiste în cadrul relațiilor internaționale și despre evoluția economiei naționale (M. Pelin, *Un veac*, p. 104).

După evenimentele din decembrie 1989, simțindu-se probabil în pericol datorită activității sale în fruntea Securității și a informațiilor pe care (încă) le deținea, Drăghici a părăsit România și s-a stabilit la Budapesta unde locuia, se pare, o fiică a sa (soția lui Alexandru Drăghici era de etnie maghiară). Autoritățile române au inițiat o serie de acțiuni în vederea obținerii extrădării lui Drăghici, dar moartea sa a survenit înainte ca acestea să capete o finalitate, fostul șef al Securității ducând cu el în mormânt ceea ce cunoștea din tenebroasele *arcana imperii* ale regimului comunist.

DULGHERU (DULBERGER), MIȘU

Data și locul nașterii: 16 ianuarie 1909, Tecuci
Studii: trei clase secundare și două comerciale
Profesia de bază: funcționar comercial
Activitate și funcții:

În perioada 1944–1945 a fost încadrat la Biroul „Auxiliar al Forțelor de Luptă Patriotice“, unde cerceta „diferite elemente suspecte“. Acest birou a fost una din primele structuri cu rol de poliție politică, având ca misiune „vânarea“ opozanților P.C.R., în special a legionarilor aflați în libertate. De la 6 martie 1945 a fost repartizat la Corpul Detectivilor, din cadrul M.A.I., fiind avansat de la gradul de comisar la inspector, apoi inspector general. Potrivit unor surse, ar fi fost însărcinat cu supravegherea generalului Nicolae Rădescu, după ce acesta a demisionat din funcția de prim-ministru. De asemenea, unii cercetători susțin că, pentru scurtă vreme, **D.M.** ar fi fost încadrat și în S.S.I.

În 1947 a fost numit în Comisia de Repatrieri din Germania, comisie care îi verifica pe românii din lagărele răspândite în zonele aflate sub controlul Marii Britanii, S.U.A. și Franței care își manifestaseră dorința de a reveni în România. A făcut parte din corpul de anchetatori însărcinat cu anchetarea fruntașilor național-țărăniști arestați la Tămădău, lui **D.M.** fiindu-i repartizat spre anchetă chiar Iuliu Maniu. În 28 august 1948, când s-a organizat Direcția a V-a Cercetări Penale (Anchete) în cadrul D.G.S.P., a fost numit directorul acestei direcții, cu grad de colonel. Aici a funcționat până în 16 octombrie 1952, când a fost arestat pentru „abuzuri nepermise în anchetă“.

Ca șef al direcției, **D.M.** a coordonat, practic, toate serviciile de anchetă din direcțiile regionale, patronând astfel un nesfârșit lanț de torturi inimaginabile cărora le-au căzut victimă

nenumărați „dușmani ai poporului“. A coordonat anchete importante ale vremii: ancheta „grupului de la Comerț Exterior“, ancheta lui Lucrețiu Pătrășcanu, cea a conducătorilor organizațiilor sioniste, ancheta „sabotorilor de la Canal“.

Deși a dovedit ani la rând o sârguință evidentă în „apărarea“ regimului, o serie de eșecuri (mai ales în cazul anchetării lui Pătrășcanu) și eliminarea „grupului antipartinic“ Ana Pauker – Vasile Luca i-au atras lui **D.M.** căderea în dizgrația conducerii de partid și, automat, arestarea. În perioada octombrie 1952 – februarie 1955 **D.M.** a fost arestat și anchetat de foștii săi subordonați, conduși acum de Francisc Butyka.

În februarie 1955 a fost trimis în judecată de către M.A.I., sub învinuirea de dușman al poporului. Tribunalul Suprem a constatat că nu există probe pentru această învinuire, dar l-a condamnat, pentru neglijență în serviciu, la 2 ani și 3 luni închisoare, adică exact durata detenției sale în arestul preventiv, și, ca urmare, a fost pus în libertate. Ulterior, această condamnare a fost amnistiată.

Prin ordinul nr. 2.385 din 5 mai 1955 a fost scos retroactiv din M.A.I. și degradat la gradul de soldat, cu începere de la 1 noiembrie 1952.

A fost ostracizat și de către tovarășii din partid: la 1 aprilie 1955, organizația de bază nr. 15 din cadrul M.A.I. a hotărât excluderea lui din partid, hotărâre confirmată de către Comitetul Orășenesc de Partid București la 28 septembrie 1957.

S-a angajat la ICAB, primind funcția de șef al unei gospodării de canalizare, reușind să-și păstreze locuința din centrul Bucureștiului, str. Armenească, nr. 14. Ulterior, la începutul anilor ’80, a emigrat în Israel.

GAVRILIUC, MIHAI

Data și locul nașterii: 8 noiembrie 1913, com. Dumbrăveni, jud. Suceava
Studii: Institutul de Mine din București
Profesia de bază: inginer minier
Activitate și funcții:

Vicepreședinte (din 22 august 1951) al Comisiei Controlului de Stat și apoi președinte al acesteia (17 octombrie 1953–2 iunie 1955); șef al Secției Cadre a C.C. al P.M.R. (până la 25 octombrie 1955); director al Direcției de Informații Externe din cadrul Securității (16 decembrie 1955–15 iulie 1959). În 1956 a primit gradul de general-maior. În perioada 28 decembrie 1955–25 iunie 1960 a fost membru al C.C. al P.M.R.

În perioada cât a condus D.I.E., s-au înregistrat unele „succese“ (răpirea sculptorului Oliviu Beldeanu și a istoricului Aurel Decei din Berlinul de Vest), dar și eșecuri răsunătoare (arestarea în R.F.G. a ofițerilor Constantin Horobeț și Ștefan Ciuciulin). Aceste „căderi“, cumulate cu unele scandaluri legate de folosirea fondurilor speciale în valută, au dus la înlocuirea lui **G.M.** din funcția de director al D.I.E. La acestea se adaugă și o anchetă a Comisiei Controlului de Partid care a scos la iveală unele vechi legături ale lui **G.M.** cu Siguranța „burgheză“, precum și escamotarea și a altor aspecte sensibile din trecutul său de ilegalist.

GEORGESCU, TEOHARI

Data și locul nașterii: 30 ianuarie 1908, București
Data și locul decesului: 30 ianuarie 1976, București
Studii: patru clase primare
Profesia de bază: muncitor tipograf
Activitate și funcții:

Vechi membru de partid (din 1929) şi deţinând funcţii importante în conducerea acestuia (membru al C.C. al P.C.dR. - oct. 1939–apr. 1940 şi apr. 1941–21 oct. 1945, membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR. - apr. 1940–1941) este numit subsecretar de stat pentru chestiuni administrative în M.A.I. la 4 noiembrie 1944, fiind astfel primul comunist care prelua o funcţie importantă în ministerul care se ocupase, până nu demult, cu urmărirea comuniştilor. Deţine această funcţie până la 28 februarie 1945, pentru ca ulterior, odată cu venirea la putere a guvernului Groza la 6 martie 1945, să fie desemnat ministru de Interne. În perioada 21 oct. 1945–27 mai 1952 este şi membru al C.C. al P.M.R.

Ocupă funcţia de ministru în intervalul 6 martie 1945 – 27 mai 1952, dată la care a fost „eliberat" din toate funcţiile de partid şi de stat pentru „aderarea la grupul fracţionist, antistatal şi antipartinic Ana Pauker – Vasile Luca".

A devenit „obiectiv" al Securităţii, fiindu-i deschis dosar de supraveghere (din 17 iun. 1952); arestat şi anchetat timp de trei ani (18 febr. 1953–20 ian. 1956), interval în care a suportat 190 de interogatorii, fără a fi judecat şi condamnat; eliberat în apr. 1956; corector, apoi director al Întreprinderii Poligrafice „13 Decembrie 1918" (fostă „Cartea Românească"); reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din apr. 1968.

În perioada cât a condus Ministerul Afacerilor Interne s-a dovedit un foarte bun executant al ordinelor emise de Partid. A coordonat cu abilitate şi fără să şovăie tot ce a însemnat represiune în acest interval. În faţa comisiei de partid care îl ancheta în septembrie 1952 şi care, printre altele, îl acuza de „o atitudine lipsită de ură de clasă, capitulantă faţă de elementele capitaliste, moşiereşti, fasciste", **G.T.** nu şovăia să-şi recapituleze meritele în instaurarea „dictaturii proletariatului":

„De la 6 martie 1945 până la 26 mai 1952, duşmanul dinăuntru şi din afară a primit numeroase lovituri. În cei şapte ani, peste 100.000 de bandiţi au fost arestaţi şi condamnaţi pentru că au uneltit împotriva regimului nostru. Aceasta a însemnat sute de organizaţii teroriste, de diversiune, de spionaj descoperite şi nimicite. Întreg aparatul de opresiune al burgheziei, Siguranţa, Serviciul Special de Informaţii, Serviciul de Contrainformaţii al Armatei a fost arestat. De asemenea, au fost arestate: toate elementele legionare – identificate – care au avut funcţii de răspundere, cei din poliţia legionară, fostele conduceri centrale şi judeţene ale partidelor burgheze, fostele state majore ale Secţiilor militare naţional-ţărăniste, foşti miniştri, prefecţi, senatori, deputaţi din 1920–1944, elementele legate în trecut cu serviciile de spionaj ale ţărilor imperialiste, conducătorii sectelor duşmănoase regimului, precum şi alte categorii şi elemente cu trecut duşmănos. Toate acestea nu puteau fi realizate fără ură de clasă. În perioada în care nu exista pedeapsa cu moartea, s-a aplicat această pedeapsă acelor care au încercat să lovească în interesele poporului muncitor. S-a curăţat ţara de bandele înarmate din munţi, care trecuse la acte banditeşti".

Cu excepţia unor exagerări (de exemplu, „bandele" din munţi au continuat să dea bătăi de cap Securităţii până în 1958–1960), **G.T.** nu era departe de adevăr. „Câştigarea" alegerilor

din 1946, eliminarea principalelor grupuri de rezistență, desființarea partidelor istorice și arestarea elitelor societății românești, deportările, impunerea pe teren a cotelor, colectivizarea, naționalizările succesive au fost cu toatele evenimente sau procese în care „aparatul“ creat și condus de **G.T.** și-a adus o decisivă contribuție.

Toate acestea nu i-au adus iertarea din partea Partidului, ci doar o anumită indulgență. Deși a trecut printr-o anchetă dură, nu a fost condamnat. În 1955 a fost eliberat și trimis ca simplu corector la Întreprinderea Poligrafică „13 Decembrie“. Triumfător în lupta pentru putere, Gheorghiu-Dej se dovedește mărinimos și îl numește, nu peste multă vreme, chiar director al acestei întreprinderi. Este scos la pensie în 1963. După moartea lui Dej și înlăturarea lui Alexandru Drăghici, Nicolae Ceaușescu a inițiat o „acțiune de reabilitare“ a victimelor perioadei anterioare, acțiune de care a beneficiat și **G.T.**, iar la moartea sa, în 1976, i se găsește chiar un loc în Mausoleul Eroilor Comunismului din Parcul Carol (ulterior, reînhumat în Cimitirul „Sf. Vineri“).

JIANU, MARIN

Data și locul nașterii: 2 august 1913, comuna Aninoasa, Dolj
Studii: școală de ucenici
Profesia de bază: ajustor
Activitate și funcții:

După unele „contacte“ cu partidul comunist în anii ’30, i se propune încadrarea în M.A.I. imediat după 6 martie 1945. Inițial a fost agent informator, dar, în scurt timp cunoaște o ascensiune remarcabilă, fiind avansat detectiv și apoi comisar ajutor. Teohari Georgescu l-a remarcat și l-a numit în funcția de secretar general al M.A.I. (8 ian. 1948) și, la puțină vreme, ministru adjunct (2 apr. 1948). A ocupat această funcție până în 26 iun. 1952.

Având ca sarcină supervizarea activității din închisori și lagăre, a patronat practic toate acțiunile abominabile din spațiile de detenție din perioada 1948–1952 (acțiunile de „reeducare“ prin tortură de la Pitești și Gherla, torturile de la Canal și toate celelalte atrocități).

A organizat practic adevărate bordeluri, frecventate de protipendada comunistă a vremii și a pus pe picioare un înfloritor comerț cu pașapoarte pentru cei ce doreau să scape din raiul comunist și puteau plăti bine. De asemenea, se pare că a suprimat diverse persoane din fostele organe de siguranță care dețineau informații compromițătoare despre noii lideri ai României populare.

În iunie 1952 este îndepărtat din funcție și la 18 februarie 1953 a fost arestat și anchetat până în mai 1954. Eliberat, i se pierde urma, date privitoare la acesta nu au mai fost identificate în arhivele cercetate până acum.

MAZURU, VLADIMIR

Data și locul nașterii: ianuarie 1915, Chișinău
Studii: șase clase gimnaziale și o școală tehnică de meserii
Profesia de bază: tehnician instrumente medicale
Activitate și funcții:

A intrat în partid după 23 august 1944, iar în anul 1947 a fost încadrat în M.A.I., ca director al Direcției Cadre. Rapida sa ascensiune este atribuită de Mihai Pelin apartenenței lui **M.V.**

la serviciile secrete sovietice, apartenenţă asupra căreia „nu pluteşte nici un dubiu". În 1947 a fost unul dintre anchetatorii „lotului Tămădău", alături de alte viitoare „vedete" ale Securităţii (Mişu Dulgheru, Tudor Sepeanu). Cu începere de la 1 septembrie 1948 a deţinut funcţia de subdirector general în D.G.S.P., având gradul de general-maior. Avea în subordine Direcţiunea a VIII-a Cadre şi Şcoli Profesionale, Direcţiunea a IX-a Educaţie, Cultură şi Propagandă şi Direcţiunea X-a Administraţie şi Contabilitate. S-a ocupat de „problema sionistă", ajungând la concluzia că „nu există nici o deosebire între scopurile care le urmăresc organizaţiile sioniste şi scopurile care le urmăreşte orice altă organizaţie fascistă".

A participat, de asemenea, la anchetarea celor acuzaţi de „devierea de dreapta". În 1952 a făcut parte din comisia M.A.I. ce hotăra internarea în coloniile de muncă a persoanelor indezirabile pentru regim. De exemplu, în 9 septembrie 1952, s-a dispus internarea în colonii de muncă a unui număr de 101 persoane, iar în 11 septembrie 1952, potrivit procesului-verbal al şedinţei comisiei, erau internate nu mai puţin de 410 persoane. De menţionat că, în conformitate cu Decizia M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952, această comisie era, oficial, alcătuită din: Alexandru Nicolschi, general-maior de securitate, Aurel Corin, colonel de securitate, Iosif Erdei, lt.-col. de miliţie, Francisc Butyka, maior de securitate, Wilhelm Einhorn, maior de securitate.

În februarie 1953 **M.V.** era aspru criticat de Alexandru Drăghici pentru eşecul unei acţiuni de capturare a unui grup paraşutat în zona Craiovei, acţiune desfăşurată în toamna anului precedent: „a recrutat pe toţi beţivanii şi derbedeii, care nu se preocupau de munca lor, lucru care a făcut să scape bandiţii, cu toate că am avut forţe armate pentru această treabă acolo şi s-ar fi putut realiza ceva". Totuşi, în iulie 1953 generalul **M.V.** era încă şeful Direcţiei a IV-a Contrainformaţii în Armată, nefiind îndepărtat din Securitate în ianuarie 1953, aşa cum susţin unii autori [Mihai Pelin, Neagu Cosma, Gheorghe Crişan, Dennis Deletant]. Eşecurile profesionale, abaterile de la „morala proletară" şi antipatia pe care Drăghici o nutrea, se pare, faţă de **M.V.** au dus la o slăbire treptată a poziţiei acestuia în ierarhia Securităţii.

La 26 iulie 1955 **M.V.** a fost „pus la dispoziţia Ministerului Metalurgiei şi Industriei Construcţiilor de Maşini". Ulterior, a deţinut funcţia de ambasador în Polonia, după care lipsesc informaţiile despre acesta.

NICOLAU (NIKONOV), SERGHEI

Data şi locul naşterii: 22 septembrie 1905, Basarabia
Studii: liceul
Profesia de bază: ofiţer
Activitate şi funcţii:

Implicat în activităţi comuniste încă din perioada interbelică, a fost exmatriculat de la Universitatea din Iaşi. Plecat la Bruxelles şi apoi la Marsilia, a luat contact cu Partidul Comunist Francez. Reîntors în România, este arestat şi deţinut la Doftana şi Caransebeş. După 23 august 1944 îl secondează îndeaproape pe Emil Bodnăraş, care îl trimite la conducerea Serviciului Special de Informaţii. Unii istorici îi atribuie o certă afiliere la serviciile de informaţii sovietice.

Director general al Serviciului Special de Informaţii în perioada 9 ianuarie 1947– martie 1951. Din aprilie 1951 devine şeful Direcţiei I Informaţii Externe din cadrul Securităţii, direcţie ce prelua, practic, cea mai mare parte din structurile, sediile şi dotările S.S.I. Deţine această

funcție până în martie 1954, când este numit șef al Direcției de Informații Militare din Marele Stat Major al Ministerului Forțelor Armate. În 26 noiembrie 1960 este numit șef al Direcției de Control a Ministerului Forțelor Armate, funcție ocupată până în decembrie 1963, când este trecut în rezervă.

NICOLSCHI, ALEXANDRU (nume real Boris Grümberg)

Data și locul nașterii: 2 iunie 1915, Chișinău
Data și locul decesului: 16 aprilie 1992, București
Studii: opt clase, școala militară de telefonie
Profesia de bază: mecanic de transmisiuni
Activitate și funcții:

A intrat în rândurile partidului comunist încă din 1932. După ocuparea Basarabiei de către U.R.S.S. în vara anului 1940, Boris Grümberg a colaborat cu autoritățile sovietice și, ca urmare a zelului manifestat, în decembrie 1940 a fost trimis să urmeze cursurile unui centru de spionaj înființat la Cernăuți. Trimis în România cu misiuni de spionaj, a fost capturat de grănicerii români în 26 mai 1941. La anchetă, a declarat că se numește Nicolschi Alexandru Sergheevici, nume ce și-l va păstra ulterior. Prin sentința nr. 481/ 7 iulie 1941 a Curții Marțiale a Comandamentului 4 Teritorial a fost condamnat la muncă silnică pe viață pentru „tentativa de crimă de spionaj în favoarea U.R.S.S." A fost internat la Aiud și a lucrat într-un atelier de confecționat jucării (!) al penitenciarului. A fost eliberat în 28 august 1944.

Sosit în București, **N.A.** se încadrează ca ajutor de responsabil politic al Formațiunilor de Luptă Patriotice, organizație paramilitară a partidului comunist. În 17 octombrie 1944 este angajat în Direcția Generală a Poliției (D.G.P.). Se remarcă în acțiunile violente de preluare a puterii locale și de reprimare a acțiunii partidelor democratice și, ca urmare, la 15 mai primește funcția de șef al Corpului Detectivilor din D.G.P.

La 1 septembrie 1946 a fost numit inspector general în D.G.P., iar din 17 aprilie 1947 este încadrat inspector general la Direcția Poliției de Siguranță. În 28 august 1948 este numit subdirector general al D.G.S.P., cu gradul de general-maior. Avea în responsabilitate activitatea următoarelor direcții: Direcțiunea I Informativă, Direcțiunea a II-a Contrasabotaj, Direcțiunea a III-a Specială, Direcțiunea a IV-a Operativă, Direcțiunea a V-a Cercetări, Direcțiunea a VI-a Paza Guvernului și Direcțiunea a VII-a Tehnică.

Din 1953 a îndeplinit funcția de secretar general al M.A.I. până în 31 ianuarie 1961, când a fost trecut în rezervă cu gradul de general-locotenent. Îndepărtarea sa a avut loc pe fundalul tentativelor lui Dej de a se emancipa de sub controlul sovietic, declanșându-se în această perioadă o adevărată epurare a cadrelor pro-moscovite.

A fost implicat în tot ceea ce a însemnat represiunea comunistă din acea vreme: arestări, torturi, deportări, muncă forțată, asasinate. Se pare că a fost inițiatorul „reeducării prin tortură" de la Pitești.

Rămas fidel intereselor sovietice, a pus în aplicare diferite instrucțiuni ale K.G.B., printre care supravegherea strictă a conducerii partidului comunist din România. Nu a ezitat să-și aresteze foștii superiori și protectori: Vasile Luca și Teohari Georgescu.

Internarea persoanelor în unități de muncă, potrivit art. 3 din Decretul nr.6/1950, se făcea prin Decizia Ministerului Afacerilor Interne. Biroul Unități de Muncă întocmea tabele nominale

care cuprindeau datele de stare civilă, conținutul pe scurt al materialului existent în dosar și propunerea pentru timpul de internare făcută de regiune. Tabelele erau prezentate spre aprobare ministrului adjunct al Afacerilor Interne, Gheorghe Pintilie, sau generalului-maior **N.A.**, care fixau termenul de internare în unități de muncă pentru fiecare persoană în parte.

Prin Decizia M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952 a fost desemnat membru al comisiei care analiza propunerile direcțiilor regionale de securitate pentru internarea în colonii de muncă a unor persoane, coloniile de muncă înlocuind din 1952 unitățile de muncă. În ceea ce privește măsura administrativă de internare în locuri de muncă aceasta se aplica, potrivit art. 2 din H.C.M. nr. 282/1958, prin ordinul ministrului Afacerilor Interne, la propunerea unei comisii formate din doi adjuncți ai ministrului Afacerilor Interne și un locțiitor al Procurorului General. **N.A.** a făcut parte și din această comisie.

Nu a fost străin nici de măsurile de represiune împotriva cultelor din România. De exemplu, acțiunea de evacuare a mănăstirii ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului“ din comuna Tudor Vladimirescu (jud. Galați) din anul 1956, la care au participat 220 de ofițeri de securitate, a fost coordonată direct de generalul-maior **N.A.**, secondat de colonelul Pavel Aranici.

Îndepărtat din Securitate, nu datorită lipsei de „merite“ în lichidarea „dușmanilor poporului“, ci din pricina fidelității sale față de Uniunea Sovietică, **N.A.** a avut o viață liniștită, beneficiind de o pensie substanțială, ca unul ce a „binemeritat de la patrie“, locuind într-un apartament luxos până în momentul decesului său din 16 aprilie 1992, survenit la o zi după ce primise citația de a se prezenta la Direcția I Cercetări Penale a Procuraturii Generale.

PAVEL, ȘTEFAN

Data și locul nașterii: 16 decembrie 1914, București
Data și locul decesului: 21 ianuarie 1984, București
Studii: Facultatea de Mecanizare a Agriculturii
Profesia de bază: inginer mecanic
Activitate și funcții:

Membru al partidului comunist din perioada ilegalității (1938), s-a remarcat printr-o atitudine de opozant față de Ștefan Foriș, fapt ce i-a atras excluderea din partid în 1942.

Reprimit în partid în 1945, a fost ales deputat de Vlașca la alegerile din 19 noiembrie 1946. În 28 martie 1948 este ales deputat în Marea Adunare Națională pe listele Regiunii București. În 6 aprilie 1951 a fost numit ministru al Gospodăririi Silvice.

Prin Decretul nr. 324/20 septembrie 1952, **P.Ș.** este numit ministru al Afacerilor Interne, având în subordine Direcția Generală a Miliției, Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă, Comandamentul Trupelor de Pază M.A.I., Comandamentul Pompierilor, Arhivele Statului și Departamentul Gospodăririi Comunale. La 2 octombrie 1952 primea gradul de general-maior (Decretul nr. 361 al Prezidiului Marii Adunări Naționale).

După desființarea Ministerului Securității Statului și revenirea Securității în subordinea M.A.I., prin Decretul nr. 365 din 7 septembrie 1953, Pavel Ștefan pierde funcția de ministru în favoarea lui Alexandru Drăghici.

Printr-o decizie a Secretariatului C.C. al P.M.R., este trimis să lucreze la Comandamentul Aviației. Nemulțumirile manifestate de **P.Ș.** cu acest prilej îi atrag un vot de blam cu avertisment și dizgrația conducerii de partid.

În 1958 a fost numit președinte al Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Municipiului București. Totuși, continuarea manifestării unor nemulțumiri prin „discuții antipartinice" i-a atras destituirea din funcție și excluderea din Comitetul regional București în timpul Plenarei din 9–13 iunie 1958. La 12 octombrie a fost exclus din partid, fiind trimis să lucreze ca inginer-șef și, ulterior, director la I.A.S. Dudești-Cioplea (iun.1958–ian.1966).

După moartea lui Dej, este reabilitat de Ceaușescu, care îl numește adjunct al ministrului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene (8 febr.1966–19 aug.1969); ministrul Transporturilor (19 aug.1969–11 febr.1971); șef al Departamentului Transporturilor auto, navale și aeriene din cadrul Ministerului Transporturilor (din 16 febr.1971); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (1971–1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie; membru al Consiliului de conducere al AGERPRES; vicepreședinte al Asociației de prietenie româno-chineze; membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale.

Numirea sa în funcția de ministru de Interne se pare că s-a datorat lui Gheorghiu-Dej. Elocvent în acest sens este un pasaj din stenograma ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952, ședință în care s-a discutat reorganizarea M.A.I. prin divizarea în Ministerul Securității Statului și Ministerul Afacerilor Interne:

„**Dej**: … Și să găsim și un ministru de interne, un om serios, capabil să cuprindă munca, energic, combativ. Ce ziceți de Pavel Ștefan?

Tov. Pârvulescu: Nu-i bun aici, e un zăpăcit.

Tov. Drăghici: Mujic.

Tov. Gheorghiu-Dej: Faceți propuneri. De acord cu observațiile și propunerile făcute? (De acord). Tov. Drăghici ce spune?

Tov. Drăghici: Eu sunt de acord".

De remarcat și faptul că numeroase volume și studii îl menționează pe Pavel Ștefan în funcția de ministru de Interne până în 1957, dar acest fapt nu este confirmat de nici unul din documentele cercetate de noi pentru perioada 1953–1957. În schimb, Alexandru Drăghici este pomenit deseori cu această titulatură.

Scurta perioadă cât **P.Ș.** a asigurat conducerea Ministerului Afacerilor Interne a reprezentat una de continuare a abuzurilor și terorii din perioada precedentă. Acum s-au înregistrat în coloniile de muncă faptele abominabile care aveau să constituie obiectul unui proces demarat în 1955, proces în care Pavel Ștefan a și fost citat ca martor.

PINTILIE, GHEORGHE (Pantelei –Pantiușa, Bodnarenko)

Data și locul nașterii: 9 noiembrie 1902, Tiraspol

Data și locul decesului: 11 august 1985, București

Profesia de bază: lăcătuș

Activitate și funcții:

Ca și în cazul altor lideri ai regimului comunist, sursele oficiale oferă informații cu o puternică tentă hagiografică. Astfel, în cazul lui **P.Gh.**, un articol menit să-l prezinte alegătorilor, cu ocazia alegerilor pentru Marea Adunare Națională din 28 martie 1948, susține participarea acestuia la Marea Revoluție Socialistă din octombrie 1917, când Pintilie avea

doar 15 ani. Surse mai credibile afirmă că Pintilie a fost încadrat în serviciile secrete sovietice în perioada 1925–1926, fiind trimis în România în 1928, sub numele fals de Pintilie Gheorghe.

Printre misiunile sale se număra şi protecţia contrainformativă a partidului comunist din România, misiune asumată atât în libertate, cât şi după arestarea sa de către autorităţi, pe parcursul detenţiei (1937–1944). În închisoare a devenit un apropiat al lui Gheorghiu-Dej.

După eliberare a fost contactat de reprezentanţii serviciilor secrete sovietice instalaţi la Bucureşti, colaborând succesiv cu Dimitri Gheorghievici Fedicikin (1945–1947), Serghei Savcenko (1947–1949) şi Aleksandr Mihailovici Saharovski (1949–1953).

În perioada 1945–1948 a coordonat activitatea de infiltrare a comuniştilor în structurile Ministerului Afacerilor Interne şi ale serviciilor secrete, în calitate de şef al Secţiei Organizatorice (Administrative) a P.C.R. Este implicat direct în lichidarea fostului prim-secretar al partidului comunist, Ştefan Foriş (1946).

În anul 1948 este ales deputat în Marea Adunare Naţională, în 15 august 1948 primeşte gradul de general-locotenent şi din 30 august 1948 este numit director general al D.G.S.P. De asemenea, a fost membru al C.C. al P.M.R. în perioada 11 iunie 1948 – 28 decembrie 1955.

În 14 septembrie 1949 **P.Gh.** este numit ministru adjunct la M.A.I. Din 18 martie 1956 a devenit prim-adjunct al ministrului Afacerilor Interne, funcţie deţinută până în 20 ianuarie 1961. În perioada 1961–1962 a fost adjunct al ministrului de Interne.

A condus direct Securitatea în perioada august 1948–septembrie 1952 (dată la care este organizat Ministerul Securităţii Statului, condus de Alexandru Drăghici). În această perioadă au avut loc cele mai crunte acţiuni represive, s-au înregistrat cele mai numeroase abuzuri şi crime. A fost implicat în toate marile acţiuni represive, anchete şi procese ale vremii: lichidarea grupurilor de rezistenţă, ancheta lui Pătrăşcanu, procesele de la Canal, deportările etc. **P.Gh.** este cel care a semnat celebrul Ordin 100 Cabinet M.A.I. din 3 aprilie 1950 prin care se stabileau criteriile de încadrare în unităţile de muncă a „duşmanilor de clasă".

După 1952, chiar dacă nu a mai fost „vioara întâi", **P.Gh.** a rămas unul din personajele cheie ale aparatului represiv din România, acţionând, într-un fel sau altul, în tot ce a presupus lichidarea oricărei rezistenţe anticomuniste.

După 1962 nu mai dispunem de date despre acesta. În cadrul anchetei ordonate de Ceauşescu în perioada 1967–1968, pentru compromiterea şi îndepărtarea lui Drăghici, numele lui **P.Gh.** a apărut frecvent, dar fără repercusiuni asupra acestuia. Dimpotrivă, în 1971 a fost decorat cu Ordinul „Tudor Vladimirescu", clasa a II-a.

PLEŞIŢĂ, NICOLAE

Data şi locul naşterii: 16 aprilie 1929, Curtea de Argeş

Studii: Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Curs de specializare de un an în U.R.S.S. (1958); Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj (1968). Potrivit unor alte surse, **P.N.** a absolvit opt clase medii în 1961.

Profesia de bază: muncitor necalificat

Activitate şi funcţii:

În 1945 s-a înscris în U.T.C. şi a luat parte la diferite acţiuni organizate de partid. În 1947 a fost primit în P.C.R. A fost trimis la o şcoală sindicală, apoi ales preşedinte al sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeş.

În mai 1948 a fost promovat ca activist la fosta județeană U.T.M. Argeș și după 4 luni a fost încadrat în M.A.I., Direcția Regională a Securității Pitești. A primit gradul de plutonier și a fost numit lucrător operativ. Dovedind „pricepere și conștiinciozitate în muncă", ulterior a fost avansat în grad și promovat succesiv în funcțiile de șef birou, șef secție și locțiitor șef serviciu în cadrul regiunilor de securitate Arad, Vâlcea și Pitești. În perioada 1953–1956 a fost șef secție la Direcția de Cadre a M.A.I.

În 1960 era locțiitorul șefului Direcției Regionale M.A.I. Pitești, cu grad de căpitan și funcție de general. Din 1962 până în 1967 a fost directorul Direcției Regionale de Securitate Cluj, succesorul său fiind lt. col. Ioana I. Constantin. În perioada iulie 1967 - noiembrie 1972 a ocupat funcția de șef al Direcției de Securitate și Gardă (Direcția a VIII-a din cadrul Consiliului Securității Statului). Ulterior, devine șef al Direcției I din Ministerul de Interne (17 noiembrie 1972 - 1 mai 1974). În această calitate, avea funcția de adjunct al ministrului de Interne. Între 1 mai 1974 și 13 noiembrie 1975 a fost secretar general al Ministerului de Interne, în urma transformării funcției de adjunct al ministrului în cea de secretar general. Din 15 noiembrie 1975 este numit din nou în funcția de adjunct al ministrului. În 1978, fuga lui I.M. Pacepa în S.U.A. îl aruncă în dizgrația lui Ceaușescu, care îl destituie, la 27 septembrie, din funcția de adjunct al ministrului și îl numește comandant al Școlii militare de ofițeri activi de la Băneasa. În 1 septembrie 1980 i se încredințează conducerea Centrului de Informații Externe, noua structură de spionaj a României, fiind, totodată, numit și prim adjunct al ministrului de Interne. În 1 decembrie 1984 este îndepărtat din funcție și trimis ca șef al Centrului de Perfecționare a cadrelor de securitate de la Grădiștea. A fost trecut în rezervă în 1990 cu gradul de general-colonel.

În decursul activității sale, a luat parte la cele mai diverse genuri de activități specifice Securității: de la urmărirea grupurilor de rezistență din munți, până la infiltrarea de spioni în țările occidentale, de la asigurarea protecției antiteroriste a aeronavelor românești și conducerii de partid și de stat, până la purtarea de negocieri cu teroriști internaționali în vederea angrenării acestora în acțiuni ale Securității.

VÂLCU, VASILE

Data și locul nașterii: 22 octombrie 1910, Ceamurlia de Jos, jud. Constanța (alte surse indică 10 octombrie sau 26 septembrie același an)

Data și locul decesului: 11 februarie 1999, București

Studii: șapte clase elementare și doi ani cursuri la Universitatea „Ștefan Gheorghiu"

Profesia de bază: croitor

Activitate și funcții:

Membru de partid din ilegalitate (1929). În 1941 intră în conflict cu Ștefan Foriș. A fost arestat și deținut pentru șase luni la Văcărești. A fost ales deputat de Constanța în urma alegerilor din noiembrie 1946. Șef al Direcției A din D.G.S.S. în perioada 1 septembrie 1952 – 1954; șef al Direcției I Informații Externe din M.A.I. între 1954 și 16 decembrie 1955. În 21 mai 1953 a primit gradul de general-maior de securitate.

Rezultatele slabe ale direcției și atacul unui grup de români din exil asupra Legației României de la Berna i-au atras destituirea în anul 1955 din munca pe „linie de Securitate“, dar a continuat să-și pună „talentele“ în valoare pe „linie de partid și de stat“.

Adjunct al șefului Secției Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (din decembrie 1955). Ulterior, a devenit prim-secretar al Comitetului P.M.R. din Regiunea Dobrogea (1956–1965), membru al Consiliului de Stat. Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun.1958–25 iun.1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun.1960–23 nov.1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul.1965–12 aug.1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.(12 aug.1969–28 nov.1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov.1974–23 nov.1979); membru, președinte și vicepreședinte al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov.1979–22 dec.1989).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

*** *Ochii și urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleșiță. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999–ianuarie 2001*, Editura Lumea, București, 2001;

Bălcești, Horia Nestorescu. *Teohari Georgescu*, în „Arhivele Totalitarismului", an III, nr. 1/1995, p. 210–213

Betea, Lavinia, *Maurer și lumea de ieri. Mărturii despre stalinizarea României*, Fundația Ioan Slavici, Arad, 1995;

Buzatu, Gheorghe, Chirițoiu, Mircea (eds.). *Agresiunea comunismului în România. Documente din arhivele secrete: 1944–1989*, vol. I și II, Editura Paideia, București, 1998;

Buzatu, Gheorghe. *Comuniști din România în slujba organismelor secrete sovietice*, în „Revista de Istorie Militară", nr. 1/1998, p. 24–30;

Idem, *România – 1944: război, politică și spionaj*, în „Destin românesc", nr. 1/1996, p. 108–121;

C.N.S.A.S., *Membrii C.C. al P.C.R. 1945–1989. Dicționar*, Dobre, Florica (coord.), Editura Enciclopedică, București, 2004;

Cosma, Neagu. *Contribuția unor „minorități" naționale la bolșevizarea României*, București, 1996;

Idem, *Cupola. Securitatea văzută din interior. Pagini de memorii*, Editura Globus, București, 1994;

Idem, *Securitatea, poliția politică, dosare, informatori*, Editura Globus, București, 1998;

Crișan, Gheorghe. *Piramida puterii. Oameni politici și de stat din România (23 august 1944 – 22 decembrie 1989)*, Editura Pro-Historia, București, 2001;

Deletant, Dennis. *Ceaușescu și Securitatea*, Editura Humanitas, București, 1998;

Idem, *Teroarea comunistă în România. Gheorghiu Dej și statul polițienesc. 1948–1965,* Editura Polirom, București – Iași, 2001;

Gheorghe Constantin, Miliana Șerbu, *Miniștrii de Interne ai României (1862–2001)*, Editura Ministerului de Interne, București, 2002;

Jela, Doina, *Drumul Damascului. Spovedania unui fost torționar*, Editura Humanitas, București, 1999;

Idem, *Lexiconul negru. Unelte ale represiunii comuniste,* Editura Humanitas, București, 2001;

Onișoru, Gheorghe. *Arestarea și anchetarea lui Teohari Georgescu*, în „Analele Sighet 7. Anii 1949–1953 - Mecanismele terorii", Fundația Academia Civică, București, 1999, p. 434–458;

Oprea, Marius. *Banalitatea răului. O istorie a Securităţii în documente. 1949–1989*, Editura Polirom, Iaşi, 2002 (citat ca M. Oprea, *Banalitatea*...);
Idem, *Pagini din „copilăria" Securităţii române*, în „Dosarele istoriei", nr. 5, 1996, p. 34–39;
Idem, *Gheorghiu Dej, poliţia secretă şi puterea*, în „Dosarele istoriei", nr. 3(8), 1997, p. 29–32;
Idem, *Comuniştii români sub controlul sovietic*, în „Analele Sighet 5. Anul 1947 – căderea cortinei", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1997, p. 105–150;
Idem, *Micul funcţionar şi capcanele memoriei. Viaţa colonelului de Securitate Mişu Dulgheru*, în „Dilema", nr. 126, iunie 1995;
Idem, *Cum a ajuns zeţarul Teohari directorul tipografiei. O biografie a lui Teohari Georgescu,* în „Dilema", nr. 167, martie 1996;
Idem, *Naşterea Securităţii*, în „Analele Sighet 6. Anul 1948 – instituţionalizarea comunismului", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1998, p. 271–306;
Idem, *Fapte şi moravuri la securiştii anilor '50. Radiografie a Direcţiei de anchete penale a Securităţii (1949–1953)*, în „Analele Sighet 7. Anii 1949–1953 – mecanismele terorii", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1999, p. 260–278;
Pacepa, Ion Mihai. *Orizonturi roşii. Amintirile unui general de securitate*, Editura Venus, Bucureşti, 1992;
Idem, *Moştenirea Kremlinului. Rolul spionajului în sistemul comunist de guvernare*, Editura Venus, Bucureşti, 1993;
Pelin, Mihai. *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955–1980)*, Editura Evenimentul românesc, Bucureşti, 1997;
Idem, *Un veac de spionaj, contraspionaj şi poliţie politică*, Editura Elion, Bucureşti, 2003 (citat ca M. Pelin, *Un veac*…,);
Persak, Krzysztof, Kaminski, Lukasz (eds.), *A Handbook of the Communist Security Apparatus in East Central Europe. 1944–1989*, Institute of National Remembrance, Warsaw, 2005;
Secaşiu, Claudiu. *Serviciul de informaţii al P.C.R.; Secţia a II-a informaţii şi contrainformaţii din cadrul Comandamentului Formaţiunilor de Luptă Patriotice (F.L.P.) – Penetrarea serviciilor oficiale de informaţii (23 august 1944 – 6 martie 1945)*, în „6 Martie 1945. Începuturile comunizării României", Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1995, p. 146–157;
Idem, *Serviciul de Informaţii al Palatului Regal (1946) – adevăr şi ficţiune*, în „Analele Sighet 3. Anul 1946 – începutul sfârşitului", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1996, p. 294–318;
Serviciul Român de Informaţii, *Cartea Albă a Securităţii (23 august 1944–30 august 1948)*, vol. I, Bucureşti, 1997; vol. II (1948–1958), Bucureşti, 1994; vol. III (1958–1968), Bucureşti, 1995; vol. IV (1968–1978), Bucureşti, 1995;
Simon, Titu. *Din culisele serviciilor secrete româneşti. Pacepa quo vadis?*, Editura Odeon, Bucureşti, 1992;
Solomovici, Teşu. *Securitatea şi evreii. Despre călăi şi despre victime*, vol. I-II, Editura Ziua, Bucureşti, 2003–2004;
Şerbulescu, Andrei. *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Belu Zilber*, Editura Humanitas, Bucureşti, 1991;
Troncotă, Cristian. *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu*, Editura Ion Cristoiu, Bucureşti, 1999;
Idem, *Aspecte ale bătăliei desfăşurate pe frontul secret al informaţiilor înainte de instaurarea guvernului dr. Petru Groza*, în „6 Martie 1945. Începuturile comunizării României", Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1995, p. 279–287;

INDICE DE NUME DE PERSOANE*

A

* Am inclus la indice și persoanele care figurează în documente cu inițiale, nume conspirativ sau numai cu numele; în aceste cazuri am precizat calitatea de arestat, urmărit, informator, agent, persoană din emigrație, ofițer, fost membru al partidelor politice etc. În paranteze drepte am redat prenumele persoanelor identificate din alte surse.

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

R

S

Ş

T

U

V

W

X

Y

Z

CUPRINS

Organele securităţii statului sunt paloşul ascuţit al dictaturii proletariatului, armă de încredere în mâinile partidului şi poporului în lupta împotriva duşmanilor regimului de democraţie populară.

În cadrul educării agenturei, este necesar să ţinem totdeauna seama de faptul că din însărcinarea noastră agentul vine în contact cu mediul duşmănos, format din elemente viclene şi care adeseori în activitatea pe care o desfăşoară, ating unele probleme esenţiale ale vieţii. De aceea când influenţa noastră politică asupra agentului devine mai slabă, acesta se va trăda în mod inevitabil, trecând de partea contrarevoluţiei şi va deveni dezinformator şi agent dublu.

Din „Expunerea ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici..." (Document 116/2 decembrie 1957)

Agentura constituie ochii şi urechile noastre. Iată de ce nu este necesar ca această agentură să fie numeroasă, însă neapărat să fie capabilă de muncă, obiectivă şi devotată Patriei noastre. Elementele deconspirate, dezinformatorii şi calomniatorii trebuie imediat excluşi din reţea.

Din „Referatul ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici..." (Document 119/16 septembrie 1958)